

Giới thiệu Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert

Ứng Thiên Tông đệ thất nhậm Tông Chủ nghi thức nhậm chức bên trên, Trần Viễn chủ trì đại hội cũng phát biểu nói chuyện:

"Cái gì gọi là danh môn danh môn, chính là linh thạch nhiều hơn người, pháp bảo nhiều hơn người, công pháp mạnh hơn người, môn nhân càng mạnh hơn người cái gì là chính phái người nghe ta chính là chính phái, coi thường ta chính là Tà Giáo, phản đối ta đều bị giết chết "

Dưới đài một mảnh nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay, các trưởng lão mỉm cười vuốt râu, mặt đầy vui vẻ yên tâm. Các sư muội mặt hiện lên đào hoa, mắt lộ ra sùng bái. Các sư đệ bùng tình đại ngộ, thật lòng khâm phục.

Lại xem một cái vô pháp dẫn linh vào cơ thể thiếu niên, như thế nào nghịch tập trở thành một đời Tông Chủ, lại là như thế nào đem truyền thừa mấy ngàn năm nhiệt tình giúp đỡ mọi người Danh Môn Chính Phái mê hoặc lấy được Bá Lăng Thiên Hạ.

Convert by Đản

<http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/80961/>

P/s: Câu vote 9-10 điểm cuối mỗi chương

P/s: Câu đề cử np, kim cương, htc, ...

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 1: Tu Chân Giới cũng có Quân Huấn

Ứng Thiên Tông thứ hai mươi bảy phân công, tập dịch môn nhân chỗ ở.

"Coong", du dương tiếng chuông xuyên qua sáng sớm chưa tàn đi sương mù xa xa truyền tới, trong sân dần dần có động tĩnh.

"Trần Viễn, người còn đang ngủ à, mau dậy đi, lập tức sẽ bắt đầu." Một cái mi thanh mục tú mập mập kèm theo thanh âm đàm thoại hấp tấp xông vào bên trong cửa.

"A đừng làm rộn, đánh BOSS đây." Trên giường thiếu niên rõ ràng thần trí cách tuyền bên trong.

"Ba chậm", mập mập kia chần chờ đọc lên hai chữ, tiếp lấy lại thật nhanh nói tiếp: "Không sai, người không còn lên xem ba ước chừng phải chậm, người sẽ không quên đi, hôm nay thể nhưng đệ tử mới nhập môn lần đầu tập huấn. Ngắm lại xem nhiều như vậy tươi non khả ái Nữ Tu tự chung một chỗ, liền tiếp, người cả đời có thể xem mấy lần ta có thể nói cho người biết, bên cạnh viện Lư Nhị một nhóm người nữa đếm sẽ cầm băng ghế ra ngoài giành chỗ đưa đi. Những tên kia, ta nhò vào "

Mập mập thao thao bất tuyệt, nhân tiện không quên đối với (đúng) Lư Nhị một nhóm khinh bỉ vạn phần.

"Không đi, ta muốn với giường đồng quy vu tận." Cách tuyền bên trong thiếu niên thái độ rất kiên quyết.

Một khắc đồng hồ sau.

Thái độ kiên quyết thiếu niên vẫn bị thái độ càng kiên quyết mập mập kéo dài tới ở vào sườn núi quảng trường.

Thật vất vả từ quần chúng vây xem bên trong mở một đường máu, chỉ thấy vù vù gió núi bên trong, mấy trăm sắc mặt non nớt nhưng thần sắc kiên định thiếu niên nam nữ thẳng tắp đứng lại giống như Điều Khắc. Bầu không khí nghiêm túc trang trọng, xa xa có thanh âm truyền tới: "Hôm nay các người với Ứng Thiên Tông về vang, ngày sau Ứng Thiên Tông với các người về vang."

"Đây là làm gì vậy" tên kia là Trần Viễn thiếu niên rất là nghi hoặc.

Bên người mập mập rất kiên nhẫn giải thích: "Người mới tới khả năng không biết, chúng ta Ứng Thiên Tông truyền thống, đệ tử mới nhập môn đều phải như vậy đứng sừng sững bất động trọn một ngày, sau đó hai ngày vẫn phải học xếp hàng dặm chân cùng đón khách kiểm lễ."

"Đây chính là mấy trăm người à, đưa bốn lên kiểm hoa đến nhưng phải cầu xin phải giống như người, một cái động tác không có làm xong liền muốn bị nể, nhiều lần phạm sai lầm còn muốn bị gậy trúc rút". Mập mập thờ dãi nói.

Trần Viễn hoàn toàn ngẩn ngang, đứng thế nghiêm, đi đội ngũ, cộng thêm cái báo cáo biểu diễn, này hần mẹ nó không phải là Quân Huấn sao, thế nào cái thế giới này cũng lưu hành những thứ này.

Mập mập còn tại đẳng kia cột nhả nhạo báng, có thể trong mắt lại có mặt hâm mộ khát vọng không có thể giấu ở.

"Đúng, ngày hôm qua quân sự trước phòng dán cáo thị người thấy sao" mập mập dòi đi lên đề tài đến rất có nhiều chút cứng rắn.

"Cái gì cáo thị ngày hôm qua ta đất trống, một ngày đều giấu ở trong phòng luyện tập thổ nạp đây, thật vất vả đến ban đêm trước khi ngủ cảm giác có chút khí cảm, kết quả lại phát hiện là ngồi lâu dạ dày trướng khí" Trần Viễn rất là bất đắc dĩ.

Mập mập có chút buồn cười xem Trần Viễn liếc mắt: "Nói đến với người cũng có chút quan hệ, người biết ở trước người cái kia dọn sạch tạp dịch sao "

"Ừ, giống như là cái kêu Đoạn Minh, nghe nói xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn chết."

"Đúng vậy, lão kia huynh thật đúng là oan. Đi ngang qua Linh Thú phòng lúc, đầu kia khóa Linh Thú Bạch Trạch không cẩn thận một cái hất hơi, kết quả hần miễn cưỡng bị Khí Kinh đánh bay đi ra ngoài bảy tám trượng

"Té chết "

"Ai, nếu là trực tiếp té chết đến cũng được, đáng tiếc hần chẳng qua chỉ là té ngã đi, sau đó, liền bị hồ mặt đầy nước mũi nước miếng cho chết ngộp" mập mập mặt không chút thay đổi đáp.

Trần Viễn: "

Mập mập: "

"Cái này chết kiểu này, có chút đặc biệt a" Trần Viễn cảm khái nói.

"Đúng vậy, trong cửa gây ra chuyện lớn như vậy cố, là bình tức chuyện này cũng vì trấn an lòng người, cho nên ở chúng ta tạp dịch phòng Lưu quân sự dưới sự thôi thúc, cho chúng ta tạp dịch phòng một cái Nội Môn Đệ Tử vị trí, chỉ cần là mười tám tuổi dưới đây đệ tử tạp dịch đều có thể ghi danh tham gia. Ngày hôm sau lời đài tỷ thí, người thắng liệt vào môn hạ." Mập mập hỏi tiếp: "Ai, người ghi danh không "

Trần Viễn bất đắc dĩ cười khổ nói: "Ta ngược lại thật ra nghĩ (muốn) a, thế nhưng ta đây thổ nạp quyết đều tu luyện mấy tháng, liền khí cảm cũng không có xuất hiện qua. Thật hoài nghi phát cho ta cái này bản pháp quyết có phải hay không sách lậu."

Mập mập không nhìn Trần Viễn nửa câu sau nói gở: "Lừa gạt ai đó, thổ nạp quyết là cơ bản nhất Dẫn Khí pháp môn,

Có thể thở hổn hển là có thể tu luyện, độ tiến triển hoặc có nhanh chậm, nhưng liền chưa từng nghe nói hoàn toàn không thể vào cửa."

Trần Viễn im lặng. Tháng trước hần không khỏi xuyên qua đến cái thế giới này, đội khôi phục ý thức lúc liền phát hiện mình đứng ở một khối có khắc "27 phân công" đá lớn trước. Trùng hợp đụng phải chính chuẩn bị xuống núi chiêu mộ tạp dịch chấp sự, nghĩ đến kia chấp sự lúc ấy đem mình làm mộ danh tới bái sư thiếu niên đi, vì vậy thuận tay cho tự mình tiến tới một phát trắc linh thuật.

Chính mình còn nhớ rõ hần lúc ấy lời bình:

"Tu vi hoàn toàn không có, tư chất bình thường, bất quá làm tạp dịch ngược lại đúng quy cách, cũng tốt, tính ta một phen công phu."

Thế nhưng tựa như cùng A cup (mút ngực) cũng là cup (mút ngực), tư chất bình thường như thế nào đi nữa cũng không nên là tư chất là số không đi. Thiếu niên đột nhiên cảm nhận được đến từ thế giới này thật sâu ác ý.

Mập mập cuối cùng lưu luyện xem quảng trường bên kia các cô gái liếc mắt, nói: "Đi thôi, về sớm một chút làm xong việc vặt, còn có thể còn dư lại chút thời gian cố gắng một chút, nếu là không cẩn thận để cho mập gia ta lên tới Luyện Khí Tam Trọng tiến vào Nội Môn, nói không chừng còn có cơ hội nghe các nàng gọi ta tiếng sư huynh đây."

"Nhé, mập mập người chí khí cũng không nhỏ a. Bất quá người vì cái gì trước không định một cái dễ dàng hơn thực hiện tiêu mục tiêu đây tỷ như, lên làm môn phái chương môn" tràn đầy đều là ý giễu cợt thanh âm đàm thoại truyền tới.

Chủ nhân thanh âm mang theo hai cái người hầu đến gần, hài hước nhìn mập mập.

Một bên Trần Viễn nghe vậy rung một cái, có trò hay xem: Chỉ thấy đi tới người này mặc dù cũng mặc tạp dịch phục, nhưng là quần áo sạch sẽ dị thường một chút nếp nhăn cũng không có, rõ ràng chưa từng làm sống, nghĩ đến không phải là có quan hệ chính là có hậu trường. Đáng ngoài chính là ngũ đại tam thô, mặt đầy hung dữ, nhướn mày mũi tẹt xúc xích miệng, vẫn xứng đưa chân chó hai gãi, tiêu chuẩn nhân vật phản diện a.

Máu chó là hiện tại hần bắt đầu trào phúng, tiêu chuẩn tìm đường chết tiết tấu, tiếp theo nội dung cốt truyện nên là mập mập bạo nỏ loại đánh mặt.

Trần Viễn mong đợi nhìn về phía mập mập, lại phát hiện mập mập sắc mặt đỏ lên, ngập ngừng không nói, cúi đầu nhìn mình mũi chân, mà cặp chân kia nhon trên mặt đất thoáng cái thoáng cái cọ xát.

Cọ cọng lông tuyến a, quá không nam nhân, Trần Viễn trong lòng yên lặng nhỏ nước bọt. Quay đầu đi xem nhân vật phản diện nam, lại phát hiện hắn cũng đang thành khẩn mà nhìn mình: "Ngày hôm sau tỷ thí, ta còn có mấy chiêu chưa luyện rành, mà ta đây bằng hữu" hắn chỉ chỉ người hầu Nhất Hào, "Hắn hai ngày này phải cho ta lau mồ hôi chuyển nước, cố gắng lên kích động, cho nên hai ngày này hắn sống đều do người làm, có thể không "

Trần Viễn giận dữ, có thể muối người a, đang muốn phản bác, lại nghe nhân vật phản diện nam nói tiếp: "Không cho không đáp ứng nha, nếu không liền đem người mức độ đi Linh Thú phòng cho Bạch Trạch."

Cái này uy hiếp quá mức ác độc, nghĩ đến tiền nhậm hoàn toàn mới chết kiểu này, Trần Viễn nhất thời kinh ngạc đến ngây người quên nói chuyện.

Thấy Trần Viễn không có mở miệng phản đối, nhân vật phản diện nam hài lòng vỗ vỗ Trần Viễn bả vai, mang theo hai người hầu ung dung rời đi.

"Ngọa tào, ai đây a, lớn lối như vậy." Trần Viễn nội tâm tràn đầy bóng mờ, thật lâu mới tỉnh lại.

"Hắn là chúng ta tạp dịch phòng Lưu quân sự thương yêu nhất chất tử, cũng là Lưu quân sự thúc đẩy tỷ thí lần này căn nguyên. Hắn là đệ tử tạp dịch bên trong duy nhất học qua chiêu thức người, cũng là duy nhất một Luyện Khí Tam Trọng!" Mập mập giới thiệu rất có loại miêu tả cuối cùng đại BOSS cảm giác.

"Nhưng hắn vì sao tìm tới ta à, rõ ràng là người nghĩ cướp hắn vị trí được rồi" Trần Viễn rất là không hiểu, "Chẳng lẽ xem ta dễ ức hiếp "

Mập mập cho Trần Viễn một cái người đoán không lầm chính là như thế ánh mắt.

Trở lại trong phòng, Trần Viễn lâm vào trầm tư.

Luyện Khí Tam Trọng, liền có tiến vào nội môn tư cách sao nhưng nếu là ta hiện tại chính diện chống lại Lưu Nhị nói Trần Viễn phảng phất nhìn thấy một cái hình ảnh: Yếu điệu không có xương Đại Ngọc muối muối chống lại tay cầm Chuyển Luân súng máy Arnold thống đốc.

Lộc cộc lộc cộc không được không được, hình ảnh này quá tàn bạo, Trần Viễn lắc lắc đầu vội vàng đem mới vừa rồi tưởng tượng bỏ ra.

Nghĩ (muốn) thắng nói, xem ra cần phải nghĩ (muốn) nhiều chút những biện pháp khác a.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Linh thạch linh thạch, người đi đâu vậy

Trần Viễn đem Lưu Nhị làm tượng tượng bên trong đối thủ là có nguyên nhân.

Đi tới Ứng Thiên Tông thời gian mặc dù còn không lâu, nhưng Trần Viễn cũng gặp qua thổ khí thành mây, Ngự Kiếm Phi Thiên tiên gia thủ đoạn.

Tầm Đạo cầu trường sinh, cái tay che Tinh Thần, một cái rộng lớn mạnh mẽ thế giới đang ở trước mắt, để cho người làm sao có thể không trong lòng mong mỏi

Huống chi ở cái thế giới này, không có chút nào lực lượng phạm nhân là yếu ớt như vậy, bị nước mũi nước miếng chết ngộp hoặc là bị một cái đại tu sĩ không cẩn thận một rầm chết đông chết như vậy pháp suy nghĩ một chút cũng quá qua thảm thiết a

Đáng tiếc là, hiện thực lại cho hắn đánh đòn cảnh cáo, được xưng Tiên Đạo nhập môn thổ nạp quyết mình cũng không thể tu luyện, rõ ràng có thể cảm giác quanh người còn quần hoạt bát, sinh động, tràn đầy linh tính khí tức —— linh khí, ước chừng phải thu nạp lên chính là bên trái mũi vào bên phải mũi ra.

Pháp quyết đã nói đến ngược lại đơn giản: Vận chuyển Đan Điền, Dẫn Khí Nhập Thể. Thế nhưng Đan Điền rốt cuộc là cái gì như thế nào vận chuyển Trần Viễn biểu thị thật không biết a.

Ngắm Trần Viễn cũng hỏi qua những đồng môn khác, có thể mỗi lần thu hoạch đều là người khác xem kẻ ngu như vậy ánh mắt.

Duy chỉ có mập mập giải đáp cho hân: Đan Điền không ngay Rón bên trong 3 phần sao thể nào vận chuyển Đan Điền người cái miệng nói chuyện, nhắc chân đi bộ làm sao làm được, Đan Điền cũng giống vậy a, người nghĩ hân động dĩ nhiên là năng động. Tốt đáp xong hiện tại đến phiên ta hỏi, ai người nói, nữ nhân bấp thịt ngực nàng có thể không chế đến chính mình động sao

Mẫu thân trứng, cảm tình mập mập cho là mình cùng hân chơi đùa người hỏi ta đến đáp trò chơi đây.

Trần Viễn lúc ấy tâm lý thì có nào đó không dễ đoán nghĩ (muốn): Chẳng lẽ bởi vì chính mình là xuyên qua tới, kết cấu thân thể cùng cái thể giới này người cũng không giống nhau, cho nên căn bản cũng không có cái gì Đan Điền

Nếu quả thật là như thể nói, vậy ta còn có thể tu luyện sao

Nhưng giống như chết chìm người gặp rom rạ liền cũng không buông tay, hôm nay mập mập ở quảng trường lúc mang đến tin tức lại cho vốn đã cam chịu chuẩn bị Ngồi ăn rồi chờ chết Trần Viễn mang đến một tia hy vọng.

Nếu như có thể trở thành Nội Môn Đệ Tử, có thể tiếp xúc tông môn công pháp, có lẽ có không cần Đan Điền liền có thể tu luyện pháp môn hay hoặc là, bên trong cửa Đại Năng tu sĩ có thể giúp chính mình tạo nên một cái Đan Điền

Tóm lại, khó có được xuyên qua một lần, nếu như không thể được người Tu Tiên đại đạo, không thể cảm thụ xuống cái tay dờn non lấp biển, không thể kiến thức thế gian này đẹp nhất phong cảnh, thật sẽ tốt tiếc nuôi a.

Trong đầu vẫn muốn cái vấn đề này, trên tay lại không có ngừng lại. Trần Viễn hiện tại mỗi ngày làm việc chính là dọn sạch sơn môn Chí Linh cỏ vườn toàn bộ con đường, đi tới phần cuối, nhìn có treo Linh Thảo vườn Tam Tự bảng hiệu đại môn, Trần Viễn nhớ tới Lưu Nhị uy hiếp: Tính, hảo hán không ăn thua thiệt trước mặt, tên kia công việc không phải là tưới hoa nhỏ cỏ sao ta tự xem như là đào đã tình thao.

Đang nhìn có Linh Thảo vườn chấp sự kia dẫn qua công cụ sau đang muốn ra ngoài, Trần Viễn bị kia chấp sự gọi lại: "Chờ đã, đưa cái này cũng nắm, " nói xong đưa qua cái túi vải cùng một cái đao khắc, "Bên trong vườn chỗ sâu nhất có bụi cây ngân sương mù, hành điệp toàn thân trắng như tuyết, đối với (đúng) nồng độ linh khí yêu cầu rất cao. Cái này trong túi có bốn viên linh thạch hạ phẩm, người dùng kiếm đao phá vỡ sau đặt vào vào ngân sương mù bốn góc, có thể ngân vạn lần nhớ."

Trần Viễn gật đầu một cái nhận lấy túi nhỏ đao khắc, kia chấp sự lại chỉ chỉ trước người trên bàn sách nhỏ nói: "Ở nơi này ký cái tên đi, nhận linh thạch đều phải ghi chép."

Trần Viễn suy nghĩ một chút, không biết vậy cùng ban tên, vì vậy lại thuận tay viết xuống "Lưu Nhị". Xem ra kia Lưu Nhị lúc trước thường thường làm loại này bắt người dính bao chuyện, kia chấp sự xem Trần Viễn liếc mắt, rất là hiểu gật đầu một cái, vung tay tỏ ý hân có thể đi ra ngoài.

Làm xong trong vườn còn lại công việc, Trần Viễn đi tới ngân sương mù trước. Cái này ngân sương mù bình thường sinh trưởng ở linh khí cực kỳ tiện nghi địa phương, 27 phân công chỗ Minh Viễn dính mặc dù cũng coi là một nơi không tệ đất lành, tuy nhiên còn lâu mới có thể thỏa mãn ngân sương mù nhu cầu, cho nên cần dùng linh thạch đến cho ngân sương mù tạo nên thích hợp sinh trưởng cảnh vật chung quanh.

Một ngày bốn miếng linh thạch hạ phẩm thể nhưng cực kỳ kinh người tiêu hao, Trần Viễn làm tạp dịch mỗi tháng thù lao cũng bắt quá là một quả linh thạch hạ phẩm mà thôi. Trở thành Ứng Thiên Tông đệ tử tạp dịch mới mười ngày qua, bởi vì chưa tới phát ra thù lao ngày,

Cho nên đây là Trần Viễn lần đầu tiên tiếp xúc được linh thạch.

Trần Viễn mở túi ra, đem bốn viên to bằng nắm đấm trẻ con linh thạch nâng ở trong tay tinh tế tường tận.

Linh thạch hạ phẩm sắc có trắng xám, vỏ ngoài mờ hồ trong suốt, bên trong có thể thấy mây mù lượn quanh. Linh thạch làm cái thể giới này lưu thông tiên, chỗ dùng khá rộng. Chẳng qua là linh thạch mặc dù do linh khí ngưng tụ đến, nhưng lại không thể bị tu sĩ trực tiếp hấp thu. Vừa đến trong linh thạch khó tránh khỏi hỗn hữu nhiều chút tạp chất, thứ hai cùng tu sĩ trong cơ thể linh khí cũng không đồng nguyên cùng thuộc về.

Nếu là tu sĩ trực tiếp hấp thu, nhẹ thì kinh mạch trở ngại, linh khí vận hành không khoái, nặng thì kinh mạch bị tổn thương, tu vi giảm nhiều. Nhưng lại có thể giống như bồi dưỡng ngân sương mù như vậy phụ trợ Nhân tu luyện, rạch ra linh thạch, linh khí tiêu tán, quanh người linh khí đậm đà, tu sĩ tự nhiên có thể tăng cao trên diện rộng tu luyện hiệu suất.

Trần Viễn nghe mập mập nhắc qua, Lưu Nhị cũng là bởi vì có một đương quán sự thúc thúc, cho nên thỉnh thoảng có thể hưởng thụ loại này dật linh phụ tu đãi ngộ, vì vậy mới có thể trở thành tạp dịch bên trong duy nhất Luyện Khí Tam Trọng.

Nếu ta cũng dùng linh thạch Phụ Tu, chỉ cần linh thạch đủ nhiều, bên người linh khí đủ đậm đà, coi như không có Đan Điền đến dẫn động linh khí, nhưng là thâm vào hiệu ứng dù sao cũng nên thành lập đi. Vừa vận trên tay có bốn viên bồi bổ ngân sương mù linh thạch, trước tiên có thể thử xem có hiệu quả hay không. Trần Viễn nghĩ như vậy đến.

Phục hồi tinh thần lại, Trần Viễn cúi đầu nhìn về phía trong tay linh thạch chuẩn bị đem rạch ra. Nhưng này nhìn một cái, Trần Viễn sửng sốt, chỉ thấy trong tay rỗng tuếch, nguyên bản nâng ở trong tay bốn viên linh thạch cuối cùng không cánh mà bay.

Nhìn kỹ một chút, không đúng, cũng không phải là không có vật gì, nơi lòng bàn tay còn có chút héra không biết đến từ đâu màu đen bột.

Một trận gió nhẹ thổi qua, lần này, ngay cả này màu đen bột cũng vô ảnh vô tung.

Còn không có đợi Trần Viễn kịp phản ứng xảy ra cái gì, trong tay phải đột ngột sinh ra một cỗ Khí Kinh, kia Khí Kinh không chút nào từng ngừng nghỉ, qua cỗ tay tới cùi chỏ, do cùi chỏ đặt vai, cuối cùng âm âm xông vào đầu.

Trần Viễn chỉ nghe trong đầu ông một tiếng, trước mắt có chút tối sầm lại, tâm thần đột nhiên đi tới cái Kỳ Dị chỗ.

Đôi mắt chung quanh đầu đầu cũng có thâm trầm nhất hắc, mà ở trước người hắn có mấy ngàn Phù Văn bay lượn quanh quẩn, những phù văn này tụ thành một cái to lớn quả cầu bộ dáng, lưu chuyển không ngừng, liền thành một khối. Kỳ lạ hơn đi là, quả cầu này một nửa sáng Hoa lóng lánh tựa như kia lấp lánh vô số ánh sao, mà đôi thành một nửa lại phẳng phát bị mực nhuộm dần như vậy đen nhánh không ánh sáng.

Trần Viễn trong lòng hơi động, đưa tay điểm hướng trong đó miếng màu đen Phù Văn, chỉ thấy phù văn kia chợt hoá làm một phiến ngút trời biển lửa, rồi sau đó biển lửa biến mất lại ngưng tụ thành nguyên bản Phù Văn bộ dáng.

Thú vị, Trần Viễn trong đầu nghĩ. Rồi sau đó đưa tay đi chạm một viên bùa chú màu bạc, nhưng cái này bùa chú màu bạc lại tựa hồ như đối với hắn rất là kháng cự, hơi chấn động một chút vắng ra ngón tay hắn, lẫn vào đám kia bùa chú màu bạc bên trong ẩn tàng không thấy.

Cùng thời khắc đó, ngàn dặm cách Ứng Thiên Tông Chủ Phong, 12 Đạo Cấm Chế cộng thêm tam đại trận pháp thủ hộ cấm địa sâu bên trong, một cụ hình dung khô cằn, mấy ngàn năm đều chưa từng động tới thân thể, ở Trần Viễn chạm Phù Văn kia một thoáng, đột nhiên mở hai mắt ra.

Ngoài ngàn dặm sự tĩnh Trần Viễn tất nhiên không biết, hắn trả(còn) đang vì mình người ở chỗ nào nghi hoặc, chợt thấy trong đầu một trận đau nhói, tâm thần trở về trong cơ thể, mới phát hiện trước đột ngột xuất hiện về này Khí Kinh phẳng phát xông phá trở ngại gì, từ đầu bộ chảy băng băng xuống tại hắn nơi bụng quanh quẩn không nghỉ.

Trần Viễn trong lòng thoáng hiện lên một tia hiểu ra, nơi bụng, Rốn bên trong ba tắc, không thì hắn là Đan Điền chỗ sao chỉ thấy này cỗ Khí Kinh đột nhiên dừng lại, tựa hồ có hơi nghi hoặc tựa như, phân ra một ít cỗ, tựa như tay nhỏ như vậy tại nguyên bốn nên có Đan Điền địa phương điểm một cái thăm dò một chút, rồi sau đó tựa hồ là minh bạch cái gì đó, đánh tan mở không có vào trong cơ thể các nơi tiêu tan không thấy.

Trần Viễn giữa bụng ngực tựa hồ bị hung hăng đánh một chưởng, phốc một tiếng đột nhiên phun ra một ngụm tiên huyết. Huyết sắc kia Trách Ám Hắc, trả(còn) mang theo một cỗ hôi thối. Phẳng phát là trong cơ thể Trọc vật bị tổng ra, phun ra một ngụm máu sau, Trần Viễn cảm giác thân thể nhẹ nhàng không ít, trong cơ thể mơ hồ có linh khí lưu động.

Còn không chờ Trần Viễn tỉnh tể cảm thụ trong cơ thể tình trạng. Lại là một cỗ Khí Kinh xuất hiện ở tay phải nơi."Không thể nào, lại tới", Trần Viễn ngăn ra, quả nhiên chỉ thấy về này Khí Kinh dọc theo cánh tay trái tới đầu rồi sau đó xuống phía dưới lần nữa tiêu tán cho hắn trong cơ thể, rồi sau đó

"Phốc", Trần Viễn lại phun.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Thủ hạ ta không thể nào như vậy ngu xuẩn

Trần Viễn sắc mặt cổ quái, tinh tế kiểm tra thân thể của mình sau, hắn chắc chắn nhất định cùng với khẳng định tự mình ở non hai cục máu sau, tu vi đến Luyện Khí Nhị Trọng.

Cái thế giới này, nhân loại gân cốt mạch lạc phải đến mười hai tuổi mới cơ bản định hình, sau đó mới có thể Dẫn Khí Nhập Thể tiến hành tu luyện.

Tựa như mập mạp như vậy đồng căn bà tư chất, năm nay 15 tuổi, tu luyện thôi ba năm có thừa, có thể vẫn chẳng qua là Luyện Khí Nhị Trọng. Kia Lưu Nhị, càng là một tên ngu xuẩn, cho dù có thúc thúc hắn giúp đỡ, bây giờ mười tám, cũng là mới Luyện Khí Tam Trọng.

Cho dù là những thứ kia thiên tư trác tuyệt bị Ứng Thiên Tông thu làm Nội Môn đệ tử người, muốn tăng lên hai tầng tu vi, cũng phải mấy tháng khổ công. Mà Trần Viễn đây, mới đột phá đường như dùng mấy hơi thở

Bốn viên linh thạch đã phương tưng mị mùi, làm xuyên qua năm trước chỉ mười tám tuổi liền trọng điểm đại học sắp tốt nghiệp học bá, Trần Viễn tự nhiên biết, linh thạch hắn là bị chính mình hấp thu, mà trong cơ thể chậm chậm lưu động linh khí chính là tốt nhất minh chứng.

Ách, nếu như vậy nói, vậy chỉ cần có đầy đủ linh thạch, ta chẳng lẽ có thể một ngày Kim Đan Nguyên Anh, hai ngày Độ Kiếp Đại Thừa, ngày thứ ba liền có thể bày cái đẹp trai nhất tư thế chuẩn bị Phi Thăng Trần Viễn nhìn vấn đề luôn là có thể thấy rất lâu dài

Nhưng vì cái gì không thể trực tiếp từ không trung hấp thu linh khí đây Trần Viễn suy nghĩ một chút, đưa tay ra trên không trung lắc tới lắc lui, trong miệng còn không ngừng thì thầm: "Ta hút, ta hút "

Động tác này tốt xấu hồ a, Trần Viễn yên lặng dừng tay. Đáng ghét, quả nhiên vẫn là không được sao tính, trong trời đất này linh khí trải qua ngàn vạn năm mới đọng lại một mồi Tụ Hình thành linh thạch, ta nếu có thể trực tiếp hấp thu linh thạch, không khí này bên trong chút canh thừa com cần sẽ để lại cho các ngươi chính là. Trần Viễn rất là khẳng khái.

Mắt nhìn bên chân ngân sương mù có, như cũ tươi non ướt át, cũng không có bởi vì Trần Viễn cướp hần linh thạch mà tìm cái chết. "Không ăn của ăn xin, có chí khí." Trần Viễn rất là tán thưởng gật đầu một cái, xoay người rời đi.

Ngày thứ hai. Linh Thảo vườn chấp sự vừa mới mở ra đại môn, lại phát hiện ngoài cửa lo lắng chờ đợi Trần Viễn, kia chấp sự cười nói: "Bị người buộc tới làm sống còn có thể giống như người vậy tích cực thật là hiếm thấy." Trần Viễn không để ý tới hần, dẫn qua đồ vật, theo thường lệ ký Lư Nhị đại danh sau, hướng trong vườn sâu bên trong đi tới.

Đợi quay đầu xem không thấy bóng dáng sau, Trần Viễn bữu môi một cái, nếu là người đào mắt là có thể tăng lên hai cấp tu vi người so với ta gấp hơn.

Trần Viễn có chút thấp thỏm lấy ra linh thạch, ngày hôm qua sau khi trở về, một đêm lăn lộn khó ngủ, sáng nay sắc trời không rõ lại chờ ở Linh Thảo vườn trước.

Làm sao có thể không thấp thỏm đây, nếu như Thôn Phệ linh thạch tăng cao tu vi không phải là tình cờ, như vậy thông thiên đại đạo đã ở trước mắt. Nếu như linh thạch biến mất bất quá là một ngoài ý muốn, như vậy mộng cảnh tan biến, chính mình vẫn chỉ có thể ở nước bùn trọc thế bên trong lăn lộn, ngựa mặt trông lên kia lộng lẫy Tu Tiên đại đạo mà không thể được.

Cẩn thận từng li từng tí đem linh thạch nâng ở trong tay, Trần Viễn hít sâu một hơi. Ý nghĩ chuyển qua, chỉ thấy trong tay linh thạch với mắt trần có thể thấy tốc độ thu nhỏ, thu nhỏ, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại chút tro bụi. Trong cơ thể linh khí này sinh, lại là một đạo che chở bị xông phá, theo một cái Ô Huyết phun ra, Luyện Khí Tam Trọng, đạt tới!

"Rống", theo một tiếng khó nén nổi tình cảm gầm nhẹ, đem qua tới nay đứng không có thể hấp thu nữa linh thạch lo âu, tu luyện sau đó vô pháp Dẫn Khí bị người khinh bỉ không cam lòng, xuyên qua tới đây đầy mắt xa lạ hoang mang bất lực, đều đã phảng phất bị Trần Viễn bị quên sạch sành sinh.

Than dài một hơi, trong lồng ngực uất khí tản trừ, từ nay về sau, ta Trần Viễn có thể không còn là chỉ con kiến hôi; từ nay về sau, ta Trần Viễn ở chỗ này cũng có thể rất tốt sống tiếp; từ nay về sau, kia tiên thế giới, ta Trần Viễn cũng có thể đập cửa vào xem một chút!

Lau chùi sạch sẽ khóe miệng Tàn Huyết, Trần Viễn tâm tình từ từ bình phục lại. Hôm nay giống vậy nhiều linh thạch có thể tu vi chỉ tăng lên một cấp, điểm này Trần Viễn sớm có dự liệu. Dù sao Luyện Khí Nhị Trọng tăng lên tới Tam Trọng căn linh khí có thể so với Nhất Trọng thăng Nhị Trọng nhiều hơn.

Luyện Khí Tam Trọng, cùng kia Lư Nhị một dạng tu vi, như vậy thứ nhất, cái kia Nội Môn Đệ Tử vị trí, Trần Viễn nhất định phải giành giật một hồi, dù sao không có ai nguyện ý cả đời làm một nghe người ta sai sử tạp dịch.

Chẳng qua là khá là đáng tiếc, tỷ thí ngày mai sẽ phải tiến hành, nếu không nói nhiều nuốt mấy lần linh thạch, lại tăng cái năm sáu cấp bảy cấp tám,

Đến lúc đó cùng kia Lư Nhị đánh chẳng phải là ung dung thêm vui sướng Trần Viễn nghĩ như vậy đến.

Bị Trần Viễn cướp hai ngày linh thạch ngân sương mù đã có điểm ủ rũ đầu ba não, Trần Viễn hơi có chút đồng tình nhìn hần: "Chịu đựng huynh đệ, ngày mai sẽ có ăn."

Trần Viễn chuẩn bị rời đi Linh Thảo vườn đi trước đem danh báo, tránh cho bỏ qua thời gian sẽ không mỹ.

Đi mấy bước, Trần Viễn thấy phía trước loại là thành phiến Tụ Linh cỏ, Tụ Linh cỏ làm đề giai đan dược Bồi Nguyên Đan chủ yếu tài liệu, rất là thường gặp. Trời xui đất khiến như vậy, Trần Viễn trong lòng thoáng hiện lên một cái ý niệm, hần đi tới kia phiến Tụ Linh cỏ trước, quan sát tỉ mỉ một phen, chọn một bụi cây vị trí hẻo lánh tầm thường nhất Tụ Linh cỏ, đưa tay ra

Làm 27 phân công hơn trăm tạp dịch chung quy đầu mục, Lư quân sự bình thường sinh hoạt vẫn là rất thích ý. Mỗi ngày đuổi mình mấy tên thủ hạ phân công cùng kiểm tra các hạng tạp vụ, mà chính hần chỉ cần chụp tốt trong môn mấy vị đại lão ninh bộ liền có thể. Có thể người sáng suốt đều có thể nhìn đi ra, hôm nay Lư quân sự, tâm tình cũng không quá tốt.

"Điều hỏi qua sao vẫn không có người nào ghi danh" Lư quân sự nước miếng phun ít không may thủ hạ mặt đây.

"Đại nhân, điều hỏi qua, tạp dịch bên trong hai mươi tuổi dưới đây tổng cộng cũng liền chừng mười người, mỗi một ta điều hỏi. Liền bọn họ, về điểm kia tu vi dám ghi danh lên đài chính là muốn bị đánh, ai dám với Lư công tử cạnh tranh a. Người xem đây không phải là vừa vặn nói rõ Lư công tử tiến vào nội môn chúng vọng sở quy sao "

"Chúng vọng sở quy ta cho người thuộc về, cho người thuộc về" Lư quân sự giận không chỗ phát tiết, thuận tay phần thưởng thủ hạ hai bạt tai, "Ta thật vất vả thuyết phục mấy cái lão đầu từ tổ chức tỷ thí, từ tạp dịch bên trong chọn một người thu nhập Nội Môn trấn an lòng người, kết quả hiện tại liền nói cho bọn hần biết không cần so, người ta giúp các người thiêu được, người nói những trường lão thì như thế nào "

"Híc, các trưởng lão đại khái sẽ phóng đại người rất có thể làm" thủ hạ kia bùm mặt có chút không xác định.

"Ba", lại là một thanh âm vang lên phát sáng bật tai tiếng truyền tới, "Biến, tiếp tục đi tìm, nếu là không tìm được người, ngươi phải đi sau núi đào hổ đem mình chôn đi" Lưu quân sự hùng hùng hổ hổ, tâm lý rất bị thương, "Nương, thủ hạ thế nào tất cả đều là ngu xuẩn."

Trần Viễn đi tới tạp dịch quân sự phòng ghi danh lúc, chính đưng phải từng gặp một vị quân dịch lão đảo đi ra sân.

Trần Viễn căn cứ lễ phép thái độ, với chính mình cấp trên chào hỏi, thuận miệng hàn huyên đạo: "Đại nhân hôm nay nhìn khí sắc không tệ nha, ngài đây là đi đâu đây "

Nghe lời này, kia quân dịch che đố bưng mặt lên con giận dữ, đang muốn mắng lên, ngẩng đầu nhìn lên phát hiện là Trần Viễn, hai mắt tỏa sáng: "Ngươi người là cái kia mới tới tạp dịch đi sáng sớm đi đâu, hôm nay đi người chỗ ở cũng không thấy."

Trần Viễn không hiểu: "Đại nhân tìm ta có chuyện gì "

Quân dịch từ trong ngực móc ra tờ giấy đến, nét mặt già nua cười giống như nhìn thấy Tiểu Hồng Mạo Lang Ngoại Bà, "Không có, không có chuyện gì, đến, ngươi trước đưa cái này thử lại nói."

Trần Viễn giương mắt nhìn, thần sắc nhất thời trở nên có chút kỳ quái. Chỉ thấy kia trên giấy cuối cùng viết —— lời đại tỷ thí tờ ghi danh

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Để cho người không có thành tựu chút nào cảm giác đối thủ

Mặc dù không rõ ràng vì sao cái này quân dịch biết rõ mình ý đồ, nhưng nhìn cái khuôn mặt kia đầy nhiệt tình nét mặt già nua, Trần Viễn vẫn là biết thời biết thế ký tên mình.

"Giải quyết." Thuận lợi hoàn thành ghi danh Trần Viễn tâm tình không tệ.

"Giải quyết." Chặt vật hoàn thành nhiệm vụ quân dịch tâm tình càng là không tệ.

Quân dịch trên mặt đang cười, nhưng trong lòng tràn đầy khinh bỉ: "Cái này kẻ ngu lại còn đang cười, không biết ngày mai bị đánh thời điểm còn có thể hay không thể cười được."

Trần Viễn trên mặt đang cười, nhưng trong lòng tràn đầy nghi hoặc: "Cái này quân dịch trước đây quen biết ta sao, vì sao cười như thế kỳ quái, ta đi, mặt đều cười sùng "

Một phen trì hoãn sau, Trần Viễn làm xong hôm nay công việc đã là lúc mặt trời lặn. Đối với ngày mai tỷ thí, trong lòng mặc dù vẫn có chút thấp thỏm, bất quá Trần Viễn phát hiện mình cũng không có gì hay chuẩn bị. Dù sao công pháp chiêu thức thần thông hết thấy sẽ không, thổ nạp tu luyện đối với chính mình mà nói cũng là không chỗ dùng chút nào.

Không đúng, Trần Viễn đột nhiên nghĩ tới, vẫn còn có chút đồ vật có thể trước thời hạn trừ mưu một phen.

Thừa dịp cơm tối người đương thời - Tokito nhiều tay tạp, Trần Viễn chuẩn mặt lên lên vào bếp sau. Sờ trong túi áo cổ nang nang một bọc hạt tiêu mặt, Trần Viễn hài lòng, ý nghĩ thông suốt.

Sáng sớm hôm sau.

"Trần Viễn, ngươi tại sao còn ngủ à." Mập mập quen đường xông vào bên trong cửa, " ách, ngươi đứng lên a."

Bên trong phòng, Trần Viễn ổn định xem mập mập liếc mắt, tiếp tục lên người bộ áo bông. Lại nói Ứng Thiên Tông quả thật phóng khoáng, vừa mới vào cửa, tứ quý quần áo liền cho chuẩn bị đầy đủ, ngay cả phát cho đệ tử tạp dịch áo bông cũng là rắn chắc được ngay.

Mập mạp rất là hiếu kỳ Trần Viễn hành động, thế cho nên đều quên ý đồ: "Lúc này mới mới vừa vào thu a, làm sao lại mặc vào áo bông đến. Ai, quần bông người cũng mặc a."

"Bởi vì này dạng sẽ tương đối kháng đánh a." Trần Viễn trả lời có lý chẳng sợ.

"Kháng đánh nha, nhớ tới, ta nghe nói người ghi danh tham gia hôm nay tỷ đấu" mập mạp rút cuộc nhớ lại này mục đích.

"Ừ, thế nào "

"Còn hỏi thế nào người có biết hay không, tỷ thí lần này trừ Lưu Nhị chỉ một mình người ghi danh "

"Vì cái gì người cũng không ghi danh sao" Trần Viễn rút cuộc cảm giác có chút ngoài ý muốn.

"Người gốc a, lần này rõ ràng là Lưu quân sự muốn đem cháu hấn đưa vào Nội Môn, người nào nhân rồi không chuyện gì đi tìm đánh người nói người một điểm tu vi đều không đi xem nào nhiệt gì a. Đứng có phải hay không họ Lưu sợ không người ghi danh trên mặt khó coi buộc người" mập mạp tự nhận là mình bạch cái gì đó.

"Không có, là ta chính mình ghi danh."

"Người ai, tính, hiện tại rời khỏi đoán chừng là không được, ta đã nói với người a, đến lúc đó người lên đài liền trực tiếp nhận thua, mặc dù mặt mũi khó coi, nhưng dù sao cũng hơn bị người vô duyên vô cớ đánh một trận cường đi."

Trần Viễn nhìn về mặt ân cần mập mạp, đáy lòng trào lên một tia ấm áp. Đi tới cái thế giới này đã có mấy tháng, thật sự đem mình làm làm bạn, cho dù biết rõ mình vô pháp tu luyện cũng không có kỳ thị mình cũng liền trước mặt cái tên mập mạp này.

Mập mạp chỉ có Luyện Khí Nhị Trọng, không nhìn thấu Trần Viễn lúc này tu vi. Mà Trần Viễn cũng không biết như thế nào giải thích, chính mình tu vi trong một đêm tăng vọt sự thật. Im lặng chốc lát, Trần Viễn chỉ có thể đáp: "Ta biết "

Ứng Thiên Tông để bày tỏ đối với (đúng) lần chọn lựa này coi trọng, đặc biệt phái một vị họ Ngô trưởng lão tới chủ trì tỷ thí lần này.

Sân tỷ võ bên cạnh trên đài cao, Ngô trưởng lão có chút buồn cười nhìn thấu áo bông quần bông thân hình mập mạp Trần Viễn liếc mắt: "Tập dịch bên trong cũng ra hai cái Luyện Khí Tam Trọng, không tệ."

Lưu quân sự lúc này đứng trước ở Ngô trưởng lão bên cạnh tiêu ý nhìn nọt đến, nghe thấy lời ấy không khỏi sững sốt một chút: Luyện Khí Tam Trọng, hai cái giương mắt nhìn hướng trên đài Trần Viễn, phát hiện người chu linh khí bên ngoài hiện cũng không rõ ràng, thế nhưng ba động rõ ràng là Tam Trọng không thể nghi ngờ.

Hung hấn nhìn chăm chú kia phụ trách ghi danh quân dịch liếc mắt, Lưu quân sự trong lòng an ủi từ bản thân đến: Lưu Nhị trong ngày thường thế nhưng bị chính mình cố ý an bài đi Nội Môn đệ tử luyện võ trường làm việc, mặc dù tiếp xúc không tới thần thông Tâm Pháp, nhưng thường nghe thấy xuống, cũng nên tập được mấy phần chiêu thức da lông đi.

Dưới lời đài tập dịch đến hơn nửa,

Không chỉ là đối với (đúng) dám khiêu chiến Lưu Nhị Trần Viễn cảm thấy hiếu kỳ, càng bởi vì —— "Nhanh lên một chút bắt đầu a, đánh a, đánh no đòn a cái gì chúng ta thích nhất xem." Dưới đài người khác kêu lên quần chúng tiếng lòng.

Trên đài, hai người đứng đối diện nhau, nhạc tri nguyên đình. Lưu Nhị chấp hai tay sau lưng, giương mắt nhìn thiên, tràn đầy thản thục: "Không nghĩ tới, ta đối thủ cuối cùng lại là người."

Trần Viễn cắn chặt môi dưới cũng không đáp lời, nội tâm khẩn trương vạn phần. Dù sao đừng nói là lời đài tỷ võ, từ nhỏ đã là hảo hảo học sinh hấn liền đã giá đánh lộn kinh nghiệm cũng không có.

Lưu Nhị nhìn đứng sừng sững bất động Trần Viễn, cau mày nói: "Người là ta Thúc sắp xếp người đi, diễn tới đây là được, có thể bỏ cho hàng nhận thua."

Nhận thua chữ này phảng phất kích thích đến Trần Viễn, chỉ thấy hấn sắc mặt đột nhiên đỏ lên, liền trên mặt gân xanh đều băng bó lên mấy cây. Nhận thua Lão Tử từ nhỏ đến lớn, bất kể là khảo thí vẫn là tỷ thí liền từ không có thua qua!

"Đến nha, sinh tử coi nhẹ, không phục thì làm, không phải là bị đòn sao" Trần Viễn bất cứ giá nào, nổi giận gầm lên một tiếng xông về Lưu Nhị, giống như trâu điên.

Nhìn hai mắt đỏ bừng khí thế hung hăng vọt tới Trần Viễn, Lưu Nhị theo bản năng lùi một bước. Nhưng ngay lúc đó hấn lại thẹn quá thành giận đứng lên —— lại bị cái tiểu bại đòi hù dọa.

"Đến a, xem Lưu gia thế nào phá người." Lưu Nhị cũng không cam chịu yếu thế mà xông về đi qua.

"Phanh" một tiếng, hai người đụng vào một khối, không có bất kỳ cửa hàng, chiến đấu liền tiến vào cao nhất ~ triều.

Xem cuộc chiến trên đài, thấy hai người có động tác Ngô trường lão, thoáng nhắc lên mấy phần tinh thần. Chẳng qua là hấn phảng phát thấy cái gì không tương tượng nổi chuyện một dạng thần sắc do hiểu kỳ chuyển thành kinh ngạc, cho đến cuối cùng miệng há hốc, ánh mắt hoàn toàn mờ mịt.

Trên lôi đài.

"Người buông tay." Lư Nhị cảm tức nhìn Trần Viễn.

"Người trước thả." Trần Viễn một tay lôi Lư Nhị búi tóc một tay che chở chính mình.

Lư Nhị mắng nhieác, Trần Viễn khóe mắt.

"Như vậy đi, ta đếm ba tiếng, chúng ta cùng một chỗ buông tay" Trần Viễn suy nghĩ một chút thế này giằng co nữa cũng không phải biện pháp, vì vậy đề nghị.

"Được." Lư Nhị liền vội vàng đáp ứng, cảm giác da đầu đau đến không được.

"Một, hai, ba, xem ám khí."

"A! Xem ám khí."

Trần Viễn híp mắt, lòng đầy cảm phẫn: "Hèn hạ, lại ném bột hồ tiêu."

Lư Nhị không mở mắt nổi, tâm lý ủy khuất —— rõ ràng là người trước ném biết bao hướng chỉ ta là bột hồ tiêu, người thế nhưng bột tiêu cay a!

Ngô trường lão mới vừa đã tỉnh hồn lại lại thấy màn này, sinh không thể yêu mà kêu rên nói: "Ông trời ơi, ta là làm gì nghiệt, lại muốn ta tới xem thế này một trận tỷ thí."

Sau một hồi lâu, Lư Nhị vuốt mắt than thở: "Ta người thật là kỳ phùng địch thủ gấp lương tài, tiếp tục liều mạng đi xuống không khỏi thương đồng môn hòa khí, không bằng chúng ta với văn so phân thắng thua đi."

Trần Viễn hỏi "Văn so lại là cần gì phải so pháp "

Lư Nhị giải thích: "Cái gọi là văn so, chính là người ta đều ra một chiêu pháp thuật, nói ra công dụng uy lực, người nào chiêu thức lợi hại tức người nào thủ thắng."

Trần Viễn suy nghĩ chốc lát, đáp ứng đề nghị này.

Lư Nhị trong bụng vui vẻ, người một không có kiến thức hoang đại tạp dịch, sao có thể biết chiêu thức gì. Hấn tự tin hô: "Núi sông đổi ngược. Chiêu này vừa ra, đỉnh núi sụp đổ, nước sông chảy ngược."

"Cứ như vậy" Trần Viễn nhìn Lư Nhị mặt đầy xú thí đáng về có chút sững sờ, tâm nghĩ thế nào người cũng mở Thiên Diệt cái mà cái gì đi.

Lư Nhị rất là khinh thường nhìn Trần Viễn, trong mắt hấn Trần Viễn ngây ngốc đứng vậy, hoàn toàn một bộ bị kinh ngạc đến ngây người đáng về.

Dưới đài vây xem hai cái Lư Nhị người hầu hết sức hưng phấn: "Giống như Trần Viễn loại này đưa nhà quê, phỏng chừng biết cái Trùng Thiên Quyền Tảo Đường Thối cái gì cũng không lên, thế nào theo ta Lư ca đấu."

Mập mạp cũng mặt đầy lo âu nhìn im lặng không lên tiếng Trần Viễn.

Trên đài, Trần Viễn phục hồi tinh thần lại chậm rãi mở miệng: "Thập Phương Câu Diệt. Một chiêu này, trời đất quy tịch, vạn pháp tan biến, Vũ Trụ Chung Yên, Hỗn Độn Trọng Khai "

Trên đài dưới đài hoàn toàn yên tĩnh, chỉ còn Trần Viễn thanh âm ở đó vang vọng.

Lư Nhị mặt đầy tro tàn, cấp quỳ.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Huynh đệ người khỏe, hỏi quý danh

Náo nhiệt bình thường lời dài tỷ thí tầm màn roi xuống, bất kể như thế nào, Trần Viễn vẫn là bắt được cái kia Nội Môn Đệ Tử vị trí.

Ngô trưởng lão tuyên bố xong tỷ thí kết quả sau, liền không kịp chờ đợi rời đi, sợ mình ở lâu một giây sẽ nhìn không được đựng chết ở lời dài dưới tầng đá.

"Ài, hân người tên gì?", "Bên ta mới phải giống như nghe được Lưu Nhị thủ hạ kêu hân Trần Viễn. . ." Đám người ở xi xào bàn tán.

Mới vừa nhảy xuống đài đến, Trần Viễn liền bị một đám người vây lên.

"Ta đã sớm nói, Tiểu Viễn thiên phú kinh người, căn cốt kỳ giai, tỷ thí này nhất định có thể thắng."

"Đó là, xem Tiểu Viễn khí vũ hiên ngang, trội hơn người khác, cái này tạp dịch thân phận nơi nào xứng với hân."

"Đúng vậy, Tiểu Viễn sau này tiền đồ vô lượng a. . ."

Nhìn những thứ kia diện mục người xa lạ vừa nói chính bọn hân đều không tin nịnh nọt, Trần Viễn chẳng biết tại sao, bỗng nhiên có chút nhớ cười.

Đối với (đúng) quanh người đám người ôm tay làm một lay, Trần Viễn gật đầu một cái nói với mập mạp: "Đi thôi."

Mập mạp lại không động, nỗ bữu môi, tò ý Trần Viễn nhìn về phía Lưu Nhị.

Vây tụ đám người sau lưng, Lưu Nhị ở đó khóc nước mắt chảy đầy mặt, nguyên bản ngang ngược càn rỡ về mặt đã sớm tan biến không còn dấu tích.

Bên cạnh hân Lưu quản sự mặt đầy chỉ tiếc rên sát không thành thép, lớn tiếng khiển trách: "Ta phí hết tâm tư đem người điều chỉnh đến luyện võ trường làm việc, lại không nghĩ rằng người như vậy không có ý chí tiến thủ, trong ngày thường những đệ tử kia luyện võ tập pháp, người vậy mà một chút không có học được."

Lưu Nhị ghen ngào nói: "Ừ. . . Là có sư huynh nguyên ý truyền cho ta mấy chiêu chiêu thức, nhưng hân dùng linh nắn văn a, cháu ngu dốt, cái này Linh Văn thế nào cũng không học được. . ."

"Linh Văn?" Bên tai truyền tới xa lạ từ ngữ, nghe vào giống như là cái gì không nổi đồ vật, Trần Viễn tò mò hỏi hướng mập mạp: "Mập mạp, người biết Linh Văn là cái gì không?"

Mập mạp ở Ứng Thiên Tông phân công đã gốc hơn ba năm, những chuyện này sờ được cửa sạch, hân rất kiên nhẫn cấp Trần Viễn giải thích một phen.

Linh Văn chính là Ứng Thiên Tông khai phái Tổ Sư Gia sáng chế, tổng cộng có 3000 ký tự. Thế gian có Linh Văn trước, Trúc Cơ sau tu luyện pháp môn là chỉ có số ít thiên phú dị bẩm nhân tài có thể nắm giữ đồ vật.

Bởi vì linh khí vốn chính là cái không nhìn thấy không sờ được đồ vật, hân như thế nào tồn tại như thế nào bị thu nạp như thế nào ẩn tâm ý người vận chuyển, thì như thế nào có thể thông qua đối với linh khí không chế kia chạm kia Thiên Địa Vạn Vật vận hành đạo?

Những thứ này, căn bản là bình thường văn tự không cách nào miêu tả rõ ràng. Cho nên khi đó tu luyện hạng người đều từng than thở: Đạo, không thể danh; pháp, không thể truyền.

Cho đến Tổ Sư Gia kinh tài tuyệt điểm đột nhiên xuất hiện, hao phí mấy thời gian trăm năm với Tượng Hình phương pháp bắt chước 3000 Phù Văn Xiển tấn thiên hạ đại đạo, rồi sau đó rộng rãi truyền thiên hạ, mới có bây giờ cái này Tu Tiên Giới sáng rực thịnh thế. Hậu nhân cảm niệm họ ân đức, tôn làm thiên hạ đệ nhất sư.

Mà cũng là Ứng Thiên Tông bây giờ mặc dù hơi có chán nản lại như cũ ổn cư ngũ đại thánh địa nhóm căn cơ sở tại.

Trần Viễn nghe xong mập mạp lời nói này, tâm lý lại có chút nghi hoặc: "Tổ Sư Gia nếu chế như thế công lao vĩ đại, vì sao cũng rất ít nghe người ta nhắc lên đây? Thậm chí ta vào phái đến nay, liền Tổ Sư Gia tên họ đều chưa từng biết được."

"Cái này ta cũng không rõ lắm, bất quá nghe nói hình như là Tổ Sư Gia tuổi già làm một kiện thiên đại chuyện sai lầm, sau đó người khác cũng đột nhiên mất tích, mà như vậy sự kiện đưa đến chúng ta Ứng Thiên Tông bây giờ không còn nắm đó cường thịnh." Mập mạp kiên nhẫn giải thích.

Mập mạp nói tiếp: "Này cũng chẳng qua chỉ là nhiều chút năm đó đặt văn mà thôi, mấy ngàn năm trôi qua, trong đó chân tướng như thế nào, phỏng chừng cũng chỉ có chủ tông những chương môn đó các trưởng lão biết được đi. Ngược lại người. . . Hôm nay biểu hiện thật đúng là để cho người thất kinh đây. Kia Lưu Nhị mặc dù là một người ngu ngốc, nhưng hân dù sao cũng là thứ thiết Luyện Khí Tam Trọng, Luyện Bì đỉnh phong. So sánh với người thường có thể cũng coi là lực đại vô cùng, ngoại lực khó làm thương tổn, nhưng người lại có thể cùng hân đấu cái không phân cao thấp."

"Đó là đương nhiên là bởi vì, ca là thiên tài." Trần Viễn không biết xấu hổ thay mình thôi phồng, "Người yên tâm, sau này ta đi Nội Môn cũng sẽ bảo kê người."

"Trần Viễn, ngươi tu vi ứng cũng có Luyện Khí Tam Trọng chứ ?" Mập mập đột nhiên hỏi.

Trần Viễn gật đầu,

Lại không có giải thích thêm cái gì. Cái này Thôn Phệ Linh Vật nhanh chóng tăng cao tu vi dị năng đến từ đâu, là bởi vì không có Đan Điền cùng thể giới này khác xa nhau thân thể, vẫn là chuyển kiếp tới tạo thành một loại dị biến, liền Trần Viễn mình cũng không nghĩ ra.

Nhưng nhìn mập mập mong đợi ánh mắt, hắn vẫn nói nhiều một câu: "Có chút nguyên nhân đặc biệt tạo thành, nhưng biện pháp này, đối với ngươi vô dụng. . . Phải nói trên đời này, trừ ta, đối với người khác đều vô dụng."

Mập mập ánh mắt chuyển tới, hắn gật đầu nói: "Ta tin ngươi. Nhưng là Tiểu Viễn, sau đó ngươi nhất định phải cẩn thận, ngàn vạn lần chớ khiến người khác biết ngươi có loại này tăng cao tu vi phương pháp, không có bao nhiêu người có thể ở loại tu vi này nhanh chóng tăng lên cảm đồ."

"Ừ, nhưng nên có tâm phòng bị người, ta minh bạch." Trần Viễn cười nói: "Mà còn, ai nói không người có thể ở cảm đồ, ngươi không phải không chút nào để ý sao?"

Mập mập cười cười không có tiếp lời, mà là dùng ung dung giọng: "Mấy ngày nữa ta liền muốn đi xuống núi."

Trần Viễn không hiểu: "Là tông môn có nhiệm vụ gì phái ngươi đi ra ngoài sao?"

"Không phải là nhiệm vụ. . . Vài ngày trước bên trong, ta thu được dưới núi cửu cửu một phong tin tới. Trong thư cửu cửu nói cho ta biết hắn mở kinh doanh Chu Sa là bùa cùng được thảo cấp thấp tiệm tạp hóa một cái. Hiện tại làm ăn khá khấm cho nên nhân thủ có chút không đủ, hy vọng ta có thể đi giúp hắn."

"Ta cân nhắc rất lâu, một mực không có thể quyết định chủ ý. Bây giờ nghĩ lại, hắn là trong lòng vẫn là tôn Tu Tiên niệm tưởng không bỏ được. Cho tới hôm nay, nhìn thấy ngươi, ta mới tính minh bạch, Tiên Đạo gặp ghênh, vốn cũng không phải là ta loại tư chất này hạng người bình thường có tư cách đi."

Mập mập cười khổ một tiếng: "Có lúc ta thật hận cái này sáng tạo tạo thổ nạp quyết tiền bối. Đem Linh Văn chứa đựng pháp môn giản hóa, dùng người bình thường cũng có thể xem hiểu thường văn biểu thuật đi ra. Cho ngươi không cần biết được cái gì là linh khí, cái gì là Đạo, chỉ cần làm từng bước thổ nạp, hô hấp, thổ nạp, hô hấp. . ."

Trần Viễn không hiểu: "Đây không phải là thật tốt sao? Đề cho mỗi người đều có cơ hội tu luyện, coi như tư chất có hạn tu luyện bất thành cũng ít nhất có thể Cường Thân kiện thể a."

"Rất tốt? Ngươi không hiểu. . ." Mập mập chẳng biết tại sao, đột nhiên có chút căm phẫn, "Cái này giống như ở con lừa trước mắt treo cây củ cà rốt, câu cho nó không ngừng đi về phía trước nhưng lại vĩnh viễn không ăn được. Ngươi biết không? Ta tình nguyện chưa bao giờ học qua cái này thổ nạp quyết. Bởi vì hắn đề cho ta giống như đầu kia góc con lừa, thấy trước đó địa phương Tu Tiên thế giới, lại chưa từng nói cho ta biết, đường này, ta là không có tư cách đi tới. . ."

"Ta mười hai tuổi bắt đầu Luyện Khí, đến nay thôi ba năm có thừa, không từng có một ngày lười biếng, nhưng hôm nay cũng bắt quá là Luyện Khí Nhị Trọng, mà những thứ kia thiên tư trác tuyệt hạng người đây? Luyện Khí Nhị Trọng bắt quá chỉ cần hao phí ba mấy tháng mà thôi. . ."

"Trên đời này còn có rất nhiều tư chất cùng ta xấp xỉ như nhau ngu xuẩn môn nhìn không thấu, không bỏ được. Cho nên cả đời khổ cực tu luyện tới chết cũng bắt quá Luyện Khí sáu bảy trọng, đợi đến yếu khí lúc mới phát hiện mình một mực sống ở thổ nạp quyết cho ngươi bện trong mộng, không có chút ý nghĩa nào giống như một trò cười."

"Nếu như không có cái này thổ nạp quyết, đề cho ta không có cái này rất nhiều hy vọng xa vời. An tâm cố gắng kiếm tiền, cưới hắn mấy cái xinh đẹp vợ, sinh cái một tổ đũa bé, bình thân khoái hoạt cả đời cũng không thật tốt sao?"

Trần Viễn một mực ở nghe, mập mập vẫn còn ở bộc lộ hết, phảng phất những lời này ở trong lòng hắn dừng rất lâu.

Trần Viễn mới vừa thắng được Nội Môn Đệ Tử tư cách, chính hưng phấn ước mơ tương lai Tu Tiên sinh hoạt, giờ phút này hắn vô pháp lãnh hội mập mập tâm tình. Nhưng Trần Viễn minh bạch, mỗi người đều có hắn ý nghĩ của mình, mỗi người đều có tự lựa chọn đường.

"Đi xuống núi cũng rất tốt", vì vậy Trần Viễn khẳng định nói, "Ít nhất dưới núi muốn ấm áp nhiều, chính là con muỗi khả năng sẽ nhiều hơn một chút."

Mập mập có chút dở khóc dở cười, mới vừa rồi lòng tràn đầy thương cảm cùng phần uất bị Trần Viễn làm không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Hắn cất bước rời đi, trong miệng nói: "Ta cửu cửu cửa hàng ngay tại dưới núi không xa Phong Vân thành, nếu là sau đó ngươi có cơ hội xuống núi, có rảnh rồi sẽ tới tìm ta uống rượu đi. Đứng trên núi còn có một chút không được, chính là mẹ hắn không có uống rượu, ha ha. . ."

Nghĩ đến mập mập núi này bên trên duy nhất bằng hữu sẽ phải rời khỏi, Trần Viễn trong lòng cũng có chút Bất Xá, hắn gật đầu kêu: "Ta nhớ ở, huynh đệ."

Mất thấy mập mập đang muốn đi xa, Trần Viễn chợt nhớ tới một chuyện: "Đối với (đúng) huynh đệ, ngươi gọi cái gì à?"

Mập mập trả lời: "Ngươi ngu xuẩn."

Trần Viễn không hiểu: "Híc, mặc dù lâu như vậy chưa từng hỏi tên người là ta làm không đúng, nhưng mập mạp người cũng không trở thành mắng ta nha."

Mập mạp bắt đầu đi nhìn về phía Trần Viễn: "Ta là nói, tên ta là Lý Xuân, Mộc Tử Lý, Xuân Thiên Xuân. . ."

Trần Viễn: ". . ."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: 3 năm kỳ hạn khác nhau một trời một vực

Đêm đã khuya, Trần Viễn đứng ở ngày thường ở phòng nhỏ trước cửa, mượn bên trong phòng lớn chừng hạt đậu hoàng hôn ánh đèn, mơ hồ còn có thể nhìn thấy buổi sáng mập mạp, không đúng, Lý Xuân đến đập cửa lúc lưu lại dấu chân.

Đây là đang cái này tạp dịch viện bên trong chỗ ở cuối cùng một đêm, ngày mai, Trần Viễn liền đem dời đến Nội Môn Đệ Tử ở trong tinh xá đi.

Ngửa mặt trông lên bầu trời đêm, ở nơi này không có bất kỳ công nghiệp ô nhiễm thế giới, Tinh Thần sáng chói phảng phất gần ngay trước mắt, cái tay có thể hái. Trần Viễn nhớ tới mập mạp lúc gần đi nhắc nhở: Lưu quân sự cũng không phải cái lòng dạ rộng rãi người, người cướp cháu hấn vị trí, rồi hấn mặt mũi, phải chú ý hấn trả thù.

Đối với (đúng) Lưu quân sự, Trần Viễn tạm thời cũng không biện pháp gì có thể tương tượng, cũng may tạp dịch phòng quản chuyện không quản được Nội Môn Đệ Tử trên đầu đến. Trong ngày thường chỉ cần mình cẩn thận một chút nhiều chút chính là.

Trong lòng đang tự định giá, Trần Viễn nghe được bên ngoài viện truyền tới thùng thùng tiếng gõ cửa, có người cao giọng hỏi "Trần Viễn sư huynh có ở đó không?"

Mở cửa, Trần Viễn nhìn thấy ngày thường có chút quen mắt một cái tạp dịch bung chông quần áo đứng ở trước cửa. Kia tạp dịch thấy Trần Viễn, cười nói: "Nghe Trần sư huynh hôm nay tỷ thí đại phát thân uy, đắc thắng tiến vào nội môn, thật là thật đáng mừng. Lưu quân sự mệnh tiểu đệ đem ngày mai đón chào học sinh mới đại diện cần Nội Môn Đệ Tử quần áo trang sức cấp đưa tới, trả(còn) sư huynh kiểm tra và nhận."

Không nghĩ tới Lưu quân sự còn rất cẩn thận, Trần Viễn mình cũng không có chú ý cái này vụ, nhận lấy quần áo, nói tiếng cảm ơn.

Mượn ánh đèn thấy rõ cái này Nội Môn Đệ Tử phục tổng cộng có tinh Quan, bào phục, thúc khó, màu đen giày ống cao bốn cái. Không giống với tạp dịch phục chịu bản chịu mài xám xanh á ma, cái này bào phục phẩm chất mềm mại màu sắc trắng như tuyết. Trần Viễn khó chịu lòng ngứa ngứa đem bào phục mặc vào thử một lần, hơi có chút vênh mặt.

Phòng ngoài một trận gió xuyên thấu qua không đóng kín cửa sổ quét vào, Trần Viễn nhất thời cảm thấy nơi nào có chút không đúng.

Kiểm tra cẩn thận toàn thân cao thấp, phát hiện trường bào bên dưới thúc khó, đáy quần Na nhi lại không biết bị người nào kéo đi một cái lỗ thùng to. . .

Trăng buông xuống tinh Lâm, Tịch dạ không tiếng động.

Đột nhiên không biết từ đâu cái trong sân truyền tới một trận thê lương hào tiếng: "Họ Lưu, người khinh người quá đáng."

Xa xa một cái tinh xảo sân, chính là Ứng Thiên Tông 27 phân công mấy trăm tạp dịch cấp trên Lưu quân sự trụ sở.

Nhà chính bên trong đèn đuốc sáng choang, Lưu quân sự chính nhàn nhã sửa móng tay. Trước mặt hấn khom người đứng cái bóng người, nhìn kỹ một chút chính là mới cấp Trần Viễn đưa đi quần áo cái kia tạp dịch.

"Đồ vật đưa qua?" Lưu quân sự thờ ơ hỏi.

"Ừ."

"Có thể nhìn đến Trần Viễn tiểu tử kia có gì phản ứng?"

"Tiểu đưa xong đồ vật liền rời đi, bất quá đi xa trước tựa hồ mơ hồ nghe được Trần Viễn kêu to nói ngài khinh người quá đáng."

"Cái này khinh người quá đáng à nha? Hừ, Lư Vận, ngươi ngày mai đi hỏi thăm kia Trần Viễn tiến vào nội môn sau Tinh Xá ở đâu, sau đó buổi tối cho ta thiêu thừng phân người đi qua. Hắn thắng quan nhà mới, chúng ta được đưa phần đại lễ tẫn hết lòng ý."

"Ừ." Thiêu phân cũng không phải là một phần chuyện thật tẻ, nhưng khi Lư vận sợ mặt, Lư Vận cũng chỉ có vẻ mặt đau khổ đáp ứng.

Đợi đến Lư Vận cáo lui rồi đi, Lư vận sợ cười âm hiểm đạo: "Nội Môn Đệ Tử. . . Là, ta không động đây ngươi, nhưng ta buồn nôn chết ngươi."

Sáng sớm hôm sau, 27 phân công ba năm một lần đón chào học sinh mới đại điển ở sừng sừng đỉnh núi đại điện đúng lúc cử hành.

Chỉ thấy đại điện Bạch Ngọc là bậc, lưu ly là ngôi, hiên nha cao trác, cô lập mặt trời, phản xạ mới lên ánh mặt trời phản chiếu đỉnh núi hơn hẳn Tiên Cảnh.

Trần Viễn xen lẫn trong một đám bị cái này kiến trúc hùng vĩ chấn đần độn đệ tử mới vô chính giữa, vẻ mặt nhăn nhó tư thái quái dị.

Thức khổ lớn bị bỏ tức, có thể tối hôm qua nhất thời tìm không được thích hợp vài vóc, Trần Viễn chỉ đành phải đem chính mình xám xanh tạp dịch phục kéo xuống đến một khối và đi lên. Trắng như tuyết trong quần giữa tuyết cái màu đậm bằng hết sức nổi bật, cho nên hôm nay Trần Viễn chỉ có thể kẹp chặt hai chân dùng quái dị này tư thế đi bộ.

Trong điện đã có không ít đệ tử sớm đến ngồi ở trên bờ đoàn, có chút tin tức linh thông đệ tử đang khoe khoang nghe: "Ai các ngươi biết không? Nghe nói hôm nay chủ trì buổi lễ chẳng qua là Nội Môn trưởng lão,

Chương môn thậm chí đều sẽ không xuất tịch."

"Đúng vậy, cái này còn là lần đầu tiên đây, lúc trước mỗi lần đón chào học sinh mới đại điển đều là chương môn tự mình chủ trì."

Bên cạnh một người nói tiếp: "Có người nói, chúng ta khóa này đệ tử không được, cũng coi là bao năm qua đến kém cỏi nhất một lần" nói xong, hắn hướng cửa điện phương hướng nỗ bữu môi: "Các ngươi xem, liền tạp dịch cũng có thể lẫn vào đến."

Trần Viễn mới vừa vượt qua cửa điện, lại thấy đột nhiên quét quét quét lộn lại một hàng ánh mắt dò xét chính mình. Trần Viễn không rõ vì sao, kẹp chân một bước thoáng một cái tìm một bờ trống Bờ Đoàn ngồi xuống.

"Nhìn hắn như vậy, thật là dễ nhui." Trong tối, không biết người nào thanh âm truyền tới.

Trần Viễn minh bạch, trong điện những thiếu niên này nam nữ là danh xứng với thực thiếu niên thiên tài tâm cao khí ngạo là không thể bình thường hơn được. Cho nên khó tránh khỏi sẽ có những người này bởi vì chính mình thân phận hoặc là tiến vào nội môn phương thức mà xem thường chính mình.

Có thể vậy thì như thế nào đây, người khác khinh thị và khinh thường cũng sẽ không làm cho mình thiếu roi miếng thịt. Chỉ cần thực lực mạnh hơn bọn họ, luôn có thể tìm một cơ hội dùng quả đấm giáo hội bọn họ biết tôn trọng người khác đạo lý.

Chờ đến chốc lát, trong điện bao gồm Trần Viễn cộng ba trăm mười hai vị đệ tử mới nhập môn đều đã đến đông đủ.

Nhưng vào lúc này, "Hừ" một tiếng, một đạo kiếm quang từ nơi này nhiều chút đoàn ngồi ở mà đệ tử đỉnh đầu bay qua, vừng vàng ngừng ở trước mọi người.

Trần Viễn định nhìn, chỉ thấy một thân hồng bào gầy gò lão giả đứng ở trên thân kiếm, mà chi kia kiếm cuối cùng trôi nổi tại khoảng không.

Dù được một tiếng, chúng đệ tử xôn xao. Đối với tuyệt đại đa số đệ tử mới nhập môn mà nói, mặc dù biết chính mình bất nhập là một tu tiên môn phái, đợi đến tu luyện thành công, Ngự Kiếm Phi Thiên cũng chỉ là bình thường, thế nhưng trong lòng mơ hồ khái niệm cùng cái này tận mắt nhìn thấy dù sao cũng là khác nhau.

Ngự Kiếm Phi Hành, cái này Tu Tiên nổi danh nhất cũng cực kỳ có đại biểu tính thần thông liền như vậy hiện ra ở chúng đệ tử trước mặt.

"Ta đi, thật lơ lửng trên không trung đây."

"Đúng vậy, mà còn thật là nhanh a, một cái nháy mắt liền bay đến đại trước mặt."

"Trà(còn) chớp mắt, mắt ta tròn tròn đều không thấy rõ trưởng lão này là thế nào xuất hiện. . ."

Trên thân kiếm lão giả cau mày nhìn trước mắt những thứ này ầm ầm đệ tử, mở miệng nói: "Yên lặng."

Yên lặng hai chữ rõ ràng chẳng qua là từ trưởng lão trong miệng nhẹ nói ra, có thể chẳng biết tại sao trong đại điện này càng truyền càng lớn. Yên lặng, yên lặng, yên lặng tạo thành từng đợt sóng càng phát ra cao vút tiếng sóng, đem làm có tiếng người toàn bộ đáp lại.

Chúng đệ tử bị rung động, cuối cùng từ đứng không đi ước mơ bên trong an tĩnh lại.

Trưởng lão kia đảo mắt nhìn một vòng, chậm rãi mở miệng: "Ta họ Nghiêm, chính là trong phái Chấp Pháp Trưởng Lão. Hôm nay, chương môn có chuyện quan trọng không phân thân ra được, ủy thác ta tới chủ trì cái này đón chào học sinh mới buổi lễ. Tối đây trước, chương môn từng giao cho ta nhiều nói vài lời tốt, cho thêm các ngươi nhiều chút khích lệ."

"Nhưng là, ta Nghiêm mỗi người nắm môn phái luật lệ nhiều năm, ác lại nói không ít, lời khen chưa từng nói qua, hôm nay cũng không ngoại lệ."

"Các vị có thể bị ta Ứng Thiên Tông chọn vào nội môn, vốn đều là khó có được thiếu niên anh kiệt, nhưng phải biết, nhân tài cùng nhân tài là không cùng, nhân tài cùng thiên tài càng là Yến Tước Thiên Nga khác biệt. Bọn ngươi ở ta 27 phân công tiếp nhận ba năm dạy dỗ, ba năm sau có chút đệ tử có thể thông qua chủ tông khảo hạch một bước lên trời, mà có đệ tử lại chỉ có thể trầm luân hạ lưu tâm thường cả đời."

"Ba năm kỳ hạn, chính là khác nhau một trời một vực. Đây là ta muốn nói cho các ngươi biết câu nói đầu tiên."

"Thế gian tự có công đạo, bỏ ra luôn có hồi báo. Trừ tự các ngươi cố gắng, không có bất kỳ vật gì có thể giúp ngươi. Đây là ta muốn nói cho các ngươi biết câu nói thứ hai."

"Nhớ, ngày khác ngươi hoặc trở thành chúng ta trưởng lão một thành viên, hoặc bị lái cả ngày bốn ba lao lực, đều tại vào thời khắc này chính ngươi bỏ ra."

"Hiện tại, mỗi người dẫn một quyển « Lục Thiên Liên Hoa Chân Kinh » nhập môn Tâm Pháp, mỗi người trở về tu luyện, tan hội."

Chúng đệ tử bị cái này Nghiêm trưởng lão lời nói rung động đến sững sờ sững sốt một chút thời điểm, sau núi Tây Tử Hồ giữa hồ lương đình, trong tin đồn có chuyện quan trọng trong người 27 phân công chương môn, đang tiếp đãi một cái tuổi dậy thì tiểu cô nương.

Tựa hồ có chuyện gì chọc cho tiểu cô nương kia không vui, chương môn nở nụ cười đạo: "Phải phải, là ta không đúng, không trông giữ tốt buổi cây kia Ngân Vụ Hoa. Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ tra được là cái nào thằng nhóc con làm, đến lúc đó xách đi ra cho ngươi hà giận. . ."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cô nương, không muốn a

Không giống với những đệ tử khác ngạc nhiên, Trần Viễn đến lúc đó cảm thấy cái này đón chào học sinh mới đại diện thật thân thiết.

Nói như thế nào đây, giống như là nguyên lai cái thế giới kia trường cấp 3 nhập học buổi lễ.

Nhớ năm đó, Trần Viễn mới vừa thi đậu thành phố trọng điểm trường cấp 3. Tự trường đón chào học sinh mới trong đại hội, bởi vì hiệu trưởng phải bồi cùng thị sát lãnh đạo, cho nên để cho giáo vụ xử chủ nhiệm thay thế hắn làm MC lên tiếng.

Lúc đó chủ nhiệm kêu lên ví dụ như "Liều mạng ba cái Xuân Hạ Thu Đông, bác thi đại học không oán không hối" các loại khẩu hiệu thế nhưng kêu dưới đài trắng nõn nà những học sinh mới nhiệt huyết sôi trào đây.

Đồng dạng là không có tham dự, năm đó hiệu trưởng phải đi chụp lãnh đạo ninh bộ, không biết bây giờ chương môn đại nhân có phải hay không cũng ở đây người nào bên người ba kết đây, Trần Viễn không vô ác ý tưởng đến.

Ở cái thế giới này, Kim Đan Kỳ tự xưng Chân Nhân, Nguyên Anh Kỳ là thật quân, mà Phân Thần trên liền có thể xưng Tôn Đạo Tổ. Mà giờ khắc này, ở trước mặt người ngoài luôn luôn thần tình nghiêm túc không giận mà uy Phân Thần Kỳ đại tu sĩ, Ứng Thiên Tông 27 phân công Chương Môn Nhân Lăng Đạo Tôn, chính nhất mặt cung chiêu nhìn trước mặt hắn tiểu cô nương.

"Vài năm không thấy, không muốn Dao nhi đã lớn lên đại cô nương. Dao nhi năm nay mới 14 đi, cũng đã là Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, thật đúng là một tiểu thiên tài đây. Đúng người nói cho người biết phụ thân tới nơi này sao?" Lăng Đạo Tôn về mặt hết sức dễ thân cận.

"Mới không có đây, ta là thừa dịp cha bế quan trốn lên chạy ra ngoài. Cha quá đáng ghét, chính hắn mỗi ngày không phải là bận bịu bận tâm tông môn việc lớn chính là bế quan tu luyện, cho tới bây giờ đều không thời gian theo ta, càng đáng giận là còn không chuẩn người khác chơi với ta."

"Cha ngươi thế nào không để cho người khác chơi với ngươi à nha?" Lăng Đạo Tôn ân cần hỏi, ánh mắt lơ đãng đảo qua tiểu cô nương sau lưng hư không nơi nào đó.

"Mấy ngày trước, Phong sư huynh dùng tượng gỗ một đôi con vịt đưa cho ta chơi đùa, nhưng ta cha sau khi biết liền đem kia hai cái con vịt đều hủy, còn nói Phong sư huynh không có hảo ý, cuối cùng trả(còn) để cho Phong sư huynh đi xuống núi tìm bụi cây Thất Tuyệt hoa trở lại, nói đúng không tìm tròn ba năm đều không chuẩn trở về núi." Tiểu cô nương bĩu môi một cái: "Ai cũng biết Thất Tuyệt hoa ngay từ lúc ngàn năm trước liền tuyệt tích. . ."

Lăng Đạo Tôn tâm lý thầm nói: Hai cái con vịt? Có thể chọc cho cha ngươi tức giận như vậy, gió kia sư huynh tặng cho ngươi sợ là một đôi uyên ương đi. Cái này cô nương ngốc. . ."

"Đúng, Lăng gia gia, ngươi có thể ngàn vạn lần chớ nói cho cha ta tới ngươi cái này a, nếu không cha lại phải phái người đem ta tóm lại." Tiểu cô nương ủy khuất nói: "Dao nhi thật đáng thương, ở nhà hàng ngày bị cha buộc luyện công, vẫn chưa có người nào chơi với ta."

"Phải gọi thúc thúc, không phải là gia gia! ! !" Lăng Đạo Tôn mặt đen lại, ta chỉ là nhìn lộ vẻ già có được hay không, cha ngươi hay là ta sư huynh đây.

"Biết rồi, Lăng gia gia. Đúng ta nghe người ta nói nơi này đỉnh núi lẫm vách núi cheo leo có nhiều cổ nước suối hợp dòng thành thác, treo trên bầu trời như bạch luyện, Thủy Khí tràn ngập, trong vách núi một mực có thể thấy cầu vồng, Dao nhi muốn đi xem đây."

"Là thúc thúc. . ." Lăng Đạo Tôn có chút vô lực củ chính tiểu cô nương gọi, "Đi đi, ở thúc thúc nơi này, ngươi nghỉ chơi đùa bao lâu đều có thể."

"Vậy cũng không được, cha nói hần lần này chỉ bế quan nửa tháng, ta muốn trước ở hần xuất quan trước trở về, như vậy thì sẽ không bị cha phát hiện á. Ta cùng Tiểu Ái từ trong nhà tới một đường du sơn ngoạn thủy đã dùng Cửu Thiên, còn muốn lưu lại ba ngày đi đường về nhà, như vậy cũng chỉ còn dư lại. . . Mười lăm giảm đi chín lại giảm đi ba. . . Còn lại sáu ngày, đúng không, Tiểu Ái?"

Tiểu cô nương hai ngón tay đóng chập, mặt đầy không xác định mà nhìn về phía phía sau nàng bó tay đứng yên thiếu nữ.

Thiếu nữ này thướt tha dáng vẻ ung dung chính là làm thị nữ ăn mặc, chính là tiểu cô nương kia trong miệng Tiểu Ái.

"Vâng, ba ngày. . ." Tiểu Ái chậm rãi mở miệng nói, chỉ thấy nàng lấy tay nâng trán, rất là bất đắc dĩ nhìn tiểu thư nhà mình, hoàn toàn không biết trong ngày thường một cách tinh quái, trong tu luyện thiên tư trác tuyệt tiểu thư vì sao đừng phải con số trở nên bó tay toàn tập. . ."

"Há, được rồi" tiểu cô nương thanh âm nghe cũng có chút không tốt lắm ý tứ, "Bất kể, hiện tại ta đi đỉnh núi chơi đùa, Tiểu Ái ngươi và Lăng gia gia phải ra sư huynh cùng đi tra là ai hủy Ngân Vụ Hoa, tra được sau, nhất định phải giúp ta hung hãn giáo huấn hần một trận. Phải biết, kia Ngân Vụ Hoa thế nhưng,

Thế nhưng. . ."

"Ta mình bạch, tiểu thư." Tiểu Ái nhìn tiểu thư nhà mình, trong mắt mang theo một tia hiểu, một tia đồng tình.

Đội đến tiểu cô nương kia cùng nàng thị nữ sau khi rời đi, trong hư không dâng lên một trận gợn sóng, nguyên bản không có vật gì chỗ đột nhiên phát hiện ra một bóng đen. Bóng đen kia hướng về phía Lăng Đạo Tôn ôm quyền xá liền muốn đi theo rời đi.

"Ngươi hãy theo ta đến, ta có phong thư phiền mang cho Tông Chủ" Lăng Đạo Tôn mở miệng nói, "Yên tâm, chỗ này của ta rất an toàn, không có ai hội thương tổn tiểu thư."

Bóng đen kia suy nghĩ một chút, dừng chân lại.

Lăng Đạo Tôn mang theo bóng đen đi tới thường ngày ở Động Phủ, bóng đen kia ở trước cửa dừng bước. Lăng Đạo Tôn không thèm quan tâm hần, thẳng trở về nhà bên trong viết thơ.

Bàn trước, Lăng Đạo Tôn hai hàng lông mày khấn tức, tựa hồ có chuyện gì để cho hần nghi hoặc không hiểu.

"Lão Tổ. . . Dịch Thiên Quyết. . . Trần Viễn. . ." Lăng Đạo Tôn trong miệng lẩm bẩm, sau đó hần lắc đầu một cái trong bụng cười thầm Ta suy nghĩ cái này rất nhiều làm gì, bức này việc khó hay là để cho Tông Chủ bận tâm đi đi, tiếp đó bút rơi thành văn.

Hai đóa hoa nở đều biểu hiện một chi. Trần Viễn buổi lễ theo sau dòng người đi đến Kinh Các lầu. Thủ các đệ tử thái độ thân thiết lễ phép, nhưng vô cùng kiên quyết cự tuyệt những thứ này mới môn nhân đi thăm trên lầu Tầng Thư nơi yêu cầu, cũng khuyên bảo: Các ngươi đây là hảo cao vụ viễn. Rồi sau đó mỗi người một quyền nhập môn tâm pháp và Linh Văn thường thức giải, thông thông cấp đuổi đi ra ngoài.

Trong tay liếc nhìn « Lục Thiên Liên Hoa Chân Kinh nhập môn tâm quyết », Trần Viễn tạm thời còn không muốn trở về, lại cách xa dòng người, tùy ý chọn một phương hướng bước từ từ mà đi.

Trần Viễn lời dài tỷ thí trước từng có hai cái trông đợi. Hy vọng có thể có tìm tới không cần Đan Điền liền có thể tu luyện pháp môn, hoặc là, bên trong cửa Đại Năng tu sĩ có thể giúp chính mình tạo nên một cái Đan Điền. Hiện tại, mở ra nhập môn Tâm Pháp, Trần Viễn biết, chính mình người thứ nhất trông đợi sợ rằng đã rơi vào khoảng không hơn nửa.

Cái này nhập môn Tâm Pháp vẫn chỉ ghi chép Luyện Khí Kỳ Thổ Nạp Chi Pháp, hoàn toàn không vượt Trúc Cơ sau đó nội dung. So với hàng thông thường thổ nạp quyết, chẳng qua chỉ là phun ra nuốt vào linh khí phương pháp càng có hiệu suất nhiều chút thôi, trên giấy Nạp Linh vào Đan Điền mấy

chữ mắt bắt ngờ ở trước mắt.

Còn như cái thứ 2 trông đợi, ha ha, chẳng qua chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi. Cái thế giới này là không có có đạo giải phẫu, không cần lo lắng bị thái mỏng. Nhưng đây là Tu Tiên thế giới, ai biết có cái gì không Suru Hồn a, đoạt xá a các loại quỷ dị thù đoạn. . . Trần Viễn cũng không muốn nắm tánh mạng mình, đi khảo nghiệm người khác thiện tâm.

Xem ra muốn tăng cao tu vi, tạm thời chỉ có dựa vào đã biết Thôn Phệ dị năng.

Hôm đó, mặc dù phát hiện mình cũng có thể Thôn Phệ Linh Thảo bên trong bao gồm linh khí, có thể Linh Thảo bên trong linh khí so với linh thạch đến, hàm lượng thì ít rất nhiều.

Chẳng qua là linh thạch làm trọng yếu nhất tu chân tài nguyên, cái thế giới này toàn bộ thời phát hiện Quảng Mạch đều bị Các Đại Môn Phái chia cắt xong, coi là môn phái trọng địa nghiêm ngặt trông chừng.

Muốn lấy được linh thạch, cơ bản chỉ có thể từ trong tông môn đạt được.

Tỷ như ở nơi này phân công, làm tạp dịch mỗi tháng tiền công chỉ có một viên linh thạch, mà Nội Môn Đệ Tử mỗi tháng là được từ tông môn nhận mười viên linh thạch cùng Bồi Nguyên Đan được một số, biểu hiện ưu dị cùng hoàn thành tông môn nhiệm vụ đệ tử còn có thưởng thưởng quá mức.

Càng nghe nói thông qua chủ tông khảo hạch Chân Truyền Đệ Tử, có thể được tông môn từ lượng cao tài nguyên cung ứng.

Cho nên Trần Viễn âm thầm quyết định chủ ý, tạm thời dựa vào Ứng Thiên Tông cây đại thụ này, cố gắng đề cao mình ở bên trong tông môn vị trí.

Một phen suy nghĩ, Trần Viễn ngẩng đầu phát hiện, chính mình đi ngược dòng người mà đi, bất tri bất giác không ngờ đến sau núi đỉnh núi.

Nơi này Trần Viễn trước còn chưa từng tới, không khỏi tinh tế thưởng thức lên đỉnh núi phong cảnh đến.

Chợt, Trần Viễn phát hiện, vách đá tựa hồ đứng cái bóng người.

Đến gần mấy bước, thấy rõ bóng người kia là một hồng y nữ tử, chỉ thấy nàng nhìn đỉnh giữa lượn lờ mây mù, thần thái ưu sầu, cử chỉ dường như muốn nhảy núi tự vận!

Trần Viễn dọa cho giật mình, chột chạy mấy bước, đánh về phía cô gái kia, trong miệng đi theo hô to: "Cô nương, không muốn a!"

P/s: Convert by ๖Cao█ ↔ ๖Tiến█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Anh hùng cứu mỹ nhân vẫn là đang muốn XX?

Trở lại chốc lát trước, kia tự xưng là Dao nhi tiểu cô nương, một mình đi tới đỉnh núi.

Chẳng biết tại sao, nàng mặt mũi không có mới trước người ngây thơ hoạt bát, ngược lại là treo nhân nhợt sầu bi.

Bởi vì chỉ có chính nàng rõ ràng, lần này thừa dịp cha bế quan lên chạy ra ngoài, cũng không phải là lười biếng du ngoạn, mà là làm cho này 27 phân công buội cây kia Ngân Vụ Hoa.

Ngân Vụ Hoa mặc dù Bát Danh quý, nhưng tung tích cũng rất khó tìm. Nàng nhờ cậy xuống núi Du Lịch sư huynh tìm rất lâu mới đến như vậy một viên nấm mốc.

Ba năm trước đây, nàng đem mầm mống đưa đến đất này nơi tây nam 27 phân công, bởi vì chỉ có nơi này khí hậu mới thích hợp nhất Ngân Vụ Hoa sinh trưởng.

Ba năm qua, nàng ngày mấy đêm mấy, mãi mới chờ đến lúc đến cái này Ngân Vụ Hoa cũng nhanh muốn thành chín nở hoa, tuy nhiên lại nghe được Ngân Vụ Hoa điều tàn thời hủy tín tức.

Cái này Ngân Vụ Hoa không còn dùng cho việc khác, ba năm thành thực, hoa nở bắt quá chun trà thời gian mà thôi. Chẳng qua là hấn hoa nở thời điểm

lại rất là Kỳ Dị, hoa gian có sương mù khí lưu động, sương mù này có thể ẩn người suy nghĩ trong lòng, ngưng luyện thành hình.

Nàng từ nhỏ chưa từng thấy qua mẫu thân, từng nghe cha nói mẫu thân sinh ra nàng sau đó, thân thể suy yếu căn cơ bất ổn, lại vừa gặp một trận bệnh nặng, cho nên không có tánh mạng. Trong lòng nghĩ niệm mẫu thân thời điểm, chung quy lại là mơ mơ hồ hồ không thấy rõ mẫu thân tướng mạo.

Cho đến nàng tỉnh cờ ở nào đó bản trong cổ thư phát hiện Ngân Vụ Hoa tồn tại. .

Lúc đó trong lòng nàng liền tồn niệm nghĩ, có lẽ cái này thần kỳ bông hoa có thể giúp chính mình thấy chính mình mẫu thân đây, dù là chỉ có một lần, chỉ có thời gian một chun trà cũng tốt.

Chẳng qua là bây giờ nhìn lại, hy vọng sợ là muốn rơi vào khoảng không.

Đáy lòng là sinh khí sao? Là thất lạc? Hay là ở trên trời mẫu thân cũng trách chính mình hại chết nàng, cho nên không muốn thấy mình một mặt?

Trong vách núi sương mù nặng nề, không thấy cầu vồng. Dao nhi cô nương cảm thấy rất ủy khuất, muốn khóc.

Dao nhi cô nương âm thầm thương cảm đang lúc, đối với (đúng) hoàn cảnh xung quanh ít một chút cảm giác. Đột nhiên nàng cảm giác sau lưng một trận kinh phong đánh tới, kèm theo "Cô nương, không muốn a" thanh âm truyền vào trong tai.

Dao nhi cô nương bỗng nhiên xoay người, phát hiện cuối cùng một đàn ông trẻ tuổi hướng mình nhào tới, nhất thời cả kinh hoa dung thất sắc trong đầu trống rỗng, trong ngày thường sở học cao thâm Tâm Pháp, tình diệu chiêu thức hoàn toàn không biết quên đi đến nơi nào.

"Ai a. . ."

Thành công đem kia tìm chết cô nương ngã nhào xuống đất, cấp loạn bên trong, Trần Viễn cái trán giống như là đụng vào cái gì cứng rắn đồ vật, mơ hồ đau.

Trần Viễn cũng không ở ý, cứu một cái mạng cảm giác thành tựu tràn ngập trong lòng ngực, hần tự đắc đối với (đúng) cô nương kia nói: "Không cần cảm tạ, ta là Trần Viễn, làm việc tốt chưa bao giờ lưu danh Trần Viễn."

Dao nhi cô nương che mũi cảm thấy một trận đau nhức, đánh nước mắt không nhịn được dồi dào hốc mắt, nàng hai mắt nhắm lệ mông lung nhìn cái này lỗ mũi đánh tới nam tử, phát hiện nam tử kia tay lại còn xanh tại nàng trên ngực.

"Đang đồ từ, tay nguoi. . ." Dao nhi cô nương vừa tức vừa gấp, hoàn toàn quên mình là có thể dùng chân khí đánh văng ra người kia.

Trần Viễn định nhãn vừa nhìn, nguyên lai mình chỉ lo cứu người, dưới tình thế cấp bách đụng ngã cô nương kia. Lúc này chính đề ở trên người người khác, mà chính mình tay trái, cẳng là thật vừa đúng lúc đề ở cô gái gia trước ngực.

"Xin lỗi, ngược ngược, không có chú ý tới." Trần Viễn mặt đỏ tới mang tai, mau mau rút ra tay trái, chẳng qua là lần đầu tiếp xúc cô gái nhất non mềm vị trí, giờ phút này trong đầu hỗn loạn tung bùng, không biết thế nào, thuận thế đem tay phải lại đề lên.

Dao nhi cô nương bị Trần Viễn hành vi làm cho sững sốt, không thể tin được trong thiên hạ vẫn còn có vô sỉ như vậy người.

Trần Viễn hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại mình làm cái gì, không ngừng bận rộn dời đi tay phải, trong miệng không được nói xin lỗi.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, ta thật không phải là. . . Ách. . . Phan", Trần Viễn chuyển xong tay trái lại chuyển tay phải, lại quên chính mình nửa người trên không có chống đỡ, lần này ngã một cái, cái trán lại đập con gái người ta trên sống mũi.

Luống cuống tay chân một lúc lâu mới thu thập lạnh lẽ, sờ bị một cái tát đến đỏ bừng gò má, Trần Viễn vô tội mà nhìn trước mắt cô nương, nàng xinh xắn cánh mũi một mảnh đỏ bừng, tinh xảo trên mặt mũi trái(còn) tàn có nước mắt,

Mở miệng muốn đánh phá trước mắt không khí lúng túng: "Cái kia, cô nương, kỳ thực ta mới vừa rồi cái gì đều không sờ tới. . ."

"Cái gì —— đều không —— sờ tới? Ngươi cảm miệng cho ta ! ! !" Dao nhi cô nương sắc mặt đều đã khí đỏ rờn.

Trần Viễn nhìn trước mắt tức giận cái rãnh liền muốn tập tràn đầy muối muối, quả quyết nói sang chuyện khác: "Híc, kỳ thực ta cũng là tốt bụng nghĩ (muốn) cứu người. Lại nói cô nương người tuổi còn trẻ, có cái gì không nghĩ ra muốn tự tìm đoán kiến đây? Huống chi người cũng phải vì cha mẹ người suy tính một chút a, người suy nghĩ một chút, nếu là bọn họ biết người xảy ra bất hạnh, thật là có nhiều đau lòng a. . ."

Dao nhi cô nương vốn đã thăm vịn chân khí, chuẩn bị đem cái này đang đồ từ một chương vỡ chết. Nghe lời này ngược lại ngừng tay đến, nàng ánh mắt bên người không xa vách đá, vừa nhìn về phía Trần Viễn: "Người xem ta đứng ở vách đá đã cho ta Dục nhảy núi tự vận, cho nên tới cứu ta?"

Tiếp lấy nàng lại hỏi: "Nhìn người mặc ăn mặc ăn mặc, là khóa này đệ tử mới vô?"

Trần Viễn đang định trả lời, cô nương kia tự cổ nói: "Vâng, hôm nay đón chào học sinh mới đại diện ngay tại chính điện cử hành, mà chính điện vừa vận cách đây nhi không xa."

Trần Viễn nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ cô nương người không phải là. . ."

Còn chưa có nói xong, liền bị cô nương kia cắt đứt: "Người mới vừa nói, nếu là ta chết, cha mẹ sẽ vì ta thương tâm thật sao?"

"Híc, đó là đương nhiên, cái nào con gái không phải là lòng cha mẹ đầu thịt, có lẽ cha mẹ có lúc không biết như thế nào đi biểu đạt, nhưng tâm lý nhất định là yêu người."

"Ừ, ta cũng nghĩ như vậy." Tiểu cô nương xoa xoa còn đau sống mũi, dùng sức gật đầu, tựa hồ thế này có thể cho chính mình lòng tin, trong miệng nhỏ giọng nói: "Cho nên không phải là mẫu thân không muốn gặp ta, mà đều do cái kia hủy ta Ngân Vụ Hoa gia hỏa."

"Cho nên nhất định phải tự tay đánh tên kia ngừng lại mới có thể hả giận." Tiểu cô nương giận hung hãn Dương Dương nắm tay nhỏ.

"Ngân Vụ Hoa?" Trần Viễn nghe được cái quen thuộc tên, tâm lý có một ít liên tưởng: Sẽ không phải là. . .

"Không có quan hệ gì với người á." Tiểu cô nương tức giận nói với Trần Viễn, "Còn có mới, người đã nói người gọi Trần Viễn đúng không, ta nhớ ở."

Quan sát tỉ mỉ Trần Viễn liếc mắt, giống như là muốn nhớ hán dáng vẻ, tiếp lấy cô nương kia vận chuyển thân pháp rời đi, giống như kinh hồng.

Không muốn tiểu cô nương này thân pháp cao minh như thế, Trần Viễn cả kinh.

Tiếp đó, Trần Viễn nghĩ tới một chuyện, hướng xa như vậy đi bóng người hô lớn: "Người tên gì a, ta còn không biết tên người đây?"

Xa như vậy đi thân ảnh chưa từng dừng lại, nhưng có lữ lữ thanh âm truyền tới: "Ba năm sau, người nếu có thể nhìn thấy ta, tự nhiên có thể biết tên ta. Nếu không thể, chính là không có biết tư cách. . ."

Nghe lời này, Trần Viễn "Cát" một tiếng: Thật là xú thí, biết cái tên còn phải cái gì tư cách. . . "Ahhh, thật là đau" Trần Viễn che đỏ bưng gò má, "Cô gái nhỏ này tay cũng quá trọng đi."

Trần Viễn không biết là, ở thực lực này trên hết thế giới, như hán ba năm sau không có thể thông qua chủ tông khảo hạch, thật đúng là không có tư cách biết thế này một cái mười bốn tuổi liền Trúc Cơ thành công cô gái thiên tài tên.

Ở nơi này trên núi còn lại mấy chỗ địa phương, cũng có Trần Viễn không biết chuyện đang phát sinh.

Sườn núi bên trong vườn Linh Thảo, cái kia tên là Tiểu Ái thị nữ, đang nhìn nhận linh thạch lúc ghi danh sách, thấp giọng nói: "Luu Nhị. . ."

Nội Môn Đệ Tử Tinh Xá, bị Luu quân sự sai phái Luu Vận, đánh thắng nghe Trần Viễn nơi. . .

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Người, Bối Oa huynh đệ

Luu Nhị ngồi một mình trong nhà, trong tay liếc nhìn một quyển không biết từ chỗ nào tìm tới thần tiên Chí Quái tiểu thuyết, nhìn đến mặt mày hớn hở.

Thường ngày việc vặt? Tự nhiên có người hầu thay hán đi làm.

Trong miệng hán còn bất chợt phê bình nói: "Sách này nhất định là người phạm phu tục tử suy nghĩ chủ quan, người tu tiên tu là nguồn gốc, cầu thị Trường Sinh, nào có là mấy khóa linh thảo và nhiều chút không bao nhiêu tiền bảo vật liền quyết đầu sinh tử. . . Đạo Gia ta tu vì mặc dù bình thường nhưng cái này kiến thức lại cao hơn bọn họ mình nhiều chứ sao."

Xem ra hán trải qua ngược lại thật dễ chịu.

Quả thật thật dễ chịu. Mặc dù hôm qua trong ti thí bại bởi cái chưa từng để ý qua tạp dịch, có chút thất Luu Nhị gia mặt mũi, nhưng sau đó suy nghĩ một chút cũng chưa chắc đã không phải là chuyện tốt.

Luu Nhị vốn là cái không ôm chí lớn nhân vật. Xen lẫn trong chỗ tạp dịch, người khác xem ở thúc thúc hán trên thể diện, cũng sẽ để cho hán mấy phần, tự nhiên ngàn tốt vạn tốt. Nhưng nếu là vào bên trong cửa, vậy hán thúc thúc có thể không quản được nơi đó.

Có câu nói thà làm đầu gà, không làm phượng đuôi. Với Lưu Nhị loại tu luyện này sáu năm bắt quá Luyện Khí Tam Trọng tư chất, nếu là tiến vào nội môn, nhất định sẽ trở thành Phượng Hoàng trên đuôi dễ thấy nhất cái kia trụ lông. Cho nên cùng với đi Nội Môn bị người kỳ thị gạt bỏ, còn không bằng vui ở cái này chỗ tạp dịch làm cái đại gia.

Người nha, ở đâu không đều là sống cả đời, một mõi như vậy làm gì. Lưu Nhị rất là nhìn thoáng được.

Ngồi chơi nửa ngày, sắp tới xế trưa. Ngay tại Lưu Nhị suy nghĩ nên đi bếp sau tế một tế ngũ tạng miếu lúc, "Loảng xoảng" một tiếng, cửa phòng bị người thô bạo đá văng ra.

Lại có thể có người dám lên cửa giường oai? Lưu Nhị bốc lên thân, đang định nổi giận, bỗng nhiên phát giác đi trước đi vào cuối cùng vị vóc người thanh tú đẹp đẽ, tướng mạo cực kỳ xuất chúng nữ tử, trong lúc nhất thời chỉ lo ngơ ngác đánh giá đối phương, miệng há hốc hồn nhiên quên nói chuyện.

Nén nhang thời gian sau đó.

Một cái Bạch Ngọc tay nhỏ vùng qua, "Phanh" một tiếng, sau lưng cửa phòng bị nặng nề khép lại. Chịu đủ tàn phá cửa phòng lại cũng không chịu nổi gánh nặng, ủy khuất cọt két kêu mấy tiếng ngã về phía mặt đất, bỗng văng lên một cỗ tro bụi.

Ngọc thủ chủ nhân chính là kia Tiểu Ái cô nương. Ở nàng bên người là vị vãng mệnh đi cùng tuổi trẻ phái nam đệ tử.

Giờ phút này, nam kia đệ tử chính cặp mắt đắm đắm nhìn chăm chăm Tiểu Ái cô nương ngọc thủ, tựa hồ có hơi mất lễ phép. Bên tai bên trong phòng kia bên trong tạp dịch thỉnh thoảng truyền tới rên thông khô, lại giờ nào khắc nào cũng đang nhắc nhở hần đôi tay này chủ nhân khủng bố cỡ nào.

Ngay tại mới, một đường tên là « làm sao không đối với dịch nhân tạo thành quá nhiều tổn thương nhưng lại có thể để cho hần cảm thụ lớn nhất thống khổ » trường học giờ học, tại hần trước mắt diễn ra.

Nam đệ tử cố gắng nuốt ngum nước bọt, chất tiếng hỏi "Từ kia Lưu Nhị từng nói, trong ngày thường Linh Thảo vườn cũng không phải hần phụ trách, mà hần là hần một cái người hầu."

"Ừ, hần không phải là hần." Tiểu Ái cô nương dừng dừng đáp.

"Vậy người vì sao. . ." Nam kia đệ tử vô cùng không hiểu.

"Há, đó là bởi vì ta ghét hần nhìn ta chăm chăm mắt nhìn thần, mà còn. . . Hần lớn lên quá xấu, để cho người xem cũng có chút tay ngứa ngứa."

Tiểu Ái cô nương nhìn nam kia đệ tử giải thích, trên mặt tựa như cười mà không phải cười.

Nam kia đệ tử nhìn Tiểu Ái cô nương ánh mắt, lúc này mới phát hiện, tự ra khỏi phòng sau, mình cũng một mực không chớp mắt nhìn chăm chăm con gái người ta ở.

Hần bộ dạng sợ hãi cả kinh, mau mau dòi đi ánh mắt, trong miệng lắp bắp nói: "Vừa, nếu không phải là hần, chúng ta hay là đi tìm hần trong miệng cái kia người hầu Lưu. . . Nha, đừng kêu Lưu Vận đi."

Tiểu Ái cô nương không thể không thể mà đáp một tiếng, lại với sau lưng hần rời đi.

Ở hồi mấy cái đi ngang qua tạp dịch sau đó, bọn họ biết được kia Lưu Vận đi Nội Môn Đệ Tử Tinh Xá nơi. Đi đến Tinh Xá trên đường, bọn họ gặp mới từ đỉnh núi đi xuống Dao nhi cô nương.

Một phen nói chuyện với nhau, ba người chạy thẳng tới Tinh Xá đi.

Tinh Xá diện tích khá rộng. Trong sân Dững đường bộ dạng hàm, Sơn Thạch tô điểm, kỳ thảo tiên đằng khỏi bệnh Lãn khỏi bệnh xanh ngắt, dất đằng dẫn mạn, một mõi buồng xuống khá ái, mấy chục tòa nhà nhỏ ba tầng che vào trong đó. Còn có vài toà đền tô điểm họ bức chúng đệ tử ngày thường luyện công Luyện Khí chế được chi dụng.

Ở trong đó một cái nhà tiểu lâu ngoài cửa,

Dao nhi cô nương tinh mắt phát hiện có một mặc tạp dịch quần áo trang sức người ở đó ngó dáo dác, hành vi khả nghi.

"Các người đều khác (đừng) nhúng tay, người này hư ta nhiều năm tâm huyết, ta nhất định phải tự mình giáo huấn hần một trận không thể." Nói xong Dao nhi cô nương chạy thẳng tới người kia.

Đi tới gần, "Người gọi Lưu Vận?" Dao nhi cô nương hỏi hướng người kia.

Lưu Vận nhìn trước mắt cô nương này, có chút không nghĩ ra, nhưng vẫn là theo bản năng gật đầu một cái.

"Vậy thì không sai." Không nhiều giải thích, xác nhận sẽ không sai người sau, Dao nhi cô nương quả quyết ra tay.

Với Luyện Khí Nhị Trọng tu vi đối mặt một cái Trúc Cơ Kỳ Đại Cao Thủ, vô luận Lưu Vận có hay không chuẩn bị, kết quả đều đã được quyết định từ lâu.

Chỉ chốc lát sau, Dao Nhi cô nương vỗ vỗ tay, thân thanh khí sáng đi về tới, sau lưng nằm một cái mặt như heo tù trưởng trạng vật thể.

Đi cùng nam đệ tử mặt lộ vẻ buồn rầu mà nhìn kia một đồng đồ vật, lo lắng Đại tiểu thư này sẽ không đem người cấp đánh chết đi.

Dao Nhi cô nương liếc thấy hấn ánh mắt, mình bạch hấn đang lo lắng cái gì, mở miệng nói: "Chẳng qua là gọi hấn ném chút khổ sở thôi, da đều không phá một khối. Yên tâm đi, qua không mấy ngày liền vừa có thể nhảy nhót tung bùng."

Nam kia đệ tử ngáp ngừng nói: "Người này hư phách đi, là nên, là nên bị nhiều chút trách phạt. . ."

Lưu quân sự làm địa đầu xà, thủ hạ tự có tai mắt. Bất quá chỉ chốc lát sau liền nhận được tin tức. Duy nhất cháu cùng phách đi ra ngoài làm việc thủ hạ bị người đánh, tự nhiên để cho hấn giận không kềm được.

Có thể sau đó truyền tới tin tức lại để cho hấn về mặt trở nên ngưng trọng.

Ra tay đánh người là hai người con gái, Lưu quân sự thủ hạ cũng không nhận ra, nhưng hầu ở kia hai người con gái bên người đàn ông trẻ tuổi lại là Úc Tinh Châu.

Úc Tinh Châu người thế nào? Hấn là chương môn coi trọng nhất đệ tử, từng thông qua chủ tông khảo hạch tuyệt đỉnh thiên tài. Từ chủ tông sau khi trở về, hấn một mực bị chương môn theo ở bên cạnh hết lòng dạy dỗ, càng có người đồn, Lăng Đạo Tôn đem coi là 27 phách hạ nhiệm chương môn không có hai nhân tuyển.

Vậy chuyện này chẳng lẽ là chương môn ý tứ? Lưu quân sự tâm lý lo lắng, chẳng lẽ là chương môn cảm thấy ta giáo huấn Trần Viễn là những tay Nội Môn sự vụ, cho nên gõ ta một phen?

Suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng không dám mạo hiểm bên trên chọc giận chương môn đại nhân nguy hiểm, Lưu quân sự hận hận nói: "Coi như người tiểu tử may mắn, ta sẽ bỏ qua người cái này một lần."

Giờ phút này, mới vừa trở lại chỗ mình ở Trần Viễn, đương nhiên không biết vị kia Dao Nhi cô nương trong lúc lo lắng giúp tự mình giải quyết cái không lớn không nhỏ phiền toái, càng không biết con gái người ta vốn là mục tiêu, là chính bản thân hấn.

Nhập môn Tâm Pháp đối với chính mình không chỗ dùng chút nào, Trần Viễn tiện tay đưa nó bỏ qua một bên, ánh mắt nhìn về phía quyền kia Linh Văn Tường Giải.

Linh Văn chính là bất chước tự nhiên trong lúc đó linh khí lưu động được, 3000 ký tự hình dáng kì lạ. Cho dù là đối với mấy cái này trúng tuyển Nội Môn thông minh dị thường thiếu niên thiên tài môn mà nói, toàn bộ trí nhớ đi xuống cũng là một hạng gian cực nhiệm vụ, thậm chí ở nơi này phân công ba năm thời gian bên trong, phần lớn thời gian đều phải tốn ở lặp đi lặp lại trí nhớ những thứ này Linh Văn bên trên.

Trần Viễn liếc nhìn Tường Giải, đột nhiên, hấn nhú mày lại, trầm tư chốc lát, cầm trong tay trang sách trở về lật mấy tờ.

Trần Viễn phát hiện, ghi chú Băng Phù Văn tựa hồ có do nước cùng Lãn tổ hợp mà thành dấu vết.

Sau đó, Trần Viễn lại phát hiện mấy chỗ thể này dấu vết, như nước cùng nóng là khí, khí đầy nước tức là sương mù, âm thêm dương gặp mây là điện thoại. . .

Sau đó, . . .

Tựa hồ có thể tìm được một ít cơ bản nhất Phù Văn, mà nhiều chút cơ bản Phù Văn đều có ở một cái khác nhiều chút phức tạp Phù Văn tạo thành bên trong lặp đi lặp lại xuất hiện dấu vết.

Thể này cơ bản Phù Văn. . . Trần Viễn trong lòng hơi động, có lẽ, có thể cho chúng nó lấy một cái đặc biệt tên —— Thiên Bàn Bộ Thủ.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Cái này có thể so với thi đại học khó khăn nhiều

Nghi (muốn) trở thành một học bá, cần không chỉ là một viên thông minh đầu, càng phải giỏi về học tập cùng tổng kết.

Mà Trần Viễn chính là thể này một cái học bá.

Một đêm chưa ngủ, dù cho Trần Viễn năm kinh thể kiện còn có chút hứa tu vi trong người, cũng có chút buồn ngủ.

Nhưng là kết quả là vui vẻ, Trần Viễn tổng cộng tìm ra bốn mươi chín cái cơ sở vốn Phù Văn, mà còn lại hơn hai ngàn bùa Văn Đồ có thể do cái này bốn mươi chín cái cơ sở vốn Phù Văn tổ hợp biến hóa mà tới.

Sau đó, chính là cần đem cái này 3000 Linh Văn ấn cơ bản Phù Văn Phồn để trình độ quy nạp thứ tự sắp xếp.

Có nguyên lai thể giới tự điển cái này một Thần Vật châu ngọc ở phía trước, loại công việc này cũng không khó khăn, chẳng qua là cần nhiều chút hết sức công phu mà thôi.

Trần Viễn đuổi người một cái gần ra xuống gân cốt, chuẩn bị đi trước bỏ một cảm giác dường tức tỉnh thần, dù sao cấp 3000 Linh Văn thứ tự sắp xếp việc này không chỉ có phải cần thận tỉ mỉ, cũng cần không nhỏ tinh lực.

Đang lúc này, ngoài cửa truyền tới đông đông đông tiếng gõ cửa.

Mở cửa đến, lại thấy đứng ngoài cửa một người vóc dáng to con anh hào khí bốc phát thanh niên quần áo trắng.

Trần Viễn nghi hoặc chấp tay hỏi "Không biết sư huynh tìm ta chuyện gì?"

Chỉ thấy thanh niên kia liền vội vàng khoát tay, trong miệng vừa nói không dám. Hắn chỉ chỉ trong tay cầm tờ giấy, có chút tay chân luống cuống giải thích: "Phía trên này ghi lại Trần sư huynh tuổi tác mười tám, ta hiện năm mười ba, không dám nhận sư huynh sư huynh danh xưng là."

Lời nói này có chút lộn quanh, nhưng Trần Viễn vẫn là minh bạch ý hắn.

Trần Viễn nhìn trước mắt cái này mặt đầy râu nhem, âm thầm nghĩ tới vị sư huynh này, không đúng đúng là sư đệ, lớn lên tựa hồ có hơi sốt ruột.

Thấy Trần Viễn tựa hồ vẫn không tin, người sư đệ kia có chút gấp, cầm trong tay trang giấy đưa qua đến, chỉ trong đó một nhóm chữ nói: "Cái này Chu Chí Hào chính là ta tên, người xem phía sau viết đây, ta thật là mười ba tuổi, ta chỉ là. . . Chẳng qua là, lớn nhanh nhiều chút."

Trần Viễn cười nói: "Nào có không tin sư đệ, chẳng qua là xem sư đệ oai hùng anh phát, làm cho lòng người tiện, cho nên nhìn lâu sư đệ mấy lần, trả(còn) sư đệ chớ trách." Nói xong nhìn trong tay tờ giấy, chỉ thấy phía trên có ước chừng ba mươi bốn mươi cái tên họ, mỗi một tên họ phía sau còn có một chút đơn giản như giới tính, tuổi tác, chỗ ở các loại giới thiệu.

"Đây là cái gì?" Trần Viễn hỏi.

Kia Chu Chí Hào đến Trần Viễn khen, rất là vui vẻ nói: "Há, đây là chúng ta Hoang Chi danh sách lục."

"Hoang Chi?" Trần Viễn không hiểu.

"Sư huynh ngày hôm qua đón chào học sinh mới đại hội sau đó trước một mình rời đi chứ?" Chu Chí Hào hỏi.

Thấy Trần Viễn gật đầu, Chu Chí Hào đầu tiên là nói xin lỗi nói vốn là hôm qua nên tới chuyển đạt, thế nhưng sau khi trở về tu luyện nhập thần nhất thời quên chuyện này, sau đó tỉ mỉ cho hắn giải thích một phen.

Vốn là ở nơi này đón chào học sinh mới trong đại hội trừ hoan nghênh đọc diễn văn bên ngoài, chủ yếu nhất mục đích còn muốn báo cho biết những thứ này đệ tử mới nhập môn một ít môn phái tình huống căn bản.

So hiện nay sau ba năm môn phái sẽ dạy như thế nào bọn họ, sẽ có cái nào chương trình học, chương trình học thời gian như thế nào, nhưng những này kia rất có cá tính Chấp Pháp Đường Nghiêm trưởng lão cái gì đều không nói.

Lần này môn phái một cái khác nhiều chút cao tăng coi như sừng sò, vì vậy mau mau thừa dịp đệ tử còn không có tản đi đưa bọn họ kêu trở về, chẳng qua là lúc này Trần Viễn đã đi đến đỉnh núi anh hùng cứu mỹ nhân, cho nên không biết cái này một tiết.

Đệ tử mới nhập môn ở năm thứ nhất trừ tu luyện nhập môn Tâm Pháp cố gắng đề cao tu vi bên ngoài, còn cần thường thức nhớ Linh Văn.

Trừ cái đó ra, là mở mang tầm mắt, cũng vì để cho mỗi một đệ tử khai thác chính mình sở trường, mỗi một đệ tử đều cần học tập Luyện Khí, trận pháp, Ngự Thú, Luyện Dược, thuật pháp năm cái phương hướng kiến thức căn bản.

Đội đến năm thứ hai, mỗi một đệ tử liền muốn căn cứ từ mình ý nguyện ở nơi này ngũ đại trong chương trình học chọn một Chủ Tu.

Ngoài ra, bởi vì 27 phân công ở trên một lần đệ tử tham gia chủ tông trong khảo hạch, thành tích không phải là rất lý tưởng, cho nên môn phái năm nay

quyết định có chút biến cách.

Đi vắng đệ tử mới ở đầu năm học tập, đều là hai, ba trăm người đi học chung. Người lắm mắt nhiều, dạy dỗ các sư phó cũng xem không quản được, học tập hiệu quả liền chỉ có thể nói là. Cho nên năm nay liền đem đệ tử mới phân chia Thiên Địa Huyền Hoàng Vũ Trụ Hồng Hoàng tám nhánh,

Do đều trưởng lão bắt đồng giảng bài.

Mà tám nhánh là ẩn đệ tử nơi mà phân chia, Trần Viễn cùng tuần này chỉ hào chính là bị phân đến Hoang cái này một nhánh.

Nội Môn Đệ Tử chỗ ở thống nhất là nhà nhỏ ba tầng, mỗi tầng có thể ở hai người, Trần Viễn căn phòng ở Hoang chữ số 3 lầu tầng ba bên trái giữa, mà Chu Chí Hào chính là cùng hần cùng ở một tầng bạn cùng phòng.

Mỗi ba ngày bài học, thời gian còn lại các đệ tử có thể tự mình tu luyện, ngày thường trong tu luyện nếu có nghi vấn cũng có thể ở trưởng lão Các Chủ môn lúc nhàn rỗi thời điểm đi giáo.

Nghiêm khắc nhất là ba tháng một thi, mỗi nhánh thành tích tổng hợp kém cỏi nhất ba người sẽ bị khuyên phản xuống núi.

Nói tới chỗ này, kia Chu Chí Hào than thở: "Mỗi ba tháng đào thải ba người, một năm đi xuống thì đi trừ gần ba thành người. Lúc ấy nghe được cái này quy định, tại chỗ đông đảo đệ tử đều thất kinh."

Trần Viễn quan tâm hơn không phải là cái này.

Từ hôm qua đến nay, hần đã từ Cháp Pháp Đường Nghiêm trưởng lão, đỉnh núi không biết tên thiếu nữ cùng tuần này chỉ hào trong miệng nghe được ba lần chủ tông khảo hạch cái từ này.

"Chủ tông khảo hạch người biết được bao nhiêu? Có thể nói tường tận nói sao?" Trần Viễn nghĩ (muốn) Chu Chí Hào hỏi.

"Cái này kỳ thực ta cũng không rõ lắm, chẳng qua là nghe người ta nói, chủ tông khảo hạch ba năm một lần, mỗi lần nội dung khảo hạch mỗi người không giống nhau. Thông qua khảo hạch mới có thể trở thành Chân Truyền Đệ Tử, mà chỉ có những thứ này Chân Truyền Đệ Tử mới có thể bị chủ tông hết lòng bồi dưỡng, coi là tông môn dòng chính."

"Người mới vừa nói, chúng ta 27 cử đi giới đệ tử tham gia chủ tông thành tích khảo hạch không được, vậy người biết lại có bao nhiêu người thông qua cái khảo hạch này sao?"

"Chỉ có sáu người, mà phân công tốt nhất một lần, thành tích cũng bất quá là mười một người mà thôi." Tương mạo phóng khoáng Chu Chí Hào than thở, "Đây là chỉ có thiên tài chân chính có thể thông qua khảo hạch. . ."

27 phân công mỗi lần chiêu thu đệ tử đều là ở khoảng ba trăm người, cái này 300 người đã là phụ trách chiêu nạp môn đồ trưởng lão nhóm chấp sự Ngần chọn Vạn chọn kết quả.

Cái này 300 người mỗi đều là ngàn dặm chọn một, người người có thể xưng rồng phượng trong loài người. Có thể cho dù thế này, cũng chỉ có sáu người có thể thông qua khảo hạch.

Cái này có thể xưng là tàn khốc thông qua tỉ lệ để cho Trần Viễn lặng lẽ một hồi, có thể tiếp nhận đến hần thật chặt quả đấm, trong lòng thầm nghĩ: Nhất định phải thông qua khảo hạch! Liền bước này cũng không bước qua được, nói gì ở cái thế giới này không chế vận mạng mình, chớ nói chi đến Tâm Đạo cầu trường sinh! Huống chi, bản về khảo thí, ta Trần Viễn trả(còn) chưa từng thua quá!

Không biết Chu Chí Hào nhớ tới cái gì đó, không có mở miệng nói chuyện nữa. Hai người không nói gì nhau, bầu không khí nhất thời có chút nặng nề.

Qua hồi lâu, Chu Chí Hào vỗ đầu một cái: "Nói nửa ngày nói thiếu chút nữa quên, ta là tới thông báo người đi dẫn tiền tiêu hàng tháng, các sư huynh đệ rất nhiều đều đã đi, chúng ta cũng mau đi thôi."

Trần Viễn gật đầu một cái, cùng hần cùng một chỗ rời đi.

Nói đến đây là Trần Viễn đến trên núi tới nay lần đầu tiên nhận tiền tiêu hàng tháng, bất quá không còn là đệ tử tạp dịch hần nhận một viên linh thạch, mà là Nội Môn Đệ Tử mười viên linh thạch cùng ba hạt Bồi Nguyên Đan.

Nghĩ đến mười viên linh thạch, Trần Viễn tâm lý âm thầm có chút hưng phấn, không biết cái này mười viên linh thạch vừa có thể tăng lên chính mình bao nhiêu tu vi đây.

Hai người tới trời ban các trước, tới nhận lương tháng đệ tử có thật nhiều, tổng ra rất dài một cái đội ngũ.

Trần Chu hai người tới đội ngũ cuối cùng, lẳng lặng chờ đợi.

Lúc này sau lưng lại tới mấy người, Trần Viễn đầu tiên cũng không để ý, nhưng sau đó truyền tới thanh âm đàm thoại để cho hần nhú mày.

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Người không trang bức uông thiếu niên

"Lại là cái kia tạp dịch." Tô Tiên Nam cau mày nói lầm bầm

Tô Tiên Nam, mười ba tuổi, Phù Phong Quốc Tam Hoàng Tử. Mà Phù Phong Quốc chính là Ứng Thiên Tông 27 phân công trong phạm vi thế lực mạnh nhất Vương Quốc, không ai sánh bằng.

Thiên Hoàng quý trụ xuất thân, từ nhỏ giáo dục để cho Tô Tiên Nam nhất chào pháp, nặng nhất tôn ti. Bất cứ lúc nào đều không loạn chút nào quần áo trang sức, lúc ngủ đều căng thẳng nghiêm túc mặt mũi, làm việc phương chính tác phong, để cho quen biết người cũng khoe hân ông cụ non, liền cha cũng ở đây một lần nào đó đối với (đúng) bên người đại thần khoa diệu: Nam nhi có đại gia chi phong, pha tiểu kỳ tử.

Tô Tiên Nam đến nay mười ba năm nhân sinh có thể nói thuận buồm xuôi gió. Lần này 27 phân công chiêu tân, hân Tô Tiên Nam có thể là người thứ nhất bị chắc chắn chiêu thu đệ tử, hơn nữa lúc ấy phụ trách tuyển tài trưởng lão luôn miệng khen ngợi: Từ chất xuất chúng, không giống phàm tử.

Cho đến hân gặp phải Trần Viễn.

Ở đón chào học sinh mới buổi lễ lúc nghe nói bọn họ khóa này trong hàng đệ tử lại lẫn vào tên tạp dịch, hơn nữa còn là năm thôi mười tám mới Luyện Khí Tam Trọng bình thường tư chất, lúc ấy Tô Tiên Nam trong lòng liền rất là không vui.

Có thể ở Ứng Thiên Tông cái này tu tiên môn phái, không thể so với tại thế tục quốc độ, khác hoàng tử thân phận không nữa hảo sử, ít nhất không thể để cho hân đem một cái thấy ngựa mất người đuổi đi.

Cùng tên tạp dịch đồng giới đã để cho Tô hoàng tử cảm giác hổ thẹn, thế nhưng càng khiến người ta không nghĩ tới là, môn phái phân phối đệ tử, hân không ngờ bị phân đến cùng Trần Viễn một nhánh.

Mà chờ hân cùng giải quyết mấy cái nhận thức mới, thân phận ít nhất cũng là thế tử quận chúa bằng hữu tới nhận lương tháng lúc, Tô Tiên Nam lại nhìn thấy cái kia tạp dịch, mà còn liền xếp hạng trước mặt bọn họ.

Một cái tạp dịch lại dám xếp hạng hoàng tử trước mặt?

Tô Tiên Nam thu hồi lúc đã sâu thu cũng không rời tay quạt xếp, thọc một chút trước mặt Trần Viễn.

"Làm gì." Vốn là nghe tạp dịch hai chữ sẽ không tức giận Trần Viễn hung tợn hỏi. Cả ngày tạp dịch tạp dịch muội người a, có thể hay không có chút người người ngang hàng giản dị cách mạng chủ nghĩa nhân sinh giá trị quan?

Tô Tiên Nam không muốn cùng tạp dịch nói chuyện, chẳng qua là nhắc cấp bừa môi tỏ ý Trần Viễn đến phía sau đi.

Trần Viễn cố làm không hiểu, hỏi "Sur đệ đây cũng là run mặt lại là quyết miệng, chẳng lẽ là trúng gió?"

Nói xong nhìn đối diện đứa bé kia trắng nõn nà nghiêm túc bản chính khuôn mặt nhỏ nhắn, đưa dai lòng nổi lên, đưa tay ra tại hân trên mặt nhào nặn lại nắn bóp lại bóp, trong miệng còn nói đạo: "Trúng gió cũng không phải là chuyện nhỏ, nhanh để cho sư huynh giúp người trị một chút."

Cùng theo Tô Tiên Nam tới mấy người nhìn tròn mắt hốc mồm, nhìn luôn luôn nặng nhất dáng vẻ Tô hoàng tử búi tóc tán loạn, gương mặt bị lôi kéo thành đủ loại kỳ kỳ quái quái hình dáng, thậm chí mép trà(còn) chảy ra nhiều chút không rõ chất lỏng. . .

Tô Tiên Nam đều sắp tức giận điên, mau đánh mở Trần Viễn vẫn còn ở trên mặt dày xéo bàn tay, thuận tay lau khỏa miệng, thấy ống tay áo một vòng rõ ràng vết ướt, trong nháy mắt đem mình cấp buồn nôn đến.

"Người là tên khốn kiếp." Tô Tiên Nam lên cơn giận dữ, xông lên vừa muốn đem người trước mặt này phân chia mười bảy mười tám đoạn mới có thể hả giận.

Một bên đồng bạn đã tỉnh hồn lại, mau mau luống cuống tay chân kéo Tô Tiên Nam: "Tam Hoàng Tử, người ước chừng phải tỉnh táo a, trong cửa quy định đối với (đúng) đồng môn đệ tử động thủ nhưng là phải bị khu trục ra ngoài."

Ba bốn người hao hết khổ cực mới đem Tô Tiên Nam cản lại.

Một lúc sau, thật vất vả tỉnh táo lại Tô Tiên Nam mắt lạnh nhìn Trần Viễn, lạnh lùng nói: "Ta ngược lại thật ra quên trên con đường tu tiên không hỏi thân phận, hành vi có chút càn rỡ. Nghe sư huynh tuổi tác mười tám, tu vi Tam Trọng, không khéo sư đệ ta hiện năm mươi ba tu đạo nửa năm, tu vi vừa vặn cũng là Luyện Khí Tam Trọng, nếu là ngày sau tu luyện trên đường gặp phải cái gì không hiểu, còn muốn làm phiền sư huynh chỉ điểm."

Tiếp đó, hần giống như phiền não: "Há, ta ngược lại thật ra quên, sư huynh tư chất tựa hồ không tốt lắm, nói không chừng mấy tháng sau tiểu đệ đã đến Luyện Khí năm sáu trọng, sư huynh vẫn còn ở Tam Trọng dặm chân tại chỗ, cái này có thể thế nào Hướng sư huynh giáo."

Nói xong không đợi Trần Viễn mở miệng, Tô Tiên Nam châm chọc cười nói: "Bất quá không liên quan, đến lúc đó sư huynh đi cầu ta chỉ điểm cũng giống như vậy, ha ha. . ."

Đang khi nói chuyện, Chu Chí Hào vỗ vỗ Trần Viễn bả vai: "Đến ngươi."

Nguyên lai đội ngũ đã trong lúc vô tình đến phiên Trần Viễn.

Chu Chí Hào tránh ra vị trí, nhỏ giọng dẫn dò Trần Viễn đạo: "Không muốn cùng hần cạnh tranh, ta biết phía sau ngươi người kia, hần gọi Tô Tiên Nam, thế nhưng Phù Phong Quốc một cái hoàng tử."

Trần Viễn tiến lên dẫn qua thuộc về mình lương tháng, xoay người lại chấp tay phía sau, cũng không tránh ra vị trí, chẳng qua là mặt nở nụ cười lẳng lặng nhìn Tô Tiên Nam.

Tô Tiên Nam bị Trần Viễn Kỳ Dị ánh mắt nhìn đến sợ hãi trong lòng, cố đạo: "Nhìn cái gì vậy, còn chưa tránh ra."

Trần Viễn cũng không đáp lời, ngược lại nhắm hai mắt lại. Sau lưng tay trái Thôn Phệ dị năng thầm phát động, mười viên linh thạch cùng ba hạt Bồi Nguyên Đan đảo mắt hóa thành bằng bạc linh khí lưu xông thẳng vào bên trong cơ thể. Nhất thời, chân khí trong cơ thể dâng trào, khắp nơi lưu chuyển, như sấm nổ ầm, núi lửa phun trào, Dung Nham sôi trào, trải qua kinh mạch không ngừng được cường hóa đến.

Tô Tiên Nam nhìn Trần Viễn nhắm lại cặp mắt không có động tĩnh, trong lúc bất chợt hần cảm thấy một tia dị thường, lắc đầu một cái đem trong đầu hoang đường ý nghĩ ném ra, mở miệng nói: "Cố làm ra vẻ huyền bí." Vừa nói liền muốn đưa tay đẩy Trần Viễn.

Nhưng vào lúc này, một cổ mãnh liệt lực phản chấn hung hăng đem Tô Tiên Nam hai tay văng ra. Chỉ thấy Trần Viễn trên thân thể, tự từng cái trong lỗ chân lông phun ra mạnh mẽ khí lưu, những khí lưu này chấn động đi ra ngoài, trên không trung dâng xuất từng con sóng gợn.

Một cổ ám áp cảm giác truyền khắp Tứ Chi Bách Hải, trong cơ thể kinh mạch mơ hồ vang dội. Trần Viễn rõ, đã biết là tu vi đạt tới Luyện Khí Tứ Trọng —— Luyện Cân Sơ Cảnh.

"Hô", thở ra một hơi thật dài, Trần Viễn từ từ mở mắt.

Nhìn trước mắt không hiểu tình trạng Tô hoàng tử, Trần Viễn vẻ mặt thành khẩn giải thích: "Xin lỗi, nhất thời lòng có cảm giác, không nhận được liên thăng một cấp. Như thế xem ra, còn có thể tiếp tục chỉ điểm sư đệ ngươi một đoạn thời gian."

Trang bức hoàn thành, Trần Viễn lại đưa tay ở trợn mắt hốc mồm Tô hoàng tử trên mặt xoa xoa, nghênh ngang mà đi, chỉ để lại Tô hoàng tử cùng hần một đám tiểu đồng bọn trở mắt nhìn nhau.

Đệ tử Tinh Xá, Hoang chữ lâu số một.

Tô Tiên Nam ngồi yên trong phòng, trên mặt ném là một bộ nghi hoặc không hiểu về mặt.

Bên cạnh một cái vương tử nhìn không được, hần cười nói với Tô Tiên Nam: "Không có gì quá kỳ quái, nói không chừng kia tạp dịch trước đã sớm tăng ba viên mãn, hôm nay đột phá cũng bất quá là nước chảy thành sông mà thôi."

Bỗng nhiên dừng lại, hần lại nói: "Mười tám tuổi Luyện Khí Tứ Trọng, cái này tư chất cùng bọn ta so sánh, chẳng qua chỉ là từ đặc biệt rác rưởi đến vô cùng rác rưởi biến hóa mà thôi, ha ha ha. . ."

Bên cạnh một đám người ở phụ họa cười, nhưng trong này cũng không bao gồm Tô Tiên Nam.

Có một bí mật Tô Tiên Nam không có nói cho đám người kia, trên thực tế trừ ban đầu nhập môn tuyển chọn lúc cho hần khảo thí thiên phú trường lão và chính hần, không có ai lại biết điều bí mật này.

Tô hoàng tử thiên phú dị lắm, chính là trời sinh Thông Linh thân thể, cho nên hần đối với linh khí cảm giác vô cùng bén nhạy.

Không giống với những người khác cho là Trần Viễn đã sớm tăng ba viên mãn, Tô hoàng tử có thể cảm giác được rõ ràng Trần Viễn tu vi cách tăng ba đỉnh phong còn cách một đoạn, rồi sau đó ở mỗi một khắc, tựa hồ là trong nháy mắt, Trần Viễn tu vi đã đột phá Luyện Khí Tứ Trọng, thậm chí còn vượt qua Tứ Trọng tu vi ngưỡng cửa một mảng lớn.

"Rốt cuộc là tại sao vậy chứ?" Tô Tiên Nam âm thầm suy nghĩ.

P/s: Convert by ๖๔Cao ๖๔Tiến ๖๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Mở tại tu chân giới

Cùng trở lại Chu Chí Hào chào hỏi liền không kịp chờ đợi chui vào trong phòng tu luyện, phảng phất trong nhà có vị tuyệt thế vũ vật đang chờ hắn.

Vô pháp tu luyện Trần Viễn không thể làm gì khác hơn là biểu thị đủ loại hâm mộ và ghen ghét.

Nguyên lai thế giới, người khác thường dùng nguyệt quang tộc để hình dung sinh hoạt quần bách, khả trần xa tháng này bỗng mới đến tay sẽ không, cũng có thể cũng coi là ánh nắng, không, là giấy quang.

Còn có ba viên Bồi Nguyên Đan, đây chính là trong truyền thuyết Linh Đan đây.

Bây giờ thế nào, liền mùi cũng còn không có hưởng qua, theo cùng linh thạch cùng một chỗ hóa thành tro tàn.

Liền Bát Giới huynh cũng không bằng, ít nhất người khác nhân sâm trà(còn) hốt luân cấp nuốt xuống, nghĩ tới đây, Trần Viễn trong lòng tràn đầy Tàn Niệm.

Mà còn, Trần Viễn mơ hồ có một phát hiện, hắn mỗi lần thắng một cấp tiêu hao linh thạch, hoặc giả nói là cần thiết linh lực, tựa hồ là gấp bội tăng thêm.

Lúc đầu bốn viên linh thạch lại để cho Trần Viễn tu vi phòng tới Luyện Khí Nhị Trọng, nhưng bây giờ mười viên linh thạch cộng thêm ba viên giàu linh lực Bồi Nguyên Đan cũng chỉ bất quá để cho hắn khó khăn lắm tăng lên một cấp tu vi.

Có lẽ, tháng sau lương tháng đã không đủ để để cho hắn lần nữa tăng cao tu vi.

Trần Viễn đi tới cái thế giới này, tiếp xúc tu luyện tính toán đầu ra đây không đủ một tháng, cũng đã có Luyện Khí Tứ Trọng tu vi. Đối với người thường mà nói, loại tu luyện này độ tiến triển là cực kì khủng bố.

Nhưng liền Trần Viễn mà nói, hắn vẫn có chút bất mãn chân. Bởi vì mặc dù không cách nào tu luyện, nhưng tu vi tăng lên chỗ tốt, Trần Viễn là có thể thiết thiết thật thật cảm nhận được.

Không chỉ là thân kinh thể kiện, Ngũ Cảm bén nhạy những thứ này bên ngoài thể hiện, là nào đó về tinh thần cảm giác vui thích.

Phảng phất giờ rúc vào mẫu thân ôm trong ngực, phảng phất trời đông giá rét tắm vào trong nước nóng. Theo tu vi mỗi một điểm tăng lên, tựa hồ cũng có thể rõ ràng nhìn thấy sinh mệnh đang thăng hoa. Lâm Viễn có loại ảo giác, chính mình một hít một thở trong lúc đó, phảng phất cả thế giới đều tại theo chính mình luật động.

Chính là bởi vì loại cảm giác này là như thế khiến người ta say mê, cho nên Trần Viễn tăng cao tu vi khát vọng không kém chút nào người khác.

Chỉ một chỉ dựa vào lương tháng, tăng cao tu vi không khỏi cũng quá chậm. Đợi đến tu vi cao thâm đi nữa một ít, có lẽ mấy tháng lương tháng tính tổng cộng đi xuống cũng không đủ tăng lên một cấp.

Đột nhiên, Trần Viễn nghĩ đến trong phòng chính mình còn chưa hoàn thành Linh Văn thứ tự sắp xếp. Vốn chỉ là muốn cho chính mình thường thức nhớ Linh Văn lúc thuận tiện nhiều chút, bây giờ nghĩ lại, có lẽ có thể dùng hắn để đổi chỗ tốt hơn.

Sau đó chương trình học muốn sau ba ngày mới bắt đầu, Trần Viễn trở lại trong phòng, tâm tư tất cả đặt ở đối với (đúng) 3000 Linh Văn phân loại thứ tự sắp xếp bên trên.

Đây cũng là Trần Viễn cho tới nay ưu điểm, khi hắn nhận đúng một cái mục tiêu sau, liền nhất định có thể tâm vô bàng vụ toàn bộ tình đầu nhập đi hoàn thành.

Ngày càng lặn về tây, màn đêm buông xuống, ánh đèn mờ tối xuống, Trần Viễn về mặt đặc biệt chuyên chú.

Thời gian chung quy trong lúc vô tình nhanh chóng trôi qua. . .

Hai ngày sau, buổi trưa.

"Trần Viễn người quả nhiên là giỏi nhất." Người khác không biết xấu hổ thổi phồng đến chính mình.

Trần Viễn sửa sang lại trên bàn thật đầy nhất loa tờ giấy, mặt mũi nhìn vô cùng mệt mỏi nhưng vẻ mặt rất là phấn chấn.

Trong hai ngày này, Trần Viễn thời gian nghỉ ngơi không đủ hai giờ, rốt cuộc hoàn thành cái này Linh Văn "Tự điển" biên soạn.

Nhìn trước mắt thành quả, Trần Viễn trong lòng tràn đầy cảm giác thành tựu. "Văn" thôi viết liền, tiếp theo nên đi bán tốt giá tiền.

Không sai, cái này Linh Văn phương pháp phân loại Trần Viễn chưa từng nghĩ tới giấu giếm.

Có lẽ, phương pháp kia có thể trợ giúp những sư huynh đệ khác dọn ra một ít thường thức nhớ Linh Văn thời gian, dùng ở tăng cao tu vi bên trên, nhưng Trần Viễn minh bạch, nếu như đem chủ tông khảo hạch so sánh một trận nghiêm khắc thi đại học, như vậy quyết định người là có hay không có thể nhận, không ở chỗ người khác có nhiều nát, mà là ở chỗ chính người có đủ hay không tốt.

Ở nguyên lai thế giới, Trần Viễn có thấy những người này trong tối khắc khổ dụng tâm, trước người lại lười biếng giả bộ ngu; cũng đã gặp có vài người rõ ràng có tốt phương pháp học tập, chung quy lại nói mình là mù học là vận khí.

Những người này kia, hận không được đem người khác đều kéo vào hố bùn, sau đó giẫm ở người khác đỉnh đầu, tự hào cao giọng tuyên bố mình mới là bậc cao nhất cái kia con cóc.

Có thể cuối cùng chẳng qua là con cóc mà thôi.

"Cô cô cô", một trận không đúng lúc tiếng động lạ cắt đứt Trần Viễn lòng đầy cảm phẫn phê phán.

Ách, sờ khoảng không xep lép phát ra kháng nghị bụng. Trần Viễn lúc này mới nhớ tới chính mình thật giống như hai ngày chưa ăn qua đồ vật.

Xem ra, tìm kiếm Linh Văn tự điển "Xuất bản" trước, còn phải đi trước viết cái bụng.

Vô luận thế giới nào, vô luận kê nhà ăn hoặc là phòng ăn, vô luận chỗ thế tục trường học vẫn là Tu Tiên Linh Sơn, trong này đầu bếp luôn có thể đem mới mẻ thủy nộn nguyên liệu nấu ăn làm ra làm người ta không thể tưởng tượng nổi mùi.

"Không trách lúc ăn cơm cho tới bây giờ không thấy được những chủ kia hoặc là trưởng lão, cái này vạn ác Xã Hội Giai Cấp." Người khác sờ hốt luân nhét đầy cái bao tử âm thầm nhỏ nước bọt.

Trở lại trong phòng, nắm Linh Văn tự điển, Trần Viễn chạy thẳng tới Tầng Tinh Các đi.

Trần Viễn mới hướng người nghe qua, cái này Tầng Tinh Các là đệ tử nhận môn phái nhiệm vụ cùng hồi đoái khen thưởng vị trí.

Đi tới Tầng Tinh Các trước, mới phát hiện cái này các chia ra làm hai, bên trái giữa là đệ tử nhận cùng thượng giao môn phái nhiệm vụ chỗ, bên phải chính là lúc là hồi đoái bảo vật cùng nhận khen thưởng chỗ.

Trần Viễn suy nghĩ một chút, môn phái hẳn là sẽ không ban bố cái gì "Tăng cao Linh Văn thường thức nhớ hiệu suất" các loại nhiệm vụ, cho nên thẳng đi bên phải giữ.

Đi vào trong điện, Trần Viễn chính là sững sờ, trong đại điện đứng mấy cái đeo kiếm bảo vệ, đối diện trước mắt bảy tám cái quầy xếp thành một hàng, nhìn lại trần thiết bố trí, thế nào cảm giác giống như là nguyên thế giới ngân hàng đây.

Còn không chờ Trần Viễn phục hồi tinh thần lại, trước mắt đột nhiên thoát ra cái bóng người, không nói lời nào liền hướng Trần Viễn trong tay nhét tờ giấy.

Trần Viễn theo bản năng nhìn, chỉ thấy trong tay trên tờ giấy đơn giản viết "Tam thập Lục" ba chữ to.

Người kia nhìn Trần Viễn một bộ ngây ngốc đáng vẽ, lòng tốt giải thích: "Sư đệ là lần đầu tiên tới đây Thiên Tinh các chứ ? Trong tay ngươi cái này tờ giấy đại biểu ngươi tự hào, chờ một hồi trước mặt quầy nơi có người hô đến ngươi số, ngươi liền có thể tới làm việc."

Được rồi, liền lấy gào to hào cũng có, Trần Viễn không khỏi liếc một cái.

Chờ một hồi lâu, rốt cuộc nghe có người đang kêu 36.

Trần Viễn đi lên phía trước, chỉ thấy sau quầy một người ở viết những gì cũng không ngừng đầu mở miệng nói: "Ngươi muốn làm lý chuyện gì vụ? Gần đây tiếp chương cửa Pháp Chỉ, phẩm ở ta các tồn tràn đầy một trăm linh thạch liền có thể miễn thu bảo quản phí, cơ hội khó được, không cho phép bỏ qua. . ."

"Nghe nói nơi này có thể lên đóng bảo vật để đổi lấy linh thạch?" Trần Viễn vô tình cắt đứt người kia không có thành ý chút nào rao hàng.

"Không phải là đổi lấy, mà là đệ tử vô tư vào hiến bảo vật cấp tông môn, sau đó tông môn cấp cho nhất định khen thưởng."

Người kia giải thích một câu, ngừng đầu nhìn thấy Trần Viễn trong tay cầm nhất loa trang giấy, "Ngươi nghĩ thượng giao là bí tịch vẫn là công pháp? Là

bực nào cấp? Nếu là Trúc Cơ trên tinh diệu công pháp ta sẽ chấp sự hoặc là trưởng lão cho người tí mĩ đánh giá."

Cái quây này sau người hẳn là thượng giới tông môn thu nhận Nội Môn Đệ Tử.

Ba năm một lần Nội Môn Đệ Tử, trong đó ưu tú nhất thông qua khảo hạch mà bị chủ tông hết lòng tài bồi, rồi sau đó phân công bên này cũng sẽ lưu lại tu vi đạt tới Trúc Cơ có thể chịu được đào tạo (tạo nên) đệ tử tiếp tục bồi dưỡng. Chẳng qua là những đệ tử này đang hưởng thụ môn phái tài nguyên đồng thời, cũng phải vì môn phái làm nhiều chút đủ khả năng cống hiến.

Còn như còn lại những thứ kia ba năm cũng không có thể tu luyện tới Trúc Cơ đệ tử, ngưng ngừng, trên con đường tu đạo cho tới bây giờ không tha cho phế vật.

Trần Viễn cũng nói không được đã biết Linh Văn tự điển có tính hay không công pháp, còn như đẳng cấp, hẳn suy nghĩ một chút mở miệng nói: "Híc, đẳng cấp nói đại khái Luyện Khí Kỳ liền có thể tu luyện đi."

Đệ tử kia bĩu môi một cái, một bộ không thể không thể bộ dáng nhận lấy trang giấy, nói: "Ta đây giúp người xem một chút đi."

Trong lúc bắt chợt, đệ tử kia sau lưng truyền tới một thanh âm: "Chậm, hay là để cho lão phu đến đây đi."

Đệ tử kia nghe vậy xoay người, đợi thấy rõ sau lưng người vừa tới, la thất thanh đạo: "Các Chủ?"

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Tiểu tử, ta đây có quyền bí tịch. . .

Kia được gọi là "Các Chủ" lão giả nhận lấy trang giấy, cùng đệ tử kia gật đầu một cái, chuyển hướng Trần Viễn đạo: "Người đi theo ta."

Trần Viễn không rõ vì sao, chỉ có theo lão giả kia đi.

Vượt qua quây chuyển qua bình phong, trước mắt ánh sáng sáng ngời, lại thấy khúc chiết hành lang, dưới bậc bậc đá tràn đầy thành Dũng đường. Phần cuối có một ít phòng đứng sừng sững, cạnh có Thanh Tuyền nhất phái, mở Cầu chỉ hơn một xích, thuận tường mà đi, quanh quần Trúc Hạ mà ra.

Lão giả kia đẩy cửa gỗ ra bước mà vào, Trần Viễn ngừng ở cửa trong lòng lo lắng, không biết lão giả này tìm hắn vì chuyện gì, trả(còn) cố ý dẫn hắn đến cái này người ở thừa thốt nơi.

Sẽ không phải là muốn giết người diệt khẩu đi! Nhưng ta gần đây, phi phi, là tới nay không có đã làm gì vi phạm pháp lệnh chuyện a.

"Vào đi, thiếu niên lang." Trong phòng truyền tới thanh lãnh thanh âm cắt đứt Trần Viễn suy nghĩ lung tung.

Trần Viễn thu hồi tâm tư bước tiến vào trong nhà, trong lòng cũng tồn phần hiếu kỳ, chính mình biện thành Linh Văn tự điển đảm đương không nổi một vị Các Chủ như vậy thận trọng kỳ sự đi.

Quả nhiên, chuyện kể tiếp án chứng Trần Viễn suy đoán.

Lão giả này tự xưng họ Văn, chính là cái này Tàng Tinh Các Các Chủ. Đối với Trần Viễn biên soạn Linh Văn tự điển, hẳn chẳng qua là qua loa lật xem mấy lần, khen Trần Viễn mấy câu tâm tư nhanh trí thông minh hơn người sau đó, liền để ở một bên không để ý tới nữa.

Ngược lại là đối với (đúng) Trần Viễn xuất thân lai lịch, nhà ở nơi nào, cha mẹ người nào các loại vấn đề cảm thấy hứng thú.

Chẳng lẽ mình là xuyên qua mà giải quyết tình bại lộ? Trần Viễn trong lòng ý đề phòng nổi lên, trong miệng cẩn thận đối đáp, chỉ nói mình trước đây không lâu trải qua bệnh nặng sau khi khôi phục trí nhớ hoàn toàn biến mất, cha mẹ người nào nhà ở nơi nào đều đã không nhớ rõ.

Kỳ quái là, nghe Trần Viễn cái này rõ ràng qua loa lấy lệ che giấu đáp ngữ, Văn Các chủ không chỉ có lơ đãng, ngược lại thần tình trên mặt càng hòa ái nhiều chút, than thở: "Quả là như thế. . . A, không đúng, ta ý là, quả thật đáng thương. . ."

Hắn nhìn về mặt nghiêm túc Trần Viễn, mỉm cười nói: "Thiếu niên lang không cần khẩn trương, lão phu chẳng qua là thuận miệng hỏi một chút, cũng

không ác ý."

Trần Viễn không nghĩ ra người Các chủ này nên làm ý gì, dứt khoát không suy nghĩ thêm nữa, trước mắt vẫn là quan tâm chính mình thành quả có thể hay không đổi chỗ tốt hơn mới là đúng lý.

Trần Viễn đem lời đề quay lại: "Đệ tử ngày trước nghiên tập Linh Văn lúc phát hiện, cái này 3000 Linh Văn có một ít đặc biệt liên lạc, rồi sau đó đệ tử ý tưởng đột phát, có lẽ có thể mang những thứ này Linh Văn phân loại biên tự, cứ như vậy, mới có thể càng dễ dàng cho chúng ta đệ tử mới nhập môn trí nhớ học tập."

Nói tiếp đi ra ý: "Đệ tử hôm nay tới, một là mong muốn pháp này dâng cho tông môn, hai là. . ." Trần Viễn không che giấu nữa, mở miệng nói thẳng: "Hai là, hy vọng có thể đạt được tông môn một ít khen thưởng."

Đánh giá đệ tử vào hiến bảo vật giá trị tiếp đó cấp cho đệ tử nhất định khen thưởng, đây chính là Tăng Tinh Các một loại trong đó chỗ chức trách.

Nói về chính sự, Văn Các chủ thần tình nghiêm túc mấy phần, hẩn thoáng nghĩ một lát, mở miệng nói: "Trần Viễn, chắc hẳn ngươi minh bạch, con đường tu tiên chưa bao giờ là đường bằng phẳng, trên đó phủ đầy gập ghềnh lận đận. Cái này 3000 Linh Văn thưởng thức nhớ, chẳng qua là những thứ này cửa khẩu bên trong nhất nhứt không đáng kể một cái."

"Đối với có thể ở trên con đường này đi xuống người mà nói, cái này Linh Văn thưởng thức nhớ không đáng nhắc tới. Mà những thứ kia thưởng thức nhớ Linh Văn đều khó khăn người, cũng không đáng giá đến tông môn vì bọn họ đầu nhập bất kỳ tài nguyên."

"Cho nên, thật đáng tiếc, trong mắt của ta Linh Văn tự điển không đáng giá một đồng." Văn Các chủ nghiêm mặt nói: "Bất quá xem ở người đối với (đúng) tông môn một mảnh đáp đền lòng, mà còn trong này phương pháp phân loại cũng có chút chỗ thích hợp, vì vậy, Tăng Tinh Các quyết định cấp cho ngươi ba tháng lương tháng khen thưởng."

Trần Viễn hơi có chút thất vọng, vốn tưởng rằng ít nhất có thể đạt được một trăm linh thạch khen thưởng, tiếp đó xem nhẹ vì sao người Các chủ này biết tên hẩn vấn đề.

Qua chốc lát, Trần Viễn lên tinh thần, hỏi "Hỏi Các Chủ, ta đây khen thưởng nên đi nơi nào nhận?"

"Ngươi trực tiếp đi tiền điện nhận chính là, liền nói là lão phu. . . Ồ, chậm. . ." Văn Các chủ phảng phất nhớ tới cái gì đó đột nhiên một tiếng rống to.

Trần Viễn dọa cho giật mình, không rõ vì sao nhìn Văn Các chủ.

Văn Các chủ than thầm chính mình thật là lão hồ đồ,

Thiếu chút nữa quên chương môn giao phó, cười xấu hổ đạo: "Híc, mới lão phu vừa cẩn thận cân nhắc một phen, phát giác ngươi cái này Linh Văn tự điển vẫn là rất nhiều chỗ thích hợp."

"Ít nhất có thể giảm bớt rất nhiều dùng cho trí nhớ Linh Văn thời gian. Cần biết Tu Luyện Chi Đạo chính là nghịch thiên giành mạng sống, một chút tiết kiệm xuống thời gian, có lẽ chính là ngày sau đột phá cảnh giới tuổi thọ đến tiếp theo chỗ mấu chốt."

"Cho nên, lão phu suy nghĩ một chút hay là cho ngươi đổi một dạng khen thưởng tương đối thích hợp."

Trần Viễn ngạc nhiên, cái này Văn Các chủ thái độ biến chuyển đứng lên cũng quá nhanh đi.

Bất quá nghe họ trong lời nói nói hẩn là tốt hơn khen thưởng, Trần Viễn mong đợi hỏi "Không biết Các Chủ quyết định cấp cho đệ tử loại nào khen thưởng?"

Văn Các chủ móc ra một quyển mặt ngoài thời cổ sách vở, một bộ tiểu từ ngươi may mắn về mặt: "Cái này chính là chương môn hôn chế công pháp."

"Là công pháp a." Trần Viễn có chút thất vọng. Nếu là Chiêu Pháp hoặc là thuật pháp vậy cũng không tệ, thế nhưng công pháp nói cơ bản đều lượn quanh không mở Đan Điền, lời như vậy, rất có thể liên đới với (đúng) Trần Viễn vô dụng.

Trần Viễn suy nghĩ một chút, quyết định hay là trước bắt trước mắt chỗ tốt, còn như công pháp cái gì, sau đó tu vi cao cũng còn có cơ hội có thể được. Vì vậy hẩn mở miệng đối với (đúng) Văn Các chủ nói: "Các Chủ, đệ tử vẫn là phải ba người kia Nguyệt Nguyệt bổng khen thưởng đi."

Văn Các chủ nghe Trần Viễn nói, nhất thời sững sốt: "Tiểu tử ngươi không có hồ đồ chứ ? Đây chính là chương môn hôn chế công pháp, ngươi ra cái cửa này, đừng nói ba tháng lương tháng, ba mươi Nguyệt Nguyệt bổng cũng đừng nghĩ đổi được. Hiện tại, ngươi lại theo lão phu nói một lần ngươi muốn cái gì."

Trần Viễn lông mi suy tư đã lâu: "Muốn lương tháng. . ."

Văn Các chủ thờ hẩn hẩn, tiện tay đem kia sách vở đập phải Trần Viễn trên người: "Cút. . . Cút. . . Cút. . ."

Trần Viễn nhặt lên sách vở, trong lòng yên lặng nhỏ nước bọt: Lão này thật là hẹp hòi, nhất định là không nỡ bỏ linh thạch mới tiện tay lấy chút đồ vật đuổi ta.

Còn không có Trần Viễn các loại (chò) đi xa, sau lưng lại truyền tới một tiếng rống to: "Trở về."

Trần Viễn trong lòng cả kinh: Cái này lão gia. . . Không, lão Các Chủ không phải là biết đọc tâm thuật, nghe được chính mình mắng hấn đi.

Đi tới gần, chỉ thấy Văn Các chủ rõ ràng lửa giận chưa tiêu, chính hồng học thờ hào hển, qua thật lâu mới bình tĩnh lại: "Ngày mai khóa thứ nhất trước, mỗi nhánh đệ tử cũng sẽ chọn lựa một cái nhánh chuyên, cái này nhánh chuyên, ngươi muốn hết sức đi tranh thủ."

Trần Viễn có chút không rõ vì sao, nhưng nhìn một chút Văn Các Chủ Thần tình, vẫn là xua tan tí mỉa mai ý nghĩ.

Có chút tức một cung, Trần Viễn cáo lui. Đi chưa được mấy bước, một cái âm u thanh âm bên tai bên cạnh vang lên: "Không khéo rất, Độc Tâm Thuật môn thân thông này lão phu rất là tinh thông. . ."

Trần Viễn chạy trốn chết.

Ra đến các trước, Trần Viễn đột nhiên nghĩ tới, mới nói với Các Chủ chính mình càng muốn lương tháng khen thưởng, Văn Các chủ mặc dù nói ào ào biến, thế nhưng dù sao không có nói thẳng cự tuyệt a.

Vì vậy Trần Viễn xoay người, có lý chẳng sợ đi dẫn ba tháng lương tháng khen thưởng.

Đạt được tiền điện đệ tử truyền tới tin tức Văn Các chủ dở khóc dở cười: "Tiểu tử này. . ."

Chốc lát, hấn chính chính thần sắc, cảm lên một khối Ngọc Bài đến gần mép, mở miệng nói: "Chương môn, cái gì đã cho hấn."

Một lát sau, kia Ngọc Bài cuối cùng vang lên tiếng đến: "Không có đưa tới hấn hoài nghi đi."

Văn Các chủ suy nghĩ chốc lát, thấp thỏm mở miệng: "Hấn. . . Không có đi."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Chương môn sáo lộ thật sâu a

"Không cần hoài nghi, cái này Trần Viễn nhất định là lão nhân kia con tư sinh." Văn Các chủ oán thầm không dứt.

Đầu tiên là an bài Trần Viễn tự xưng không cha không mẹ, với tạp dịch thân phận nhập môn không dẫn người khác chú ý. Sau đó cố ý cấp tạp dịch một cái tiến vào nội môn vị trí, cái này để cho tư chất không tốt nhưng bởi vì số tuổi khá lớn tu vi khá cao Trần Viễn có thể bộc lộ tài năng.

Mà mười tám tuổi tuổi tác hạn chế lại tránh cho những năm kia tuổi khá lớn tạp dịch tham dự cạnh tranh.

Sáo lộ a, tràn đầy đều là sáo lộ. Văn Các chủ tâm bên trong than thở, có thể làm được chương môn thủ đoạn quả nhiên đều không bình thường a.

Còn như vì sao phải mượn tay mình đem công pháp chuyển giao cho Trần Viễn, trả(còn) cố ý dặn dò không nên để cho Trần Viễn biết được, Văn Các chủ thần nhiên cười, biểu thị mình đã thấy rõ như lòng bàn tay, đây cũng là bởi vì còn có một cái khác con tư sinh Úc Tinh Châu với ở bên cạnh hấn đây.

Cái này già mà không đứng đắn, hiện tại khẳng định đầu đầu hai cái con tư sinh thế nào sống chung đi, Văn Các chủ nhìn có chút hả hê thầm nói.

Đúng hiện tại lão nhân kia có nhược điểm bóp trong tay ta, ta đây chẳng lẽ có thể. . . Văn Các chủ đắc ý mà suy nghĩ.

Nghĩ đến liền làm, Văn Các chủ cảm lên truyền âm Ngọc Bài lễ thắng khí hùng mà mở miệng: "Lão. . . Không đúng, lão sư huynh, ta muốn thêm lương tháng!"

Nếu là 27 phân công chương môn Lăng Đạo Tôn có thể nghe được Văn Các chủ oán thầm nhất định sẽ cảm thấy vô cùng ủy khuất.

Lăng Đạo Tôn vô cùng tình vào đạo cả đời chưa lập gia đình, nhưng bây giờ trong lúc vô tình bị người già mà không đứng đắn cái mũ, mà còn bêu xấu hấn có con tư sinh, vẫn là hai cái!

Mang theo bên người Úc Tinh Châu, Lăng Đạo Tôn khá thích kỳ tài, càng thêm tự Úc Tinh Châu nhập môn chi thủy, đúng lúc là Lăng Đạo Tôn thân thụ đạo pháp, có một phần thầy trò tình nghĩa ở bên trong.

Ngay cả Trần Viễn. . .

Giờ phút này Lăng Đạo Tôn đang nhìn mặt bàn một nhánh Tiểu Kiếm, chỉ này Tiểu Kiếm Kiếm Thể ửng đỏ, trên đó phủ đầy Phù Triện, có thể Gia Trì linh lực bảo tồn truyền âm, chính là Ứng Thiên Tông Tông Chủ đưa tin Phi Kiếm. Kiếm này tầm thường khó gặp, chỉ có tông môn gặp phải đại biến hoặc là Tông Chủ có gì khẩn cấp chỉ thị truyền đạt lúc mới bắt đầu sử dụng.

Mà chỉ Tiểu Kiếm, chính là mấy ngày trước đây Lăng Đạo Tôn ký thác kia Dao nhi cô nương bóng đen hộ vệ theo tin, sau đó Tông Chủ cấp cho câu trả lời.

Trong kiếm bao gồm lưu thanh âm chỉ có "Thuận theo tự nhiên" bốn chữ, có thể kỳ quái là, bất quá hai ngày, Tông Chủ lại phái người đưa tới một quyển công pháp —— chính là hôm nay Lăng Đạo Tôn giao phó Văn Các chủ chuyển giao cho Trần Viễn quyền kia.

"Thuận theo tự nhiên sao?" Lăng Đạo Tôn đang chìm ngâm trong lúc suy tư, truyền âm ngọc bội "Khục khục khục" vang.

Loại ngọc này bội không thể so với đưa tin Tiểu Kiếm, họ công hiệu phạm vi bất quá chu vi mười mấy dặm, bất quá dùng cho phân công bên trong truyền âm đưa tin ngược lại khó khăn lắm đủ dùng.

Lăng Đạo Tôn mới vừa cảm lên ngọc bội xít lại gần bên tai, liền nghe trong đó truyền tới một trận tiếng gào: "Lão sư huynh, ta muốn thêm lương tháng!"

Lăng Đạo Tôn thần sắc không thích, dùng lớn hơn giọng khiển trách trở về: "Thêm cái gì thêm, thượng giới chủ tông thành tích khảo hạch kém như vậy, ta đã sớm nói, ba năm này, lương tháng một cái linh thạch cũng đừng nghĩ thêm."

Đầu kia Văn Các chủ nghe vậy sững sờ, thái độ này không đúng sao. Ngươi đã có đuôi sam nhỏ túm trong tay của ta trả(còn) đối với ta ngang như vậy, mà còn không chỉ lần này nha, ba năm trước, còn có trước ba năm trước lương tháng đều không phòng qua được không nào? Lão phu hôm nay liền muốn cho ngươi biết, người đằng hoàng gấp cũng là sẽ cắn người.

Văn Các chủ định thần một chút, ngữ khí trầm trọng nói: "Sư huynh, nếu muốn người không biết trừ phi mình đừng làm. Trần Viễn là người con tư sinh chuyện, sư đệ ta đã biết, đằng trước một cái Úc Tinh Châu coi như, nhưng này lại chính ra cái Trần Viễn. Ai, ngươi nói cái này, sư huynh, để cho ta nói thế nào ngươi mới phải. . ."

Lăng Đạo Tôn nghe hoàn toàn ngây người, hẳn hoàn toàn không biết mình sư đệ trong đầu trải qua loại nào bách chuyển thiên hồi suy đoán cùng phỏng đoán, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại hẳn làm ra quyết định.

"Cái gì con tư sinh cái gì Trần Viễn, lung tung. Văn Các chủ, Văn Tiên hòa, ta xem ngươi là đầu óc hồ đồ đi, hiện tại cứ cho ta đi Thiên Dược cư dẫn một dược tề Thanh Thần hoàn trị một chút đầu óc, còn như tiền thuốc, sẽ dùng tương lai ngươi nửa năm lương tháng để."

Văn Các chủ ngốc, tình tiết này phát triển có chút không đúng sao, bình thường sáo lộ không phải là hẳn ở ta dưới sự uy hiếp,

Chương môn cho ta thêm bổng sao, thế nào bây giờ ngược lại thì bị chụp sáu tháng?

Thật lâu mới phản ứng được Văn Các chủ nhất thời một tiếng gào thét bị thương: "Chương môn, cái này, tháng này bổng không thể chụp a, ta Bách Linh rượu, ta linh Loli trà, ta Phi Kiếm chống gì mờ, có thể toàn dựa vào hẳn a. . ."

Ngay tại Văn Các chủ lòng như tro nguội thời điểm, Trần Viễn chính tâm hoa nộ phóng.

Ba tháng lương tháng tổng cộng là 30 viên linh thạch cùng chín hạt Bồi Nguyên Đan, để cho Trần Viễn tu vi tăng lên tới Luyện Khí Ngũ Trọng.

Lần này Trần Viễn ngược lại học thông minh, hẳn cố ý lưu lại một viên Bồi Nguyên Đan ngậm vào trong miệng tình tế thương thức.

Không có đặc biệt gì nha, Trần Viễn chép miệng một cái, giống như là nguyên lai thế giới chính mình thường ăn duy C ngân vênh phiến, liền bên ngoài một tầng thật mỏng ngọt, bên trong chính là hơi khô, cái gọi là Linh Đan cũng bất quá chỉ là như thế.

Tu vi tăng lên hưng phấn sau khi, Trần Viễn cũng có chút phiền não. Nhất thời không nhận được tu vi lại tăng lên, cái này có thể sao cùng người giải thích đây.

Hai ngày trước mới ở dưới con mắt mọi người lên tới Luyện Khí Tứ Trọng, có thể mới qua hai ngày, cái này Luyện Khí Ngũ Trọng. Nếu như với người khác giải thích, đây cũng là bởi vì ta thiên phú dị bẩm, bọn họ đại khái có lẽ khả năng cũng sẽ không tin tưởng đi, Trần Viễn rất là khổ não.

Trở lại trong nhà, Trần Viễn khổ tư hồi lâu cũng không thể nghĩ ra cái nói được lý do, đang muốn giải đầu lúc, mới phát hiện trong tay lại vẫn siết quyển sách sách đây.

Sách này sách, kia Tăng Tinh Các Văn Các chủ tuyên bố là chương môn hôn chế công pháp. Lúc ấy tình huống, Trần Viễn cho là đây bất quá là Văn Các chủ là ý lại rơi chính mình linh thạch mà tiện tay tìm tới đồ vật, cũng không có để ở trong lòng.

Lúc này trong lúc rảnh rỗi, Trần Viễn đến lúc đó có chút lật xem hứng thú.

Sách này hẳn là gần đây mới viết liền, trang sách hoàn toàn mới mặc hương vẫn còn. Đạm lam bìa không có Lạc Khoản, chỉ có "Giấu mối" hai chữ.

Chỉ nhìn hai chữ này, "Giấu" chữ mơ hồ lộ ra một cổ đại đạo mệnh mông cảm giác, khiến cho người sợ Uy hoài đức; mà chữ "Phong" ác liệt khí đập vào mặt, dường như đánh máu người mạch căng phồng.

Mặc dù không biết kia Văn Các Chủ Tu là rất cao thâm, nhưng Trần Viễn mơ hồ cảm giác, chỉ này hai chữ liền tuyệt không phải kia Văn Các chủ có thể viết ra.

Mở ra tí mi phẩm đọc mấy tờ, Trần Viễn hai mắt tỏa sáng, cái này cuối cùng một quyển dạy người ẩn giấu tu vi công pháp.

Không, có lẽ cao minh hơn một ít.

Có lúc một người nếu là ẩn giấu tu vi làm cho không người nào có thể nhìn thấu, thế này hành vi có lẽ sẽ càng đưa tới người khác nghi hoặc cùng chú ý.

Đúng như ở một mảnh nở rộ Tiên Hoa Thảo Nguyên trên, muốn che giấu mình, bỗng dưng chế tạo một đám mây sương mù che phủ thân ảnh tuyệt đối là một ngu xuẩn chủ ý, cao minh biện pháp hẳn là nghĩ cách hóa thân trong đó một đoá Tiểu Hoa.

Mà vốn "Giấu mối", trên thực chất chính là dạy người bắt chước.

Cái này giấu mối công pháp, có thể y theo làm phép người tu vi, ở cao thấp một cảnh giới lớn giữa tự do bắt chước, mà còn người khác nếu là tu vi không có cao hơn Thi Pháp Giả hai cái đại cảnh giới trở lên, căn bản là không có cách nhìn thấu.

Giống như, nếu như giờ phút này Trần Viễn là Trúc Cơ Kỳ tu vi, như vậy hẳn tập được giấu mối công pháp sau, có thể theo chính mình tâm ý đem tu vi bắt chước ra từ Luyện Khí Nhất Trọng đến Kim Đan hậu kỳ mỗi cái cảnh giới sống linh khí. Mà còn, không phải là Nguyên Anh Kỳ Đại Năng không thể nhìn mặc.

Càng hiếm có là, bộ công pháp kia lai lịch bên trên chẳng qua chỉ là trong cơ thể linh khí nấp trong kinh mạch vận hành một loại pháp môn, cũng không liên quan đến Đan Điền. Cái này cũng ý nghĩa, quyền công pháp này, Trần Viễn là có thể tu luyện!

Cái này có thể là đồ tốt a, Trần Viễn than thở.

Bất quá, là ai như vậy thân thiết, biết ta ngủ gật sẽ đưa đến gối đây?

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Bị mang tới trong hố các sư đệ

Khảo thí lúc gặp phải vấn đề khó khăn, vắt hết óc cũng nghĩ không ra câu trả lời, lúc này phải nên làm như thế nào?

Nếu người lựa chọn là ăn thua đủ, không đụng nam tử không hỏi, như vậy chúc mừng người, sớm đi chuẩn bị tốt thi lại phí, chuẩn bị Trọng Tu đi đi.

Trần Viễn có thể sẽ không như thế ngốc, tạm thời không nghĩ ra đến từ Các Chủ hoặc là chương môn quyền công pháp này, sau lưng có gì ẩn tàng thâm ý, liền dứt khoát không nghĩ nhiều nữa. Gác lại ngày sau, bí mật luôn có mở ra ngày hôm đó.

Tốt xấu người ta đưa tới cũng không phải là Tịch Tà Kiếm Pháp Quỷ Hoa Bảo Điện các loại thần công, không phải sao?

Chỉ tốn phí hơn hai canh giờ, Trần Viễn cũng đã sờ tới giấu mối công pháp chút bí quyết. Ít nhất, có thể để cho Trần Viễn đem chính mình tu vi ẩn làm Luyện Khí Tứ Trọng.

Dù sao, giấu mối công pháp mặc dù Thần Diệu, nhưng là chẳng qua chỉ là tinh xảo một ít vận khí pháp môn a.

Trần Viễn tạm thời buông xuống giấu mối công pháp tu luyện, bởi vì, hắn còn có một chuyện khác phải làm.

Hôm nay ở Tầng Tinh Các, Văn Các chủ nhắc tới mỗi nhánh trong hàng đệ tử cũng sẽ chọn lựa một tên nhánh chuyện, trả(còn) công khai muốn Trần Viễn hết sức đi tranh thủ.

Trên thực tế, chỉ cần Trần Viễn biết được chuyện này, coi như không có Văn Các chủ dẫn dắt, Trần Viễn cũng không có ý định buông tha cái này nhánh chuyện vị.

Bởi vì, bất kể là kêu trưởng lớp vẫn là trưởng khoa hoặc là nhánh chuyện, cái này thỏa thỏa là bên trong thể chế kiếp sống bước đầu tiên a.

Đối với (đúng) Trần Viễn loại này quyết định chủ ý, dựa lưng vào Ứng Thiên Tông cây đại thụ này phân long phụ phượng lực cầu đi lên người mà nói, cái này nhánh chuyện là tuyệt không thể bỏ qua.

Huống chi, nói không chừng còn có đánh giá ưu đãi bạt khảo hạch tăng thêm các loại ẩn tính phúc lợi đây.

Cho dù là tu chân thể giới, cũng phải nói cơ bản pháp, không đúng đúng cũng phải nói ân huệ đúng không.

Hiện tại Trần Viễn khổ não là, mặc dù nhập môn không lâu, có thể bởi vì thân phận tuổi tác, còn lại các sự việc đối với chính mình ấn tượng đầu tiên cũng không phải là quá tốt.

Nếu là mang đến dân chủ tuyển cử, Trần Viễn chỉ định là không có một chút hy vọng.

Trần Viễn nghĩ đến, có lẽ, có thể đổi một ý nghĩ. . .

Cùng tầng bên trong căn phòng, Chu Chí Hào đánh thắng lý quần áo, chuẩn bị đi tham gia một cái đệ tử mới giữa tụ họp.

Tụ họp đánh cờ hiệu là thuận tiện các đệ tử trao đổi tu đạo tâm đắc, nhưng này đàn mới nhập môn Luyện Khí Kỳ các tay mơ nào có cái gì tâm đắc có thể trao đổi.

Chẳng qua chỉ là có vài thiếu niên tâm tính đệ tử, tu luyện sau khi không nhẫn nại được tịch tịch, triệu tập những người này đến tụ chúng Tầm Hoan a.

Lúc đầu cũng còn khá, chẳng qua chỉ là nói chuyện trời đất, mọi người giới thiệu một chút quê hương mình phong thổ nhân tình. Đợi đến sau đó có mấy cái dung mạo xinh đẹp Nữ Tu cũng gia nhập sau, cái này tụ họp liền hoàn toàn biến vị đạo.

Quanh quẩn ở bên mùi thơm cơ thể liễu bát đặc mới biết yêu các thiếu niên nhiệt huyết sôi trào.

Cái này nói, trong nhà mình có gì bảo vật giá trị liên thành.

Cái kia đạo, bất tài gia tộc không chế Giang Đông mười ba Quận.

Đến phiên Tô hoàng tử, hắn chẳng qua là hừ lạnh không nói. Một bên tự nhiên có thức thời người ủng hộ: "Đây chính là vị hoàng tử, Phù Phong Quốc!"

Chờ đến chúng nữ tu "Oa" một tiếng thán phục, Tô hoàng tử hài lòng khoát khoát tay, làm phong khinh vân đậm hình.

Ngay những lúc này, Chu Chí Hào đều dị thường yên lặng.

Xuất thân dân thường gia đình, phụ thân chỉ là một thợ rèn hắn, cũng không thể hướng người khác thổ phỉ "Phụ thân ta chính là chu vi mười dặm tám Hương tốt nhất thợ rèn, mỗi ngày có thể đánh ước chừng mười ba thanh cái cốc, mỗi một thanh đều vô cùng sắc bén, nghiền Thổ thành bùn" đi.

Mặc dù nói như vậy, nghe tựa hồ cũng rất lợi hại đáng vẽ.

Cho nên nếu là có thể nói, Chu Chí Hào tình nguyện cầm đầu tu luyện cũng không muốn tham gia loại tụ hội này.

Chẳng qua là vừa mới đến, Chu Chí Hào không muốn đắc tội những gia tộc kia hiển hách người, cũng không muốn bị người nói thành cô tịch không thích sống chung, cho nên chỉ có kiên trì đến cùng đi làm cây yên lặng gỗ cọc.

Trần Viễn gõ cửa mà họp thời, Chu Chí Hào đang định lên đường. Lúc này thấy Trần Viễn, Chu Chí Hào chợt cảm thấy có chút xấu hổ.

Dù sao, hắn phải đi tham gia tụ họp, cái này một nhánh trong hàng đệ tử, duy chỉ có thiếu Trần Viễn một người.

Lúc đầu, tụ họp người phát khởi không đề cập tới mời Trần Viễn, đợi đến sau đó, mọi người đối với (đúng) độc thiếu một người cũng liền thói quen thành tự nhiên.

Chu Chí Hào mặc dù thấy không ổn, nhưng ở tụ họp bên trên từ trước đến giờ yên lặng quen, lại thêm tự giác Người nhỏ Lòi nhẹ, cũng sẽ không từng mở miệng.

Chu Chí Hào thẹn: "Không biết sư huynh có chuyện gì tới, không khéo ta có chút chuyện chính phải đi ra ngoài một chuyến."

Trần Viễn nhìn Chu Chí Hào thần sắc bất an bộ dáng, trong lòng nhưng.

Những sư đệ này môn tụ họp chưa bao giờ kêu hấn nguyên nhân, Trần Viễn cũng có biết một, hai, chẳng qua là hấn chưa từng đề ở trong lòng.

Huống chi, coi như hấn đi, cũng với đám này tiểu hấn bốn năm tuổi các tiểu thí hài không chơi được cùng đi.

Trần Viễn nhìn Chu Chí Hào, An tiếng nói: "Yên tâm, tri hoãn không sư đệ bao nhiêu thời gian."

Nói xong, Trần Viễn lấy ra nhất loa trang giấy bỏ lên trên bàn, đúng là hấn phục chép một phần Linh Văn tự điển.

"Đây là chương môn giao cho ta bí pháp, có thể khiến người ta đại phúc giảm bớt tu tập Linh Văn hao tổn phí tinh lực." Trần Viễn mở miệng nói, "Nếu là đem những tinh lực này dùng cho tăng cao tu vi, sư đệ cái này Tu Đạo Chi Lộ, ngay từ đầu lại thôi dẫn trước người khác."

"Chương môn truyền lại?" Chu Chí Hào kinh hãi. Hấn nắm lên trên bàn sách vở, chẳng qua là thô thô lật mấy tờ, trong lòng lại tin hơn nửa.

Bực này kỳ tự diệu tướng phương pháp, tuyệt không phải người bình thường có thể nghĩ ra, không nói tới trước mắt vị này tục truyền tạp dịch xuất thân Trần Viễn sư huynh.

Nhìn tựa như cười mà không phải cười Trần Viễn, Chu Chí Hào trầm ngâm không nói.

Chu Chí Hào mặc dù hướng nội hèn yếu, hơi có chút cô phụ hấn cái này kịch cộm bề ngoài, nhưng hấn tuyệt không phải là một ngu xuẩn người. Hấn hiểu được, tốt như vậy nơi đưa tới cửa, muốn lấy được, liền nhất định sẽ đánh đổi một số thứ.

Chẳng qua là, chỗ tốt này để cho người không nỡ bỏ buông tay a.

Tâm Pháp trong tu luyện cũng đều tiến triển thuận lợi, chẳng qua là cái này Linh Văn thường thức ghi lại, lại để cho Chu Chí Hào thương xuyên thấu qua đầu óc.

Mơ hồ để cho hấn lại nghĩ tới còn nhỏ nhập môn biết chữ lúc, bên trái côn bên phải bổng, điều trừu ở bên hông, cái cuộc kháng trên vai buộc hấn đi học cha thân ảnh.

Loại bí pháp này nếu có thể phụ trợ tu tập Linh Văn, kia thì quyết không thể bỏ qua.

Phảng phất là là nhiều thuyết phục chính mình lý do, Chu Chí Hào mở miệng hỏi: "Không biết Trần Viễn sư huynh cùng chương môn ra sao quan hệ?"

Trần Viễn giọng do dự: "Cái này. . . Cha ta, không đúng, chương môn nói tạm thời vẫn không thể công bố."

Bén nhảy bắt được một cái xưng vị, Chu Chí Hào rốt cuộc quyết định. Hấn thân nhiên nhìn về phía Trần Viễn, thi lễ nói: "Đa tạ sư huynh ban cho pháp ân, không biết sư đệ ta nên như thế nào báo đáp sư huynh."

Trần Viễn cười mặt đầy Xán Lạn, khoát tay nói: "Nói báo đáp gì không báo đáp, chẳng qua là có mấy câu nói nghĩ (muốn) ký thác sư đệ giúp đỡ chuyển cáo xuống a. Trà(còn) sư đệ kê vào lỗ tai tôi. . ."

Đêm đó, Hoang Chi đệ tử tụ họp bên trên.

"Người là nói trong chúng ta muốn chọn ra một tên nhánh chuyện, phụ trách quét dọn giảng bài chỗ an ủi sẵn sóc đỉnh điện sạch sẽ?" Một tên đệ tử hỏi.

Chu Chí Hào cười khò gật đầu một cái.

"An ủi sẵn sóc đỉnh các lớn như vậy", một cái khác đệ tử lẩm bẩm nói, "Không trách kêu nhánh chuyện, đây thật là sai biểu người a!"

Đám người yên lặng chốc lát, đột nhiên có một chói tai thanh âm vang lên: "Không phải là còn có Trần Viễn sao?"

Đúng nga, không phải là còn có Trần Viễn à. Mọi người bưng tỉnh đại ngộ, rồi rít phụ họa. Trần Viễn là tạp dịch xuất thân, làm loại này quét dọn sạch sẽ chuyện không gì thích hợp hơn.

Một mảnh đồng ý trong tiếng, Chu Chí Hào lặng lẽ buông xuống nắm giọng tay.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 16: Đến từ quần chúng nhân dân tiếng hô

Sắp tới cuối mùa thu, thiên ý dần dần lạnh.

Sáng sớm, mở cửa phòng, đập vào mặt lạnh lùng không khí để cho Trần Viễn không khỏi đánh rùng mình.

Không muốn cho dù đến Dị Giới, cũng chạy không thoát làm theo lên thuộc lòng ngoại ngữ vận mệnh a, Trần Viễn hơi có chút thể sự khó liệu cảm giác. Thật chặt quần áo, nắm Linh Văn tự điển, Trần Viễn hướng tĩnh tư hồ dậm chân đi.

Tĩnh tư hồ chẳng qua là nhất phương hồ nhỏ, tọa lạc ở Tĩnh Xá trong sân góc tây bắc, bất quá mười mấy mẫu lớn nhỏ, chưa nói tới phong cảnh thanh tú đẹp đẽ, chính là cái khó có được thanh tịnh chỗ đi.

Dọc theo đường đi, Trần Viễn có thể thấy tụ năm tụ ba dây sớm sư đệ sư muội, hoặc ẩn ở chòm giữa, hoặc ngồi vào trên đá, hoặc là thổ nạp nhập môn Tâm Pháp hoặc là nghiên tập Linh Văn Tường Giải.

Cỡ nào quên thuộc cảnh tượng a! Nếu không phải nhìn mấy cái thổ nạp linh khí sư đệ, đỉnh đầu hồng học bốc lên ba thước khói trắng, Trần Viễn trả(còn) thật sự coi chính mình trở về lại kiếp trước trong sân trường.

Đi tới tĩnh tư bên hồ, Trần Viễn lại ngoài ý muốn phát hiện cái thân ảnh quen thuộc.

Ven hồ trên ghề đá, Chu Chí Hào chính vui đầu học hành cực khổ, đối với (đúng) Trần Viễn đến không chút nào từng phát hiện. Trong trẻo nhưng lạnh lùng nắng sớm ban mai xuống, chỉ thấy hần y phục trên người lại treo tầng tầng mỏng sương, hiển nhiên đã sớm tới đây đã lâu.

Nhìn hần trong tay sách vỡ bộ đáng, Trần Viễn minh bạch, đúng là mình hôm qua cho hần Linh Văn tự điển.

Không muốn quấy rầy hần, Trần Viễn lui về phía sau mấy bước, xoay người đổi một phương hướng.

Đối với hôm qua Tiểu Tiểu lợi dụng xuống vị này Chu sư đệ, Trần Viễn trong lòng cũng không một chút áy náy. Dù sao vị này Chu sư đệ cũng phải chỗ tốt không phải sao.

Mà còn Trần Viễn cũng không lừa hần, chẳng qua là hiện tại không tuyên bố cùng chương môn quan hệ mà thôi. Đợi đến ngày sau, Trần Viễn tự nhiên sẽ nói cho Chu Chí Hào, ừm, ta cùng chương môn quan hệ chính là không có quan hệ.

Một phen suy nghĩ đi qua, Trần Viễn thu hồi tâm tư, bắt đầu nghiên tập Linh Văn. Đúng như thi văn: Một ngày mới bắt đầu từ buổi sáng sớm, 3000 Linh Văn lưng người chết.

Sau một hồi lâu, nha nha dạt dạt thanh âm rốt cuộc dừng lại. Trần Viễn quan sát sắc trời, phát hiện chênh lệch thời gian không nhiều, nên trở về phòng thu thập một chút đi trước lên lớp.

Hôm nay khóa thứ nhất chính là Luyện Khí giờ học, đây chính là dạy người luyện chế pháp bảo đây, đối với cái này Trần Viễn trong lòng rất là mong đợi.

Trở về phòng trên đường, Trần Viễn lại trùng hợp gặp Chu sư đệ. Lần này thấy Trần Viễn, Chu Chí Hào hành cá lễ, nghiêm mặt nói: "Không phụ sư huynh nhờ." Trần Viễn cũng mỉm cười gật đầu: "Làm phiền sư đệ."

Hai người ngẫm hiểu lẫn nhau nhìn nhau cười một tiếng, gật đầu từ biệt.

Một lát sau, đã sớm lẫn nhau cáo từ hai người, vẫn là yên lặng đi sóng vai.

Bầu không khí mê chi xấu hổ, Chu Chí Hào đầu không chịu nổi trước, ho khan một tiếng đạo: "Ha, ngã quên cùng sư huynh là ở tại một nơi."

Chờ đến người khác mở miệng, Trần Viễn cũng thờ phào, cười khan nói: "Ha ha đúng vậy, thật là đúng dịp, ta cũng quên. . ."

Cùng lúc đó, phong phạm tinh hoa đứng ở không có một bóng người an ủi sân sóc đình điện luyện khí các, hơi có chút đắc chí vừa lòng.

Nhớ tới mười hai năm trước, hần đã từng ở chỗ này thụ giáo. Ban đầu sư tôn ở chỗ này Giáo sư Luyện Khí thời điểm, hiển lộ các loại thủ đoạn thần thông, nhìn đến mới nghe Tiên Đạo Tiểu Phạm đồng học mục huyền thần mê, từ đó liên nghĩa vô phản cố bước lên Luyện Khí con đường.

May mắn được phong phạm tinh hoa ở Luyện Khí một đạo Thượng Thiên phú quả thực không tệ, cộng thêm vượt xa đồng môn chăm chỉ cố gắng, để cho hần thuận lợi thông qua chủ tông khảo hạch.

Thời gian thấm thoát, chín năm sau đó, hần học thành trở về. Chính gặp khóa này đệ tử muốn chi nhánh trường học, khiến cho giáo tập số người có chút không đủ, vì vậy phong phạm tinh hoa liền như vậy không trâu bắt chó đi cày, thành Hoang Chi đệ tử Luyện Khí một đạo nhập môn chi sư.

Vinh quy quê cũ hưng phần rút đi, ban đầu làm người sư thấp thỏm khăn trương nổi lên trong lòng.

Hít sâu một hơi, phong phạm tinh hoa nắm thật chặt quyền, trong lòng âm thầm cho mình kích động: "Cố gắng lên phong phạm tinh hoa, người nhất định được."

Lục tục có đệ tử tới, mặc dù có người kinh ngạc sư trưởng gương mặt cuối cùng trẻ tuổi như vậy, ngại vì Sư Đạo uy nghiêm, nhưng cũng không người nghị luận, ngồi xuống chỗ của mình an tĩnh chờ đợi.

Bất quá chốc lát, Hoang Chi đệ tử cộng ba mươi chín người đều đã đến.

Biết người đến đông đủ, phong phạm tinh hoa hắng giọng, mở miệng nói: "Ta danh phong phạm tinh hoa.

Sau này trong một năm, chính là ta đến cùng mọi người cùng nhau tu tập cái này Luyện Khí Chi Đạo."

"Mười hai năm trước, ta cũng vậy cái này 27 phân công một tên đệ tử. Bây giờ hướng dẫn các người tu tập Luyện Khí, bất quá là bởi vì ta nơi này đạo đi trước một bước duyên cớ."

"Luyện Khí Chi Đạo bác đại tinh thâm, ta người bất quá ở chỗ này trên đường lớn tay vịn do dự đi trước đồng bạn mà thôi, cho nên sau này trong lớp, các người gọi ta một tiếng Phạm sư huynh liền có thể." Phong phạm giáo tập tư thái thả rất thấp.

Hỏi đến lời ấy, Trần Viễn ngược lại cảm thấy cái này Phạm sư huynh thẳng tắp thoải mái khá ái.

Bất quá Tô Hoàng Từ có thể không nghĩ như thế, luôn luôn lễ trọng nhất nghi tôn ti hấn, cau mày ở trong lòng cấp vị này phong phạm giáo tập đánh lên "Thô bỉ vô năng không đáng tin cậy" nhãn hiệu.

Thấy đây xuống hoàn toàn yên tĩnh không người đồng ý, phong phạm tinh hoa trong lòng càng khăn trương, hần khó khăn nói: "Ngạch, cái kia, lên lớp trước, còn có sự kiện. Tiếp chương của Pháp Chi, mỗi nhánh trong hàng đệ tử đều phải chọn lựa một tên nhánh chuyện, chi này chuyện chính là. . ."

Thấy giáo tập lấp ba lấp bấp đáng vẻ, Tô Hoàng Từ càng là không kiên nhẫn.

Một chút đều không nhìn trúng cái này giáo tập Tô Hoàng Từ bốc lên thân, cũng không lo họ lời còn chưa dứt, chỉ hướng Trần Viễn mở miệng ngắt lời nói: "Không cần chọn, chính là hấn."

Phong phạm tinh hoa sững sờ, thấy những đệ tử khác đều tại gật đầu phụ họa, theo Tô Hoàng Từ chỉ nhìn về phía Trần Viễn, lấp bấp nói: "Xem ra sư đệ, người nhân duyên không tệ a."

Trần Viễn đứng dậy, mỉm cười nhìn về phía phong phạm tinh hoa, ôm quyền hành lễ: "Đệ tử Trần Viễn, nguyện dẫn chi này chuyện chức vụ."

"Như thế, vậy liền quyết định là người." Thấy Trần Viễn làm việc quả quyết, biết lễ biết tiết, phong phạm tinh hoa cũng rất là hài lòng.

Tô Hoàng Từ mặt mũi khế biến, phát giác tình huống thật giống như có chỗ nào không đúng, nếu không một cái cưỡng bức lao động chức vụ, Trần Viễn vì sao chưa từng từ chối, ngược lại đáp ứng như vậy thống khoái.

Một bên có đệ tử thử cười: "Quả nhiên không hổ là tạp dịch xuất thân người, nghe có việc nặng có thể làm, cuối cùng như vậy không kịp chờ đợi."

Phong phạm tinh hoa nghe vậy ngăn ra, giải thích: "Vị sư đệ này sợ là có chút hiểu lầm. Thiết lập nhánh chuyện vị, chính là là dễ dàng cho tông môn cùng giữa đệ tử câu thông, đồng thời chi này chuyện cũng phải hiệp trợ tông môn đối với (đúng) đệ tử tiến hành trông nom, đối loại cách nói, nhánh chuyện cũng chính là cái này một nhánh Thủ Tọa đệ tử."

Kia lên tiếng châm biếm đệ tử ngây người, Tô Hoàng Từ nghe vậy cũng sững sốt, mọi người còn lại cũng đều bị tin tức này cấp làm sững sờ.

Vậy mà để cho một cái tạp dịch trở thành Thủ Tọa đệ tử đề ở trên đầu mình?"Đây rốt cuộc là chuyện gì?" Không không chế được chính mình Tô Hoàng Từ thất thố mà rống lên đi ra.

Bất quá chốc lát, thông minh nhanh trí hấn liền kịp phản ứng. Hấn hung hăng mắt nhìn xem Chu Chí Hào, lại quay đầu nhìn chăm chú về phía Trần Viễn: "Tốt người một cái Chu Chí Hào, tốt người một cái Trần Viễn, lại dám hại chúng ta!"

Chu Chí Hào tránh qua Tô Hoàng Từ ánh mắt, cúi đầu không nói, Trần Viễn ngược lại không có vấn đề nhún nhún vai: "Ồ kia, ngược lại quên, còn không có cảm ơn Tô Hoàng Từ tiên cử tình đây."

Tô Hoàng Từ trợn mắt nghiêng răng, mọi người lòng đầy căm phẫn, Chu Chí Hào yên lặng giả chết, chỉ còn ngơ ngác phong phạm tinh hoa đứng ở phía trước bệ, không biết xảy ra chuyện gì.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17:

Trên trời Bạch Ngọc Kinh, mười hai lầu năm thành. Tiên Nhân Phủ Ngã Đỉnh, kết tóc bị Trường Sinh.

Phủ Đỉnh điện kỳ danh là điện, trên thực tế chính là đất đai cực kỳ rộng lớn một mảnh khu nhà. Mười mấy tòa lầu các vây quanh nhất phương quảng trường, láng giềng mà ngồi. Thanh U tiếng chim hót xa xa truyền tới, kèm theo quảng trường giữa thiếu niên mơ hồ tiếng cười đùa, bầu không khí một mảnh an bình an lành.

Nhưng ở trong đó một cái nhà lầu các bên trong, tình hình nhưng có chút khác nhau.

"Chỉ này chuyện vị, ta muốn cầu xin chọn lại." Tô Hoàng Từ đầu tiên đưa ra dị nghị.

"Đúng vậy, chỉ này chuyện thế nào cũng không đến lượt hấn Trần Viễn a." Một người khác mở miệng phụ họa.

Mọi người ở đây nghị luận âm ỉ đang lúc, Phạm Tinh Hoa mở miệng: "Đủ!"

Có lẽ là theo thời gian trôi qua, cảm giác khẩn trương từ từ trôi qua, cũng có lẽ là mọi người coi thường để cho hấn tích lũy đủ tâm tình, tóm lại, Phạm Tinh Hoa có chút tức giận: "Nhân tuyển đã định, há có thể sửa đổi, cái này cũng không phải là trò đùa."

Theo Phạm Tinh Hoa cái này giận dữ, Kim Đan Kỳ bằng bạc linh khí uy áp cuốn toàn trường, huyền não bên trong phòng nhất thời an tĩnh lại. Cảm thụ cái này sâu không lường được khí tức, từng cái sinh mệnh đều cảm thấy bản năng kính nể.

Nhìn bên dưới cảm như hén mọi người, Phạm Tinh Hoa trong lòng một trận thoải mái: Cuối cùng tìm tới điểm làm người sư trưởng cảm giác.

Bất quá dọa hòng những sư đệ này môn nhưng cũng bất hảo, Phạm Tinh Hoa thu lại khí thế, dè dặt khụ một tiếng, mở miệng nói: "Thấy chư vị sư đệ đừng được tranh nhau, lực cầu đi lên, sư huynh cũng là cảm thấy vui vẻ yên tâm. Chẳng qua là người này chọn đã định cũng không tốt sửa đổi, cần biết tông môn quy củ cũng không phải là trò đùa."

Thấy chư vị đệ tử bên trong, còn có mấy người mặt có không cam, Phạm giáo tập vừa rộng an ủi đạo: "Bất quá người này chọn cũng không phải đã hình thành thì không thay đổi. Trừ cái này lần đầu tiên, ngày sau nhánh chuyện nhân tuyển cũng sẽ do ba tháng một lần môn phái khảo hạch chọn lựa. Có chi vụ này các sư đệ có thể. . ."

"Sau ba tháng, ta nhất định cướp đi chỉ này chuyện vị." Tô Hoàng Từ mắt thấy Trần Viễn.

Đối mặt cái này đến từ Tô Hoàng Từ khiêu khích, Trần Viễn không có chút nào để ý. Lốp này lớn lên, không đúng đúng chỉ này chuyện vị nếu tới tay, Trần Viễn không có ý định lại để cho đi ra ngoài.

Bất quá lần nữa bị cắt đứt lời nói Phạm giáo tập, thế nhưng phi thường để ý. Ngại vì tức giận cái rãnh thôi khoảng không, hấn chẳng qua là yên lặng ở trong lòng châm Tô Hoàng Từ mấy kiếm.

Thoáng bình phục lại tâm tình, Phạm Tinh Hoa vỗ vỗ tay dẫn qua mọi người chú ý: "Được, chuyện bên ngoài đã định, hiện tại chúng ta chính thức bắt đầu giảng bài đi."

Nói đến Luyện Khí Chi Đạo, Phạm Tinh Hoa miệng lưỡi lưu loát. Khí một chữ này, Bao La Vạn Tượng. Phi Kiếm, pháp bảo, hộ cụ, Tiên Y cùng với một ít cổ quái kỳ lạ nhưng lại tác dụng đặc biệt Tạo Vật, đều là do Luyện Khí được.

Nói về ở đây, Phạm giáo tập rất là tự hào báo cho biết chúng đệ tử: Ứng Thiên Tông bên ngoài giao dịch, hàng năm được, lại có bốn tầng là tới từ ở Luyện Khí một đạo.

Nhưng này Luyện Khí một đạo học tập, giai đoạn trước thế nhưng khá là khô khan. Ở người thường nghĩ đến, Luyện Khí nha, bất quá chỉ là đứng ở lò trước, ném vào mấy khối mỏ sắt sau đó xao xao đã đủ.

Đối với loại cái nhìn, Phạm Tinh Hoa rất là khinh thường: Ha ha, đây là rèn sắt không phải là Luyện Khí.

Kìa kết quả cái gì là Luyện Khí đây?

Phạm giáo tập suy nghĩ kỹ một chút: Ngạch, Luyện Khí thật giống như cũng không kém chính là như vậy.

Chẳng qua là bởi vì Luyện Khí tính đặc thù cùng nhất định nguy hiểm tính, đang bị cho phép đến gần luyện lò trước, những sư đệ này môn còn cần có thể Thực Luyện phân biệt đủ loại khoáng vật cùng tài liệu, nhớ kỹ Kỳ Tính chất đặc thù, cũng muốn đối với (đúng) đủ loại tài liệu giữa phản ứng mâu thuẫn nhưng trong lòng.

Đây vẫn chỉ là bước đầu tiên, tiếp theo những đệ tử này phải học chính là đối với (đúng) đủ loại tài liệu giai đoạn trước xử lý. Giống như Tông Chủ đưa tin Tiêu Kiếm, nho nhỏ thân kiếm chính là phung phí mười ba loại tài liệu nhiều, mà ở dung luyện thành hình trước, cái này mười ba loại tài liệu phương thức xử lý thì có bảy loại nhiều.

Sau đó, các đệ tử còn cần tu tập Không Hòa Quyết cùng đủ loại thủ pháp luyện chế, đến lúc này, những đệ tử này mới có thể coi như là thực sự tiếp xúc Luyện Khí.

Chính là bởi vì những thứ này trước đưa học tập cùng tu luyện là như thế khô khan, cho nên xưa nay Giáo sư Luyện Khí Sư phó môn đều có một cái truyền thống.

Đó chính là ở khóa thứ nhất bên trên, tự đương trường Luyện Khí một ít vật kiện.

Chỉ có ở quá trình luyện chế biểu diễn thần kỳ Không Hòa Chi Thuật cùng các loại huyền diệu thủ pháp, mới có thể hấp dẫn những thứ này tâm tính chưa định u mê các thiếu niên kiên định đặt chân Luyện Khí Chi Đạo.

Nghĩ tới đây, Phạm Tinh Hoa không khỏi hồi tưởng lại mình làm năm tiết thứ nhất Luyện Khí giờ học. Còn nhớ sư phụ tại chỗ luyện chế một đóa Không Vân, mình đương thời là kính nể hướng tới không thể tự kiểm chế, từ đó liền kiên định trở thành một Luyện Khí Sư quyết tâm.

Bây giờ nghĩ lại, cái này Không Vân luyện chế quả nhiên là nhất thích hợp dùng để biểu diễn. Tài liệu đơn giản —— chỉ có bốn loại, tốn thời gian ngắn —— gia tăng hóa lực một giờ là có thể hoàn thành, giống như Bạch Vân, trừ có thể Phù Không ở ngoài không chỗ dùng chút nào, nhưng chỉ cái này "Có thể bay" liền đủ cho những thứ này đệ tử mới biểu diễn Luyện Khí thần kỳ.

Trong lòng dâng lên đối với (đúng) ân sư tình cảm quán quýt, Phạm Tinh Hoa quyết định hôm nay cũng luyện chế cái này Không Vân.

Tinh Quang Ngân, Ly Hỏa Sa, Phong Chi Tức, Ngưng Tinh Băng Dịch, bất quá thời gian ngắn ngủi, Phạm giáo tập liền đi môn phái phòng kho thân dân tài liệu trở lại.

Lấy ra Túi Càn Khôn, Phạm Tinh Hoa lấy ra chưa từng rời thân Luyện Khí lò.

Phạm giáo tập lò rất là bình thường, chẳng qua chỉ là tông môn chế thức mặt hàng, tựa hồ có hơi không xứng với hãn Luyện Khí thiên tài thân phận, đương nhiên, đây là có nguyên nhân.

Còn như nguyên nhân sau đó nhắc lại, chẳng qua là lúc này Phạm Tinh Hoa đột nhiên sững sờ ở, hần nhớ tới mặc dù hấp dẫn chính mình đi lên Luyện Khí con đường chính là cái này Không Vân, có thể chính mình nhưng chưa bao giờ luyện chế qua vật này. Dù sao trừ cấp đệ tử mới biểu diễn bên ngoài, hần cũng không chỗ dùng.

Trước xử lý tài liệu đi. Phạm Tinh Hoa định thần một chút, trong tay không ngừng, trong miệng còn đang là các đệ tử giảng thuật xử lý như thế nào cái này bốn loại tài liệu, trong đầu đã sớm vận chuyển tốc độ cao, nhớ lại sư phụ năm đó là như thế nào luyện chế cái này Không Vân.

Cố gắng nửa ngày, rốt cuộc mơ hồ nhớ tới đại khái. Phạm Tinh Hoa thở phào, có một đại khái là được, sau đó bằng vào chính mình kinh nghiệm phong phú, thì có thể thuận lợi hoàn thành luyện chế.

Chỉ nói là đến Phong Chi Tức lúc, Phạm Tinh Hoa lại mắc kẹt. Gió này hơi thờ là ứng hòa tan trong nước lại dùng, hay là trực tiếp đun nóng sương mù biến hóa?

Mặc dù loại tài liệu này bình thường rất ít khi dùng đến, có thể Phạm giáo tập tin tưởng, nếu như cho mình chút thời gian, mình nhất định có thể nghĩ ra được chính xác xử lý phương pháp.

Nhưng bây giờ là đang ở truyền đạo lớp! Bị bên dưới ba mươi chín đôi ngây thơ hiếu kỳ con mắt vẫn nhìn chăm chăm vào, Phạm giáo tập hoàn toàn hoảng, trong miệng giảng giải cũng dập đầu dập đầu phán phán đứng lên.

Trước xử lý xong Ngưng Tinh Băng Dịch, nhìn còn lại Phong Chi Tức, Phạm Tinh Hoa quyết tâm, mặc kệ nó! Ngược lại Phong Chi Tức tác dụng chẳng qua chỉ là luyện hóa lúc bành trướng, để cho cái này Không Vân hiện ra Bạch Vân hình dáng đến, cùng lắm, ta luyện khối sẽ phiêu bạch bản liền có thể.

Luống cuống tay chân đem tài liệu bỏ vào trong lò, Thực Luyện cảm lên Không Hòa Quyết, Phạm Tinh Hoa rốt cuộc thở phào.

Chẳng qua là qua chốc lát, nắp lò lại không bị không chế lỏng xoảng đương đương vang lên.

Bên dưới, Trần Viễn ánh mắt Kỳ Dị nhìn vị này Phạm sư huynh, rốt cuộc không nhịn được mở miệng hỏi: "Phong phạm sư, ngài mới vừa nói qua, Ly Hỏa Sa cùng Ngưng Tinh Băng Dịch tính chất tương trùng, cho nên đầu nhập Ly Hỏa Sa sau ứng trước thêm Phong Chi Tức làm hòa hoãn, sau đó mới có thể gia nhập Ngưng Tinh Băng Dịch?"

Phạm giáo tập tâm thần vẫn còn ở cố gắng không chế lò, chẳng qua là gồ gồ đáp: "Là thế này không sai, thế nào?"

Trần Viễn lòng tốt nhắc nhở: "Thế nhưng mới bốn loại tài liệu, ngài khỏe giống như là đồng loạt bỏ vào."

"A!" Phạm Tinh Hoa kêu lên, ngẩng ra nhìn về phía thủ hạ rung động càng phát ra lợi hại lò.

Đột nhiên, Phạm giáo tập nhắc chân chạy, thân pháp mau lẹ vô cùng, chỉ để lại hét thảm một tiếng bốn phía vang vọng: "Chạy mau a, lò muốn nổ."

Bên trong phòng, chúng đệ tử trở mắt nhìn nhau.

P/s: Convert by [Cao](#) ↔ [Tiên](#) , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Thẻ phải trở thành rách nát vương nam nhân

Trong đám đệ tử có chút phản ứng nhanh, đã ý thức được tình huống không đúng, đứng dậy Dục chạy, có thể nơi nào còn kịp.

Bị di ở lại bên trong phòng lò, không chỉ có càng phát ra rung rung đến lợi hại, trả(còn) phát ra trợn trợn cạc cạc chít chít thanh âm, nghe người tim gan đều sợ hãi. Thậm chí, lò thể trên đều đã hiện ra từng đạo mắt trần có thể thấy vết nứt.

May vào lúc này, Phạm Tinh Hoa cuối cùng nhớ lại những thứ này đáng thương đệ tử, lại xông về đến. Thấy tình huống khẩn cấp, tu vi Kim Đan toàn lực vận chuyển. Một chương oanh phá lâu các vách tường, một tay kia vận lên linh lực, bọc lại lò, dọc theo phá vỡ lỗ lớn, xa xa đẩy ra ngoài.

"Ầm", tiếng nổ truyền tới, thanh thế chi liệt, liền bên trong phòng mọi người đều cảm giác đứng không vững.

Luyện khí các bên trong hoàn toàn tĩnh mịch, chỉ có dọc theo phá động rót vào gió lạnh, ở đó ô ô vang dội.

Nhìn chúng đệ tử kinh hãi vạn phần mặt mũi, Phạm giáo tập nhớ tới chính mình mới một mình chạy trốn hành vi, tâm lý tràn đầy áy náy, gãi đầu khô cần giải thích: "Cái kia, thật xin lỗi a, chạy thói quen."

Cái gì gọi là chạy thói quen? Trần Viễn liếc một cái, được rồi, cuối cùng biết vì cái gì vị này Phạm sư huynh dùng lò, chỉ là một hàng thông thường.

Nhìn mọi người vẫn là một bộ người tội ác tày trời chúng ta tuyệt đối không tha thứ về mặt, Phạm giáo tập trong lòng gào thét bị thương: Cái này giờ học, không có cách nào bên trên. . .

Cái này giờ học quả thật không có cách nào bên trên.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, Phủ Đỉnh điện Điện Chủ thôi nghe tin đã tìm đến.

Điện Chủ đầu tiên là về mặt ôn hòa trấn an chúng đệ tử, để cho bọn họ hôm nay tạm thời trở về tự học. Rồi sau đó, Điện Chủ chuyển hướng Phạm Tinh Hoa, sắc mặt nhất thời đen xuống: "Nhìn người làm việc tốt." Dứt lời hất một cái ống tay áo, lạnh lùng nói: "Người đi theo ta."

Phạm giáo tập một bộ thất hồn lạc phách đáng về, từng kéo đầu đi theo Điện Chủ rời đi.

Trần Viễn đối với (đúng) cái này không có gì đáng về Phạm sư huynh ấn tượng cũng không tệ lắm. Nhưng này khóa thứ nhất bên trên tự ra như vậy cái trường học tai nạn, còn không biết cái này Phạm sư huynh sẽ phải chịu loại nào phân xử, cũng không biết ngày sau hẳn là còn có hay không làm gương sáng cho người khác cơ hội.

Vào giờ phút này, Trần Viễn có thể làm, cũng chỉ có ở trong lòng yên lặng chúc phúc, hy vọng Phạm sư huynh có thể trải qua cửa này đi.

Bởi vì bị Tô Hoàng Tử chỉ ra, cùng Trần Viễn thiết kế mọi người, Chu Chí Hào cũng mơ hồ bị những sư huynh đệ kia môn vòng bài xích.

Giờ phút này, hẳn đứng ở Trần Viễn bên người, cũng là một bộ sống sót sau tai nạn về mặt, nói lái nhai: "Cha ta là một thợ rèn, một mục hy vọng ta có thể thừa kế nghiệp cha. Sau đó chiêu thu đệ tử trưởng lão tìm tới ta, nói ta tu đạo thiên phú không tệ."

"Lúc ấy cha ta cao hứng hừ, tại hẳn nghĩ đến, vào Tiên Môn không liên có thể với học tập Luyện Khí? Lần này, ta đứa con trai này có thể so với hẳn cái này Lão Từ mạnh hơn." Chu Chí Hào nhớ lại nói.

"Ta cũng vậy nghĩ như vậy. Từ nhỏ ở lò rèn to lớn, đánh nhau tạo đồ vật loại sự tình này luôn có nhiều chút thân thiết. Cho nên, nhập môn sau đó, ta vốn định chọn Luyện Khí đến Chú Tu, chẳng qua là hiện tại. . ."

Chu Chí Hào nhìn trên tường cái hang lớn kia, thấp giọng than thở:

"Vẫn là coi vậy đi, cha ta chỉ có ta đây một đứa con trai, còn phải dựa vào ta cho hẳn tống chung."

Chu Chí Hào lăm bằm lâu bầu, Trần Viễn minh bạch, đây là người đang nguy hiểm đi qua, thả ra áp lực hóa giải sợ hãi bản năng phản ứng.

Còn như Trần Viễn, kiếp trước cũng từng trải qua phòng thí nghiệm tai nạn hẳn, có thể so với những sự đệ này môn trấn định nhiều.

Hoàng Chi các đệ tử dần dần tản đi, trở về phòng của mình. Trấn an Chu Chí Hào mấy câu, Trần Viễn tìm một "Thân là nhánh chuyện, lưu lại xem có thể hay không giúp đỡ giải quyết tốt" mượn cơ cớ tuyệt Chu Chí Hào cùng trở về đề nghị.

Đội mọi người sau khi rời đi, Trần Viễn vòng qua luyện khí các, đi tới kia luyện lò chỗ rơi xuống đất.

Hỏa màu đồng hỗn hợp Tinh Kim luyện thành mà thành lò, đã chia năm xẻ bảy. Trên đất đá xanh cứng rắn bản, cũng bị nổ ra cái không cạn hố.

Trần Viễn tinh mắt, phát hiện luyện lò lớn nhất khối kia trong mảnh vụn trà(còn) ôm lấy một ít cận bã, giờ phút này còn đang mạo hiểm nhiều lần khối đen. Mà Trần Viễn tới đây mục đích, là vì những thứ này cận bã.

Linh thạch khó có được, Linh Vật càng là khó tìm. Nếu là cũng có thể từ nơi này nhiều chút cận bã hút lấy linh lực, vậy đối với Trần Viễn mà nói,

Thật đúng là một thiên đại tin tức tốt.

Nhặt lên đoàn kia màu đen cận bã, bắt chấp nhiệt độ vẫn nóng bỏng phỏng tay, Trần Viễn vận lên dị năng.

"Quả nhiên có thể." Trần Viễn hớn hờ ra mặt, tinh tế cảm thụ tràn vào trong cơ thể cỗ linh lực này. Mặc dù yếu ớt, nhưng lại thật sự làm cho mình tu vi tăng lên một tia.

Trần Viễn không khỏi nghĩ đến, lớn như vậy 27 phái, nhất định sẽ có rất nhiều bởi vì Luyện Khí thất bại sinh ra bỏ hoang tài liệu. Những tài liệu này đối người khác mà nói không hề có tác dụng, nhưng đối với tự mình tiến tới nói, chính là thật sự bảo vật.

Mà còn, chính là bởi vì ở trong mắt người khác, những thứ này bỏ hoang tài liệu không có chút giá trị nào, cho nên Trần Viễn đạt được những thứ này cơ hội cũng liền trở lên lớn rất nhiều.

Có lẽ, không chỉ là Luyện Khí bên này bỏ hoang tài liệu, còn có Luyện Dược được cận bã, hư hại Trộn Bàn, mất đi hiệu lực Phù Triện. . .

Vỗ tay, để cho giữa ngón tay tro bụi theo gió rồi biến mất, Trần Viễn quyết định: Từ hôm nay trở đi, ta là muốn trở thành rách nát vương nam nhân.

Muốn trở thành rách nát vương, đầu tiên phải biết rách nát giấu ở nơi nào.

Rời đi Phù Đỉnh các trước, Trần Viễn cố ý hỏi thăm được Phạm sư huynh chỗ ở. Xem Phạm sư huynh đối mặt nổ lò thuần thực như vậy phản ứng, liền biết vị này Phạm sư huynh chế tạo rách nát khẳng định không ít, chắc hẳn, hẳn hẳn biết trong ngày thường những vật này là xử lý như thế nào đi.

Hướng chỉ, vừa vận có thể thuận tiện an ủi xuống Phạm sư huynh bị thương tâm linh, chính là không biết người Các chủ kia giáo huấn xong Phạm sư huynh không có.

Không giống với bọn họ những đệ tử này, Phạm Tinh Hoa làm giáo tập là có chính mình độc lập chỗ ở.

Trần Viễn đi tới trước nhà, thấy cửa là nửa mở. Gõ cửa chờ đợi chốc lát, không có trả lời, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, Trần Viễn đẩy cửa vào.

Trong phòng cửa sổ đóng chặt, tối tăm dưới ánh sáng, Trần Viễn nhìn thấy Phạm sư huynh một bộ tinh thần không thuộc về bộ dáng ngồi yên.

"Phạm giáo tập, Phạm giáo tập. . ." Trần Viễn liền kêu chừng mấy tiếng, Phạm Tinh Hoa mới tính phục hồi tinh thần lại: "Ngươi là. . . Trần Viễn đúng không, làm sao ngươi tới?"

"Đệ tử thân là Hoàng Chi nhánh chuyện, ứng toàn bộ nhánh sư huynh đệ phó thác, tới xem xét Phạm giáo tập." Trần Viễn không chút nghĩ ngợi liền đem những người khác cấp đại biểu.

Phạm Tinh Hoa trên mặt hiện ra vẻ ngoài ý muốn: "Các ngươi, trả(còn) nhận thức ta đây cái giáo tập?"

"Đương nhiên", Trần Viễn không chút do dự, tiếp tục mũ cao dâng lên: "Lần này nổ lò vốn là chỉ là một ngoài ý muốn. Các đệ tử đều nói, trước đó, phong phạm sư giảng giải nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, phong thú sinh động đây."

Phạm Tinh Hoa nghe hết sức làm rung động, nhưng sau đó nhưng lại thờ dãi: "Ai, sau đó cũng không biết trả(còn) có cơ hội hay không khi các ngươi giáo tập."

"Không biết tông môn ý kiến, là muốn xử lý như thế nào chuyện này?" Trần Viễn hỏi.

"Phạt bổng ba tháng, bồi thường tổn thất, đóng cửa tĩnh lại. Sau đó các trưởng lão còn muốn thảo luận, có hay không để cho ta tiếp tục đảm nhiệm giáo tập." Phạm Tinh Hoa nói rõ sự thật.

Tiếp đó, hẳn lại ai thán nói: "Ta ở chủ tông chín năm, thật vất vả để dành được một điểm tích súc, lần này tất cả phải thường không có. . ."

Trần Viễn trong lòng động một cái: Phong phạm sư là chủ tông trở về? Hỏi tới: "Phong phạm sư thế nhưng thông qua chủ tông khảo hạch?"

Phạm Tinh Hoa xem Trần Viễn liếc mắt, gật đầu nói: "Vâng, năm đó ta chính là với Luyện Khí đạo đệ tử thân phận thông qua khảo hạch."

Trần Viễn nghe vậy mừng rỡ: "Phong phạm sư có thể cho đệ tử tử mĩ nói một chút cái này chủ tông khảo hạch sao?"

Không trách Trần Viễn nóng lòng, tự nhập môn tới nay, không chỉ một lần nghe qua cái này chủ tông khảo hạch. Họ tầm quan trọng cũng không phải là kiếp trước Quốc thi có thể so sánh, gọi hẳn là thay đổi vận mệnh khảo hạch, tuyệt không là quá.

Chỉ nói là nhiều người, biết ít người. Bây giờ, có một đích thân trải qua chủ tông khảo hạch người ngay bây giờ trước mặt, thử hỏi, Trần Viễn làm sao có thể bỏ qua cho?

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Phạm giáo tập ngày xưa vinh quang

"Nói đến chủ tông khảo hạch, kỳ thực mỗi một giới phương thức khảo hạch đều không giống nhau. Mà khác nhau tu hành phương hướng, khảo hạch phương pháp càng là thiên soa vạn biệt. Nhưng có một chút thì sẽ không thay đổi —— tu vi ít nhất phải đạt tới Trúc Cơ Kỳ" Phạm Tinh Hoa nói.

"Cho nên, ta cũng chỉ có thể nói cho người biết ta từng trải qua khảo hạch." Nhìn Trần Viễn mặt đầy xin lắng tai nghe thần sắc, Phạm Tinh Hoa dần dần lâm vào trong ký ức.

Dùng Phạm Tinh Hoa lời nói, đó là cuộc đời hẳn bên trong vinh dự nhất một ngày.

Ngày ấy, bọn họ cộng bảy mươi bảy người tu vi đạt tới Trúc Cơ Kỳ đệ tử, ở phân công chương môn dưới sự hướng dẫn đi tới chủ tông.

Cả Thiên trên đỉnh núi, đến từ Ứng Thiên Tông hai mươi tám cái phân công, tổng cộng là hơn hai ngàn cần khảo hạch các đệ tử tụ tập dưới một mái nhà. Những thứ này thấp thỏm chờ đợi khảo hạch các đệ tử, hoàn toàn không có thương thức đương thời Ngũ Đại Môn Phái một trong Ứng Thiên Tông khoáng đạt Tạo Vật tâm tư.

Phạm Tinh Hoa chỉ biết là, chính mình theo mấy trăm danh giống vậy tham gia Luyện Khí đạo khảo hạch các sư huynh đệ, ở chủ tông người dưới sự dẫn đường, trước sau đi qua báo bị thân phận, thẩm tra tu vi các loại trình tự sau, rốt cuộc đi tới Luyện Khí đạo khảo hạch vị trí —— thiên công điện.

Đặt ở những đệ tử này trước mặt, là hai mươi chín loại thể gian khó tìm tài liệu quý giá. Cho dù có kiến thức uyên bác đệ tử cũng bất quá chỉ có thể phân biệt ra một hai chủng, mà Phạm Tinh Hoa đối với (đúng) những tài liệu này càng là chưa bao giờ nghe.

Chẳng lẽ để cho chúng ta dùng những thần vật này Luyện Khí? Chủ này tông không khỏi cũng quá lớn địa phương đi. Đối với chúng ta cái này có mấy trăm người, điểm này tài liệu dường như không đủ phân đi. Đang lúc chúng đệ tử không nghĩ ra thời điểm, thiên công điện Điện Chủ đi ra.

Những đệ tử này được cho biết, bọn họ phải chỉ dựa vào cảm giác, đến suy đoán cái này hai mươi chín loại tài liệu luyện hóa xử lý phương pháp. Hơn nữa cần ở những tài liệu này bên trong chọn tổ hợp, ít nhất sắp xếp ba loại có thể được Luyện Khí phương án.

Cái này nghe giống như là có ý gây khó cho người ta phương thức khảo hạch, để cho rất nhiều đệ tử tại chỗ liền sửng sốt. Có thể những đệ tử này nào có cùng tông môn trả giá quyền lợi, cũng chỉ có nhắm mắt lại.

Có lẽ là thiên phú hơn người, có lẽ là trực giác mạnh mẽ, có lẽ càng khả năng chẳng qua là vận khí tốt hơn, Phạm Tinh Hoa liền ngu dốt theo đoán cuối cùng làm đối với (đúng) mười bảy loại tài liệu phương thức xử lý, còn có ngoài ra bốn loại tài liệu cũng rất là tiếp cận câu trả lời.

Cái thành tích này ngay tại chỗ mấy trăm trong hàng đệ tử có thể tính được cho đứng đầu. Càng khó hơn là, Phạm Tinh Hoa đưa ra một loại Luyện Khí ý nghĩ, không chỉ có được chứng minh có thể được, mà còn cho nên ngay cả Điện Chủ cũng không ngờ tới qua.

Điện Chủ kinh động như gặp thiên nhân, lão hoài đại úy, tại chỗ quyết định đem Phạm Tinh Hoa thu làm đệ tử thân truyền.

Cứ như vậy, Phạm Tinh Hoa trở thành phân công kia giới chín tên thông qua chủ tông khảo hạch một trong đệ tử.

"Chẳng qua là sau đó, sư tôn nhất định hỏi hận thu ta tên đệ tử này", Phạm Tinh Hoa cười khổ nói: "Sư huynh ta không chỉ có không có thể tiến hơn một bước trở thành Hoàng Pháp đệ tử, mà là bởi vì làm việc lộ là khinh thường vứt bừa bãi, Luyện Khí bên trong không biết nỗ sư tôn bao nhiêu lò, hủy hân bao nhiêu bảo bối. . ."

Trần Viễn bình tĩnh, cuối cùng minh bạch phong phạm sư phong phú như vậy nỗ lò kinh nghiệm là đến từ đâu. Nghĩ đến phong phạm sư hân là loại kia nói một chút vô địch thiên hạ, làm một chút không có năng lực làm người.

Kiếp trước, Trần Viễn phòng thí nghiệm nhận biết một sư huynh cũng là như vậy. Hân hoàn thiện lý luận chuẩn bị, thiết kế thí nghiệm dần ý năng lực mọi người giao khẩu khen, có thể động thủ, ngay cả một đơn giản nhất dời dịch cũng làm không được.

Trần Viễn nghĩ đến cái vấn đề: "Tất cả mọi người thuyết phục qua chủ tông khảo hạch là có thể trở thành Chân Truyền Đệ Tử, có thể phong phạm sư chính là thành đệ tử thân truyền, còn có mới vừa rồi phong phạm sư trong lời nói nhắc tới Hoàng Pháp đệ tử vậy là cái gì?"

Phạm Tinh Hoa khoát tay đến: "Vấn là đề cho sư huynh ta đi, cái này phong phạm sư nghe không được tự nhiên." Sau đó, hân cấp Trần Viễn giải thích cận kề một phen.

Thông qua chủ tông khảo hạch là có thể trở thành Chân Truyền Đệ Tử, Chân Truyền Đệ Tử trong.. biểu hiện ưu dị, sẽ được đề thăng làm đệ tử thân truyền giao cho Các Chủ Điện Chủ môn tự mình bồi dưỡng.

Còn nếu là có đệ tử ở trong khảo hạch biểu hiện vượt xa người khác, cũng có khả năng bị Các Chủ Điện Chủ môn nhìn trúng, trực tiếp thu làm đệ tử thân truyền.

Sau đó càng là trong trăm có một, theo số đông vị đệ tử thân truyền trúng tuyển ra một ít Hoàng Pháp đệ tử. Những thứ này Hoàng Pháp đệ tử lại xưng trưởng lão đệ tử,

Thường thường bị coi là đều trưởng lão người thừa kế.

Trưởng lão đệ tử chọn, coi trọng đã không phải là người tu vi cao thấp thiên phú như thế nào. Đối đãi người xử sự, nhân giới bụng dạ, tài quản lý, mới thường thường là các trưởng lão càng để ý.

Còn như cuối cùng, sẽ còn từ trưởng lão đệ tử bên trong tuyển chọn xuất chương cửa đệ tử. Bất quá, thường thường mấy giới trong hàng đệ tử mới có một người đến chọn.

Nói đến chỗ này, Phạm Tinh Hoa than thở: "Tư chất thiên phú, Vũ Dũng mưu lược, tâm tính thủ đoạn thiếu một thứ cũng không được. Chỉ có thật sự đương thời Nhân Kiệt mới có cơ hội trở thành chương môn đệ tử, mới có thể đi cạnh tranh chúng ta Ứng Thiên Tông —— cái này Tu Chân Giới ngũ đại thánh địa một trong chức chương môn."

Trần Viễn im lặng. Thẳng đến lúc này, hân mới nhìn rõ, đường phía trước là loại nào bộ dáng.

Đường trả(còn) rất xa xôi, nhưng Trần Viễn tin tưởng: Chỉ cần nhận đúng phương hướng, một bước một cái dấu chân, cuối cùng sẽ có một ngày hân có thể đi tới cái kia điểm cuối.

Thu thập tình cảm, Trần Viễn minh bạch, trọng yếu nhất vẫn là lập tức. Hướng Phạm sư huynh nói ra tới đây một cái khác mục đích, muốn biết trong ngày thường Luyện Khí Luyện Dược sinh ra những thứ kia bỏ hoang tài liệu đi nơi nào.

Phạm sư huynh rõ ràng có chút ngạc nhiên, không biết Trần Viễn vì sao hỏi đến ở đây, bất quá vẫn là rất sáng khoái báo cho biết Trần Viễn câu trả lời: "Ồ Luyện Khí Luyện Dược các, còn có một chút thường xuyên mở lò các trưởng lão ngoài động phủ, đều có chuyên gia đi trước gom đủ loại cận bã vật liệu thừa, mà những phế vật này hân đều bị vận chuyển tới tạp dịch phòng bên kia."

Trần Viễn trong lòng nhất thời có loại dự cảm không tốt, đã có người đặc biệt chờ gom những phế vật này, hân sẽ không đơn giản như vậy kéo đi vứt bỏ tiêu hủy đi.

Nhưng bất kể như thế nào, Trần Viễn vẫn là muốn đi tận mắt vừa nhìn mới tính từ bỏ ý định.

Bất quá thời gian qua đi mấy ngày, lần nữa đi tới tạp dịch phòng Trần Viễn lại có dường như đã có mấy đời cảm giác.

Vẫn là quen thuộc phong cảnh, lại không người quen biết. Nguyên lai duy nhất có thể nói lên nói bằng hữu —— mập mập Lý Xuân, đã đi xuống núi truy đuổi hân kiều thê mỹ thiếp, phú khả địch quốc mơ mộng.

Chậm, vẫn có người quen biết. Trong mắt giọt vào cái thân ảnh quen thuộc, Trần Viễn trên mặt lộ ra một nụ cười.

Người này chính là Luru Nhị. Mấy ngày trước, hắn vô duyên vô cớ ai ngừng đánh, hôm nay thân thể mới tốt lành lại. Lúc này, hắn chính dời đem ghế nằm ở viện bên cạnh phơi nắng, không nghĩ tới cuối cùng nhìn thấy Trần Viễn.

Nhớ tới vài ngày trước bên trong gặp phải tai vạ bất ngờ, Luru Nhị cảnh giác nhìn Trần Viễn: "Người tới làm gì?"

Trần Viễn tâm tính thôi không giống ngày xưa, nhìn Luru Nhị như lâm đại địch bộ dáng, trong lòng chỉ còn thốn thức: Ban đầu lực lượng tương đương vật lộn sống mái đối thủ, bây giờ chính mình chỉ cần một cái hắt hơi. . . Hừ, là có thể hù dọa kia Luru Nhị giật mình. . . Vẫn là giật mình.

Không để ý đến Luru Nhị, Trần Viễn thẳng rời đi.

Cho đến xác nhận Trần Viễn đi xa, Luru Nhị mới thở phào. Lần nữa ở trên ghế nằm xong, trong tay móc ra một cái bầu rượu, trong miệng rất là khinh thường: "Không phải là một Nội Môn đệ tử sao? Trở lại thói khoe khoang cái gì. Mỗi ngày làm việc chết bò, nào có Lão Tử thoải mái?"

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Đương ưu tú đã trở thành thói quen

Giá rét mùa đông, đương một cái phòng ngủ đông học vẫn còn ở hưởng thụ mộng đẹp lúc, là cái gì chống đỡ người, cho người thật sớm rời đi ẩm áp chăn, đón thấu xương gió rét đi trước tự học?

Là vì không phụ sư trưởng mong đợi, vẫn là làm tên mục đích nhiều các loại học bổng?

Đối với (đúng) Trần Viễn mà nói, đều không phải là. Trần Viễn đã đủ ưu tú, học bổng chẳng qua chỉ là vật trong túi, sư trưởng đối với (đúng) Trần Viễn đánh giá cũng chỉ có khen ngợi.

Kia đến cùng tại sao vậy chứ? Trần Viễn đã từng hỏi qua chính hắn một vấn đề.

Trần Viễn không tìm được xác thực câu trả lời.

Có lẽ là thích loại kia một chút xú phong phú chính mình cảm giác, cũng có lẽ chẳng qua là đơn giản thói quen ưu tú.

Bởi vì thói quen ưu tú, cho nên nhất định phải làm đến so người khác tốt hơn; bởi vì thói quen ưu tú, cho nên nhất định phải để cho chính mình trở nên càng ưu tú.

Mà bây giờ, cho dù thân ở thế giới thay đổi, Trần Viễn vẫn là cái kia bề ngoài khiêm tốn nội tâm tự hào thiếu niên.

Cho nên ở nơi này dạng một cái với tu luyện vì tôn, thực lực trên hết thế giới, đương Trần Viễn phát giác chính mình vô pháp lúc tu luyện, nội tâm một số gần như sụp đổ —— không chỉ có đối với (đúng) tương lai sợ hãi, là không thể nào tiếp thu được chính mình trở nên bình thường sự thật.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn tự giễu cười một tiếng: Cam chịu, bất cần đời, đoạn cuộc sống kia chỉ sợ là chính mình chán chường nhất cũng là ngủ qua giấc thẳng nhiều nhất Nhất Đoạn thời kỳ đi.

Cũng còn khá cũng còn khá, Thượng Thiên mặc dù đóng cửa lại lại nhắm lại cửa sổ, lại cấp Trần Viễn lưu đem cái cuốc.

Giống như trong sa mạc khô cạn sắp chết người gặp Thanh Tuyền, tham lam đến không muốn bỏ qua cho từng cái giọt nước, Trần Viễn giống vậy không muốn bỏ qua cho bất kỳ một cái nào tăng lên chính mình cơ hội.

Không vì cái gì khác, chỉ vì ưu tú đã thành thói quen.

Mà trước mắt đang có thể này một cái tăng cao tu vi cơ hội. Trần Viễn dọc theo chỉ điểm, càng lúc càng xa. Đi có gần nửa canh giờ, quanh mình càng phát ra vắng lặng, đã là đến lúc trước thân là tạp dịch lúc chưa bao giờ giao thiệp với nơi.

Mơ hồ tiếng người kèm theo trận trận gay mũi mũi là lạ xa xa truyền tới, Trần Viễn minh bạch, chính mình hẳn là tới chỗ.

Đi tới gần, chỉ thấy ở một mảnh đất hoang chính giữa xây dựng cái lều một cái, lều xuống chất đống nhiều chút bỏ hoang tài liệu, bên cạnh ngồi mấy người, hẳn là đang kiểm điểm tuyển chọn. Chung quanh còn có mấy gian nhà gỗ, thỉnh thoảng từ trong nhà trả(còn) bay ra trợn trợn khói đen.

Thấy mang đến người mặc Nội Môn quần áo trang sức đệ tử, lều tiếp theo người đứng lên nghênh tới.

Người kia mặc đệ tử tạp dịch phục, chính là một bộ Trần Viễn chưa từng thấy qua mặt mũi. Hắn trên dưới quan sát Trần Viễn một phen, hỏi "Ngươi là người nào? Tới đây làm gì?"

Nhìn những người này cảnh giác hoài nghi bộ dáng, Trần Viễn trong đầu nghĩ hỏi trước sạch tình huống lại tính toán sau.

Vì vậy, Trần Viễn tùy ý mượn cớ: "Hôm qua tại hạ nhất thời sơ xuất, đem cái chưa luyện chế xong thành phẩm coi là xử lý phế liệu. Cho nên hôm nay tới, ta nghĩ. . ."

"Suy nghĩ gì nghĩ, chớ hòng mơ tưởng. Ta cho ngươi biết, " người kia quơ lên cánh tay vẽ một vòng, giọng điệu sục sùi: "Mảnh này phế liệu bị chúng ta tạp dịch phòng nhận thầu."

Trần Viễn không nói gì: Còn như vậy tự hào sao, các ngươi nhận thầu cũng không phải là ao cá. . .

Người kia thấy Trần Viễn á khẩu không trả lời được, đặc ý nói: "Đừng nói một mình ngươi Nội Môn Đệ Tử, đồ vật chỉ cần đến chúng ta cái này, chính là trưởng lão cũng đừng nghĩ lấy về."

"Ồ?" Trần Viễn không tin, hiếu kỳ hỏi "Nếu là có vị trưởng lão tùy thân pháp bảo thất lạc đến chỗ này, hẳn tự mình đến lấy, các ngươi cũng không cấp?"

"Híc, " bị Trần Viễn hỏi lên như vậy, người kia khí điểm nhất thời thấp bần phân: "Cấp dĩ nhiên là phải cho, ngược lại cần cũng không ngăn được, nhưng coi như là trưởng lão cũng phải nói quy củ chứ sao. . ."

Trần Viễn trong lòng cười thầm.

Ở Trần Viễn nhiều lần bảo đảm buông tha thu hồi Kiểm Phôi sau, người kia mới rốt cục chịu cho Trần Viễn giới thiệu nơi này một ít tình huống.

Nguyên lai mấy người kia đều là tạp dịch phòng sở thuộc. Mà trong nhà gỗ có...khác mấy người chính là sinh qua lại giới Nội Môn Đệ Tử, phụ trách phế liệu chia lìa tinh luyện công việc.

Tổng môn chưa bao giờ gánh nặng bọn họ những thứ này đệ tử tạp dịch thù lao, chẳng qua là cho bọn hắn xử lý những thứ này phế liệu quyền lợi.

Mà bọn họ sẽ đem nhiều chút phế liệu chia lìa tinh luyện sau lại nghĩ biện pháp bán đi.

Đối với Trần Viễn những thứ này có thể hay không bán đi nghĩ vẩn, người kia khịt mũi coi thường.

Nguyên lai, những thứ này phế liệu bên trong không thiếu một ít coi như tài liệu trân quý hoặc là luyện chế thất bại đan dược, bởi vì lẫn vào tạp chất hoặc là phẩm tương không tốt mà tạo bỏ hoang. Đem những thứ này chọn lựa ra, thường thường có thể bán ra cái giá cao.

Mà còn lại cặn bã phế tiết bỏ túi bán ra, cũng có là bên trong môn phái nhỏ giành mua.

Những thứ này bên trong môn phái nhỏ cũng không giống như Ưng Thiên Tông nhiều tiền lắm của, tài nguyên phong phú, trông cậy vào bỏ túi mua về những thứ này phế liệu bên trong có thể đào ra tốt hơn đồ vật.

Cuối cùng, người kia bài xích Trần Viễn đạo: "Nếu là những thứ này không ai muốn, ngươi cho chúng ta tạp dịch phòng cái này hơn 100 người đều chỉ không có gì ăn a!"

Trần Viễn cười khở gật đầu thụ giáo, chẳng qua là trong lòng khó tránh khỏi có chút thất vọng. Nguyên tưởng rằng tìm tới cái tăng cao tu vi mượn núi Chung Nam làm lối tắt lên làm quan, không nghĩ tới tìm tới chính là chính là người ta dựa vào mà sống ăn cơm gia hỏa.

Bất đắc dĩ trở lại chỗ mình ở, Trần Viễn chính là thấy cái ngoài ý liệu thân ảnh.

Trần Viễn cau mày hỏi "Ngươi sao lại ở đây?"

Người kia tự trong bóng ma tiến lên trước một bước hiện ra bộ dáng, cuối cùng Tô Hoàng Từ Tô Tiên Nam. Tô Hoàng Từ lạnh giọng mở miệng nói: "Trần Viễn, ta đã đợi ngươi đã lâu."

Trần Viễn mở cửa phòng, thuận miệng nói: "Chờ ta xong rồi nha, ta cũng không phải là ngươi những thứ kia si tâm sư muội."

"Bớt ở cái này lời nói điên khùng. Trần Viễn, ta tới này là khuyên ngươi, tốt nhất là chủ động nhường ra nhánh chuyện vị đến." Tô Hoàng Từ nói ra ý đồ.

"Ta tại sao phải nhường?" Trần Viễn hỏi ngược lại.

"Người ta phải tự biết mình. Trần Viễn, ngươi cũng không suy nghĩ một chút, ngươi dựa vào cái gì khi này cái nhánh chuyện?"

"Dựa vào cái gì? Cáp, " Trần Viễn không những không giận mà còn cười, quăng Tô Hoàng Từ liếc mắt: "Chỉ bằng ta cao hơn ngươi, so ngươi soái, mà còn. . . Tu vi trả(còn) cao hơn ngươi."

"Tu vi so với ta cao? Vậy cũng chưa chắc. . ." Tô Hoàng Từ hiện ra vẻ đắc ý về mặt: "Trần Viễn, ngươi có thể nhìn rõ ràng, ta đã đột phá tới Luyện Khí Tứ Trọng."

Trần Viễn lúc này mới quan sát tỉ mỉ lên Tô Hoàng Từ đến, phát hiện hần khí tức mặc dù còn có chút không yên, nhưng quả thật đã là Luyện Khí Tứ Trọng không thể nghi ngờ.

Trần Viễn có chút kinh ngạc, xem ra tiêu tử này thiên phú không tệ a, lúc này mới tu luyện thời gian bao lâu, cũng đã Tứ Trọng.

Nhìn Trần Viễn kinh ngạc về mặt, Tô Hoàng Từ trong lòng càng đắc ý: "Ta đã sớm nói, coi như ngươi sớm ta vài năm bắt đầu tu luyện, tu vi cao hơn cho ta, cũng chậm sớm sẽ bị ta vượt qua. Cần biết người với người. . ."

"Chờ đã." Trần Viễn mở miệng cắt đứt Tô Hoàng Từ tự biên tự diễn, trong đầu nghĩ hôm nay thất vọng mà về chính có chút buồn bực, bây giờ ngươi lại chủ động đưa tới cửa, ta há có thể không bắt ngươi tìm nhiều chút vui vẻ.

Vì vậy Trần Viễn nghiêm mặt nói: "Tô Hoàng Từ trả(còn) nợ chút, ta vừa mới trở lại, có chút mắc đái. . ."

Tô Hoàng Từ nói hăng say thời điểm bị người cắt đứt, chính không quá cao hứng, nghe được lời ấy, trong lòng càng là khinh thường: Thô bỉ không chịu nổi người.

Chẳng qua là ngại vì lời còn chưa dứt, không nhanh không chậm, cho nên chỉ đành phải chờ ở cửa Trần Viễn.

Một lát sau, Trần Viễn tự trong phòng đi ra, chính là âm thầm giải trừ giấu mối công pháp, đem Luyện Khí năm tầng tu vi biểu lộ ra.

Tô Hoàng Từ nhìn thấy Trần Viễn đang định nói chuyện, đột nhiên phát hiện người trước mắt tựa hồ có hơi khác nhau.

Trần Viễn nhìn Tô Hoàng Từ nghi hoặc bộ dáng, cười nói: "Tô Hoàng Từ nhìn ra à nha? Cảm giác này thật đúng là bén nhạy a. Không tệ, Ngu Huỳnh mới dừng lâu, đi như nhà xí lúc một tiết như chú thần thanh khí sáng, nhất thời lòng có cảm giác, không nhìn được liền lên tới Luyện Khí Ngũ Trọng."

Nghe lời ấy, Tô Hoàng Từ hoàn toàn sùng sờ, ngay cả lời đều nói không rõ: "Ngươi, ngươi. . . Ta. . . Chuyện này. . ."

P/s: Convert by ๖Cao█ ↔ ๖Tiến█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Hoang Chi đệ tử thay đổi trang vũ hội

"A. . . A. . . A. . ." Tô Hoàng Từ kêu to ba tiếng, thất hồn lạc phách xông ra.

Ở trong mắt Tô Hoàng Từ, lúc này hết thấy đều như thể chẳng chân thực, quen thuộc thế giới phẳng phát từng mảnh vỡ vụn, ở trước mắt sụp đổ. Nếu là đừng cái nước tiểu cũng có thể thẳng cấp, vậy hần cái này mỗi đêm ngày khổ tu ý nghĩa ở chỗ nào? Còn không bằng mỗi ngày nhiều chạy mấy chuyến nhà vệ sinh tốt.

Trần Viễn nhìn Tô Hoàng Từ đi xa thân ảnh, có chút lo âu suy nghĩ: "Đứa nhỏ này sẽ không bị ta đánh ngốc đi."

Nói thật, Trần Viễn vẫn là rất may mắn có Tô Hoàng Từ như vậy cái sư đệ tồn tại. Dù sao, Tô Hoàng Từ thiên phú quả thực không tệ, có một cái đối thủ như vậy ở sau lưng cố gắng đuổi theo, cũng có thể thời khắc nhắc nhở mình không thể lười biếng.

"Ai, chỉ hy vọng nội tâm của hắn đủ cường đại, có thể gắng gượng qua lần đại kích này đi." Trần Viễn Bi Thiên Mẫn Nhân than thở, hồn nhiên quên làm cho người ta đã kích đúng là mình.

Hay là trở về phòng lưng Linh Văn đi đi, chỉ hy vọng ba ngày sau Luyện Dược trong lớp khác (đừng) lại xảy ra cái gì ngoài ý muốn, Trần Viễn yên lặng nghĩ đến.

Ba ngày thời gian nháy mắt đã qua.

"Đồng đồng đồng", Trần Viễn gõ Chu Chí Hào cửa phòng.

Bởi vì bị Tô Hoàng Tử đám người bài xích, Chu Chí Hào cũng không lại đi tham gia cái gì sư huynh sư muội quan hệ hữu nghị, dứt khoát với Trần Viễn xen lẫn trong cùng một chỗ. Mỗi ngày đồng tiến đồng xuất, lúc rảnh rồi trao đổi học tập Linh Văn tâm đắc, ngược lại cũng trải qua thống khoái.

Trần Viễn cũng không giấu giếm, kiếp trước bên trong có chút học tập ngoại ngữ phương pháp tốt, cũng đều dốc túi truyền cho.

Trần Viễn minh bạch, Chu Chí Hào lúc ban đầu chịu giúp mình, không chỉ là bởi vì Linh Văn tự điển hấp dẫn, còn tại ở hần tin tưởng chính mình có một ít không muốn người biết quan hệ.

Bất quá Trần Viễn cũng không ở ý, thế gian vốn là không có vô duyên vô cớ thích, nếu là có người xa lạ không có chút nào lý do đối với người tốt, đó mới kêu kỳ quái.

Trần Viễn tin tưởng, toàn bộ bằng hữu đều là từ trao đổi ích lợi bắt đầu. Tựa như cùng học lần đầu gặp mặt giúp khuôn cái hành lý, tựa như cùng người xa lạ tiếp xúc lúc đưa qua điều thuốc.

Lâu ngày sinh tình. Không chỉ có đối với nữ nhân hữu hiệu, đối với (đúng) huynh đệ cũng là như vậy.

Chờ hồi lâu, còn không thấy người đi ra, Trần Viễn hỏi lần nữa: "Chu sư đệ, người tốt không có, thời gian sắp đến."

Trong phòng truyền tới một trận ùng ùng ùng ùng động tĩnh, mà Hậu Chu chí hào thanh âm vang lên: "Hảo hảo, lập tức tới ngay."

Trần Viễn nhìn thật lâu mới ra ngoài Chu Chí Hào, muốn biết hắn đang mê neho cái gì đó.

Chỉ thấy Chu Chí Hào thở hào hển đầu đầy mồ hôi, mang trên mặt xấu hổ nụ cười, hai tay chấp ở sau lưng phảng phất ẩn tàng cái gì đó.

Chu sư đệ sau lưng vật kia chuyện che che giấu giấu vẫn còn lộ ra nửa đoạn. Trần Viễn chăm chú nhìn lại, nhất thời sững sờ, vật này. . . Vật này thể nào giống như vậy trong phòng băng ghế đáng mặt đây?

"Người làm gì vậy theo cái này?" Trần Viễn không thể hiểu được.

Chu sư đệ chính là lĩnh hội sai ý tứ, nắm kia đáng mặt khuỷu tay hai cái, rất là tiếc nuối nói: "Quá nhỏ đúng không? Ta cũng cảm thấy cái này khó dùng. Vốn là bản mặt ta đều tháo ra, có thể sau đó khoa tay múa chân nửa ngày, phát hiện quá lớn quả thực không tốt lắm."

Trần Viễn càng nghe càng nghi hoặc: "Người nào với người thảo luận lớn nhỏ? Ta là hỏi người, hôm nay là đi học cũng không phải là đánh nhau, người mang một đáng mặt làm gì?"

"Phòng thân a." Chu Chí Hào mặt đầy kỳ quái nhìn Trần Viễn, có lý chẳng sợ trả lời: "Hôm nay thế nhưng Luyện Dược giờ học, cũng muốn dùng lò, vạn nhất lại nổ làm sao bây giờ? Đương nhiên phải tìm một đồ vật ngăn cản ngăn cản a."

Trần Viễn nghe vậy ngạc nhiên, mặt đen lại.

Nhiều lần với Chu sư đệ bảo đảm sẽ không xảy ra chuyện, cùng với phân tích thì tính ra chuyện hắn cái này đáng mặt cũng không được có tác dụng gì sau đó, Chu Chí Hào rốt cuộc rất là Bất Xá lưu lại đáng mặt, âm ức theo Trần Viễn đi.

Hai người tới Phủ Định điện Luyện Dược các, mới vừa bước vào bên trong phòng, Trần Viễn chính là sững sờ một chút. Hôm nay đây là muốn mở thay đổi trang vũ hội sao, có thể tại sao không ai cho ta biết?

Xem những thứ này các sư đệ sư muội, phù khăn che mặt, bao bọc nón lá rộng vành, còn có đem mình bao thành bánh chưng. Uy uy uy, vị sư đệ này, trên đầu đỉnh lớn như vậy cái nắp nồi, có chút quá phận đi!

Mọi người lo lắng đề phòng chờ giáo tập tới,

Qua chốc lát, thấy cửa đi vào là một vị lão giả râu tóc đều bạc trắng, chúng đệ tử đều là thở một hơi dài nhẹ nhõm. Xem lão giả này một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng, rõ ràng liền so với kia Phạm giáo tập càng có thể làm cho người tin phục.

Lão giả kia sau khi vào nhà tùy ý quét mọi người liếc mắt. Cái này nhìn một cái, dù cho hắn kiến thức rộng, cũng bị cái này đầy nhà kỳ trang dị phục Quần Ma Loạn Vũ cấp kinh sợ.

"Cũng còn khá lão đạo ta mấy ngày trước đây lớn lên nhiều chút cảnh đời, so sánh với, tình cảnh này cũng không thể coi là cái gì." Hít sâu một hơi, cố tự trấn định đi xuống lão giả mở miệng nói: "Ai là nhánh chuyện? Kiểm điểm một chút xem người đều đến đông đủ không có."

Trần Viễn đảo mắt nhìn một vòng đứng đây, mang trên mặt chút xấu hổ nụ cười: "Bẩm báo Ngô trưởng lão, vốn nhánh ba mươi chín tên đệ tử đều đã đến đủ." Lại nói Trần Viễn cũng không nghĩ đến, hôm nay bọn họ Luyện Dược giờ học giáo tập, cuối cùng ban đầu chủ trì đệ tử tập dịch tỷ thí Ngô trưởng lão.

Đợi đến Trần Viễn đứng dậy nói chuyện, Ngô trưởng lão mới nhận ra người đến: "Nguyên lai là ngươi." Bất quá cũng không để ý, chẳng qua là gạt đầu tỏ ý Trần Viễn ngồi xuống.

Ngược lại thì Chu Chí Hào lưu ý đến một màn này, trong lòng thầm nghĩ: Cái này Trần Viễn lai lịch quả nhiên không bình thường, cái này Ngô trưởng lão cũng nhận biết hẳn.

Theo lẽ thường thì giờ học trước làm lần Luyện Dược biểu diễn, Ngô trưởng lão lấy ra là cũng không phải là cái mặt hàng đơn giản, thân là thành Cừu Long Cùng Nhật chỉ hình, vừa nhìn liền biết so Phạm giáo tập mặt hàng sa hoa nhiều.

Ngô trưởng lão quả nhiên cũng không có để cho mọi người thất vọng. Tuy nói chẳng qua là đơn giản Bồi Nguyên Đan luyện chế, thế nhưng toàn bộ quá trình nước chảy mây trôi không trở ngại chút nào, đặc biệt là Ngô trưởng lão cặp kia tay, phảng phất có ma lực một dạng vững vàng hấp dẫn lấy ánh mắt mọi người, làm cho tâm thần người sau đó vũ động.

Trần Viễn cũng không ngoại lệ, chẳng qua là nhìn Ngô trưởng lão cặp kia tay, cũng không ngừng để cho Trần Viễn đáy lòng dâng lên từng tia cảm giác quái dị.

Ti mi suy nghĩ, nhưng lại không bắt được trọng điểm. Trần Viễn lắc đầu một cái, xua tan trong lòng nghĩ bậy, lần nữa đem tâm thần tập trung đến Ngô trưởng lão biểu diễn đi lên.

Không tới nửa giờ, cái này là Bồi Nguyên Đan lại nước chảy thành sông luyện thành. Chúng đệ tử nhìn đến như si mê như say sưa, Ngô trưởng lão lại không có chút nào đặc ý, còn con này Bồi Nguyên Đan, hơn trăm năm trước hẳn là được nhắm mắt lại luyện chế.

Ngô trưởng lão không gấp bắt đầu giảng bài, ngược lại là với chúng đệ tử nói tới Đan Đạo.

Chỉ thấy hắn nói: "Từng có vị đệ tử hỏi ta, người tu đạo tu là siêu thoát, cầu thị Trường Sinh, mà Thọ Nguyên cùng tu vi cao thấp cùng một nhịp thở. Kia sao không chỉ tu Tâm Pháp tăng cao tu vi thuận tiện, lại còn phải tốn thời gian ở Luyện Khí Luyện Đan những thứ này ngoại đạo bên trên đây?"

"Hôm nay, ta ở chỗ này đem trả lời vị kia đệ tử lời nói lặp lại một lần."

"Trúc Cơ sau đó tu vi tăng lên cùng người đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ cùng một nhịp thở."

"Đạo trời là gì? Thiên hạ đạo lý tập hợp! Người mỗi ngày bế quan khổ tu, có thể đối với (đúng) này thiên đạo biết mấy phần?"

"Mà Luyện Khí Luyện Đan trận pháp Ngự Thú thuật pháp năm đạo, Huyền Áo dị thường, bác đại tinh thâm, chính là mấy ngàn năm qua tiên bối tiên hiền tổng kết ra, thích hợp nhất phụ tá ngộ đạo pháp môn."

"Cho nên, ta ở chỗ này cảnh cáo bọn ngươi, trong lớp tiếp xúc không thể qua loa lấy lệ lười biếng."

Nghe dạy bảo, chúng đệ tử gạt đầu hẳn là, Trần Viễn chính là như có điều suy nghĩ.

Trúc Cơ sau tu vi tăng lên đều cần có đối với (đúng) đạo lĩnh ngộ sao? Vậy mình dị năng đây?

P/s: Convert by ๔Cao█ ↔ ๔Tiên█ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Ta có đôi ẩn hình cánh

Có thể tiếp đó, Ngô trưởng lão giờ học kém xa hẳn nói phải trái như vậy đã động lòng người, càng không bằng hẳn biểu diễn Luyện Đan lúc như vậy lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục.

Có lẽ tâm tư chỉ đang luyện đan trên, có lẽ là cao quý trưởng lão đã sớm thoát khỏi Lâm đường giảng bài nhiều năm, Ngô trưởng lão cấp Trần Viễn cảm giác không giống như là ở giảng bài, ngược lại là giống như ở. . . Học thuộc lòng.

"Tu Di hoa, mười năm thành thực hoa kỳ ba tháng, sắc rõ ràng nhỏ thom Thắt Diệp trạng thấp, cánh hoa đi nước có thể làm thuốc. . ." Ngô trưởng lão trong thanh âm không mang theo bất kỳ cảm tình gì, bày ra thẳng thuật giảng giải thẳng được thể gian lợi hại nhất thôi miên.

Trần Viễn ngã ngồi trên bờ đoàn, cổ gồng mở ra mí mắt, rất là hăm mộ nhìn vị kia đỉnh đầu nắp nổi sur đệ, chỉ thấy hấn ở to lớn nắp nổi dưới sự che chở ngũ phi thường cao hừng.

Cho dù có khối cái khăn che mặt cũng tốt a, Trần Viễn trong lòng than thở, nhìn bên người bảo bọc thật dày cái khăn che mặt một vị sư muội, trên khăn che mặt một cổ không rõ lai lịch chất lỏng tràn ngập, kia rõ ràng là ngũ nước miếng đều chảy ra được chứ?

Ngay tại Trần Viễn tinh thần mịt mù, cảm giác lại cũng không chịu đựng nổi lúc, một trận tiên âm truyền tới: "Được, hôm nay chương trình học đến đây chấm dứt, bọn ngươi đi xuống phải dụng tâm thương thức nhớ « Linh Thảo đồ giám »."

Nói xong lời này, không đợi chúng đệ tử đáp lại, Ngô trưởng lão đem luyện lò vừa thu lại, đi dứt khoát.

Cho đến Ngô trưởng lão đã sớm đi xa, may mắn còn sống sót mấy cái tinh đệ tử, mới chợt hiểu ra như vậy phục hồi tinh thần lại, lớn lên trường hô khẩu khí.

Cái này hơi thờ thững là như thế thỏa thích, thế cho nên quấy nhiễu quanh mình không ít đệ tử mộng đẹp.

"A, ta đây là ở đâu. . ." Một vị đệ tử ánh mắt mờ mịt mê sảng đến.

"Mẹ nha, cái này Ngô trưởng lão cũng quá lợi hại. Bắt đầu đến trưởng lão cảnh cáo, ta còn quyết định nghiêm túc nghe giảng bài. Không nghĩ tới bất quá chốc lát, người sẽ không cảm giác. . ." Đây là một vị đã hoàn toàn thanh tỉnh đệ tử.

Trần Viễn trong miệng đánh cắp tiếp xúc, trên tay xoa cứng ngắc cổ, bên trong trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ: Trời ạ, có thể hay không để cho ta hảo hảo bên trên tiết khóa? Ta thật tốt nghĩ (muốn) Tu Tiên a!

Đi tới cửa trước đang định rời đi, Trần Viễn bị Tô Hoàng Tử ngăn lại.

Tô Hoàng Tử mặc dù cũng là một bộ đại mộng mới tinh bộ dáng, nhưng trong miệng nói ra lời ngữ cũng rất là lạnh lùng: "Trần Viễn, ta thừa nhận xem thường ngươi."

"Bây giờ nghĩ lại, ngươi thiên phú cũng không tệ. Trước ngươi tu vi không cao, là bởi vì ngươi bắt đầu tu luyện tuổi hơi trẻ đi." Tô Hoàng Tử một bộ ta đã sớm nhìn thấu hết thấy bộ dáng.

Trần Viễn khôn khổ muốn chết, vội vã trở về ngũ bù, nào có thời gian để ý đến hấn, đi vòng qua muốn rời khỏi.

Sau lưng truyền tới khiêu khích chỉ ngữ: "Sau ba tháng bên trong cửa kỳ thi cuối năm, ngay trước toàn phái người mặt, ta sẽ nói cho ngươi biết, cái gì mới thật sự là thiên tài."

Nghe cái này tràn đầy tự tin tuyên cáo, Trần Viễn trong lòng nghĩ chính là: Xem ra tiểu tử này tâm tính không tệ a, còn không có bị ta đánh ngốc rồi.

Xoay người lại, Trần Viễn bình tĩnh nhìn Tô Hoàng Tử. Tô Hoàng Tử bị hấn xem sợ hãi trong lòng, nhưng lại không muốn yếu khí thế, băng bó khuôn mặt nhỏ nhắn hung ác nói: "Ngươi xem ta à?"

Trần Viễn mặt đầy nghiêm túc, nghiêm mặt nói: "Ngươi khỏe mắt có mắt cứt. . ."

"A. . ." Tô Hoàng Tử tích súc nửa ngày khí thế tiêu tan mất tăm, hốt hoảng lướt qua con mắt, hét lên: "Ồ đâu, ở chỗ nào, có còn hay không. . ."

Một lát sau, đã sớm đi xa Trần Viễn, nghe được sau lưng truyền tới mang theo tiếng khóc kêu gào: "Trần Viễn, ngươi lại trêu chọc ta!"

Trần Viễn lắc đầu một cái, mặt đầy đồng tình: Này xui xẻo hải tử. . .

Hôm nay ngày mai là ngày mai, ngày mai ngày mai là ngày sau, ngày sau ngày mai liền đến bên trên thuật pháp giờ học ngày.

Trần Viễn lòng tràn đầy trông đợi: Nghe nói hôm nay trong lớp sẽ Giáo sư Ngự Kiếm Phi Hành, chưa dùng tới luyện lò hơn nữa còn là ở bên ngoài phòng lên lớp, hấn tức không nguy hiểm cũng có chút ít trò chuyện đi.

Sự thật chứng minh, Trần Viễn quả nhiên vẫn là quá đơn thuần.

Thuật pháp giờ học là đang ở Phù Đỉnh trong các phe kia trong giáo trường tiến hành. Các đệ tử vừa mới trình diện, liền hưng phấn. Hôm nay giảng bài cuối cùng một vị nữ sư phụ, hơn nữa còn là một vị rất là tướng mạo đẹp Nữ Tu.

Lý Vi vóc người thon nhỏ, lại có một đôi không kém hơn nam tử mày kiếm, phối hợp tinh xảo trũng ngỗng mặt,

Bồng bột anh khí đập vào mặt. Nàng năm nay bất quá hai mươi tám hai mươi chín tuổi tác, cũng đã theo qua hai giới đệ tử.

Có lẽ là thường xuyên ở bên ngoài phòng Giáo sư Ngự Kiếm duyên cớ, Lý Vi màu da có chút hơi đen, lúc này nhìn một đám đàn độn nhìn nàng chăm chăm các đệ tử, trong lòng không vui mày kiếm khêu một cái: "Nhìn cái gì vậy, còn không cấp lão nương đi vào."

Bị nữ Kiếm Tiên mang đến gặp mặt giết các đệ tử, mang theo ảo tưởng tan biến không hư cảm ám ức đi vào Giáo Trường.

Song, bắt đầu lên lớp các đệ tử mới biết, so sánh chương trình học bản thân mà nói, lúc trước ảo tưởng tan biến cái gì, thật là yếu bạo nổ.

Đây chính là Ngự Kiếm giờ học a, không phải là hấn một người phát thanh phi kiếm trước sao? Cái này đứng cọc gỗ là cái gì quý a!

"Phi Kiếm?" Lý Vi nghe vậy khinh thường hừ lạnh nói: "Trên thân kiếm một khắc đồng hồ, cọc xuống mười năm công. Cọc cũng đứng không được, còn muốn bên trên Phi Kiếm?"

Trong sân giữa, đứng sừng sững mấy chục đôi cách nhau ba trượng cái cọc gỗ. Mỗi đôi với (đứng) cái cọc gỗ hình thức kết cấu đến cây bàn tay rộng Thiết Mộc bản, lúc này, đang có ba mươi chín tên đệ tử ở tại bên trên lao đảo muốn ngã.

Có lẽ là có tu vi trong người, những đệ tử này cũng còn có thể kiên trì. Nhưng thời gian đi qua một lúc lâu sau, có chút đệ tử đã là đầu đầy mồ hôi sắp đứng không vững.

"Sư phụ, chúng ta thế này còn muốn đứng bao lâu à?" Có đệ tử mở miệng hỏi.

Lý Vi dời đem ghế xích đu nằm ở dưới bóng cây, chính cau mày nhìn mình cánh tay: "Ghét, thật giống như lại hắc một điểm."

Lúc này nghe đệ tử đặt câu hỏi, tức giận đáp: "Đứng bao lâu? Đứng ở các người bất tỉnh cũng có thể nằm ở phía trên mới thôi."

Một lát sau, rốt cuộc nhớ tới mình là đang đi học Lý Vi kiểm chế lại phiền não trong lòng, cấp những đệ tử này giải thích.

Cái này đứng cọc gỗ là vì huấn luyện những đệ tử này thăng bằng cùng đối với (đứng) thân thể năng lực khống chế, nếu không nói gì Ngự Kiếm, càng là tất nhiên nói ở trên kiếm điều chỉnh phương hướng hoặc là làm ra đủ loại động tác.

Mới đầu, những đệ tử này là đang ở bàn tay rộng Thiết Mộc bên trên huấn luyện, rồi sau đó, thay đổi Thiết Mộc bản để cho chiều rộng dần dần thay đổi hẹp thẳng đến kiếm rộng.

Đội đến các đệ tử ở nơi này thân kiếm rộng Thiết Mộc trên nền cũng có thể chuyển nhảy vọt lên cao nhảy sau, mới có thể bắt đầu Giáo sư các đệ tử khinh thân công pháp và Phong Hệ Ngự Kiếm Thuật pháp.

Thường thường mà nói, nếu là một tên đệ tử thiên phú ưu tú, đội đến năm thứ ba lúc, không sai biệt lắm liền có thể thật sự Ngự Kiếm ngao du.

"Trà(còn) cần lâu như vậy a!" Một tên đệ tử có lẽ là đứng lâu vắng đầu, ảo tưởng đạo: "Nếu là ta có đôi ả hình cánh thuận tiện. . ."

Lý Vi thê đệ tử kia liếc mắt, không chút lưu tình châm chọc nói: "Người vốc người này. . . Có đôi ả hình cánh, đôi bụng lúc có thể nấu canh sao?"

Đệ tử kia bị lời này đánh phun ra một cái lão huyết, cộng thêm vốn đã vô cùng mệt mỏi, nhất thời ngã xuống, bất tỉnh trước nhưng ở mừng thầm: Lần này cuối cùng không cần đứng cọc gỗ. . .

Lý Vi bữu môi một cái, không hề bị lay động, chỉ bên cạnh hai người: Hai người các người, đem hấn mang lên trên nền đi. . .

Một trận phân phân nhiều nhiều, Trần Viễn chính là Vô Tâm để ý tới. Bởi vì cách khá gần, mới Lý Vi "Gần đây thật giống như lại hắc" than phiền bị hấn nghe vào trong tai. Đây vốn là bình thường lời nói, lại chẳng biết tại sao ở Trần Viễn trong lòng kích thích gợn sóng.

Trong nội tâm có một thanh âm nói cho Trần Viễn, chuyện này đối với chính mình rất trọng yếu. Có thể càng suy nghĩ, càng ý nghĩ phức tạp không có đầu mối chút nào.

Trần Viễn ánh mắt đờ đẫn nhìn tiền phương, không chịu buông tha, trong đầu còn đang khẩn trương suy tư.

Lúc này, một trận nghịch ngợm gió nhỏ thổi loạn tóc mai, Lý Vi nâng tay phải lên, đem một tia tóc rối bởi lược đến sau tai.

Trần Viễn ánh mắt phảng phất tìm tới tiêu điểm, vô ý thức nhìn chăm chăm Lý Vi tay, đột nhiên thì có suy nghĩ: Tay? Tay! Là, tay, Ngô trưởng lão tay, ha ha, ta minh bạch!

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 23: Muốn tới trận thầy trò yêu nhau sao?

Trần Viễn nhất thời nghĩ đến cao hứng, lại quên chính mình còn đứng ở bàn tay rộng trên tấm ván.

Bất lực khua tay mấy cái cánh tay, Trần Viễn phảng phất là chỉ gãy cánh thiên sứ, với mặt xuống phía dưới bị thảm tư thái, chạm đất.

"A, lại một cái muốn trộm lười sao?" Lý Vi cau mày.

Bất quá thấy đệ tử này ngã lộn nhào như vậy xuống đất, tay chân vẫn còn ở không ngừng phác đảnh, Lý Vi ngã có chút bận tâm đệ tử này chẳng lẽ là mắc bệnh gì. Vì vậy, đưa tay ra mong muốn đệ tử này kéo.

Trần Viễn mặc dù tâm thần hoảng hốt té cái té ngã, nhưng điểm này đau đớn, đối với hắn cái này đã sớm đột phá Luyện Bỉ cảnh tu sĩ mà nói, không đáng kể chút nào.

Trần Viễn biết, như hắn suy đoán trở thành sự thật nói, vậy hắn lại thật tìm tới kiếm lấy linh thạch thông thiên đại đạo.

Vẫn đắm chìm trong sự hưng phấn Trần Viễn, thấy đưa tới một cái tay nhỏ mềm mại, trả(còn) chính là cái kia cho hắn linh cảm tay, không kim lòng được nắm thật chặt đi lên.

." Nắm cái tay kia dùng sức lung lay, cảm thấy còn chưa đủ để bày tỏ tâm tình mình, Trần Viễn vừa lại thật thà thành nói: "Thật vô cùng cảm ơn!"

Lý Vi mặt đầy khinh bỉ: Cái này diễn cũng quá giả đi, không phải là kéo người đứng lên sao? Cái này phải gọi người không biết chuyện xem, còn tưởng rằng ta đối với người có ân cứu mạng đây.

Ngay sau đó, nằg ở trong lòng yên lặng tĩnh lại: Lý Vi người cũng quá ngốc đi, loại hành vi này khác người muốn Bác người nhãn cầu mảnh khóc nhỏ, người lại cũng có thể mắc lừa?

Ngày mùa thu ẩm áp ánh mặt trời, xuyên thấu qua trù mật lá cây rơi xuống dưới, thành điểm một cái kim sắc quang sáng. Như cơn gió nhẹ thổi qua, phát được lòng người phồng đều mềm một ít.

Đợi đến Lý Vi ngẩng đầu, nhìn trước mắt cái này mặt mày thanh tú thiếu niên, trên mặt hắn tràn đầy thành khẩn, quai hàm bên còn dính lúc rơi xuống đất cọ bên trên chút tro bụi, Lý Vi chẳng biết tại sao liền bị câu hỏi tiếng lòng: Nam nhân quả nhiên không có một cái tốt, đặc biệt là lớn lên đẹp mắt nam nhân.

Cẩn mòi, Lý Vi nghiêm giọng ác khí nói: "Có như người vậy chiếm tiện nghi sao, còn không buông tay ra, là muốn ngâm (cưa) lão nương sao?"

Hồn nhiên không biết chính mình đã bị xếp loại là nam nhân hư Trần Viễn, lúc này mới tỉnh ngộ lại, sắc mặt thoáng chốc trở nên đỏ bừng, không ngừng bận rộn buông tay ra.

Lý Vi nhìn mắc cỡ đỏ bừng mặt rút tay rút chân thành am thuần trạng Trần Viễn, chỉ cảm thấy tâm lý đều nhẹ nhàng mấy phần, càng là được voi đòi tiên cười trừ nói: "Tốt người một cái thiếu niên tuấn tú, đáng tiếc muốn ngâm (cưa) lão nương, người trả(còn) non điểm. Nói cho người biết, sư phụ ta thế nhưng đã có Đạo Lữ."

Nhìn trước mắt cái này mang theo ranh mãnh mặt mày vui vẻ, Trần Viễn miệng há hốc trâm miệng cũng không thể bảo chữa, chỉ đành phải trong lòng ai oán: Làm sao lại không có kẻ dốt có thể để cho ta chui chui.

Thật vất vả kẻ đến tan lớp, bị điều vai diễn nửa tiết khóa Trần Viễn, của mọi người vị sư đệ sư muội đồng tình trong ánh mắt trốn bán sống bán chết. Trần Viễn hoảng hốt chạy bừa đáng vẽ, không ngoài ý lại đưa đến một vị không tốt giáo tập một trận tiếng cười.

Trần Viễn chính là giận, đều giễu cợt thật lâu, còn không có đủ sao, nên biết tượng đất cũng có hỏa khí. Dừng bước lại, Trần Viễn nghiêm mặt nói: "Lý sư, đối với ngài ta có chút ý kiến không biết nên không nên nói."

Lý Vi hiểu kỳ hỏi "Há, người còn có ý kiến?"

Trần Viễn lấy can đảm nói: "Ngài hẳn thiếu cười một điểm." Không đợi Lý Vi đặt câu hỏi, Trần Viễn thật nhanh giải thích: "Bởi vì người khác cười đứng lên là Ngạn Linh, mà ngài, là tạ. . ."

Lời mới ra khỏi miệng, Trần Viễn nhấc chân chạy, trong phút chốc cũng không thấy thân ảnh.

Lý Vi sững sờ tại chỗ, một lát sau nắm chặt hai nắm đấm, cắn chặt hàm răng: "Cái này tiểu hồn dân!" Thoáng chốc, một cỗ khí lăng tự nằg mà sống, gào thét bốn phía, đánh chu vi trong vòng mười trượng tàn chỉ đá vụn bay lên trời.

Một đám đệ tử bị thổi làm ngã trái ngã phải, cầm đầu ôm ở cùng một chỗ. Nhìn đến cảnh này, Tô Hoàng Tử hất ra trên mặt một mảnh lá rụng, than thở: "Trần Viễn dùng khí, ta không bằng vậy. . ."

Nhất Khẩu Khí chạy ra ngoài mấy dặm mà, Trần Viễn bắt đầu bản thân tĩnh lại: Ngay trước lão hồ mặt nhỏ hắn chòm râu, loại sự tình này quá kích thích, ừm, sau đó đến bớt làm.

Bỗng nhiên dừng lại, cuối cùng không nhịn được bật cười: "Bất quá thật tốt thôi mái a."

Không thoái mái nửa ngày, nhớ tới vẫn là chính sự quan trọng hơn.

Trần Viễn bắt đầu hỏi thăm Ngô trưởng lão chỗ ở đến.

Ba ngày trước Luyện Dược trong lớp, Trần Viễn đã cảm thấy Ngô trưởng lão tay làm cho người ta một loại cảm giác quái dị. Bây giờ nghĩ lại, rõ ràng là cặp kia tay quá, rõ ràng, .

Khả năng bởi vì thường xuyên Luyện Dược khói xông lửa đốt, Ngô trưởng lão sắc mặt có chút biến thành màu đen, nhưng hán cặp kia tay chính là nhuận như xừ tử, rõ ràng như mỹ ngọc. Chính là cái này rõ ràng tương phản, đưa tới Trần Viễn chú ý.

Nghĩ đến hôm nay Lý giáo tập than phiền, liền biết, Ngô trưởng lão thủ bộ da thịt như thế nhu nhuận bí quyết còn chưa truyền đi. Thậm chí, Ngô trưởng lão khả năng mình cũng không có ý thức được.

Vốn là, ở Trần Viễn trong nhận thức biết, tu luyện người phun ra nuốt vào linh khí, trong cơ thể tạp chất ở Tẩy Căn phiệt tủy trong quá trình từng bước tổng ra, dĩ nhiên là người người phong thần như ngọc da trắng tươg mạo đẹp.

Nhưng cũng chính là Lý giáo tập than phiền, để cho Trần Viễn tỉnh ngộ lại: Hắc sắc tố là phòng ngừa tia tử ngoại đối với (đúng) da thịt tổn thương chủ yếu che chở, không phải là tạp chất, như thế nào lại bị tổng ra?

Thích mỹ nữ người tiền đề kiếm nhất, bất kể là nguyên do hay là kiếp này, đây đều là không thể bàn cãi chân lý.

Nếu là ta có thể nắm giữ loại này biến trắng biện pháp. . . Nghĩ tới đây, Trần Viễn quyết định: Bất kể là nào đó công pháp vẫn là dựa vào Linh Dược, loại phương pháp này, ta thế phải đạt được.

Đi tới Ngô trưởng lão Động Phủ trước, Trần Viễn lại bị Ngô trưởng lão tùy thị đồng tử báo cho biết, Ngô trưởng lão đang mở lò luyện chế Linh Dược, tạm thời vô pháp tiếp kiến Trần Viễn.

Hỏi rõ Ngô trưởng lão ngày mai mới có thể nhắm lò xuất quan, Trần Viễn không thể làm gì khác hơn là thất vọng mà về.

Trở lại chỗ ở, trong lòng vừa có thuận lợi bất được phương pháp bí truyền ước mơ, cũng có đối với (đúng) loại này da trắng tình huống, chỉ là không cách nào phục chế tình cờ lo lắng.

Một đêm trần trọc trở mình. Trời vừa mới vừa sáng lên, Trần Viễn sẽ đến Ngô trưởng lão Động Phủ trước.

Lần này Trần Viễn thuận lợi thấy Ngô trưởng lão. Vừa mới kết thúc Luyện Đan Ngô trưởng lão tinh thần còn tốt, ngược lại thì Trần Viễn bởi vì suy nghĩ phức tạp, nhìn qua hơi có chút tiêu tụy.

Thăm hỏi sức khỏe qua Ngô trưởng lão sau, Trần Viễn nhất thời không biết như thế nào mở miệng nói rõ ý đồ.

Ngược lại Ngô trưởng lão cười cười: "Hôm đó lời đài tỷ thí lúc, liền cảm giác người thiếu niên này có chút. . . Có (kỳ) thú (ba) . Vốn là suy nghĩ, đệ tử tạp dịch tiến vào nội môn Thuyết Bất Đắc sẽ bị nhiều chút kỳ thị, không nghĩ tới người ngược lại thành nhánh chuyện."

Lắc đầu một cái, Ngô trưởng lão hỏi "Người hôm nay tới đây, thế nhưng có phương diện luyện đan nghi hoặc phải hướng ta giáo?"

Trần Viễn lắc đầu một cái, trong lòng suy nghĩ nửa ngày vẫn là không biết như thế nào mở miệng, dứt khoát quyết tâm, nói thẳng: "Thứ cho đệ tử mạo muội, đệ tử là nghĩ biết trưởng lão hai tay như thế trắng nõn nguyên nhân."

Ngô trưởng lão nghe vậy sững sờ, bất quá một lát sau, vẻ mặt liền chuyển thành mừng rỡ.

Phảng phất là rốt cuộc tìm được tri âm như vậy, Ngô trưởng lão kéo qua Trần Viễn tay, thái độ thân thiết nói: "Người ngược lại tinh mắt, đến đến, lão phu cùng người nói tí mĩ. . ."

". . . chính là lần đó Luyện Đan bên trong, lão phu tình cờ phát hiện lấy cò gai, Nguyệt Ảnh Hoa, Vô Căn Đẳng hơn nữa một chút xú Bạch Trạch Bì Tuyền Du Chi, lại luyện thành loại này thuốc dán."

Dứt lời, Ngô trưởng lão lấy ra một cái bình, dùng ngón tay chấm một điểm, đặt đến Trần Viễn trên mu bàn tay.

Vốn là Trần Viễn màu da liền rất là trắng nõn, lúc này kia thuốc dán một vòng, bất quá chốc lát, mặt qua địa phương không ngờ so chung quanh da thịt rõ ràng ra mấy phần.

Nhìn rõ ràng như vậy hiệu quả, chẳng biết tại sao, Trần Viễn nhưng trong lòng thì đột nhiên sinh ra mấy phần phiền muộn: Tâm tâm niệm niệm nhớ cách điều chế, lại dễ dàng như thế liền bị chính mình đạt được. . .

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiến ๐ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Ta có 1 vật, trình diễn miễn phí cùng Sư Tỷ

Quý mới biết rốt cuộc xảy ra cái gì đó, mới đề cho Ngô trưởng lão nhớ tới đem cái này bốn loại không chút liên hệ nào tài liệu xen lẫn trong cùng một chỗ. Nhưng vô luận như thế nào, trưởng lão mục đích tuyệt đối không phải là mở mang ra nào đó trắng đẹp đường da sản phẩm.

Quả nhiên, rất nhanh Ngô trưởng lão liền cấp Trần Viễn giải thích lên hần chủ ý: "Ngày đó ta phát hiện loại này cách điều chế công hiệu thần kỳ lúc, lão phu liền biết, phát hiện cái không được đồ vật." Ngô trưởng lão nói lời này lúc, trong mắt tràn đầy tự đắc.

Trần Viễn rất là nghi hoặc, chẳng lẽ Ngô trưởng lão đã ý thức được loại thuốc này mở giá trị, nhưng vì cái gì không có phổ biến rộng rãi đi ra ngoài đây?

Song, tiếp theo Ngô trưởng lão nói nói cho Trần Viễn câu trả lời: "Thường dùng Bồi Nguyên Đan màu sắc Nhũ Bạch, mà Tụ Linh Đan càng là có tính Hoàng chi sắc. Vì vậy, nếu là Luyện Đan lúc gia nhập chút ít loại này được cao, chẳng phải là cũng không hao hết Dược Tính, vừa có thể đề cho phẩm tương cao hơn?"

Trần Viễn nghe vậy thờ phào, nguyên lai Ngô trưởng lão nghĩ đến chỗ dùng là cái này. Cũng vậy, nghĩ (muốn) Ngô trưởng lão như vậy một mình mấy trăm năm lão nam nhân, làm sao có thể minh bạch nữ nhân theo đuổi lên mỹ đến loại kia điên cuồng.

"Ta vốn tưởng rằng, như vậy thứ nhất có thể tăng cao trên diện rộng ta tông Linh Đan lượng tiêu thụ, " nói tới chỗ này, Ngô trưởng lão thở dài, "Chỉ tiếc thể nhân phần lớn ngu muội, lại nói ta đây Linh Đan màu sắc không đúng nhất định là thuốc giả, kết quả thêm loại này được cao nhóm kia Linh Đan cuối cùng một viên cũng không bán đi. Ai, minh châu bị long đong a. . ."

Khó trách Ngô trưởng lão cái này tri âm khó tìm tư thái. Trần Viễn không có tiếp lời, chẳng qua là tâm lý yên lặng lắc đầu: Ngài cách dùng như thế này, chỉ sợ không phải minh châu bị long đong mà là người tài giỏi không được trọng dụng đi.

Trần Viễn hướng Ngô trưởng lão dạy cận kề bốn loại tài liệu liệu dùng cùng với phương pháp luyện chế, Ngô trưởng lão thấy Trần Viễn đối với hần thành quả cảm thấy hứng thú như vậy cũng rất là cao hứng, cũng không hỏi Trần Viễn cầm đi làm thế nào công dụng, liền đem trong quá trình luyện chế các loại bí quyết dốc lòng truyền thụ.

Lâm, Ngô trưởng lão càng là khẳng khái đem bình kia còn thừa lại dược cao cũng cùng nhau tặng cho Trần Viễn.

Từ biệt Ngô trưởng lão, thắng lợi trở về Trần Viễn trong lòng suy nghĩ đứng lên: Cỏ gai, Nguyệt Ảnh Hoa, Vô Căn Đảng còn dễ nói, đều không phải là cái gì hiếm thấy Linh Thảo, đi trong phái Tàng Tinh Các là có thể mua được. Chẳng qua là cái này Bạch Trạch Du Chi thật có chút không dễ làm.

Có thể y theo Ngô trưởng lão nói, loại này cách điều chế thuốc chủ yếu chính là cái này Bạch Trạch Du Chi. Mà ba loại khác dược liệu chẳng qua chỉ là là kích thích cũng giữ gìn ở Bạch Trạch Du Chi hiệu dụng.

Bạch Trạch loại này Linh Thú, Trần Viễn cũng không xa lạ. Nhắc tới, Trần Viễn có thể đi vào tông môn cũng trở thành Nội Môn Đệ Tử, căn do vẫn còn ở trên người nó.

Bạch Trạch số lượng thưa thớt, gần như chỉ ở đầm lớn tây nam hàn quang trong động từng có phát hiện. Hàn quang động bởi vì sản xuất nhiều hàn quang đá mà nổi tiếng, đi vào trong đó, phảng phất liền do tây nam âm nơi đột nhiên đi tới Tuyết thế giới.

Bạch Trạch lại thời đại sinh trưởng ở đây, toàn thân trắng như tuyết, nằm yên bất động lúc phảng phất liền cùng hoàn cảnh chung quanh hòa làm một thể. Trần Viễn suy đoán, bởi vì môi trường tự nhiên lựa chọn, mấy triệu năm qua là tốt hơn sinh tồn, Bạch Trạch vì vậy tiến hóa ra nào đó có thể phân giải hắc sắc tố vật chất, nắp trong họ dưới da dầu trơn nơi.

Có thể nhường cho Trần Viễn phiền não là, biết hiệu dụng nguyên nhân đối với (đúng) mình đạt được cái này Bạch Trạch Du Chi không có chút nào trợ giúp.

Mấy ngàn năm trước, bởi vì một vị tiên bối phát hiện hàn quang đá vào trên ảo trận các loại công dụng, hàn quang đá bị số lớn khai thác.

Bởi vì gia viên bị phá hư, gặp tai bay vạ gió Bạch Trạch mấy ngàn năm nay số lượng kịch liệt giảm bớt. Cho đến ngày nay, may mắn còn sống sót Bạch Trạch số lượng không đủ mười đầu, mà Trần Viễn trước mắt có thể hi vọng nào cũng chỉ có trong phái Linh Thú phòng cái kia.

Thật may, rút ra nhiều chút dầu trơn cũng sẽ không tổn thương kia Bạch Trạch tánh mạng, Trần Viễn mới có thể thỉnh cầu đến một ít. Nếu không nói,

Trần Viễn thật là khóc đều không nơi tìm kiếm

Không chỉ có Bạch Trạch Du Chi không tốt tới tay, ba loại khác tài liệu cũng là như vậy. Mặc dù cái này ba loại dược liệu dùng linh thạch là có thể mua được, có thể vấn đề lớn nhất là Trần Viễn hiện tại không có tiền --- cái linh thạch đều không còn lại.

Nghĩ (muốn) hồi lâu, Trần Viễn rốt cuộc quyết định, hay là đi tìm "Nàng" đi. Xem xem có thể hay không cầm trong tay còn lại điểm này dược cao bộ hiện, thuận tiện, ừm, làm một thị trường điều tra.

Chẳng qua là chẳng biết tại sao, Trần Viễn nội tâm đột nhiên thoáng hiện lên một tia bất an. . .

Lý Vi mặt đầy tựa như cười mà không phải cười,

Nhìn trước mắt vẻ mặt cực xúc thiếu niên.

"Ta còn tưởng rằng lần sau giờ dạy học ngươi sẽ giả không đến đây, " Lý Vi khẽ cười một tiếng. "Không nghĩ tới hôm nay, ngươi lại đứng trước mặt ta."

Chẳng biết tại sao, nghe được Lý giáo tập tiếng cười, kiên trì đến cùng gõ cửa đi vào Trần Viễn, lại có nhắc chân chạy xung động.

"Ồ, ngươi sắc mặt vì sao như vậy khó coi? Nha, là, nhất định là ta đây 'Ta' như vậy tiếng cười hù dọa ngươi." Nói đến tạ hai chữ, Lý Vi đặc biệt tăng thêm giọng.

Nhìn Trần Viễn ấp úng bộ dáng, Lý Vi cũng thất tiếp tục trêu chọc hấn dục vọng. Tựa vào ghế, Lý Vi lười biếng mở miệng nói: "Nói đi, tìm ta có chuyện gì?"

Đánh giá Lý giáo tập đại khái không chuẩn bị tìm hấn để gây sự sau, Trần Viễn hơi chút an lòng nhiều chút. Tâm tư nhất định, trong đầu liền linh hoạt đứng lên, bất quá chốc lát, Trần Viễn lại nghĩ được rồi bỏ: "Khụ. . . Đệ từ hôm nay tới là hướng sư phụ ngài nói xin lỗi."

"Cái này cũng không phải là trong lớp, ngươi kêu ta sư phụ, là cảm thấy ta rất già sao?" Lý Vi sự chú ý lại hoàn toàn không có ở đây nói xin lỗi bên trên.

"Chuyện này. . ." Trần Viễn không nghĩ tới đạt được là như vậy câu trả lời. Không phải nói trong môn phái nặng nhất thầy trò bối phận sao? Vì cái gì một mình ngươi Phạm sư huynh một cái đều không thích bị kêu làm sư phụ? Cầu xin không muốn như vậy tuy hứng có được hay không, thế này sẽ để cho các đệ tử rất khó làm. . .

Lý Vi lại cảm thấy có chút không thú vị, tay vung lên đuổi khách đạo: "Được, xin lỗi cũng nói, ngươi có thể đi."

Mất thấy kế hoạch liền muốn rơi vào khoảng không, thời khắc mấu chốt, Trần Viễn trong đầu khôi phục thanh minh: "Sư phụ, không đúng, Sư Tỷ chậm đã, sư đệ ta có một vật Dục dâng cho Sư Tỷ coi là nhận lỗi. . ."

Trần Viễn lấy ra bình kia bị chính mình tạm tên là "Da trắng mỹ" dược cao, đưa qua cấp Lý sư tỷ.

Lý Vi nhận lấy đồ vật, trong đầu đột nhiên thoáng hiện lên một câu ngạn ngữ: Vô sự mà ân cần, không phải lừa đảo thì là đạo tặc. Ánh mắt cảnh giác nhìn Trần Viễn, Lý Vi nhiều một phần tâm tư, dùng tầng tầng linh khí bọc lại ngón tay, nhàn nhạt dính một điểm, tinh tế dò xét.

Cảm giác chốc lát, lại không phát hiện có gì không ổn, Lý Vi không kềm chế được hiếu kỳ hỏi "Đây là vật gì?"

Trần Viễn khoa tay múa chân cái xúc thủ thế, giới thiệu: "Vật này xúc vào trên da, có thể đưa đến trắng đẹp non da hiệu quả."

Không ao ước, Lý sư tỷ ý nghĩ lại đi chệch: "Ý ngươi là ta rất đen?"

Trần Viễn nghe vậy dờ khóc dờ cười: Sư Tỷ, ngươi lại không thể thật dễ nói chuyện sao?

Lý Vi chính là không có đi quần hấn khi gió, cúi đầu chăm một điểm, tinh tế mặt ở trên mu bàn tay.

Dược cao với mắt trần có thể thấy tốc độ rót vào da thịt, bất quá chốc lát, chỗ kia da thịt cũng đã rõ ràng trắng nõn rất nhiều.

"Nha!" Không nghĩ tới hiệu quả như thế Thần Dị, Lý sư tỷ không kìm lòng được khẽ hô lên tiếng.

Sững sờ chốc lát, Lý sư tỷ đột nhiên tỉnh ngộ lại, luống cuống tay chân mang qua gương, liền muốn hướng trên mặt xúc, hồn nhiên quên một bên còn đứng cái Trần Viễn.

Đang lúc này, giống như là nhớ tới cái gì đó, Lý sư tỷ động tác bỗng nhiên dừng lại.

Chậm rãi ngẩng đầu lên, Lý Vi ý vị thâm trường xem Trần Viễn liếc mắt: "Nói đi, ngươi muốn cái gì?"

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Người nào hại ai?

"Sur Tỷ thế nào nói ra lời này?" Trần Viễn mặt đầy thành khẩn.

"Ta cũng sẽ không bỗng dưng tiếp nhận ngươi đồ vật." Lời này Lý Vi nói như đinh chém sắt, "Huống chi, từng có vị Sur Tỷ cảnh cáo qua ta, nữ nhân kia, muôn ngàn lần không thể tùy tiện thu nam nhân đồ vật."

"Nữ tử bất quá nhận lấy một khối khăn tay, một nhánh đầu sai, đến cuối cùng, nói không chừng nhưng phải đem chính mình cả người cũng còn trở về."

Trần Viễn có chút ủy khuất: "Sur Tỷ. . . Ta là thật không có cái ý này."

"Vậy ngươi là ý gì? Ta đều đã không so đo, ngươi nhưng vẫn là đuổi đưa lên nhận lỗi."

Không đợi Trần Viễn trả lời, Lý Vi nói tiếp: "Há, ta minh bạch. Ngươi nhất định là nghĩ (muốn) lừa gạt ta nhận lấy lễ vật, sau đó quay đầu phải đi hướng trưởng lão tố giác, nói ta thu nhận đệ tử hối lộ, để cho trưởng lão trừng phạt cho ta. Chắc chắn, thật là ác độc tâm tư. . ."

Trần Viễn khóc không ra nước mắt: Vị sư tỷ này vì cái gì trong đầu nghĩ (muốn) chung quy với người khác không giống chứ.

Đối mặt thế này Sur Tỷ, Trần Viễn trong đầu rất nhiều cong cong lượn quanh lượn quanh giải thích tất cả không có thể sử dụng bên trên, suy nghĩ một chút, liền dứt khoát nói thẳng: "Nếu Sur Tỷ không muốn muốn không, vậy thì cấp sư đệ nhiều chút linh thạch tốt."

"Linh thạch?" Lý Vi nghe vậy ngăn ra, bộ dáng kia cực giống xù lông mèo.

Trần Viễn thành thật trả lời đạo: "Ừ, Sur Tỷ cảm thấy thuốc này mờ trị giá bao nhiêu cứ nhìn cấp đi."

Lý Vi trên mặt hiện ra làm khó vẻ mặt: "Cái này thật có chút khó làm. Ngươi biết nha, cô gái chi tiêu luôn là rất lớn, huống chi Sur Tỷ gần đây trả(còn) mới vừa mua nhiều chút đồ trang sức pháp bảo."

Nói tới chỗ này, Lý sư tỷ tay phải siết một vật, hừ đưa đến Trần Viễn trước mặt: "Không tin ngươi xem." Chưa đợi Trần Viễn thấy rõ, tay lại nhanh như thiểm điện thu hồi đi.

"Còn nữa, còn có cái này." Lần này là tay trái, Lý sư tỷ nắm đồ vật ở Trần Viễn trước mặt lắc lư, toàn bộ động tác mau lẹ vô cùng, dù Trần Viễn dùng sức trợn to cặp mắt, cũng không sạch Sur Tỷ trên tay kết quả lấy cái gì.

"Thấy đi, Sur Tỷ cũng không lừa ngươi, thật sự là gần đây trong tay không dư dả lắm. Nếu không thì, Sur Tỷ dạy ngươi sáo kiếm quyết? Bảo đảm học được sau đó, giống như ngươi như bây giờ, đến lúc đó ngươi có thể đánh mười." Lý Vi một bộ tiện nghi tiểu tử ngươi về mặt.

Trần Viễn đã vô lực nhỏ nước bọt, mặc dù Sur Tỷ thân ngươi tay nhanh nhẹn, sư đệ ta quả thật không thấy rõ ngươi bắt được đây là cái gì, có thể tay trái ngươi thu hồi đồ vật, ngay trước mặt người trực tiếp giao cho tay trái lại đưa ra tới một lần, chuyện này. . . Sư đệ chẳng qua là mù mắt không phải là ngốc a!

Còn có Kiếm Quyết, đợi học trước Ngự Kiếm lại học Kiếm Quyết, chắc hẳn khi đó tu vi đã sớm Trúc Cơ đi. Một cái Trúc Cơ Kỳ tu sĩ đánh mười Luyện Khí năm tầng, coi như tay không, thật rất khó sao, khó khăn sao, sao?

Nghĩ tới đây, Trần Viễn thái độ kiên quyết: "Cám ơn sư tỷ hảo ý, bất quá, sư đệ hay là muốn linh thạch."

"Còn là một từ tâm nhân." Lý Vi tức giận nói, bất đắc dĩ ném ra cái túi nhỏ: "Liền còn dư lại những thứ này, ước chừng có bảy mươi cái linh thạch đi, nhiều hơn nữa ta cũng không có."

Trần Viễn hiện ra mặt đầy không tình nguyện biểu tình: "Bảy mươi cái a, ài, cũng tốt đi."

Giao dịch hoàn thành, đuổi Trần Viễn sau khi đi, Lý sư tỷ cũng không kiểm chế được nữa đắc ý: "Hi hi, tiểu tử ngốc này, bảy mươi cái linh thạch liền cấp đuổi. . ." Nói tới chỗ này, giống như là nhớ tới cái gì đó, Lý sư tỷ từ dưới áo lấy ra một cái túi đựng đồ cẩn thận một chút kiểm đứng lên.

Nếu có người có thể xuyên phá không gian che chở thấy bên trong túi đựng đồ cảnh tượng, nhất định sẽ kinh ngạc kêu lên. Tựa như mới ném cho Trần Viễn cái kia túi nhỏ, bên trong không gian này rậm rạp chằng chịt, sợ không có mấy hơn trăm cái.

Kiểm điểm chóc lát, Lý Vi chính là một bộ thất vọng mất mát về mặt: "Xem ra, bắt đầu từ ngày mai đến dùng ít đi chút. Ai, nữ nhân toàn điểm đồ cưới có thể thật không dễ dàng. . . Đúng ta được cao. . ."

Ngoài nhà, Trần Viễn đem túi nhỏ bên trong linh thạch lập đi lập lại điểm mấy lần, cũng rất là đặc ý: "Không nghĩ tới như vậy một chai nhỏ được cao là có thể đổi được bảy mươi cái linh thạch, nếu là làm một 180 bình, ta đây chẳng phải là phát. . ."

Đi tới Linh Thú Viên bên trong, đánh Ngô trưởng lão danh hiệu Trần Viễn, đạt được quản sự đệ tử tiếp đãi.

"Lại là muốn Bạch Trạch Du Chi sao?" Đệ tử kia hiếu kỳ hỏi,

"Lúc trước Ngô trưởng lão cũng phái người tới lấy qua mấy lần, cũng không nghe nói lão nhân gia ông ta đẩy ra cái gì thuốc mới à?"

"Khả năng vẫn còn ở nghiên cứu bên trong đi." Trần Viễn thuận miệng cười ha hả. Quay đầu nhìn về phía hơn mười trượng bên ngoài tên đại gia hỏa kia, Trần Viễn nói: "Chúng ta cứ như vậy trực tiếp đi qua thật không có quan hệ sao? Ta nghe nói lên tháng còn ra qua một lần tai nạn. . ."

Đệ tử kia xấu hổ cười cười: "Bạch Trạch luôn luôn tính tình ngoan ngoãn, lần đó sự tình bất quá là một ngoài ý muốn."

Nhìn chằm chằm quan sát hồi lâu, chắc chắn tên đại gia hỏa kia không có bất kỳ muốn nhảy mũi triệu chứng sau, Trần Viễn cẩn thận từng li từng tí ngang nhiên xông qua.

Đi tới Bạch Trạch bên người, không cần lại trực diện tám kia miệng to, Trần Viễn rút cuộc yên lòng, hẩn hiếu kỳ nhìn nắm cái ống kim đệ tử, hỏi "Chính là dùng cái này hút không? Rút nơi nào?"

Đệ tử kia giải thích: "Bạch Trạch dưới da dầu trơn là lưu động, cho nên có thể tại nhiệm ý một nơi rút ra. Bất quá bình thường chúng ta cũng sẽ lựa chọn bên người, bởi vì nơi này vị trí không quá nhạy cảm, có thể để cho Bạch Trạch cảm giác khó chịu giảm bớt đến nhỏ nhất."

"Thì ra là như vậy." Trần Viễn gật đầu một cái, nhao nhao muốn thử, "Sư huynh để cho ta tới thử xem đi."

"Không thành vấn đề." Đệ tử kia đưa qua ống kim, cấp Trần Viễn tránh ra vị trí.

Một lát sau, đệ tử kia chau mày, nhìn Trần Viễn trong tay vậy mau muốn giả bộ tràn đầy ống kim, rút cuộc không nhịn được mở miệng nói: "Sư đệ, không kém bao nhiêu đâu."

Luôn luôn ngoan ngoãn Bạch Trạch lúc này cũng có chút xao động, đại khái là cảm thấy khó chịu.

"Ồ." Trần Viễn nghe vậy dừng tay, hơi có chút chưa thỏa mãn cảm giác.

Đệ tử kia một bên bận bịu trấn an Bạch Trạch, một bên trong miệng nói: "Sư đệ lần này rút ra phân lượng đã là thường ngày gấp ba, tiếp theo trong một tháng đều không có thể lần nữa rút ra, nếu không nói chỉ sẽ làm bị thương Bạch Trạch nguyên khí."

Trần Viễn nhìn trong tay ống kim, những thứ này dầu trơn hợp với ba loại thuốc phụ, đại khái có thể luyện ra chính mình cấp Lý sư tỷ loại kia chai nhỏ mười bình phân lượng.

"Một tháng sao" Trần Viễn trong lòng mặc niệm, xem ra một đêm chột già là không có hi vọng nào, bất quá, có thể tiếp tục lâu dài cũng coi như không tệ.

Ngay tại Trần Viễn mài đao sèn soẹt hướng Bạch Trạch cùng thời khắc đó, Lý Vi đối diện gương đồng hướng trên mặt lau "Da trắng mịn".

Tình thế thua xong má phải, Lý sư tỷ lo lắng phát hiện, trong bình còn lại được cao thật giống như không nhiều, làm bầm một câu: "Thật nhỏ mọn, liền cấp như vậy điểm phân lượng."

Lý sư tỷ đưa ngón tay ra thăm dò vào trong bình, chuẩn bị lại đào nhiều chút được cao xúc má trái lúc, đột nhiên kinh hoàng phát hiện, kia nhìn phân lượng thôi không nhiều được cao chính là chỉ có một lớp mỏng manh.

Cái này trang được cao lưu ly bình cuối cùng ngoài dự đoán mọi người có một thật dày đáy bình.

Nhìn đầu ngón tay còn thừa lại điểm này được cao, sợ là mới chỉ đủ xúc cái mí mắt trái, Lý Vi hoàn toàn hoảng. Nàng vội vàng đi sờ má phải, nghĩ (muốn) đều nhiều chút được cao đi bên trái, nhưng này được cao thấm vào thật nhanh, kia còn có cái gì còn thừa lại.

Lý Vi nhìn trong gương chính mình mặt, bên phải trắng nõn mịn màng sáng bóng sáng ngời, mà vốn là chẳng qua là xám xuống má trái ở chỗ này nổi bật xuống, tỏ ra càng phát ra hắc. Cả khuôn mặt nhìn qua nhất Hắc nhất Bạch, cuối cùng thành Âm Dương mặt!

Linh lực bùng ra, rống tuếch lưu ly bình kể cả gương đồng bị quét xuống trên đất, té cái nát bấy, Lý Vi trong cổ họng nặn ra nguy hiểm gào thét: "Trần Viễn. . ."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Nguyên lai ta là một thiên tài

Hồn nhiên không biết đại họa sắp tới Trần Viễn, lúc này đang Tăng Tinh Các bên trong lựa chọn kiểm kiếm.

"Đây là cỏ gai sao? Thế nào lá cây đều rơi sạch?"

"Không thể nào, đây là Nguyệt Ảnh Hoa? Tồn ở nơi nào?"

"Gạt ta đi, đây là Vô Căn Đăng?" Trần Viễn vượt đăng bên trên thật dài căn tu, "Người xem này cũng lớn lên nhân sâm."

Tăng Tinh Các quản sự nhìn chăm chăm Trần Viễn, mặt đầy không vui.

Trần Viễn không cảm giác chút nào, vẫn là nhai không ngừng: "Được liệu phẩm tương kém như vậy, xem ra bình thường các người cái này chứa đựng bảo dưỡng công việc không làm được vị a."

Kìa quản sự không nhìn được, giận dữ hét: "Tiểu tử người rót cuộc là tới mua đồ vẫn là tới quấy rối?"

Trần Viễn bị cái này tiếng gào dọa cho giật mình: "Lời nói này, đương nhiên tới mua đồ, ai sẽ nhàn rồi không chuyện gì cố ý tới trêu chọc các người chơi đùa a."

Lại bắt lộng hai cái trên quầy biểu diễn được liệu, Trần Viễn một bộ sao cũng được bộ dáng: "Tính, tạm dừng đi, cái này ba loại Linh Thảo cho ta đều đến thập phần, cùng một chỗ bao nhiêu linh thạch?"

"Sáu mươi."

"Mắc như vậy?" Trần Viễn chắc lưỡi hít hà, mắt thấy mình mới tới tay bảy mươi linh thạch lần này thì đi hơn nửa. Có chút không cam lòng, Trần Viễn hỏi "Có thể tiện nghi một chút sao, hoặc là có cái gì không bớt trừ đôi hoạt động?"

Kìa quản sự mặt đầy khinh bỉ, không tiếc lý tới Trần Viễn.

"Được rồi được rồi." Bất đắc dĩ đưa tới sáu mươi linh thạch, Trần Viễn nói lầm bầm: "Quả nhiên, thái độ phục vụ kém nguyên nhân căn bản ở chỗ lũng đoạn a. . ."

Ôm một đồng tài liệu đi trên đường, Trần Viễn chẳng biết tại sao, chung quy cảm giác mình coi thường cái gì đó.

Không nên nha, ta nhớ được rõ ràng chính là bốn loại tài liệu, hiện tại cũng ở nơi này, vì cái gì còn sẽ có loại cảm giác này?

Suy nghĩ hồi lâu không bắt được trọng điểm, Trần Viễn lắc đầu một cái, thầm nghĩ đến: Tính bất kể, hay là trước đi đem được luyện ra đi.

Đem được luyện ra? Bước chân mạnh mẽ ngừng, Trần Viễn dừng thân lại, trên mặt hiện lên vẻ cười khổ: Luyện Được, Luyện Được, luyện. . . Cái gì nhé, mình bây giờ liền Không Hòa quyết cũng sẽ không đây.

Trần Viễn trong miệng Không Hòa quyết, chính là Hòa Hệ thuật pháp nhập môn pháp quyết, Luyện Đan Luyện Khí lúc không thể thiếu, cũng là tu sĩ tu vi đạt tới Kim Đan có được Đan Hòa trước, thường dùng nhất đến pháp quyết.

Trần Viễn hiện nay tiếp xúc qua ba vị giáo tập, hẳn cũng sẽ loại này pháp quyết. Khả trần xa chẳng biết tại sao, nghĩ đến Lý sư tỷ liền có nhiều chút rụt rè, mà Ngô trưởng lão quý nhân bạn chuyện, Trần Viễn cũng không muốn quá nhiều quấy rầy. Như vậy thứ nhất, lại chỉ còn lại Phạm sư huynh cái này một lựa chọn.

Quyết định chú ý, Trần Viễn chuyển hướng Phạm sư huynh chỗ ở đi.

Trần Viễn lần nữa thấy Phạm sư huynh lúc, thấy hắn chính phục án kiện viết thoăn thoắt, hắn mặt mũi tuy có nhiều chút mệt mỏi, nhưng tinh thần có thể so với lần trước thấy hắn lúc rất nhiều.

"Là người đến a." Phạm sư huynh cười kêu Trần Viễn, hắn còn nhớ cái này ngày đó tại hắn như đưa đám thời điểm, khuyên giải an ủi qua hắn sư đệ.

Trần Viễn thi lễ một cái, trả lời: "Xem Phạm sư huynh cái này mặt tươi cười đáng vẽ, thế nhưng gần đây có gì vui chuyện?"

"Ai, chưa nói tới việc vui gì" tâm tư bị người phát hiện, Phạm sư huynh có chút ngượng ngùng, "Chẳng qua là các trưởng lão thẩm tra qua, nhận định lần trước sự tình là một ngoài ý muốn, cho nên cho phép ta tiếp tục giảng bài."

"Vậy cần phải chúc mừng sư huynh. Đúng ta lúc đi vào thấy sư huynh chính viết thoăn thoắt, không biết sư đệ này đến có không có quấy rầy đến sư huynh." Trần Viễn nhìn quang đảo qua trên bàn kia một xấp trang giấy, mở miệng hỏi.

"Người nói cái này a", Phạm sư huynh cầm lên kia chồng tờ giấy, vẻ mặt có chút thẹn, "Các trưởng lão đối với ta có chút không quá yên tâm, yêu cầu ta đem lần sau giờ học giảng bài nội dung làm một nói rõ ràng tỉ mỉ."

"Chương trình dạy học sao?" Trần Viễn trong lòng hơi động, khá có chút hiếu kỳ, "Ta có thể nhìn một chút sao?"

"Cho người, " Phạm sư huynh vô cùng dứt khoát đưa qua trang giấy, "Sư huynh cũng không viết qua loại vật này, người nhìn một chút cũng được, vừa vận cấp sư huynh chỉ điểm ý kiến."

Trần Viễn nhận lấy trang giấy mở ra đến xem, chỉ thấy trang thứ nhất bên trên dùng tuấn tú viết:

"Ban đầu màn "

"Thời gian: Luyện Khí giờ học trước "

"Địa điểm: Phủ Đình các phòng luyện khí "

"Nhân vật: Phạm Tinh Hoa,

Hoang Chi đệ tử ba mươi chín người "

"Các đệ tử ở trong phòng lẳng lặng chờ đợi, ta ở ngoài cửa sửa sang lại trang. Đợi đến chuông reo, họ nhẹ một tiếng đẩy cửa vào. . ."

Trần Viễn nhìn đến mặt đầy không thể tin, lui về phía sau gấp lật mấy tờ, tìm tới ghi chép bắt đầu lên lớp văn tự:

"Thứ hai mươi mốt màn "

"Thời gian địa điểm nhân vật giống như trên "

"Cấp các đệ tử giảng giải Xích Đồng Đặc Tính (ngữ điệu vững vàng mặt nở nụ cười) "

"Tay cầm một khối Xích Đồng, né người đứng (hướng tây bắc vị), để cho giờ Thìn ánh mặt trời đánh vào mỏ sắt bên trên, phản xạ ra chói mắt kim loại sáng bóng, dưới đài đệ tử tập trung tinh thần, ánh mắt tập hợp ở trên tay ta. . ."

Trần Viễn trong lòng dâng lên một trận cảm giác vô lực, thật tốt muốn nói: Sư huynh đừng làm rộn được không, ở nơi này là chương trình dạy học? Rõ ràng chính là kịch bản phim biết bao. . . Vẫn là lấy người làm chủ sừng.

Cái rãnh điểm quá nhiều nhất thời không biết kể từ đâu, Trần Viễn quyết định phóng sinh Phạm sư huynh, nhâm kỳ tự sinh tự diệt, trái lương tâm nói: "Khụ, ta cảm thấy đến sư huynh viết rất tốt."

"Thật sao?" Phạm sư huynh nghe vậy vui rạo rực đạo: "Ta cũng cảm thấy tạm được. Người không biết, mấy ngày nay là viết vật này thế nhưng để cho ta phí hết tâm tư."

Vừa nói, Phạm sư huynh không nhận được lại lật mở kia kịch bản nhìn, bản thân say mê trong đó.

Trần Viễn có thể nhận không được, này cũng đến nửa ngày còn chưa bắt đầu nói chính sự đây. Vì vậy gân giọng hung hăng ho khan mấy tiếng, rốt cục thì đem Phạm sư huynh chú ý kéo qua đến, mở miệng nói ra ý.

Thấy Trần Viễn hỏi tới Không Hòa quyết chuyện, Phạm sư huynh quét thoáng cái mặt liền đỏ cả: "Cái kia, cái này Không Hòa quyết vốn nên bên trên tiết khóa lúc liên truyền thụ cho các người. Nhưng là, ách, người biết, không cần thận ra nhiều chút ngoài ý muốn. . ."

Đem một quyển thật mỏng Không Hòa quyết truyền cho Trần Viễn, Phạm sư huynh nghiêm nghị khuyên bảo: "Không Hòa quyết mặc dù đơn giản, chừng mười ngày là được nhập môn, nhưng muốn thuần thục nắm giữ lại cũng không dễ dàng. Đặc biệt là làm Hòa Hệ thuật pháp cơ sở, người Không Hòa quyết bên trên thành tựu thường thường sẽ ảnh hưởng đến ngày sau Hòa Hệ cao thâm thuật pháp uy lực."

"Cho nên người âm thầm muốn hết lòng học tập, trong ngày thường nhiều hơn tính toán."

Trần Viễn gật đầu thụ giáo.

Phạm sư huynh thấy Trần Viễn cũng không chuyện hẩn, phân phó Trần Viễn một tiếng sau, tâm thần lại vừa trầm tâm đến hẩn "Kịch bản phim" bên trong đi.

Trần Viễn trong lòng có chút thất vọng. Nếu là cái này Khổng Hòa quyết nhập môn lại cần mười mấy ngày, vậy phải chờ đến có thể Thực Luyện nắm giữ hỏa hầu, không biết còn phải tốn đi bao nhiêu thời gian.

Xem ra muốn bắt tay Luyện Dược, trong thời gian ngắn sợ là không được. Nghĩ như vậy, Trần Viễn tiện tay mở ra quyển kia Khổng Hòa quyết.

Mới nhìn chốc lát, Trần Viễn trong lòng nổi lên một trận cảm giác quái dị, cái này Khổng Hòa quyết sao như thế. . . Đơn giản. Rõ ràng chẳng qua là lần đầu gặp, nhưng này trong pháp quyết mỗi một chỗ bí quyết, mỗi một chữ pháp môn, chính mình tựa hồ đã sớm nhưng trong lòng.

Không đúng, không nên dùng nhưng trong lòng để hình dung. Cảm giác này, giống như là Khổng Hòa vào chính mình mà nói, thành một loại bản năng.

Nhìn lại đến chốc lát, Trần Viễn trong lòng hơi động, nhất thời, không chỗ nào không có mặt Hỏa Hệ linh lực hội tụ trước người, âm âm tạo thành một cái cầu lửa!

Nhìn lại kia Khổng Hòa quyết bên trên rõ ràng viết: Hư không Tụ Hóa, chính là tu luyện vốn pháp quyết chính thức nhập môn tiêu chí.

Trần Viễn kinh ngạc, cái này, ta đây liền nhập môn à nha?

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Mang theo kiểm che mặt đội quân quy

Đột nhiên nhớ tới vẫn còn ở Phạm sư huynh trong phủ, Trần Viễn mau mau tán đi linh lực.

Không nhảy lực chống đỡ cầu lửa "Phốc" một tiếng, tiêu tan không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nghe được vang động, Phạm sư huynh suy nghĩ bị cắt đứt, hần mờ mịt ngẩng đầu hỏi "Thế nào?"

Trần Viễn nhánh a đến giải thích: "Thân thể có chút không thoải mái, để cho sư huynh chê cười." Nhớ tới trong lòng rất nhiều nghi hoặc không hiểu, Trần Viễn vội vã trở về nghiệm chứng, vì vậy thuận thế đưa ra cáo từ.

Nhìn Trần Viễn vội vã rời đi, Phạm sư huynh còn có chút không có làm rõ ràng tình trạng, mặt đầy nghi hoặc: "Tiêu chảy?" Rồi sau đó, hần mũi dùng sức rút rút, tự nhủ: "Kỳ quái, cái này rấm bên trong thế nào một cổ đốt trời mùi."

Đi trên đường Trần Viễn, vẫn là đầy đầu mê hoặc. Hần không hiểu vì sao Phạm sư huynh trong miệng cần hơn mười ngày mới có thể vào cửa Khổng Hòa quyết, đến đã biết bên trong bất quá trong chớp mắt giống như chỉ cánh tay sứ.

Còn có loại kia đối với hỏa hệ thuật pháp bản năng như vậy cảm giác quen thuộc. . . Trần Viễn lúc này trong lòng loáng thoáng có một phỏng đoán, bất quá còn phải đi về trước, lật xem xuống Khổng Hòa quyết phía sau cao thâm nhiều chút pháp môn mới có thể xuống đến định luận.

Trần Viễn vận bước như bay, bất quá chốc lát, đệ tử Tinh Xá lại thôi gần ngay trước mắt.

Đi tới trước nhà, Trần Viễn lại đột nhiên dừng bước.

Từ có tu vi trong người, Trần Viễn cảm giác trong lúc vô tình trở nên nhạy cảm hơn, tỉ mỉ nghe, trong tai luôn có thể truyền tới hoàn cảnh xung quanh đủ loại thanh âm. Đóa hoa nở rộ thanh âm, nước suối róc rách thanh âm, thậm chí còn có trong nước con cá nồm ngâm (cua) Bruce tiếng. . .

Nhưng lúc này, những thanh âm này toàn bộ không có, cả thế giới đột nhiên trở nên yên tĩnh vô cùng.

Một cổ không biết đến từ đâu cảm giác nguy cơ nổi lên trong lòng, sợ hãi như thủy triều nhào tới đem Trần Viễn bao phủ, ngay cả tim đều tựa như bị bàn tay vô hình nắm, quặn nhảy lên.

Mồ hôi lạnh ứa không được chảy ra, cũng không dám đưa tay đi lau, Trần Viễn nhấc lên toàn thân công lực, chậm rãi, chậm rãi thay đổi thân thể. Sau một khắc giữa, đột nhiên tăng tốc, Trần Viễn trực diện sau lưng.

Song, sau lưng chính là không có vật gì.

Sợ hãi như thủy triều vọt tới lại như thủy triều thối lui, Trần Viễn trong tai thế giới cũng đột nhiên khôi phục bình thường. Cách vách Chu Chí Hào đang thở nấp, hơi thở tiếng rõ ràng có thể nghe; ngoài nhà, gió nhẹ thổi qua cành lá, tiếng xào xạc như ở vang lên bên tai.

Trần Viễn qua loa lau một vệt mồ hôi lạnh, đẩy cửa vào nhà. Khóa trái cửa phòng, đóng chặt cửa sổ. Đợi làm xong hết thấy các thứ này, Trần Viễn rút cuộc thở một hơi dài nhẹ nhõm chậm đi xuống, suy tư lên mới kia Kỳ Dị biến cố.

Đang lúc này, sau lưng đột nhiên truyền tới một tiếng hừ lạnh: "Trần Viễn, ta đã đợi ngươi đã lâu."

Trần Viễn bộ dạng sợ hãi cả kinh, nhảy xoay người, lại thấy một đạo Ngân Quang nhanh như thiểm điện, nhắm thẳng vào chính mình nơi cổ họng chỗ yếu.

Mới nhìn rõ đó là đạo kiếm quang, Trần Viễn trả(còn) phản ứng không kịp nữa, mũi kiếm lại thôi mang theo có chút rung rung, ngừng ở chính mình cổ họng trước.

Dùng sức nuốt xuống một ngụm nước miếng, cục xương ở cổ họng lay động giữa, Trần Viễn phảng phất có thể cảm nhận được kiếm kia mũi duệ. Cổ tự trấn định tâm thần, Trần Viễn chất tiếng hỏi "Ban ngày ban mặt, ta ngươi không thù không oán, vì sao các hạ mạnh mẽ xông tới nhà dân?"

Trường kiếm chủ nhân vóc người không cao, Hắc Y che mặt, lúc này nghe vậy cười lạnh: "Một câu nói bên trong cuối cùng sai ba chỗ. Đầu tiên, bên trong nhà này vừa không nhìn thấy trời cũng không nhìn thấy ngày; tiếp theo, cửa là ngươi mình mở, ta theo sau lưng ngươi vào nhà, chỉ bắt quá ngươi không có thể phát hiện a."

"Cuối cùng, " nói tới chỗ này, người bịt mặt kia rung lên thân kiếm, "Chúng ta có thể cũng không phải là không thù không oán."

Cái này một đoạn lớn lại nói ra, Trần Viễn lập tức nhận ra người đến là ai. Dù sao, Trần Viễn mới nghe qua cái thanh âm này không lâu.

"Sur Ty, tại sao là ngươi?" Trần Viễn tràn đầy kinh ngạc.

"Làm sao lại không thể là ta?" Lý Vi cũng không dự định che giấu thân phận, tiện tay rút về trường kiếm, "Chẳng lẽ cái này thời gian ngắn ngủi, ngươi liền quên làm qua chuyện tốt?"

"Híc, " Trần Viễn sững sờ, trả(còn) thật không biết mình nơi nào làm sai, rõ ràng với Sur Ty đều đã tiền hàng thanh toán xong a.

Lý Vi thấy Trần Viễn mặt đầy vẻ mặt vô tội, cắn răng một cái, đem che ở trên mặt lụa đen kéo xuống đến.

Cho dù bên trong phòng ánh sáng tối tăm, Trần Viễn cũng có thể rõ ràng thấy Lý sư tỷ gương mặt một nửa hắc một nửa rõ ràng, phối hợp cô ấy là đang tức giận xen lẫn ủy khuất vẻ mặt, tỏ ra hết sức tức cười buồn cười.

"Phốc xuy, " Trần Viễn cuối cùng không nhịn được, bật cười, "Sur Ty, ngươi đây là thế nào?"

Lý Vi giận không kèm được, đem kiếm lại giơ lên: "Ngươi còn dám cười?"

Chẳng biết tại sao, thấy Sur Ty kia thở hỗn hển đáng vẻ, Trần Viễn cười càng phát ra lợi hại. Chỉ thấy hắc ô bụng "Ai yêu ai yêu" lớn tiếng kêu đạo: "Không được không được, coi như Sur Ty ngươi muốn giết ta, cũng phải sư đệ cười xong lần này lại nói."

Lý Vi cắn răng nghiêng lợi nắm trên thân kiếm xuống khoa tay múa chân, suy nghĩ nên từ nơi nào thủ hạ cấp Trần Viễn mang đến ba kiếm sáu động.

Rồi sau đó lại suy nghĩ một chút, cái này một kiếm hạ xuống thống khoái thuộc về thống khoái, ước chừng phải gây ra sư tôn tàn sát đệ tử lớn như vậy cái lời đồn xấu, chính mình sợ là chỉ có cáo biệt cái này tiền lương ưu đãi vô tích sự ung dung công việc, cống lấy sau lưng bọc hành lý lưu lạc thiên nhai đi.

Trần Viễn đều đem mình biến thành thế này, có thể chính mình lại đối với hắc không thể làm gì, Lý Vi càng nghĩ càng ủy khuất, đem kiếm ném một cái, ngồi chồm hổm dưới đất, cuối cùng nhỏ giọng khóc thút thít.

"Thế nào rồi cuộc?" Lúc này Trần Viễn là thực sự kinh ngạc, không nghĩ tới điều ngoa đanh đá Lý sư tỷ cuối cùng ngay trước chính mình mặt khóc lên.

"Cũng không phải trách ngươi, bắt quá một cái cao ba tác chai nhỏ, cuối cùng có một tác nửa chai đáy, nào có giống như ngươi vậy gian thương? Ô. . . Ta tồn điểm đồ cưới tiền dễ dàng sao ta, trả(còn) mỗi lần bị các ngươi thứ người như vậy hãm hại đi. . ."

Trần Viễn mặt đầy xấu hổ nhìn trước mắt ruột gan đứt từng khúc Lý sư tỷ, giờ mới hiểu được là chuyện gì xảy ra.

"Ta cho ngươi biết Trần Viễn, nếu là ngươi không nữa cho ta một chai da trắng đẹp, ta mặt sẽ thấy cũng không cách nào biết người. Nếu là nói như vậy, ta, ta hiện thiên liền đứt khoát chết ở ngươi chuyện này. . ." Lý sư tỷ khóc càng phát ra thương tâm.

Trần Viễn nghe vậy kinh hãi, rất sợ Sur Ty nhất thời không nghĩ ra làm ra cái gì chuyện ngốc nghếch, lại khổ nỗi trong tay không có phát hiện thuốc pha chế sẵn sẵn, chỉ đành phải ưng thuận vô số hứa hẹn, bảo đảm nhất định mau sớm đem được cao đưa đến Sur Ty trong tay, mà còn đo quân cú, tiền không muốn.

Thật vất vả khuyên nhủ Sư Tỷ đưa kỳ xuất cửa, Trần Viễn thở một hơi dài nhẹ nhõm, cái này hổng giỏi một cái muốn tìm đoán kiến nữ nhân thật là làm cho lòng người lực quá mệt mỏi.

Thật lâu Trần Viễn mới bình tĩnh lại, lấy ra Không Hòa quyết, bắt đầu ấn chứng suy nghĩ trong lòng.

Ngoài nhà, trầm trọng tiếng bước chân tiếng bước chân dần dần đi xa, đợi đến chắc chắn Trần Viễn không thể nhận ra thấy sau, tiếng bước chân kia đột nhiên nhanh nhẹ.

Lý Vi dưới khăn che mặt gương mặt tràn đầy nụ cười, nào còn có một chút ở bên trong phòng lúc cực kỳ bi thương bộ dáng. Chỉ thấy nàng môi đỏ mọng khẽ mở, tự nhủ: "Thật tốt, lại tỉnh bảy mươi linh thạch. Không trách Sư Tỷ từng nói, nước mắt là nữ nhân tiện dụng nhất vũ khí. . ."

"Với hóa Nghĩ Vật, pháp quyết chút thành tựu." Trần Viễn nhìn trước mắt đoàn tụ mà nổi lửa diễm, tâm niệm vừa động, ngọn lửa kia hóa thành Hóa Xà, quanh quẩn vào khoảng không; rồi sau đó lại hóa thành một chỉ Hỏa Phượng, giương cánh bay lượn.

"Hóa Linh bạn thân, hợp làm một thể, là vì pháp quyết đại thành." Trần Viễn bàn tay thật dày bao quanh một tầng hỏa diễm, ngọn lửa kia giống như Tinh Linh ở đầu ngón tay chơi đùa nhảy.

Rõ ràng không có dùng bất kỳ linh khí Hộ Thể, khả trăn xa không chút nào không cảm giác được ngọn lửa này đối với chính mình có gì tổn thương, thậm chí Trần Viễn cảm giác ngọn lửa này, mơ hồ đối với (đúng) tự có nào đó lệ thuộc vào cảm giác.

Xem ra ta Không Hòa quyết hẳn không phải là nhập môn mà là đại thành, Trần Viễn nghĩ đến, đã như vậy, như vậy ta cái kia phỏng đoán. . .

P/s: Convert by [bCao](#) ↔ [bTiến](#) , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Những thứ kia kỳ lạ các tiên bối

Thế gian vạn vật mọi việc nhất định có căn nguyên, Trần Viễn tin tưởng, cho dù là chính mình xuyên qua cùng trong cơ thể kỳ quái Thôn Phệ dị năng cũng nhất định có họ nguyên do chỗ, chẳng qua là chính mình nhất thời vô pháp Minh Hiểu a.

Hiện nay, đã biết không giải thích được xuất hiện Hòa Hệ thiên phú, cũng nhất định là có nguyên nhân.

Kiếp trước Trần Viễn cùng hòa từng có tiếp xúc, trừ thỏa mãn thèm ăn thịt nướng lò sọ cũng chỉ có trong phòng thí nghiệm dùng qua tửu tinh đẳng.

Mà xuyên qua đến đây, Trần Viễn thậm chí chưa từng tiếp xúc qua bất kỳ cùng hóa có liên quan sự vật, trừ, một lần kia. . .

Trần Viễn còn nhớ, ban đầu ở Linh Thảo vườn, chính mình tình cờ giữa phát hiện mình Thôn Phệ dị năng. Mà lần đó hấp thu linh thạch khiến cho chính mình tu vi sau khi tăng lên, tâm thần mình từng tiến vào một cái Kỳ Dị chỗ.

Ở đó Hư Vô Chi Địa, hần gặp qua một cái do đông đảo Phù Văn tạo thành nửa hắc nửa ngân kỳ quái quả cầu. Xuất phát từ hiếu kỳ, Trần Viễn từng đụng chạm qua trong đó một viên màu đen Phù Văn, phù văn kia tại hần trước mắt hóa thành một mảnh ngút trời biển lửa rồi sau đó ảm mà không thấy.

Liên tưởng đến chính mình bây giờ tình trạng, Trần Viễn có một cực kỳ lớn mật phỏng đoán: Có lẽ chính là ngày đó tình cờ giữa lần đó đụng chạm, mới đào tạo (tạo nên) hôm nay đã biết có thể nói biến thái Hòa Hệ thiên phú.

Nếu thật sự là như thế nói, vậy mình chạm cái viên này Phù Văn rốt cuộc là cái gì? Còn có vậy do mấy ngàn Phù Văn tạo thành quả cầu lại là vật gì? Những phù văn này màu sắc là căn gì phải có mực đen cùng ngân bạch phân chia? Mà sau đó mình cũng từng thông qua dị năng tăng cao tu vi, lại vì sao chưa từng mới gặp lại cái này Kỳ Dị quả cầu?

Đáng tiếc không người có thể nói cho Trần Viễn câu trả lời. Hần chỉ có đem các loại nghi hoặc giấu ở trong lòng, đang mong đợi, như chính mình tu vi có thể sâu hơn một ít, ở nơi này thế gian vị trí cao hơn một chút, có lẽ đối với (đúng) thế giới này bí mật là có thể nhìn càng thêm rõ ràng một ít.

Nếu Không Hòa quyết đã mất cần tu luyện, Trần Viễn không có trì hoãn nữa thời gian, chạy thẳng tới Phù Đỉnh điện Luyện Dược các đi.

Luyện Dược trong các, trừ trong ngày thường giáo tập truyền đạo giảng bài chỗ, còn có rất nhiều chuẩn bị luyện lò cách gian cung cấp các đệ tử lúc không có ai luyện tập sử dụng.

Lúc này khóa này đệ tử mới nhập môn, còn chưa tới dùng tới những thứ này luyện là thời điểm, trừ thỉnh thoảng gặp phải mấy cái thượng giới lưu phái sư huynh, đại đa số cách gian đều để đó không dùng đến.

Trần Viễn chẳng qua chỉ là đem ba loại dược liệu chất lọc dung hợp, đối với (đúng) luyện là không có gì đặc thù yêu cầu, vì vậy tùy ý chọn một gian, thuận tay tưởng môn mệnh Thiết Bài lật tới "Có người sử dụng" kia một mặt.

Luyện Dược quá trình thuận lợi đến vượt quá Trần Viễn tưởng tượng. Trừ lần đầu tiên bởi vì đối với (đúng) luyện là chưa quen thuộc đưa đến Luyện Dược thất bại, sau đó chín lần, dần hòa, mức độ hòa, Không Hòa, chuyển hòa, thu hòa, toàn bộ quá trình luyện chế làm liền một mạch.

Có thể chính là lần này luyện chế, để cho Trần Viễn ý thức được bản thân một cái trọng đại thiếu sót: Hắn không có cách nào thông qua ngồi tĩnh tọa đến khôi phục linh lực!

Có lẽ là Không Hòa quyết đại thành duyên cớ, có thể đem thi triển pháp quyết tiêu hao linh lực tiết kiệm đến mức tận cùng, Trần Viễn đang luyện chế bên trong tiêu hao linh lực cũng không nhiều. Nhưng dù cho như thế, chờ đến Luyện Dược kết thúc, Trần Viễn cũng cảm giác trong cơ thể mình truyền tới trận trận trống không cảm giác.

Nếu là đem tu sĩ tu vi so với làm một địa phương hồ lớn, mà nước hồ chính là trong cơ thể chảy xuôi linh lực. Như vậy Trần Viễn phương này hồ lớn mặc dù diện tích cũng không biến hóa, có thể mực nước chính là hạ xuống một đoạn.

Từ Trần Viễn có tu vi trong người tới nay, trừ lần đó cùng Lưu Nhị "Học sinh tiểu học đánh nhau", chưa bao giờ có số lớn tiêu hao linh lực thời khắc.

Cho nên thẳng đến lúc này, Trần Viễn mới ý thức tới, giống như vậy Luyện Khí Luyện Dược đó còn dễ nói, nếu là gặp chiến đấu, nếu muốn kéo dài năng lực tác chiến không thua cùng người, sợ rằng chính mình còn phải tùy thân mang theo một đồng linh thạch bổ sung.

Dù sao mình cũng không giống như người khác, cho dù trong chiến đấu cũng có thể chậm rãi thu nạp thiên địa linh khí bù đắp bản thân tiêu hao.

Bất quá, bất cứ chuyện gì cái đều có họ tính hai mặt. Từ địa phương tốt mặt nghĩ, chỉ cần Trần Viễn theo linh thạch đủ nhiều, như vậy hắn sợ là coi là trong thiên hạ kéo dài năng lực chiến đấu mạnh nhất một cái.

Chẳng qua là sau này kiếm lấy linh thạch nhiệm vụ vừa nặng nhiều chút a, Trần Viễn thở dài nói.

Lấy ra hôm qua còn lại mười viên linh thạch tất cả Thôn Phệ, trong cơ thể không dư cảm lúc này mới khá hơn một chút, tương ứng,

Trần Viễn phát hiện, chính mình tu vi quả nhiên một chút cũng không từng gia tăng.

Luyện chế xong chín bình dược cao, trong đó một chai đưa cho Lý sư tỷ với an ủi nàng bị thương tâm linh. Trần Viễn nhìn còn lại cái này tám bình "Da trắng mỹ", bắt đầu suy tính tới như thế nào đem bán đi vấn đề đến.

Trần Viễn không muốn ở bên trong môn phái từ từ rao hàng, một là quá mức hao phí thời gian tinh lực, thứ hai trong môn phái vốn là Nữ Tu số lượng cũng không nhiều, có trắng đẹp cần cang là thừa thớt, cứ như vậy, dược cao rất khó bán ra giá cao.

Đang lúc trù trừ, Trần Viễn đột nhiên nghĩ tới đã đi xuống núi mập mập Lý Xuân, nhà hắn không phải là vừa vận mở ra một gian bán Linh Phù Linh Thảo tiệm tạp hóa một cái sao?

Bởi vì ngày mai còn có tiết trận pháp giờ học, Trần Viễn quyết định chủ ý, giờ học sau lại xuống núi một chuyến.

Trần Viễn đi tới cái thế giới này đã có hơn tháng, còn chưa từng cách qua sơn môn, chuyến này cũng đúng lúc có thể thuận đường thể hội một chút phía thế giới này phong thổ nhân tình đây.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn đối với (đúng) ngày mai Ly Sơn hành trình lại nhiều mấy phần mong đợi.

"Theo các người, muốn trở thành một tên ưu tú thầy trận pháp, trọng yếu nhất là cái gì?" Trên đài lão giáo tập hướng dẫn từng bước nói. Vị này giáo tập không đạo bào, một thân áo xanh vải gai tay cầm cuốn sách, khí độ giống như thế gian dạy học tiên sinh quá nhiều tu sĩ Đại Năng.

Dưới đài chúng đệ tử nghị luận âm ỉ, trung cầu đã thấy.

Lão giáo tập thấy các đệ tử thái độ dừng được hết sức vui mừng, tùy ý đột lên một tên đệ tử khiến cho đáp lại.

Vị kia đệ tử đứng dậy đáp: "Trận pháp nhất đạo phức tạp ảo diệu, đệ tử cho là chỗ mấu chốt ở chỗ đến giống như ngài kiến văn quảng bác."

"Nịnh bợ không tệ, đáng tiếc kiến thức quá kém." Lão giáo tập cười lắc đầu một cái, đột lên một người đệ tử khác.

Tên đệ tử này chính là Tô Hoàng Tử, chỉ thấy hắn đứng dậy đầu tiên là cẩn thận ti mi thi lễ một cái, rồi sau đó đáp: "Đệ tử cho là, trận pháp nhất đạo, nặng nhất nghiêm cần. Dù sao trận pháp liền thành một khối, một nơi bị lỗi, là khả năng toàn bộ trận giai sai."

"Đến lúc đó có chút kiến thức, đáng tiếc vẫn không bắt được trọng điểm." Lão giáo tập vung tay tỏ ý Tô Hoàng Tử ngồi xuống, thấy chúng đệ tử mặt đầy hiếu kỳ, cũng sẽ không treo người khẩu vị, lên tiếng nói: "Trận pháp nhất đạo, nặng nhất trí nhớ."

Bên dưới các đệ tử thoáng có chút xôn xao, ai cũng không thể tưởng, đạt được cuối cùng như vậy cái câu trả lời.

Lão giáo tập thấy các đệ tử mang lòng nghi ngờ, mở miệng lấy một thí dụ: "Từng có vị Thuật Tu xuất thân lão tiền bối, tu vi đạt tới Nguyên Anh Kỳ sau, chẳng biết tại sao đột nhiên đối với (đúng) trận pháp nhất đạo lên hứng thú."

"Có ngày, hẳn bố trí xong trận pháp sau lại không có từ trong trận đi ra. Một năm sau, hẳn ra ngoài đi xa đệ tử trở lại, cảm giác có chút không đúng lắm, đến một vị cao nhân cường ép phá vỡ trận pháp."

"Phá vỡ trận pháp vừa nhìn, lão kia tiền bối cuối cùng chết ở chính mình trong trận pháp. Sau đó mới hiểu rõ, nguyên lai lão kia tiền bối bố trí xong trận pháp lại quên Sinh Môn phương vị, bị chính mình trận pháp cấp vây khốn. Bởi vì trận pháp ngăn cách linh lực, kia Nguyên Anh Kỳ Đại Năng cuối cùng cấp tươi sống chết đối. . ."

"Cho nên, kiến thức nông cạn lậu, tính cách không cẩn nhiều nhất chẳng qua chỉ là trận pháp nhất đạo khó mà đại thành. Mà trí nhớ không dễ học tập trận pháp, nhưng là phải xảy ra án mạng a. . ." Lão giáo tập trong lời nói rất nhiều cảm khái.

Bên dưới chúng đệ tử một mảnh trở mắt ghen hòng.

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Say rượu cuồng ngôn Quân Mạc Tiểu

Ở trận pháp giờ học lão giáo tập xem ra, tu tập trận pháp thủ trọng trí nhớ, tiếp theo là năng lực tính toán, cuối cùng mới đến phiên bén nhạy linh khí cảm giác.

Theo Trần Viễn, giáo tập quan điểm hoặc có đáng giá thương thảo chỗ, nhưng vô luận như thế nào, vị này giáo tập coi là là Trần Viễn tiếp xúc qua giáo tập bên trong nhất "Bình thường" một vị.

Một tiết điệu thú hoành sinh lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục trận pháp trong lớp xong, chúng đệ tử đều có nhiều chút chưa thỏa mãn cảm giác, có thể nhìn đến giờ học đi sau đi xuống thật đầy bảy đại bốn trận văn hóa giải, các đệ tử nhất thời có gan sinh không thể yêu cảm giác.

Trần Viễn cũng khó tránh khỏi chặc lưỡi hít hà, rốt cuộc minh bạch vì cái gì lão giáo tập một mực ở nhấn mạnh học tập trận pháp lúc, trí nhớ tầm quan trọng.

Khiêng sách vở trở về phòng, Trần Viễn đem còn thừa lại tám bình da trắng mỹ tùy thân thu cất, hướng sơn môn nơi Thủ Sơn sư huynh báo bị một tiếng, liền như vậy trang bị nhẹ nhàng đi xuống núi vậy.

Phong Vân thành mặc dù tên nghe vào rất đại khí, lại thật sự chẳng qua chỉ là ngôi thành nhỏ.

Họ thành chỗ cách 27 phân công cũng không xa xôi, cho dù người thường đi đường, cũng chỉ cần một ngày công phu mà thôi. Lúc này Trần Viễn có tu vi trong người, bước đi như bay, chỉ dùng nửa ngày thời gian, đợi Mộ Sắc sắp tới lúc, lại thôi thấy Phong Vân thành đường ranh.

Phong Vân thành lúc này vẫn cửa thành mở ra. Bởi vì dựa lưng vào Ứng Thiên Tông 27 phân công ngọn núi lớn này, Phong Vân thành luôn luôn trị an rất tốt đẹp, lại không thấy phân tử xấu hoành hành, cũng không cần lo lắng Yêu Thú làm hại, cho nên Phong Vân thành cửa thành từ trước đến giờ là thường không mở nhắm.

Thành mặc dù không lớn, người cũng rất nhiều. Lúc này đáp lời bình thường gia đình giờ cơm, có thể trên đường vẫn là nối liền không dứt lui tới đám người.

Trần Viễn tham lam nhìn trước mắt cái này nguyên chất mùi vị cổ đại phong tình. Vô luận là Tửu Quán trước cửa bay cảm bá, vẫn là đầy xe dọc phố tiếng rao hàng hàng rong, cũng có thể làm cho Trần Viễn nhìn đến nồng nhiệt.

Đã lâu, cho đến trong bụng truyền tới một trận ục ục tiếng kêu, Trần Viễn mới tỉnh hồn lại. Trần Viễn bây giờ là Luyện Khí Kỳ, Luyện Bì Luyện Cân Luyện Cốt, chính là cần số lớn bổ sung năng lượng thời điểm, cộng thêm một buổi chiều đi vội bốn tẩu, lúc này càng cảm thấy đói bụng khó nhịn.

Trận trận mùi thơm từ bên đường tiệm com từ lâu truyền tới, đưa đến Trần Viễn thèm ăn nhỏ dãi, thế nhưng Trần Viễn trong túi rỗng tuếch.

Vô Tâm lại thường thức phong cảnh, Trần Viễn quyết định đi trước tìm mập mạp Lý Xuân, đã biết bằng hữu đường xa tới, hẳn dù sao cũng phải một tận tình địa chủ đi.

Trần Viễn hỏi qua người đi đường, biết được Phong Vân trong thành bán Linh Phù được liệu cửa tiệm phần lớn tụ tập ở Thành Tây ảnh ngọc phường.

Tìm được phường trước, nhìn trước mắt san sát đông đảo cửa hàng, Trần Viễn tâm lý buồn rầu, nhiều như vậy cửa tiệm làm như thế nào tìm đây?

Hỏi mấy vị chủ quán, vốn là gặp khách nhân tới cửa đầy nhiệt tình chủ tiệm, biết được là tới tìm người, mà còn tìm là vị đồng hành, nhất thời sắc mặt thay đổi. Hoặc là qua loa lấy lệ nói không biết, hoặc là dứt khoát không thèm để ý Trần Viễn.

Suy nghĩ chốc lát, Trần Viễn vỗ đầu một cái: Chính mình thật đúng là tu đạo tu được ngốc, làm sao lại quên đồng hành là oan gia những lời này đây?

Biết rõ bị cự tuyệt nguyên do, Trần Viễn tân tuyền cửa tiệm đi vào.

Đi vào trong tiệm, Trần Viễn liền giả trang ra một bộ hung tợn đáng sợ nói: "Chủ quán ta với người hỏi thăm chuyện này, nhận biết cái kêu Lý Xuân mập mạp không? Lần trước huynh đệ của ta tại hấn gia vào nhóm hàng, trở về vừa nhìn, toàn bộ hấn bức nương là giả, lão tử hôm nay tới là muốn tìm hấn tính sổ, thế nào cũng phải phá cái kia Hắc Điểm không thể."

Chủ quán kia vừa nghe vui: "Xem ra khách nhân ngài là đụng phải gian thương a. Đúng lúc, cái tên mập mạp này lão phu nhận biết, trong ngày thường đã cảm thấy hấn một bộ trộm gian dùng mảnh lối bộ đáng, bây giờ nhìn lại, quả nhiên không là người tốt."

Dứt lời, chương quỹ kia giao phó trong tiệm tiểu nhị một tiếng, cuối cùng muốn đích thân theo Trần Viễn đi trước.

Tới chỗ, chắc hẳn chương quỹ kia nhất định rất thất vọng. Nguyên bản đang mong đợi có thể diễn ra vừa ra ác khách đập cửa tiết mục, không nghĩ tới ngược lại là thấy một bộ cổ nhân gặp nhau cảm nhận hình ảnh.

Mập mạp thấy đã trở thành Nội Môn Đệ Tử Trần Viễn chưa từng quên chính mình, trong lòng hết sức cảm động. Xoay người liền đóng cửa tiệm, kéo Trần Viễn, la hét phải cho hấn đón gió.

Đi qua lão kia chương quỹ bên người lúc, không để ý chương quỹ kia khó coi sắc mặt, mập mạp dừng bước lại,

Một mực cung kính thi lễ.

Đi ra mấy bước, Trần Viễn hiếu kỳ hỏi "Người biết mới vừa rồi chương quỹ kia?"

"Chương quỹ kia họ Vương, là đứng trước Bảo Ninh Dược Phòng chủ tiệm, nhưng chuyện này cũng không hề là mấu chốt, chỗ mấu chốt ở chỗ, mặc dù lão Vương chương quỹ tướng mạo bình thường, lại có cái như hoa như ngọc đợi gà con gái."

Mập mạp đắc ý nói: "Ta đây cũng tính là trước thời hạn lấy lòng cha vợ."

Trần Viễn mặt đầy bừng tỉnh đại ngộ: "Lúc này ta coi như là minh bạch, vì sao hãy nghe ta nói lên muốn tới đập nhà người tiệm lúc, chương quỹ kia nhiệt tình như vậy. Nguyên lai tiểu tử người một mực mơ ước người ta khuê nữ, người ta đối với người đã sớm ghi hận trong lòng a. . ."

Mập mạp không hiểu, liền vội vàng truy hỏi Trần Viễn rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Đợi nghe được Trần Viễn tìm người lúc dùng tìm cơ sau, mập mạp một tiếng gào thét bi thương: "Xong xong, lần này nhà ta cha vợ đối với ta ấn tượng muốn rút xuống ngàn trượng."

Hai người cười đùa giữa một đường đi trước, đi chốc lát, tới một nơi trước từ lâu.

Từ lâu này chỗ hẻo lánh, diện tích cũng không tính đại, bất quá trong đó rượu và thức ăn mùi vị lại rất là không tệ. Tới đây ăn com khách cũng không có nhiều người, cũng đúng lúc cấp Trần Viễn bọn họ liền lưu lại nói chuyện không gian.

Rượu qua tam tuần, Trần Viễn nghĩ tới một chuyện: "Mới thấy người trực tiếp đóng cửa tiệm liền đi, không cần thông báo cậu người một tiếng sao?"

Ai ngờ không đề cập tới cũng còn khá, nhắc lên chuyện này, mập mạp một bụng khổ thủy.

Có lẽ là uống rượu qua được nhanh, mập mạp có chút men say, nói tới nói lui cũng có chút bừa bãi, bất quá Trần Viễn nghe vẫn là ra một đại khái.

Nguyên lai Lý Xuân cứ cứ nghe nói hấn ở Ứng Thiên Tông người hầu sau, động tâm, cố ý viết thơ cấp mập mạp, nói trong tiệm làm ăn quá tốt không đủ nhân viên, hy vọng mập mạp xuống núi giúp đỡ.

Đợi mập mạp sau khi xuống núi, hấn cứ cứ lại ký thác nói thân thể không tốt lắm hy vọng có thể về quê quán dưỡng lão, một phen hư tình giả ý biểu diễn xuống, dụ được mập mạp đồng ý tiếp lấy cửa hàng này, đại giới chính là mập mạp mấy năm qua này tồn hạ toàn bộ ba mươi mấy viên linh thạch.

Mập mạp lại uống một hớp muộn từ: "Nào có cái gì làm ăn quá tốt không giúp được? Chờ ta sau đó mới biết, cửa hàng này vị trí hẻo lánh cực kỳ, cả

thiên hạ đến đều khó khăn phải xem thấy một hai người ảnh. Mà trong điểm còn dư lại là bùa được cặn bã tính lại bên trên cửa hàng mặt tiền đất, cộng lại cũng đáng không tới mười linh thạch."

"Người nói, nào có thể này hãm hại nhà mình thân thích?" Mập mập tràn đầy ủy khuất.

Trần Viễn trong trí nhớ mập mập vốn là cái hoạt bát sáng sủa nói đặc biệt nhiều tính tình. Có lẽ là ở dưới chân núi cô đơn một người không chỗ bộc lộ hết, lúc này thấy Trần Viễn, càng là lý không rời tay nói không ngừng miệng.

"Ban đầu ở trên núi lúc, tư chất kém tu vi thấp bị người xem thường, nguyên tưởng rằng xuống núi sẽ khá hơn một chút. Ai biết xuống núi, không có tiền không có địa vị người ta càng là xem thường người. Cừu cừu hãm hại cho ta, Vương chương quý con gái coi thường ta, ta lần hữu xá lần ta năm cặn dứt khoát ngăn ở ta cửa tiệm cướp khách. . ."

Nói tới chỗ này, mập mập đánh ợ rượu, đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng: "Mẹ hán, luôn có một ngày, Lão Tử muốn mua cái này Phong Vân thành."

Có lẽ là những lời này nói lớn tiếng nhiều chút, ở bên không nhiều mấy người khách nhân nghe vậy nhìn sang, muốn nhìn một chút là ai ở chỗ này khẩu xuất cuồng ngôn.

Đội thấy rõ bất quá là một say như chết tửu quý sau, mọi người rồi rít lác đầu không nữa để ở trong lòng.

Vào giờ phút này, ai có thể nghĩ đến, thiếu niên say rượu ung thuận hoành nguyền, ngày sau lại thật có trở thành sự thực ngày đó đây?

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Chúng ta tới mở Wal-Mart đi

Nhìn hào ngôn "Rượu trước hán là Phong Vân thành, say rượu Phong Vân thành là hán" mập mập, Trần Viễn dờ khóc dờ cười.

Bàn com này bên trên cả đêm, Trần Viễn cũng không chen được miệng, càng không cần phải nói tìm cơ hội với mập mập nói một chút chính sự.

Từ mập mập túi móc ra nhiều chút bạc tính tiền, Trần Viễn kéo dài bất tỉnh nhân sự mập mập hướng cửa hàng đi tới. Say rượu nhân thân một cái đặc biệt chìm, dù cho Trần Viễn có tu vi trong người, con đường đi tới này cũng mệt đến ngất ngư.

Tổn sức đem mập mập chuyển lên giường đi, Trần Viễn ngồi ở một bên không có chút nào buồn ngủ. Tâm lý tính toán đối với (đúng) tương lai dự định, yên tĩnh ban đêm, Trần Viễn con người tỏ ra đặc biệt sáng ngời.

Hùng gà gáy Hiếu, ngủ say một đêm Phong Vân thành dần dần tỉnh lại.

Trong hậu viện, mập mập từ say rượu bên trong giấc giữa tỉnh lại, mơ mơ màng màng thì đi trước mặt mở cửa đón khách.

Trần Viễn kéo lại mập mập, nói: "Hôm nay trước không vội vàng mở tiệm, ta có chút chuyện muốn nói với người nói."

Mập mập tránh thoát Trần Viễn kéo tay, mơ hồ không rõ nói: "Không được, làm việc liền muốn toàn tâm toàn ý đem nó làm xong, coi như không có khách nhân, tiệm này ta cũng không thể đang đóng."

Trần Viễn suy nghĩ một chút, cũng liền theo mập mập đi, ngược lại nghĩ đến cũng không người leo cửa quấy rầy hán và mập mập nói chuyện.

Tiền viện trong điểm, Trần Viễn ngồi ở trên ghế mây, xuất thần nhìn chăm chăm một tấm trực tiếp ngăn hơn nửa cửa tiệm bàn dài. Đó thuộc về cách vách cửa tiệm bàn dài, thôi có thể đầy đủ cho thấy mập mập trong ngày thường sở thụ lần áp.

Trần Viễn khinh thường cùng thứ người như vậy so đo, tại hán nghĩ đến, nếu là hán kế hoạch có thể thành công, chen chúc tới khách nhân sẽ tự thay Trần Viễn đập tấm này chương mất cản đường bàn.

Ngồi ở Trần Viễn đối diện mập mập trên mặt một bộ kinh ngạc vạn phần vẻ mặt, hán cẩn thận từng li từng tí bùng cái lưu ly bình một cái, không thể tin hỏi

"Người là nói, như vậy một chai nhỏ bên trong đồ vật liền muốn bảy mươi linh thạch? Nói cách khác như vậy một chai nhỏ chỉ đáng giá ta sáu năm tiền tiêu hàng tháng, hoặc là bảy giữa ta đây cửa hàng?"

"Là ít nhất bảy mươi, " Trần Viễn rất là ổn định, "Nói thật, ta hy vọng người có thể giúp ta bán được một trăm linh thạch trở lên."

"Mặc như vậy đồ vật, lại không thể tăng cao tu vi, chỉ có nhiều chút để cho da thịt trở nên trắng hơn tác dụng, thật sẽ có người mua sao?" Mập mạp nội tâm tràn đầy nghi hoặc.

Trần Viễn ngược lại chưa từng lo lắng qua tiêu lộ vấn đề: "Người yên tâm, chỉ cần trên thế giới này còn có nữ nhân tồn tại, vật này liền vĩnh viễn không cần lo lắng bán không được."

"Bán một số thứ cũng không phải ta chuyển này chủ yếu mục đích." Trần Viễn thoải phong nhất chuyển, "Như đã nói qua, mập mạp người chẳng lẽ liền muốn trông coi nhà này phá tiệm sống hết đời sao?"

"Người không phải là muốn kiều thê mỹ thiếp phú giáp thiên hạ sao? Người không phải là hào ngôn tráng chí muốn mua Phong Vân thành sao?" Trần Viễn quét nhìn một vòng cái này bên trong phòng đồ nát quang cảnh, lên tiếng hơi châm chọc: "Sợ là quán cóc này không đủ để chống đỡ người thực hiện lớn như vậy mơ mộng đi."

Bị Trần Viễn nhắc tới ngày xưa cuồng ngôn, mập mạp khá có chút ngượng ngùng, áp ứng giải thích: "Ai, ca người cũng đừng trò cười ta, đó là hôm qua uống nhiều, nhất thời. . ."

"Người có mơ mộng cũng không buồn cười, buồn cười là ngay cả mơ mộng cũng không dám có. Suy nghĩ một chút những thứ kia xem thường, người khi dễ qua người người, chẳng lẽ người cũng không nghĩ (muốn) có một ngày, đứng trước mặt bọn họ, hỏi bọn họ một câu '30 năm Hà Đông 30 năm Hà Tây, đừng nên xem thường thiếu niên nghèo' sao?" Trần Viễn xảo thiệt như hoàng.

Thấy mập mạp bị chính mình khuyến khích đến hô hấp thô trọng, sắc mặt trướng hồng, Trần Viễn rất là hài lòng, tiếp tục không chút lưu tình cấp mập mạp rót đến cháo gà: "Người phải tin tưởng, chỉ cần người quyết tâm chưa từng giao động, kiên định đi xuống, có ước mơ gì là không thể thực hiện đây?"

Nghe đến đó, mập mạp cũng không kiềm chế được nữa nội tâm kích động, nhảy đứng dậy, đỏ bừng cặp mắt nhìn chăm chăm Trần Viễn: "Nói đi, ta nên làm thế nào?"

Trần Viễn hí mắt nhìn giống như là đánh máu gà mập mạp, nội tâm cũng không so yên lặng.

Ngay từ lúc xuống núi thời điểm, Trần Viễn liền từng cân nhắc qua, theo chính mình tu vi càng sâu, cái này mỗi tháng mấy trăm linh thạch thu nhập sợ rằng tuyệt đối không đủ tương lai mình sử dụng.

Hi vọng nào một cái gà mẹ đến làm giàu hiển nhiên là không có khả năng.

Cho dù là cái này gà mẹ đẻ trứng rất đặc biệt. Nhưng nếu như mượn cái này chuyên xuống đôi vàng trứng gà mẹ danh tiếng, sau đó đi làm cái sân nuôi gà, vậy cũng được cái không tệ chủ ý.

Trần Viễn chính mình bận bịu tu luyện, nhất định là vô pháp rút ra chút thời gian đến xử lý làm ăn, mà trước mắt năng lực giao tế không tệ mập mạp chính là một cái rất tốt người đại diện chọn.

Mập mạp có nhiệt tình, có dục vọng, mà còn tốt không chế, để cho hán tại thế tục giữa đấu tranh anh dũng đi, mà Trần Viễn chỉ cần tăng cao tu vi, tranh thủ leo đến cao vị, đương tốt mập mạp chỗ dựa liền có thể.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn đối với (đúng) mập mạp mặt thụ tủy cơ hành động: "Nơi này có tám bình da trắng đẹp, người cầm đi đấu giá. Kiểm bao nhiêu tiền cũng không trọng yếu, trọng yếu là ngay từ đầu muốn đánh vang tiếng tăm của chúng ta. Có danh tiếng, đối mặt mộ danh mà khách tới người người liền cần phải nghĩ biện pháp lưu lại người ta."

"Muốn gia tăng trong tiệm hàng hóa chủng loại, chúng ta làm Tu Chân Giả làm ăn, liền muốn đứng ở người khác góc độ suy nghĩ một chút bọn họ cần gì nhất. Không chỉ là lá bùa Linh Thảo, chỉ cần là có nhu cầu, chúng ta liền muốn làm được có hàng."

"Cùng mỗi cái bên trong môn phái nhỏ còn có sẽ Luyện Khí Luyện Dược Tán Tu môn nơi quan hệ tốt, tranh thủ có thể trực tiếp từ bọn họ nơi đó tiến hóa đến giảm bớt tầng tầng qua tay chi phí."

"Đánh ra hàng ngày ổn định giá quảng cáo, kêu lên 'Là khách nhân tiết kiệm mỗi một khối linh thạch' khẩu hiệu, tranh thủ mỗi một chủng hàng hóa ở tiệm chúng ta đều phải làm được so người khác càng hơi rẻ. . ."

Trần Viễn vẫn còn đang miệng lưỡi lưu loát thao thao bất tuyệt, mà mập mạp ánh mắt, dần dần do đồng ý chuyển thành khâm phục tiếp đó biến thành sùng bái.

Quả thực không nhịn được trong lòng hiếu kỳ, mập mạp mở miệng hỏi: "Anh ta, người cũng quá lợi hại, thế nào biết nhiều như vậy?"

Trần Viễn cười không nói. Cái này dĩ nhiên không phải Trần Viễn giữa đêm giấc tỉnh thiên phú buồn bán, chẳng qua là hán năm đó tình cờ giữa xem qua Wal-Mart gây dựng sự nghiệp cổ sự, ý vào đầu óc tốt ghi nhớ đại khái a.

Lại chỉ điểm mập mạp mấy câu liên quan tới như thế nào mở lấy phân điểm, kế toán như thế nào giám sát, trong điểm như thế nào bố trí sau, Trần Viễn rốt cục thì dừng lại.

Lúc này mập mạp mới bừng tỉnh đại ngộ như vậy đã tỉnh hồn lại, liền vội vàng tìm đến giấy bút, thừa dịp trong đầu lời nói trà(còn) rất rõ ràng, mau mau động thủ nhớ kỹ.

Chẳng qua là viết lên cuối cùng, mập mạp đột nhiên có nghi hoặc: "Trần Viễn, người nói muốn mượn cái này da trắng mỹ khai hòa tiếng tăm của chúng ta, có thể tiếng tăm của chúng ta rốt cuộc là cái gì nhỉ?"

Trần Viễn nghe vậy trong lòng hơi động, mỉm cười nói: "Liền kêu 'Lấy bảo' đi."

Đối với tương lai lấy bảo lợi nhuận phân chia, hai người lại nổi tranh chấp. Bởi vì lấy bảo tài chính khởi động đem toàn bộ đến từ Trần Viễn đầu giá da trắng mỹ được, lại tăng thêm cảm thấy chủ ý đều là Trần Viễn đưa cho, mập mạp quyết ý chỉ cần một thành lợi nhuận thuận tiện.

Có thể Trần Viễn suy nghĩ, lấy bảo phát triển không thể rồi bỏ mập mạp dốc hết tâm huyết bốn ba lao lực, lại không muốn đem tới bởi vì lợi ích phân phối mất thăng bằng mà đưa đến huynh đệ bất hòa, sở dĩ nói ra chia bảy ba.

Cho tới bây giờ chỉ nghe ngại tiền thiếu, đến Trần Viễn bọn họ nơi này, chính là cảm giác mình cầm quá nhiều. Nghĩ đến đây hai người nhìn nhau cười một tiếng, nhượng bộ một bước, quyết định người hai ta tám phần thành tỷ lệ.

Trở về núi trên đường, Trần Viễn hăm hở. Mầm mống đã chôn, tiếp theo chỉ cần lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi hán trưởng thành lên thành đại thụ che trời ngày hôm đó.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Ở đó phụ lục trong cuộc sống

Trước hai nhóm da trắng mỹ kiểm lấy linh thạch, Trần Viễn trừ lấy ra một ít dùng để mua tài liệu, cùng với bù đắp lúc chế thuốc linh khí thiếu hụt, còn lại đều giao cho mập mạp, cung cấp hán phát triển lấy bảo sử dụng.

Hai tháng giữa, mập mạp mượn da trắng mỹ khai hòa danh tiếng, chiêu nạp vài tên Luyện Dược trình độ không tệ Tán Tu, cái kinh nghiệm phong phú lão chương quỹ, chính tay chuẩn bị lấy bảo đệ nhất gia phân điểm.

Mập mạp bên kia hết thấy thuận lợi, Trần Viễn bên này lại đụng phải một ít phiền toái.

Ở lần thứ ba thấy Trần Viễn sau, Linh Thủ Viên quán sự trên mặt nhất thời chất đầy cười khô.

"Không phải là sư huynh có ý gây khó khăn người, chỉ là như vậy đi xuống quả thực không phải là biện pháp a" còn không có đợi Trần Viễn nói rõ ý đồ, kia quán sự liền trực tiếp mở miệng.

"Từ người lần đầu tiên rút ra dầu tron đi qua, kia Bạch Trạch cảm giác mình thay đổi gây liên cả ngày buồn bực. Đến cuối cùng, càng là biến hóa bi phần làm thức ăn Dục, gắng gượng để cho sư huynh nơi này chăn nuôi chi tiêu vượt qua rất nhiều."

"Tháng trước tới phiên người lúc, xem ở Ngô trường lão trên mặt chính ta móc tiền túi bỏ tức lỗ hổng, nhưng nếu như một mực tiếp tục như vậy, sư huynh ta. . . Thật gánh không được a!"

Trần Viễn nghe quán sự sư huynh than phiền dờ khóc dờ cười: Cái này Bạch Trạch cũng thật là ngao kiêu, người nói người cũng không phải là sinh ở Đường Triều, trà(còn) chú trọng cái gì với mập là đẹp a.

Bất đắc dĩ, Trần Viễn chỉ đành phải đáp ứng quán sự sư huynh, mỗi tháng cho 50 linh thạch đến làm Bạch Trạch dinh dưỡng bù.

Nhưng những thứ này cũng không qua là nhiều chút nhạc đệm, nhóm thứ ba được cao bán ra sau trừ đi chi phí, cho thêm mập mạp lưu lại một nhiều chút dùng cho kinh doanh vốn, Trần Viễn mang về trọn ba trăm linh thạch nhiều.

Ấm áp bên trong phòng, Trần Viễn đứng dậy đi tới bên cửa sổ, ngoài cửa sổ đã là một mảnh Tuyết thế giới. Đưa tay đẩy cửa sổ ra, đón đập vào mặt gió rét, Trần Viễn thỏa mãn thở phào một hơi: Rốt cuộc Luyện Khí Thất Trọng.

Không sai, lần này mang về núi ba trăm linh thạch, để cho Trần Viễn tu vi từ Luyện Khí Ngũ Trọng vượt qua Luyện Khí Lục Trọng đi tới Luyện Khí Thất Trọng.

Theo tu vi tăng lên, khí huyết lực càng bàng bạc, dần dần Trần Viễn rất ít lại cảm thấy giá rét. Nếu không phải hôm nay đột nhiên tới một trận tuyết lớn, Trần Viễn cũng không từng ý thức được, thời gian trôi đi tới ngày đông giá rét.

Từ sương tự chi trắng đến xuân đôi dải trắng, Trần Viễn đã tới Ứng Thiên Tông hơn ba tháng, mà Nội Môn Đệ Tử lần đầu khảo hạch, cũng gần ngay trước mắt.

Bởi vì mỗi nhánh thành tích khảo hạch kém cỏi nhất ba người sẽ bị đào thải, theo khảo hạch ngày tháng dần dần tới gần, giữa đệ tử cũng tràn ngập lên từng tia từng tia không khí khẩn trương.

Giáo tập môn không có tiết lộ qua nội dung khảo hạch đến cùng cái gì, nhưng bởi vì cái này nhập môn đầu ba tháng các hệ trường học đều là trọng lý luận nhẹ thực tế, cho nên các đệ tử phần lớn cho là khảo hạch cũng nên là như thế.

Cho nên khảo hạch tới đang lúc, tùy ý có thể thấy ôm quyển sách vui đầu học hành cực khổ các đệ tử. Trần Viễn cũng là như vậy, dù cho hần luôn luôn tự phụ vào chính mình năng lực học tập, lúc này cũng không dám buông lỏng khinh thường.

Đào mắt nhìn chính mình chỗ ở căn phòng, Trần Viễn trên mặt không khỏi lộ ra cười khổ một hồi.

Chỉ thấy trên bàn dài, cái ghế bên cạnh, gối vừa đầy mắt có thể thấy đều là sách vở. « Linh Thú đồ giám », « Trận Văn Tường Giải », « Luyện Khí dò xét sơ sơ » . . . Cúi đầu và ngẩng đầu đều là.

Nếu không phải đích thân trải qua, đánh chết Trần Viễn cũng sẽ không tin tưởng, tu chân bắt đầu, cuối cùng bộ dáng như vậy.

Gần đây những này qua, Trần Viễn mỗi ngày ôm sách học tập đến hoa mắt váng đầu, trong thoáng chốc cuối cùng có chút ở chuẩn bị chiến đấu thi đại học ảo giác. . .

Trời đất mệnh mông, một đạo kiếm quang hoa phá trường không, cắt rời từng mảnh bay xuống bông tuyết. Đợi tiếp cận một tòa đền lúc, Phi Kiếm dừng lại. Trên thân kiếm người thu công cát kiếm, đi tới cửa trước nhẹ nhàng gõ ba cái, rồi sau đó bó tay đứng yên, kiên nhẫn chờ đợi.

Bất quá chốc lát, trong điện truyền tới một tiếng cang thanh âm "Là rõ Chân sư đệ sao? Vào đi."

Đến chương môn cho phép, 27 phân công Truyền Công Trưởng Lão Tôn Minh thật, kẹp nhất loa trang giấy bước mà vào.

"Bẩm chương môn sư huynh, lần này bên trong cửa khảo hạch đề thi đã ra tốt."

"Làm phiền sư đệ, chỉ bất quá cái này đề thi. . . Sợ là không dùng được." Phân công chương môn Lăng Đạo Tôn trên nét mặt hơi vẻ áy náy.

"Há, đây là vì sao?" Khá phí tâm lực thành quả bị hủy bỏ, Tôn trưởng lão lại cũng không có sao không nhanh, chẳng qua là đối chương cửa lý do cảm thấy hiếu kỳ.

"Sư huynh ta cân nhắc nhiều lần, quyết định đem lần này 'Tài trí' thử, đổi thành 'Thiên tư' thử, sau đó chấm bài thi còn cần các vị giáo tập nhiều tốn chút tâm tư." Lăng Đạo Tôn lời mới vừa ra khỏi miệng còn có chút do dự, nói đến phần sau lúc cũng đã trở nên kiên định.

"Thiên tư' thử?" Tôn trưởng lão nghe vậy ngẩn ra, "Có hơn bảy mươi năm không có thể này thi đậu đi. Chẳng lẽ lần này trong hàng đệ tử có đề cho chương môn sư huynh ngài đặc biệt coi trọng?"

Lăng Đạo Tôn cười không đáp, chẳng qua là ở trong lòng yên lặng thầm nói: "Lại mỗi mắt mong chờ đi."

Chương môn đạo tôn quyết định, môn phái cao tăng ý nghĩ, Trần Viễn các đệ tử môn tự nhiên vô pháp biết được. Hần hiện tại khổ não là một chuyện khác.

Trong phòng học tập quá lâu, Trần Viễn vốn là dự định đi ra ngoài hóng mát một chút, thương thương Tuyết, nhưng không nghĩ tại cửa bị hào hứng chạy tới Chu Chí Hào cấp chặn lại.

"Cái này, cũng không cần đi. . ." Trần Viễn mặt đầy lăm khó nhìn trước mặt một đồng tề giấy nhỏ.

"Làm gì không muốn?" Chu Chí Hào rất là kỳ quái Trần Viễn phản ứng, "Đây chính là từ thượng giới sư huynh kia gom đề thi, sau đó cố ý tìm người với thâm thâm phương pháp viết tất câu trả lời. Người yên tâm, ta nghe các sư huynh nói qua, hàng năm đề thi đều biến hóa không lớn."

"Người cũng đừng coi thường, liền mấy tờ giấy này cái, hiện tại không có mười linh thạch, người xem cũng đừng nghĩ thấy. Nếu không phải chúng ta quan hệ tốt, ta đều không bỏ được lấy ra. " thấy Trần Viễn không vì ý động, Chu Chí Hào còn đang tận tình khuyên bảo khuyên nhủ.

Thấy Chu Chí Hào thái độ kiên quyết, sợ lạnh Chu sư đệ lòng Trần Viễn chỉ đành phải bắt đắc dĩ đem các loại "Khảo thí bí tịch" nhận lấy đến.

Đưa đi nhiệt tâm Chu sư đệ, Trần Viễn liền ánh nhìn liếc nhìn trên bàn đồng kia tờ giấy.

Trên tờ giấy khắc đầy ví dụ như "Pháp thuật danh từ giải thích 20 cái, Trận Văn hợp lại nguyên lý 30 hỏi, tuần hóa Linh Thú bảy loại phương pháp. . ." Các loại nhỏ bé chữ. Trần Viễn lắc đầu một cái, đoàn lên những tờ giấy này xít lại gần đèn.

Nhìn tờ giấy dần dần hóa thành tro bụi, Trần Viễn bùi ngùi thở dài: "Khảo thí ăn gian loại sự tình này, nghĩ như thế nào đều không phù hợp ta đây loại học bá phong cách a. . ."

Bất kể chúng đệ tử thấp thỏm cũng được, mong đợi cũng tốt, sau khi nhập môn lần đầu kỳ thi cuối năm, rốt cục thi đến.

Kỳ thi cuối năm tổng cộng có bảy khoa, theo thứ tự là: Tu vi, Linh Văn, Luyện Khí, Linh Dược, trận pháp, thuật pháp, Ngự Thú. Ngày đầu khảo hạch là tu vi và Linh Văn, quá trình không có chút rung động nào.

Linh Văn khảo hạch chẳng qua chỉ là để cho đệ tử mặc tả 3000 Linh Văn thôi, mà tu vi khảo hạch càng là giống như đi cái đi ngang qua sân khấu.

Các đệ tử xếp thành đội ngũ từng cái đi vào trong phòng, bên trong ngồi tên trưởng lão hỏi tên họ rồi sau đó quan sát mấy lần, ghi nhớ nào đó một cái nào đó tu vi và Linh Văn, quá trình không có chút rung động nào.

Xếp hàng lúc, không biết là vị kia đệ tử sâu kín nói: "Ai, thế nào cảm giác giống như là ở xếp hàng đi dạo phòng tắm à?" Nhất thời đưa tới trong đội ngũ trận trận cười vang.

Có lẽ là ngày đầu ung dung vui sướng khảo thí trải qua cấp các đệ tử một cái ảo giác. Ngày thứ hai kỳ thi cuối năm trước giáo tập môn ở nhấn mạnh khảo thí quy củ thời điểm, đường giữa bầu không khí vẫn một mảnh ung dung an lành.

Thế nhưng chờ đến đề thi phát đến mỗi một người học trò trong tay lúc, trên mặt mọi người nhất thời thay đổi nhan sắc. Nhìn bài thi bên trên kia chỉ có ngắn ngủi một hàng chữ, rất nhiều người đều không nhận được kinh hô thành tiếng đến: "Chuyện này. . . Rốt cuộc là cái quỷ gì?"

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Ta sở trường nhất chính là cái này

Thời gian trở lại bên trong cửa kỳ thi cuối năm một ngày trước.

Lý Vi tại chính mình trong phủ các loại (chờ) tới hán trông đợi đã lâu một bóng người.

"Người tới nha."

"Cuối cùng thống kê số người thời gian sử dụng giữa lớn lên nhiều chút, để cho sư tỷ chờ lâu."

"Bán bao nhiêu phần?" Lý Vi không kịp chờ đợi hỏi.

"Mười Linh Thạch một phần, tổng cộng bán ra một trăm mười ba phần." Người kia trong lời nói có chút tự đắc, bất quá các loại (chờ) chốc lát, hán lại có chút lo âu hỏi "Sư tỷ, làm như vậy thật không thành vấn đề sao? Chương môn hán lão nhân gia sẽ không trách tội chúng ta chứ?"

Lý Vi mí mắt một phen, đối với (đúng) lời này khịt mũi coi thường: "Người cho rằng là chương môn lại không biết? Ta cho người biết, những thứ này Linh Thạch, hán chính là muốn phân đi hơn phân nửa."

Người kia rất là cả kinh, hiển nhiên không nghĩ tới sẽ có được như vậy câu trả lời.

"Được rồi được rồi", Lý Vi vẫy tay một bộ không nhận được bộ dáng. "Thời điểm không còn sớm, ta muốn nghỉ ngơi, người đi về trước đi. Đừng chuyện này người làm được không tề, những thứ kia số lẽ tự nhiên xem như là cho người thù lao đi."

Người kia mừng rỡ, chấp tay nói: "Đa tạ sư tỷ." Rồi sau đó hán lưu lại một Thiên Linh thạch, liền cáo từ rồi đi.

Không thể tưởng, người kia vừa mới nhắc chân liền bị lý sư tỷ gọi lại: "Ai ai ai, người làm gì vậy đây. Nghe không hiểu số lẻ là ý gì sao? Còn có một trăm Linh Thạch đây, nhanh lấy ra. . ."

Người kia nghe vậy mắt tròn trắng, hận không được hung hăng tát mình mấy cái bạt tai: Biết rất rõ ràng cái này sư tỷ là cái gì tánh tình, ban đầu là thế nào bị quý ám suy nghĩ cùng với nàng hợp tác?

Đưa đi không hiểu chuyện sư đệ, Lý Vi nhìn trên bàn một ngàn một trăm viên Linh Thạch, chỉ cảm thấy ánh đèn nổi bật hạ những thứ này tiểu đồ vật là như thế chói mắt khả ái.

Có thể thu hồi Linh Thạch sau, Lý Vi tâm lý nhưng có chút lo lắng bất an: Nếu là chương môn biết rõ chuyện này, không biết lái trừ ta đi. . .

Bất quá chẳng qua là phiền não chốc lát, hẳn lại tìm được cái lý do an ủi từ bản thân tới: "Ứng có nên hay không, ngược lại chương môn đều tiết lộ có thiên tư thừa. Thiên tư thừa nha, đừng nói thượng giới đề thi, chính là cái này lần đề mục, trực tiếp cho bọn hắn cũng không cái gì ảnh hưởng a."

Thời gian đã tới bên trong cửa kỳ thi cuối năm ngày thứ hai.

Trần Viễn thật sớm sẽ đến Hoang Chi đệ tử trường thi.

Chu Chí Hào đi theo một bên, thần sắc dễ dàng: "Trần Viễn, không nghĩ tới người cho ta Linh Văn tự điển thật đúng là tác dụng. Theo cùng nhau viết xuống, ta lại cũng mặc đi ra 2500 sáu trăm cái. Đi về hồi một vòng, thật giống như cũng liền Tô Tiên Nam mặc nhiều hơn ta."

"Đối với người đây? Linh Văn thi như thế nào đây?" Chu Chí Hào hỏi.

"Tạm được đi." Trần Viễn chú ý cũng không ở hôm qua khảo thí thượng, cau mày làm bầm lâu bầu câu: "Kỳ quái, này cũng lập tức sẽ khảo thí, tại sao còn không người thông báo hôm nay thi cái gì chứ?"

Chu Chí Hào đối với cái này cũng là cảm thấy nghi hoặc, cười than phiền câu: "Đúng vậy, môn phái không thông biết thi cái gì tiểu sao cũng không tốt chuẩn bị đây. . ."

Hoang Chi đệ tử trường thi thiết lập tại Phủ Định điện Dưỡng Tâm các, đi vào trong đó, Trần Viễn hai người mỗi người tìm chỗ ngồi xuống. Chờ chốc lát, Hoang Chi các đệ tử lại đều đã đến đông đủ.

Đợi đến một mập một gầy hai vị giáo tập kẹp bài thi đi vào, có gấp gấp đệ tử không nhịn được mở miệng hỏi "Sư phụ, hôm nay rốt cuộc thi cái gì à?"

Gầy cái giáo tập một bộ tính tình nóng nảy, nghe vậy trừng trở về: "Hoàng cái gì, người là muốn gấp tìm câu trả lời sao?"

Đệ tử kia nhất thời bị sặc không nói ra lời, chỉ đành phải âm ức ngồi xuống.

Một vị khác mập mập giáo tập bỏ xuống bài thi, ung dung thông thả mở miệng: "Bắt đầu thi trước, ta trước nói với các người nói quy củ."

"Khảo thí trong quá trình, Tha Tâm Thông, Độc Tâm Thuật, Ứng Nhân thuật, Truyền Âm Nhập Mật hết thấy không cho phép dùng, phạm là có sóng linh khí hết thấy coi là ăn gian. Mà ăn gian hậu quả chỉ có một loại, đó chính là đuổi ra khỏi sơn môn."

"Đương nhiên, những thứ này pháp thuật các người hiện tại cũng đều không biết, bất quá quy củ vẫn là phải sớm đứng lên."

"Còn như chuẩn bị kẹp theo đệ tử, ta khuyên các người tiết kiệm một chút tâm tư, trừ phi người tự giác có thể lừa gạt được chúng ta Kim Đan tu sĩ Linh Giác. . ."

"Một điểm cuối cùng, lần này khảo hạch là lúc cả ngày."

Ở mập giáo tập nói đến đây vài lời đồng thời, gầy cái giáo tập đã đem bài thi phát hạ đi.

Đợi thấy rõ bài thi thượng kia ngắn ngủi chỉ có một nhóm đề thi sau, rất nhiều đệ tử đều khóc không ra nước mắt: Cái này còn cần cầm chỉ kẹp theo sao? Coi như người đem sách sắp xếp trước mặt của ta, ta cũng không biết làm như thế nào sao a. . .

Trần Viễn lại không ở nhóm này. Tại hắn thấy đề thi một khác kia, chỉ cảm thấy loại này khảo thí hình thức quá quen thuộc.

Chỉ thấy lần đầu bên trong cửa kỳ thi cuối năm đề thi là: Cạn nói người đối với (đúng) khí thuật thuốc trận thú năm đạo cái nhìn cùng hiểu.

Đây không phải là đề cho viết luận văn sao? Trần Viễn nghĩ đến, mà còn ở nguyên lai thế giới, chỉ có các giáo sư muốn trộm lười lúc, mới sẽ cho ra loại này nói chuyện không đầu đề mục.

Viết luận văn loại sự tình này, ta có thể sở trường nhất, Trần Viễn đột nhiên tới hứng thú.

Ngay tại còn lại các sư đệ đối mặt đề thi, còn tại đằng kia vô đầu bút tại thời điểm, Trần Viễn cũng đã không chút nghĩ ngợi nghĩ tốt năm cái đề mục:

« luận nhiệt độ kém cùng xoay tròn đối với (đúng) Phong Hệ thuật pháp uy lực ảnh hưởng »

« đối với (đúng) Linh Thú thuần dưỡng trong quá trình tiến hóa cùng thoái hóa hiện tượng một điểm tham khảo »

« cạn nói như thế nào dùng chiết cây phương pháp bồi dưỡng linh thảo loại sản phẩm mới »

« luận chính hòa làm giảm độ cứng tôi vào nước lạnh tôi lại đối với (đúng) Luyện Khí phẩm chất ảnh hưởng »

« đối với (đúng) một loại mới trận pháp Âm Dương Ngũ Hành Bát quái trận vài điểm phỏng đoán »

Qua lại nhìn kỹ nhiều lần, Trần Viễn lựa ra viết Linh Thú Luận Đề tờ giấy kia, trong lòng thầm nghĩ: Hay là trước viết cái này đi, cái này tương đối thú vị.

Cần nhắc một phen, Trần Viễn cầm bút ở đó đề mục hạ viết: Cạnh tranh sinh tồn, Thích Giả Sinh Tồn. . .

Cho dù trong bụng có hàng, một ngày phải hoàn thành năm bài luận văn, thời gian cũng có chút khẩn trương. Trần Viễn không dám thờ ơ, cúi đầu viết thoăn thoắt lên.

Ngay tại Trần Viễn bọn họ tiến hành khảo hạch cùng thời khắc đó, hơn mười dặm ngoại môn phái nghị sự trong đại điện đang có một đám các lão gia ở lẫn nhau thổi phồng.

"Nhớ năm đó, chương môn sư huynh nhất thiên « luận chống Linh Thú da Rêu năm loại phương pháp » nhưng là để cho người khen không dứt miệng đây."

"Ha ha, đâu có đâu có, Tôn trưởng lão người « nhanh chóng phân biệt Linh Dược trong vườn cỏ đại chí bí quyết » cũng là rất được sư tôn tán thưởng đây."

Một bên Tăng Tinh Các Văn Các chủ, gương mặt nhìn chương môn sư huynh cùng Truyền Công Trưởng Lão hồ hởi hót lại chen miệng vào không lọt, thầm hận chính mình muộn hai giới không có vượt qua hơn 70 năm trước lần đó thiên tư thừa.

Làm người ta thể xác và tinh thần vui thích thổi phồng xong, Tôn trưởng lão thu hồi nụ cười nghiêm mặt nói: "Ngày đó, chương môn sư huynh làm ra cái quyết định này, sư đệ ta quả thực là cả kinh."

Lăng Đạo Tôn cười chum chim vuốt râu: "Là sư huynh không đúng, không có nói trước thông báo Tôn sư đệ, để cho sư đệ xuất ra đề thi một phen khổ tâm uống phí."

"Vậy cũng không sao, đề thi để lại cho hạ giới đệ tử sử dụng chính là. Chẳng qua là thứ cho sư đệ mất vụng về, còn chưa từng phát hiện khóa này trong hàng đệ tử có gì xuất chúng nhân vật." Tôn trưởng lão trong giọng nói thái độ có chút biến hóa.

Không đợi Lăng Đạo Tôn đáp lại, Tôn trưởng lão nói tiếp: "Vào đệ tử bình thường mà nói, Nhập Môn bất quá ba tháng, thời gian còn muốn chia đều năm phần, đối với (đúng) một chữ Đạo có thể có mấy phần giải có thể tưởng tượng được."

"Nếu là không có nhân vật tuyệt thế xuất hiện, tổ chức như vậy một hội thiên tư thừa, tức là đối với (đúng) đệ tử bình thường không phụ trách, cũng là để cho môn phái cái mất nhiều hơn cái được."

Đối mặt Tôn trưởng lão ác liệt nghi ngờ, Lăng Đạo Tôn vẫn là bộ kia đạm nhiên thần thái, vẫn chẳng qua là ở trong lòng thì thầm: "Lại mỗi mất mong chờ đi."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Vận mệnh giao cho rút thăm quyết định

Bên trong cửa kỳ thi cuối năm thành tích đem ở sau ba ngày công bố.

Trong ba ngày này, hướng Nhật Tinh lực dư thừa sống động vào trên núi các nơi các đệ tử cũng không thấy tăm hơi. Toàn bộ bên trong cửa phảng phất đều bị một loại lo âu bất an xen lẫn trông đợi không khí bao phủ.

Thỉnh thoảng, cũng có thể nghe theo tình lặng xó xỉnh nơi truyền tới mơ hồ khóc thút thít, đó là tự giác thì quá kém đệ tử ở lo lắng cho mình Tu Tiên đường từ đó đoạn tuyệt.

Mà các loại hỗn tạp khó hiểu tâm tình, chờ đến yết bảng ngày đó, tích lũy đến đỉnh phong.

Liên miên nhiều ngày Đại Tuyết đã ở đêm qua ngừng nghỉ, hôm nay là một khó có được khí trời tốt. Sườn núi nơi Giáo Trường, tám nhánh đệ tử phân biệt rõ ràng, mỗi người tụ ở một nơi, chờ đợi thành tích công bố.

Hoang Chi đệ tử nơi, Trần Viễn đứng ở đi trước, duy trì đội ngũ trật tự.

Tô Hoàng Tử nhìn Trần Viễn tràn đầy hăm mộ, bất quá thay đổi ý nghĩ nghĩ đến chính mình lần này trong khảo hạch phát triển, không nhận được lớn tiếng châm chọc nói: "Thừa dịp còn có thời gian, mau mau nhiều đùa giỡn một chút uy phong đi. Ngày mai bên trong chi này chuyện đầu hăm coi như không ở đây người trên đầu."

Như vậy cấp thấp khiêu khích, Trần Viễn mới không thêm đề ý. Ánh mắt nhìn về phía chỗ trống, Trần Viễn giọng ác liệt: "Tập hội (sẽ) chỗ, lớn tiếng ồn ào náo động còn thể thống gì. Ta khuyên một ít người chú ý một chút, chính mình mất thể diện không liên quan, nhưng chớ đem chúng ta Hoang Chi đệ tử lôi kéo vào."

"Người. . ." Tô Hoàng Tử sắc mặt trướng hồng, "Người liền đắc ý trước đi, cũng đừng thân là nhánh chuyện lại thì một sau ba gã, trực tiếp bị đuổi ra khỏi sơn môn, đó mới thật dễ cho chúng ta Hoang Chi đệ tử thành trò cười."

"Xem ra Tô Hoàng Tử vẫn còn có chút tự biết mình nha, biết rõ các người Hoang Chi chính là một cái trò cười." Một trận cay nghiệt thanh âm xa xa truyền tới, mọi người nghe vậy nhìn, chỉ thấy một cái môi cực mỏng thiếu niên chính xuyên qua đám người đi tới.

"Bước nếu nhẹ, người tới làm gì. Ta Hoang Chi đệ tử như thế nào còn chưa tới phiên người cái người ngoài đánh giá." Tô Hoàng Tử trợn mắt nhìn người vừa tới, xem ra tựa hồ là biết rõ người này là ai.

"Ồi ôi ôi, các người nhánh chuyện đều không nói chuyện đây, người Tô Tiên Nam gấp cái gì."

Dứt lời, tên kia là bước nếu nhẹ thiếu niên chuyển hướng Trần Viễn: "Vị này chắc hẳn chính là Hoang Chi nhánh chuyện Trần Viễn Trần sư huynh đi."

Trần Viễn nhìn người trước mặt, thiếu niên này Ngọc Thụ Lâm Phong vẻ ngoài không tệ, chỉ tiếc cùng hắn kia thật mỏng môi cùng trên mặt hài hước nụ cười phối hợp chung lại, lại hết sức dễ cho người chán ghét. Trần Viễn bành hăn liếc mắt: "Người là ai à?"

Bước nếu Hư Tượng là bưng bình đại ngộ như vậy "Ồ" âm thanh, dùng một loại kiêu căng ngữ điệu nói: "Quên giới thiệu, bản thân bước nếu nhẹ, đến từ tu chân gia tộc Bộ gia, thừa Mông sư đệ môn thương yêu bị chọn làm thiên nhánh nhánh chuyện."

"Bộ gia?" Cho dù Trần Viễn mới tới không lâu, đã từng nghe nói qua gia tộc này danh tiếng, được xưng là Đông Đại Lục tứ đại gia tộc một trong. Thực lực tuyệt đối không thua kém Trần Viễn chỗ 27 phái, chẳng qua là chẳng biết tại sao sẽ chọn đem con cháu đưa đến cái này tới.

"Người thân là thiên nhánh đệ tử, không ở đây người môn tốt lắm tốt ngày ngốc tìm chúng ta Hoang Chi bên này làm gì?" Trần Viễn tựa như cười mà không phải cười nhìn bước nếu nhẹ, mở miệng hỏi.

"Các hạ cần gì phải hùng hổ dọa người như vậy." Bước nếu nhẹ mặt đầy vẻ mặt vô tội, "Chẳng qua chi là nghe nói Hoang Chi nhánh chuyện cuối cùng tạp dịch xuất thân, tại hạ trong đầu nghĩ huynh đài có thể vượt trên chúng ta Tô Hoàng Tử, nhất định có chỗ hơn người, cho nên đã sớm muốn làm quen một phen. Chẳng qua là bởi vì chương trình học khác nhau duyên cớ, hôm nay mới có duyên nhìn thấy."

Dứt lời, bước nếu nhẹ liếc Trần Viễn liếc mắt, vẻ mặt rất là tiếc cho: "Chi tiếc cái này vừa thấy lại để cho tại hạ rất là thất vọng, cái gọi là tạp dịch nhánh chuyện, không gì hơn cái này!"

Trần Viễn dùng một loại xem bệnh thần kinh nhãn thần nhìn bước nếu nhẹ, rồi sau đó càng là nhắm mắt dưỡng thần, lười lại lý tới thứ ngu ngốc này.

Ở bên còn lại nhánh đệ tử chính là cảm thấy có chút kỳ quái, có người hỏi "Việc này nếu nhẹ hôm nay là thế nào, thế nào cùng một tạp dịch gây khó dễ?"

Bên cạnh hắn một người đáp: "Còn có thể thế nào, hôm nay nhiều người như vậy tại chỗ, hẳn nghĩ ra danh tiếng muốn điên chứ. Hẳn thân là nhánh chuyện, chung quy không tốt đi khi dễ đệ tử bình thường, có thể còn lại nhánh chuyện lại không nhất định đề ép được, cho nên không thể làm gì khác hơn là chọn cái yếu nhất nhánh chuyện đuổi theo rồi."

Ngay tại các đệ tử tiêu tảo khó an thời khắc, cách đó không xa nghị sự trong điện người vào người ra một mảnh bận rộn cảnh tượng.

Làm Ứng Thiên Tông phân phát, trong đó trọng yếu nhất một cái chức trách là vì chủ Tông bồi dưỡng tốt hơn môn nhân đệ tử. Cho nên 27 phân phát bên trong, từ chương môn, cho tới mỗi một nhánh giáo tập đều đối với (đúng) khóa này đệ tử lần đầu khảo hạch chú ý vô cùng.

Chương môn Lăng Đạo Tôn nhìn vội vã chạy vào trong điện chấp sự, hơi nhíu mày: "Bảng danh sách còn không có xếp hàng ngay ngắn sao? Lần này lại là chuyện gì?"

"Còn lại thất nhánh bảng danh sách không sai biệt lắm, chính là Hoang Chi bên kia thật giống như ra nhiều chút tình trạng. Ngoài ra, Huyền nhánh trong hàng đệ tử có hai gã đệ tử thất khoa thành tích đều là ba Bình tứ đỉnh cũng liệt vào đếm ngược thứ ba, Tôn trưởng lão để cho ta hướng ngài dạy nên xử

lý như thế nào."

"Rút thăm, rút được người nào người nào lưu lại." Lăng Đạo Tôn không chút nghĩ ngợi liền trả lời.

"A, " kia chấp sự nghe sững sốt, muốn nói lại thôi, "Lời như vậy, hội (sẽ) không sẽ đối với không trúng tuyển đệ tử có chút không công bình à?"

Lăng Đạo Tôn không nhịn được giải thích: "Thành tích không tốt bảo ngày mai tư không được vận khí khó nói rõ Tiên Duyên không đủ, loại này đệ tử cưỡng ép lưu lại mới là đối với hắn không phụ trách. Nghe hiểu không có, biết liền mau mau trước tiên đem thất nhánh bảng danh sách thả ra ngoài, còn nữa, đi thúc giục Hoang Chi giáo tập, để cho tốc độ bọn họ nhanh lên một chút."

Lăng Đạo Tôn vừa dứt lời, chỉ thấy Hoang Chi năm vị giáo tập sảo sảo nhượng nhượng (bảy mồm tám mỗ chõ vào) lời kéo không dừng chạy đi vào, ở phía sau bọn họ chẳng biết tại sao trà (cồn) đi theo Cháp Pháp Đường nghiêm trường lão.

Nhìn cái này một đám người, Lăng chương môn hết sức xoa xoa căng đầu, ai thán nói: "Hôm nay đây là thế nào, không về không. . ."

"Đến." Chính chờ tâm tiêu các đệ tử, nhìn thấy hai vị trưởng lão xa xa đi tới, phảng phất bình tĩnh trong mặt hồ bị ném vào cục đá, nhất thời vén lên trận trận gợn sóng.

Hai vị trưởng lão không nhìn quần tình mãnh liệt các đệ tử, một người ung dung thông thả mở ra bảng danh sách, một người khác thì lại lấy pháp lực ở trong hư không huyền hóa ra tương ứng màn sáng, thuận lợi các đệ tử kiểm tra.

Rất nhanh, bước nếu nhẹ ngay tại thiên nhánh đệ tử bảng danh sách bên trong tìm tới tên mình. Nhìn tên sau tam giáp hai Ất Thượng hai Ất Trung thành tích, bước nếu nhẹ nhũ mày hơi có chút bất mãn.

Nhưng là chờ đến còn lại nhánh bảng danh sách lần lượt thả ra, hân sắc mặt dần dần trở nên tốt hơn một chút, bởi vì hắn phát hiện trừ Trụ chữ nhánh còn có một vị tam giáp đệ tử bên ngoài, hắn thành tích đã coi như là tốt nhất.

Bên cạnh đúng lúc có người đưa lên nịnh bợ: "Bộ sư huynh cũng thật là lợi hại, cái này thành tích có thể nói là đang tiến hành đệ tử đứng đầu đi."

Bước nếu nhẹ người Ngôn Tâm bên trong không thoái mái, trên mặt lại vẫn là một bộ khoe khoang vẻ mặt: "Đâu có đâu có, Trụ nhánh người sư huynh kia thành tích sẽ không so với ta kém chứ sao. Bất quá. . ."

Vừa nói, hắn nhìn mắt còn không có thấy chính mình thành tích còn đang lo lắng chờ đợi Hoang Chi các đệ tử, ngao ngễ nói: "Chắc hắn vượt trên Hoang Chi người, vẫn là không có vấn đề."

Một tên Hoang Chi đệ tử nghe vậy hận hận xem bước nếu nhẹ liếc mắt, nói khê với Tô Hoàng Tử nói: "Tên kia thật làm cho người ta chán ghét. Bất quá chúng ta không chừng cái gì hy vọng, Tô sư huynh, người có lòng tin vượt qua hắn sao?"

Tô Hoàng Tử thần sắc tràn đầy ngưng trọng: "Linh Văn, trận pháp ta có lòng tin có thể bắt được Giáp Đẳng thành tích, có thể còn lại, ta cũng không bao nhiêu chắc chắn. . ."

Trần Viễn nhìn giống như con ruồi ở bên người oa tảo bước nếu nhẹ, trong lòng tràn đầy chán ghét, chẳng qua là hắn cũng ở đây nghi hoặc: "Thế nào Hoang Chi thành tích còn chưa có đi ra đây?"

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Lập phái tới nay đệ nhất nhân

Không chỉ có Trần Viễn đang nghi ngờ, trong điện Lăng chương môn cũng ở đây nghi hoặc.

"Người nói các người cái này, phê chữa cái bài thi thế nào cũng có thể âm ỉ lên?"

"Chương môn mình giám, đây cũng không phải là bài thi phê chữa chuyện, mà là quan hệ đến đến chúng ta môn phái hưng suy tồn vong" Lý Vi mặt đầy nghiêm túc.

"À?" Lăng Đạo Tôn cả kinh thất sắc: "Tây Linh Môn đối với chúng ta tuyên chiến vẫn là thừa Thiên Tông đánh tới cửa?"

"Ách", Lý Vi mặt lộ chán chờ, "Cái đó ngược lại không có."

Bắt quá đời nàng nhìn mình trong tay bài thi, ngữ điệu giữa lại trở nên hưng phấn: "Chương môn người không biết, khóa này trong hàng đệ tử ta phát hiện một cái tuyệt thể thiên tài, Nhập Môn bất quá ba tháng liền đối với (đúng) Phong Hệ thuật pháp làm ra trước đó chưa từng có cái tiến."

"Hôm qua giữa ta theo như hần nói, ở thuật pháp bên trong tăng thêm nhiệt độ biến hóa cùng xoay tròn, không nghĩ tới, Trúc Cơ Kỳ thuật pháp Liệt Phong quyết uy lực vậy mà có thể so với Nguyên Anh Kỳ thuật pháp gió cuốn mây tan, phát tay lại nát bấy ngay ngắn một cái tòa lâu các."

"Người này thuật Pháp Thiên phú thật là chưa bao giờ nghe. Cho nên, ta hy vọng chương môn phê chuẩn nên đệ tử đặc biệt theo ta tu luyện thuật pháp, đừng nữa đi còn lại môn học lãng phí thời gian. Nếu không không chỉ là nên đệ tử tổn thất, càng là chúng ta môn phái tổn thất" Lý Vi nghĩa chính ngôn từ nói.

Nghe Lý Vi lời này, mấy vị khác giáo tập mặt coi thường một cổ, chỉ có theo ở phía sau Chấp Pháp Đường nghiêm trường lão như có điều suy nghĩ.

"Được rồi, ta sẽ cân nhắc." Lăng Đạo Tôn giọng qua loa lấy lệ, "Những người khác thì sao, đều có vấn đề gì?"

Hoang Chi Ngự Thú giờ học Vương giáo tập ý vào nhanh miệng giành trước mở miệng: "Lý giáo tập có chút phóng đại. Nếu bàn về thiên phú, có ai có thể so sánh với viết ra 'Cạnh tranh sinh tồn, Thích Giả Sinh Tồn' như vậy đại đạo nói như vậy đệ tử đâu?"

"Chương môn, ta cam đoan với người, chỉ cần người đem tên đệ tử này giao cho ta điều giáo, không ra trăm năm, ta Ứng Thiên Tông Ngự Thú nhất mạch tuyệt không kém hơn kia Vạn Thú Tông." Vương giáo tập lời thề son sắt, lời nói khẩn thiết.

"Hừ hừ, một câu trẻ em cuồng vọng nói như vậy liền đem người hù dọa, Vương giáo tập, ta xem người là càng sống càng trở về." Luyện Dược giờ học Tôn trưởng lão ý vào địa vị mình cao, không chút nào Lưu Tinh mở miệng châm chọc nói.

"Chương môn sư huynh, ta đây trưng bài thi trên nhưng là theo đạo lý căn cứ đến áp dụng phương pháp cái gì cần có đều có, đưa ra 'Chiết cây' phương pháp khéo léo dị thường, nếu có thể để cho sư đệ ta hết lòng bồi dưỡng, năm nào, ta Ứng Thiên Tông đều có thể lấy Dược Tiên cư mà thay thế."

"Bọn người nói đều là tiểu đạo tặc." Trần pháp giờ học Điền giáo tập lắc đầu một cái, ổn định vô cùng mở miệng, "Lão đạo trong tay của ta phần này liên quan tới Âm Dương Ngũ Hành Bát Quái Đồ phỏng đoán, nếu có thể đem hiểu thấu đáo, không chỉ có thể đảm bảo ta Ứng Thiên Tông son môn từ đó An ổn không lo, cũng có thể đây là bằng vào đến ngộ thông thiên đại đạo."

Lăng Đạo Tôn nghe đầu óc quay cuồng, nhìn về phía một bên buồn buồn đứng im lặng không lên tiếng Phạm giáo tập, mở miệng nói: "Người thì sao? Cũng là phát hiện cái tuyệt thể thiên tài?" Nói xong không đợi Phạm giáo tập đáp lại, Lăng Đạo Tôn nói tiếp: "Tĩnh, người chuyện các loại (chờ) hội (sẽ) lại nói."

Phạm giáo tập vừa định há mồm ra chỉ đành phải lại lần nữa khép lại, tâm lý tràn đầy ủy khuất.

Lăng Đạo Tôn ánh mắt chuyển hướng đám người cuối cùng Chấp Pháp Đường nghiêm trường lão, hiếu kỳ hỏi "Nghiêm sư đệ thể nào cũng tới tham gia náo nhiệt?"

Nghiêm trưởng lão mặt không chút thay đổi, đầu ra đẩy trả lời: "Bẩm chương môn, sư đệ này tới chủ ý là nghĩ chương môn hạ lệnh, điều tra kỹ Tế Phụng Các bị hủy một chuyện, để tìm ra hung thủ. Bất quá bây giờ xem ra ngược lại không cần." Dứt lời, hần vô tình hay cố ý xem Lý Vi bên kia liếc mắt.

Lăng Đạo Tôn theo nghiêm trưởng lão ánh mắt nhìn, gặp Lý Vi mặt đầy vô tội đứng ở nơi đó, tức giận nói: "Nhìn một chút có người bị thương không có, không người bị thương lời nói, nể tình nàng là vô tâm chỉ thất phân thượng phạt kỳ xuất tiền xây lại chính là."

Lý Vi bị nghiêm trưởng lão nhãn thần nhìn đến sợ hãi trong lòng, nghe được chương môn nói tuy là trong lòng đau lòng chính là thư một hơi, thầm nghĩ đến: Cũng còn khá lão nương mấy ngày trước đây phát bút hoành tài, nếu không cái này muốn trọng tu lâu các, chẳng phải đến bởi cái xấp xỉ một nghìn đi vào a.

Chẳng qua là ý niệm trong lòng còn không có chuyển hoàn, lại nghe được Lăng Đạo Tôn thanh âm: "Trừ bồi thường, còn người nữa vài ngày trước bán đề thi phi pháp được 1130 Linh Thạch, cùng nhau giao cho nghiêm trưởng lão đi."

Nghe được lời ấy, Lý Vi nhất thời "A" một tiếng ngất đi.

Lăng Đạo Tôn không để ý tới hội (sẽ) hần, chuyển đi xem mấy vị tuyệt thể Bá Nhạc: "Nói một chút đi, các người nhìn trúng đều là cái nào thiên tài à?"

"Trần Viễn." Vương giáo tập nhanh nói khoái ngữ.

"Trần Viễn." Ngô trưởng lão như đinh chém sắt.

"Trần Viễn." Điền giáo tập không nhanh không chậm.

"Trần Viễn." Phạm sư huynh viết tờ giấy.

"Trần Viễn." Lý sư tỷ nặn ra di ngôn.

Năm cái giống nhau như đúc tên đồng thời xuất hiện, không chỉ là Lăng Đạo Tôn, ngay cả năm vị giáo tập mình cũng sững sốt. Lý Vi cũng sẽ không giả chết, từ dưới đất bò dậy, không dám tin nói lầm bầm: "Tiểu tử này thật có lợi hại như vậy?"

Rồi sau đó, hần phảng phất là nhớ tới cái gì đó, đột nhiên hỏi "Trần Viễn Linh Văn cùng tu vì hai lớp thành tích như thế nào đây?"

Một bên chấp sự mau mau lật xem lên ghi chép Hoang Chi đệ tử Linh Văn cùng tu vì hai lớp thành tích trang giấy: Trần Viễn, 3000 Linh Văn mặc tả hoàn toàn đúng, bầu thành Giáp Đẳng tu vi Luyện Khí Thất Trọng, Hoang Chi số một, bầu thành Giáp Đẳng. . .

Mọi người tại đây trở mắt nhìn nhau, đã lâu, Lăng Đạo Tôn sâu kín thanh âm truyền tới: "Các người năm vị cũng phải cấp Trần Viễn đánh giá là Giáp Đẳng sao?"

Năm vị giáo tập mặc dù vẫn là một bộ mặt hồn mắt vĩa bộ dáng, nghe chương môn lời ấy, rồi rít kiên định đáp: "Đương nhiên, phần này thiên tư, không vì Giáp Đẳng, chẳng phải hoang đường!"

Trong điện lại là hoàn toàn không còn gì để nói yên lặng, qua hồi lâu, Lăng Đạo Tôn nặn ra một tiếng thở dài: Thất khoa toàn Giáp a! Nhớ không lầm lời nói, Ứng Thiên Tông lập phải ba ngàn năm nay, trước thiên tư thử bên trong tốt nhất thành tích chính là đương kim Tông Chủ năm khoa Giáp Đẳng đi.

"Đúng vậy, tiểu tử này thất Giáp thành tích cũng quá mức khoa trương." Ngô trưởng lão cũng không khỏi thở dài nói, lúc này, hần trong lòng hơi động, đột nhiên có một ý tưởng: "Ba Thiên Linh văn mặc tả hoàn toàn đúng, thành tích Giáp Đẳng không thể dị nghị, bất quá cái này Luyện Khí Thất Trọng tu vi chứ sao. . ."

Ngô trưởng lão hướng Lăng Đạo Tôn chấp tay thi lễ một cái, góp lời đạo (nói): "Ta nhớ được chương môn sư huynh năm đó tham gia thiên tư thử lúc tu vi đã đạt Luyện Khí Cửu Trọng, mà Tông Chủ đã từng càng là thiên tư thử lúc liền có Trúc Cơ tu vi, nghĩ như thế, cái này Trần Viễn Luyện Khí Thất Trọng lại đến Giáp Đẳng đánh giá, tựa hồ có chút. . ."

Còn chưa đợi Lăng Đạo Tôn mở miệng, Chấp Pháp Đường nghiêm trưởng lão trước hết biểu thị phản đối: "Sư đệ lời ấy sai rồi, nếu quyết định quy củ, mỗi nhánh trong hàng đệ tử tu vi người cao nhất có thể lấy được Giáp Đẳng đánh giá."

"Như vậy thì tính người khác tu vi chỉ có Luyện Khí Nhị Trọng, chỉ cần những đệ tử khác đều là Luyện Khí Nhất Trọng, người này cũng hần bị bầu thành Giáp Đẳng."

"Có pháp không thuận theo, tức là đối với (đúng) đệ tử bất công, cũng là đối với (đúng) môn phái Bất Trung, Ngô sư đệ ước chừng phải rất tốt tính lại."

Ngô trưởng lão bị rầy đến nét mặt già nua đỏ bừng, không phản bác được.

Lăng Đạo Tôn thở dài một tiếng không do dự nữa: "Trần Viễn toàn bằng thiên tư lấy được này thất Giáp đánh giá, chúng ta nghiêm thủ môn quy cũng không từng có một chút tuần tư vũ tề. Ngày sau, coi như còn lại phân phát có trăm loại nghi ngờ muôn vàn cười nhạo, chúng ta cũng không thẹn với lương tâm."

Dứt lời, Lăng Đạo Tôn vung tay lên, phân phó nói: "Đem Trần Viễn thất khoa toàn Giáp thành tích công bố ra ngoài đi, vừa vận giáo hội những đệ tử khác ít một chút kiêu ngạo, biết cái gì là Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên."

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Thành tích quá tốt không đáng biểu hiện

Ngay tại Hoang Chi các đệ tử ngẩng đầu ngắm trông thời điểm, hai vị trưởng lão nhưng ở công bố xong bảy vị trí đầu nhánh thành tích sau dừng lại, sau đó lại cũng không có động tĩnh.

Hoang Chi đệ tử trở mắt nhìn nhau, không biết xảy ra chuyện gì.

Bước nếu nhẹ cũng là sừng sò, rồi sau đó đột nhiên tỉnh ngộ cười lên ha ha. Hắn chỉ một đám Hoang Chi đệ tử, cười hết sức vui mừng: "Nhìn một chút các ngươi những người này, thành tích kém liên trưởng lão môn đều lười đến công bố. Ha ha, thật đúng là một đám trò cười."

Có Hoang Chi đệ tử nghe vậy không cam lòng, có thể nhìn trên đài hai vị trưởng lão không có động tĩnh gì tình cảnh, nhưng lại vô lực phản bác, chỉ đành phải hậm hực quay đầu đi làm bộ như không nghe thấy.

Bước nếu nhẹ càng đắc ý, cảm giác mình lựa chọn Hoang Chi tới giẫm đạp một cước quyết định vô cùng anh minh. Hắn mang trên mặt cười quái dị, cổ làm kinh ngạc nói: "Ai yêu, chứ không phải là các ngươi thành tích quá kém, chương môn quyết định đem trọn cái Hoang Chi đều khai trừ ra ngoài?"

Trần Viễn bảnh như khiêu lương tiểu sừ như vậy bước nếu nhẹ liếc mắt, trong lòng cũng thoáng hiện lên vẻ nghi hoặc: Chẳng lẽ mình luận văn viết quá siêu tiền, giáo tập môn xem không hiểu?

"Mau nhìn, có người tới." Đang lúc này, nổi danh tinh mắt đệ tử nhìn thấy hai gã trưởng lão thân sau chạy tới một bóng người, đem cuốn đồ vật đưa qua cho trưởng lão, đồng thời trong miệng vẫn còn ở giao đãi cái gì đó.

Hoang Chi các đệ tử thở một hơi dài nhẹ nhõm, rồi rít nói: "Nhất định là chúng ta thành tích tới."

Bước nếu nhẹ cũng thu hồi khiêu khích biểu tình, nhưng trong lòng vẫn tràn đầy khinh thường: Ta muốn nhìn, các ngươi có thể có mấy người đến Giáp.

Kia trưởng lão mở ra cuốn trang nhìn một cái, chính là chờ lâu Hoang Chi đệ tử thành tích, có thể khi hắn ánh mắt dời đi cuốn trang phía dưới cùng lúc, về mặt chính là đột nhiên ngẩn ra. Hắn ánh mắt nhìn về phía đưa tới thành tích tên kia chấp sự, tựa hồ là muốn xác nhận cái gì đó.

Thấy kia chấp sự rất kiên định gật đầu một cái, trưởng lão thu hồi ánh mắt, nhẹ nói đạo (nói): "Biết rõ."

Màn sáng triển khai, Tô Hoàng Tử thấy rõ chính mình Linh Văn trận pháp hai Giáp còn lại năm Ất thành tích, thờ phào một cái đồng thời nhưng trong lòng có chút không cam lòng, yên lặng xem bước nếu nhẹ liếc mắt, hung hăng cắn môi.

Chu Chí Hào đối với chính mình thành tích cũng rất là hài lòng, kéo Trần Viễn cao hứng nói: "Trần Viễn ngươi xem, ta thuật pháp khoa lại đến một cái Giáp, ha ha, Linh Văn tu vi cũng có Ất Thượng. . ."

Một mình hưng phấn nửa ngày, không có được đáp lại Chu sư đệ quay đầu nhìn về phía Trần Viễn, lại thấy Trần Viễn trên mặt hiện ra một bộ nghi hoặc không hiểu thần sắc.

Chu Chí Hào ngẩn ra, trong lòng ý nghĩ chợt loé lên: Khó nói Trần sư huynh thành tích. . . Nghĩ tới đây, hắn vội vàng ở trên bảng danh sách tìm được Trần Viễn tên tới.

Từ đầu tới cuối lặp đi lặp lại xem mấy lần, Chu Chí Hào không nhận được hỏi ra nghi ngờ trong lòng: "Trần Viễn, tại sao không có tên ngươi đây?"

Bên cạnh một ít cũng đang chú ý Hoang Chi thành tích các đệ tử, người Ngôn Tâm bên trong động một cái, rồi rít giương mắt ở trên bảng danh sách tìm, cuối cùng phát hiện quả nhiên là không có Hoang Chi nhánh chuyện Trần Viễn tên.

Bước nếu Hư Kiến trạng cười to, châm chọc nói: "Được, ta coi như là mình bạch, không công bố ngươi Trần Viễn thành tích chính là lưu cái mặt mũi. Thân là nhánh chuyện lại bởi vì thành tích quá kém bị trục xuất sư môn, chắc chắn, đây thật là. . ."

Ở bên mọi người cũng không khỏi nghĩ đến: Nếu thật sự là như thế, kia cũng có thể cũng coi là sư môn lời đồn xấu.

Công bố thành tích trưởng lão cũng nghe đến dưới đài các đệ tử nghị luận. Hắn ho khan một tiếng kéo qua các đệ tử chú ý, lớn tiếng mở miệng nói: "Quả thật có vị đệ tử tên không có ở đây bảng danh sách trên. Bất quá, đây là chương môn cố ý phân phó qua."

Dứt lời, hắn không nữa treo người khẩu vị, phát tay đổi qua màn sáng, chẳng qua là màn sáng này thượng chỉ có một hàng chữ lớn: Hoang Chi Trần Viễn, thất khoa toàn Giáp, trong lịch sử số một!

Ứng Thiên Tông lập phái 3200 chỗ, hiện ra qua vô số Tuyệt Đại Thiên Kiêu, nhưng vẫn là lần đầu có đệ tử ở Thiên tư thứ bên trong thu hoạch thất khoa toàn Giáp. Tin tức này công bố ngày đó, trên đời xôn xao.

Trên màn sáng ngẩn ngui 12 cái chữ, bước nếu nhẹ cắn răng tới tới lui lui xem rất nhiều lần, thất khoa toàn Giáp, trong lịch sử số một, mỗi một chữ mắt đều tựa như đem đao nhọn đâm vào hắn trong lòng. Bên tai còn có trưởng lão loáng thoáng thanh âm truyền tới: "Không hy vọng các vị đệ tử lấy Trần Viễn là tấm gương, hư tâm cầu đạo, hăng hái đi trước. . ."

Nhớ tới mới chính mình cuồng ngôn, bước nếu nhẹ trên mặt cháy sạch nóng bỏng đau, chỉ cảm thấy bốn phía đệ tử xem ra mỗi một đạo (nói) ánh mắt đều là ở đồng tình, đang cười nhạo.

Bước nếu nhẹ ánh mắt tàn bạo nhìn về phía Trần Viễn: "Ngươi hiện tại tâm lý nhất định rất đắc ý sao. Hừ, thất khoa toàn Giáp, được không lên à?"

Trần Viễn kinh ngạc nhìn giống như bị điên bước nếu nhẹ, bình tĩnh nói: "Híc, cái này thành tích tạm được đi." Nghiêng đầu nghĩ, Trần Viễn nói tiếp: "Oh, hình như là so ngươi tốt một điểm."

"Ngươi. . ." Bước nếu nhẹ bị Trần Viễn lời nói đấm đến một hơi không có lên đến, trợn trắng mắt ngã xuống.

Trần Viễn phiến phiến nhào tới trong mũi tro bụi, mắt nhìn giống như cá chết như vậy nằm trên đất bước nếu nhẹ, nhỏ giọng nói lầm bầm: "Thật là không giải thích được. . ."

Lăng Đạo Tôn nhúc nhúc nhìn trước mắt năm vị Hoang Chi giáo tập, sắc mặt không vui nói: "Thành tích đều công bố, các người trả (còn) vậy ở đây làm gì?"

"Ây." Lý Vi đưa tay ra, muốn sờ sờ chuông môn cái trán, "Chuông môn lão nhân gia không phải mau quên đi, ta vẫn chờ người đem Trần Viễn nhóm cho ta làm đồ đệ đây?"

Lăng Đạo Tôn phiến mờ Lý Vi tác quái tay, nhìn về phía bốn người khác, hỏi "Các người cũng là cái ý này?"

Gặp bốn người đầu gật giống như tựa như gà con mổ thóc, Lăng Đạo Tôn trên mặt hiện ra một tia ý khó khăn danh nộ cười, mở miệng nói: "Sợ là không thể như các người mong muốn." Nói xong lời này, Lăng Đạo Tôn thân ảnh chậm rãi tiêu tan ở trong không khí, nguyên lai, ở nơi này trong điện nhưng chỉ là chuông môn một cụ Thần Niệm phân thân a.

Sau núi chuông môn chỗ ở, Lăng Đạo Tôn bản thân chính nhìn chăm chú trước mặt một nhánh Tiểu Kiếm. Tiểu Kiếm chính là Ứng Thiên Tông Tông Chủ đưa tin Kim Kiếm, cái này đã là nó năm nay lần thứ hai xuất hiện ở 27 phân phát. Giống vậy, lần này, nó vẫn là Trần Viễn mà tới.

Nhớ tới kia năm vị cầu đồ nóng lòng giáo tập, Lăng chuông môn thờ dài một tiếng: "Đừng nói là các người, ngay cả lão phu đều muốn thu Trần Viễn làm đồ đệ."

Thu hồi suy nghĩ, Lăng Đạo Tôn cửa trước bên ngoài phân phó một tiếng: "Tinh Châu a, vào đi." Chỉ thấy bị người gọi đùa là chuông môn con tư sinh Úc Tinh Châu khí vũ hiên ngang đi tới, hần hướng Lăng Đạo Tôn thi lễ một cái, cung kính hỏi "Không biết chuông môn có chuyện gì phân phó?"

"Người đi Truyền Công Đường Tôn trưởng lão chỗ ấy, lấy phần lần này kỳ thi cuối năm đáp quyền đi ra, sau đó đưa đi chủ Tông đi."

Úc Tinh Châu đáp một tiếng, cười trả lời: "Là Trần Viễn sư đệ sao? Xem ra, chúng ta 27 phân phát lần này là ra một không tưởng nhân vật đây."

Đội Úc Tinh Châu cáo từ sau khi rời đi, Lăng Đạo Tôn trong lòng suy nghĩ: Xem ra Tông Chủ bên kia một mực chú ý Trần Viễn, nếu không vì sao ta đây mới vừa công bố thành tích, ngàn dặm chỉ Ngoại Tông chủ hần liền hiểu?

Nếu Tông Chủ đã nhận được tin tức, như vậy còn lại phân phát cũng hần nhanh. Nghĩ đến tiếp theo mấy ngày, muốn ứng phó nói liền không dứt đến từ còn lại phân phát châm chọc cười nhạo và nghi ngờ, Lăng Đạo Tôn chính là đau cả đầu, trong lòng giận dữ: Trần Viễn cái này xu tiểu tử, sợ rằng vĩnh viễn sẽ không biết, môn phái nên vì hần cái này thất khoa toàn Giáp danh tiếng bỏ ra bao nhiêu. .

Một đầu khác, Trần Viễn một bộ không thể tin được bộ dáng nhìn trước mặt trưởng lão: "Người là nói, ta đây cái thất khoa toàn Giáp danh tiếng môn phái liền cho như vậy điểm khen thưởng?"

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiên ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Đêm hôm ấy, nhận giặc làm cha

"Quá keo kiệt đi. Tốt xấu thì một toàn trường, không, toàn phái số một, liền khen thưởng cái Thủ Tọa đệ tử danh xưng?" Trần Viễn bất mãn phàn nàn nói, "Cho loại này hư danh còn không bằng phát một ngàn nhì tám Bách Linh thạch đây."

Đối diện kia trưởng lão mắt tròn trắng, trong đầu nghĩ: Đến phong Thủ Tọa đệ tử vẫn không biết, tiểu tử người biết rõ cái này danh xưng ý vị như thế nào sao? Nó nhưng là đại biểu đem tới chỉ cần tu vi đi đến rất cơ bản Trúc Cơ Kỳ, tiểu tử người chính là năm cũng có thể thông qua chủ Tông khảo hạch.

Trưởng lão bảnh mắt Trần Viễn, nhìn hần còn tại đằng kia lầm bầm, trong lòng khó chịu ngạo kiều nghĩ đến: Lão phu biết rõ lại cứ là không nói cho người biết, để cho người buồn bực bất mãn đi.

Trước mặt trưởng lão khó chơi, cố làm than phiền Trần Viễn gặp quả thực ép không ra mồm, chỉ đành phải bắt đắc dĩ thờ dài một tiếng, xoay người rời đi.

Đang lúc này, lại thấy có vị sơn môn nơi bảo vệ đi tới Giáo Trường, hô to đến: "Trần Viễn đây, ai là Trần Viễn, cái này có người tin."

Nghe lời nói này, tại chỗ còn chưa tan đi đi các đệ tử đồng loạt quay đầu nhìn về phía Trần Viễn. Được rồi, xem ra lần này khảo hạch Trần Viễn vẫn còn có chút còn lại thu hoạch: Ít nhất hần trong cửa nổi tiếng đề cao rất nhiều. . .

Tin là mập mạp viết đến, nội dung rất đơn giản, chẳng qua là hy vọng Trần Viễn có thể mau xuống núi một chuyến. Trần Viễn trong lòng không khỏi dâng lên một tia lo âu: Bất kể là mập mạp vẫn là lấy bảo, đối với (đúng) tương lai mình đều là cực kỳ trọng yếu, có thể ngàn vạn lần chớ ra chuyện rắc rối gì mới phải.

Bởi vì tu vi trong người linh khí ngày đêm dễ chịu, liền thân thể tổ chất mà nói Trần Viễn đã vượt xa ở Trái Đất thời điểm.

Ba tháng tới nay thuật pháp giờ học, trước một tháng sau, Trần Viễn vậy lấy có thể ở cọc thượng kiểm rộng Thiết Mộc thượng tự nhiên lao nhanh nhảy. Rồi sau đó hai tháng, Trần Viễn liền bắt đầu niếp nhẹ bộ pháp tu luyện.

Lúc này Trần Viễn toàn lực vận chuyển niếp nhẹ bộ pháp, chỉ dùng một giờ liền đi xong đi vắng cần hao phí nửa ngày chặng đường. Phong Vân thành đã đến.

Mập mạp mới mở cửa hàng mặt tiền còn đang Thành Tây ảnh ngọc phùng, chính là đã từng Bảo Ninh Dược Phòng vị trí. Trần Viễn còn nhớ Dược Phòng lão chương quỹ có cái như hoa tựa như Ngọc Nữ nhi, bị mập mạp nhớ hồi lâu.

Tới trong điểm, Trần Viễn cũng không phát hiện có gì dị thường. Trong điểm người đến người đi, nhất phái sinh ý thịnh vượng cảnh tượng.

Thăng đi đến hậu đường, Trần Viễn tìm đang món nợ mập mạp.

"Thế nào, như vậy vội vã tìm ta tới?" Trần Viễn nhìn mập mạp thần sắc bình tĩnh không hề giống ra biến cố gì, kỳ quái hỏi.

Mập mạp lúc này mới phát hiện Trần Viễn, chào hỏi mở miệng nói: "Trần ca, lần này tìm ngươi tới có ba chuyện, đầu hai món là liên quan tới cái này lấy bảo trong tiệm, mà cuối cùng một món. . . Chính là ta một điểm chuyện riêng." Lời đến cuối cùng, mập mạp chẳng biết tại sao có chút ngưng ngừng.

"Chuyện riêng? Chuyện gì?" Trần Viễn hiếu kỳ hỏi.

Mập mạp nhần nhỏ nói: "Hay là trước nói chính sự đi, chuyện ta một hội (sẽ) lại nói." Rồi sau đó hần nghiêm mặt nói: "Vài ngày trước bên trong, có người đưa tới tin tức nói là muốn giá cao thu mua trong tay chúng ta da trắng mỹ cách điều chế."

"Ồ", Trần Viễn trong lòng hơi động, đuổi theo hỏi "Biết rõ đối phương là người nào không? Hần nguyện ý ra bao nhiêu?"

Mập mạp lắc đầu một cái: "Còn không rõ ràng lắm. Không tới đầu cũng không nhỏ, đối phương là ký thác Thành Chủ Phủ người đưa tới tin tức."

Trần Viễn đối với cái này loại có làm thần bí hành vi khịt mũi coi thường: "Ồ nơi này Phong Vân thành, ai tới đầu có thể so sánh với chúng ta Ứng Thiên Tông? Cũng được, chuyện này các loại (chờ) có tin chi tiết rồi hãy nói."

"Chuyện thứ hai vậy là cái gì?" Trần Viễn tiếp lấy hỏi.

"Trần ca mới vừa rồi đi tới trong điểm có phát hiện hay không dị thường gì?" Mập mạp cũng không trực tiếp trả lời, ngược lại cùng Trần Viễn lượn quanh lên phần cong.

"Dị thường?" Trần Viễn nhớ lại mới vào tiệm lúc thấy cảnh tượng.

Nơi cửa có hai vị nữ cười vui vẻ tiếp khách, đây là Trần Viễn có ý dặn dò mập mạp tăng thêm.

Đi vào trong điểm, chào đón một vị bạn mua, bất quá Trần Viễn vội vã đi tìm mập mạp, vì vậy ngừng hần.

Trong điểm bố trí không giống tiệm khác đem hàng hóa đều đặt ở sau quầy, ngược lại càng giống như là hậu thế siêu thị, thuận lợi các khách nhân chọn.

Mỗi cái hàng hóa đều có giới thiệu sơ lược cùng yết giá, hơn nữa làm hết sức đều có một tinh mỹ đóng gói.

Trần Viễn nghĩ (muốn) hồi lâu cũng không phát hiện có gì không đúng, trừ. . . Trần Viễn có chút chần chờ hỏi "Thật giống như tới trong khách nhân nữ tính tương đối nhiều?"

Mập mạp vỗ đùi, kích động nói: "Đúng là như vậy. Bất quá không chỉ có riêng là người nói tương đối nhiều, mà là cơ hồ chiếm chín thành."

Trần Viễn thoáng suy nghĩ một chút cũng liền minh bạch nguyên do trong đó. Vốn là lấy bảo danh tiếng chính là dựa vào da trắng mỹ danh đầu khai hóa, có tình hình này xuất hiện cũng không khiến người ta có gì ngoài ý muốn.

Bất quá Trần Viễn cũng không nguyện chính mình trong kế hoạch Wal-Mart phạm vi thượng cơ rút Tiểu Thành khuất thần Thị.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn nhìn mập mạp dặn dò đến: "Đầu tiên, hiện tại trong tiệm những thứ này nữ tính khách nhân chúng ta phải nghĩ biện pháp lưu lại, muốn cho các nàng trở thành chúng ta lấy bảo khách hàng trung thực."

"Người có thể ở trong điểm nổi bật nơi thiết trí một cái giá hàng, chuyên môn dùng để bán nhiều chút Luyện Khí chế được tiểu đồ trang sức, như có thể ban đêm sáng lên vòng tay, đồng âm hạ mắt dây chuyền, có thể tiêu tán mùi thơm bông tai, có thể Khu Trùng chống bụi ngọc bội vân vân."

"Đồ vật hiệu dụng không cần mạnh bao nhiêu đại, nhưng nhất định phải mới mẻ rất khác biệt, trọng yếu nhất là muốn xinh đẹp."

Trần Viễn nói những lời này lúc, mập mạp một mực dùng loại kỳ dị ánh mắt theo dõi hắn. Trần Viễn bị mập mạp nhìn đến sợ hãi trong lòng, không nhịn được hỏi "Làm sao rồi?"

Chỉ thấy mập mạp toét miệng cười nói: "Chẳng biết tại sao, mới vừa rồi đột nhiên có cái kỳ quái ý nghĩ, hoài nghi Trần ca có phải hay không nữ giả nam trang, nếu không vì sao đối với (đúng) cô gái trong lòng rõ ràng như thế."

Trần Viễn hơi có chút không nói gì nhìn mập mạp, là chính hắn một đồng bạn hợp tác chỉ số thông minh cảm thấy lo âu.

Thật lâu, thu thập xong tâm tình Trần Viễn tiếp tục cho mập mạp giao phó đạo (nói): "Những thứ này chẳng qua chỉ là chi tiết a. Trọng yếu nhất là, chúng ta lấy bảo còn cần nhiều chút tương tự da trắng mỹ thứ người như vậy Vô Ngã có quả đấm hàng hóa. Mà còn, tốt nhất là có thể nam nữ già trẻ thông dụng."

"Đổi đãi với ta trở về núi sau sẽ thêm nghĩ một chút biện pháp, mà người bên này ngày thường cũng phải chú ý nhiều kết giao nhiều chút Luyện Khí Sư."

Nói đến chính sự, mập mạp cũng thu hồi hài hước nụ cười, trầm giọng hắn là.

Một phen nói xong, bởi vì thời điểm đã là không còn sớm, hai người quyết định đi trước tể tể ngũ tạng miếu.

Đi ờ đi đến từ lâu trên đường, Trần Viễn đột nhiên nghĩ đến mập mạp nhắc tới chuyện thứ ba, cười hỏi "Hiện tại chính sự nói xong, mập mạp người có cái gì chuyện riêng có thể nói đi ra đi."

Mập mạp nghe vậy, sắc mặt thoáng chốc trở nên đỏ bừng, ấp úng nói: "Híc, chuyện riêng chính là, ngày mai ta muốn định. . . Đính hôn."

Rồi sau đó, mập mạp mặt đầy thành khẩn nhìn Trần Viễn: "Phụ mẫu ta mất sớm, duy nhất cữu cữu cũng không lấy ta làm thân nhân xem. Người là ta bạn tốt nhất lại một mực chiều cố ta, cho nên ta hy vọng ngày mai trong nghi thức, người có thể cùng ta cùng đi ra tịch, làm một ngày ta huynh trưởng."

Trần Viễn nghe được mập mạp lần này tiếng lòng, rất là làm rung động, rất là kiên định gật đầu một cái.

Nhưng là qua chốc lát, Trần Viễn trên mặt chính là đổi thành một bộ cần ăn đòn biểu tình: "Mập mạp, cũng đừng trách ta không có nhắc nhở người, mọi người đều nói, huynh trưởng như cha. . ."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Ba câu nói quyết định hôn sự

Nghe Trần Viễn lời ấy, mập mạp cười mắng: "Đi người huynh trưởng như cha, ta xem ta là nhận giặc làm cha."

Cười đùa một trận, Trần Viễn đột nhiên nghĩ tới rất vấn đề trọng yếu: "Người đây đều phải đính hôn, có thể Tân Nương rốt cuộc là ai vậy?"

"Chính là Tú Tú a, lúc trước cho người đề cập tới", mập mạp nói đến danh tự này còn có chút ngượng ngùng, quay đầu nhìn về phía Trần Viễn thấy hắn vẫn là mặt đầy mờ mịt, lo lắng nhắc nhở: "Ban đầu chính là nàng cha mang người tìm đến ta, chính là cái kia Bảo Ninh Dược Phòng vương chương quỹ."

Trần Viễn nha một tiếng: "Chính là người một mực nhớ cái kia đúng không, không nghĩ tới vương chương quỹ Thiên phòng Vạn phòng hay là để cho người được tay a."

Tiếp lấy Trần Viễn hiếu kỳ hỏi "Kia vương chương quỹ không phải đem cửa hàng đều chuyển cho người sao? Ta còn tưởng rằng cả nhà bọn họ người dọn đi đây."

Mập mạp đem trong đó tình hình tình tế nói tới: "Chính là lần đó cửa tiệm chuyển nhượng mới để cho ta theo Tú Tú quen thuộc. Cha nàng cửa tiệm kia phô buôn bán không khá luôn muốn rời tay, nhưng là phải giá cả quá cao nhất thời bán không được, sau đó hay là ta ra tay giúp bọn họ."

Trần Viễn làm một khuôn mặt bưng bình đại ngộ hình, cố ý trêu nói: "Há, nói như vậy ngươi là cầm trong tiệm lợi nhuận tới giá cao thu mua, lấy được tâm thượng nhân vui vẻ lạc~?"

Mập mạp nghe lời này liền vội vàng khoát tay, tựa hồ gấp đến độ đại mùa đông bên trong toát ra mấy viên mồ hôi hột: "Không có không có, mặc dù đúng là giá cao, bất quá ta cũng không dùng linh tinh trong tiệm tiền, nhiều hơn tới bộ phận kia đều là ta lấy chính mình chia hoa hồng ra."

Lúc này Trần Viễn cười ha ha một tiếng, ngay cả thanh đạo: "Trêu chọc ngươi chơi đùa đây, xem cho ngươi khăn trương."

"Bất quá như đã nói qua, mập mạp ngươi thật lợi hại a, mở phân điểm thật giống như cũng liền một tháng trước chuyện đi, ngươi nhanh như vậy liền đem nhân gia bắt lại?" Nói tới chỗ này, cảm tình trải qua thượng trọng rỗng Trần Viễn cảm giác mình đều có điểm bội phục mập mạp.

Hiển nhiên lời này quấy nhiễu đến mập mạp chỗ ngứa, chỉ thấy hắn đắc ý đến con mắt đều nheo lại, cố làm khiêm tốn nói: "Tạm được đi, lúc ấy mập gia ta chỉ dùng ba câu nói liền đại công cáo thành đắc thắng mà về."

Lúc này, Trần Viễn thật là kinh ngạc, hắn liền vội vàng đuổi theo hỏi "Là kia ba câu nói?"

Mập mạp cũng không giấu giếm, sáng khoái nói: "Câu nói đầu tiên là 'Ta nhớ ngươi'. Ta khi đó nói xong câu này, chỉ thấy Tú Tú mặt đầy then thùng."

"Cái này câu nói đầu tiên rất phổ thông nha" Trần Viễn phân biệt rõ đạo (nói), "Sau đó thì sao?"

"Câu thứ hai cũng có chút trực tiếp, ta lúc ấy chẳng biết tại sao đầu óc nóng lên, đem tâm lý ý nghĩ cho nói ra, nói 'Ta nghĩ ngủ ngươi'."

Trần Viễn chắc lưỡi hít hà, hỏi "Nói như ngươi vậy, con gái người ta gia không bạt tai ngươi?"

Mập mạp cười khỏ nói: "Sao có thể không hút đây, lúc ấy Tú Tú nặng nề quát ta một bạt tai, thiếu chút nữa không đem ta cho phiền ngất đi."

"Lúc ấy ta tâm lý một mảnh lạnh như băng, trong đầu nghĩ xong lần này cũng làm hắn cho tội thảm. Cũng còn khá lúc này ta trong đầu coi như thanh minh, động linh cơ một cái, nghĩ đến bổ cứu phương pháp, vậy chính là ta câu nói thứ ba."

Trần Viễn chính là không tin, tình cảnh đều như vậy, ngươi còn có thể cứu trở về?

Chỉ thấy mập mạp chậm Du Du mở miệng: "Ta câu nói thứ ba là 'So với ngủ ngươi, ta càng muốn ngủ tỉnh thời điểm có thể nhìn thấy ngươi'."

. . . Ta nhớ ngươi.

. . . Cũng muốn ngủ ngươi.

. . . Càng muốn ngủ tỉnh có ngươi.

Nhiều lần nhai mấy câu nói này, Trần Viễn hoàn toàn phục. Mập mạp đây là đang trong lúc lơ đãng, đưa hắn đối với (đúng) Tú Tú theo thân thể đến linh hồn yêu thích thậm chí là mê luyện miêu tả đến tinh tế a.

Hai người đang khi nói chuyện, dưới chân chưa dừng, đã đi rất xa. Nhìn bốn phía cảnh trí, Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút: "Cái này phương hướng thật giống như không phải đi lần trước từ lâu nào đi."

Mập mạp nghe lời ấy có chút xấu hổ, giải thích: "Ta đây không nghĩ phi thủy bất lưu ngoại nhân điền nha, Tú Tú nhà nàng bán Dược Phô sau mò từ lâu, thì ở phía trước cách đó không xa. Ngươi yên tâm, ta đi ăn qua rất nhiều lần, vị rất không tồi."

"Cho ta mang đến dầu muộn tươi mới ma, lại Tuyết Nguyệt thịt dê, sau đó sang Ngọc Long phiền, tới chớp nhắt cái Trường Xuân canh. Đứng đem các ngươi trong tiệm rượu ngon cũng lên hai ấm" Ăn gió năm sương hồi lâu, Phong Tiêu Tiêu hiện tại chỉ muốn hảo hảo ăn một bữa, khao mình một chút.

Cơm nước no nê sau, từ lâu tiểu nhị báo ra giá cả: "Thừa huệ 30 bốn lượng bạc."

Giá tiền có chút quý, bất quá Phong Tiêu Tiêu cũng không để ở trong lòng, chẳng qua là hắn trên dưới mảy mò nửa ngày, lại phát hiện trên người bạc vụn đã sớm dùng xong.

Gặp đối diện tiểu nhị đã từ từ biến hóa sắc mặt, Phong Tiêu Tiêu có chút ngưng ngừng nói: "Không khéo trên người bạc dùng xong, Linh Thạch các ngươi thu không?"

Kia tiểu nhị nghe vậy, trên mặt lập tức nhiều mây chuyển tình, cười nói: "Dĩ nhiên là thu, một khối Linh Thạch định giá một trăm lượng bạc ròng, trả (còn) khách quan. . ."

Lời nói nói đến chỗ này đột nhiên đoạn, kia tiểu nhị nhìn Phong Tiêu Tiêu đưa tới trước mắt kỳ chuyện lạ vật, lên tiếng hỏi "Đây là cái gì?"

Phong Tiêu Tiêu vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn tiểu nhị: "Linh Thạch a, đây chính là thượng phẩm Linh Thạch, một viên để một trăm viên phổ thông Linh Thạch, theo lời ngươi nói pháp chính là giá trị một vạn lượng bạc. Ngươi tìm ta 9900 tiền cho cả hai được, còn lại coi như làm là cho ngươi khen thưởng."

Kia tiểu nhị cũng không lĩnh tình, cười lạnh nói: "Người nào không biết Linh Thạch là nhũ bạch sắc? Người nắm khối này. . ." Kia tiểu nhị xem Phong Tiêu Tiêu trong tay khối kia bán trong suốt đồ vật liếc mắt, nói tiếp: "Tàng đá này, nghĩ đến hết ăn lại uống còn muốn lừa gạt tiền, ta cho người biết, cũng không có cửa."

Rồi sau đó kia tiểu nhị cảnh cáo nói: "Hoặc là bạc hoặc là Linh Thạch, nếu không, ta nhất định muốn kéo người đi gặp quan."

Phong Tiêu Tiêu bắt đắc dĩ thu hồi Linh Thạch, trên dưới quan sát bản thân tới.

Trên đầu có một nhánh trâm cài tóc, chẳng qua chỉ là Mộc, không bao nhiêu tiền. Bên hông ngọc bội ngược lại đáng tiền, nhưng lại là sư môn tín vật, tuyệt đối không thể thế chân.

Trên tay bên trong chiếc nhẫn có giấu rất nhiều trân quý được vật, để cho người ta Phong Tiêu Tiêu cũng không chịu.

Quần áo cũng không được, cởi ra sau thân thể trần truồng còn thể thống gì.

Đúng giày ngược lại là có thể để đi ra ngoài, ngược lại có Phi Kiếm ở nhà lại không cần đi bộ.

Nghĩ tới đây, Phong Tiêu Tiêu hai ba lần cởi giày ra đưa tới, tràn đầy hy vọng nhìn về phía kia tiểu nhị: "Nếu không thì, ta đem giày để cho người? Đây là dùng gió da chôn cách đặc chế mà thành, không chỉ có phòng bản Ích Trần còn có thể ám hương tự sinh, nói ít cũng có thể trị giá mấy chục khối Linh Thạch."

Trần Viễn cùng mập mập đến từ lâu lúc, đúng lúc thấy như vậy một màn.

Mập mập nhìn cái kia bị tiểu nhị nói ra phải đi gặp mua quan bán tước mốc trứng, hơi nghi hoặc một chút mở miệng: "Trần ca, người xem người kia mặc trên người quần áo, thể nào theo chúng ta phải giống như vậy đây?"

Ừm, không sai, cho dù mập mập xuống núi, lời trong lời ngoài vẫn là đem mình làm làm 27 phân phát môn nhân.

Trần Viễn định nhìn một cái, cái này không phải giống như a, rõ ràng chính là giống nhau như đúc nha, trừ người kia trên vật áo nhiều thêu ngòi cao vót Vân Sơn đỉnh.

Lại tỉ mỉ nghĩ lại, chỗ ngồi này cao vót Vân Sơn đỉnh không phải là Ứng Thiên Tông chủ Tông tiêu chí sao? Nguyên lai người này cuối cùng một tên chủ tông sư huynh.

Hai người vội vàng tiến lên, hỏi rõ tình huống sau, Trần Viễn đỡ khóc đỡ cười thay vị sư huynh này đã trả tiền com.

Phong Tiêu Tiêu mặt đầy cảm kích, cảm ơn Trần Viễn sau, tự giới thiệu đạo (nói): "Tại hạ Phong Tiêu Tiêu, thẹn là Ứng Thiên Tông Chấp Pháp Trưởng Lão dưới trưởng đại đệ tử, bây giờ tu vi là Kim Đan Kỳ viên mãn."

Trần Viễn nhìn trước mắt vị này tự giới thiệu ngay cả tu vi đều báo ra tới sư huynh, còn muốn lấy mới hấn thân là Kim Đan đại tu sĩ, lại bị cái phạm nhân tiểu nhị ở trên đường kéo tới kéo đi một màn kia, trong lòng không khỏi nghĩ đến:

Xem ra, vị này đến từ chủ tông sư huynh cũng là một kỳ lạ a!

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Ngang ngược không lọt Phong sư huynh

Lẫn nhau thông Báo Thân phần sau, Phong Tiêu Tiêu mặt đầy ngoài ý muốn nhìn về phía Trần Viễn: "Thật là đúng dịp, không nghĩ tới lại gặp vị đồng tông sư đệ."

Trần Viễn cũng là cười nói: "Chúng ta cũng không từng muốn có thể ở thấy một vị chủ tông sư huynh."

Bữa chốc lát, nhớ tới Phong Vân thành cách 27 phân phát không xa, Trần Viễn dò xét hỏi "Phong sư huynh nhưng là phải đi 27 phân phát làm việc?"

Phong sư huynh trên mặt chẳng biết tại sao lộ ra một nụ cười khổ: "Đó cũng không phải, ta chính là phụng Tồng Chủ chỉ mệnh xuống núi tìm một gốc linh thảo, chẳng qua là. . ."

Lời còn chưa nói hết đã bị đánh đoạn, mập mạp bất mãn nói: "Ai, các người đứng cửa tửu lâu làm như vậy ba ba nói chuyện rất không thái độ, làm gì không vào đi vừa ăn vừa nói à? Ta đây đều chết đói."

Dứt lời, mập mạp nhìn về phía Phong Tiêu Tiêu nói: "Gặp nhau tức là hữu duyên, không Nhượng Phong sư huynh cũng cùng đi vào uống hai chén đi."

Phong sư huynh thu hồi vẻ lo lắng, cười ha hả: "Cũng tốt, vì huynh chính ngại mới uống còn chưa tận hứng."

Đi vào trong lầu, phân chủ khách ngồi xuống, ba người cười nói thật vui.

Cơm nước no nê, Phong sư huynh đưa ra cáo từ. Trước khi đi, Phong Tiêu Tiêu vẫn cứ đem viên kia thượng phẩm Linh Thạch kín đáo đưa cho Trần Viễn bọn họ, nói là là đáp tạ trước bọn họ giải vây ân, Trần Viễn nhiều lần từ chối không được, không thể làm gì khác hơn nói tạ ơn nhận lấy tới.

Nhưng là Phong Tiêu Tiêu không đi ra mấy bước, nhưng lại chậm rãi đi trở lại, Trần Viễn bọn họ còn đang nghi hoặc, chỉ thấy Phong sư huynh xấu hổ nói: "Cái kia, các người còn có bạc sao? Ta nghĩ tìm một địa phương tìm chỗ nghỉ trọ, sợ người khác lại không thu ta Linh Thạch. . ."

Trần Viễn mặt đầy buồn cười, thuận thế mời đạo (nói): "Chúng ta chỗ ấy chỗ ở coi như rộng rãi, không bằng Phong sư huynh cùng chúng ta cùng một chỗ trở về, vừa vận ngày mai cái này mập mạp muốn đi trước đính hôn, Phong sư huynh nếu là có hạ, cũng có thể cùng đi tiếp cận tham gia náo nhiệt."

Phong Tiêu Tiêu suy nghĩ chốc lát, đáp ứng.

Trở về trên đường, hỏi rõ lấy bảo là thuộc hai người toàn bộ sau, Phong Tiêu Tiêu luôn miệng thở dài nói: "Không nghĩ tới sư đệ lại có như vậy kiếm tiền bản lĩnh, giống ta sư phó kia, cho tới bây giờ đều chỉ hội (sẽ) mắng ta phá của loạn Hoa Linh thạch."

Trần Viễn nghe trong lòng yên lặng rồi lệ: Sư huynh như người vậy loạn kéo cừu hận thật tốt sao? Nếu là có phá của có loạn Hoa Linh thạch tư bản, ai muốn khổ cực đi ra kiếm tiền a!

Ngay tại Trần Viễn trong lòng khinh bỉ Phong sư huynh loại này trong lúc lơ đãng khoe giàu hành vi lúc, lấy bảo của tiệm đến.

Nhất thời, Trần Viễn bọn họ nhận ra được dị thường.

Bình thường nói liền không dứt khách lưu hiện tại tung tích hoàn toàn không có, một chế đại môn bị nện đến chia năm xẻ bảy, bên trong phòng giá hàng cũng bị đẩy ngã trái ngã phải. Đây đất mảnh vụn trước đứng thẳng trưng ghế dựa mềm, trên đó đại ngựa Kim Đào ngồi một cái mặt sắc âm trầm người trung niên.

Người kia bên người còn có hai cái thân ảnh, làm hộ vệ ăn mặc, chỗ xa xa mấy cái nhân viên tiệm cùng tiếp khách chính rụt rè e sợ tụ ở một nơi, không ít người trên mặt đều là sung đỏ một mảnh, hiển nhiên là bị vả bạt tại.

Thấy như vậy một màn, Trần Viễn cố nén tức giận đi lên phía trước, nhìn chăm chăm kia ngồi người trung niên trầm giọng hỏi "Người là người nào?" Rồi sau đó nhìn vòng quanh cái này một mảnh hỗn độn cảnh tượng, Trần Viễn lại hỏi "Những thứ này là người làm?"

Người kia không có trả lời, ngược lại hí mắt trên dưới quan sát Trần Viễn một phen, dùng loại âm trầm trầm ngữ điệu mở miệng nói: "Người chính là nhà này lấy bảo chủ tiệm?" Đón nhất đón, người kia đuổi theo hỏi "Da trắng mỹ cách điều chế có thể trong tay người?"

Người kia lời này vừa nói ra khỏi miệng, Trần Viễn lại đã biết hán ý đồ, người này chắc hẳn chính là mập mạp trong miệng cái kia lai lịch không nhỏ đối với (đúng) cách điều chế có ý thần bí khách hàng.

Trần Viễn chau mày, lạnh giọng hỏi "Các hạ chính là cái này như vậy làm ăn?"

Người kia trong miệng xi khê một tiếng, khinh thường trả lời: "Các người bài tràng cũng không nhỏ, lại để cho ta đợi không như vậy hồi lâu, cho nên ta không thể làm gì khác hơn là cho ít nho nhỏ giáo huấn."

Trần Viễn không những không giận mà còn cười: "Thật là lớn uy phong a, bất quá ngài nhân vật như vậy chúng ta sợ là không với cao nổi. Giao dịch không làm, ngài hay là trở về đi. Đứng. . ."

Nói tới chỗ này, Trần Viễn trong mắt tinh quang chợt lóe, nghiêm nghị nói: "Cũng đừng quên thưởng tiền! Nói xin lỗi!"

"Ha." Kia trung niên giống như là nghe được cái gì không tưởng tượng nổi chuyện một dạng bật cười.

"Người cho rằng là làm ăn này là người nghĩ (muốn) không làm sẽ không làm? Huống chi, còn muốn thưởng tiền nói xin lỗi?" Người kia lắc đầu một cái, châm chọc nói: "Thật là buồn cười!"

Lời nói không đầu cơ không cần nói nữa, Trần Viễn song quyền nắm chặt, đang định đối loại phương thức cùng người kia lý luận, nhưng vào lúc này, Trần Viễn lại bị người cản lại.

Quay đầu nhìn lại, nguyên lai là Phong Tiêu Tiêu chẳng biết lúc nào đi tới bên người.

Phong Tiêu Tiêu ngăn lại Trần Viễn, áy náy cười cười, mở miệng nói: "Trà (còn) sư đệ tha thứ, sư huynh muốn vượt qua chức phận."

Gặp đối diện đối một người nói chuyện, kia mặt âm trầm người trung niên đầu tiên cũng không để ý. Nhưng bất quá chốc lát, hắn cũng cảm giác không đúng.

Ở kia người trung niên xem ra, trước mặt cái này thanh niên mặc dù chỉ là đứng yên lặng nơi đó, không có mở miệng nói chuyện cũng không có động tác khác, tuy nhiên lại làm cho người ta một loại như đối mặt biển sâu cảm giác, phảng phất ngút trời áp lực đập vào mặt, mấy nếu làm người ta hít thở không thông.

Kia người trung niên biết rõ mình tu vi nhỏ, không nhìn thấu cái này thanh niên sâu cạn, chặt vật nghiêng đầu, thăm dò như vậy nhìn về phía bên người hộ vệ.

Có thể chỉ một cái liếc mắt, kia người trung niên lại minh bạch câu trả lời. Có lẽ là tu vi cao hơn duyên cớ, cái này hai gã hộ vệ càng làm cho Phong Tiêu Tiêu chú ý, cũng vì vậy chịu đựng áp lực. Lúc này hai người sắc mặt trắng bệch nhưng lại về mặt đại hân, thân hình càng là lão đạo muốn ngã.

Ngay tại cái này người trung niên cho là mình cần phải tươi sống chết ngập lúc, này cổ bàng bạc uy áp lại đột nhiên biến mất. Mang theo từ lý đào sinh vui mừng, kia người trung niên hung hăng thở mạnh mấy cái.

Nhìn trước mắt nhạc tri uyên đình thanh niên, người trung niên sắc mặt ngưng trọng. Rồi sau đó hắn nhớ tới chính mình núi dựa, nhất thời trong lòng nhiều mấy phần sức lực. Kia người trung niên bên ngoài mạnh bên trong yếu mở miệng nói: "Người biết ta là ai không? Lại dám như thế đối với ta."

Phong Tiêu Tiêu mặt đầy dễ dàng, dừng dừng mở miệng hỏi "Há, người là ai à?"

Người kia tựa hồ đối với thân phận của mình rất là tự hào, đặc ý nói: "Người có thể nghe cho kỹ, ta chính là Luyện Linh môn ngoại môn tổng quản."

"Luyện Linh môn?" Phong Tiêu Tiêu đồng tử trong lúc lơ đãng có chút co rút lại, rồi sau đó lại vẫn là mang theo trêu chọc giọng: "Xem ra Luyện Linh môn càng phát ra không được mức độ a, ngay cả người một cái Trúc Cơ Kỳ cũng có thể làm thượng tổng quản."

"Người", kia người trung niên bị Phong Tiêu Tiêu một câu nói khí giận sôi lên, uy hiếp nói: "Người trẻ tuổi chó có ngoài miệng sấm nhất thời nhanh, đặc tội Luyện Linh sau cửa quả cũng không phải là người có thể chịu đựng."

Phong Tiêu Tiêu nghe lời này chính là một tiếng giễu cợt: "Đến đi, người Luyện Linh môn lợi hại hơn nữa cũng không quản được chúng ta Ứng Thiên Tông đệ tử trên đầu tới."

"Ứng Thiên Tông?" Người kia nghe vậy trên mặt đông lại một cái.

"Chính là", Phong Tiêu Tiêu cười nói: "Tại hạ là Ứng Thiên Tông Mạc Trường Lão dưới trướng Phong Tiêu Tiêu, không biết các hạ có gì chỉ giáo?"

"Người chính là Phong Tiêu Tiêu?" Người kia cả kinh thất sắc, hiển nhiên là từng nghe qua danh tự này.

Kia người trung niên suy nghĩ chốc lát, biết rõ hôm nay vạn vạn không chiếm được chỗ tốt, kêu qua hai người thủ hạ, hận hận nói: "Chúng ta đi!"

Phong Tiêu Tiêu lại đưa tay cản bọn họ lại, cười tủm tỉm nói: "Cái này muốn đi à nha? Trần sư đệ có đôi lời cũng không nói sai, nói xin lỗi, một dạng đều không thể thiếu."

Người kia nghe vậy da mặt căng đỏ bừng, hung tợn trừng Trần Viễn liếc mắt, bỏ lại một bọc Linh Thạch, hướng về phía kia hai gã hộ vệ rống đến: "Là hai người các ngươi động thủ, còn chưa cút đi nói xin lỗi?"

Một phen chuyện, kia người trung niên mang theo hai gã hộ vệ ảo não rời đi.

Đội đi xa, kia người trung niên dừng bước lại. Không biết hắn nhớ tới cái gì đó, biểu hiện trên mặt vô cùng dữ tợn, trong miệng nói nhỏ: "Ứng Thiên Tông. . . Hừ, danh tiếng thật lớn, luôn có một ngày. . ."

P/s: Convert by ๔Cao ๔Tiến , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Tráng sĩ lần này đi này có thể hay không trả (còn)?

Đuổi đi ác mồi sau, Trần Viễn hiểu kỳ hỏi "Tại sao là Luyện Linh môn?"

"Ừ?" Phong sư huynh không có biết Trần Viễn lời này ý gì.

"Ta là nói cái này môn phái tên tốt khó đọc, vì sao không gọi Luyện Linh Tông đây?" Trần Viễn giải thích.

"Ha ha", Phong sư huynh cười nói, "Cái này Tông cùng môn kém một chữ, chính là những năm gần đây Luyện Linh môn cùng Bản Tông phân tranh không ngừng chỗ căn nguyên."

Gặp Trần Viễn một bộ rửa tai lắng nghe bộ dáng, Phong Tiêu Tiêu tiếp tục giải thích: "Sư đệ ngươi có chỗ không biết, thế gian này môn phái muôn vàn, nhưng cũng không là ngươi muốn gọi cái gì chính là cái gì."

"Môn phái giữa đẳng cấp sâm nghiêm, phân biệt rõ ràng, chỉ có cao cấp nhất năm Đại Thánh mà mới có tư cách xưng là Tông, mà ta Ứng Thiên Tông chính là một cái trong số đó."

"Năm Đại Thánh dưới mặt đất, mới là thập đại Nhất Lư thể lực xưng là môn, mà Luyện Linh môn chính là trong đó người xuất sắc. Xuống chút nữa chính là nhiều chút tên là nào đó một cái phái hai Tam Lư thể lực, số lượng đông đảo."

"Những năm gần đây, Luyện Linh môn thực lực nhanh mạnh tăng thêm, lại dần dần không nữa thoả mãn với địa vị mình, vẫn đối với ta Ứng Thiên Tông thánh địa danh tiếng mắt lom lom."

Trần Viễn có chút buồn bực: "Có năm Đại Thánh mà a, làm gì Luyện Linh môn luôn là nhìn ta chăm chăm môn?"

Phong Tiêu Tiêu mặt đầy bất đắc dĩ nhìn Trần Viễn: "Sư đệ a, có câu nói, đánh người không đánh mặt, mắng chửi người không vạch khuyết điểm. Đây đương nhiên là bởi vì ta Ứng Thiên Tông ở năm Đại Thánh trong đất thực lực yếu nhất, mới sẽ như thế. Sư đệ cần gì phải để cho ta nói rõ đây?"

Trần Viễn ngượng ngùng cười, mặt đầy xấu hổ.

Cũng may lúc này mập mập trấn an xong trong tiệm tiểu nhị đi tới, xách cái kia trang bị đầy đủ Linh Thạch túi cười nói: "Không nghĩ tới Luyện Linh môn nhân vẫn còn lớn địa phương, cái túi này bên trong khoảng chừng một trăm mai trung phẩm Linh Thạch đây, cái này có thể tương đương với một ngàn mai phổ thông Linh Thạch."

"Đến đi", Trần Viễn nghe vậy bĩu môi một cái, "Ngươi nếu là nghĩ đến, tên kia nguyên bản chính là dự định cầm cái này một Thiên Linh thạch mua chúng ta cách điều chế, sẽ không hội (sẽ) lại cảm thấy hân phóng khoáng."

Một đêm yên lặng. Ngày kế đính hôn trong nghi thức, mập mập toàn bộ hành trình đều cười miệng toe toét. Bất quá cái cũng khó trách, Trần Viễn nhìn dung mạo xuất chúng vương Tú Tú, thầm nghĩ mập mập nhãn quang trả (còn) thực là không tồi.

Ngày cưới định ở năm sau đầu mùa hè, theo Vương gia sau khi ra ngoài, Phong Tiêu Tiêu đưa ra cáo từ.

Chỉ thấy Phong sư huynh mặt đầy xin lỗi nói: "Lớn như vậy vui sự tình, vốn lưu lại cùng hai vị huynh đệ nhiều ăn mừng mấy ngày. Bất đắc dĩ sư huynh ta có Tông Chủ giao phó đi xuống nhiệm vụ trên người."

Rồi sau đó hán thò dài một tiếng tiếp tục nói: "Tông Chủ mệnh ta xuống núi tìm Thất Tuyệt hoa, đáng tiếc ta bốn ba tháng không thu hoạch được gì. Trước đây có tin tức truyền tới, phía tây Mang Sơn từng có người từng thấy hoa này tung tích. Cho nên ta không thể không mau sớm chạy tới, để tránh thất bại lương cơ."

Nói xong lời nói này, Phong Tiêu Tiêu chuyển hướng Lý Xuân, trịnh trọng thi lễ, trong miệng nói: "Trả (còn) sư đệ tha thứ cho."

Mập mập cuống quýt khoát tay: "Đâu có đâu có, cho chúng ta một ít chuyện riêng, tri hoãn Phong sư huynh cái này rất nhiều công phu, hẳn là chúng ta trong bụng khó an mới được."

Hai người khách sáo một phen, Phong Tiêu Tiêu nhìn về phía Trần Viễn, hướng hán gật đầu một cái, rồi sau đó bước nhanh mà rời đi.

Nhìn Phong Tiêu Tiêu đi xa thân ảnh, mập mập mặt đầy ngăn người mê mẩn biểu tình, thò dài nói: "Quả nhiên không hổ là chủ tông sư huynh a, nhìn nhân gia khí này tốc độ gió này tư cái này về ngoài. . ."

Nói tới chỗ này, mập mập làm bộ làm tịch quan sát Trần Viễn một phen, trong miệng có ý trêu ghẹo đến: "Chắc chắn, có thể so với ngươi Trần Viễn mạnh hơn."

Trần Viễn cũng không phản bác, xác thực, lúc này so với hán lên Phong sư huynh tới còn kém rất xa, nhưng Trần Viễn tin tưởng, một ngày nào đó, hán cũng có thể trưởng thành đến trình độ như vậy.

Chẳng qua là giờ phút này Trần Viễn trong lòng suy tư chính là một chuyện khác, chân mày vãn, Trần Viễn đột nhiên mở miệng hỏi "Ta nhớ được đi tây ra khỏi thành phải qua con sông chứ?"

Mập mạp không biết Trần Viễn vì sao không đầu không đuôi hỏi tới cái vấn đề này, bắt quá vẫn là theo bản năng đáp: "Đúng vậy, cái kia sông kêu Dịch Thủy sông, bắt quá cái này mùa đông khắc nghiệt, phòng chừng đã sớm đông lên đi."

Trần Viễn nghe vậy rơi vào trầm ngâm, Phong Tiêu Tiêu, Dịch Thủy, lạnh, khó trách tâm lý luôn có nhiều chút dự cảm không tốt.

Nhìn Phong sư huynh rời đi phương hướng, thân ảnh kia đã sớm không thấy tung tích, Trần Viễn chỉ có thể yên lặng chúc phúc: Hy vọng Phong sư huynh chuyến này hết thầy thuận lợi đi.

Đề xuồng đối với (đúng) Phong sư huynh lo âu, Trần Viễn cùng mập mạp cùng một chỗ trở lại trong điểm.

Hôm sau, bởi vì kỳ thi cuối năm sau ba ngày kỳ nghỉ đã hết, Trần Viễn từ biệt mập mạp, mang theo 50 viên trung phẩm Linh Thạch bước lên trở lại môn phái con đường.

Đông đi xuân trà (còn), lại là một năm tốt thời gian.

Trăng lên giữa trời, lười biếng đệ tử đã ngủ, chăm chỉ đệ tử cũng phần lớn đóng cửa không ra, phun ra nuốt vào linh khí.

Yên tĩnh ban đêm, Trần Viễn một thân một mình đi ở đi thông luyện Võ Trảng trên đường, lặng yên suy nghĩ tâm sự.

Tu luyện thiên phú thật xấu là một người thông qua thổ nạp dẫn linh vào cơ thể tăng cao tu vi tốc độ, mà tư chất cao thấp là đại biểu một người tu tập pháp quyết Thực Luyện công pháp linh ngộ đại đạo khó dễ trình độ.

Trừ đi không có chút thiên phú nào có thể nói bên ngoài, Trần Viễn biết rõ mình tu đạo tư chất có lẽ coi như ưu tú, nhưng trà (còn) không đạt tới tuyệt đỉnh trình độ.

Ở nơi này đi qua hơn ba tháng, Trần Viễn lại trải qua lần thứ hai bên trong cửa khảo hạch. Ở ban đầu lần đầu trong khảo hạch, Trần Viễn có thể bắt được thất khoa toàn Giáp thành tích, là do rất nhiều nhân tố tổng hợp tạo thành.

Mà lần thứ hai khảo hạch, là chứng minh người mới có thể hoặc giả nói là tinh lực quả nhiên là có mức cực hạn.

Vào trận pháp và Ngự Thú hai đạo, hoặc là bởi vì tư chất hoặc là bởi vì hứng thú, Trần Viễn thành tích cũng không nổi trội, chỉ lấy đến Ất Thượng cùng Ất Trung đánh giá.

Mặc dù còn lại năm khoa vẫn toàn Giáp thành tích, để cho Trần Viễn được tiếp tục áp đảo những đệ tử khác trên, có thể Trần Viễn cũng càng phát ra cảm giác những người khác ở sau lưng liều mạng đuổi theo mang đến áp lực.

Đối với (đúng) Trần Viễn loại này có vĩnh viễn không chịu thua tính tình người mà nói, áp lực chính là động lực.

Ở Trần Viễn nghĩ đến, nếu người tư chất có thể cùng ta sánh bằng, nếu người tốc độ tiến bộ có thể cùng ta sánh vai, ta đây sẽ dùng so người thời gian tới cố gắng, cố gắng kéo lớn giữa người và ta chênh lệch.

Cũng may người khác phun ra nuốt vào linh khí tăng cao tu vi thời gian, Trần Viễn có thể dùng đang quen thuộc thủ pháp luyện chế thượng người khác tích súc linh lực đột phá bình cảnh thời gian, Trần Viễn có thể dùng ở tính toán công pháp Yếu Quyết thượng.

Trăm ngàn cay đắng duy trì ưu thế, Trần Viễn lại chịu đựng gian nan.

Đi tới không có một bóng người luyện Võ Trảng, Trần Viễn đầu tiên là ôn tập mấy lần trước học qua đạo (nói) nổi lửa cùng Xích Diễm kết giới hai cái thuật pháp, rồi sau đó bình tĩnh lại tu luyện tân học Cửu Dương chân hòa quyết.

Đạo (nói) nổi lửa chính là bồng dung vào trước người địch nhân tập Tự Hóa hệ linh lực, rồi sau đó đột nhiên dẫn hỏa, uy lực không lớn, nhưng cũng dùng tâm trí không kiên địch nhân kinh hoàng thất thố, đánh loạn nó làm phép.

Xích Diễm kết giới chính là chế tạo Hỏa Tường, có thể hạn chế lại địch nhân hành động, bắt quá lại rất là tiêu hao linh lực.

Mà Cửu Dương chân hòa quyết chính là cái này ba loại thuật pháp bên trong uy lực lớn nhất một loại. Luyện tới chỗ cao thâm có thể thả ra chín cái Thái Dương Chân Hòa hóa hình Hỏa Long từ khác nhau góc độ vây công địch nhân, khiến cho không đường có thể trốn.

Bởi vì chính mình kia không giải thích được xuất hiện lại không ai sánh bằng Hỏa Hệ thiên phú, Trần Viễn lựa chọn đều là Hỏa Hệ thuật pháp. Tu tập lên cũng rất là muốn gì được nấy.

Ngắn ngủi hai tháng công phu liền đem đạo (nói) nổi lửa cùng Xích Diễm kết giới luyện tới Đại Thành, mà Cửu Dương chân hòa Quyết tiến triển cũng rất là thuận lợi.

Mặc dù bắt đầu tu luyện không lâu, nhưng đã có thể ngưng ra bốn cái Hỏa Long vào trong hư không giương nanh múa vuốt.

Chẳng qua là giới hạn tu vi, cái này Hỏa Long chỉ là do phổ thông Hỏa Linh Lực ngưng hóa thành hình.

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Luận Trần Viễn Ngự Kiểm trình độ

Bốn cái Hòa Long trên không trung gào thét qua lại, Trần Viễn khổng chế hướng tưởng tượng bên trong địch nhân đánh tới.

"Bốn cái còn chưa đủ a", Trần Viễn lẩm bẩm nói nhỏ.

Ngay tại mới, bốn cái Hòa Long ở phía trước một nơi giao hội mà qua. Nhưng lập tức dừng lấy Trần Viễn lúc này nhãn quang, cũng có thể nhìn ra chỉ cần phản ứng nhanh chóng, ít nhất có hết mấy chỗ thời gian rảnh rỗi có thể cung người tránh cỏi bao vây.

Trong miệng vừa nói chuyện, Trần Viễn trên tay chưa dừng, vài điểm Tinh Hóa trong tay hấn ngưng tụ. Nhìn kỹ lại, Trần Viễn cuối cùng ở ngưng tụ điều thứ năm Hòa Long.

Nhưng vào lúc này, bốn cái lần lượt thay nhau bơi lội Hòa Long bên trong, lại có hai cái đột nhiên đụng vào một nơi. Chịu ảnh hưởng này, Trần Viễn khí tức loạn lên, trong tay này chưa lớn lên Hòa Long cũng tiêu tán theo.

"Xem ra ta tu vi vẫn quá thấp a, lấy hiện nay Luyện Khí Bát Trọng thực lực điều khiển bốn cái đã là cực hạn." Trần Viễn lắc đầu một cái thờ dài nói, vẻ mặt nhưng không thấy có gì ảo não.

Móc ra mấy viên Linh Thạch, Trần Viễn xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu khôi phục lên hao tổn linh lực tới.

Cái này Thôn Phệ dị năng còn có một chút chỗ tốt, chính là có thể để cho Trần Viễn đang luyện tập thuật pháp sau có thể khôi phục nhanh chóng linh lực, mà không cần giống như những đệ tử khác môn, còn cần thông qua ngồi tĩnh tọa tới từ từ trả lời.

"Tốc độ khôi phục nhanh là nhanh, chỉ bất quá. . . Quá phá của a", bất quá chốc lát Trần Viễn liền bổ xung đầy đủ linh lực, đứng dậy, mặt đầy cười khổ thầm nói.

Không sai, chính là phá của. Mặc dù còn muốn lưu lại bộ phận Linh Thạch cung lấy bảo khuếch trương cùng phát triển, nhưng cái này hơn ba tháng đến, Trần Viễn vẫn là lần lượt theo mập mập kia phân đến gần Thiên Linh thạch.

Trừ tấn thăng Luyện Khí Bát Trọng, tiêu phí gần ba Bách Linh thạch bên ngoài, trong ngày thường là bù đắp Luyện Khí Luyện Dược hoặc là tu luyện thuật pháp tiêu hao linh khí, Trần Viễn càng là đi tìm gần năm Bách Linh thạch.

Mà một phương diện khác, tìm cái tương tự với da trắng mỹ như vậy độc nhất tài nguyên chuyện, Trần Viễn tạm thời cũng không thể tìm đầu mối.

"Từ từ đi đi, xe tới trước núi tất có đường, kiếm tiền tu luyện hai không làm." Yên lặng cho mình rót chén cháo gà, Trần Viễn phần chần tỉnh thần, bắt đầu tu luyện niếp nhẹ bộ pháp tới.

Không giống với Hòa Hệ thuật pháp thượng yêu nghiệt thiên phú, niếp nhẹ bộ pháp có thể có lúc này tu vi, toàn bằng Trần Viễn ngày lại một ngày đem phục một đêm khắc khổ tu luyện.

Liên lần trước thuật pháp trong lớp, Trần Viễn được phép trở thành giới cái thứ nhất thể nghiệm Ngự Kiểm Phi Hành đệ tử.

Nhớ tới ngày đó các loại, Trần Viễn không khỏi lại lâm vào trong hồi ức.

"Ngự Kiểm các loại bí quyết ngươi có thể nhớ kỹ?" Lý Vi vẻ mặt đặc biệt nghiêm túc.

"Nhớ kỹ." Trần Viễn đang hoàng đáp.

"Vận lên niếp nhẹ bộ pháp ở dưới chân cùng thân kiểm tạo thành linh khí đường về, đồng thời vận hành khinh thân Quyết giảm bớt thân thể trọng lượng. Cặp mắt mắt nhìn phía trước, hai tay tự nhiên rũ xuống có chút mở ra, nhớ lấy thân thể không cần loạn lắc!"

"Chân trái hơi cong lấy vào sống kiếm, chân phải đứng thẳng dẫm ở kiếm cách, trên không trung lúc thông qua chân trái mũi chân lắc nhẹ tới khổng chế phương hướng."

Cho dù Trần Viễn trả lời nhớ kỹ bí quyết, Lý Vi cũng không nhận được lặp lại lần nữa một lần. Các đệ tử lần đầu lúc phi hành, lý sư tỷ luôn là hội (sẽ) phá lệ khản trương.

"Nhớ kỹ, trên không trung an phận một chút, khác (đừng) lơ suy nghĩ làm nhiều chút tạp kỹ động tác." Nói xong câu này, lý sư tỷ nhắc lên tu vi, thân thể Uyên Nhược Nhất phiến lá cây, hạ xuống Trần Viễn sau lưng, đứng ở Phi Kiếm phần đuôi.

Lý Vi cùng đệ tử giống như trên Phi Kiếm chẳng qua là đề phòng ngoài ý muốn, chỉ cần Trần Viễn không có nguy hiểm tánh mạng coi như là ngã đến bán sống bán chết, hẳn cũng tuyệt không sẽ có bất kỳ động tác gì.

Trần Viễn hít thật sâu một cái, vận lên khinh thân Quyết, đồng thời điều động linh lực đưa vào dưới chân Phi Kiếm.

Linh khí trót lọt thông qua thân kiếm mang theo khắc lợ lừng trận pháp, Phi Kiếm khẽ run lên, từ từ thăng lên.

Phi Kiếm càng lên càng cao, cảm giác cao độ không sai biệt lắm sau, Trần Viễn giảm bớt đưa vào Phi Kiếm linh lực, khiến nó trên không trung lơ lửng.

Đề xuống trong lòng khản trương, hết sức giữ thân thể thăng bằng, trên không trung thích ứng đoạn nhỏ thời gian sau, Trần Viễn rốt cuộc có rồi rảnh thường thức cái này không trung mới có Phong Tình.

Đắm mình trong nhu hòa ánh nắng, Khinh Nhu phong thanh vạch qua bên tai, Liên Sơn giữa lượn lờ mây mù đều tựa như có thể đụng tay đến.

Một con chim nhỏ bay qua, hiểu kỳ đánh giá cái này lảng lạng đứng sừng sững không trung kỳ chuyện lạ vật.

Khẽ rung lên Sí, con chim kia nhi rơi vào Trần Viễn đỉnh đầu, hai cái tiểu móng từ đầu đến cuối đuôi theo, tựa hồ tóc này xúc cảm khiến nó nhớ tới trong trí nhớ ô chim, nó lại dừng lại, lợc nghĩ ngợi khe.

Trần Viễn nhất thời mặt đen, nam nhi đại trượng phu đầu làm sao có thể bị người tùy tiện loạn giẫm đạp? Đáng tiếc thân ở giữa không trung, không dám lộn xộn, chỉ đành phải hơi rung nhẹ đầu, trong miệng phát ra "Đi đi" thanh âm, muốn đem chim chóc kia dọa chạy.

Không nghĩ tới con chim này nhi chính là không thềm quan tâm, ngoảnh đầu chài vuốt lên cánh tới.

Trần Viễn bắt đắc dĩ, nhớ tới sau lưng Lý Vi, chỉ đành phải sụ mặt hừ hừ đạo (nói): "Sư tỷ. . ."

Sau lưng Lý Vi đầu tiên là che miệng cười, rồi sau đó càng là cười hoa chi loạn chiến không dừng được, nhưng lại từ đầu đến cuối không có chút nào xuất thủ trợ giúp ý tứ.

Trần Viễn bị cười nhạo đến giận không kềm được, càng ngày càng bạo, mạnh mẽ tay nắm lấy sau lưng sư tỷ giữ thăng bằng, một cái tay khác hướng vậy cũng ác chim bắt đi.

Chim chóc kia chịu này kinh sợ, chít chít chiêm chiêm kêu bay đi, trước khi đi, một đồng tiền tiền chính xác rơi vào Trần Viễn đỉnh đầu.

, lần này hoàn toàn không tâm tình luyện tập Ngự Kiếm.

Theo trên thân kiếm đi xuống lúc, Trần Viễn tiến tới Lý Vi bên cạnh hỏi "Sư tỷ, lúc nào ta Ngự Kiếm trình độ mới xem như xuất sư đây?"

Lý Vi miếu Trần Viễn đỉnh đầu liếc mắt, trong lúc lơ đãng lùi một bước, mặt đầy chê đáp: "Lúc nào ta nguoi đứng lại kiếm sau có thể ngủ, vậy đã nói rõ nguoi Ngự Kiếm trình độ không sai biệt lắm luyện đáo gia."

Nhớ lại đến đây kết thúc. Thu hồi suy nghĩ, Trần Viễn lần nữa đem tâm thần đắm chìm vào niếp nhẹ bộ pháp trong luyện tập đi. Trần Viễn tự mình cảm giác, nửa tháng này đến, bất kể là khinh thân Quyết vẫn là niếp nhẹ bộ pháp hẳn đều rất nhiều tiến bộ.

Chắc hẳn, ngày mai thuật pháp giờ dạy học nhất định có thể để cho lý sư tỷ nhìn với cặp mắt khác xưa đi, nghĩ tới đây, Trần Viễn đối với (đúng) ngày mai càng phát ra mong đợi.

Hoang Chi đệ tử thuật pháp giờ học, cùng nhánh trên phi kiếm, đồng dạng là Trần Viễn ở phía trước, lý sư tỷ ở phía sau.

Chỉ bất quá không giống với lần trước, chẳng qua là đứng yên ở không trung, lần này Trần Viễn xác thực tiến bộ rất nhiều.

Theo Trần Viễn tâm niệm vừa động, ngân lượng thân kiếm đột nhiên xuyên phá từng đạo khí lưu, ở không trung lưu lại một cái nhân nhạ nhũ bạch sắc dấu vết, mang theo lấy nhanh gió cuốn hướng phương xa không ngừng dọc theo đi.

Thiên địa Ngô đau khổ, mắt trông không vật. Trong lúc nhất thời, Trần Viễn hào hứng đại phát, lên tiếng thét dài.

Cho đến hôm nay, Ngự Kiếm tung hoành ở trong thiên địa, Trần Viễn mới thật sự cảm nhận được mấy phần Tu Tiên hay.

Trong lúc lơ đãng Trần Viễn hồi tưởng nhìn lại, chỉ thấy lý sư tỷ hai mắt nhắm nghiền, lông mi thật dài kèm theo hô hấp trên dưới lên xuống, bên tai mấy lũ tóc đen theo gió phiêu lãng, phảng phất cuối cùng ngủ.

Trần Viễn mừng rỡ, liền vội vàng đánh thức sư tỷ, tràn đầy tự tin hỏi "Sư tỷ, ta đây Ngự Kiếm trình độ tạm được đi, ta xem người mới vừa rồi đều ngủ đi qua."

Lý Vi bị đánh thức sau thần sắc mờ mịt nhìn về phía bốn phía, tốt nửa thiên tài nhớ tới chính mình vẫn còn ở trên phi kiếm.

Chỉ thấy lý sư tỷ vội vàng vận lên Tâm Pháp, luồng cuồng tay chân điều chỉnh lên tư thế tới. Lúc này nghe Trần Viễn câu hỏi, lý sư tỷ hung tợn trả lời: "Đến đi người, ta đó là dọa ngất đi qua. . ."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Sáu âm thanh chuông vang sau bất an

Lý sư tỷ hạ Phi Kiếm sau, vạn phần khinh bỉ ánh mắt Trần Viễn liếc mắt, vẫn không quên nện ra mấy tiếng nôn ọe, để chứng minh Trần Viễn Ngự Kiếm trình độ đúng là nát về đến nhà.

Khó nói ta Ngự Kiếm trình độ thật có kém như vậy? Trần Viễn nội tâm tràn đầy thấp thòm, bất tri bất giác liền bị sư tỷ đưa vào tự mình hoài nghi trong đó.

May vào lúc này, nói năng chua ngoa búa tâm lý sư tỷ lại bỏ một câu: "Sau này người liền mình luyện tập đi, người Phi Kiếm ta cũng không dám lại ngồi."

Vẫn tràn đầy đều là châm chọc, nhưng Trần Viễn theo trong lời nói nghe ra nhiều chút còn lại đồ vật: Có thể yên tâm để cho ta một người luyện tập, cái này không phải ít nhất nói rõ, sư tỷ tin tưởng ta không sẽ đem mình cho té chết sao.

Ngay tại Trần Viễn mừng thầm trong lòng, tâm tình nhiều mây chuyển tỉnh thời điểm, lại đột nhiên nghe được "Coong" một tiếng, Chủ Điện phương hướng có tiếng chuông xa xa truyền tới. Một tiếng, hai tiếng. . . Tiếng chuông liên miên, rất nhanh thì vang lên sáu lần.

Đang luyện tập bên trong các đệ tử mờ mịt ngẩng đầu lên, trở mắt nhìn nhau không biết xảy ra chuyện gì.

Trần Viễn nhú mày lại, tự nhủ: "Ba tiếng chuông vang hàm nghĩa ta ngược lại biết rõ, chính là là triệu tập đệ tử, nhưng này sáu âm thanh chuông vang, vì chuyện gì đây?"

"Đây là triệu tập bên trong môn phái toàn bộ chấp sự cấp lấy thượng nhân viên tiếng chuông", Lý Vi trầm giọng trả lời, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Lý Vi phân phó một tiếng, Lệnh Đệ tử môn mỗi người an tâm luyện tập, rồi sau đó vội vã Ngự Kiếm rời đi.

Cái này đột nhiên tới trạng huống ngoài ý muốn, để cho nguyên bản hơi có chút nặng nề luyện Võ Trạng nhất thời huyền não lên, các đệ tử châu đầu ghé tai, nghị luận âm ỉ.

Trần Viễn nhìn lý sư tỷ rời đi phương hướng, trong lòng cũng ở hiểu kỳ rất cuộc xảy ra cái gì.

Thời gian uống cạn chun trà, ở lại bên trong sơn môn toàn bộ chấp sự cấp lấy thượng nhân viên lại đều đã đến đông đủ.

Trong chủ điện, còn lại năm mươi ba người yên lặng đứng sừng sững, chỉ có chương môn Lăng Đạo Tôn thanh âm ở trong điện vọng về: "3749 người bộ lạc, bất luận Nam Nữ Lão Ấu không có một người sống, người chết thân không bị thương khẩu nhưng lại tinh huyết hoàn toàn biến mất. Các loại dấu hiệu tỏ rõ, ẩn nấp hành tung nhiều năm Huyết Hà Lão Tổ sợ là lại lần nữa hiện thế."

"Này bộ lạc thời đại ở phía tây Mang Sơn bên trong, khoảng cách Bản Phái chỉ có bảy trăm dặm xa. Hiện nay Huyết Hà Lão Tổ tung tích không rõ, bọn người nửa số theo ta đi trước truy xét này ma hành tung, một nửa kia người chặt Thủ Sơn môn, để ngừa sinh biến."

Lăng Đạo Tôn trầm giọng hạ lệnh, mọi người tại chỗ thần sắc nghiêm nghị nghiêm nghị lĩnh mệnh.

Ngày mai Ngự Thủ giờ học lại hủy bỏ. Ở lần lượt thông báo đến toàn bộ Hoang Chi đệ tử sau, Trần Viễn một thân một mình hướng chỗ mình ở đi tới.

Cự ly này ngày tiếng chuông vang lên đã qua đi 8 ngày, trong mấy ngày nay, không có bất kỳ liên quan tới kia Thiên Chung âm thanh tin tức truyền ra.

Sáu ngày trước Luyện Khí giờ học hủy bỏ, ba ngày trước Luyện Dược giờ học cũng không thượng, ngày mai Ngự Thủ giờ học cũng là một tên xa lạ chấp sự tới thông báo tạm không lên lớp tin tức.

Các đệ tử mặc dù coi như bình tĩnh, nhưng cũng dần dần bao phủ lên một tầng bất an tâm tình.

Đặc biệt là vài ngày trước, Trần Viễn luyện chế xong da trắng mỹ muốn xuống núi cho mập mập đưa đi, kết quả lại bị thủ môn sư huynh báo cho biết, gần nhất môn phái nhăm nui, tất cả đệ tử đều không được rời đi.

Trần Viễn từng đi tìm qua Phạm sư huynh cùng lý sư tỷ, hy vọng có thể hỏi dò nhiều chút tin tức, kết quả lại phát hiện hai người đều đã không có ở đây trên núi.

Trong đầu suy nghĩ bay tán loạn, Trần Viễn dưới chân bước chân nhanh hơn, không lâu lắm, lại trở lại chỗ ở.

Đang muốn tiến vào phòng lúc, Trần Viễn nghe được cách vách Chu sư đệ kia truyền tới phun ra nuốt vào linh khí thanh âm. Nghe cái này vững vàng thêm dồi dào tiết tấu tiếng hít thở, chẳng biết tại sao, Trần Viễn nóng nảy tâm cũng đi theo bình tĩnh lại.

Tự giễu cười cười, Trần Viễn trong lòng yên lặng thầm nói: Đúng vậy, ta ở nơi này khẩn trương lo âu thì có ích lợi gì đây? Lại không nói hiện tại còn không biết xảy ra chuyện gì, cho dù môn phái thật có cần gì phải biến cố, ta một chính là Luyện Khí Bát Trọng tu vi đệ tử vừa có thể đưa đến tác dụng gì chứ?

Thu hồi các loại suy nghĩ, Trần Viễn vào nhà đổi thân đoạn đã quần áo, chuẩn bị đi luyện Võ Tràn luyện tập thuật pháp. Dù sao nhân rồi ở nơi này suy nghĩ lung tung, còn không bằng cố gắng tăng lên thực lực của chính mình tới quả thực.

Ngay tại Trần Viễn đang muốn lên đường lúc, cửa phòng bị gõ. Mở ra nhìn một cái, phát hiện là sơn môn nơi Thủ Sơn sư huynh.

Nguyên lai, người sư huynh kia là tới thông báo Trần Viễn, sơn môn nơi có cái kêu Lý Xuân người đến tìm. Chẳng qua là gần nhất sơn môn đóng chặt, không thể thả người vào bên trong, cho nên không thể làm gì khác hơn là Trần Viễn đi sơn môn nơi thấy hắn.

Cám ơn vị sư huynh này sau, Trần Viễn thu hồi da trắng mỹ hướng môn phương hướng đi tới, suy đoán mập mập định là bởi vì mình làm giao hàng thời hạn cho nên mới tìm tới cửa.

Sơn môn nơi gặp qua mập mập, Trần Viễn trêu ghẹo nói: "Thế nào ta cảm giác giống như là thiếu nợ tựa như, đến kỳ giới hạn không trả (còn), liền bị người đuổi kịp cửa."

Mập mập gật đầu một cái, ủy khuất nói: "Cái này. . . Ta cũng không biện pháp a, gặp qua thời hạn da trắng mỹ còn không có thượng hàng, một đồng lớn nữ nhân ngăn ở cửa tuyên bố muốn tìm ta phiên toái, ta đây là hướng người cầu cứu tới."

Nhìn cố ý giả bộ đáng thương mập mập, Trần Viễn cười lắc đầu một cái, lấy ra da trắng mỹ giao cho mập mập. Thật không nghĩ, lúc này mập mập nhắc lên một chuyện khác.

"Phong Tiêu Tiêu Phong sư huynh, người còn nhớ sao?" Mập mập nghiêm nghị hỏi.

"Đương nhiên nhớ, thế nào?" Trần Viễn nghi hoặc hỏi, tiếp lấy Trần Viễn nhớ tới ngày đó Phong sư huynh lúc rời đi, trong lòng mình thoáng hiện lên dự cảm không hay, đuổi theo hỏi "Nhưng là Phong sư huynh xảy ra chuyện gì?"

Mập mập gật đầu một cái, trầm giọng cho Trần Viễn giới thiệu chuyện đã xảy ra tới.

Bởi vì sinh ý dần dần làm lớn, mập mập thủ hạ cũng nuôi một con đặc biệt hái thuốc đội ngũ.

Vài ngày trước bên trong, đội ngũ kia hái thuốc lúc trở về, ở Phong Vân Thành Tây bên một trăm Dolly nơi, phát hiện có người hôn mê bất tỉnh ngã vào bên đường.

Vốn là bên ngoài người là rất kiêng kỵ loại này sự tình, sợ không cẩn thận bị cuốn vào thị phi bên trong, cho nên giống nhau đều sẽ đối với người bị thương làm như không thấy.

Nhưng là chi đội ngũ này đầu lĩnh thấy kia người mặc Ứng Thiên quần áo trang sức, lại mơ hồ biết rõ mình Đông gia cùng Ứng Thiên Tông có vài phần liên lạc, vì vậy lòng tốt đem người kia cứu trở về.

Mập mập biết được tin tức sau đi trước nhìn một cái, phát hiện người kia cuối cùng đã đi hơn ba Nguyệt Phong rên vang.

Lúc này Phong sư huynh không thấy đương Nhật Anh tư, rất là chột vạt, cả người tràn đầy vết máu, mà tay phải cánh tay càng là tận gốc mà đứt.

Ngay tại mập mập đang muốn đi bác sĩ lúc, Phong sư huynh lại chính mình tỉnh lại.

Phong sư huynh sau khi tỉnh lại yên lặng ngồi yên chốc lát, sau đó tìm mập mập muốn nhiều chút Hồi Khí Dưỡng Nguyên đan dược, lại đưa ra muốn cáo từ rồi đi.

Mập mập lòng tốt khuyên Phong sư huynh ở thêm mấy ngày, dưỡng hảo thân thể, có thể Phong sư huynh chẳng qua là không đầu không đuôi trở về câu:

"Kìa Lão Ma tuy bị ta bị thương nặng, nhưng cũng không đả mệnh, chuyện này không phải chuyện đùa, ta phải nhanh đi về thông báo trong tông" nói xong hắn liền vội vã đi.

Trần Viễn cũng là nghe đầu óc mơ hồ, chẳng qua là đại khái suy đoán Phong sư huynh hẳn là đụng phải cái lợi hại Ma Đầu, mặc dù Phong sư huynh đem đánh trọng thương, bất quá mình cũng sảy tay cánh tay.

Bất quá cũng may thế gian còn có mấy loại Linh Dược có thể đề cho cụt tay trọng sinh, ở Trần Viễn nghĩ đến, lấy Phong sư huynh thân phận địa vị, bởi vì không khó đạt được loại này Linh Dược đi.

Sau đó mấy ngày, theo Ly Sơn các tiền bối lần lượt trở về núi, trong môn phái bầu không khí dần dần trở lại bình thường.

Không bao lâu, đã từng sáu âm thanh chuông vang cũng dần dần bị người quên lãng, phảng phất cái gì cũng không có xảy ra.

Chẳng qua là Trần Viễn chẳng biết tại sao, trong lòng luôn có loại mơ hồ cảm giác, chuyện này vừa mới bắt đầu. . .

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiến ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tu chân sản phẩm thế tục biến hóa

Dưới ánh nến, Trần Viễn đánh giá lòng bàn tay nằm một viên ngân bạch sắc giới chỉ.

Giới chỉ dạng thức phong cách cổ xưa, cũng không có bất kỳ hoa văn trang trí, chẳng qua là ở bên trong vòng có khắc từng đạo Phù Văn.

Đây chính là Trần Viễn trước thường nghe người ta nhắc lên nhẫn trữ vật. Giới chỉ rất khéo léo, bổ sung thêm không gian cũng không lớn, nếu đổi thành Trần Viễn quen thuộc đơn vị, sợ là vẫn chưa tới hai cái mét khối.

Có thể nhỏ như vậy tiểu đồ vật, lại ước chừng muốn Trần Viễn sáu Bách Linh thạch.

Ngày đó, ở Tầng Tinh Các vừa ý này cái giới chỉ lúc, Trần Viễn do dự rất lâu. Sau đó vẫn là Trần Viễn suy nghĩ gần nhất nhu cầu cùng tiêu hao Linh Thạch càng ngày càng nhiều, không có nhẫn trữ vật lời nói quả thực không tiện lắm mang theo, lúc này mới cắn răng mua lại.

Chẳng qua là, giống ta loại này độc thân lại ngay cả thích đối tượng đều không có nam nhân, mang mai giới chỉ luôn cảm giác tốt ngượng ngùng a, Trần Viễn rất là phiền não thầm nói.

Ở trong môn phái ngày không có chút rung động nào, dưới núi lấy bảo phát triển cũng giống vậy bất ôn bất hỏa.

Mặc dù gần nhất lấy bảo mang đến lợi nhuận coi như ổn định, nhưng cũng dần dần xuất hiện nhiều chút không điền tốt đầu.

Bởi vì chỉ có da trắng mỹ cái này một loại độc nhất sản phẩm, theo Nhân Tính Hóa phục vụ cùng siêu thị biến hóa bố trí cảm giác mới mẽ dần dần rút đi, cùng với còn lại một ít khôn khéo cửa tiệm đối với (đúng) lấy bảo hình thức noi theo, trong tiệm ngày thường khách lưu đang từ từ giảm bớt.

Cũng chỉ có ở da trắng đẹp hơn hàng trong vòng vài ngày, mới có thể lần nữa thấy dòng người tấp nập không Tuyệt Cảnh giống.

Cho nên, Trần Viễn mong đợi có thể tìm được độc môn sinh ý tâm tư càng phát ra mãnh liệt.

Lại là một tiết trận pháp trong lớp.

Trần Viễn cặp mắt hư hư nhìn về phía trước, ánh mắt tan rã, hiển nhiên là hồn du thiên ngoại.

Nhìn Trần Viễn, Điền giáo tập trên mặt một bộ giận nó không tranh hận nó không vì vẻ mặt.

Cái này nguyên bản hẳn cực kỳ xem, ở lần đầu trong kỳ thi cuối năm biểu hiện kinh diễm đệ tử, hiện tại đã từ từ trở thành bình thường, ít nhất trận pháp nhất đạo thượng, Hoang Chi bên trong một người đệ tử khác Tô Tiên Nam đã vững vàng vượt trên hắn.

Vốn cho là thành tích lui bước là thiên phú không đủ sở trí, có thể bây giờ nhìn lại, cái này Trần Viễn rõ ràng là căn bản không đem tâm tư thả vào cái này trận pháp trong lớp.

Nghĩ tới đây, Điền giáo tập trong lòng nhất thời sinh ra một con lửa giận, lên tiếng hô: "Trần Viễn. . ."

Đối với trận pháp nhất đạo, Trần Viễn trong lòng cũng có chút bất đắc dĩ. Nếu bàn về thiên phú, bất kể là kỹ ức hiểu năng lực hay là đối với linh khí bên nhạy cảm giác, Trần Viễn đều có thể coi như ưu tú.

Có thể không nhìn được, Trần Viễn thật sự là đối với (đúng) trận pháp không có hứng thú. Giống như ban đầu, hơn một trăm năm mười trang thí nghiệm quy phạm Trần Viễn cũng có thể thuộc lòng trôi chảy, nhưng lại sống chết không nhớ được mấy ngàn chữ nào đó một cái tư tưởng nào đó một cái lý luận.

Ở nguyên lai thế giới, Trần Viễn đối với (đúng) trận pháp giải giới hạn vào biết rõ bát quái thể nào họa, là kia tám chữ cùng nghe qua "Đạo Sinh Nhất, Nhất Sinh Nhị, Nhị Sinh Tam, Tam Sinh Vạn Vật" một câu như vậy yết ngữ mà thôi.

Ngay cả trong bụng điểm này hàng tích trữ, ở lần đầu bên trong cửa khảo hạch lúc, cũng đều bị Trần Viễn giữ ra đi.

Cái này tiết trận pháp trong lớp, vốn là Trần Viễn cưỡng bức chính mình tập trung chú ý nghiêm túc nghe giảng tới, có thể không để ý lại suy nghĩ độc môn sinh ý chuyện tới. Cái này một suy nghĩ, tinh thần liền hoàn toàn bay xa.

Trong lúc lơ đãng, Trần Viễn nhớ tới Luyện Khí khóa Phạm sư huynh từng nhắc qua Không Vân, mơ hồ cảm thấy trong này tựa hồ có hơi văn chương có thể làm.

Có thể bình tĩnh lại suy nghĩ lúc, Trần Viễn nhất thời lại không tìm được đầu mối.

Đang lúc này, trên đài Điền giáo tập kia truyền tới gầm lên một tiếng đem Trần Viễn thức tỉnh, đủ não Từ Từ tự nhất thời vô ảnh vô tung.

"Làm gì?" Trần Viễn theo bản năng trở về một tiếng, tiếp lấy mới tỉnh ngộ lại chính mình vẫn còn ở trận pháp trong lớp, chính là Điền giáo tập đang kêu chính mình.

Tay chân luống cuống đứng dậy, Trần Viễn vội vàng hướng giáo tập khom người nói xin lỗi. Một bên các sư muội chỗ ấy truyền tới nhàn nhạt tiếng cười, để cho Trần Viễn càng phát giác xấu hổ.

Điền giáo tập lại cũng chưa miêng ra khiển trách nói như vậy, chẳng qua là kêu Trần Viễn đi tới trên đài, chỉ một cái vẽ xong Trận Đồ hỏi "Đây là cái gì trận?"

Trần Viễn định nhân nhìn lại, thấy kia Trận Đồ là Trận Văn Tường Giải bên trong đề cập tới một loại trận pháp. Mặc dù Trần Viễn cũng không say mê ở đây, bất quá những thứ này kiến thức căn bản Trần Viễn vẫn là đứng vào ngực.

"Đây là Băng Phong Dương Hỏa trận, đặt mình trong trong đó, đem chịu Băng Phong Chân Viêm hợp kích nổi khổ." Trần Viễn trầm giọng đáp.

Điền giáo tập gật đầu một cái, tiếp lấy đuổi theo hỏi "Vậy ngươi có từng nhìn ra cái này Trận Đồ có gì không ổn?"

Điền giáo tập này hỏi có thâm ý khác, trên thực tế hẳn bày ra cái này trong trận đồ có hai nơi bỏ sót, chính là gần nhất mấy lần trong lớp từng nói đã đến nội dung.

Trần Viễn minh bạch, giáo tập nếu như vậy đặt câu hỏi, đã nói lên cái này trong trận đồ khẳng định có sai lầm tồn tại. Chỉ tiếc Trần Viễn cẩn thận chu đáo hồi lâu cũng không phát hiện, đến cuối cùng cũng chỉ có thể áy náy nói: Đệ tử ngu độn.

Điền giáo tập đôi mắt hướng dưới đài nhìn lại, gặp đa số đệ tử trên mặt cũng là một mảnh mờ mịt.

Điền giáo tập lắc đầu một cái, lại thở dài mấy hơi thở. Ngay tại chúng đệ tử cho là miễn không như nhau lần khiển trách lúc, Điền giáo tập chính là kiên nhẫn vì mọi người lần nữa giảng giải lên cái này trong trận đồ sai lầm tới.

"Các ngươi xem nơi này, hai cái này Trận Văn giữa không chỉ có chưa từng giao hội ngược lại lẫn nhau bối bác, có băng không hỏa, có hỏa không băng, làm sao có thể tạo thành Băng Hỏa giáp công?"

"Nhìn lại ở đây, nơi này giới hạn Trận Văn rõ ràng lượng cấp không đúng, như vậy thiết lập trận sao có thể đưa tới cái gì Băng Phong Chân Viêm?" Điền giáo tập giễu cợt một tiếng, "Sợ rằng đưa tới gió rét sóng nhiệt còn tạm được. . ."

Mới đầu, Trần Viễn cùng những đệ tử khác một dạng tập trung tinh thần nghe giáo tập giảng giải, có thể nghe được một câu cuối cùng lúc, Trần Viễn đột nhiên sửng sốt ở.

"Gió rét sóng nhiệt. . ." Giáo tập trong lúc lơ đãng một câu nói lại giống như đạo (nói) thiểm điện vạch qua Trần Viễn đầu.

Đột nhiên đánh rùng mình, Trần Viễn toàn thân nổi da gà đều tựa như muốn đứng lên. Trong đầu đột nhiên xuất hiện linh cảm để cho Trần Viễn kích động vạn phần: Gió rét, sóng nhiệt, như vậy là quạt gió? Vẫn là quạt máy? Hoặc là máy điều hòa không khí?

Tu Chân Giả thể chất cường hãn, không sợ mùa hè nóng bức cực lạnh, có thể người bình thường đây?

Có lẽ loại này trận pháp bố trí ra chi phí không rẻ, người bình thường rất liếc dùng nổi đến. Có thể trong thế tục trăm họ hàng tỉ, trong đó có quyền thế hoặc là gia sản vạn quán tuyệt không phải số ít, khó nói bọn họ hội (sẽ) không muốn dùng sao?

Nhất pháp thông, vạn pháp thông. Tiến một bước nghĩ, kích thích Quang Hệ trận pháp chế tác Linh Thạch đèn, chứa Phong Hệ trận pháp máy sấy tóc, thông qua triện khắc Băng Hệ trận pháp tôi chứa rượu ngon thức ăn tủ lạnh, thậm chí có thể khai phát người bình thường có thể ngồi Phi Thiên khí cụ. .

Rất nhiều có thể cử ra ví dụ.

Có thể vì sao trước đây những thứ này đồ vật không có ở cái thế giới này xuất hiện qua đây?

Là bởi vì chế tác quá mức khốn nạn? Hiển nhiên cũng không phải, phía trên nhắc tới rất nhiều đồ vật, phần lớn chỉ cần biến đổi hạ trận pháp hoặc là giảm bớt nhiều chút uy lực là được rồi.

Kìa đến cùng tại sao vậy chứ?

Đối với cái vấn đề này, xuyên qua tới Trần Viễn có khả năng nhất thấy rõ câu trả lời.

Hết thấy chẳng qua chỉ là Tu Chân Giả ngạo mạn a.

Cao cao tại thượng những người tu chân, làm sao sẽ đi nghĩ đến hạ xuống một cái tu chân Tạo Vật uy lực đây?

Cao cao tại thượng những người tu chân, làm sao sẽ đi hao hết tâm tư cho vào mãi các phạm nhân có gì cần đây?

Cho nên, hết thấy các thứ này liền từ ta bắt đầu đi, Trần Viễn trong lòng yên lặng thầm nói.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Một lần không bằng một lần

Lý tưởng là tốt đẹp, tiền đồ là thật xa, nhưng dưới chân đường còn cần Trần Viễn từng bước một đi.

Liên hiện nay mà nói, đầu tiên, đến bất được kia Trương Tu sửa đổi Trận Đồ.

Khóa sau, Trần Viễn gọi lại đang muốn rời đi Điền giáo tập, mặt đầy thành khẩn nói: "Đệ tử cảm thấy trong này còn có mấy chỗ không thể hiểu thấu đáo, không biết giáo tập có thể hay không đem Trận Đồ ban thưởng, địa phương tốt lại đệ tử đi xuống ngày đêm tính toán."

Điền giáo tập nhìn Trần Viễn một bộ ham học hỏi nếu khát bộ dáng, vuốt râu mỉm cười, lão mang rất an ủi. Không chỉ có phóng khoáng đem nguyên trận cùng sai lầm Trận Đồ cùng nhau ban thưởng, trả (còn) kéo Trần Viễn tỉnh tề vì hấn giải thích lên trong này bí quyết tới.

Sau hai canh giờ, đầu óc quay cuồng hai mắt đăm đăm Trần Viễn rốt cuộc bị Điền giáo tập thả ra.

Lòng vẫn còn sợ hãi Trần Viễn thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhìn trong tay Trận Đồ, trên mặt nặn ra một nụ cười khổ: "Cũng may đồ vật rốt cuộc bắt vào tay."

Đặt được Trận Đồ sau, Trần Viễn tỉ mỉ đem co rút khắc đến trên trận bàn.

Thả Nhập Linh thạch khảo thí một phen sau, Trần Viễn phát hiện co rút khắc sau trận pháp uy lực càng phát ra tiểu, bất quá dùng cho người thường hóng mát sưởi ấm đến lúc đó đủ.

Bởi vì trận pháp thiếu sót, gió lạnh sóng nhiệt không thể đều xuất hiện. Linh Thạch đưa vào Trận Bàn bên trái lúc chỉ có gió nóng, đặt ở Trận Bàn bên phải đoạn lúc chỉ có hàn ý.

Bất quá sai có lỗi chiêu, chính là sự thiếu sót này mới để cho Trần Viễn ý nghĩ được thực hiện.

Nếu không một mấy mùa đông quá gió lạnh, mùa hè ra lò sưởi, thỉnh thoảng Lãnh Nhiệt không khí giao hội đối tiếp máy điều hòa không khí, kẻ ngu mới sẽ đi mua đây.

Sao khác một phần Băng Phong liệt Hỏa Trần nguyên Trần Đồ, mang theo sửa đổi sau Trần Bàn, Trần Viễn chuẩn bị xuống núi đi tìm mập mạp, có thể lâm hạ núi lúc, Trần Viễn trong lòng hơi động, chuyển hướng Điền giáo tập trong phủ đi tới.

Trần Viễn đột nhiên nghĩ tới, cái thế giới này cũng không có kiến thức sản quyền bảo vệ ý kiến. . .

"A, muốn phòng ngừa trận pháp tiết lộ?" Điền giáo tập trầm ngâm nói.

"Vâng, đệ tử có chuyện cần xuống núi một chuyến, muốn theo thân mang theo sư phụ ban tặng Trần Đồ lúc nào cũng tổ tập, có thể lại lo lắng vạn nhất tiết lộ ra ngoài, chẳng phải là cô phụ sư phụ một phen Tâm Ý." Trần Viễn hùng hồn kể lể.

Điền giáo tập gặp Trần Viễn hỏi cái để làm người mới chìm tâm vào trận pháp, chợt cảm thấy người trước mắt trẻ con là dễ dạy.

Điền giáo tập thần tình trên mặt trở nên bộc phát hòa ái dễ gần, khẽ mỉm cười nói: "Chuyện này không liếc, chẳng qua chỉ là thêm Tầng Cấm Chế a."

Dứt lời, Điền giáo tập truyền cho Trần Viễn một đoạn pháp quyết, lại kiên nhẫn Giáo sư Trần Viễn thi triển thủ pháp cấm chế.

Hơn nửa ngày, khẳng định Trần Viễn đã học được loại này Cấm Chế sau, Điền giáo tập mở miệng nói: "Loại này Cấm Chế mặc dù uy lực không lớn lại không có thể phản chế tổn thương người, nhưng thắng ở khó mà phá giải. Nếu có người nghĩ (muốn) cậy vào tu vi cao siêu tới cưỡng ép Phá Cấm, Cấm Chế liền sẽ tự động kích động, hủy diệt làm họ vật, không lo có truyền ra ngoài chỉ buồn."

"Loại này Cấm Chế giống nhau dùng ở tông môn điển tịch hoặc là bí truyền trận pháp trên, dùng cho như lời người nói tình huống đến cũng thích hợp" Điền giáo tập nói cười yển yển.

Trần Viễn thấy Điền giáo tập đối với (đúng) đệ tử cầu coi trọng như vậy, đối với (đúng) đệ tử cần cân nhắc chu đáo vạn phần, trong lòng hết sức cảm động.

Đồng thời đối với chính mình cái này trên thực chất lợi dụng Điền giáo tập hành vi áy náy vạn phần, trong lòng âm thầm thề sau này trận pháp trong lớp nhất định nên lắng tai nghe nói, ít nhất, ách, thiếu phát mấy lần ngốc.

Trở ra ngoài cửa, Trần Viễn thử mấy lần, rốt cuộc thành công ở Trần Bàn trên làm Cấm Chế.

Nhất thời, Trần Bàn bị tăng sương mù mù mịt Hoàng Quang che giấu, trong đó Trần Văn lại cũng nhìn không rõ lắm.

Mục đích đạt thành, Trần Viễn không nữa dừng lại lâu, chạy thẳng tới dưới núi đi.

Phong Vân thành, lấy bảo trong điểm, Trần Viễn đối với (đúng) mập mạp nhiều lần dẫn dò. Băng Phong liệt Hỏa Trần nguyên Trần Đồ có thể những người khác tới khác, nhưng là hai cái chỗ mấu chốt sửa đổi, là phải do mập mạp tự tay tiến hành.

Mập mạp mặc dù tu vi không cao, đối với (đúng) trận pháp cũng một chữ cũng không biết, nhưng nếu chẳng qua là hai cái Trần Văn sửa đổi, học bằng cách nhớ hạ vẫn là có thể đảm nhiệm.

Trần Viễn nhìn vẻ mặt đau khổ mập mạp, an ủi: "Người đừng coi nó là cái gì trận pháp, coi như là tự cấp tự mình ở họa ngân phiếu."

Mập mạp nghe lời ấy, biểu hiện trên mặt nhất thời tốt hơn nhiều, chỉ thấy hân toét miệng cười nói: "Không biết vì sao, Trần ca người vừa nói như vậy, ta lập tức cảm giác động lực mười phần a. . ."

Trần Viễn vốn là mong muốn Cấm Chế cũng cùng nhau truyền cho mập mạp, có thể mập mạp bây giờ Luyện Khí Tam Trọng tu vi còn chưa đủ để lấy thi triển Cấm Chế. Cuối cùng chỉ đành phải dẫn dò mập mạp cẩn thận cất giữ đối tốt Trần Đồ, đợi Trần Viễn mỗi tháng xuống núi một lần sẽ đi tăng thêm.

Gần trở về núi trước, Trần Viễn kéo mập mạp, lời nói thăm thía nói: "Linh Thạch tuy tốt, có thể tồn cũng bất quá là vật chết mà thôi. Trong ngày thường muốn chịu cảm Linh Thạch tu luyện hoặc là mua nhiều chút Cổ Bản Bồi Nguyên Đan thuốc. Ít nhất tu vi tăng lên, tuổi thọ cũng có thể tăng thêm nhiều chút phải không? Nếu không người suy nghĩ một chút, kiếm nhiều như vậy Linh Thạch lại không mệnh đi hoa há không đáng tiếc?"

Mập mạp nghe Trần Viễn cái này nói chân ý cắt móc tìm móc phổi lời nói, làm rung động vạn phần, gật đầu đáp ứng.

Trần Viễn lúc này mới ở trong lòng thở phào, âm thầm hy vọng cái này mập mạp có thể tranh điểm khí sớm ngày đến Luyện Khí năm Lục Trọng đi, đến lúc đó cũng tốt đem cái này làm Cấm Chế sống cùng nhau tiếp đi, nếu không cái này mỗi tháng chạy tới chạy lui thật là mệt chết cá nhân.

Thời gian cuối cùng trong lúc lơ đãng đi thật nhanh.

Một cái mặt ngoài tinh mỹ chạm rồng dán kín hộp gỗ, hộp gỗ hai bên chia ra lưu lại khám nghiệm Linh Thạch lốm, bên trong cố định một cái làm Cấm Chế Trần Bàn, đây chính là cuối cùng "Máy điều hòa không khí" thành phẩm.

Cái này máy điều hòa không khí đẩy ra lúc nào cũng gần mùa hè chói chan, mặc dù giá cả rất cao tiếp cận một trăm viên Linh Thạch, hơn nữa vận hành

gió rét trận pháp mười ngày tả hữu lại cần tiêu hao hết một viên Linh Thạch, nhưng những này hoàn toàn không cách nào giảm bớt đạt quan quý nhân, thân cô các phủ thương mua nhiệt tình.

Mà loại nhiệt tình, tự nhiên để cho Trần Viễn nhẫn trừ vật bên trong Linh Thạch trở nên nhiều lên.

Hơn nữa mấy ngày nay đến, đủ loại pháp quyết tu luyện cũng cơ bản đến trước mắt tu vi giai đoạn bình cảnh, dùng ở bổ sung tu tập thuật pháp làm hao tổn linh lực thượng tiêu phí cũng ít, cho nên Trần Viễn không chỉ có đem tu vi tăng lên tới Luyện Khí Cửu Trọng, thậm chí còn có hơn ngàn Linh Thạch còn thừa lại.

Mà lúc này, đã gần đến đầu thu, cách rời Trần Viễn đi tới cái thế giới này cũng mau đủ một năm.

Ứng Thiên Tông 27 phân phát chương môn chỗ ở bên trong, Lăng chương môn mặt đầy nghiêm túc nhìn trước mắt thân ảnh: "Sư đệ suy đoán có từng xác nhận không có lầm?"

Truyền Công Trưởng Lão Tôn Minh thật nghe được chương môn câu hỏi, dùng một loại vô cùng khẳng định giọng đáp: "Chuyện này sự quan trọng đại, sư đệ cùng mấy vị khác trưởng lão đã lập đi lập lại suy diễn qua, theo như hiện nay độ tiến triển, khóa này đệ tử đến chủ Tông khảo hạch ngày, nhiều nhất có thể có năm mươi người tu vi có thể đạt Trúc Cơ thế là tốt rồi."

Lăng Đạo Tôn nghe vậy thở dài một tiếng: "Mới năm mươi người a, ta nhớ được thượng giới còn có bảy mươi bảy người đi, đây thật là một lần không bằng một lần. . ."

Rồi sau đó, Lăng Đạo Tôn thoáng phần chán mấy phần tinh thần, hỏi "Tôn sư đệ có từng tháo qua còn lại phân phát tình huống?"

Tôn trưởng lão không có trả lời, chẳng qua là lắc đầu một cái.

Bên trong phòng hai người đột nhiên rơi vào thật sâu trong trầm mặc.

Qua hồi lâu, Lăng Đạo Tôn hít sâu một cái, như đinh chém sắt nói: "Thông tri một chút đi đi, sau ba ngày, Vân Mộng Trạch sẵn bán mùa thu sớm cử hành."

"Sẵn bán mùa thu?" Luôn luôn bình thản ung dung Tôn trưởng lão chính là nghe vậy kinh hô thành tiếng tới.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Chương môn đại nhân đầu óc rút?

"Thực tập?" Tôn trưởng lão kinh hô thành tiếng, "Nhưng là dĩ vãng thực tập đều là chủ Tông khảo hạch trước mới tổ chức a, hiện tại liền tiến hành, đối với mấy cái này phần lớn Luyện Khí tứ Ngũ Trọng các đệ tử tới nói có đúng hay không quá mức nguy hiểm?"

Lăng Đạo Tôn lắc đầu một cái, trầm giọng nói: "Chẳng qua là để cho các đệ tử đi trước thực tập, cũng không phải khiến bọn họ chịu chết. Mỗi nhánh đệ tử thực tập đều sẽ có giáo tập âm thầm đi theo, hơn nữa giới hạn đệ tử chỉ ở Vân Mộng Trạch vòng ngoài trong phạm vi trăm dặm hoạt động."

Tôn trưởng lão lúc này mới gật đầu một cái: "Vân Mộng Trạch vòng ngoài trong trăm dặm qua lại Hoang Thú, thực lực bắt quá tương đương với chúng ta tu sĩ Luyện Khí Kỳ, đem ra cho các đệ tử luyện tập, tăng thêm kinh nghiệm đối địch ngược lại không tệ."

"Đối với (đúng)", Lăng Đạo Tôn đột nhiên mở miệng nói, "Trong thực tập để cho giáo tập môn âm thầm xua đuổi Trúc Cơ thực lực Hoang Thú đi ra, cũng tốt để cho các đệ tử thụ nhiều nhiều chút ma luyện" dứt lời, Lăng Đạo Tôn cười cười, rất là vì chính mình diệu kế tự đắc.

Tôn trưởng lão nguyên bản nghe lời này đang muốn phản bác, có thể nghĩ lại, một đám tu vi tối cao Luyện Khí thất Bát Trọng, thấp nhất tứ Ngũ Trọng các đệ tử đối mặt Trúc Cơ Kỳ đối thủ cho dù không địch lại, cũng có thể ráng chống đỡ.

Hơn nữa còn có ít nhất Kim Đan Kỳ giáo tập môn âm thầm trông chừng, tất nhiên không hội (sẽ) có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, vì vậy không nói tiếng nào ngầm thừa nhận chương môn đề nghị.

Không có phản đối, chính là đồng ý. Rõ Tôn sư đệ thái độ sau, Lăng Đạo Tôn tâm tình không tệ, lăng thanh đạo: "Đã như vậy, lại làm phiền sư đệ đem

tin tức công bố ra ngoài, để cho đệ tử còn có đi theo giáo tập môn chuẩn bị sớm. Sau ba ngày, thực tập chính thức bắt đầu!"

Tin tức truyền ra sau một mảnh xôn xao.

Không chỉ đối mặt thực tập các đệ tử mờ mịt thất thố, 27 phân phát những người khác cũng bị tin tức này đánh úp không kịp.

Lên tới trường lão Các Chủ, xuống đến quân sự tạp dịch, mỗi người đều muốn biết rõ chương môn đại nhân đến đây là kia căn (cái) thần kinh rút rút thể cho nên đột nhiên làm ra cái quyết định này.

Bất quá rất nhanh, mọi người sẽ không than phiền công phu. Thực tập sau ba ngày liền muốn cử hành, có thể tin tức nay thiên tài truyền tới, các đệ tử trong thực tập phải dùng đến Phi Kiếm pháp bảo, Linh Đan thuốc trị thương, thậm chí quần áo quần áo trang sức tất cả đều cần mọi người đang trong ba ngày chuẩn bị đầy đủ hết.

Được rồi, ba ngày này là đừng nghĩ sống dễ chịu.

"Tại sao là ta?" Lý Vi mặt đầy kinh ngạc nhìn người vừa tới, sau đó hần chỉ chỉ bên ngoài mặc dù đã gần đến Thu nhưng vẫn đứng nóng bỏng Liệt Dương, "Người chẳng lẽ không cảm thấy được loại khí trời này, để cho một vị nữ tử đi rừng núi hoang vắng ngày mười ngày quá mức tàn nhẫn sao?"

Người vừa tới mặt đầy là liếc, buông tay đạo (nói): "Ta cũng không có cách nào a, đây là các trường lão quyết định, ta cũng chỉ là một truyền lời."

Lý Vi vô cùng phẫn nộ, nũng nịu đạo (nói): "Họ Phạm, họ Điền, họ Vương, còn có Ngô trường lão hần tại sao mình không đi, lại cứ lệch chọn ta, tại sao là xem ta dễ khi dễ sao?"

Người vừa tới ồ ồ định xoa một chút bị phun nước miếng đầy mặt. Rất rõ ràng hần tính khí không tệ, cho dù gặp như vậy tai bay vạ gió cũng vẫn hòa thanh lời nói nhỏ nhẹ cùng Lý Vi nói đạo lý:

"Lý giáo tập có chỗ không biết. Phạm giáo tập đã nhiều ngày phải làm lấy làm đệ tử môn chuẩn bị binh khí, Ngô trường lão muốn luyện chế đan dược, Điền giáo tập phải cho mỗi vị đệ tử trang bị xác định vị trí pháp trận, mà Ngự Thú khoa Vương giáo tập ở dành thời gian cho các đệ tử truyền thụ Linh Tê Tâm Quyết, để tránh các đệ tử đụng phải Linh Thú lúc bỏ qua cơ duyên."

Người kia nói xong những thứ này, gặp Lý Vi vẫn là một bộ tức giận khó tiêu bộ dáng, bất đắc dĩ, chỉ đành phải sử dụng ra một chiêu cuối cùng đòn sát thủ: "Chương môn nói, phụ trách thủ hộ giáo tập thuộc về bên ngoài phái công cán, 10 ngày mỗi người thì có ba Bách Linh thạch bù."

"Ba trăm?" Lý Vi cả kinh, trên mặt thần kỳ vậy đối biểu tình, đại nghĩa lẫm nhiên nói: "Chờ một chút thân là giáo tập phụ hộ đệ tử đây là bổn phận, tự mình không thể chối từ, chương môn hần lão nhân gia cũng quá khách khí."

Nói xong, thấy kia người mặt đầy buồn cười nhìn mình, Lý Vi cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng, thẹn quá thành giận nói: "Cười cái gì cười, có cái gì tốt cười. Hừ, lười để ý người, ta muốn đi là sau ba ngày thực tập chuẩn bị. . ."

Trần Viễn biết được cần phải đi Vân Mộng Trạch thực tập thời điểm cũng cả kinh. Bất quá sau đó biết được bọn họ lần này đi chẳng qua chỉ là ở Vân Mộng Trạch vòng ngoài hoạt động, khả năng gặp phải Hoang Thú thực lực tối cao cũng thì tương đương với Luyện Khí Kỳ đỉnh phong tu sĩ sau, Trần Viễn cũng liền bỏ xuống lo lắng.

Nhưng là một cô không biết đến từ đâu cảm giác bất an nhưng thủy chung quanh quần ở Trần Viễn trái tim. Người tu đạo đối với cái này loại Thiên Nhân cảm ứng cho tới bây giờ đều sẽ không dễ dàng xem nhẹ, mà Trần Viễn cũng không ngoại lệ.

Cho nên ngày thứ hai, Trần Viễn xuống núi theo mập mập kia lấy nhiều chút Linh Thạch, chuẩn bị ngay tại đêm đó đánh vào Trúc Cơ.

Dù sao, nếu là gặp trạng huống gì, chỉ có thực lực của chính mình mới là tốt nhất bảo đảm.

Đêm đó, Trần Viễn ngồi khoanh chân tĩnh tọa vào trong phòng.

Tại hần bên người, mặt đất bao trùm lên một tầng thật mỏng màu đen tro bụi.

Những thứ này tro bụi chính là đêm Bách Linh thạch bị Thôn Phệ không còn một mống lưu lại chút ít dấu vết.

Trần Viễn lúc này chân mày nhíu chặt thần tình nghiêm túc, tựa hồ không hề giống là tu vi lên cấp sau nên có bộ dáng.

Sự thật cũng đúng là như vậy, vận chuyển dị năng Thôn Phệ hơn năm trăm Linh Thạch sau, Trần Viễn tu vi cũng đã đi đến Luyện Khí Cửu Trọng đỉnh phong.

Nhưng Trần Viễn lại không chút nào loại kia sắp lên cấp còn kém một chân bước vào cửa cảm giác. Đi thông Trúc Cơ Kỳ đường phảng phất che vào nặng nề đại môn sau đó, có thể Trần Viễn lại may mắn đẩy cửa khí lực cũng không có.

Nhấn thử vật bên trong còn thừa lại Linh Thạch đều rót ra, ở bên cạnh lũy thành nho nhỏ một nhóm.

Trần Viễn nghĩ (muốn) Thôn Phệ Linh Thạch tích súc trong cơ thể linh khí tới đây ra kia cánh cửa, nhưng hần lại kinh ngạc phát hiện mình trong cơ thể

linh khí phảng phát bảo hòa một dạng vận lên Thôn Phệ dị năng cũng không chút nào động tĩnh.

Ngay tại Trần Viễn không rõ nội tình mờ mịt nhìn chung quanh thời điểm, hấn ánh mắt lại đột nhiên bị cái óng ánh trong suốt, phản xạ sáng chói quang mang đồ vật hấp dẫn ở.

Cái kia đồ vật cũng là một viên Linh Thạch, nói cho đúng là một viên thượng phẩm Linh Thạch.

Trần Viễn nhớ, đây là hơn nửa năm trước Phong Tiêu Tiêu Phong sư huynh đưa cho chính mình. Lúc ấy chính mình sau khi nhận lấy lại thuận tay cùng mình Linh Thạch đặt chung một chỗ, cho đến hôm nay mới lần nữa bị phát hiện.

Nhìn này cái Linh Thạch, Trần Viễn trong lòng trong lúc lơ đãng thoáng hiện lên một cái ý niệm: Phổ thông Linh Thạch không được, như vậy dùng thượng phẩm Linh Thạch đây?

Cầm cái viên này bán trong suốt thượng phẩm Linh Thạch, Trần Viễn vận lên dị năng. Lúc này, rốt cuộc không nữa giống như trước như vậy không phản ứng chút nào, một cỗ bằng bạc thêm thuần túy linh khí truyền vào trong cơ thể, dọc theo kinh mạch ầm ầm hướng về kia đạo (nói) ngăn trở Trúc Cơ đường đi đại môn đánh tới.

Mà kia phiên nguyên bản nhìn qua vững chắc vô cùng đại môn, ở nơi này mãnh liệt linh khí đột sáng trước mặt, phảng phát giống như gỗ mục một dạng Trùng chỉ tức suy sụp.

Toàn thân bị một loại ám áp cảm giác bao vây, trước linh khí khốn đốn lúc nóng nảy tâm tình quét một cái sạch.

Trần Viễn nội thị thân mình, trong cơ thể linh khí giống như tạo thành một mảnh hải dương, trên đó đang có một tòa Đạo Thai trắng tinh như ngọc, theo sóng chìm nổi. Trần Viễn minh bạch, phương này Đạo Thai đúng là mình Đại Đạo Chi Cơ.

Nhưng vào lúc này, không biết từ đâu truyền tới một trận không hiểu hấp lực, Trần Viễn tâm thần trong thoáng chốc đi tới cái kỳ dị chỗ.

Cái này địa phương, Trần Viễn cũng không xa lạ.

Mà trước mặt cái này do mấy ngàn Phù Văn ngưng tụ thành nửa ngân nửa hắc cổ quái quả cầu, cái này giao phó cho chính mình cường đại Hỏa Hệ thiên phú quả cầu, từ dị năng giác tỉnh tới nay, Trần Viễn lại mới gặp lại.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Thiếu chút xíu nữa liền khoái chết

Trần Viễn nhìn chăm chăm trước mắt quả cầu, trong lúc nhất thời rơi vào trầm tư.

Lần trước thấy cái này cổ quái quả cầu hay là ở chính mình lần đầu vận dụng dị năng Thôn Phệ Linh Thạch thời điểm, sau đó nó lại cũng không có xuất hiện nữa.

Giờ phút này theo chính mình tu vi lên cấp đến Trúc Cơ Kỳ, nó lại một lần xuất hiện trước mặt mình. Trần Viễn trong lòng suy đoán, cái này quả cầu chỉ sợ là cần chính mình tu vi tăng lên tới một cái cảnh giới mới lúc mới phải xuất hiện.

Nhìn trước mắt bay múa đầy trời nửa mực nửa ngân Phù Văn, Trần Viễn suy nghĩ một chút, hướng trong đó một viên ngân sắc Phù Văn điểm tới.

Trần Viễn còn nhớ, lần trước hấn đụng chạm ngân sắc Phù Văn lúc, cảm giác theo Phù Văn bên trong truyền tới kháng cự ý, mà lần này cũng không ngoại lệ.

Ngay tại Trần Viễn đầu ngón tay cần phải đụng phải cái viên này ngân sắc Phù Văn lúc, kia Phù Văn lại đột nhiên thay đổi quỹ tích, theo ngón tay bên lướt qua đi.

Trần Viễn mất thấy cảnh này, lắc đầu một cái, thầm nghĩ đến: Vẫn là không được sao?

Dứt lời, hấn cũng sẽ không đi quán quít trong đó là duyên cớ nào, đem tầm mắt nhìn về phía mặt khác nửa bên màu đen Phù Văn.

Lần trước tùy ý điểm chọn một viên màu đen Phù Văn, để cho tự có vượt xa vào thường Nhân Hóa hệ thiên phú.

Nếu là trước mắt cái này số lượng đông đảo Phù Văn, mỗi một mai đều đại biểu một loại năng lực lời nói, kia Trần Viễn lần này ước chừng phải hảo hảo cân nhắc chọn.

Nếu là có thể chọn trúng ví dụ như thời gian không gian các loại thiên phú, thực lực kia hẳn là đột nhiên tăng mạnh? Trần Viễn trong lòng nghĩ như vậy đến.

Trần Viễn tròn to cặp mắt phân biệt Phù Văn giữa khác biệt, muốn biết thanh mỗi một mai Phù Văn đại biểu năng lực.

Cũng không qua chốc lát, Trần Viễn lại buông tha cái này tốn công vô ích việc làm. Mặc dù mỗi mai Phù Văn trên hoa văn triện khác mỗi người không giống nhau, có thể Trần Viễn cũng không biết những thứ này hoa văn đại biểu hàm nghĩa, tự nhiên cũng không thể minh bạch cái này mỗi một mai Phù Văn ẩn chứa năng lực.

Cho nên đến cuối cùng, Trần Viễn cũng chỉ có thể nhắm hai mắt lại tùy ý điểm hướng một viên Phù Văn, đem hết thầy giao cho vận mệnh quyết định, đồng thời trong lòng yên lặng cầu nguyện, cũng đừng chọn trúng cái gì liên đới một trăm hất xì không tất thờ năng lực.

Ngay tại chạm được Phù Văn trong nháy mắt, Trần Viễn tâm thần phảng phất đi tới một cái Không Gian Hư Vô. Ở nơi này trong không gian, không có quang, cũng không ngửi thấy mùi, thậm chí ngay cả đối với (đúng) thân thể của mình cảm giác cũng mất đi.

Ngủ Cầm mắt sao? Trần Viễn nghi ngờ không thôi nghĩ đến.

Không đúng, còn có thính giác. Đang lúc này, Trần Viễn trong tai đột nhiên nghe được âm thanh.

Tí tách, âm âm âm, tí tách đáp, đình linh linh, ào ào ào, theo đủ loại huyền ảo vụn vặt thanh âm đến nhân loại tiếng nói nhỏ, chim tước tiếng kêu to, dã thú tiếng gào thét, rồi đến thực vật sinh trưởng thanh âm, Thiên Lôi ngưng tụ thanh âm, Đại Địa Mạch Động thanh âm, ở nơi này ngắn trong thời gian ngắn, Trần Viễn phảng phất nghe khắp thế gian này sở hữu tồn tại xuất hiện qua thanh âm.

Trần Viễn trong lòng thoáng hiện lên một tia hiểu ra, tự chọn bên trong cái viên này Phù Văn chính là Âm chi Phù Văn.

Giống như lần trước một dạng chọn trúng một viên Phù Văn sau, Trần Viễn ý thức liền từ cái này kỳ dị trong không gian lui ra ngoài.

Trần Viễn thần trí mặc dù trả lời thanh tỉnh, nhưng hẳn tâm thần vẫn như cũ đắm chìm trong đối với (đúng) Âm chi một đạo trong cảm ngộ, vô số liên quan tới thanh âm Thiên Địa Chí Lý trong đầu loé lên chìm nổi.

Trong thoáng chốc, Trần Viễn ý thức trở nên vô cùng rộng rãi, tràn ngập thân thể, lấp đầy gian phòng, bao phủ toàn bộ 27 phái chỗ Minh Viễn đình, phảng phất căn phái dung vào cái này Thiên Địa Chí Lý, vô biên đại đạo bên trong.

Loại này cùng thiên địa hợp làm một thể, ta tức vạn vật, vạn vật tức ta cảm giác, Trần Viễn mặc dù mơ hồ cảm giác có cái gì không đúng có thể vẫn chìm đắm trong đó không cách nào tự kèm chế.

Lúc này Trần Viễn đang đứng ở một loại cực kỳ nguy hiểm tình cảnh bên trong, cảnh giới vừa mới tăng lên căn cơ bất ổn hơn nữa Âm chi đại đạo mang đến đánh vào, để cho Trần Viễn tâm thần xuất hiện chỗ sơ hở, vì vậy Tâm Ma tự sinh.

Nếu Trần Viễn không thể kịp thời tỉnh ngộ, ý thức tiếp tục phân tán ra, sợ rằng chờ đợi hẳn chỉ có tâm trí bị lạc, cuối cùng hồn phi phách tán con đường này mà thôi.

Nhưng vào lúc này, Trần Viễn trong ý thức nghe được chân núi nơi truyền tới một trận thanh âm đàm thoại.

Vốn là Trần Viễn lúc này ý thức bao trùm toàn bộ Minh Viễn đình, nghe được tiếng người cũng chỉ là tầm thường. Có thể mấy câu nói ấy khác nhau, trong đó nhắc tới "Trần Viễn" hai chữ, nhất thời đưa tới Trần Viễn chú ý.

Trần Viễn thần trí thanh tỉnh mấy phần, lúc này mới phát hiện chính mình tình cảnh cực kì không ổn. Hắn mau mau thu hồi phần lớn ý thức, chẳng qua là từ hiểu kỳ, vẫn lưu một tia thần hồn dừng lại ở chân núi nơi.

Đang nói chuyện hai người, một người trong đó Trần Viễn nhận biết, chính là từng ở Đệ Tử Sơ thử sau khiêu khích chính mình thiên nhánh nhánh chuyện Bộ Nhược Hư, mà đối thành một người, thời là một diện mục xa lạ ông lão mặc áo đen.

"Người tu vì khôi phục như thế nào?" Đây là kia ông lão mặc áo đen hỏi.

"Đã Luyện Khí Cửu Trọng, lần thực tập này sau khi trở lại, ta lại sẽ tay bắt đầu Trúc Cơ" đây là Bộ Nhược Hư thanh âm truyền tới.

Bỗng nhiên dừng lại, Bộ Nhược Hư nói tiếp: "Ngày đó tộc trưởng mệnh ta dùng niết bàn đan tản đi tu vì để bái nhập Ứng Thiên Tông lúc, ta trong lòng rất có bất mãn. Thật không nghĩ đến, kinh niết bàn đan rèn luyện sau, bây giờ ta căn cơ vô cùng vững chắc, nghĩ đến ngày sau tiềm lực muốn vượt qua xa phục đan trước."

Lão giả kia hừ một tiếng, nói: "Nếu niết bàn đan chỉ có giúp người Tấn Công hiệu dụng, người cho rằng là giá trị có thể đắt như vậy?"

Rồi sau đó lão già kia nói ra bản thân ý đồ: "Tộc trưởng mệnh ta đãi thoại ngươi, lần này thực tập, ngươi chỉ cần cố hảo chính mình an toàn thuận tiện, khác (đừng) nhớ mãi nổi tiếng."

"Lần trước kỳ thi cuối năm sau ngươi ngay trước mọi người khiêu khích Trần Viễn, tộc trưởng sau khi biết lại từng đại phát lời đĩnh, nổi giận ngươi quá mức nói năng tùy tiện thích nổi tiếng."

"Ngươi cũng đừng quên bái vào Ứng Thiên Tông mục đích, lấy ngươi thiên phú, chỉ cần an an phân phân tu luyện học đạo, thông qua chủ Tông khảo hạch tiến tới tiếp xúc được Ứng Thiên Tông Chân Truyền Đạo pháp là dễ như trở bàn tay chuyện. Nhưng nếu là ngươi quá mức nói phách lời đưa tới hữu tâm nhân chú ý, ngược lại sẽ đem sự tình làm hư" lão già kia nhiều lần dặn dò.

"Biết rõ, Tứ thúc, cùng lắm sau này ta đăng hoàng ngất ngớt là được." Bị người đề cập tới hướng khó chịu một màn, Bộ Nhược Hư có chút thẹn quá thành giận.

"Còn như kia Trần Viễn" Bộ Nhược Hư hận hận nói, "Một ngày nào đó, ta muốn để cho hắn đẹp mắt. Hừ, quân tử báo thù mười năm không muộn. . ."

Nghe đến đó thời điểm, Trần Viễn lưu lại một sợi thần hồn bởi vì rời thân thể quá lâu, rốt cuộc tan thành mây khói.

Thần hồn hao tổn, để cho Trần Viễn trong đầu một trận đau nhói. Cũng may mất đi chỉ là một luồng, Trần Viễn cắn răng cũng liền chịu nổi.

Nhớ tới trước ý thức rời thân thể tình hình, Trần Viễn còn có chút sợ, nhắc tới còn phải đa tạ Bộ Nhược Hư, nếu không phải bị hắn ngôn ngữ đánh thức thần trí, chính mình sợ rằng lúc này đã thần hồn tiêu tan Thân Tử Đạo Tiêu.

Chỉ bất quá. . . Trần Viễn trong lòng cười lạnh: Ta trả (còn) dự định dựa lưng vào Ứng Thiên Tông cây đại thụ này ý thế hiếp người đây, làm sao có thể cho phép các ngươi như thế mặt mũi đối phó nó?

Hướng chi ngươi Bộ Nhược Hư vẫn còn tâm tâm niệm niệm tương phải đối phó ta?

Quân tử báo thù mười năm không muộn sao?

Hừ, ta muốn cho ngươi biết, cái gì là quân tử báo thù từ sáng sớm đến tối. . . Trần Viễn nghĩ như vậy đến.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Kiêu diễm ướt át Dương Thiên bên trong mưa như thác lũ

"Tiểu tặc, ngươi làm gì với ta?"

Lúc sáng sớm, Trần Viễn bên trong căn phòng đột ngột truyền tới một nữ tử duyên dáng kêu to.

"Ha ha ha, sở hữu không thể miêu tả sự tình ta đều làm qua, tiểu mỹ nhân, ngươi liền từ ta đi."

Một cái hèn mọn thanh âm theo sát ở giọng nữ sau đó vang lên, chỉ là có chút kỳ quái là, thanh âm này thế nào nghe giống như vậy là Tô Hoàng Từ đây?

Đánh ha cắt đi ngang qua Trần Viễn cửa gian phòng, đang chuẩn bị đi ăn điểm tâm Chu Chí Hào nghe động tĩnh, dùng sức lắc lư đầu, trong đầu nghĩ chính mình nhất định là còn chưa tỉnh ngủ.

Nếu là có người lúc này đẩy cửa phòng ra tiến vào bên trong, liền sẽ phát hiện nào có cái gì chịu nhục nữ tử, nào có cái gì hảo sắc hoàng tử, rõ ràng cũng chỉ có cái Trần Viễn ngồi ở đó cười ngây ngô.

Được rồi, mới những thanh âm kia nguyên lai đều là Trần Viễn rảnh rồi buồn chán lấy ra đùa dai.

Đêm qua Trần Viễn thần hồn bị tổn thương, một mối không chịu nổi, thật sớm đi nằm ngủ hạ. Nay Nhật Thiên còn chưa bày ra, Trần Viễn liền bắt đầu

suy nghĩ cái viên này Âm chi Phù Văn kết quả cho mình cái gì năng lực.

Rất nhanh Trần Viễn liền phát hiện, chỉ cần là chính mình từng nghe qua thanh âm, chính mình là có thể hoàn mỹ bắt chước được đến, không chỉ là khẩu âm ngữ điệu thậm chí ngay cả âm sắc tần số cũng có thể làm được không kém chút nào.

Nhưng vào lúc này, Trần Viễn đột nhiên nghĩ đến, tiếng người thanh âm có thể hoàn mỹ phục chế, kia động vật tiếng kêu đây? Hoặc là còn lại tiếng vang đây?

Chu sư đệ mới vừa dùng qua bữa ăn sáng, chính chuẩn bị trở về trong phòng mình. Đột nhiên một tiếng nổ Lôi Mãnh tại hần bên tai vang lên, ngay sau đó chính là thiểm điện rắc rắc vạch qua chân trời thanh âm, sau đó lại nghe được ào ào ào mưa to như trút xuống.

"Thật gấp quỳ", Chu sư đệ làm bầm một tiếng, "Mới vừa rồi vẫn là ngày nắng, làm sao lại đột nhiên bắt đầu mưa?"

Rồi sau đó, Chu sư đệ bỗng nhiên cảm giác có chút không đúng. Lúc này hần chính bản thân nơi trong hành lang, theo đối diện cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn, ngoài cửa sổ rõ ràng là cái Tỉnh Không vạn dặm mặt trời chói chang khí trời tốt.

Chu sư đệ trên mặt một mảnh mờ mịt, dùng sức xoa xoa lỗ tai, tự lẩm bẩm "Ta nhất định là gần nhất tu luyện quá mức khắc khổ, cho nên mới xuất hiện huyền thính. Là, ta còn là nhanh đi về ngủ đi. . ."

Trong phòng Trần Viễn lúc này lại cảm thấy có chút không thú vị, nếu chỉ chẳng qua là có thể bắt chước thanh âm, như vậy Âm chi Phù Văn cũng không tránh khỏi quá gần gài đi.

Trừ phi có thể làm cho mình xuyên việt về đi, kia còn có thể làm cái không tệ khẩu kỹ đại sư.

Bất quá, Trần Viễn đột nhiên trong lòng hơi động, có lẽ chính mình tìm tới đối phó Bộ Nhược Hư biện pháp.

Nghĩ đến liền làm, ra ngoài chạy thẳng tới Tàng Tinh Các, tỉ mỉ hỏi tìm hiểu tình hình sau, Trần Viễn mua một cái khắc xong trận pháp Trận Bàn.

Sau đó, lại nên đối với (đúng) một ít tài liệu thực tế tiến hành nhiều chút nghệ thuật chế biến.

Buổi chiều lúc, Trần Viễn nhận được thông báo, nói chương môn có chuyện triệu kiến bọn họ tám vị nhánh chuyện.

Tới chương môn trong điện lúc, thiên nhánh nhánh chuyện Bộ Nhược Hư hung hăng trừng Trần Viễn liếc mắt, hiển nhiên là đêm qua bị câu hỏi tâm trạng, lúc này hơn hận chưa tiêu.

Trần Viễn nhưng chỉ là nhàn nhạt bánh hần liếc mắt, lười với cái này ngày mai sẽ phải xui xẻo gia tiểu nhị so với.

Lúc này Lăng Đạo Tôn đi tới, nói cho Trần Viễn bọn họ mấy món có liên quan ngày mai thực tập sự tình.

Một là bảo hần biết môn chuyển này sẽ có giáo tập âm thầm bảo vệ, nếu có tình huống khẩn cấp có thể tìm ra xin giúp đỡ. Nhưng dặn dò mấy vị nhánh chuyện chó có công khai tin tức, để tránh các đệ tử sinh lòng lười biếng, thất thực tập ý.

Hai là phân phát xác định vị trí pháp trận cho các vị nhánh chuyện, pháp trận này có thể biểu hiện bản nhánh tất cả đệ tử vị trí, phòng ngừa có người tẩu tán mất xảy ra bất trắc.

Hai món sự tình giao phó xong tất, chương môn cười khanh khách nhìn tám vị nhánh chuyện, mở miệng hỏi "Cuối cùng, ta muốn chọn lựa một người, tại ngày thực tập lên đường trước trong đại hội, đại biểu chúng đệ tử lên tiếng, tỏ một chút quyết tâm khích lệ tinh thần. Các người có thể có người tự đề cử mình?"

Chương môn nói xong lời này, ánh mắt chuyển hướng Trần Viễn, mà còn lại bảy vị nhánh chuyện cũng đều đem tầm mắt đưa tới. Dù sao, Trần Viễn kia Thủ Tọa đệ tử danh tiếng còn tại đẳng kia bày đây.

Mà Trần Viễn chính là đột nhiên đề hỏi cho không liên hệ nhau vấn đề: "Hỏi chương môn đại nhân, ngày mai đại hội là đang ở sườn núi giáo Võ Tràng cử hành sao?"

Lăng Đạo Tôn không biết Trần Viễn này hỏi ý gì, bất quá vẫn gật đầu coi như là cho hần câu trả lời.

Trần Viễn lúc này một bộ rụt rè e sợ bộ dáng: "Ngày mai nhiều người như vậy, đệ tử sợ đến lúc đó hội (sẽ) khẩn trương đến không nói ra lời, không bằng, chọn những người khác đi."

Bộ Nhược Hư trong lòng âm thầm châm chọc một câu "Quả nhiên là bần nhão không dính lên tường được", rồi sau đó tiến lên một bước, tùy ý hành cá lễ, ngao ngễ nói: "Đệ tử việc nhân đức không nhường ai nguyện làm gương sáng, triển ta Ứng Thiên Tông đệ tử phong thái."

Nghe được lời ấy, Trần Viễn trong lòng nhất định, thầm nghĩ quả nhiên là chó đói không ăn cứt.

Lăng Đạo Tôn có thâm ý khác xem Trần Viễn liếc mắt, đáp ứng Bộ Nhược Hư cầu.

Ngày thứ hai, dương Quang Minh mị, chính là Vân Mộng Trạch thực tập bắt đầu ngày.

Mấy trăm đệ tử tụ tập ở trong giáo trường, yên lặng không tiếng động, chờ đợi sắp bắt đầu thực tập.

Lúc này các đệ tử trang phục cùng ngày xưa không giống nhau lắm. Phiêu dật trường bào đổi thành dễ dàng cho hành động đoàn đả trang phục trên lưng, theo cá nhân sở thích treo đủ loại kiểu dáng Phi Kiếm hoặc là Pháp Khí. Bên hông buộc lấy một cái vân cẩu dẹt thành túi, bên trong chứa Linh Đan thuốc trị thương cùng dùng cho xác định vị trí Trận Phủ.

Trên đài xuất sư đại hội đã tiến hành được hồi cuối, Bộ Nhược Hư đang lúc nước cờ trăm đệ tử thắng thắn nói.

Khách quan nói, Bộ Nhược Hư giờ phút này vẻ ngoài quả thực bất phàm, phong thần anh tuấn bề ngoài, hơn nữa xuất thân lão bài tu chân thể gia mang đến cho hân khí chất hun đúc, đưa đến bên dưới không ít nữ đệ tử thẹn thùng Hồng Diện to lớn.

Đáng tiếc Trần Viễn cho tới bây giờ rất chủ quan.

Ngay tại Bộ Nhược Hư kể xong một câu cuối cùng chuẩn bị một chút đài thời điểm, Trần Viễn ngón tay khẽ búng đưa ra một cỗ linh khí, tinh chuẩn đánh trúng giấu ở dưới giảng đài nơi nào đó Trận Bàn.

Một trận xèo xèo lạp lạp chói tai tiếng ồn vang lên, trong nháy mắt hấp dẫn tại chỗ đệ tử cùng trên đài chú ý, rồi sau đó có tiếng đối thoại âm vang lên tới.

"Người tu vi khôi phục như thế nào?" Một lão giả thanh âm đột nhiên vang lên.

Mọi người tại đây bị cái này không đầu không đuôi một câu nói làm cho không giải thích được lúc, Bộ Nhược Hư tâm lý chính là đột nhiên cả kinh, giống như một thùng nước đá ngay đầu đổ xuống.

Quả nhiên, tiếp theo lần lượt truyền ra chính là Bộ Nhược Hư cùng hân Tứ thúc khuya ngày hôm trước đối thoại, giọng điệu một tia không kém.

Sau đó biến cố càng làm cho Bộ Nhược Hư tức giận.

Nguyên bản nhắc tới Trần Viễn lời nói ở chỗ này biến mất không thấy gì nữa, phía sau lời nói lại biến thành "Người đừng quên lên vào Ứng Thiên Tông mục đích, thuận lợi bắt được Ứng Thiên Tông chân truyền công pháp mới là trọng yếu nhất. Phải nhớ làm việc khiêm tốn, chớ có khiến người khác phát hiện đầu mối."

"Biết rõ, Tứ thúc. Người yên tâm, gia họ Lăng Lão mẫu trâu cùng còn lại mấy cái lão gia hỏa, một mực bị ta Bộ Nhược Hư đùa bỡn vào ở trong lòng bàn tay."

Nguyên bản nghe được "Lên vào Ứng Thiên Tông" lúc, liền lên nhiều chút xôn xao các đệ tử, lần này hoàn toàn bị "Bộ Nhược Hư" ba chữ điểm.

Giáo Trường một mảnh xôn xao, một tên đệ tử tức giận bất bình nói: "Ta nói cái thanh âm này thế nào nghe quen tai như vậy đây, nguyên lai chính là mới vừa rồi nói chuyện Bộ sư huynh, phi, bước tiểu tặc."

Nhìn cái này hốt hoảng tình cảnh, Lăng Đạo Tôn ngồi không yên, đứng dậy trấn áp đạo (nói): "Chúng Đệ Tử Túc tĩnh."

Tiếp đó, hân chán ghét xem thất hồn lạc phách đứng ở nơi đó Bộ Nhược Hư liếc mắt, quả quyết hạ lệnh: "Nghiêm trường lão, đem hân dẫn đi đi."

Cuối cùng, Lăng Đạo Tôn nhìn về phía dần dần bình tĩnh lại các đệ tử, mở miệng nói: "Chúng đệ tử đợi chút. Trần Viễn, người đi theo ta!"

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Xem ra ta còn là quá non nớt

Chương môn cũng không giả Ngự Kiếm quang, mà là dẫn Trần Viễn từng bước từng bước đi ra ngoài.

Trần Viễn không biết chương môn kêu qua tự có dụng ý gì, không thể làm gì khác hơn là yên lặng đi theo, mà Lăng Đạo Tôn tựa hồ cũng không ở ý Giáo Trường nơi còn có mấy trăm đệ tử ở đó chờ đợi, cũng không có nóng lòng mở miệng.

Bầu không khí dần dần trở nên ngưng trọng, Trần Viễn cảm giác có chút khó chịu, ho khan một tiếng, tìm một đề tài: "Tổng môn hội (sẽ) xử trí như thế nào Bộ Nhược Hư?"

Lăng Đạo Tôn xem Trần Viễn liếc mắt, đạm nhiên nói: "Như vậy đại nghệ đầu sư (bái thầy khi đã có sẵn tài nghệ), bụng dạ khó lường đồ, tự mình phế trừ tu vi đuổi ra khỏi môn phái."

Trần Viễn đột nhiên nghĩ tới cái vấn đề, có chút không hiểu: "Nếu đều biết Bộ Nhược Hư là người nhà họ Bộ, vì sao ban đầu tông môn trả (còn) hội (sẽ) thu hấn Nhập Môn đây?"

Lăng Đạo Tôn tựa hồ ngờ tới Trần Viễn có câu hỏi này, rất nhanh cho ra câu trả lời: "Ban đầu, Bộ Nhược Hư bởi vì xúc phạm gia quy không vâng lời tộc trưởng mà bị Bộ gia phế trừ tu vi tông tộc xoá tên, nếu không còn là người nhà họ Bộ, ta đây Ứng Thiên Tông tự nhiên có thể thu làm đệ tử."

Trần Viễn nghe lời này, nghi ngờ chưa tiêu: "Coi như Bộ Nhược Hư bị gia tộc xoá tên cái này phía sau không có có âm mưu gì nội mạc, có thể một cái không tuân theo Tộc Quy mất không tôn thượng như vậy đức hạnh người, môn phái cũng không nên thu cất đi."

Lần này, Lăng Đạo Tôn cũng không trả lời Trần Viễn nghi vấn, mà là thoải phong Nhất Chuyển, đột nhiên đề lên một vấn đề khác: "Cái kia lưu thanh âm trong trận pháp cuối cùng một đoạn vẫn là người cộng vào đi."

"Híc, " Trần Viễn nghe vậy ngẩn ra, chính là muốn chối, có thể nhìn đến Lăng Đạo Tôn kia trong suốt sáng ngời giống như có thể thẩm thấu lòng người ánh mắt, cuối cùng nhưng chỉ là lúng ta lúng túng giải thích: "Đệ tử, đệ tử chẳng qua là đem Bộ Nhược Hư lời nói hơi chút sửa chữa xuống."

Trần Viễn trong lời nói ý tứ, chính là thẳng thắn hôm nay một màn này là hấn tự tay tạo thành.

"Sợ không chỉ là sửa chữa đi, " Lăng Đạo Tôn trên mặt chẳng biết tại sao mang theo một nụ cười, ánh mắt nhìn thẳng Trần Viễn, "Ta thế nào nhớ Bộ Nhược Hư câu nói sau cùng là muốn cho người Trần Viễn đẹp mắt, cũng nói quân tử báo thù mười năm không muộn đây?"

"A, " Trần Viễn kêu lên một tiếng, biến hóa sắc mặt. Không hiểu vì sao chương môn lại biết rõ đêm đó trong lúc nói chuyện với nhau cho.

Lăng Đạo Tôn đánh giá Trần Viễn, chỉ thấy hấn bởi vì quá mức khiếp sợ mà có vẻ hơi ngốc lảng, Lăng Đạo Tôn lặng lẽ chọn hạ chân mày, hiển nhiên tâm tình rất là vui thích.

Bất quá Lăng Đạo Tôn vẫn giả trang ra một bộ dụng râu trợn mắt biểu tình, dùng loại lạnh lùng ngữ điệu nói: "Tự mình nói đi, dám chửi bản tôn Lão mẫu trâu, người Trần Viễn có từng biết tội?"

Trần Viễn nghe vậy trong lòng vốn có chút sợ hãi, có thể trong lúc lơ đãng lại nhìn thấy chương môn khoe mắt lộ ra một nụ cười, biết rõ chương môn kỳ thực cũng không cùng mình so đo ý, nhất thời yên lòng.

Trần Viễn cọt nhả nói: "Đệ tử chẳng qua là kích khởi mọi người tại đây cùng chung mối thù lòng, tịnh vô đối chương môn đại nhân ngài có bất kỳ không kính ý nghĩ, trả (còn) chương môn thứ tội."

Lăng Đạo Tôn trừng Trần Viễn liếc mắt, trong miệng hừ một tiếng, cũng không có truy cứu nữa Trần Viễn mạo phạm cứ chỉ ý tứ.

Hai người đang khi nói chuyện dưới chân chưa dừng, bất quá một lát sau, Trần Viễn nhìn chung quanh quen thuộc phong cảnh, nghi hoặc hỏi "Đệ tử tình xá? Không biết chương môn mang đệ tử tới đây có gì dạy bảo?"

"Bớt nói nhảm, đi theo chính là." Lăng Đạo Tôn hoành Trần Viễn liếc mắt.

Đi tới một cái nhà treo Thiên Tự bằng hiệu tiểu lâu trước, Lăng Đạo Tôn không chút do dự nào, thẳng đi lầu một căn phòng bên trái, đẩy cửa vào.

Trần Viễn trong lòng đứng, đây chính là Bộ Nhược Hư gian phòng, có thể chương môn mang tự mình tiến tới này để làm gì ý đây?

Phảng phất biết rõ Trần Viễn suy nghĩ trong lòng, Lăng Đạo Tôn mở miệng: "Người không phải muốn biết vì sao Bản Phái hội (sẽ) thu Bộ Nhược Hư Nhập Môn sao? Người không phải nghi hoặc vì sao ta từng nói với hấn lời nói như chỉ bàn tay sao? Hiện tại, ta liền cho người câu trả lời."

Dứt lời, Lăng Đạo Tôn cả người trên dưới tán phát ra trận trận huyền ảo vô cùng khí tức, một cỗ linh khí đột sóng cuốn mà ra, vòng qua Trần Viễn tràn ngập cả phòng.

Đang lúc này, Trần Viễn bị "Tăng" một thanh âm vang lên động hấp dẫn, giương mắt nhìn lên, chỉ thấy nóc nhà xó xỉnh hiện ra nửa xuyên thấu qua Minh Quang trận.

Trần Viễn còn đang nghi hoặc, lại là một tiếng động tĩnh, một cái Trần Văn hơi có bất đồng quang trận do đáy bàn mặt đất nơi hiển hiện ra, ngay sau đó cạnh cửa sổ, trên bàn sách, thậm chí giường nhỏ giữa cũng có quang trận xuất hiện.

"Đồng thanh trận, phục ảnh trận, thái tức trận, cảm giác trận, những thứ này trận pháp là ta lệnh nghiêm trưởng lão chế tác, tu vi không đạt Kim Đan, đừng mơ tưởng có một chút phát hiện."

Lúc này, Lăng Đạo Tôn xem xó xỉnh bình phong liếc mắt, nói tiếp: "Bồn cầu phần đáy cũng có một trận pháp, thông qua đối với (đứng) thức ăn cận bã

phân tích, ta phải đã đại thể suy đoán ra kia niết bàn Đan Thành phân."

Trần Viễn lúc này hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Trong lúc bất chợt Trần Viễn rất muốn biết, nếu là nói cho Bộ Nhục Hư hẳn một lời một hành động, nhất cử nhất động, thậm chí ngay cả nghiêng răng đã thí, như xí lúc ngủ đều ở vào một đám lảo đảo từ thời khắc dưới sự giám thị, hẳn nên sẽ có phản ứng gì, hội (sẽ) không hội (sẽ) lập tức điên mất?

Lúc này, Lăng Đạo Tôn thu hồi linh tức, trầm giọng nói: "Bộ gia luôn muốn mưu cầu ta phải công pháp, lại chưa từng biết rõ ta phải đối nó công pháp cũng hi vọng đã lâu. Bộ Nhục Hư tu tập hẳn Bộ gia công pháp đã sớm tạo thành bản năng, cho dù tu vi bị phế, hẳn lần nữa tu luyện sau cũng như cũ đi là nguyên lai con đường."

"Kia Bộ Nhục Hư mỗi đêm đi vào giấc ngủ sau, trong cơ thể linh khí không tự chủ theo như Bộ gia Tâm Pháp vận chuyển, nó hành công lộ tuyến sớm bị ẩn ở giường nhỏ trận pháp ghi xuống. Vì vậy, Bộ gia Nhập Môn Tâm Pháp sớm bị ta phải nắm giữ cái thất thất bát bát."

"Chi tiếc, Trúc Cơ sau đó công pháp. . ." Nói tới chỗ này, Lăng Đạo Tôn lắc đầu một cái.

"Trúc Cơ sau đó công pháp thế nào?" Trần Viễn hiếu kỳ hỏi.

Chẳng qua là lời mới vừa ra khỏi miệng, Trần Viễn lập tức tỉnh ngộ, hận không được hung hăng tát mình một bạt tai, mình cũng thật là tự vạch áo cho người xem lưng.

Việc này gia Trúc Cơ sau đó công pháp không có hi vọng nào, không đúng là mình một tay tạo thành sao?

Trước Trần Viễn ngay trước mọi người vạch trần Bộ Nhục Hư chân diện mục, để cho chương môn bọn họ muốn để lại Bộ Nhục Hư cũng không mượn cớ, nếu không, không phải rõ ràng nói cho nhân gia trong này có mờ ám sao?

Nghĩ tới đây, Trần Viễn cúi đầu xuống, áy náy nói: "Chương môn, là đệ tử lỗ mãng không biết gì, không biết trong này rất nhiều vạch kế hoạch, thế cho nên hư ngài đại sự, trả (còn) chương môn trách phạt. . ."

Lăng Đạo Tôn lắc đầu một cái, lấy một loại thân thiết hòa ái ánh mắt nhìn Trần Viễn, nhẹ nói đạo (nói): "Ngươi chủ ý chẳng qua chỉ là là môn phái lo nghĩ a. Nếu không có làm sai, lại tại sao có thể có người vì vậy mà trách ngươi."

"Ta hôm nay mang ngươi tới đây, không phải vì khiển trách ngươi, mà là nghĩ (muốn) nói cho ngươi biết một cái đạo lý. Làm cái người bình thường, trong ngày thường quảng giao thiện duyên, gặp chuyện có thể có bằng hữu tương trợ, vậy liền rất tốt."

Lăng Đạo Tôn lời đến nơi này, hơi dừng lại một chút, rồi sau đó nói tiếp: "Nhưng là làm một cái thượng vị giả, đặc biệt là một phương thế lực thủ lĩnh, nhân giới lại không tuyệt có thể như thế nhỏ mọn. Không chỉ có nếu có thể 'Lợi dụng' bằng hữu, càng phải biết lợi dụng địch nhân. . ."

Nhìn chương môn kỳ vọng hi vọng hi vọng nhân thần, Trần Viễn nội tâm trào lên một tia dòng nước ấm, khom mình hành lễ, trầm giọng kêu: "Chương môn dạy bảo, đệ tử nhất định nhớ kỹ trong lòng."

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiên ๐ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Các ngươi là tới du lịch mùa thu sao?

Trong căn phòng tràn ngập một cỗ tín nhiệm cùng bị tín nhiệm xuôi ngược, quan tâm cùng nhụ mộ giao hội âm áp không khí, khiến cho không người nào so chìm đắm.

Lúc này, Trần Viễn đột nhiên nghĩ đến một cái rất nghiêm túc vấn đề: "Ai chương môn, ngài không có ở phòng ta bố trí những thứ này trận pháp chứ?"

Tốt đẹp bầu không khí nhất thời tiêu tan hầu như không còn.

Lăng Đạo Tôn nổi giận đùng đùng hét: "Ngươi cho rằng là cái này trận pháp là cái trắng a, bắt cái nào ở heo đều vút một viên? Ào ào biến, mau mau bỏ trở lại cho ta."

Trần Viễn chạy trời chết, trong miệng trả (còn) đang lẩm bẩm: "Chẳng qua là hỏi một chút nha, lớn như vậy tính khí. Nhất định là bị ta đoán trúng mới như thế thẹn quá thành giận, xem ra sau này lại Thôn Phệ Linh Thạch đến tìm một nơi hẻo lánh mới được."

Đội Lãng Đạo Tôn cùng Trần Viễn trở lại Giáo Trường sau, bị đầu thu Liệt Dương phơi ừ rử đầu ba não các đệ tử mới có thể giải thoát. Thực tập cuối cùng lần nữa đi lên chính quỹ.

Tám chiếc linh Thuyền Phù Không lên, chia ra chở tám nhánh các đệ tử đi Thí Luyện Chi Địa.

Những đệ tử này sẽ bị đưa đến khác nhau địa điểm, tiếp theo trong mười ngày, bọn họ đem lấy nhánh làm đơn vị, đối mặt đến từ Vân Mộng Trạch các loại khảo nghiệm.

Chờ Hoang Chi đệ tử linh Thuyền ở đem Trần Viễn bọn họ sau khi để xuống, tiếp tục hướng về Vân Mộng Trạch sâu bên trong bay đi. Trên thuyền người sẽ ở cách Trần Viễn bọn họ trăm dặm nơi bỏ xuống tín vật, mà Trần Viễn bọn họ chuyển này nhiệm vụ chính là bắt được tín vật, sau đó an toàn trở lại.

Đương nhiên, trừ nhiệm vụ, còn có nguy hiểm và cơ duyên.

Nguy hiểm đến từ cái này Vân Mộng Trạch không chỗ nào không có mặt Hoang Thú. Cơ duyên tắc lại từ ở chốt có xuất hiện Linh Thú.

Hoang Thú cùng Linh Thú chi biệt, hoàn toàn là đứng ở nhân loại tu sĩ góc độ mà phân chia.

Hoang Thú suy nghĩ một mảnh Hỗn Độn, tràn đầy tàn bạo cùng hủy diệt, tu sĩ hoàn toàn không thể cùng câu thông. Hoang Thú nhục thân cường đại lại giống nhau không có thiên phú thần thông, không hiểu tu luyện, thực lực đến từ tuổi tác tích lũy.

Linh Thú là vừa vận cùng với ngược lại, cho dù rất nhỏ yếu Linh Thú cũng có thể biểu đạt ra đơn giản tâm tình bị các tu sĩ cảm giác, mà còn Linh Thú thường thường có thiên phú thần thông, biết phun ra nuốt vào tinh hoa nhật nguyệt tới tu luyện, nhận chủ sau càng có thể theo tu sĩ tu vi tăng lên mà trở nên cường đại.

Linh Thú nhận chủ sau, tu sĩ có thể theo Linh Thú phun ra nuốt vào Nhật Nguyệt tinh Hoa Trung đạt được phản hồi, từ đó tăng nhanh thực lực của chính mình tốc độ tăng lên.

Bởi vì thực lực cường đại Linh Thú giống nhau không hội (sẽ) thần phục với quá mức yếu Tiểu Tu Sĩ, cho nên Trần Viễn bọn họ lần này mong đợi gặp thiên phú thích hợp bản thân, nguyện ý đi theo chính mình Linh Thú đến bồi cùng chính mình cùng một chỗ trưởng thành.

Trần Viễn bọn họ đáp xuống một cái cỏ cây lưa thưa trên ngọn đồi nhỏ, ở đây hẳn thuộc về Vân Mộng Trạch vòng ngoài. Nói là vòng ngoài, trên thực tế cách rồi có thể nhìn thấy ao đầm còn kém trăm lẻ tám ngàn dặm.

Trải qua lúc ban đầu phòng bị bất an sau, nhìn chung quanh yên tĩnh tường hòa cùng giao dã giống nhau như đúc cảnh tượng, Hoang Chi các đệ tử rất nhanh thì yên lòng.

Rất nhiều đệ tử là một năm qua này lần đầu xuống núi, giờ phút này rời quán thúc, nhất thời thiếu niên tâm tính mạnh phát, giống như rời tổ con gà con vui chơi đùa giỡn.

Trần Viễn mới đầu còn nhớ chính mình nhánh chuyên thân phận, giống như hộ thăng nhóc gà mẹ như vậy khắp nơi ràng buộc dạy dỗ những sư đệ kia sư muội. Có thể đến cuối cùng, một mối với chó tựa như Trần Viễn chỉ đành phải buông tha loại này tồn công vô ích việc làm, trong đầu nghĩ ở đây hẳn coi như an toàn, dứt khoát tùy bọn họ đi.

Bảy tám cái các sư đệ đang lao nhanh đùa giỡn, còn có mấy người leo lên cây suy nghĩ muốn lấy ra ổ chim. Mà mấy vị các sư muội, có ở hái cánh hoa bên vòng hoa, có ở phác tróc bay lượn con bướm, còn có mấy vị thậm chí mang khăn trải bàn trải trên mặt đất gọi lên lá cây bài.

Trần Viễn bất đắc dĩ thở dài một tiếng, cảm tình những thứ này các sư đệ sư muội là đem cái này thực tập coi là du lịch mùa thu.

Thấy bọn họ hưng phấn thái độ nhất thời khó mà bình tĩnh, Trần Viễn lắc đầu một cái, chuẩn bị tìm cái chỗ bóng mát nghỉ một chút một chút.

Nhưng vào lúc này, Trần Viễn đột nhiên nghe được "A" thét một tiếng kinh hãi, cái thanh âm này Trần Viễn nhớ, chính thuộc về mới ở bắt con bướm vị sư muội kia Dương họa mưa.

Trần Viễn xoay người nhìn lại, đồng tử đột nhiên co rút lại mới sư muội nơi ở, chỉ còn bụi cỏ lay động, kia trả (còn) thấy lấy bóng người!

Trần Viễn trong lòng khẩn trương, nhắc lên toàn thân công lực hai chân mạnh mẽ đứng, mang theo quanh người kinh phong gào thét, hướng sư muội mất tích nơi nhào tới.

Chỉ hai ba cái nhảy, Trần Viễn sẽ đến chỗ kia. Có thể tiếp nhận đi xuống thấy một màn, để cho Trần Viễn bỏ xuống lo lắng đồng thời lại có chút dờ khóc dờ cười.

Chỉ thấy Dương họa mưa ôm trong ngực con thỏ bộ dáng Tiểu Thú lệch ngồi ở trong bụi cỏ, một cái tay khác ở nơi mắt cá chân nắn bóp.

Lúc này, nghe động tĩnh những đệ tử khác môn cũng chạy tới, Dương sư muội gặp nhiều người như vậy vây lại, tỏ ra có chút ngượng ngùng, khó khăn

giải thích: "Mới vừa rồi bị cái này tiểu đồ vật đụng một cái, cho nên không cẩn thận ngã xuống. Thật xin lỗi, để cho mọi người lo lắng. . ."

Lúc này các đệ tử yên lòng, sau đó chú ý liền bị Dương sư muội trong ngực Tiểu Thú hấp dẫn ở.

"Đây là thỏ chứ ?" Một tên sư đệ không xác định nói, đồng thời thả ra một Cổ Thần niệm dò xét, ngay sau đó hắc kinh hô thành tiếng đến, "Chuyện này. . . Cái này cuối cùng đầu Linh Thú, ta có thể cảm giác được nó suy nghĩ."

Những đệ tử khác nghe vậy thất kinh, cũng rối rít thả Xuất Thần niệm dò xét. Quả nhiên, bọn họ rõ ràng cảm nhận được kia Tiểu Thú truyền tới "Thật là nhiều người. . . Sợ hãi. . . Không muốn ăn ta" tâm tình.

Dương sư muội đẩy ra mấy cái gom góp quá gần đệ tử, trấn an lên trong ngực run lấy bấy Tiểu Thú tới: "Mới không phải thỏ đâu, nó nói cho ta biết nó kêu Vọng Nguyệt."

Một tên đệ tử hưng phấn hỏi "Nó nếu là Linh Thú, vậy nó có thể nhận chủ sao?"

Dương họa mura nghe lời ấy, cũng là trong lòng hơi động, nàng xem hướng trong ngực Tiểu Thú hỏi "Vọng Nguyệt, ngươi nguyện ý sau này theo ta không?"

Linh Thú Vọng Nguyệt lúc này tựa hồ cũng minh bạch người chung quanh đối với nó cũng không ác ý, tâm tình thông thả rất nhiều. Lúc này nghe được Dương sư muội lời nói, nó không có chút gì do dự, gật đầu liên tục.

"Tốt lắm, " Dương sư muội cũng thật cao hứng, nhẹ nói đạo (nói), "Ta muốn thi triển Linh Tê Tâm Quyết, Vọng Nguyệt ngươi không nên phản kháng nha."

Chung quanh đệ tử trả (còn) phản ứng không kịp nữa, một đạo nói liền Dương sư muội cùng kia Vọng Nguyệt mi tâm bạch quang trống rỗng xuất hiện, pháp quyết cuối cùng đã thi triển thành công.

Lúc này bên cạnh đệ tử mới nhớ tới ngăn trở: "Dương sư muội ngươi cũng quá qua loa, thế nào đều không hỏi một chút nó có cái gì thiên phú liền quyết định a."

Dương sư muội lắc đầu một cái, kiên định nói: "Gặp tức là hữu duyên, chỉ cần Vọng Nguyệt nguyện ý đi theo ta, bất kể nó thiên phú là cái gì, bất kể có không có thiên phú, ta đều hội yêu nó."

Kia Vọng Nguyệt nghe lời này, lắc đầu tỏ ra hết sức cao hứng, theo Dương sư muội trong ngực chuồn mắt đi xuống, đưa ra một cái móng vuốt nhỏ dè ở hắc nơi mắt cá chân.

Một đoàn bạch quang theo Vọng Nguyệt móng vuốt nhỏ hạ hiện ra, chẳng qua là trong chớp mắt, nguyên bản nơi mắt cá chân bởi vì trật khớp mà đưa đến sưng đỏ vết bầm vậy lấy hoàn toàn không thấy.

Một tên nữ đệ tử kinh hô thành tiếng: "Chữa trị, cái này Linh Thú lại là hiếm thấy chữa trị thiên phú. Họa mura, ngươi thật đúng là vận khí tốt."

Dương sư muội vuốt ve Vọng Nguyệt nhu thuận da lông, con mắt cười thành Nguyệt Nha Nhi.

Gặp Dương sư muội dễ dàng như thế có được một con thiên phú thật tốt Linh Thú, những đệ tử khác môn bị kích thích mạnh. Nhất thời, từng cái thu hồi chơi đùa lòng, gào khóc hướng Vân Mộng Trạch sâu bên trong phóng tới, muốn tìm kiếm mình cơ duyên.

Trần Viễn một tay ôm ngực một tay nâng cằm lên, trong lòng có chút nghi hoặc: Linh Thú, dễ dàng như vậy đạt được sao?

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Thân kiêm nhiều chức Trần Viễn

Sư đệ sư muội đều đã lên đường, Trần Viễn cũng chỉ đành theo sau. Trước khi đi, hắc đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía không trung nơi nào đó. Không biết là duyên cớ nào, Trần Viễn luôn cảm giác chỗ ấy bầu trời tựa hồ có hơi dị thường.

Giữa không trung, thi triển ẩn thân Quyết Lý Vi bên ngồi trên trên thân kiếm, hai cái chân nha vẫn còn ở thoáng một cái thoáng một cái, hết sức nhàn nhã.

Gặp các đệ tử hướng Văn Mộng Trạch sâu bên trong đi trước, Lý Vi thoáng thúc giục linh lực, chuẩn bị theo sau.

Lúc này, lại đột nhiên nhìn thấy Trần Viễn ngừng đầu lên ở hán phụ cận qua lại quét nhìn, cuối cùng lại mặt lộ nghi hoặc thẳng tắp nhìn chăm chăm hán vị trí, Lý Vi trên mặt hiện ra vẻ kinh ngạc: Không nghĩ tới Trần Viễn tiểu tử này Thần Thức còn rất cường đại a.

Lý sư tỷ đầu đi ánh mắt, quan sát tỉ mỉ lấy Trần Viễn. Bỗng nhiên, hán nhận ra được có cái gì không đúng. Vì vậy, hán phân ra một Cổ Thần niệm, tiếp lấy càng là vận lên linh lực cách không dò xét lên Trần Viễn tình huống tới.

"Không nghĩ tới, tiểu tử này vậy mà Trúc Cơ a, " lý sư tỷ trong miệng lầm bầm, rồi sau đó nghi hoặc lầm bầm, "Đây là cái gì Liễm Tức công pháp, nếu không phải tận lực dò xét, mà ngay cả ta cũng lừa gạt được đi."

Đi trên đường Trần Viễn đầu tiên là không lý do đánh rùng mình, ngay sau đó càng là cảm giác một cỗ linh lực bao quanh chính mình, trên người các nơi xoa xoa bóp bóp.

Trần Viễn gượng cười, phỏng đoán nhất định là bởi vì chính mình mới vừa rồi quan sát ẩn ở trong bóng tối giáo tập, chọc cho nhân gia không thích, vì vậy hành động như vậy cảnh cáo chính mình chớ có tiết lộ hán hành tích.

Hoang Chi các đệ tử bông bột nhiệt tình rất nhanh thì biến mất, dù sao cái này rừng núi hoang vắng đường không tốt đẹp như vậy.

Vượt mọi chông gai lật Sơn Việt lĩnh đi hơn một canh giờ, các đệ tử hơi mệt chút, quan trọng hơn là bọn hán bụng bắt đầu tạo phản.

Luyện Khí Kỳ các đệ tử cũng không giống như Kim Đan Nguyên Anh đám Đại Năng, chỉ dựa vào thiên địa linh khí là có thể duy trì bản thân. Luyện Khí Kỳ Luyện Bỉ Luyện Căn Luyện Cốt chịu đựng thân thể, đối với (đúng) dinh dưỡng năng lượng nhu cầu phá lệ đại, cũng liền phá lệ dễ dàng cảm thấy đói bụng.

Trần Viễn bọn họ đi ra ngoài thực tập cũng không có tùy thân mang theo thức ăn, lúc này chúng nhân tuyền cái cỏ cây lúa thừa nơi dừng lại, chuẩn bị tìm nhiều chút thức ăn.

Mấy vị sư muội đi hái tập tương quả, nhưng chỉ bằng nhiều chút trái cây rừng hiền nhiên điền không đầy nhiều người như vậy bụng, Trần Viễn chuẩn bị mang mấy vị sư đệ đi đánh nhiều chút con mồi trở lại.

Trong sân thanh ra một khối đất trống, mấy cái sư đệ đang nôi lửa. Ngọn lửa mới xuất hiện, có vị sư đệ liền không kịp chờ đợi thổi phồng lá rặng đỏ lên đi.

Hỏa diễm nhất thời bị ép tới không có bóng dáng, toát ra nồng đậm khói đen. Người sư đệ kia sững sờ, liền vội vàng cúi người xuy khí, kết quả trừ đem mình làm cho mặt mày xám xịt ngoài ra không có lấy được. Lần này hán gấp hơn, lại là một bó to củi lửa cộng vào.

Được rồi, cuối cùng vị sư đệ này rốt cuộc hoàn thành viên mãn tắt lửa nhiệm vụ.

Trần Viễn than thở, nhìn đám này ngay cả hỏa đều không sẽ sinh tên ngọc, cảm giác mình không giống như là nhánh chuyên, ngược lại càng giống như là một bảo mẫu.

Cuối cùng Trần Viễn cũng chỉ được lưu lại, giáo hội những tay mơ này cơ bản sinh hoạt thường thức.

Lý Vi ngồi ở trên phi kiếm quan sát bên dưới Hoang Chi các đệ tử, thấy bọn họ tựa hồ là dự định dừng lại chôn nồi nấu com, lý sư tỷ buồn chán đánh ha cật, chuẩn bị trước ngủ một giấc.

Nhưng vào lúc này, hán trong ngực một khối truyền âm Ngọc Phù có chút dao động xuống.

Lý sư tỷ cảm lên Ngọc Phù thả tới bên tai, Ngưng Thần lắng nghe. Chẳng qua là qua chốc lát, hán sắc mặt đột nhiên trở nên trắng bệch.

"Đây là thật sao?" Lý sư tỷ giọng run rẩy hỏi.

Không biết đối diện người nói gì, lý sư tỷ tỏ ra rất là kích động: "Ta không biết, hán đều chưa nói với ta. . ."

Lại qua chốc lát, lý sư tỷ bình tĩnh lại, kiên định nói: "Không được, ta nhất định phải đi ngay mặt hỏi hán, hỏi hán rốt cuộc là nghĩ như thế nào."

Lý Vi thu hồi Ngọc Phù đứng dậy, nhìn bên dưới Hoang Chi các đệ tử, trên mặt nàng hiện ra một tia do dự.

Có thể hán ánh mắt lướt qua Trần Viễn lúc, lại đột nhiên tìm tới một cái thuyết phục chính mình lý do: Chẳng qua là một ngày, chỉ cần một ngày ta liền có thể trở lại, sẽ không có chuyện gì. Huống chi còn có Trần Viễn đây, hán đều Trúc Cơ, chiếu cố những thứ này các sư đệ sư muội nhất định không thành vấn đề.

Nghĩ tới đây, Lý Vi không chần chờ nữa, dưới chân giẫm một cái, Phi Kiếm tựa như Linh Xà, bơi khoảng không đi.

Hỏa đã sinh được, thái tương quả các sư muội cũng trở lại đã lâu, Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút, thế nào những thứ kia đi săn thú các sư đệ còn

không có động tĩnh đây?

Nhưng vào lúc này, trong rừng lại đột nhiên truyền tới huyền ảo vang động, trong đó trả (còn) hỗn tạp vài tên đệ tử kêu lên. Ngay sau đó, bốn, năm tên đệ tử theo trong rừng thoát ra, trở lại mọi người chỗ mảnh đất trong này.

Trần Viễn thấy rõ năm thân ảnh không thiếu một cái sau, thờ phào, rồi sau đó sự chú ý để cho ở đuổi theo những đệ tử này đi ra Hoang Thú trên người.

Cái này Hoang Thú cũng coi là cái vật khổng lồ, thân thể đạt tới cao một trượng, bề ngoài có chút giống Trần Viễn đã từng thấy qua Tê Ngưu, nhưng lại mọc ra một đôi Cự Giác, da lông đen kịt.

Trần Viễn quan sát kia Hoang Thú một phen, nhấc lên cảnh giác trong nháy mắt lại thu hồi. Cái này Hoang Thú nhìn như hung mãnh dị thường, thực lực cũng bất quá thì tương đương với Luyện Khí Tử Trọng tu sĩ a.

Nghĩ đến là mấy vị đệ tử ở trong rừng vô tình gặp được cái này Hoang Thú, nhất thời bị dọa đến thất thố, cho nên mới sẽ có vẻ như thể chặt vật đi.

Lúc này, trốn về vài tên đệ tử cũng kịp phản ứng, suy nghĩ chính mình năm người lại bị chỉ Tử Trọng Hoang Thú đuổi lên trời xuống đất, nổi danh đệ tử đứng ra, thẹn quá thành giận nói: "Trả (còn) mấy vị sư huynh cho ta lược trận, xem ta một mình trừng trị nó."

Trần Viễn thấy kia đệ tử có Luyện Khí Lục Trọng tu vi, cũng không có ngăn cản, chẳng qua là lẳng lặng hiện tại bên cạnh xem.

Mới đầu, đệ tử kia ý vào tu vi cao thân pháp nhanh, tựa như đùa bốn một dạng bên trái đâm bên phải vạch ở kia Hoang Thú trên người chế tạo vết thương. Thật không nghĩ đến, ngay tại hấn dương dương tự đắc thời điểm, thay đổi bất ngờ.

Đệ tử kia lại là một kiếm đâm ra, nhưng lần này Hoang Thú không chỉ có không tránh, ngược lại nghênh kiếm lên. Kiếm Tiêm Thứ phá da thịt đi sâu vào Hoang Thú bắp thịt, lúc này kia Hoang Thú đột nhiên căng thẳng thân thể lại đem kiếm kia kẹt ở cột trong khe.

Kia Đệ Tử Kiếm chưa rút ra, sững sờ sững sốt một chút. Nhưng này đánh nhau chết sống đáng vẻ này trong ngày thường luận bàn luyện tập? Chẳng qua là cái này sững sờ, chính là trí mạng nguy cơ đánh tới.

Kia Hoang Thú thừa dịp nên Đệ Tử Kiếm chưa rời tay, cúi đầu, cùng sừng, cuối cùng đâm thủng đệ tử kia bụng, đem cả người hấn đều khơi mào tới.

Trần Viễn một mực chú ý đệ tử kia cùng Hoang Thú vật lộn, lúc này ra biến cố, Trần Viễn phản ứng thậm chí so với kia đệ tử còn nhanh hơn, lập tức nhào qua, người lúc còn trên không trung, chính là một đạo kiếm khí chém ra.

Hoang Thú đem đệ tử kia bỏ rơi rơi vào mà, đang chuẩn bị hướng về phía hấn yếu hại bỏ khuyết thêm một góc lúc, kiếm khí lại đã đến.

"Phốc Xì..." Một tiếng vang nhỏ, ở Hoang Thú muốn cúi đầu trong nháy mắt đó, nó đầu lại vĩnh viễn thấp kém tới.

Trần Viễn rơi vào người sư đệ kia bên người, phát hiện hấn chẳng qua là bụng phía bên ngoài có cái xuyên qua thương, cũng không vô cùng nghiêm trọng. Trần Viễn thờ phào, ngồi xổm người xuống đi, vì hấn bơi lên lên thuốc trị thương tới.

Người sư đệ kia áp ứng nói: "Đa tạ Trần sư huynh ân cứu mạng."

Trần Viễn thờ dãi: "Ân cũng không cần tạ ơn, sau này dài hơn nhiều chút trí nhớ đi. Cần tri mệnh là người chính mình, chớ có đem đánh nhau chết sống coi là là chơi đùa."

Đệ tử kia sắc mặt trắng hồng, xấu hổ nói: "Đa tạ sư huynh dạy bảo, sư đệ biết rõ sai."

Ngay tại Trần Viễn do bảo mẫu hóa thân làm phụ đạo viên lúc, Chu Chí Hào đột nhiên kéo kéo hấn vạt áo, lại gần, thần tình nghiêm túc nói: "Trần Viễn, ta cảm giác có chút không đúng lắm a, vì sao bên này duyên nơi thì có Tử Trọng thực lực Hoang Thú hoạt động?"

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiến ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Lăn. . . Con kiến hôi!

Mọi người ở đây thu thập xong, chuẩn bị lần nữa lên đường lúc, Dương họa mưa đi tìm tới.

Trần Viễn nhìn vị này rất ít đánh động Đạo Sư muội đi tìm đến, trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng trên mặt vẫn là vẻ mặt ôn hòa hỏi "Sư muội có chuyện gì không?"

"Trần sư huynh, " Dương họa mưa ôm Vọng Nguyệt, có chút lo lắng nói: "Chúng ta có thể không hướng đi vào trong sao? Vọng Nguyệt đối với đi đến Vân Mộng Trạch sâu bên trong có chút kháng cự, một mực truyền tới sợ hãi tâm tình."

Trần Viễn đang trầm ngâm giữa, đi ngang qua Tô Hoàng Từ nhưng không cẩn thận nghe được bọn họ đối thoại, bĩu môi một cái, cười lạnh nói: "Thật là buồn cười, một đầu Tứ Trọng thực lực Hoang Thú liền đem các người dọa cho ồ. Liên can đảm này, trả (còn) tu cái gì tiền a, thừa dịp còn sớm trở về làm tạp dịch."

Trần Viễn trước sau như một đem tên ngu ngốc này coi là không khí, ôn ngôn an ủi Dương sư muội: "Vọng Nguyệt hẳn là sợ hãi những thứ kia Hoang Thú a. Người yên tâm, chúng ta nhiều người như vậy ở, cho dù là gặp phải Trúc Cơ thực lực Hoang Thú cũng không cần lo lắng."

Dương họa mưa gật đầu, không nói nữa, có thể nhìn hẳn về mặt lại tựa hồ như vẫn có chút bất an.

Sau đó hành trình, Trần Viễn âm thầm đề cao cảnh giác. Nhưng sau đó Hoang Chi các đệ tử gặp phải Hoang Thú cũng không qua chẳng qua là một Nhị Trọng mà thôi, mặc dù số lượng có chút nhiều, nhưng cũng không thể đối với (đúng) Trần Viễn bọn họ tạo thành phiền toái gì.

Không chỉ có Hoang Thú, Linh Thú cũng lạ thường nhiều, một buổi xế chiều, Trần Viễn bọn họ liền gặp năm con Linh Thú, nguyên ý đi theo Hoang Chi các đệ tử cũng có bốn chỉ.

Loại tình huống này để cho còn lại còn chưa đạt được Linh Thú các đệ tử trong lòng ngứa khó nhịn, mong mỏi có thể sớm đi gặp hợp duyên Linh Thú, Trần Viễn tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Thái Dương sắp xuống núi, sắc trời cũng dần dần hắc.

Trần Viễn trong lòng đoán chừng hôm nay đã đi ra gần ba mươi dặm hành trình, lời như vậy cho dù coi là đường về, thời gian cũng hẳn đủ hoàn thành thực tập, vì vậy yên tâm mấy phần.

Trong mắt không ngừng đánh giá hoàn cảnh chung quanh, Trần Viễn muốn tìm cái thích hợp buổi tối xây dựng cơ sở tạm thời địa phương.

Ngay tại Trần Viễn ánh mắt vô ý thức đảo qua một gốc cao cầu gỗ lớn lúc, hẳn nhãn thần đông lại một cái, phảng phất thấy cái gì không tưởng tượng nổi chuyện.

Trên cây sẽ xuất hiện động vật gì?

Nếu như là một con chim hoặc là con khỉ, Trần Viễn cảm thấy rất bình thường nếu là nhìn thấy chỉ mèo rừng hoặc là báo, Trần Viễn cũng có thể hiểu. Nhưng hẳn hiện tại lại nhìn thấy chỉ dất thượng ngồi con chó!

Không, nói cho đúng, là một con con non Husky!

Kia Hắc Bạch Phân Minh da lông, lãnh đạm màu lam con mắt, cao ngạo gương mặt, còn có đôi kia vạn sự vạn vật đều chẳng thèm ngó tới nhãn thần, đánh chết Trần Viễn cũng không hội (sẽ) nhận sai.

Trần Viễn ngẩn ra giữa, bước chân dừng lại. Sau lưng Hoang Chi các đệ tử phát hiện đầu mối, cũng theo Trần Viễn ánh mắt nhìn sang.

"Chỗ ấy có chỉ Linh Thú ai, " có đệ tử kinh hô, "Chính là đáng vẻ lớn lên thật kỳ quái a."

Vài tên còn không có Linh Thú đệ tử chạy tới, nghĩ (muốn) thử vận khí một chút, xem có thể hay không để cho cái này tướng mạo kỳ quái Linh Thú nhận chủ.

Trần Viễn lại không có quá khứ tham gia náo nhiệt, hẳn nhìn cái kia đứng ở trên cây lại có nhìn bằng nửa con mắt chúng sinh không ai bì nổi khí độ "Chó", trong đầu nghĩ những thứ này Đệ Tử Kỳ không hy vọng sợ là muốn rơi vào khoảng không.

Sau đó sự tình phát triển quả nhiên không ra Trần Viễn dự liệu.

Hôm nay buổi chiều lúc, Hoang Chi đệ tử gặp năm con Linh Thú, trong đó nhận chủ thì có bốn chỉ, duy nhất bỏ lỡ cơ hội chính là Tô Hoàng Từ.

Lúc đó Tô Hoàng Từ cảm thấy đụng phải Linh Thú đáng vẻ có chút xấu xí, thi triển Linh Tê Tâm Quyết lúc liền có nhiều chút do dự, mà một tia do dự nhất thời để cho cảm giác bén nhọn Linh Thú nhận ra được. Vì vậy, kia Linh Thú quả quyết bỏ Tô Hoàng Từ đi.

Vì vậy lần này, đang chạy hướng kia cổ quái Linh Thú Tô Hoàng Từ hấp thụ giáo huấn, quyết định chủ ý bất chấp tất cả không cần biết đúng sai trước quyết định chỉ Linh Thú lại nói, tránh cho đến cuối cùng rơi cái tay không mà về.

Tô Hoàng Từ chạy đến dưới gốc cây, trong đầu đưa ra một cổ ý niệm, ước chừng là "Đi theo ta, ta sau này nhất định đứng người khỏe, cùng người cùng một chỗ trưởng thành" các loại lời nói, sau đó kiên nhẫn chờ đợi đáp lại.

Chỉ thấy lúc này, kia "Husky" khoe miệng từ từ cong lên, lại cực kỳ Nhân Tính Hóa lộ ra một cái cười trào phúng cho, rồi sau đó càng là mở miệng nói chuyện.

Nó đọc nhần rõ từng chữ vô cùng rõ ràng, phảng phất chính là nhân loại đang nói chuyện một dạng thanh âm trầm thấp, lời nói chỉ có ngắn gọn ba chữ: "Biến, con kiến hôi!"

Chung quanh các đệ tử nhìn ăn quả đắng sắc mặt đỏ bừng lên Tô Hoàng Tử, không nhịn được cười khanh khách lên tiếng.

Lúc này cái kia cổ quái Linh Thú càng là không kiên nhẫn, giống như thần linh mắt nhìn xuống chúng sinh như vậy, ánh mắt đảo qua dưới tàng cây chur vị đệ tử, mở miệng nói: "Một đám ngu si. . ."

, lần này mọi người đều bị mắg. Chúng đệ tử trở mắt nhìn nhau, dờ khóc dờ cười.

Sau đó, kia Linh Thú không có lại lý hội (sẽ) những đệ tử này, nhảy xuống cây đến, đi thẳng tới Trần Viễn trước mặt, sau đó dừng bước lại.

Ngay tại Trần Viễn cùng những đệ tử khác nghi hoặc không hiểu thời điểm, Trần Viễn đột nhiên cảm thấy một cổ kỳ quái Thần Niệm xâm nhập trong đầu của chính mình.

Sau đó, hấn lại cảm giác mình và trước mặt cái này Linh Thú thành lập nào đó chặt chẽ không thể tách rời liên lạc, cái này liên lạc, rõ ràng là Linh Tê Tâm Quyết có hiệu lực sau mới phải xuất hiện tình hình!

Trần Viễn có chút không biết rõ tình trạng, cái này, đây đều là chuyện gì xảy ra, ta trả (còn) không hề làm gì cả, cái này nhận chủ?

Cường bách Linh Thú nhận chủ công pháp Trần Viễn có nghe nói qua, nhưng lại chưa từng nghe nói còn có Linh Thú có thể cưỡng bức người "Nhận thức chủ"!

Bên cạnh đệ tử không biết trong đó nội tình, cho là Trần Viễn để cho cái này Linh Thú nhận chủ, nhưng không biết, Trần Viễn là bị một con Linh Thú cho nhận chủ.

Chu Chí Hào quăng tới hăm mộ ánh mắt, mở miệng hỏi "Trần ca, cái này Linh Thú khí độ bất phàm, vừa có thể mở miệng nói chuyện, khẳng định rất lợi hại đi, ngươi hỏi mau hỏi nó, nó đều có cái nào năng lực?"

Trần Viễn một mực ở thử giải trừ "Linh Tê ước hẹn", nhưng lại từ đầu đến cuối không có phản ứng chút nào. Lúc này cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhận cái này không giải thích được ý lại vào tới cổ quái Linh Thú.

Lúc này nghe Chu sư đệ câu hỏi, Trần Viễn nhắc lên mấy phần tinh thần, hiếu kỳ nhìn về phía cái kia Husky: "Ngươi tên là gì? Có chút cái gì thiên phú?"

Kia cổ quái Linh Thú không có trả lời, theo Trần Viễn thân thể leo lên hấn đầu vai, tả hữu lè mè một biết, rồi cuộc tìm được cái thoải mái vị trí.

Chỉ thấy cái này "Husky" ngồi chồm hồm ở Trần Viễn đầu vai, hai cái móng trước một con rúc lại trước ngực, một con khác dút khoát đề ở Trần Viễn trên ót.

Cái này an trí xong chính mình cổ quái Linh Thú, lần nữa bày ra bộ kia cao ngạo không ai bì nổi mặt mũi, lúc này mới mở miệng trả lời Trần Viễn vấn đề: "Không biết gì, chính là thiên phú há có thể thể hiện ra ta vĩ đại? Ta nhưng là đem tới muốn trở thành Đại Thánh Linh Tộc."

"Còn như tên, bọn ngươi nghe cho kỹ, tên ta. . ." Nói tới chỗ này, kia Linh Thú tựa hồ có hơi xấu hổ, nâng lên móng vuốt gãi đầu, "Híc, ta quên mình còn không có tên, nếu không thì ngươi cho ta lấy cái đi, nhất định phải uy phong lẫm lẫm khí thế phi phàm!"

Trần Viễn đẩy ra theo như ở trên trán móng vuốt, oán thảm đạo (nói): Ngươi cái này ngốc dạng còn muốn làm Đại Thánh? Ngươi khác Côn Bằng Đại Thánh Huyền Xà Đại Thánh Kỳ Lân Đại Thánh nghe nhiều uy phong.

Ngươi thì sao? Khó nói sau này kêu Cầu Thánh?

Ồ, chậm, cầu thẳng danh tự này tựa hồ rất hợp đi ai. . .

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Chọn trúng Trần Viễn nguyên nhân

Mặc dù đối với chó chữ có chút không rõ vì sao, nhưng cái này kỳ quái Linh Thú đối với (đúng) Thánh một chữ này thâm biểu hài lòng, cuối cùng vẫn đồng ý Trần Viễn đề nghị.

Chỉ tiếc Trần Viễn cho đến cuối cùng vẫn là không có có thể hỏi ra, cái này Cầu Thặng kết quả có Hà Thiên phú.

Nhạc đệm sau đó, Hoang Chi các đệ tử tiếp tục lên đường, đêm tối sắp tới, còn phải sớm tìm tới cái an trí chỗ.

Được không bao lâu lại đụng phải một đám hai ba cấp Hoang Thú, nhìn trước mắt đám này không có mắt gia hỏa, Hoang Chi các đệ tử mặc dù hùng hổ rất là không nhịn được, nhưng vẫn là chỉ đành phải lên dây cót tinh thần đối phó.

Những thứ này Hoang Thú các sư đệ sư muội đủ để đối phó, cho nên Trần Viễn không có ra tay, chẳng qua là ở bên lắng lắng vì bọn họ lược trận.

Lúc này, Trần Viễn trong lòng bỗng nhiên động một cái, quay đầu nhìn về phía nơi bả vai Cầu Thặng, hiếu kỳ hỏi "Ai, người bây giờ đến cùng cái thực lực gì? Những thứ này Hoang Thú người có thể đối phó sao?"

Cầu Thặng đại nhân vẻ mặt kiêu căng bảnh trong sân liếc mắt, sau đó chẳng thèm ngó tới ngẩng đầu nhìn trời, theo trong mũi nện ra hai chữ: "Rác rưởi!"

Rồi sau đó, phảng phất là sợ Trần Viễn hiểu lầm như vậy, nó trầm giọng giải thích: "Không muốn làm biết, ta nói là người những sư đệ kia, thu thập một đám tạp nư đều lao lực như vậy, không phải rác rưởi vậy là cái gì?"

Trần Viễn trợn mắt hốc mồm, nhất thời quên nên như thế nào tiếp lời.

Có thể trong sân đang đánh đấu các đệ tử nhần không, một vị sư đệ cao giọng hô: "Trần Viễn, có thể hay không để cho nhà người Linh Thú im miệng? Khác (đúng) đến thời điểm không có thương ở Hoang Thú thủ hạ, lại bị cái miệng này giận đến tẩu hỏa nhập ma."

Trần Viễn nhìn mọi người quăng tới than phiền ánh mắt, nhất thời xấu hổ vạn phần.

Lúc này thấy Cầu Thặng vẫn là bộ kia dừng dừng bộ dáng, Trần Viễn cả giận nói: "Rác rưởi đúng không, tạp nư đúng không, người có thể chịu người lên a...!"

Lời đến nơi này, càng ngày càng bạo, Trần Viễn nắm lên Cầu Thặng cổ, thẳng hướng đánh nhau kịch liệt nhất địa phương ném đi, trong miệng hô: "Đi đi, Cầu Thặng!"

Bị cái này rút vào linh khí ném một cái, Cầu Thặng đại nhân lại đúng lúc nện trúng ở một đầu Hoang Thú trên mặt.

Kia Hoang Thú mới đầu bị bất thành linh tập kích dọa cho giật mình, rồi sau đó thấy rõ bất quá là một tướng mạo kỳ quái không có chút nào uy hiếp tiểu gia hỏa sau, then quá thành giận, há miệng liền hướng Cầu Thặng tấp tới.

Trong lúc bắt chợt liền đằng vân giá vũ bay ra ngoài, Cầu Thặng đại nhân chóng mặt còn không có cả mình bạch làm sao chuyện, chỉ thấy một trương miệng to như chậu máu hướng chính mình cắn tới.

Lần này nó hoàn toàn sợ xù lông, "Gào" một giọng, trợn mắt nhìn chân sau liền lùi chạy ra ngoài.

Cái này vọt một cái, lại may mắn thế nào đụng vào một tên Đệ Tử Kiếm thương, bị thân kiếm đánh một cái, Cầu Thặng đại nhân vừa vịn lại rơi vào một đầu khác Hoang Thú bên cạnh.

Nghe liên tiếp "Ngao ô" âm thanh, lại nhìn thấy kia toàn trường tán loạn thân ảnh, Trần Viễn ưu thương thầm nói, đã biết đầu Linh Thú, chỉ sợ là cái phế chó.

Trần Viễn vuốt con mắt đi tới, đi theo phía sau vẫn còn đang đánh ha cắt Chu Chí Hào, cùng hai gã khác sư đệ giao tiếp hoàn tất sau, ngồi ở bên cạnh đóng lửa.

Chân trời đã có chút trắng bạch, cái này rạng sáng cuối cùng lớp một tốp, liền do hai người bọn họ tới trị thủ.

Hôm qua bên trong, đại đại nho nhỏ chiến đấu xảy ra hơn mười lần, tìm tới cái này thích Nghi An bữa nơi lúc, phần lớn đệ tử đã sớm mệt mỏi không chịu nổi.

An bài xong trị thủ nhân tuyển sau, Trần Viễn cũng không có lập tức đi vào giấc ngủ. Hôm qua thường xuyên dày đặc gặp phải Hoang Thú tập kích, để cho Trần Viễn sinh lòng cảnh giác, lo lắng ban đêm sẽ còn có trạng huống gì xảy ra.

Nhưng này một đêm chính là bình tĩnh lạ thường, đến sau nửa đêm lúc, Trần Viễn cũng rốt cuộc hơi an tâm.

Nơi trú quân chọn ở một nơi rộng rãi đất trống, bốn phía một mảnh an bình tĩnh lặng. Chu sư đệ lệch ngồi ở bên cạnh đóng lửa, bị âm áp này khí tức bao

vây, bắt tri bắt giác vừa trầm vào mộng Hương.

Trần Viễn không có đánh thức hẳn, ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm đi theo bên người Cầu Thặng.

Cầu Thặng đại nhân lúc này không trễ giữa lúc chật vật, lại khôi phục nguyên bản loại kia trên trời dưới đất Duy Ngã Độc Tôn khí phái.

Trần Viễn đánh giá cái này Husky, trong đầu hồi tưởng lại hôm qua chạng vạng tối lúc tình cảnh.

Hỗn loạn tung bùng bên trong, Cầu Thặng đại nhân bị phách tám kiếm chém năm đao cắn mười mấy khẩu, thậm chí bị một tên đệ tử Hóa Hệ thuật pháp trực tiếp đánh vào trên mặt, có thể nó trốn ra được sau trừ về mặt chật vật, lông thiếu mấy túm bên ngoài, cuối cùng chưa từng một chút bị thương.

Có lẽ là Lang chưa từng bị thuận phục, cái thể giới này là không có có chó loại sinh vật này, càng không cần phải nói là Husky. Nghĩ tới đây, Trần Viễn không nhịn được mở miệng hỏi "Người rốt cuộc là cái gì?"

Cầu Thặng đại nhân thuận thực treo lên châm chọc nụ cười, khinh miệt xem Trần Viễn liếc mắt: "Không biết gì con kiến hôi a, người làm sao có thể mình bạch Bản Thánh vĩ đại? Bản Thánh. . . Ô ô "

"Nương, " Trần Viễn tát mình một bạt tai, thuận tay cầm lên căn (cái) cây đuốc nhét vào Cầu Thặng trong miệng, "Ta cũng biết là loại này câu trả lời. . ."

Suy nghĩ một chút, Trần Viễn quyết định đổi loại vấn đề: "Ngày hôm qua nhiều người như vậy tại chỗ, người vì sao hết lần này tới lần khác cùng ta ký Linh Tê ước hẹn?"

Cầu Thặng đại nhân phun ra cây đuốc phi phi mấy tiếng, chính nâng lên móng vuốt chui miệng ba, nghe Trần Viễn lời ấy, kinh ngạc hỏi "Linh Tê ước hẹn? Kia là cái gì đồ vật, Bản Thánh chẳng qua là nhìn người thuận mắt, cho nên thu nhận người làm tọa kỵ a."

Cái này còn có thể nhẫn? Trần Viễn giận đến nổi trợn lồi đình nổi gân xanh, dè lại Cầu Thặng đầu liền hướng trong đồng lửa đựng, thẳng đập đầu đến bịch bịch kêu vang, trong miệng phẫn nộ quát: "Ta cho người cười, cho người cười, cho người cười. . ."

Chu sư đệ bị tiếng động thức tỉnh, mở mắt liền thấy như thế hung tàn một màn, bị dọa sợ đến rúc lại một bên run lấy bầy, không dám ngôn ngữ.

Tốt nửa thiên tài thu tay lại Trần Viễn thờ hồn hèn, con giận còn sót lại chưa tiêu. Nhìn đầu đầu mao không phát hiện chút tổn hao nào Cầu Thặng, Trần Viễn trong lòng hung tợn nghĩ đến: Ngày nào nếu là gặp người Độ Kiếp, nhất định phải đem người ném qua đi cho Kiếp Lôi chém trúng mấy cái, nhìn người đến lúc đó còn có thể hay không thể một bộ đứng đứng bộ dáng.

"Kiếp Lôi?" Có thể cảm ứng rõ ràng Trần Viễn suy nghĩ trong lòng Cầu Thặng đại nhân, lại bứt lên khoe miệng. Bất quá nhớ tới miệng đầy than củi cần bã cảm giác, Cầu Thặng đại nhân vẫn là khép lại miệng, lười cùng một con kiến hôi so đo.

Thiên, mắt thấy liền muốn bày ra.

Nhưng vào lúc này, một mực lười biếng Cầu Thặng đại nhân đột nhiên vểnh tai.

Trải qua chốc lát, Trần Viễn tựa hồ nghe được nhiều chút khác thường vang động, thần sắc biến đổi.

Theo thanh âm càng ngày càng gần, mặt đất cũng bắt đầu khẽ chấn động lên.

Chu sư đệ lúc này cũng nhận ra được dị thường, hơi đến gần Trần Viễn mấy phần, thần sắc bất an hỏi "Trần sư huynh, đây là thế nào?"

Trần Viễn sắc mặt ngưng trọng, trong miệng dòn dập nói: "Còn không rõ ràng lắm, Chu sư đệ người trước đi thông báo những người khác, tránh cho có chuyện ngoài ý muốn xảy ra lúc, ứng biến không kịp."

Chu Chí Hào đáp ứng một tiếng, hướng phía sau các đệ tử nghỉ ngơi địa phương chạy đi.

Mực màu lam Vân Hà dính vào từng đạo hồng quang, một trận gió núi thổi qua, cuốn đi làm theo giữa sương mù.

Đang lúc này, từng đạo thân ảnh đột nhiên theo trong rừng trong bóng ma nhảy ra tới.

Phía trước nhất, một đầu Trúc Cơ thực lực Hoang Thú nhìn chăm chăm Trần Viễn, trong ánh mắt tràn đầy hung tàn cùng tàn bạo, sau lưng nó trả (còn) đi theo rậm rạp chẳng dứt đủ loại Hoang Thú, đạt tới mấy chục con nhiều.

Không kịp từ từ thông báo, Trần Viễn đồng tử mạnh mẽ co rút, nghiêm nghị thét dài: "Dịch tấn công, ứng chiến!"

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 52: Như vậy. . . Thệt bọn họ!

Trước mặt Hoang Thú Quần Thể, bị Trần Viễn hét dài một tiếng đánh có chút náo động.

Nhìn ra Trần Viễn không phải dễ trêu, theo ở phía sau vài đầu hình thể ít hơn Hoang Thú rục rịch, nghĩ (muốn) vòng qua Trần Viễn, đi tập kích phía sau các đệ tử.

Trần Viễn lúc này cũng không ở nhún nhường, thu hồi giấu mỗi công pháp, đem một thân Trúc Cơ tu vi toàn bộ triển lộ.

Làm cho này khí tức làm dao động, kia vài đầu Hoang Thú dừng lại động tác, cảnh giác nhìn chăm chú Trần Viễn.

Trần Viễn lúc này mới có rồi rảnh quan sát trước mắt đám này Hoang Thú tới.

Chỉ thấy đám này Hoang Thú có gần 30 đầu, trừ đi Trúc Cơ thực lực đầu lĩnh bên ngoài, còn có một đầu thực lực đi đến Luyện Khí đỉnh phong. Mà còn lại cũng có cao tấc thất Bát Trọng thấp là tứ Ngũ Trọng thực lực, không có một yếu ớt.

Lấy thêm Hoang Chi các đệ tử thực lực một đối kháng so, Trần Viễn trong lòng không khỏi dâng lên chút lo lắng.

Hoang Chi đệ tử ba mươi chín người, trừ Trần Viễn bên ngoài, lại không có tu vi có thể đạt Luyện Khí đỉnh phong.

Còn sót lại trong hàng đệ tử, lấy Tô Tiên Nam cùng Chu Chí Hào tu vi tối cao, đi đến Luyện Khí Bát Trọng, ngoài ra còn có hai cái sư đệ có Luyện Khí Thất Trọng tu vi. Lại còn lại chính là tu vi theo Tứ Trọng đến Lục Trọng không giống nhau.

Như vậy một tương đối, Hoang Chi các đệ tử thực lực tổng hợp rõ ràng rơi vào hạ phong.

Càng khiến người ta lo lắng chuyen, bởi vì kinh nghiệm đối địch thiếu sót, ngang hàng thực lực Hoang Chi đệ tử thường thường không phải Hoang Thú đối thủ.

Cũng may, hôm qua các vị đệ tử đều hoặc nhiều hoặc ít trải qua mấy lần đánh nhau, ít nhất biết rõ chiến đấu và tỷ thí khác nhau.

Cũng may, có giáo tập trong bóng tối thù họ, cũng không đến nỗi xuất hiện cái gì sơ suất đi.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn trên không trung qua lại quét nhìn, lại như cũ là hào vô sở hoạch. Từ hôm qua phát hiện giáo tập hành tích bị hấn cảnh cáo sau, chính mình liền cũng đã không thể cảm giác hấn tung tích.

Lúc này, Hoang Chi các đệ tử rút cuộc tới.

Còn đến không kịp than thở Trần Viễn kia đột nhiên mệnh mông như vậy bằng bạc tu vi, các đệ tử liền bị trước mắt số lượng đông đảo Hoang Thú cho kinh sợ.

"Trần, Trần sư huynh, chúng ta nên làm cái gì?" Một tên đệ tử mang theo kinh hoàng hỏi.

Trong lúc vô tình, các đệ tử đã đem Trần Viễn coi là có thể chỗ dựa chủ định, ngay cả Tô Hoàng Từ, lúc này cũng sắp ánh mắt đưa tới, yên lặng Trần Viễn an bài.

Trần Viễn hơi suy nghĩ một chút, trầm giọng an bài đạo (nói): "Tứ Trọng tu vi sư đệ mỗi người chọn một đầu Ngũ Trọng Hoang Thú. Không cầu đã thương địch thủ, chỉ cầu tự vệ. Ngũ Trọng sư đệ cũng giống như vậy, chọn một đầu Lục Trọng đối thủ."

"Mà Lục Trọng tu vi các sư đệ, ta muốn cầu các người dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết hết sở hữu Tứ Trọng Hoang Thú, sau đó đi hiệp trợ những sư huynh đệ khác. Các người phải hiểu, nhất định phải nhanh, bởi vì mỗi một giây đều là đồng môn dùng tiên huyết thậm chí là sinh mệnh tự cấp các người tranh thủ."

Gặp được an bài nhiệm vụ sư đệ muội môn sắc mặt ngưng trọng, nhưng không một người mở miệng phản đối, Trần Viễn gật đầu một cái, nhìn về phía Chu Chí Hào cùng hai gã tu vi Thất Trọng sư đệ.

"Ba người các người mỗi người chọn đối thủ, cẩn thận đối phó, kiên nhẫn chu toàn."

"Còn như người, " Trần Viễn ánh mắt nghiêm túc nhìn về phía Tô Hoàng Từ, "Ta biết người tinh thông trận pháp, còn lại vài đầu thất Bát Trọng thực lực Hoang Thú, phải nhờ vào người tận lực trị hoãn."

Bỗng nhiên dừng lại, Trần Viễn đưa tay đè lại Tô Hoàng Từ bả vai, khẩn thiết nói: "Nhờ cậy. . ."

Bị Trần Viễn có chút bất cận nhân tình gấn nặng như vậy gấn, Tô Hoàng Từ lại không có cự tuyệt. Hắn cắn chặt môi dưới, nhìn thẳng Trần Viễn ánh mắt, từng chữ từng câu nói: "Tần ta có thể!"

Gặp Tô Hoàng Từ đáp ứng, Trần Viễn vung tay một đạo kiếm khí hướng kia Trúc Cơ thực lực Hoang Thú chém tới, đồng thời một cái đạo (nói) nỗi lửa nện ở kia Cửu Trọng thực lực Hoang Thú mặt, cười ha ha một tiếng: "Như vậy. . . Thịt bọn họ!"

"Vì sao ngươi ở nơi này?" Trần Viễn nhìn mình đầu vai Cầu Thặng, mở miệng hỏi.

"Như vậy ta nên ở nơi nào?" Cầu Thặng đại nhân nghi hoặc phản hồi, không hiểu vì sao Trần Viễn chung quy không có thân là tọa kỵ tự giác.

Trần Viễn không có để ý Cầu Thặng trả lời, trên thực tế hắn thuận miệng đặt câu hỏi cũng chỉ là giải quyết phiền não trong lòng a.

Ngay từ đầu Trần Viễn dự định là, dùng Xích Diễm kết giới vây khốn Trúc Cơ thực lực Hoang Thú, sau đó mau sớm giải quyết hết trước mặt cái này Luyện Khí đỉnh phong gia hỏa.

Kế hoạch bước đầu tiên thuận lợi hoàn thành, đầu kia Trúc Cơ thực lực Hoang Thú bị vây ở Xích Diễm trong kết giới, bạo khiếu như Lôi Hống âm thanh trợn trợn, lại nhất thời coi không được thân.

Chẳng qua là cái này Luyện Khí đỉnh phong gia hỏa so với chính mình tương tượng bên trong phiên toái.

Đầu này Hoang Thú hình thể thon nhỏ, tốc độ mau lẹ vô cùng. Mặc dù nó không phải Trần Viễn đối thủ, nhưng lại ý vào thân pháp nhanh nhẹn, luôn có thể tìm được Trần Viễn Cửu Dương chân hỏa Quyết năm cái Hỏa Long trong lúc đó thời gian rảnh rỗi, để cho Trần Viễn nhất thời cũng lấy nó không có cách nào.

Một bên chiến trường bị chia cắt thành ba cái bộ phận. Tứ Ngũ Trọng tu vi đệ tử bên kia, thỉnh thoảng có người bị thương, nhưng may có Dương sư muội Linh Thú Vọng Nguyệt giúp đỡ chữa trị, tạm thời còn có thể duy trì ở cục diện.

Chu sư đệ bên kia chống lại ba cái thất Bát Trọng Hoang Thú, mặc dù rơi vào hạ phong, nhưng là có thể lại chống đỡ một biết.

Chỉ có Tô Hoàng Từ bên kia, mạnh mẽ dùng trận pháp vây khốn bốn chỉ Hoang Thú, lúc này hắn đã là sắc mặt trắng bệch, lao đảo muốn ngã.

Trần Viễn không đứng ở trong lòng kêu tinh tảo một chút, nhưng nơi nào tinh tảo đến đi xuống, đặc biệt là bên người còn có một một mực ở chăm chọc gia hỏa: "Chắc chắn, đệ tử này thật là thâm, một trào này từ đi xuống sợ không được thiếu ba lượng thịt đi. Ai yêu, cái kia thì trận lại học máu, liền cái này một biết, đều nôn ba lần."

"Im miệng!" Trần Viễn giận dữ hét, nếu là có thể lời nói, hận không được đem cái này oa tảo chó chết một chương vỡ chết.

Đập chết? Trần Viễn trong lòng chợt lóe niệm, có lẽ, cái biện pháp này có thể thử xem.

Sau đó, Trần Viễn phảng phất bị kia Cửu Cấp Hoang Thú đùa bỡn đến mất lý trí, rống giận liên tục, động tác giữa sơ hở cũng càng ngày càng nhiều. Ngay sau đó, càng là dưới chân một trợn, thân thể bên trái không môn mở rộng ra.

Cửu Cấp Hoang Thú bản năng chiến đấu khiến nó không có bỏ qua cho cái này cơ hội, vận lên toàn lực một móng vuốt tới. Dưới cái nhìn của nó, coi như địch nhân tránh thoát một kích này, mình cũng có thể toàn thân trở ra. Mà nếu cái này bàn tay đập thật, này mặt mặt trận người đối với chính mình liền không uy hiếp nữa có thể nói.

Mặc dù, địch nhân đầu vai có cái quái mô quái dạng tiểu đồ vật, bất quá như vậy có quan hệ gì, cùng một chỗ đập nát chính là.

Nhìn trước mặt địch nhân phảng phất bị sợ ngốc một dạng không có phản ứng, cái này Hoang Thú trong lòng hơn hưng phấn. Nó đã nghĩ xong, một chương vỡ vỡ địch nhân nửa người, sau đó căn bản hắn cổ họng, sau đó. . .

Sau đó cũng chưa có sau đó, Trần Viễn nhìn một chương vỡ ở Cầu Thặng trên người, lại bị Cầu Thặng phản chấn rảnh rỗi môn mở rộng ra Hoang Thú, một kiếm tước mất nó đầu.

Kéo dài phóng ra Xích Diễm kết giới đối với (đúng) linh lực tiêu hao vô cùng to lớn, bất quá cũng may Trần Viễn có nhanh chóng bổ sung biện pháp. Vận lên dị năng theo trong chiếc nhẫn rút ra nhiều chút linh lực bổ khuyết hao tổn, Trần Viễn không có làm tiếp trì hoãn, hướng Tô Hoàng Từ bên kia nhào tới.

Tùy tiện giải quyết hết bị vây ở trong trận bốn đầu Hoang Thú, Trần Viễn đỡ Tô Hoàng Từ ngồi vào một bên nghỉ ngơi.

Tô Hoàng Từ thở hổn hển, thanh âm khàn khàn nói: "Ta không sao, nghỉ ngơi một hội (sẽ) liền có thể, đi nhanh giúp còn lại các sư đệ đi."

Trần Viễn gật đầu một cái, quan sát trong sân tình thế, hướng bên kia lướt đi.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến.

Một con điều hình Hoang Thú từ trên trời hạ xuống, quan sát một phen trong sân tình huống sau, nắm lên thoát lực không cách nào phản kháng Tô Hoàng Tử, giương cánh bay đi.

Trần Viễn cả kinh thất sắc, hần phát hiện cái này đột nhiên xuất hiện Hoang Thú chính mình hoàn toàn không nhìn thấu thực lực, đối mà Ngôn Chi, cái này Hoang Thú ít nhất cũng là Kim Đan cấp!

Trần Viễn thấy, Tô Hoàng Tử bị điều hình Hoang Thú mang theo nhanh chóng đi xa, thân thể bị bốn cái móng chi siết thật chặt không cách nào lên tiếng. Chỉ có một cánh tay phí công đưa về phía không trung, căng thẳng năm ngón tay trương đến lớn nhất, trong mắt tràn đầy bất lực cùng tuyệt vọng.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Ta có ta trách nhiệm

Thực lực như vậy Hoang Thú tuyệt không phải hiện tại Hoang Chi các đệ tử có thể đối phó.

Trần Viễn nhìn vòng quanh bốn phía bầu trời, không có nhìn thấy giáo tập thân ảnh, càng không có phát hiện giáo tập ra tay dấu hiệu.

"Giáo tập", Trần Viễn nghiêm nghị hô to.

Dư âm lác đác, vẫn không có bất cứ động tĩnh gì.

Trần Viễn trong lòng một mảnh lạnh như băng, cho dù như vậy tình trạng giáo tập cũng cho là không cần thiết ra tay sao?

Còn là nói giáo tập ẩn trong bóng tối, chỉ chẳng qua là là giám sát các đệ tử hoàn thành thực tập nhiệm vụ?

Không có ai đến cho Trần Viễn câu trả lời.

Cuối cùng xem Tô Hoàng Tử liếc mắt, Trần Viễn hung hăng cắn môi, hướng Chu Chí Hào kia phóng tới.

Giữa không trung Trung Tô hoàng tử thấy Trần Viễn ánh mắt, cũng thấy rõ hần động tác.

Đưa tay ra cánh tay chán nản rũ xuống, Tô Hoàng Tử nhắm lại con mắt, trong lòng chỉ còn lại tuyệt vọng.

Dừ dừ một kiếm đem Bát Cấp Hoang Thú chém thành hai nửa, Trần Viễn hét: "Đi giúp những người khác."

Không đợi Chu sư đệ đáp lời, Trần Viễn thì ra như vậy kiếm quang đi tới cái kia bị nhốt Trúc Cơ Hoang Thú trước mặt.

Không có dò xét, cũng không có cửa hàng.

Trần Viễn toàn thân công lực bộc phát, Cửu Dương chân hỏa Quyết năm đạo Hòa Long gào thét mà ra, mà Trần Viễn chính mình xả thân mà lên, phong kín Hoang Thú cuối cùng đường lui.

10 tức, chỉ 10 tức công phu, Trần Viễn lao đảo theo Xích Diễm trong kết giới đi ra, nơi ngực mắt trần có thể thấy sụp đổ một khối, mà ở phía sau hần, đầu kia Trúc Cơ thực lực Hoang Thú đầu lâu chính giữa một nơi lỗ lớn, chết không nhắm mắt.

Cái này Hoang Thú tuyệt đối không ngờ rằng, thế gian này lại có Sinh Vật Năng so với chúng nó càng thô bạo, càng không sợ chết.

Trần Viễn quét nhìn trong sân tình huống, gấp theo Chu Chí Hào rãnh tay tới khắp nơi tiếp viện, tình thế đã biến được đối Hoang Chi đệ tử có lợi lên.

"Chu Chí Hào, giải quyết hết những thứ này Hoang Thú sau, ngươi mang theo bị thương các đệ tử đi trở về, lui Xuất Vân Mộng Trạch phạm vi" Trần Viễn hô hét đạo (nói).

Có đệ tử kinh ngạc, đưa ra dị nghị: "Kia thực tập làm sao bây giờ?"

Trần Viễn hung hăng nhìn chằm chằm tên đệ tử kia, giọng lạnh lẽo nói: "Đi mẹ hần thực tập."

Chu Chí Hào đáp ứng, tiếp đó hỏi "Trần Viễn, vậy còn ngươi?"

"Ta? Ta muốn đi làm thân là nhánh chuyện nên làm sự tình!" Đang khi nói chuyện, Trần Viễn đã bước lên Phi Kiếm, hướng Tô Hoàng Từ biến mất phương hướng đuổi theo.

Nghĩa vô phân cố đam hạ trách nhiệm nặng nề, không tiếc hao tổn tinh huyết cũng phải phòng thủ hứa hẹn, thoát lực, ngồi liệt rồi đến cuối cùng trong mắt kia mặt tuyệt vọng.

Trong đầu không ngừng hiện ra Tô Hoàng Từ thân ảnh, đến cuối cùng, Trần Viễn trong lòng chỉ còn lại một cái ý niệm: Ngươi làm được ngươi hứa hẹn, tiếp theo chính là ta muốn kết thúc ta trách nhiệm.

Chịu đựng, Tô Tiên Nam, chờ ta mạng ngươi trở về!

Linh khí mãnh liệt lưu động đã sớm vượt qua kinh mạch cực hạn chịu đựng, trong cơ thể không ngừng truyền tới trùy tâm như vậy đau đớn, Trần Viễn lại tựa hồ như không cảm giác chút nào, còn đang liều mạng đem linh khí rót vào dưới chân Phi Kiếm, hy vọng tốc độ có thể nhanh lên một chút, mau hơn chút nữa.

Nhìn trong tay thực tập trước phát hạ xác định vị trí pháp trận, Trần Viễn vui vẻ yên tâm phát hiện, hấn và Tô Hoàng Từ cách rời đang từ từ gần hơn.

Cầu Thặng vẫn vững vàng ngồi chồm hổm ở Trần Viễn đầu vai, đập vào mặt cuồng phong tựa hồ đối với nó chút nào không ảnh hưởng.

Giờ phút này, nó vẻ mặt tựa hồ mang theo một tia cười nhạo, cũng tựa hồ có vẻ không hiểu, mở miệng hỏi "Ngươi chẳng qua là Trúc Cơ Kỳ, trước mặt cái kia Hoàng Thú chính là thật sự Kim Đan tu vi, coi như ngươi đuổi theo thì có thể như thế nào chứ?"

Trần Viễn sững sờ, không trả lời, mà là phản hồi "Ngươi có thể thấy rõ kia Hoàng Thú thực lực?"

Cầu Thặng đại nhân xem Trần Viễn liếc mắt, chậm rãi lắc đầu: "Ta minh bạch ngươi có ý gì, nhưng nói thiệt cho ngươi biết, ta không có cách nào đối phó đầu kia Hoàng Thú."

Tâm tình kích động bên dưới, Trần Viễn xem nhẹ nhiều chút chi tiết, hấn không có chú ý tới Cầu Thặng nói là "Không có cách nào đối phó" mà không phải "Đối phó không".

"Vậy liền tính, " Trần Viễn trầm giọng nói, "Nói thật, ta cũng không biết đuổi theo có thể làm những gì, nhưng dù sao cũng hơn ở lại tại chỗ không hề làm gì mạnh hơn."

Tiếp đó, Trần Viễn cười ha ha một tiếng: "Không sợ ngươi chê cười, mới nhiệt huyết thượng, đầu không hề nghĩ ngợi liền đuổi theo, bây giờ bị cái này gió lạnh thổi, ngược lại thật là có nhiều chút sợ."

Cầu Thặng nghi hoặc hỏi "Vậy ngươi bây giờ cũng có thể quay đầu trở về à?"

Trần Viễn nghe vậy bĩu môi một cái, mở miệng nói: "Tới thời điểm như vậy cảm xúc mạnh mẽ phóng khoáng đại nghĩa lẫn nhiên, hiện tại nếu là cứ như vậy ảo não trở về, vậy chẳng phải là muốn bị các sư đệ sư muội chê cười chết?"

Cầu Thặng đại nhân trả (còn) chờ phân phó hỏi, lại bị Trần Viễn đột nhiên cắt đứt: "Chớ có lên tiếng, ta nhìn thấy nó."

Có lẽ là mang theo một người liên lụy Kim Đan Kỳ Hoàng Thú tốc độ, cũng có lẽ là Trần Viễn liều mạng tăng tốc có hiệu lực quả, cái kia Hoàng Thú rốt cuộc xuất hiện ở Trần Viễn trong tầm mắt.

Cầu Thặng đại nhân cặp mắt híp lại, xem một hồi sau, đối với (đúng) Trần Viễn nói: "Tin tức tốt là, cái này Hoàng Thú hoặc là muốn tìm một không người quấy rầy địa phương từ từ hưởng dụng thức ăn ngon, hoặc là muốn cho con non mang về mới mẻ thức ăn, tóm lại, nó còn chưa có xử lý được ngươi ít không may sư đệ."

"Nhưng là tin tức xấu là, ngươi sư đệ chỗ đuôi bị Hoàng Thú móng vuốt xuyên thủng, chảy máu không ngừng, hiện tại đã là thoi thóp. Nếu là lại kéo dài nửa giờ, sợ sẽ muốn biến thành một cục mới mẻ thi thể."

Trần Viễn mục lực không kịp, vốn là còn không có thấy rõ tình huống. Lúc này nghe Cầu Thặng nói, trong lòng lo lắng vạn phần.

Trần Viễn không để ý kinh mạch đã mở hồ bị tổn thương, tiếp tục tăng thêm tốc độ, gần hơn cùng Hoàng Thú cách rời.

Cách rời càng lúc càng gần, kia nguyên bản nhân nhĩ Hoàng Thú cũng rốt cuộc phát hiện sau lưng truy binh, bất quá có thức ăn hài lòng nó chẳng qua là đột nhiên tăng nhanh phản cánh tốc độ, muốn bỏ qua phía sau cản trở gia hòa.

Trần Viễn mục đích thử sắp nứt, hấn hiểu được, nếu để cho cái này Hoàng Thú gia tốc lên, Tô Hoàng Từ chắc chắn phải chết.

Vung tay chém ra một đạo kiếm khí, Trần Viễn muốn trì hoãn Hoàng Thú động tác, nhưng là bởi vì cách rời quá xa, Trần Viễn công lực chưa đủ, đạo kiếm khí này chưa kịp Hoàng Thú, lại đã tiêu tan trên không trung.

Kia Hoang Thú lúc này quay đầu nhìn về phía Trần Viễn, khoe miệng lộ ra cái trào phúng biểu tình.

Ở nơi này khẩn cấp vạn phần thời khắc, Trần Viễn đại não so bình thường càng nhanh chóng vận chuyển, trong giây lát, hần nghĩ tới một cái biện pháp.

Đó chính là Âm chi Phù Văn, này cái Trúc Cơ đem đựng chạm qua Phù Văn cho Trần Viễn Âm chi một đạo thiên phú, trước Trần Viễn vẫn cho rằng chẳng qua chỉ là gân gà mà thôi, không có quá nhiều coi trọng.

Nhưng lúc này, Trần Viễn đột nhiên nghĩ tới, Âm chi một đạo không chỉ là có thể bắt chước thanh âm, còn có cái đáng sợ vũ khí lần Sóng Âm.

Lần Sóng Âm không chỉ có thể truyền đến rất xa cách rồi, còn có lực xuyên thấu mạnh, lực sát thương đặc điểm cực lớn.

Trần Viễn cái miệng làm thét dài hình, lại kỳ dị không có bất kỳ thanh âm truyền ra. Nguyên lai, hần đã sớm đem cái này tiếng hú tàn số xuống tới thấp nhất, ngưng tụ thành một bó, hướng kia Hoang Thú đánh tới.

Đối mặt bất thành linh một đòn, kia Hoang Thú không có bất kỳ phòng bị.

Nguyên bản nhanh chóng vỗ hai cánh đột nhiên một cái quỷ dị dừng lại, tiếp lấy linh động thân thể Uyển Nhược Nhất khối Ngoan Thạch, đột nhiên hướng mặt đất đập tới.

Chỉ nghe "Ầm" một tiếng vang thật lớn, mặt đất bụi mù nổi lên bốn phía.

Lúc này, Trần Viễn đột nhiên nghĩ tới sự kiện, trong lòng đột nhiên cả kinh: Tô Hoàng Từ sẽ không bị đập chết chứ ?

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Hoàn mỹ hạ xuống tư thế

Trần Viễn đề xuống Phi Kiếm, chậm rãi rơi vào kia điều hình Hoang Thú phụ cận.

Cái này Hoang Thú thẳng tắp từ không trung rơi xuống, đem trên mặt đất đập ra một cái to lớn hố sâu. Lúc này, nó té nằm kia không nhúc nhích, phảng phát chết đi.

Trần Viễn đi vào mấy bước đánh giá đầu này Hoang Thú, đầy đủ cảm nhận được cái này thân hình khổng lồ làm cho người ta mang đến cảm giác bị áp bách.

"Tô Hoàng Từ đây?" Không thể phát hiện Tô Hoàng Từ tung tích, Trần Viễn lấy ra xác định vị trí pháp trận, nhưng lại phát hiện khả năng bởi vì cách rồi quá gần, đại biểu Tô Hoàng Từ cái kia điểm nhỏ cùng mình trọng điệp ở một nơi, nhìn không rõ.

Bất quá Trần Viễn rất là vui vẻ yên tâm phát hiện, còn lại 37 danh Hoang Chi đệ tử không thiếu một cái, tụ ở một nơi, chính chậm rãi hướng Vân Mộng Trạch ở ngoài thối lui.

Ngay tại Trần Viễn không thu hoạch được gì thời điểm, Cầu Thặng đại nhân cũng đã có phát hiện. Nó vỗ vỗ Trần Viễn, bữu bữu môi chỉ rõ phương hướng: "Ồ đằng kia, còn sống."

Trần Viễn theo Cầu Thặng chỉ phương hướng nhìn, cái này nhìn một cái nhất thời vui. Chỉ thấy Tô Hoàng Từ treo ở trên một cây đại thụ, đại nửa người rơi vào cái to lớn ổ chim bên trong hôn mê bất tỉnh.

Trần Viễn lúc này lông tai nghe, quả nhiên có thể nghe được cái kia rất nhỏ nhưng coi như vững vàng tiếng hít thở.

Trần Viễn trong bụng thở phào, tập tễnh bước chân hướng Tô Hoàng Từ kia đi tới.

Thật không nghĩ, Cầu Thặng đại nhân lúc này đột nhiên mở miệng: "Nếu Tô Hoàng Từ đều còn sống, ngươi sẽ không cho là, theo vậy không chân cao trăm trượng địa phương rơi xuống, là có thể đem cái Kim Đan tu vi Hoang Thú đập chết chứ ?"

Trần Viễn nghe vậy sững sờ, xoay người về phía sau nhìn.

Chỉ thấy kia Hoang Thú đã tỉnh lại, đập nước đang muốn đứng lên, mà kia một đôi là đèn lồng lớn nhỏ con mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Trần Viễn, trong ánh mắt toát ra khắc cốt铭心 tâm hận ý.

Trần Viễn trên mặt hiện ra một nụ cười khổ, dưới chân chậm rãi lui về phía sau, ngoài miệng hồ ngôn loạn ngữ đạo (nói): "Nhìn người như vậy tình thần phần chán đáng về, chắc hẳn cũng không chuyện gì. Như vậy, không bằng chúng ta mỗi người một nơi, ngày sau gặp lại?"

Kia Hoang Thú có thể nghe không hiểu Trần Viễn quái nói quái ngữ. Lúc này ráng đứng thẳng người, lại cảm thấy cánh trái truyền tới một trận đâm thương tiếc đau, nhất thời trong lòng hận ý sinh nhiều, tiếng rít một tiếng, hướng Trần Viễn nhào tới.

Trần Viễn tâm lý vẫn không có buông lỏng qua phòng bị, lúc này thấy kia Hoang Thú nhào tới, liền vội vàng vọt người nhảy lùi lại.

Thật may kia Hoang Thú cánh bị thương, động tác không phục hồi như cũ có nhanh nhẹn, này mới khiến Trần Viễn nguy hiểm lại càng nguy hiểm né tránh đi.

Nhưng dù cho như thế, kia sắc bén cánh phải mang theo kinh phong, cũng sắp Trần Viễn trước ngực quần áo rách ra mấy cái lỗ hồng lớn.

Trần Viễn cảnh giác đánh giá trước mắt Hoang Thú, chỉ thấy nó đang nhẹ nhàng lay động cánh bên trái, tựa hồ mới một lần đánh kéo tới chỗ đau, khiến nó cảm thấy nhiều chút thông khổ, có thể nó tầm mắt, lại từ đầu đến cuối không có rời đi Trần Viễn trên người.

Trần Viễn minh bạch, tùy tiện thoát thân ý nghĩ sợ là không có hi vọng nào. Mà còn, Tô Hoàng Tử thương thế cũng không biết như thế nào, nếu không thể chữa trị kịp thời, hẳn chỉ sợ là chống đỡ không bao nhiêu thời gian.

Nhưng là rất rõ ràng, trước mắt đầu này tiểu tâm nhãn lại học như kết thù Hoang Thú sẽ không cho Trần Viễn đi trước cứu người thời gian và cơ hội.

Nếu không có đường lui, Trần Viễn cũng sẽ không do dự. Một cái đạo (nói) nổi lửa bỏng ở đó Hoang Thú con người trước tạo thành, đồng thời, Lục đạo gào thét Hòa Long hướng về kia Hoang Thú thân thể mỗi cái phương hướng đánh tới.

Ở nơi này xương ngực gãy xương, kinh mạch bị tổn thương bất lợi tình cảnh hạ, Trần Viễn không ngờ một lần đột phá tự mình.

Tu tập Cửu Dương chân hỏa quyết tới nay, cái này là lần đầu tiên, Trần Viễn ngưng tụ ra sáu cái Hòa Long.

Không chỉ là về số lượng nhiều một cái, sáu cái Hòa Long giữa hồ ứng lẫn nhau, trong uy lực lại bỏng dung nhiều 3 phần.

Hoang Thú thân thể không lỗ, lúc này càng là muốn tránh cũng không được, chỉ nghe "Ầm" một tiếng, sáu cái Hòa Long toàn bộ nện ở kia Hoang Thú trên người!

Nhưng là, đợi đến bụi mù tán đi, thấy rõ trong sân tình huống, Trần Viễn nhưng trong lòng một mảnh lạnh như băng.

Kia nhớ đạo (nói) nổi lửa vốn là chẳng qua là lên quấy rầy tác dụng, Hoang Thú mí mắt nhắm một cái, liền hoàn toàn không thấy.

Mà kia Trần Viễn báo có mặc đại hy vọng sáu cái Hòa Long, mặc dù toàn bộ trúng mục tiêu, nhưng lại chẳng qua là ở đó Hoang Thú trên người thêm sáu đám to bằng chậu rửa mặt tiểu Hắc ấn, cuối cùng may mắn cũng không có thương tổn được kia Hoang Thú.

Trúc Cơ cùng Kim Đan trong lúc đó thực lực cái hào rộng, vào giờ khắc này, hiển lộ không thể nghi ngờ.

Mặc dù không có bị thương, nhưng trên thân thể truyền tới trận trận đau nhói vẫn chọc giận đầu kia Hoang Thú.

Chỉ thấy nó thu hồi cánh trái, gần múa quạt lấy cánh phải, nhún nhảy một cái hướng Trần Viễn nhào tới.

Trần Viễn không lo được chặt vật, một cái như con lật đật lười lãn lãn tránh thoát một kích này.

Hoang Thú thân thể không đủ linh hoạt, Trần Viễn tạm thời còn có thể chuyển nhảy tránh, có thể chỉ là tránh thì có ích lợi gì, nếu là không tìm được thương nó biện pháp, Trần Viễn cùng Tô Tiên Nam sớm muộn đến chết ở chỗ này.

Nghiêng đầu thấy nơi bả vai ngồi Cầu Thặng, Trần Viễn nhớ tới trước nó các loại Thần Dị chỗ, lúc này cũng chỉ được ngựa chết làm ngựa sống chữa bệnh, giờ tay lên liền xóc lên Cầu Thặng hướng kia Hoang Thú đập tới.

Cầu Thặng đại nhân trả (còn) không có chút nào chuẩn bị liền phát hiện mình bay đến không trung, trong miệng mới tới đến cùng "Gào" thoáng cái, còn lại "Ồ" âm thanh liền bị kia Hoang Thú vẩy cánh cắt đứt.

Cái này uy mãnh tuyệt luân một lần vung cánh, phanh một tiếng đem Cầu Thặng đánh bay ra ngoài, nguyên cái đầu liền với nửa người đều tiến dụng vào một cây đại thụ thân cây bên trong, chỉ còn lại hai cái chân sau trên không trung bất lực dặng dặng, lại khổ nỗi không chỗ mượn lực, không thoát thân nổi.

Trần Viễn che cặp mắt, không đành lòng nhìn thẳng.

Lại tránh thoát Hoang Thú mấy lần đánh, Trần Viễn dựa lưng vào Tô Hoàng Tử chỗ đại thụ thở hồng hộc.

Theo thói quen muốn hút lấy nhẩn trữ vật bên trong Linh Thạch đến bỏ sung tiêu hao, có thể Trần Viễn lại đột nhiên phát hiện trong chiếc nhẩn Linh Thạch đã còn dư lại không có mấy.

Nguyên lai, phóng ra Xích Diễm kết giới to lớn tiêu hao, đánh giết Trúc Cơ Hoang Thú lúc tiêu hao, truy kích cái này Kim Đan Hoang Thú lúc không tiếm đại giới tiêu hao, lại gây đem trong chiếc nhẩn dự trữ Linh Thạch sắp dùng không còn một mống.

Lúc này, một giọt tiên huyết rơi vào Trần Viễn trên mặt, đây là tới từ Tô Hoàng Tử tiên huyết.

Trần Viễn lỏng tai nghe, Tô Hoàng Tử tiếng hít thở đã yếu ớt đến mấy không nghe thấy được.

Ở nơi này gần như tuyết cảnh mà bước, Trần Viễn trong đầu đột nhiên thông suốt, nghĩ ra một cái không phải biện pháp biện pháp.

Cái mệnh thiết dài, Trần Viễn lần nữa ngưng ra một bó lần Sóng Âm hướng kia Hoang Thú đánh tới, đáng tiếc lần này kia Hoang Thú có phòng bị, linh lực Hộ Thể hạ chẳng qua là hơi ngăn ra liền khôi phục bình thường.

Có thể Trần Viễn muốn cũng chỉ là cái này ngăn ngủi chốc lát thời cơ.

Thừa dịp Hoang Thú ngăn ra trong nháy mắt, Trần Viễn gồ lên toàn thân tu vi, nhào tới, bắt kia Hoang Thú cánh một cái mượn lực, liền lật tới kia Hoang Thú trên lưng.

Hoang Thú đã tỉnh hồn lại giận dữ, dùng sức lay động thân thể muốn đem Trần Viễn bỏ rơi tới.

Lay động quá mức kịch liệt, Trần Viễn cho dù nắm chắc một cái lông chim cũng kiên trì không bao lâu, lúc này hần không nữa do dự, đưa ra một cái tay khác đề ở kia Hoang Thú trên lưng, Thôn Phệ dị năng đột nhiên phát động.

Đây là Trần Viễn lần đầu tiên thử vận dụng dị năng Thôn Phệ một cái có sinh mệnh tồn tại.

Chỉ thấy Trần Viễn phát động dị năng trong nháy mắt đó, nguyên bản cấu kinh vạn phần Hoang Thú đột nhiên an tĩnh lại.

Từ sau lưng nơi bắt đầu, kia Hoang Thú lông chim mất đi sáng bóng, thân thể dần dần héo rút, ngay sau đó biến hóa tốc độ càng lúc càng nhanh, chẳng qua là chốc lát, cái này vật không lồ cũng chỉ còn sót lại một bộ khung xương.

Một cỗ gió nhẹ thổi qua, ngay cả kia khung xương cũng thay đổi thành trận trận bụi bặm, hoàn toàn không có dấu vết.

Trần Viễn té xuống đất, trong lòng không có nửa điểm giết chết cuồng địch tâm tình vui sướng.

Cảm thụ trong cơ thể dị thường, Trần Viễn mơ hồ minh bạch, đã biết trở về, gấp đại phiền toái.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Luận huyết mạch chi tôn quý

"Ta đây là thế nào?" Gắng giọng chịu đựng lấy đứng lên, Trần Viễn chỉ cảm thấy từng trận mê muội đánh tới.

Thể Nội Kinh Mạch ngừng chảy, khí huyết xông lên, nơi ngực trương lên không nói ra buồn nôn khó chịu.

Lỗ mũi nơi niêm hồ ư, tựa hồ có máu chảy ra. Trong mắt thấy thế giới cũng là hoàn toàn mơ hồ, chỉ còn lại đầy trời đỏ.

Nơi khoe mắt truyền tới ướm át cảm giác, thật giống như có nước mắt chảy ra, Trần Viễn duỗi tay lần mò, lại phát hiện đầy tay máu me đầm đìa.

Trong đầu chìm vào hôn mê, ngay cả suy nghĩ đều so dĩ vãng chậm lụt rất nhiều, thật lâu Trần Viễn mới phản ứng được cái này nước mắt có chút không đúng lắm.

"Huyết lệ sao?" Vô lực cười cười, Trần Viễn tự giễu nói: "Có muốn hay không khuếch đại như vậy. . ."

Nhớ tới tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc Tô Hoàng Tử, Trần Viễn ráng lên tinh thần, bước chân duy gian hướng dưới tàng cây đi tới.

Ngán ngùi mấy bước chặng đường, Trần Viễn lại đi vô cùng gian liếc.

Đội rớt cuộc đi tới địa phương, Trần Viễn không thể không đỡ đại thụ, khom người thở hổn hển.

Tô Hoàng Tử còn treo ở cành cây thượng, cách mặt đất cao một trượng tốc độ, thường ngày bất quá một cái phi nhanh cách rời, giờ phút này lại giống như Chi Xích Thiên Nhai.

Đầu óc phảng phất mất đi suy nghĩ năng lực, thật lâu, Trần Viễn vừa muốn ra một ý kiến.

Nhắc lên toàn thân một điểm cuối cùng khí lực, Trần Viễn hướng thân cây đánh tới, thoáng cái, hai cái, ba cái. . .

Nếu là lúc này có người ngoài ở đây trông, thấy Trần Viễn trước mặt đáng vẻ, nhất định hội (sẽ) cảm thấy hết sức đáng sợ.

Chỉ thấy Trần Viễn trên mặt, chỗ cánh tay, cùng với phạm là không có bị quần áo ngăn che địa phương, theo lần này hạ đựng, máu tươi từ từng cái trong lỗ chân lông phun ra ngoài.

Rất nhanh, Trần Viễn toàn thân bị thấm ướt, thành một cái triệt đầu triệt đuôi Huyết Nhân.

Đụng không biết là tám lần vẫn là chín lần sau, Tô Hoàng Tử rớt cuộc "Phốc thông" một tiếng, theo trên cây rớt xuống.

Trần Viễn tốn sức đem thân thể chuyển tới, vui vẻ yên tâm phát hiện, Tô Hoàng Tử mệnh đã thật là cứng rắn, lúc này vẫn giữ có một hơi thở.

Tô Hoàng Tử sắc mặt trắng bệch, hôn mê bất tỉnh. Đùi phải bị xé nứt một cái to lớn lỗ thủng, nhìn nhìn thấy giết mình. May hấn tu vi không yếu, thân thể tổ chất vượt xa người thường, cho nên mới có thể chống được lúc này.

Trần Viễn cho Tô Hoàng Tử bôi lên tốt thuốc trị thương, mới vừa muốn đứng lên lôi xé hạ quần áo cho Tô Hoàng Tử băng bó lúc, giữa bụng ngực đột nhiên một trận sôi trào khó nhịn cảm giác truyền tới, một hóp lớn máu đen phun ra ngoài.

Nhìn bị phun cái đầy mặt và đầu cổ Tô Hoàng Tử, Trần Viễn không nhịn được cười khổ nói: "Này xui xẻo hài tử. . ."

Nhưng vào lúc này, lại là một hóp lớn tiên huyết phun ra, Trần Viễn mất tới sầm lại, mất đi ý thức, ngã xuống.

Trước khi hôn mê, Trần Viễn trong đầu thoáng hiện lên cái cuối cùng ý nghĩ là: Ta không hội (sẽ) cứ như vậy treo đi.

Đội Trần Viễn lần nữa khôi phục ý thức thanh tỉnh lại lúc, phát hiện mình đang đứng ở lác lư bên trong.

Trần Viễn nhắm mắt muốn dò la xem hạ tình trạng cơ thể, lại phát hiện mình đầu dưới đây không có cái gì cảm giác, hoàn toàn không cảm giác được tay chân tồn tại.

Trần Viễn đáy lòng tự giễu nói: "Cũng không tệ lắm, mặc dù nói tê liệt, bất quá ít nhất còn không có trực tiếp ngủm."

Cồng lấy sau lưng Trần Viễn người chính là Tô Hoàng Tử, hấn kéo xuống vạt áo thật chặt đem Trần Viễn cột vào sau lưng, một tay xử lý côn gỗ coi là ba tong, một tay cầm xác định vị trí pháp trận điều chỉnh phương hướng, ở nơi này hoang dã trong rừng núi, lớp mười chân thấp một cước, tập tễnh đi trước.

Chỉ thấy hấn cả người trên dưới mồ hôi đầm đìa, tóc dính thành một luồng một luồng, trong miệng hồng hộc không ngừng thở hổn hển, không tri kỷ đã tại cái này đất hoang bên trong đi bao lâu.

Lúc này hấn tóc tai bù xù, mồ hôi hỗn tạp vết máu cùng bụi đất, vẻ mặt dơ bẩn, đã sớm không có ngày xưa trọc thể tốt đẹp công tử phong thái.

Chẳng biết tại sao, Trần Viễn đột nhiên cảm thấy hốc mắt có chút ê ẩm, nhẹ nhàng quay đầu đi chỗ khác.

"Trần Viễn nguoi thật là khác nguoi." Sâu trong nội tâm, Trần Viễn hung hăng khinh bỉ hạ chính mình, "Mạng hấn đều là ta cứu, lưng thoáng cái làm sao?"

Cố làm bất mãn vỗ vỗ dưới người tọa kỵ, Trần Viễn dùng loại than phiền giọng: "Nguoi có thể không thể hảo hảo đi bộ a, ta một cái gần chết nguoi đều bị nguoi điên sống lại."

"Đúng vậy đúng vậy, " một cái thanh âm đột ngột chen vào, "Bản Đại Gia cũng mau bị điên chết."

"Nguoi còn chưa có chết?" Trần Viễn lúc này mới phát hiện Cầu Thặng đại nhân tồn tại.

"Nói nhảm, " Cầu Thặng đại nhân liếc một cái, "Nguoi đều còn chưa có chết ta thế nào sẽ chết?"

"Bất quá, " Cầu Thặng trong con nguoi thoáng hiện lên các loại phức tạp khó hiểu tâm tình, nói tiếp, "Nguoi lập tức phải chết."

Trần Viễn nghe vậy giận dữ. Chó chết này, lúc chiến đấu phái không được một chút dụng trãng, lúc này nó ngược tới bản lĩnh, lại dám chú chính mình

chết sớm, khó trách cổ nhân hữu vân, trong miệng chó nhả không ra ngà voi.

Khổ nỗi toàn thân cao thấp không cách nào nhúc nhích, Trần Viễn quyết tâm, há miệng hướng Cầu Thặng tấp tới.

Cái này miệng vừa hạ xuống, găm hết một đại dùm mao, Cầu Thặng đại nhân cả kinh, tiếp lấy giận dữ, giống vậy không cam lòng yếu thể hướng Trần Viễn tấp tới.

Dưới người "Tọa kỵ" đột nhiên dừng bước.

Tô Hoàng Từ nhìn phía sau sung sướng chơi đùa hai cái ngu si, bất đắc dĩ nói: "Các ngươi có thể hay không đừng làm rộn?"

"Còn có Trần Viễn, " Tô Hoàng Từ bỗng nhiên dừng lại, nói tiếp, "Ngươi nếu là không muốn sống, ta có thể đào hố đem ngươi chôn, như vậy ta ngươi đều bớt chuyện."

"Có thể ngàn vạn lần chó, " Trần Viễn nghe vậy đầu tiên là cả kinh, rồi sau đó thẹn cười nói, "Kỳ thực ta cảm thấy, ta vẫn là có thể lại cấp cứu xuống. . ."

Ở trên lưng nằm úp sấp đến lâu, lại không thể động, Trần Viễn dần dần cảm giác có chút buồn chán, nói lầm bầm: "Cũng không biết âm thầm là cái nào giáo tập đi theo, đây cũng quá không chịu trách nhiệm, nếu là còn có thể trở về, ta nhất định phải hướng chương môn kiện ra một hình."

Chờ một chút, gặp không người đáp lại chính mình, Trần Viễn cảm thấy có chút không thú vị, đem ánh mắt lại chuyển tới Tô Hoàng Từ trên người: "Ta nhớ được ngươi không phải có bệnh thích sạch sẽ sao? Hiện tại đây cũng là máu lại là mồ hôi lại là màu xám, ngươi nhìn được?"

Tô Hoàng Từ quả thật nhần không, hần quay đầu lại, hung tợn hét: "Ngươi cầm miệng cho ta!"

Trần Viễn dọa cho giật mình, lập tức thật chặt hộp im miệng ba, vô tội chớp chớp con mắt.

Lại qua một chút, Trần Viễn đột nhiên cười ha ha lên, Cầu Thặng đại nhân chớp mắt nhìn hần, không biết hần lại phát cái gì thần kinh.

Trần Viễn nhìn Cầu Thặng, chỉ dưới người Tô Hoàng Từ, cười giải thích: "Lúc trước tiểu tử này coi thường nhất ta tấp dịch thân phận, hiện tại không thể không mang tấp dịch công lên người, đồng thời còn đeo con chó, ha ha ha. . ."

Tô Hoàng Từ nghe vậy lão đảo một cái, cũng không nói lời nào, chẳng qua là đứng Định Thân tử mở Thủy Giải lấy trên người móc treo.

Trần Viễn nhìn một cái hoảng, liền vội vàng ngăn cản nói: "Đừng đừng xa cách ta chỉ là chỉ đùa với ngươi a."

Suy nghĩ một chút, Trần Viễn nói tiếp: "Kỳ thực ngươi kỳ thị ta thân phận là cái rất không có đạo (nói) quản lý, luận huyết mạch tôn quý, ta tuyệt không thua ở ngươi cái này Đế Hoàng sau đó."

Tô Hoàng Từ thần sắc động một cái, mở miệng hỏi "Thật không ?"

Trần Viễn nghiêm mặt nói: "Thiên chân vạn xác, mặc dù ngã lai lịch không thể nói rõ, nhưng chuyện này thượng nếu ta lừa ngươi, bị thiên lôi đánh chết không được từ tế!"

Tô Hoàng Từ thần sắc vừa chậm, dường như tâm lý còn dễ chịu hơn rất nhiều, thật chặt móc treo, lần nữa lên đường.

Trần Viễn thở phào, thầm nghĩ cuối cùng đưa cái này huyết thống trên hết tiểu hần dẫn cho làm yên lòng.

Bất quá Trần Viễn quả thật không có lừa dối Tô Hoàng Từ, hần thầm nghĩ là: Ta nhưng là Viêm Hoàng nhị đế dòng chính con cháu, cái này thân phận, có thể tôn quý được ngay.

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiến ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 56: Ta đối với ngươi quá thất vọng

Nói một hội thoại, Trần Viễn cảm thấy tinh thần có chút không xong, bất tri bất giác lại ngủ mê mang.

Cầu Thặng đại nhân lẳng lặng nhìn Trần Viễn, kia cực kỳ Nhân Tính Hóa trong ánh mắt tràn đầy đồng tình, còn có một tia không thể xét. . . Hận ý?

Tô Hoàng Tử gấp sau lưng dần dần không có động tĩnh, trong lòng căng thẳng, chịu đựng chân truyền tới trận trận co rút đau đớn, lại tăng nhanh mấy phần bước chân.

Đang lúc này, một đạo kiếm quang rơi vào Tô Hoàng Tử trước người, tiếp lấy một cái như trút được gánh nặng thanh âm vang lên: "Cuối cùng tìm tới các ngươi."

Tô Hoàng Tử thấy rõ mặt tiền nhân ảnh, thở một hơi dài nhẹ nhõm, mừng rỡ vạn phần kêu một tiếng: "Lý giáo tập!"

Ngay sau đó, thanh tĩnh lại Tô Hoàng Tử không thể kiên trì được nữa, nặng nề ngã nhào xuống đất.

Bị thương trên người, mất máu quá nhiều, lại cố gắng lấy sau lưng Trần Viễn ở nơi này trong rừng hoang tạt qua hồi lâu, Tô Hoàng Tử thân thể đã sớm là dầu cạn đèn tắt.

Trong thoáng chốc, Trần Viễn tựa hồ nghe được Lý sư tỷ thanh âm, "Lần này cuối cùng được cứu", Trần Viễn âm thầm nghĩ tới. Tâm thần buông lỏng một chút trễ đi xuống, Trần Viễn ý thức hoàn toàn rơi vào vô biên trong bóng tối.

"Như thế nào đây?" Lăng Đạo Tôn mở miệng hỏi đến, vẻ mặt rất là nghiêm túc.

"Chỉ sợ là không có cứu." Đây là 27 phân phát rất sở trường Y Đạo Tôn trưởng lão câu trả lời.

"Xương ngực vỡ vụn, xương gầy đâm rách phổi, mà chẳng qua là thương thể hấn bên trong nhẹ nhất một nơi." Tôn trưởng lão thờ dài, nói tiếp:

"Chân chính phiền toái địa phương ở chỗ, Trần Viễn trong cơ thể này cõ quý dị Khí Kinh, nói là linh khí lại có chút không giống, còn mơ hồ mang theo mấy phần Hoang Thủ khí tức làm cho người ta cảm giác. Không chỉ có đánh nát hấn kinh mạch, hủy hấn đan điền, thậm chí đã tại ăn mòn hấn nội phủ."

"Đan điền?" Lăng Đạo Tôn trong lòng hơi động, tiếp lấy hỏi, "Có thể mang này cõ Khí Kinh bức ra được không?"

Tôn trưởng lão lắc đầu một cái: "Ta đã thử qua, này cõ Khí Kinh quý dị chính là ở chỗ, nó phảng phất là Trần Viễn bản thân linh khí. Cho dù tu vi cao hơn nữa, thì như thế nào có thể bức ra người khác trong cơ thể linh khí?"

"Thật không có bất kỳ biện pháp nào sao?" Lăng Đạo Tôn cũng không từ bỏ ý định.

Tôn trưởng lão không nói gì thêm, bên trong căn phòng nhất thời rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch như vậy yên lặng.

"Vậy hấn còn có thể chống bao lâu?" Lăng Đạo Tôn rốt cuộc mở miệng.

Suy nghĩ chốc lát, Tôn trưởng lão dùng một loại rất khẳng định giọng nói: "Rất khó nhìn qua tối nay, cho dù tốt nhất tình huống cũng không thấy được mặt trời lặn ngày mai."

"Ba ngày, ta muốn ngươi vô luận như thế nào không tiếc bất cứ giá nào, cũng phải cấp ta kéo đủ ba ngày." Lăng Đạo Tôn lời này dị thường kiên quyết.

Tôn trưởng lão có chút hiểu không chương môn quyết định, nói thẳng phản đối nói: "Chương môn sư huynh, ta biết Trần Viễn chính là cứu viện đồng môn mới gặp nạn đại nạn, chỉ cần có một tia hy vọng, ta cũng tuyệt không hội (sẽ) bỏ mặc, có thể chuyện này. . ."

Tôn trưởng lão nghiêng đầu nhìn về phía trên giường nhỏ Trần Viễn, chỉ thấy hấn da thịt vô cùng quý dị cháy sạch đỏ bừng, mặt mày nhú chặt, cho dù ở vào thâm trầm nhất hôn mê cũng không thường phát ra rên thống khổ.

Không đành lòng nhìn lại, Tôn trưởng lão xoay người lại nói tiếp: "Không nói kéo dài hấn ba ngày tánh mạng cần tiêu hao bao nhiêu được liệu trần quý, mấu chốt là không có chút ý nghĩa nào a. Mà còn. . . Sợ rằng đối với (đúng) Trần Viễn mà nói, áy náy vị lấy hành hạ a."

Lăng Đạo Tôn không có quá nhiều giải thích, chẳng qua là nhìn thẳng Tôn trưởng lão cặp mắt, nhẹ nói đạo (nói): "Đây là mệnh lệnh."

Tôn trưởng lão chưa có trở về tránh chương môn sư huynh ánh mắt, quan sát tỉ mỉ lấy hấn vẻ mặt. Sau một hồi lâu, Tôn trưởng lão có chút cúi đầu, phát ra một tiếng thờ dài: "Vâng, xin nghe chương môn chi mệnh. . ."

Lăng Đạo Tôn cùng Tôn trưởng lão một trước một sau đi ra. Tôn trưởng lão đi cho Trần Viễn Phôi Dược, mà Lăng Đạo Tôn, chính là đi là Trần Viễn cầu một đường sinh cơ kia.

Trở ra cửa lúc, Lăng Đạo Tôn thấy Lý Vi thân ảnh. Hấn một mình đứng lặng ở trong gió đêm, cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì, tỏ ra cô đơn tịch mịch.

Lúc này nghe động tĩnh, Lý Vi ngẩng đầu lên, nhìn thấy là chương môn và Tôn trưởng lão, hấn trong con ngươi nhiều một tia kỳ Dục Thần thái, do dự mở miệng hỏi "Chương môn, Trần Viễn hấn. . ."

Lăng Đạo Tôn lắc đầu một cái, không nói gì.

Lý Vi trong con người thần thái nhanh chóng âm thầm xuống, trong mắt dính vào sương mù, trong lòng tràn đầy áy náy cùng tự trách.

Nhìn hần đáng vẻ, Lăng Đạo Tôn thờ dài một tiếng, rồi cuộc mở miệng: "Người đi về trước đi. Ngày sau. . . Ngày sau tự thu xếp ổn thỏa."

Không có lại lý hội (sẽ) Lý Vi, Lăng Đạo Tôn lại từ giá lên kiểm quang rồi đi.

Một lát sau, trở lại chính mình trong điện Lăng Đạo Tôn, cầm lên một nhánh kim sắc Tiểu Kiếm.

Chi này Tông Chủ đưa tin Phi Kiếm, từ Trần Viễn kỳ thi cuối năm đạt được thất Giáp ngày đó trở đi, lại một mực ở lại Lăng Đạo Tôn ở đây.

Suy nghĩ chốc lát, Lăng Đạo Tôn rút vào một đạo tin tức, giờ tay đem kia Kim Kiếm thả ra ngoài. Kia Kim Kiếm tốc độ cực nhanh, thân kiếm chột lóe, phảng phất xuyên phá không gian một dạng trong nháy mắt không có bóng dáng.

Lăng Đạo Tôn vẫn nhìn chăm chăm kia Tiểu Kiếm rồi đi phương hướng, qua đã lâu, phảng phất là nói cho chính mình nghe một dạng hần nhẹ giọng nói nhỏ: "Trần Viễn, tiếp theo lại nhìn người Tạo Hóa. . ."

Lăng Đạo Tôn ở hướng chủ Tông cầu viện, Tôn trưởng lão ở lật lên cổ phương, Lý sư tỷ ở thống hận lấy chính mình, Cầu Thặng ở Trần Viễn trước cửa phòng quanh quẩn, Tô Hoàng Tử nằm ở trên giường bệnh suy nghĩ cái tên kia không biết bây giờ tình huống như thế nào.

Ngay tại rất nhiều người lo âu Trần Viễn sinh tử thời điểm, Trần Viễn đối với chính mình tình trạng lại không biết gì cả.

Mặc dù hần tạng phủ đang bị ăn mòn, thân thể bản năng cảm giác đến thống khổ không chịu nổi, nhưng Trần Viễn ý thức lại không cảm giác chút nào.

Trần Viễn ý thức phảng phất rời khỏi thân thể, vui lập ở một mảnh thuần túy nhất trong bóng tối.

Mảnh này hắc ám tĩnh lặng thêm ấm áp, Trần Viễn ý thức ở chỗ này phiêu phiêu荡荡, chìm đắm bất tỉnh.

Không biết phiêu荡荡 bao xa, cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, lâu đến ngay cả ý thức cũng bắt đầu lại đến đậm bạc, lâu đến Trần Viễn đã từ từ quên tự mình.

Cho đến có một ngày, một cái Trần Viễn tức quen thuộc vừa xa lạ thanh âm đột nhiên ở nơi này hắc ám không gian vang lên: "Trần Viễn, người quá làm cho ta thất vọng. . ."

Thanh âm kia theo mảnh nhỏ bé không thể nghe dần dần trở nên càng phát ra vang vọng, cho đến cuối cùng tràn ngập toàn bộ không gian, không ngừng vang vọng.

Trần Viễn u mê ý thức bị cái thanh âm này thức tỉnh, hần nghi hoặc vạn phần: "Trần Viễn? Trần Viễn là ai? Hần thế nào cho người thất vọng? Người, lại là ai?"

Không có người trả lời, Trần Viễn ý thức cảm thấy có chút hiếu kỳ, có thể rất nhanh, phần này hiếu kỳ cũng bị hần quên mất không còn một mống, hần lại lần nữa bị lạc ở mảnh này trong bóng tối, chẳng qua là Trần Viễn ý thức hiện hóa thân ảnh bộc phát đậm bạc trong suốt.

Ứng Thiên Tông Tông Chủ Hứa Bất Phụ khi nhận được đưa tin Kim Kiếm sau liền rơi vào trầm tư. Sau một hồi lâu, hần tự giễu cười cười, trong lòng thầm nghĩ: Những năm gần đây chính mình quả nhiên là càng phát ra trông trước trông sau.

Rồi sau đó, Ứng Thiên Tông Tông Chủ không nữa do dự, lác mình giữa, người đã theo biến mất tại chỗ không thấy.

Sau núi cấm địa trước, Hứa Bất Phụ tiếng càng thanh âm vang lên: "Văn bối quyết ý bắt đầu sử dụng mệnh tiên trong động vật, không hy vọng Minh Hà Lão Tổ ân chuẩn."

Hồi lâu sau, một cái già nua hiu quạnh thanh âm, theo kia bị từng lớp sương mù ngăn che cấm địa sâu bên trong truyền tới: "Bên ngoài là mây chui vào kia tiểu oa oa sao?"

Hứa Bất Phụ nghe vậy ngẩn ra, mở miệng giải thích: "Chương môn ân sư đã về cõi tiên, đệ tử Hứa Bất Phụ thẹn cư là Bản Tông thứ sáu đảm nhiệm chương môn."

Thờ dài một tiếng đột nhiên ở Hứa Bất Phụ đáy lòng vang lên, tiếng thờ dài bên trong tràn đầy thay đổi khôn lường thế sự Vô Thường cảm khái.

Hứa Bất Phụ vẻ mặt rét một cái, đối với (đúng) cái này Lão Tổ mấy phần kính nể.

Thanh âm già nua lại lần nữa ở Hứa Bất Phụ trong lòng vang lên, chẳng qua là lần này mang tia tiểu ý: "Tiểu oa oa không cần sốt sắng như vậy, Lão Tổ lại không hội (sẽ) hại người. Nếu người bây giờ là chương môn, vậy liền vào đi."

Hứa Bất Phụ định thần một chút, cung kính kêu: "Ừ."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Mạng này Đại tiểu tử

Trong một đêm đi nhanh vạn dặm, cho dù lấy Hứa Bất Phụ tu vi, cũng có chút cảm thấy có chút mệt mỏi.

Ngưng ra một mặt Thủy Kính, Hứa Bất Phụ thận trọng sửa sang lại chính mình nghi dung, bởi vì tiếp theo hẳn phải gặp người cũng là một phương Chúa Tể, mà hẳn Hứa Bất Phụ hình tượng liền đại biểu Ứng Thiên Tông hình tượng.

Đi tới một tòa bề ngoài kỳ lạ cao vót Vân Sơn đỉnh trước, Hứa Bất Phụ dừng bước.

Ngon núi này phẳng phát bị người từ trong bỏ ra một dạng một nửa cao vút trong mây, một nửa kia là bằng phẳng như gương.

Ở đây chính là đều là năm Đại Thánh Địa chỉ một Dược Thần Tông tông môn chỗ.

Son môn trước, Hứa Bất Phụ buông ra chính mình khí tức, sau đó sẽ không có động tác, an tĩnh chờ đợi.

Bất quá chốc lát, một trận tiếng cười cười mở từ xa đến gần truyền tới.

"Ha ha, xa xa lại cảm giác có khách quý lâm môn, lại không nghĩ rằng là hứa Tông Chủ đích thân đến Bản Tông viếng thăm."

"Vũ Linh tử, nếu là muốn giả bộ nụ cười lời nói, hẳn là khoe môi vênh lên mà không phải hạ cong." Hứa Bất Phụ lời nói không chút khách khí, hẳn đã sớm nghe nói Dược Thần Tông Tông Chủ Luyện Dược đem mình luyện thành mặt tê liệt, hôm nay gặp mặt quả là như thế.

Gặp Hứa Bất Phụ lời nói đã nói toạc, Vũ Linh tử cũng lười lại hư tình giả ý tiếp tục khách sáo, vận dụng Thần Niệm tra rõ quanh người tình huống sau, lạnh giọng nói: "Hứa Tông Chủ lại dám một mình tới ta Dược Thần Tông, sẽ không sợ lại cũng không trở về sao?"

Hứa Bất Phụ trên mặt mang một nụ cười: "Người đều có thể thử xem, bất quá trên hoàng tuyền lộ nếu có thể có Vũ Linh đạo huynh làm bạn, chắc hẳn cũng không sẽ quá tịch mịch."

"Người, " Vũ Linh tử nghe vậy cứng lại, hung hăng quan sát Hứa Bất Phụ một phen, ổng tay áo hát một cái, rất là không cam lòng nói: "Lời ông tiếng ve nói ít, hứa Tông Chủ tới đây kết quả để làm gì?"

Hứa Bất Phụ cũng thu hồi hài hước nụ cười, nghiêm nghị nói: "Ta lần này tới, chính là hướng Quý Tông cầu lấy một viên Sinh Sinh Tạo Hóa Đan."

"Sinh Sinh Tạo Hóa Đan?" Vũ Linh tử đồng tử co rút lại, chậm rãi mở miệng nói, "Hứa đạo huynh chắc hẳn cũng biết, Sinh Sinh Tạo Hóa Đan mấy vị thuốc chủ yếu ngay từ lúc Thượng Cổ Thời Đại lại đã tuyệt tích, bây giờ trăm ngàn năm tiêu hao sau, Bản Tông cũng chỉ có ba miếng tồn dư."

"Cho dù thân ta là Bản Tông Tông Chủ, cũng Sinh Sinh Tạo Hóa Đan cũng không phải có thể tùy ý lấy Dùng chi vật, đạo huynh, liền chớ có làm này xa cầu."

Đối mặt Vũ Linh tử châm chọc lời nói, Hứa Bất Phụ sắc mặt bình tĩnh, đạm nhiên mở miệng nói: "Ta mang đến người muốn đồ vật."

Vũ Linh tử biến sắc, vội vàng hỏi "Nhưng là Quý Tông mệnh tiên trong động vật?"

Hứa Bất Phụ chẳng qua là gật đầu một cái, cũng không mở miệng.

Vũ Linh tử trong lòng suy nghĩ một phen, mở miệng nói: "Lời đồn đãi Quý Tông tổ sư chính là phát hiện mệnh tiên trong động Thần Vật, mới quyết định khai tông lập phái nơi này." Bỗng nhiên dừng lại, hẳn lại thờ dài nói, "Đây chính là được xưng một giọt một Hợp Thể Tiên Linh Ngọc Tùy a."

Than thở sau đó, Vũ Linh tử sắc mặt nghiêm nghị nói: "Nếu đạo huynh như thế có thành ý, Bản Tông ra lại cự tuyệt chi ngữ, chính là cố làm gian xảo liếc. Năm giọt, chỉ cần năm giọt, Bản Tông lại đồng ý lấy cái này Sinh Sinh Tạo Hóa Đan tới trao đổi."

"Tiên Linh Ngọc Tùy mỗi ba trăm năm mới có thể ngưng kết một giọt, Bản Tông lập phái ba ngàn năm nay cũng chỉ bắt quá gom mười giọt mà thôi. Đạo huynh vừa mở miệng liền muốn phân đi một nửa, hơi quá." Hứa Bất Phụ nói tiếp đến, "Ba giọt, đây là Bản Tông ranh giới cuối cùng."

Vũ Linh tử không gấp vào mở miệng câu trả lời, hẳn tỉ mỉ quan sát Hứa Bất Phụ vẻ mặt. Hứa Bất Phụ cặp kia sáng ngời giống như Tinh Thần Nhân con người không thối lui chút nào nhìn thẳng hẳn, trên mặt vĩnh viễn là bộ kia không nóng không vội không buồn không vui mặt mũi.

Ở bên trong trong lòng trầm ngâm đã lâu, Vũ Linh từ rót cuộc mở miệng: "Đồng ý!"

Đưa đi Hứa Bất Phụ sau, Vũ Linh từ một mình trở lại trong điện. Giờ phút này hắn đang ngồi ở trên ghế rơi vào trầm tư.

Qua hồi lâu, Vũ Linh từ ngẩng đầu lên, nhẹ nhàng gõ gõ cái ghế tay vịn.

Một vị canh giữ ở cửa đệ tử đi vội mà vào, khom mình hành lễ đạo (nói): "Tông Chủ đại nhân có gì phân phó?"

"Thông tri một chút đi, tra một chút gần nhất Ứng Thiên Tông có gì xảy ra chuyện lớn. Ngoài ra, thử hỏi thăm dưới có liên quan Minh Hà đạo nhân tin tức."

Đáng tiếc Vũ Linh từ lần này dò xét nhất định là không thu hoạch được gì, hắn mãi mãi cũng không đoán được, Hứa Bất Phụ tiêu phí giá cao như vậy đổi lấy Sinh Sinh Tạo Hóa Đan biết dùng ở nơi nào.

Thời gian đã đến ngày thứ hai đêm khuya, bởi vì chương môn hạ từ lệnh muốn đảm bảo Trần Viễn ba thiên tính mệnh, Tôn trưởng lão hai ngày này bên trong tìm khắp đông đảo cổ phương, dùng hết đủ loại thủ đoạn, cơ hồ sàu bạch tóc.

Lúc này, hắn nhìn một chút trên giường nhỏ Trần Viễn, than thầm nhân lực có lúc nghèo, thiên đạo tự có định, lắc đầu đi ra khỏi phòng.

Ở ngoài cửa quanh quần hồi lâu Cầu Thặng đại nhân, nhìn Tôn trưởng lão rời đi thân ảnh, do dự một chút, cuối cùng vẫn đi vào Trần Viễn chỗ gian phòng.

Cầu Thặng quan sát tỉ mỉ lấy Trần Viễn, lúc này Trần Viễn không còn hai ngày trước mặt đỏ như Xích khí huyết doanh phí bộ dáng, sắc mặt một mảnh hơi bại, thờ hờn hèn phảng phất lập phong tương. Suy tư hồi lâu sau, Cầu Thặng tự lẩm bầm: "Vẫn chưa tới thời điểm. . ."

Tiếp đó, Cầu Thặng nhảy lên giường nhỏ, ngồi ở Trần Viễn bên người, nâng lên một cái móng vuốt.

Đột nhiên, điểm điểm tinh quang bỗng dung mà hiện, ở Cầu Thặng móng vuốt hạ hội tụ thành một cái quang cầu.

Cực kỳ Thần Dị là, quang cầu này vừa mới xuất hiện, Trần Viễn trên mặt liền có hồng nhuận, ngay cả hô hấp cũng vững vàng mấy phần.

Cầu Thặng đại nhân móng vuốt chậm rãi ép xuống, xem tư thế như muốn đem quang cầu này theo như vào Trần Viễn trong cơ thể.

Nhưng vào lúc này, tựa hồ nghe được động tĩnh gì, Cầu Thặng đại nhân lỗ tai đột nhiên giờ lên tới. Vung tay tản đi quang cầu, nhảy xuống giường nhỏ, Cầu Thặng đại nhân nằm sấp ở một bên làm ra giả vờ ngủ bộ dáng.

Ba tức sau đó, trong gian phòng đó trống rỗng xuất hiện hai cái thân ảnh.

"Tông Chủ, đây cũng là Trần Viễn." Lăng Đạo Tôn thanh âm đột nhiên vang lên.

Khác một bóng người nghe vậy tiến lên mấy bước, quan sát trên giường nhỏ bệnh nhân.

Mượn ánh đèn, người này mặt mũi hiện ra, chính là Ứng Thiên Tông Tông Chủ Hứa Bất Phụ.

Đây là Hứa Bất Phụ lần đầu tiên thấy Trần Viễn, hắn tỉ mỉ dò xét Trần Viễn mặt mày, muốn tìm được quen thuộc chỗ, bắt quá rất nhanh, hắn lại thất vọng.

Hứa Bất Phụ trầm ngâm chốc lát, lấy ra một viên đan dược cho Trần Viễn ăn vào, xoay người hướng Lăng Đạo Tôn giao phó đạo (nói): "Ăn vào thuốc này sau, Trần Viễn đương không có gì đáng ngại. Bản Tông còn có chuyện quan trọng trong người, sẽ không dừng lại lâu."

Đốn nhất đốn, Hứa Bất Phụ nói tiếp: "Ngoài ra, liên quan tới lần này Vân Mộng Trạch dị động nguyên do, ngươi phải phải dùng sức nhân thủ điều tra rõ ràng."

Lăng Đạo Tôn có chút khom người, nghiêm nghị kêu: "Vâng, xin nghe Tông Chủ chỉ mệnh!"

Đang muốn lúc rời đi, Hứa Bất Phụ ánh mắt đảo qua nằm ở một bên Cầu Thặng, toát ra mấy phần hiếu kỳ thần sắc. Lăng Đạo Tôn thấy vậy giải thích: "Đây là kia Trần Viễn mang về Linh Thú, một mực theo bên người."

Hứa Bất Phụ nghe vậy gật đầu một cái không nói nữa, tiếp lấy thân ảnh dễ dàng cho cái này trong phòng đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Chờ đến Tông Chủ rời đi, Lăng Đạo Tôn mới thở phào. Lúc này thấy đến Trần Viễn ăn vào đan dược sau rõ ràng chuyển biến tốt sắc mặt, Lăng Đạo Tôn trên mặt cũng dâng lên một nụ cười: "Mạng này Đại tiểu tử. . ."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 58: Kỷ niệm Trần Viễn quân

"Đồng đồng đồng", trời vừa mới sáng, một trận dồn dập tiếng gõ cửa ngay tại hoàng phủ ba hào trong lầu vang lên.

"Đến, " Chu Chí Hào mở cửa phòng, lại ngoài ý muốn thấy Tô Hoàng Từ thân ảnh.

"Làm sao người tới? Hết bệnh nhiều chút sao?" Chu Chí Hào ân cần hỏi.

Từ ba ngày trước, môn phái đem Hoang Chi đệ tử tiếp trở về sau, Trần Viễn cùng Tô Hoàng Từ bởi vì bị thương hơi nặng, cái mền độc mang đi chữa trị sau, Chu Chí Hào sẽ thấy cũng không gặp lại bọn hắn nữa thân ảnh.

"Ta chỉ là nhiều chút bị thương da thịt, không có gì đáng ngại. Trần Viễn đây? Hắn trở lại chưa?" Tô Hoàng Từ thanh âm nghe còn có chút suy yếu.

"Còn không có đây, " Chu Chí Hào có chút buồn bực hỏi, "Trần Viễn không phải cùng với người sao?"

"Không phải, " Tô Hoàng Từ giọng thận trọng nói, "Từ ngày đó trở lại lên, ta sẽ thấy chưa thấy qua hắn, cái này mấy Thiên Ván qua chiếu cổ ta một sư huynh, cũng không có tin tức gì."

Chu sư đệ không có quá để ý, tùy tiện nói: "Này, cái này có gì, nói không chừng nhân gia với lý giáo tập quan hệ tốt, là hắn ở tự mình chiếu cổ đây?"

Tô Hoàng Từ nghe vậy có chút do dự, bất quá vẫn là lắc đầu một cái nói: "Chẳng biết tại sao, ta cuối cùng cảm thấy tâm lý có chút bất an. Không được, ta muốn đi tìm lý giáo tập hỏi một chút tình huống."

Chu Chí Hào có chút buồn cười nhìn Tô Hoàng Từ, trên mặt một bộ người quá mức chuyện bé xé ra to vẻ mặt, mở miệng nói: "Có cái gì bất an, ta xem a, đều là bởi vì Trần Viễn cứu người lúc bị thương, cho nên người tâm lý cảm thấy áy náy a."

"Đều trở về môn phái, còn có thể có chuyện gì? Cho dù chết người, trong phái cũng có thể cho hắn cứu sống." Chu Chí Hào trong ngữ điệu xem thường rất là rõ ràng, có thể nhìn Tô Hoàng Từ khắp khễnh giữ vững rồi đi bộ đáng, hắn vẫn mau tới trước hai bước, đỡ Tô Hoàng Từ, trong miệng vẫn phản nản nói:

"Hào hảo, thật là phục người, ta liền cùng đi với người hỏi một chút đi."

"Cái gì?"

"Làm sao có thể?"

Hai đạo không thể tin thanh âm ở Lý Vi gian phòng vang lên.

Chu sư đệ cùng Tô Hoàng Từ đi tới Lý Vi chỗ ở lúc, thấy lý giáo tập về mặt ai oán bộ dáng, lúc ấy tâm lý cũng có chút dự cảm không tốt.

Chờ đến bọn họ theo Lý Vi trong miệng đạt được tin tức xác thật lúc, càng là giống như bị một cái sét đánh ngang tai đập ở trên trán.

"Tại sao có thể như vậy, ta nhớ được tách ra lúc, nhìn thấy Trần Viễn vẫn là mặt mũi hồng hào bộ dáng, thế nào cái này hai ngày liền nói không được chứ?" Chu sư đệ đầy đủ tin tưởng chính mình con mắt, cảm thấy nhất định là vừa mới lỗi tai xảy ra vấn đề.

Tô Hoàng Từ càng là không thể tiếp nhận như vậy sự thật, hắn vội vàng đuổi theo hỏi "Trong môn phái nhiều như vậy vị tiền bối cao nhân khó nói cũng không có cách nào sao? Có phải hay không thiếu cái gì được vật, ta có thể cầu ta phụ hoàng giúp đỡ đi tìm."

Lý Vi mắt đỏ vành mắt lắc đầu một cái, khàn giọng mở miệng: "Vô dụng, ta hỏi qua trong phái Y Đạo cao minh nhất Tôn trưởng lão, hắn nói chắc như đinh đóng cột nói Trần Viễn sợ là chống đỡ bất quá hôm nay."

Chu Chí Hào đã không nhớ, mình và Tô Hoàng Từ là như thế nào rời đi lý giáo tập trong phủ.

Giờ phút này đứng ở đá xanh trái là được trên đường, thần sắc hắn vẫn có chút mờ mịt, không dám tin tưởng cái kia sống chung một năm sư huynh liền muốn như vậy cách mình đi.

Bất quá nhìn thất hồn lạc phách, trong miệng không ngừng lặp lại lấy "Cái này không thể nào, cái này không thể nào. . ." Tô Hoàng Từ, Chu Chí Hào vẫn là cố gọi lên mấy phần tinh thần.

Chu sư đệ bắt Tô Hoàng Từ bả vai dùng sức lung lay, thấy hấn về mặt thanh tỉnh mấy phần, giọng mang nghẹn ngào nói: "Đều là thừa Trần Viễn sư huynh tình, chúng ta mới có thể lúc trước mấy ngày nay bên trong trong biển cổ sóng sóng, bây giờ còn là đi trước thông báo những người khác đi, để cho tất cả mọi người đi theo Trần sư huynh nói cá biệt đi."

Tô Hoàng Từ mím môi, hung hăng gật đầu một cái.

Rất nhanh, nhận được tin tức Hoang Chi các đệ tử trừ Trần Viễn, ba mươi tám người không thiếu một cái xuất hiện ở Nguyệt Doanh Các trước.

Mọi người hỏi thăm được, bọn họ kính yêu Trần Viễn sư huynh, giờ phút này liền nằm ở trong các gian phòng nội khí tức yếu ớt không còn sống lâu nữa.

Những đệ tử này, mặc thuần màu sắc bào phục, bên tai cắm một đóa màu trắng Tiểu Hoa, người người trên mặt đều mang theo bi thương cho.

Mấy vị khéo tay các sư đệ chế tạo gấp gấp cái vòng hoa, câu đối phúng điếu trên viết "Trầm thống điệu niệm Trần Viễn sư huynh, Trần Viễn sư huynh vĩnh biệt xuống bất hủ", chèn ép bầu không khí càng phát ra ai uẩn.

Bởi vì thủ Các đệ tử không để cho bọn họ đi vào, Hoang Chi các đệ tử chỉ đành phải đem cái này Các trước đất trống coi là Thủy Lục Đạo Tràng, tự phát kỷ niệm lên Trần Viễn tới.

Một tên đa sầu đa cảm sư muội nghĩ đến Trần Viễn sư huynh ngày đó kỳ thi cuối năm lúc lực áp các lộ Anh Kiệt hăm hở, gặp nạn thời điểm lâm nguy không loạn ngăn con sóng dữ, lại nhìn trước mắt bởi vì thời gian eo hẹp chế tác tờ ra đặc biệt đơn sơ vòng hoa, nhất thời không nhịn được khóc ra thành tiếng.

Một tên sư đệ bị tiếng khóc này một kích, cũng đỏ mắt vành mắt. Chỉ thấy hấn khóc thút thít nói: "Trước vẫn đối với Trần Viễn sư huynh có rất nhiều hiểu lầm, cho tới hôm nay ta mới biết ta sai có nhiều vượt quá bình thường, đáng tiếc hết thấy các thứ này đều muộn, đều muộn a. . ."

Trong lúc nhất thời, trong sân tiếng khóc nổi lên bốn phía, nhớ lại không tuyệt.

Rong chơi ở đó hắc ám an bình không gian Trần Viễn ý thức, ở Hứa Bất Phụ cho hấn ăn vào viên thuốc đó sau một khắc, trong lúc bất chợt cảm thấy một trận sâu tận xương tủy hàn ý, rồi sau đó, Trần Viễn nguyên bản bị lạc ý thức dần dần khôi phục thần trí.

Hắc Sắc Không giữa ở Trần Viễn trước mắt từng mảnh vỡ vụn, sau đó một cỗ hấp lực cực lớn truyền tới, Trần Viễn phiêu bạc hồi lâu ý thức rốt cuộc trọng trở về lại thân thể của hấn.

Ý thức vừa mới trở về, liền cảm nhận được thân thể truyền tới kia cõi lòng tan nát đau đớn, Trần Viễn tinh thần còn rất yếu ớt, nhất thời không chịu nổi, đã hôn mê lần nữa.

Trần Viễn lần nữa khôi phục ý thức là bị bên ngoài phòng trập trập âm đánh thức.

Thân thể truyền tới đau đớn đã giảm bớt rất nhiều, Trần Viễn chồm người lên, trong tai nghe kia mơ hồ không chân thiết thanh âm, nghi hoặc lắm bầm: "Đây là đang làm âm ỉ gì chứ?"

Cầu Thặng đại nhân nghe được Trần Viễn động tĩnh, nhánh sừng sò lên cổ, đầu tiên là ân cần quan sát hạ Trần Viễn sắc mặt, khẳng định Trần Viễn đã không còn đáng ngại sau, lập tức đổi thành một bộ châm chọc mặt mũi: "Nhé, người tình a, bên ngoài người nghĩ đến người phải chết, đang ăn mừng đây."

Trần Viễn nghe lời này một cái sững sờ, trong đầu nghĩ chúng ta duyên không thể nào kém như vậy đi, tốt xấu ta coi như một cứu người vào nguy liếc anh hùng a.

Trần Viễn chống đỡ xuống đất đi tới trước cửa sổ, đẩy cửa sổ ra, bên ngoài truyền tới thanh âm nhất thời rõ ràng rất nhiều.

Lúc này, Các bên ngoài kỷ niệm hoạt động cũng đang tiến hành được cao triều, một tên đệ tử nước mắt lã chã, khàn cả giọng kêu rên nói: "Ô hô ai tai, Thiên Đạo Bất Công a! Người tốt sống không lâu, gieo họa di ngàn năm. . ."

Thân thể vừa vận một ít Trần Viễn rất tự giác đem "Gieo họa" cái mũ mang lên, nghe lời này, chỉ cảm thấy trước mắt từng trận biến thành màu đen.

Cũng không kiềm chế được nữa tâm trung khí phẫn, Trần Viễn lao ra cửa phòng, lên tiếng mắng: "Các người đám này vong ân phụ nghĩa Tiểu Vương tám trướng."

Thấy đột nhiên xuất hiện Trần Viễn thân ảnh, Tô Hoàng Từ kinh hi la lên: "Trần Viễn, người không việc gì?"

Ở bên một vị sư đệ, lau nước mắt nước, bi thương nói: "Không, đây là hồi quang phản chiếu. . ."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 59: Chỉ số thông minh bị chó nghiền ép

Một phen gà bay chó chạy sau, lắm hội (sẽ) cuối cùng bị làm sáng tỏ.

Tại chỗ các sư đệ sư muội trên mặt có nhiều chút thẹn, dù sao cho một người sống sờ sờ làm tang lễ chuyện ngu xuẩn như vậy nói ra quả thực quá xấu hổ.

Vì vậy là dời đi Trần Viễn chú ý cũng vì che giấu nội tâm quần bách, mấy cái nhiệt tình các sư đệ ba chân bốn cẳng đem Trần Viễn đỡ trở về phòng, an trí ở trên giường.

Sự tình rốt cuộc trở lại chính quỹ.

Các sư đệ sư muội gỡ xuống bên tai xài uống nâng ở trong tay, đứng xếp hàng từng bước từng bước tiến vào phòng chiêm ngưỡng Trần Viễn di dung, không đúng đúng là bệnh dung.

Sư đệ muội môn tình cảm rất là chân thành, từng cái đi qua Trần Viễn mép giường người đều thật sâu cúi đầu ba cái, lấy cảm ơn Trần Viễn vì bọn họ bỏ ra.

Trên giường nhỏ Trần Viễn chớp con mắt, chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm giác cảnh tượng này hình ảnh này có chút không đúng.

Xếp hạng cuối cùng Tô Hoàng Từ nhìn Trần Viễn, thần tình nghiêm túc, trịnh trọng kỳ sự cam kết: "Trần Viễn, ta nhất định hội (sẽ) báo đáp ngươi!"

Đội Tô Hoàng Từ sau khi đi, Trần Viễn khinh thường bĩu môi một cái: "Nam nhân hứa hẹn, hừ hừ. . . Không khẩu nanh trắng cũng không gấp lập cái chữ theo, ai tin a, ngươi còn không bằng ngay bây giờ cho ta nhiều chút Linh Thạch tới quả thực."

"Ta mới vừa rồi nghe có người nói báo đáp?" Một cái thanh âm đột ngột ở bên trong phòng vang lên.

"Chương môn?" Trần Viễn thấy rõ người tới thân ảnh, ngay cả vôi vàng đứng lên, một mực cung kính thi lễ một cái.

Mặc dù Trần Viễn hôn mê không biết chuyện đã xảy ra, nhưng nghĩ đến mình có thể nhanh như vậy khôi phục như cũ, trong đó nhất định có chương môn và môn phái rất nhiều tâm huyết bỏ ra.

"Nằm xuống nằm xuống, ngươi bây giờ thân thể còn chưa thật tốt, không cần đa lễ như vậy."

Lăng Đạo Tôn ánh mắt thân thiết nhìn Trần Viễn, dùng một loại rất là vui mừng giọng nói: "Ngươi lần này có thể tìm lại một mạng đúng là may mắn, mặc dù không biết ngươi làm những gì, nhưng ngày sau cát không thể lỗ mắng như thế."

Trần Viễn thâm đi vì nhiên gật đầu một cái, giờ phút này hồi tưởng lại ngày đó Thôn Phệ kia Hoang Thú sau đó tình hình, trong lòng vẫn là sợ hãi khôn cùng.

Gặp Trần Viễn gật đầu thụ giáo, Lăng Đạo Tôn vẻ mặt bộc phát hòa ái dễ gần.

Hắn tiếp tục mở miệng nói: "Hôm đó cứu sau khi ngươi trở lại, ngươi tình hình thật đã nguy cấp tới cực điểm, khí huyết nghịch hướng ngũ tạng Câu Phần, lúc nào cũng có thể toi mạng."

"Là ta mệnh Tôn trưởng lão không tiếc đại giới phung phí rất nhiều Thần Dược treo ở ngươi một miếng cuối cùng khí, đồng thời không tiếc nét mặt già nua bốn ba vạn dặm đi Dược Thần Tông cầu ba ngày ba đêm, rốt cuộc vẫn hồi ngươi cái này một chút hi vọng sống. Cho nên. . ."

Lăng Đạo Tôn lần Trần Viễn trước khi hôn mê bất tỉnh nhân sự, đem công lao đảm nhiệm nhiều việc, có thể Câu Thặng đại nhân chính là cơ bản rõ ràng sự tình ngọn nguồn.

Lúc này, Câu Thặng đại nhân nghe Lăng Đạo Tôn nói đầu tiên là trợn to cặp mắt, không dám tin tưởng nhất phái chương môn có thể dày như vậy nhan vô sỉ, rồi sau đó dứt khoát đem đầu chôn vào hai cái chân trước bên dưới, bởi vì thật sự là không nhìn nổi.

Lăng Đạo Tôn gặp Trần Viễn vẫn ngốc lăng không phản ứng chút nào bộ dáng, không nhịn được ho khan một tiếng, nhắc nhở: "Cho nên. . . Cái kia báo đáp. . . Khục khục."

Trần Viễn mới chợt hiểu ra, mặc dù tâm lý có chút kỳ quái chương môn vì sao như vậy thẳng thừng hiệp ân báo đáp, nhưng vẫn là rất lên đường bày ra

một bộ cảm on roi nước mắt bộ dáng, ngữ điệu thành khẩn nói: "Chương môn đại nhân ân cứu mạng, đệ tử không bao giờ quên, định đem khắc trong tâm khảm, hàm thảo kết vòng đề báo."

Lăng Đạo Tôn trên mặt lúc này mới lộ ra hài lòng nụ cười, trước khi đi, hần giống như lơ đãng câu hỏi: "Phụ thân ngươi nhưng là họ Hứa sao?"

"Họ Hứa?" Mặc dù không biết chương môn này hỏi ý gì, nhưng bị hỏi đến lai lịch Trần Viễn vẫn là bản năng nhắc lên một tia cảnh giác, "Chương môn nói đùa, đệ tử họ Trần danh xa, phụ thân tự nhiên cũng là họ Trần."

Lăng Đạo Tôn thuận miệng cười ha ha, tránh qua chuyện này không đề cập tới, chẳng qua là phân phó Trần Viễn nghỉ ngơi cho tốt, lại cáo từ rời đi.

Thời gian đã đến đêm khuya, có thể là hai ngày này ngủ quá nhiều, giờ phút này Trần Viễn không có chút nào buồn ngủ.

Ban ngày huyền não đã thối lui, lúc này trong phòng chỉ còn một người một chó mắt lớn trùng mắt nhỏ.

"Ngươi không cần tu luyện sao?" Trần Viễn hiếu kỳ hỏi, "Hiện tại nhanh giờ Tý, Linh Thú không đều dựa vào phun ra nuốt vào tinh hoa nhật nguyệt tới tăng thực lực lên sao?"

"Ngươi cũng không không có tu luyện sao?" Cầu Thặng đại nhân tức giận trả lời, "Nhân loại không đều dựa vào phun ra nuốt vào linh khí tới tăng thực lực lên sao?"

"Đó là đương nhiên là bởi vì ta là thiên tài, không cần tu luyện cũng có thể rất lợi hại." Trần Viễn chẳng biết xấu hổ khoe khoang.

"Thật là đúng dịp, Ta cũng thế." Cầu Thặng đại nhân liếc một cái.

Đối thoại tiến hành không đi xuống, Trần Viễn cảm giác bị ghen đến có chút khó chịu.

Xấu hổ yên lặng kéo dài rất lâu, Trần Viễn rốt cuộc lại tìm đến đề tài: "Mấy ngày trước đây trong chiến đấu, địch nhân tức không thể đem ngươi đã thương, thật giống như cũng không đem ngươi đánh đau, vậy ngươi vì sao trả (còn) biết sợ né tránh đây?"

Cầu Thặng đại nhân nhìn ánh mắt lấp lánh nhìn mình chăm chăm chờ đợi câu trả lời Trần Viễn, giống như đang nhìn một người ngu ngốc, nó giật nhẹ khoe miệng tựa hồ đang châm biếm:

"Lời này hỏi đến, nếu là có một đồng tiền hướng ngươi đập tới, tức không thể để cho ngươi bị thương cũng sẽ không đem ngươi đánh đau, như vậy ngươi sẽ không sợ hãi không né tránh?"

"Híc, " Trần Viễn không phản bác được, nhìn Cầu Thặng khinh bỉ nhân thân, thật sâu cảm giác mình chỉ số thông minh bị con chó áp chế.

Ưu thương đẩy cửa ra, Trần Viễn quyết định đi ra ngoài một chút, đổi một chút tâm tình.

Nửa đêm lúc Minh Viễn đỉnh, an tĩnh thêm tường hòa.

Mát mẻ Dạ Phong thổi lát phát mà qua, Trần Viễn buồn bực tâm tình hòa hoãn rất nhiều, dần dần lại có mấy phần Thủ Tịch đệ tử nên có hăm hở.

Hồi tưởng lại lần này sinh tử một đường gặp phải, Trần Viễn trong lòng không khỏi có chút thổn thức.

Đại nạn không chết tất có Hậu phúc tiết mục hàng năm chiếu phim, Trần Viễn tự nhiên cũng không thể ngoại lệ.

Trần Viễn cẩn thận kiểm tra thân thể của mình. Trong cơ thể đứt gãy sau lần nữa bị chữa trị kinh mạch trở nên so dĩ vãng càng cường nhận, như vậy có thể cho phép linh khí nhanh hơn lưu thông, sau này Trần Viễn thuật pháp uy lực lại vừa có thể lớn hơn mấy phần.

Mà cũng không phải máu chót, Trần Viễn phát hiện mình kinh mạch ở ngoài cũng có cỗ quái linh khí đang lưu động chậm chậm.

Loại này linh khí phương thức lưu động rất giống là Hoang Thú, Hoang Thú mặc dù cũng không có kinh mạch, nhưng chúng nó trong cơ thể lại có linh khí tồn tại, những thứ này linh khí mặc dù không có thể phóng ra ngoài đã thương địch thủ, lại có thể lúc nào cũng dễ chịu bản thân, để cho thân thể trở nên hơn cường đại.

Loại tình huống này xuất hiện, Trần Viễn khó tránh khỏi sẽ đem chi cùng mình Thôn Phệ dị năng liên hệ tới.

Đáng tiếc Trần Viễn vạn vạn không dám lại đi Thôn Phệ một đầu Hoang Thú làm nghiệm chứng, bởi vì hần không dám hứa chắc lần kế, mình cũng có thể vận tốt như vậy sống sót.

Bất quá vô luận như thế nào, thân thể xuất hiện loại biến hóa này là chuyện tốt.

Lúc này Trần Viễn sâu sắc cảm nhận được chính mình cường đại, hần tin tưởng, nếu là đúng thượng đồng giai đối thủ, mình có thể đánh một cái nửa!

Say mê vào chính mình cường đại sức chiến đấu bên trong Trần Viễn, đột nhiên phát hiện mình lại trong lúc vô tình đi tới luyện võ trường bên.

Bất quá cũng tốt, vừa vận đi vào hoạt động một chút gân cốt, Trần Viễn nghĩ như vậy đến.

Nhưng vào lúc này, một trận u oán tiếng khóc kèm theo ghen ngào phong thanh truyền tới Trần Viễn bên tai, Trần Viễn đẩy lòng mạnh mẽ hạ xù lông.

Cảnh giác nhìn thanh âm truyền tới phương hướng, Trần Viễn nghi ngờ nói: "Nữ quý?"

P/s: Convert by [Cao](#) ↔ [Tiên](#) , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Tôi nay ánh trăng thật là đẹp nha

Chờ hồi lâu, không có động tĩnh truyền tới, căn cứ địch không động ta động, địch động một cái ta chạy lung tung nguyên tắc, Trần Viễn dự định đi trước tìm tòi kết quả.

"Sư tỷ, tại sao là người?" Đột thấy rõ bóng người là ai sau, Trần Viễn thất kinh.

"A, Trần Viễn, thân thể người tốt?" Lý Vi phát hiện người đến là Trần Viễn sau, hơi thở mùi đàn hương từ miệng khẽ nhếch, cũng rất là ngoài ý muốn.

"Ừ, đã tốt hơn rất nhiều. Hai ngày này nằm quá lâu, cho nên đi ra đi một chút. Không nghĩ tới gặp sư tỷ người đang ở đây chuyện này. . ." Trần Viễn chỉ chỉ Lý Vi gò má nước mắt, muốn nói lại thôi.

Lý Vi kêu lên một tiếng, nghĩ đến bị Trần Viễn đệ tử này thấy chính mình âm thầm khóc bộ dáng, nhất thời cảm thấy vô cùng ngượng ngùng, luống cuống tay chân lướt qua hốc mắt muốn che giấu.

Trần Viễn nhìn trước mắt như bị sợ nài con giống nhau Lý sư tỷ, trong lòng có chút biệt dạng cảm giác.

Trong ấn tượng Lý sư tỷ vẫn luôn là như vậy thần thái phẫn chấn tự tin tự hào, không nghĩ tới hôm nay, Trần Viễn lại thấy nàng nhu nhược bất lực mặt khác.

Tốt nửa thiên tài thu thập lạnh lẽo Lý sư tỷ rốt cuộc có vài phần biết người sức lực, hần ngưng mắt nhìn Trần Viễn cặp mắt, do dự nửa ngày rốt cuộc nhăn nhó mở miệng: "Trần Viễn, thật xin lỗi."

Trần Viễn bị cái này không đầu không đuôi một câu xin lỗi làm cho sững sốt, rồi sau đó trong đầu hần linh quang chợt lóe, nghĩ đến một loại khả năng: "Âm thầm hộ vệ chúng ta giáo tập là người, có đúng hay không?"

Lý sư tỷ bụm mặt xấu hổ gật đầu một cái.

"Này, đều đi qua, ngược lại cũng không ra đại sự gì." Trần Viễn không phải là một lòng dạ hẹp hòi người, hơn nữa Lý sư tỷ bình thường đối hần cũng rất tốt, cho nên Trần Viễn rất nhanh thì quyết định tha thứ hần.

Nhìn Lý sư tỷ trên mặt vẫn là áy náy không an thần tình, Trần Viễn thử thăm dò mở miệng: "Nếu là sư tỷ ngại cảm thấy áy náy, không bằng bồi thường nhiều chút Linh Thạch cho sư đệ? Không nhiều, bốn năm trăm là được."

Lý sư tỷ nghe vậy thần kỳ biến hóa sắc mặt, thuận miệng cười ha ha, con người bốn phía loạn chuyển, đột nhiên chỉ mây đen che tháng bầu trời nói: "Mau nhìn, tôi nay ánh trăng thật là đẹp a!"

Trần Viễn mặt đầy buồn cười nhìn vị này sư tỷ, trong đầu nghĩ liền biết người sẽ là loại phản ứng này, bất quá vẫn là rất vui vẻ yên tâm thấy sư tỷ theo ai oán tự trách tâm tình bên trong thoát khỏi đi ra.

Nhìn Trần Viễn biểu tình, Lý Vi cũng kịp phản ứng Trần Viễn chẳng qua chỉ là trêu ghẹo hần thôi, nhất thời ngượng ngùng cúi đầu xuống, len lén le lưỡi, giống như là một làm chuyện sai hời tử như vậy, rất không giống hần trong ngày thường thành thực đánh đá.

Gặp Lý sư tỷ tâm tình tựa hồ tốt hơn một chút, Trần Viễn hỏi ra nghi ngờ trong lòng: "Cho nên sư tỷ hôm đó là rời đi sao? Ta sau đó vẫn luôn không có cảm giác được người tung tích."

Lý sư tỷ nghe vậy có chút ngượng ngùng, ấp a ấp úng vẫn không có mở miệng.

"Nếu là sư tỷ có liếc Ngôn Chi ẩn coi như, biết Đạo Sư tỷ là có nỗi khổ lại đủ." Trần Viễn rất là thân thiện nói.

Trần Viễn vừa nói như vậy ngược lại xua tan Lý Vi trong lòng do dự, trầm ngâm một phen sau, mở miệng nói: "Kỳ thực cũng không cái gì không thể nói."

"Ngày đó ta thu được phái khác sư tỷ truyền tới tin tức, nói tới Phùng Nhất Minh muốn kết hôn thân, nha, Phùng Nhất Minh chính là ta từng đề cập tới cái kia Đạo Lữ. . ." Nói đến chỗ này, Lý sư tỷ sắc mặt trở nên hồng, tỏ ra có chút ngượng ngùng.

"Đương nhiên cái này Đạo Lữ là giả á..., chẳng qua là ta. . . Chẳng qua là ta thuận miệng nói. Tóm lại, ngược lại ngày đó ta nghe tin tức này cũng rất tức giận rất thương tâm, liền muốn đi chính miệng hỏi một chút, hán Phùng Nhất Minh kết quả coi ta là cái gì."

Trần Viễn nghe đến đó, bất quá lòng nổi lên: "Nói như vậy, các người lúc trước có một chân?"

"Cái gì gọi là có một chân a, nói chuyện khó nghe như vậy." Lý sư tỷ tức giận đan xen, "Phùng Nhất Minh là Luyện Linh môn đệ tử, ta cùng hán là ở một lần trong thực tập nhận biết, lúc ấy hán đã cứu ta ra lệnh, ta đã cứu mạng hán, cho nên sau đó từ từ quen thuộc."

"Chẳng qua là sau đó theo hán ở Luyện Linh môn vị trí càng ngày càng cao, mà ta, không trúng tuyển Bản Tông đệ tử thân truyền, sau đó chúng ta liên lạc càng ngày càng ít, về sau nữa, chính là biết được hán muốn kết hôn Luyện Linh môn con gái chương môn tin tức."

"Chắc chắn, " Trần Viễn bình luận, "Xem ra còn là một Trần Thế Mỹ a."

"Cái gì?" Bất quá Lý sư tỷ cũng không ở ý, nói tiếp, "Vốn cho là đến hôn lễ hiện trường, ta nhất định hội (sẽ) đại náo một hồi, hung hăng mắng hán mấy câu, chính miệng hỏi một chút hán vì sao. Nhưng là chờ ta thật đến nơi đó, lại phát hiện ta đã không có thấy hán dự vọng."

"Khả năng, mấy năm nay chẳng qua chỉ là chính ta một phía tình nguyện chấp niệm a." Lý sư tỷ cô đơn than thở.

"Cho nên, người đem chúng ta đám này đáng thương đệ tử ném xuống bất kể, cũng chỉ là ngàn dặm xa xôi chạy tới liếc mắt nhìn?"

"Cái gì gọi là ném xuống bất kể?" Nhắc lên cái này, Lý sư tỷ một bụng oán khí, "Ngày đó ta do dự mãi, vẫn là suy nghĩ chính mình trách nhiệm, vốn là đều chuẩn bị không đi. Sau đó cũng không phải phát hiện người tu vi, trong đầu nghĩ người đều Trúc Cơ, nhất định có thể bảo vệ tốt những sư đệ này sư muội, cho nên ta mới có thể an tâm rồi đi."

Trần Viễn trong lòng âm thầm oán thầm, được rồi, nguyên lai cuối cùng đều là ta sai. . .

Bất quá nhân gia hiện tại tâm tình không được, Trần Viễn liền lười cùng với nàng so đo, ngược lại là mở miệng an ủi:

"Sư tỷ người đừng thương tâm, làm cho này loại người quá uống phí. Hán không muốn người, thuần túy là hán nhân quang quá kém. Giống như sư tỷ như vậy ưu tú nữ tử, thể diện lại có mấy người, ta trong ấn tượng sư tỷ tức. . ."

Lý sư tỷ miễn cưỡng mong đợi ánh mắt nhìn Trần Viễn, chờ đợi hán khen ngợi.

Thật không nghĩ tới Trần Viễn lúc này trong đầu đang điên cuồng nhanh đổi: Trong ấn tượng sư tỷ, thô bạo, độc lưỡi, keo kiệt? Ách, những thứ này từ thật giống như đều không phải là khen ngợi đi.

Trần Viễn gấp đến độ đầu đầy đại hán, gặp Lý sư tỷ ánh mắt đã do mong đợi từ từ trở nên nghi hoặc, dưới tình thế cấp bách bật thốt lên: "Người trước vân vân, để cho ta suy nghĩ một chút biện pháp nào. . ."

Lý sư tỷ nghe vậy hung hăng trừng Trần Viễn liếc mắt, bĩu môi một cái nói: "Được rồi, không cần hao tổn tâm cơ an ủi ta, ta mới không có vì hán tức giận đây."

Rồi sau đó, hán ngữ điệu nhẹ nhàng nói: "Không biết vì sao, khi ta đi hôn lễ, thấy tân nương từ lớn lên không tốt đẹp gì xem thời điểm, ta liền hoàn toàn không tức giận á."

Nghe lời này, Trần Viễn lắc đầu liên tục, mặt đầy không nói gì nhìn trước mặt Lý sư tỷ.

Lý Vi bị Trần Viễn ánh mắt nhìn đến có chút không biết làm sao, hỏi "Thế nào, ta nơi nào nói sai sao?"

"Ta sư tỷ a, ngài có thể dài một chút tâm đi. Người suy nghĩ một chút, người khác tình nguyện cưới một so người xấu đều không nguyện muốn người, người đây còn có thể cao hứng như thế?" Trần Viễn trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ.

"Người, " Lý sư tỷ mày liễu dựng thẳng, nộ khí đằng đằng.

Trần Viễn lúc này mới ý thức được, chính mình tựa hồ là nói cái gì không nên nói, không cần thận lại kích thích đến trước mặt nữ nhân.

"Hừ hừ" huyết sáo, Trần Viễn con mắt khắp nơi loạn phiêu, vội vàng muốn tìm một đề tài dời đi hạ Lý sư tỷ sự chú ý.

Đột nhiên, Trần Viễn chỉ mây đen giăng đầy mưa gió muốn tới bầu trời, nói: "Mau nhìn, tối nay ánh trăng thật là đẹp a!"

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Sư tử thiên phú bản năng

Bầu không khí tốt xấu hổ a, Trần Viễn thăm nói, ta hay là trở về bị chó khinh bỉ đi.

"Cái kia sư tử, ta đi trước a, " Trần Viễn giả bộ vội vã đáng về nói, "Đột nhiên nghĩ tới Linh Thú trả (còn) liên quan trong phòng đây, ta phải nhanh đi về, bằng không nó tùy chỗ đại tiểu tiện có thể làm sao bây giờ."

Lý Vi phớt thờ một tiếng bật cười, hướng Trần Viễn liếc mắt: "Được rồi, ngươi trở về đi thôi. Biết rõ ngươi không muốn nhìn thấy sư tử. Ngược lại. . . Ngược lại sau này ngươi cũng không hội (sẽ) lại nhìn thấy ta."

"Lại cũng không nhìn thấy?" Trần Viễn sững sờ, nhớ tới trước sư tử trong đêm tối kia thương tâm khóc sùi, trong đầu dâng lên một tia dự cảm không tốt. Nếu sư tử cũng không phải là khôn khéo vì tình, chẳng lẽ là. . .

"Sư tử, ngươi được bệnh bất trị không còn sống lâu nữa?" Trần Viễn kinh hãi.

"Ngươi mới chịu chết đây." Lý Vi gắt giọng.

"Chẳng qua là sau này, ta không còn là các ngươi giáo tập." Lý sư tử tâm tình đột nhiên có chút thấp, "Lần này ta tự tiện rời đi, vi phạm tông môn Kỷ Luật, mắc phải lớn như vậy sai lầm, các trưởng lão đã quyết định đem ta khai trừ ra Tông."

Trần Viễn im lặng, giờ mới hiểu được sư tử như thế thương tâm nguyên nhân.

Có thể trong chuyện này, Trần Viễn không giúp được gì. Thế nhân làm chuyện sai, dù sao phải bị trừng phạt. Nhất tông luật pháp, nghiêm ngặt nhất, chớ nói Trần Viễn bất quá là một Thủ Tịch đệ tử thôi, coi như hán giờ phút này đã là nhất phái chương môn, cũng không cách nào vi phạm môn quy Kỷ Luật làm việc.

Trần Viễn thu hồi muôn vạn suy nghĩ, nhẹ giọng hỏi "Kia sư tử ngày sau có tính toán gì không vậy?"

"Ta cũng không biết." Lý sư tử tâm tình thấp nói. Hắn ngẩng đầu lên, tham lam đánh giá bốn phía phong cảnh, giống như là muốn đem cái này từng ngọn cây cọng cỏ đáng về đều khắc sâu vào trong lòng.

"Từ nhỏ, ta lại ở chỗ này lớn lên. Môn phái đối với ta mà nói, phảng phất như là nhà ta. Nhưng là, nhưng là nhà này lại đột nhiên không quan tâm ta. . ."

Lý Vi thanh âm mang theo nghẹn ngào, vẻ mặt mờ mịt mà bắt lực.

Trần Viễn lẳng lặng nhìn sư tử, trong ánh mắt hơi có chút thương tiếc, trong đầu nghĩ chính mình có lẽ có thể giúp nàng làm những gì.

Suy nghĩ nhiều lần, Trần Viễn càng phát giác chính mình chủ ý có thể được, vì vậy mở miệng nói: "Sư tử, nếu không thì ta giới thiệu cho ngươi cái chỗ đi đi."

"Nhì?" Lý Vi nghe vậy cả kinh, ngẩng đầu lên nhìn Trần Viễn, nhấn nhá nói, "Nhưng là ta trừ Giáo sư thuật pháp cái gì khác đều không biết a."

Rồi sau đó hán giống như là nhớ tới cái gì đó, giọng kiên quyết nói: "Còn lại môn phái ta là sẽ không đi."

Trần Viễn khoát tay giải thích: "Không phải còn lại môn phái, nhắc tới, ta giới thiệu ngươi đi địa phương và Bản Tông cũng có rất nhiều sâu xa."

Lý sư tử trên mặt mới lộ ra nét mừng, lại nghe Trần Viễn nói tiếp: "Bất quá, ngươi đến nơi đó không phải đi đương giáo tập, mà là, đương phòng kế toán."

"Phòng kế toán?" Lý sư tử kỳ quái hỏi, "Quản tiền sao? Nghe cũng không tệ lắm, nhưng là ta không biết a."

Trần Viễn cũng rất khẳng định nói: "Yên tâm đi, sư tử, ta đối với ngươi có lòng tin. Đương giáo tập chẳng qua chỉ là ngươi sau Thiên Giác tinh thiên phú, mà quản tiền, chính là ngươi bẩm sinh bản năng a."

Lý sư tử nghe lời này luôn cảm giác có chút không đúng vị, tâm lý phân biệt rõ nửa ngày, cuối cùng là lĩnh ngộ tới: "Được a, ngươi là đang nói ta khu, đúng không?"

Trần Viễn không nói lời nào, chẳng qua là ăn một chút nhìn hẩn cười.

Lý sư ty bị Trần Viễn nhìn đến có chút ngượng ngùng, ấp úng giải thích: "Ta mới không phải tham tiền đây, chẳng qua là, chẳng qua là. . ."

Chẳng qua là nửa ngày cũng không có nói tiếp, Lý sư ty tức giận đan xen, tức giận tròn mắt nhìn Trần Viễn: "Được rồi, được rồi, ta đi là được."

Xoay người rời đi, Trần Viễn tâm tình rất tốt, không chỉ có giải quyết sư ty phiền não, còn là lấy bảo tìm tới thích hợp nhất kế toán Tổng Giám, càng hiếm có chuyện, cái này kế toán Tổng Giám tu vi bất phàm, thời khắc mấu chốt còn có thể hóa thân an ninh chủ quản.

"Ai, ai", sau lưng truyền tới sư ty thanh âm, Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút: "Sư ty, còn có chuyện gì sao?"

Lý Vi cúi đầu, ấp a ấp úng: "Cái kia, ngươi còn chưa nói ta tiền tháng là bao nhiêu đây. . ."

Thứ 2 Thiên Nhất sớm, Trần Viễn liền lên đường xuống núi.

Nhấn trừ vật bên trong Linh Thạch thực tập lúc đã dùng xong, Trần Viễn chuẩn bị xuống núi lấy nhiều chút dự bị, còn phải cho mập mập giới thiệu một chút sắp tới Lý sư ty.

Nếu là im lặng không lên tiếng an trí cá nhân đi vào, mặc dù mập mập không hội (sẽ) cự tuyệt Trần Viễn an bài, nhưng khó tránh hội (sẽ) trong lòng sẽ có ngăn cách, hội (sẽ) hoài nghi có phải hay không Trần Viễn không tín nhiệm hẩn, vì vậy mới an bài một người như thế tới giám thị.

Cho nên một ít khả năng sinh ra ngăn cách trong chuyện, Trần Viễn rất là chú ý.

Lần này Lý Vi không có đồng hành, hẩn còn có chút trong môn phái sự vụ cần phải giao tiếp, vì vậy, hầu ở Trần Viễn bên người chỉ có Cầu Thặng đại nhân.

Liệt Dương treo cao. Đi trên đường, Trần Viễn có chút khát, ngưng ra một đoàn Thủy Cầu, chính mình uống một hớp, sau đó đưa tới cho Cầu Thặng.

Cầu Thặng đại nhân lắc đầu một cái, cự tuyệt Trần Viễn hảo ý. Trần Viễn suy nghĩ một chút, nhảy ra hai viên môn phái phát hạ Bồi Nguyên Đan, ném trong miệng một viên coi là là đường đậu như vậy dất băng móm, còn lại một viên lại đưa tới.

Cầu Thặng đại nhân vẫn cự tuyệt. Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút: "Ta thấy còn lại Linh Thú đều thật thích ăn Linh Đan a, thế nào đến ngươi cái này ngoại lệ?"

Nghiêng đầu suy nghĩ một chút, Trần Viễn không xác định nói: "Gặp ngươi tới nay, thật giống như chưa từng thấy ngươi uống nước ăn đồ vật?"

Biết rõ Trần Viễn không ăn một bộ kia, Cầu Thặng đại nhân không có lại đem nó vương bá chỉ khí tàn mát ra, giờ phút này chẳng qua là từ tốn nói: "Chút phàm tục vật, há có thể vào đến Bàn Thánh mắt?"

Trần Viễn ngạc nhiên nói: "Ngươi chưa bao giờ tu luyện, đối với (đúng) tăng thực lực lên không có hứng thú cũng không ăn uống, không có miệng lưỡi chi dục trên đời này sợ cũng khó có được tìm tới một con Mẩu Cầu còn dư lại, vậy ngươi còn sống rất không thái độ a."

Cầu Thặng đại nhân xem Trần Viễn liếc mắt, không trả lời hẩn vấn đề, mà là phản hồi "Trần Viễn, ngươi nói người tu đạo dùng mọi cách tâm tư muôn vàn vạch kế hoạch, là vì cầu Trường Sinh sao?"

Nghe lời này, Trần Viễn mặc dù không biết vì sao Cầu Thặng đột nhiên đề lên cái đề tài này, nhưng vẫn là hiền lành gật đầu đạo (nói): "Hẩn. . . Đúng không."

Cầu Thặng đại nhân đột nhiên nhìn Trần Viễn: "Nếu để cho ngươi Trường Sinh, lại đoạt ngươi tự do, ngươi nguyện ý không?"

Lần này Trần Viễn không có trả lời do dự: "Đương nhiên không muốn, như vậy Trường Sinh không bằng chết tính."

Cầu Thặng đại nhân lộ ra một cái châm chọc nụ cười: "Chỉ tiếc thế nhân nhiều ngu muội, thường thường lại đem thủ đoạn trở thành mục đích, lại quên Trường Sinh chẳng qua chỉ là là duyệt tẫn thế gian bách thái, ném nhân gian lạnh ấm a."

"Đạo lý ngược lại không sai, nhưng vì cái gì lời này từ trong miệng ngươi nói ra kỳ quái như thế đây. Còn nữa, ngươi theo ta nói những thứ này làm gì?" Trần Viễn nghi hoặc không hiểu.

Cầu Thặng đại nhân lộ ra một cái ý vị thâm trường nụ cười: "A, không biết gì phạm nhân. Ngày sau, ngươi từ sẽ biết."

"Ai yêu, ta đây bạo tính khí, " Trần Viễn xóc lên Cầu Thặng liền cho té xuống đất, còn không hà giận liều mạng đập lên hai chân, "Chém gió không được, ngươi nhất định phải trang bức? Ngươi cái gì đều biết, vì sao không biết ta đáng giận nhất giả thân giả quý, vì sao không biết lời nói này đi ra liền muốn bị đòn?"

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Mỗi người đàn bà trong lòng đều có chỉ cạp cái

Cầu Thặng đại nhân lời nói mang đến chút buồn bức tình, chờ đến Trần Viễn đến Phong Vân thành lúc, lại đều đã tiêu tan không thấy.

Nhìn tùy ý có thể thấy "Thoải mái tù lạnh, nguyên lai sinh hoạt có thể thoải mái hơn", "Uy lực máy điều hòa không khí, nắm giữ Hạch Tâm Luyện khí" các loại tiêu ngữ, Trần Viễn trong lòng luôn có nhiều chút không muốn người biết hơi đặc ý.

Loại này đặc ý, không chỉ có đến từ những thứ này tiêu ngữ, càng đến từ Trần Viễn cho thế giới này mang đến điểm một cái thay đổi.

Những thứ này thay đổi giống như nhánh nhánh ngọn bút, ghi chép xuống Trần Viễn ở cái thế giới này lưu lại dấu vết.

Trần Viễn đi tới lấy bảo chung quy tiệm lúc, nguyên bản không tệ tâm tình trở nên tốt hơn.

Kia hi rợn rợn như tràn vào trong điểm nam nữ già trẻ, phảng phất giống như từng viên sinh động hoạt bát Linh Thạch, hoạt bát đi vào Trần Viễn túi.

Đi tới hậu viện, mập mạp không có ở đây, Trần Viễn cũng không ở ý. Gần nhất mập mạp chính trừ mưu lấy đem lấy bảo mở ra Phong Vân thành, thỉnh thoảng muốn đi ra ngoài khảo sát một phen.

Đem trong mật thất bán thành phẩm từng cái làm xong Cẩm Chế, Trần Viễn đã là một môi đầu đầy đại hân.

"Cái này chết mập mạp tâm cơ thật sâu a, có đầy đủ Linh Thạch phụ trợ tu luyện, tu vi trả (còn) tăng lên chậm như vậy, nhất định là vì lười biếng. Đây cũng gần một năm, còn chưa tới có thể phóng ra Cẩm Chế Luyện Khí Ngũ Trọng." Trần Viễn trong lòng âm thầm oán thầm đạo (nói).

Bất quá Trần Viễn tựa hồ quên, hân như vậy tâm tâm niệm niệm mong đợi mập mạp thăng cấp nguyên nhân, cũng bất quá chính là muốn trộm lười a.

Trong mật thất chỉ có một người một chó, Trần Viễn cũng sẽ không chiếu cố đến hình tượng, ngồi liệt trên đất.

Mặc dù còn có Cầu Thặng đại nhân tại chỗ, bất quá Trần Viễn luôn cảm giác không cần thiết cảm kỵ nó, móc ra mấy khối Linh Thạch, liền chuẩn bị bỏ sung tiêu hao.

Cầm trong tay Linh Thạch, Trần Viễn con ngươi vòng vo một chút, đột nhiên làm Xuất Thần bí đáng về đối với (đúng) Cầu Thặng nói: "Xem ta cho ngươi biến hóa cái ảo thuật nha."

Đang khi nói chuyện, Trần Viễn dị năng phát động, ngay tại hai cặp con mắt nhìn kỹ, viên kia Linh Thạch nhanh chóng thu nhỏ lại thẳng đến không thấy.

"Thế nào, lợi hại?" Trần Viễn được nước vạn phần, nhìn Cầu Thặng, chờ nó thần phục cùng sùng bái.

"Ngây thơ." Cầu Thặng đại nhân ngôn ngữ khinh thường, nhàn thản chê.

Trần Viễn có vẻ không vui, buồn bức vạn phần.

Lúc này, Cầu Thặng đại nhân theo Trần Viễn trong tay điều qua một khối Linh Thạch, rắc mấy cái cắn nát trực tiếp nuốt vào trong bụng, khoe khoang nhìn Trần Viễn: "Nhìn thấy ta đây răng lợi chưa? Đây mới gọi là lợi hại."

Theo trong mật thất sau khi ra ngoài, Trần Viễn chỉ cảm thấy thế giới hoàn toàn u ám, mấy ngày nay bên trong liên tục bị con chó khi dễ, chính mình lại vô lực đánh trả.

Duy nhất có thể thắng được sợ cũng chỉ có võ lực, có thể nhìn bị hận ở xó xỉnh đánh no đòn nửa giờ, lại mặt đầy không có vấn đề Cầu Thặng, Trần Viễn trong lòng tràn đầy như đưa đám.

May vào lúc này có cái đột nhiên tin tức truyền tới, đem Trần Viễn theo hoài nghi nhân sinh trong thống khổ cứu ra.

"Kỳ quái, mập mạp lại không có ở đây, hân tìm ta có thể có chuyện gì?" Trần Viễn vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, ký thác tiểu nhị mang đến nhắn lời là hân đệ muội, mập mạp vợ Tú Tú.

Bất quá Tú Tú cũng không ở tại nơi này lấy bảo trong điểm, xuyên qua hai con đường sau, Trần Viễn rút cuộc đi tới mập mạp mới Kiến Phủ đề.

"Cái gì, người nói Lý Xuân khả năng bỏ nhà ra đi?" Mới đi vào trong phủ, Trần Viễn chỉ nghe một cái đề cho ngoài ý liệu của hần tin tức.

Tú Tú một bộ huyền nhiên ướt át bộ dáng, cúi đầu nói: "Lý Xuân hần lần này đi Thiên Hòa thành, lên đường trước nói qua bảy tám ngày liền có thể đi vòng vèo, nhưng này đều đi qua gần nửa tháng."

Trần Viễn có chút không hiểu: "Nhưng này cũng không cái gì đi, khả năng hần có cái gì sự tình trở ngại đây. Mà còn hần chuyến này phải đi khảo sát mở phân điểm, nếu là tìm được thích hợp địa phương, dừng lại thêm mấy ngày chuẩn bị công việc cũng rất bình thường a."

"Không phải, lúc trước Lý Xuân hần cũng có trở ngại không về tình huống, có thể mỗi lần đều hội (sẽ) sớm sai người truyền về tin tức đề cho ta không muốn lo lắng, nhưng lần này một chút tâm hơi cũng không có, mà còn. . ." Nói tới chỗ này, Tú Tú lời nói có chút ấp a ấp úng lên, "Hần trước khi đi, giữa chúng ta nào nhiều chút mâu thuẫn."

"Nào điểm mâu thuẫn liền muốn bỏ nhà ra đi?" Trần Viễn cảm thấy có chút kỳ quái, "Mập mập không đến nỗi như vậy hành động theo cảm tình đi."

Tú Tú muốn nói lại thôi, tốt nửa ngày mới mở miệng: "Ồ kia, nhất thời ta cũng không nói rõ ràng, Trần đại ca người đi theo ta đi."

Tú Tú dẫn Trần Viễn xuyên qua đình viện, đi qua hành lang, đi tới một gian trước nhà lớn, Tú Tú đẩy cửa thẳng đi vào, Trần Viễn nhưng ở trước cửa dừng bước.

"Thế nào Trần đại ca, mau vào a, ta có đồ vật phải cho người xem." Tú Tú nửa ngày không thấy Trần Viễn đi vào, quay người hỏi.

"Cái này không tốt lắm đâu." Trần Viễn trên mặt tràn đầy do dự, hần đã nhận ra trước mắt nhà lớn chính là phòng ngủ chính, mập mập đại hôn lúc hần trả (còn) đi vào nào qua đây, có thể tình huống trước mắt. . .

Trần Viễn suy nghĩ một chút, uyển chuyển khuyên nhủ: "Tuổi trẻ vợ chồng thỉnh thoảng có chút tranh chấp là rất bình thường. Coi như Lý Xuân hần bỏ nhà ra đi, để mọi người cũng không nên như thế trả thù hần đi, huống chi ta vậy thì các người đại ca đâu."

Nghe lời này, Tú Tú đầu tiên là mặt đầy mờ mịt, rồi sau đó giống như là đột nhiên minh bạch cái gì đó, đỏ bừng cả khuôn mặt e thẹn nói: "Trần đại ca người đang suy nghĩ gì đây."

Gặp Trần Viễn vẫn là không hề bị lay động, Tú Tú dứt khoát lôi Trần Viễn ống tay áo, kéo hần vào phòng bên trong.

"Khụ, nguyên lai chính là cái này chuyện a," Trần Viễn mặt đầy ngượng ngùng, phát hiện mình quả nhiên là lấy lòng tiểu nhân tốc độ phụ nhân chi bụng. "Không phải là ở giường đuôi quý một đêm sao, bao lớn chút chuyện a, Lý Xuân hần da dày thịt béo, sẽ không đề ở trong lòng."

Nguyên lai, đi vào trong nhà, Tú Tú chính là nói cho Trần Viễn, ở mập mập trước khi rời đi một ngày, bọn họ từng cùng đi ra ngoài đi dạo phố. Ở trên đường lúc, mập mập không chớp mắt nhìn chăm chăm một cái cô nương xinh đẹp, lúc ấy liền chọc giận Tú Tú. Sau khi trở lại, Tú Tú không chỉ có đôi mập mập một bữa, trả (còn) để cho hần ở giường đuôi suốt quý một đêm.

Chẳng qua là Trần Viễn cảm thấy có chút kỳ quái, chuyện này ngoài nhà nói không là được sao, làm gì nhất định phải vào cái này trong phòng đây.

Lúc này lại thấy Tú Tú khá có chút ngượng ngùng mở miệng: "Cái kia, cuối giường mảnh đất kia mặt, có chút đặc biệt."

Mặt đất có thể có cái gì đặc biệt? Trần Viễn về mặt vô cùng nghi hoặc đi tới cuối giường, vén lên đang đắp thảm. Nhất thời, Trần Viễn đồng tử hơi co lại, "Tì" một tiếng, mãnh liệt ngược lại hút ngậm khí lạnh.

Chỉ thấy chỗ kia mặt đất, không giống với còn lại địa phương trải bằng phẳng tấm đá xanh, cuối cùng cần mấy chục ngón út lớn nhỏ dùi đá.

Tú Tú cúi đầu tiếng như văn nột: "Bình thường ta đều là để cho mập mập quý đầu giường, kia Thiên Nhất vận may đến ác, cho nên để cho hần quý cuối giường đi."

Bình thường. . . Ngày ấy. . . Trần Viễn trong lòng than thầm, mập mập này cũng qua là ngày gì a, khó trách Tú Tú hội (sẽ) hoài nghi hần bỏ nhà ra đi.

"Cho nên mập mập nghe được người đề cho hần quý cuối giường, dưới con nóng giận liền đi?" Trần Viễn đứng.

"Hần dám?" Tú Tú mày liễu dựng thẳng, mà đi sau hiện có chút không ổn, lại lạnh lẽ hạ thấp giọng, "Hần, hần quý một đêm, sáng sớm ngày thứ hai lại đi."

Trần Viễn nhìn thấp khuôn mặt nhỏ nhắn, lắc lắc vạt áo, tỏ ra đặc biệt nhu nhược như nước diêm đạm đáng yêu đệ muội, trầm mặc không muốn nói chuyện.

Mặc dù tình nguyện tin tưởng mập mập là chìm đắm trong cái nào thanh lâu trong ôn nhu hương tìm kiếm an ủi, cũng không tin tưởng mập mập nhà mình Tú Tú một đi không trở lại, nhưng Trần Viễn vẫn là đáp lời ủy thác đi tới Thiên Hòa thành.

Chẳng qua là nhìn cái này lui tới như dẹt củi đám người, Trần Viễn buồn rầu, cái này từ đâu tìm được đây?

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Người xem giao dịch này như thế nào?

Lần thực tập này nửa đường chết yếu sau, trong phái quyết định mười ngày nghỉ kỳ lại không có biến hóa.

Thời gian trả (còn) với rộng rãi, cho nên Trần Viễn giờ phút này cũng không lo lắng. Đi vào Thiên Hóa thành sau, Trần Viễn dự định trước tìm một chỗ ở nghỉ ngơi.

Tìm khách sạn trên đường, Trần Viễn nhìn thấy có chiếc xe ngựa hướng cửa thành phương hướng vội vã đi.

Trần Viễn sờ dĩ hội (sẽ) chú ý chiếc xe ngựa này, là bởi vì trước xe ngồi một vị ngự người, mặc quần áo trang sức để cho Trần Viễn mơ hồ cảm thấy có chút quen thuộc.

Không nghĩ tới tên kia ngự người cảm giác rất là bén nhạy, đi qua Trần Viễn lúc hung hăng nguyệt hấn một cái, không khách khí nói: "Xú tiểu tử, nhìn cái gì vậy?"

Trần Viễn thu hồi ánh mắt, thản nhiên cười.

Cầu Thặng đại nhân bánh liếc mắt đi xa xe ngựa, chuyển hướng Trần Viễn hỏi "Người kia chủ người đây, ngươi làm gì vậy trả (còn) cười?"

"Không có gì, chỉ là muốn lên lúc trước xem qua một cái cổ sự."

"Câu chuyện gì?" Cầu Thặng đại nhân mạnh khỏe kỳ hỏi.

Nhàn rồi vô sự, Trần Viễn liền cho Cầu Thặng nói về câu chuyện kia tới.

Có thiên, cổ sự nhân vật chính đi ngang qua một chiếc bay nhanh xe ngựa, cũng đụng phải cái phách lối ngự người quát lớn cho hắn "Xú tiểu tử, nhìn cái gì vậy" .

Chỉ bất quá nhân vật chính cũng không giống như Trần Viễn như vậy lười để ý biết, mà là trở về câu "Liền nhìn người sao?"

Kia ngự người nhất thời mất hứng, trong đầu nghĩ tiểu tử người còn rất phách lối a, có tin hay không Lão Tử gọt người.

Nhân vật chính ngông nghênh kiên cường, nói người có gan sẽ tới gọt a. Vì vậy hai người liền bình bình bång bång làm, kết quả nhân vật chính không cần thận sảy tay đem cái này ngự người cho đánh chết.

Lần này nhân vật chính có thể gây chuyện lớn rồi, nguyên lai kia ngự người lại là một Đại Phái Ngoại Môn đệ tử, mà còn cái này Đại Phái bao che nhất, vì vậy phải một đám người đi trước đuổi giết nhân vật chính. Có thể đuổi giết được cuối cùng, nhân vật chính không chỉ có khoảng không máu giết ngược, mà còn công lực tăng mạnh.

Sau đó ở nơi này Đại Phái không chết không thôi nhào vào cùng chen ép bên dưới, nhân vật chính đủ loại gian khổ đủ loại kỳ ngộ. Cuối cùng không chỉ có diệt cái này môn phái, mà còn đi lên độc bá thiên hạ con đường.

Hết thấy các thứ này đều bắt đầu tại lúc ban đầu chiếc kia xe ngựa. Cho nên sau đó, mọi người ở nhắc tới nhân vật chính nổi lên lúc, đều nhất định lại nói thượng một câu "Theo bắt đầu từ thời khắc đó, bánh xe lịch sử bắt đầu chuyển động lên, ào ào về phía trước. . ."

Cầu Thặng đại nhân lại nghe không hiểu cái này ngành, mặt đầy mờ mịt: "Này cũng cái gì lời nói điên khùng."

Trần Viễn về mặt buồn bực, trong lòng tràn đầy Bá Nha khó gặp Từ Kỳ buồn bã tình.

Tìm tới khách sạn, định xong gian phòng. Mới vừa ngồi xuống nghỉ ngơi biết, Trần Viễn đột nhiên đánh một cái đầu: "Ta nghĩ ra rồi, cái kia ngự người mặc là Luyện Linh môn quần áo trang sức, năm ngoái ta cùng bọn họ trả (còn) lên qua điểm mâu thuẫn."

"Liền chút chuyện nhỏ này đáng giá người nhất kinh nhất sợ sao?" Cầu Thặng đại nhân chẳng thèm ngó tới, "Xe ngựa kia bên trong lấy hai cỗ thi thể ta đều không nói đây."

"Thi thể?" Trần Viễn lẳng lẳng.

"Đúng vậy, hắn là không có chết bao lâu, một người trong đó nhân khí vị ta còn rất quen thuộc, trước mấy thời điểm ta ăn viên kia Linh Thạch thượng thì có này nhân khí tức."

Trần Viễn trong lòng căng thẳng, Cầu Thặng ăn viên kia Linh Thạch lấy từ phòng kho, mà trong kho phòng Linh Thạch cũng đều là mập mạp bỏ vào, chẳng lẽ nói. . .

Trần Viễn phần nộ đan xen: "Người thế nào không nói sớm?"

"Người cũng không hỏi ta a, " Cầu Thặng đại nhân nói làm bầm, chẳng qua là lời nói còn chưa lên tiếng, liền bị Trần Viễn xóc lên tới.

Đội phục hồi tinh thần lại, Cầu Thặng đại nhân phát hiện mình đã đến mới vừa rồi gặp xe ngựa kia địa phương.

"Người còn có thể tìm tới xe ngựa kia tung tích sao?" Trần Viễn lo lắng hỏi.

"Đây có gì liếc, chính là chuyện nhỏ đối với (đúng) Bản Thánh mà nói. . ." Chẳng qua là trong lúc lơ đãng, nhìn thấy Trần Viễn cực kỳ gắng sức kiểm chế lại như cũ càng ngày càng lạnh lẽo về mặt, Cầu Thặng đại nhân nói chuyện âm thanh bất tri bất giác tiêu đi xuống.

"Đi suốt sau đó quẹo phải ra khỏi cửa thành." Cầu Thặng đại nhân rất sáng suốt biến thái tốc độ.

Trần Viễn theo Cầu Thặng chỉ dẫn, truy lùng xe ngựa kia dấu vết ra khỏi cửa thành, chạy hơn mười dặm sau đó đến cái hẻm lách rừng hoang.

Ở một nơi đang đắp đất mới, hắn là mới vừa đào liền hố to trước, Trần Viễn dừng bước.

Mê mê đang ở trước mắt, có thể Trần Viễn nhưng trong lòng vô cùng thấp thòm, hắn sợ hãi nếu là vén lên tầng này thật mỏng đất mặt, hắn ở cái thế giới này người bạn thứ nhất cái kia hèn mọn lại nhiệt tình, háo sắc thêm trượng nghĩa mập mạp, liền muốn từ đó rời hắn mà đi.

Cầu Thặng đại nhân mạnh khỏe kỳ đánh giá Trần Viễn, không thể hiểu được hắn đột nhiên yên lặng.

"Nếu không phải người, vậy rất tốt nếu thật là người, như vậy nhất định sẽ có người cho người chôn theo!" Trần Viễn nhàn thần dần dần kiên định, hít một hơi dài, vận công vệt ra che giấu thi thể đất mặt.

Thấy rõ hoàng thổ phía dưới cho, Trần Viễn thở ra một hơi dài. Hai cái này gặp bất hạnh người, Trần Viễn đều biết. Một người là trong tiệm tiểu nhị, một người khác chính là mập mạp sau đó hộ vệ.

Là người khó tránh khỏi có thân sơ xa gần, thấy rõ không phải mập mạp, Trần Viễn mặc dù trong lòng buồn lòng một chút, nhưng nội tâm cảm phần lại không có giảm bớt, đối với (đúng) hung thủ cừu hận, càng là chưa từng yếu bớt chút nào.

Trần Viễn nhìn về phía Cầu Thặng, thần tình nghiêm túc hỏi "Người có thể truy xét được mập mạp tung tích sao?" Rồi sau đó, Trần Viễn nghĩ đến Cầu Thặng cũng chưa gặp qua mập mạp, dối lời nói hỏi "Cái kia lái xe gia hỏa mùi người còn nhớ sao?"

Cùng thời khắc đó, tối tăm trong địa lao.

Hai cái hung thần ác sát tay cầm trường tiên trắng hán, chính không có hảo ý nhìn trước mặt trói một cái mập mạp.

Cái này mập mạp chính là không rõ tung tích Lý Xuân.

Mập mạp bây giờ còn là đầu óc mơ hồ trạng thái. Bảy tám ngày trước hắn kể cả hai người thủ hạ bị tên này thân phận không rõ người bắt lại, có thể bắt trở lại sau những người này chẳng qua là đem mập mạp nhốt vào trong lao sẽ không động tĩnh.

Trừ mỗi ngày cung ứng ăn một bữa uống bên ngoài, liền không còn có người lý gặp qua bọn họ, một lúc sau, cái này mập mạp tâm lý càng ngày càng thấp thòm.

Cho đến sáng nay, sự tình rốt cuộc có biến hóa, đầu tiên là mập mạp hai người thủ hạ bị người mang đi ra ngoài, sau đó lại tới đây hai cái trắng hán, bày ra một bộ tra tấn ép cung tư thái.

Mập mạp run lẩy bẩy cố giả trang ra một bộ hiển mị đáng vẻ, lấy lòng hỏi "Hai vị anh hùng, không biết ta hai vị kia đồng bạn đi chỗ nào?"

Hai người Trung Phụng khuôn mặt cái kia "Phi" một tiếng, đáp: "Kia hai cái quỷ nghèo, đàn ông gặp ép không ra mồm, để cho bọn họ cút đi."

Nghe lời này, mập mạp trong lòng buồn lòng một chút: Nguyên lai đám người này chẳng qua là vì cầu tài sản mà thôi.

Nghĩ tới đây, mập mạp cẩn thận từng li từng tí hỏi "Kỳ thực, ta cũng không cái gì mồm. Nếu không thì, chào hai vị hán cũng cho ta cút đi tỉnh?"

Phe kia khuôn mặt hán từ sững sờ, tiếp đó ha ha cười nói: "Ha, ta trả (còn) lần đầu biết người gặp như vậy tìm chết, đàn ông nói cút đi nhưng là cho người đầu người cút đi, từ nơi này thế gian cút đi."

Mập mạp ngẩn ra, sau đó minh bạch, kinh hoàng đan xen hét: "Các người đem ta hai cái đồng bạn giết?"

Mặt vương hán tử một bộ dừng dừng về mặt, hét lên: "Gấp cái gì, người tử kỳ cũng không xa."

"Ai, lão Nhị người im miệng."

Bên cạnh cái kia một mực trầm mặc hán tử mặt nhọn mở miệng: "Đừng nghe hán tử dọa, người nếu là hảo hảo phối hợp, chúng ta làm sao hội (sẽ) hại tính mạng người đây."

Tiếp đó, hán tử về mặt ôn hòa nhìn về phía mập mạp: "Chỉ cần người nói cho ta biết da trắng mỹ cách điều chế, lại cho ta hai cái Trần Đồ, ta để cho người một cái đường sống."

"Người xem, giao dịch này như thế nào?"

Mập mạp xem mặt nhọn liếc mắt, sau đó cúi đầu xuống, rơi vào trầm tư.

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Lão Lý gia căn (cái) sợ là muốn gãy

Phùng quân sự ngồi một mình trong phòng, vuốt căng ót.

Gần nhất một thời gian, hán tử chuẩn bị mở con trai hôn lễ, thật coi như là phí hết tâm thần.

Ai có thể để cho hán tử có cái như thế ưu tú con trai đây?

Không giống với Phùng quân sự gần trăm năm Kỷ mới là một Trúc Cơ Kỳ, con của hán tử tuổi không đủ năm mươi liền có Nguyên Anh tu vi, lại cưới Luyện Linh môn con gái chương môn làm vợ, càng được công nhận là là nhiệm kỳ kế chức chương môn thích hợp nhất người thừa kế.

Nghĩ đến con mình, Phùng quân sự nội tâm tràn đầy tự hào, mặc dù, đứa con trai này có chút coi thường hán tử. . .

Tân nương tử xuất thân cao quý, chính là Thiên Chi Kiều Nữ. Phùng quân sự nhưng chỉ là nhân gia thuộc hạ một cái ngoại môn quân sự, mà ngay cả cái này quân sự vị đều là dính con của hán tử quang mới có thể lên làm.

Cho nên, là không ném con trai mặt mũi, là làm cái nò này nò mặt hôn lễ, Phùng quân sự không chỉ có hao hết tâm thần, càng là tan hết gia tài.

Bây giờ đừng nói đáp ứng cho thủ hạ ban thưởng, ngay cả bọn họ hạ Nguyệt Nguyệt lệ, đều bị Phùng quân sự dùng tiền của công đến không còn một mống.

Cũng may chính mình vận khí không tệ, lại đụng phải cái kia dê béo.

Năm ngoái, Phùng quân sự nghe nói một loại gọi là da trắng mỹ đan được mới vô cùng được hoan nghênh, từ một gia kêu lấy bảo cửa hàng ở bán.

Là người thì có yêu thích, Phùng quân sự mặc dù tu đạo thiên phú không được, lại rất là si mê với Luyện Đan, đối với (đúng) cái này da trắng mỹ đan thuốc cũng lên hiếu kỳ.

Hỏi thăm được nhà này cửa hàng thật giống như không có bối cảnh gì, Phùng quân sự liền lên mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt lòng. Kết quả không nghĩ tới lại hung hăng ăn quất.

Sau khi trở lại, Phùng quân sự đã từng khiển trách người điều tra qua, phát hiện cái kia Ứng Thiên Tông thiếu niên tuần kiệt Phong Tiêu Tiêu cùng cái này cửa hàng không có quan hệ gì, hán tử chẳng qua là tình cờ đi ngang qua, Phùng quân sự lúc ấy liền muốn trả thù trở về.

Chẳng qua là trong môn bạn chuyện, nhất thời quên chuyện này.

Có thể vài ngày trước bên trong Phùng quân sự đi hái làm lễ phẩm lúc, không nghĩ tới lại gặp cái kia lấy bảo tiệm người. Nếu đụng vào trước mặt mình đến, Phùng quân sự đương nhiên không có bỏ qua cho đạo lý, lúc này sai người đưa bọn họ bắt lại.

Đang hết bận hôn lễ sau, Phùng quân sự rốt cục thì rảnh tay thu thập những thứ kia không có mất gia hỏa.

Nghĩ tới đây, Phùng quân sự cao giọng hô: "Người đâu."

Đội một tên Hắc Y tạp dịch đi nhanh vào phòng sau, Phùng quân sự hỏi "Thế nào, hỏi ra cái gì chưa?"

"Khải bẩm lão gia, anh em nhà họ Đồ trước tra hỏi kia mập mạp hai người thù hạ, không có thu hoạch gì, đã đem hai người kia xử lý. Bọn hắn bây giờ hẳn là ở thâm vãn chính chủ."

Phùng quân sự đối với (đúng) kia hai cái tùy tùng táng mạng cũng không một chút quan tâm, chẳng qua là thúc giục: "Người đi nói cho anh em nhà họ Đồ, để cho bọn họ nhanh một chút. Trước ngày mai, không, nội trong hôm nay sẽ phải bị ta hỏi lên."

"Ừ." Kia người làm mặc dù linh mệnh đi, lại nghi ngờ trong lòng, trong đầu nghĩ người này đều bắt lại, còn có thể để cho bọn họ chạy phải không, không hiểu vì sao nhà mình lão gia vội vàng như vậy.

Phùng quân sự chú ý tới kia rồi đi tạp dịch nhân thân, bấu môi một cái, trong đầu nghĩ, nếu không thì nhanh lên một chút ép ra nhiều chút mỡ, hai ngày nữa phát tiền tiêu hàng tháng thời điểm lão gia ta lại không cầm ra tiền đến, các người đám nhóc con này không được tạo phản à?

Đến Phùng quân sự thúc giục, anh em nhà họ Đồ, cũng chính là trong địa lao hai cái ác hán, cũng lười lại bày ra bộ kia dối trá sắc mặt.

Kia mặt vương Đại Hán đem roi bỏ roi đâm vang dội, tàn bạo nói: "Đàn ông nhưng là cho người thời gian quyết định, người đã rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, đàn ông cũng chỉ được dùng tới điểm thủ đoạn."

Mập mạp vốn là đang vì đồng bạn ngộ hại cảm thấy bị thương, cũng ở đây đối với (đúng) vận mạng mình cảm thấy sợ hãi. Có thể nghe đến lời ấy, mập mạp trong lòng ngược lại kích khởi một cỗ huyết khí, cứng cổ hét: "Tối a, Lão Tử nếu là kêu một tiếng đau chính là người gia gia nuôi."

"Ba," nhưng là mới chỉ một roi, mập mạp liền ai nha má ối phải gió à phải gió à hào lên, thanh âm sự thê thảm lại đem kia cầm roi trắng hán dọa cho giật mình.

Hán tử kia trả (còn) cho là mình một roi này đi xuống đem người cho quất chết đây, có thể nhìn kỹ một chút, bất quá chẳng qua là rút y phục rách rưới mang theo một đạo vết máu a.

Hán tử kia cười ha ha một tiếng, rất là khinh thường: "Ngoài miệng kêu cứng cỏi lắm, nguyên lai chính là cái thứ hèn nhát."

Một bên hán tử mặt nhọn không nhìn nổi, là chính hán tử một huynh đệ chỉ số thông minh cảm giác sâu sắc lo âu.

Một cái tát đến phe kia khuôn mặt hán tử lão đảo một cái, mặt nhọn nói: "Hắn là đang mắng người, nói là cha người."

Mặt vương hán tử bùm mặt nhân thân mờ mịt, tràn đầy không hiểu: "Hắn thế nào lại là cha ta, nếu là hắn cha ta lời nói cũng không phải là cha người sao?"

Kia hán tử mặt nhọn nghe lời này, suýt nữa một ngụm lão huyết phun ra ngoài. Cổ nén đại nghĩa diệt thân xung động, hắn quay đầu nhìn về phía mập mạp, âm trầm trầm nói: "Miệng lưỡi thật lạnh lẽo nha?"

Tiếp đó, giống như là bị tức ác, hán tử bên hông móc ra một cái đoản đao: "Chính là không biết cắt đầu lưỡi, người miệng lưỡi còn có thể như vậy lạnh lẽo không."

Dứt lời, hán tử mặt nhọn lán người tiến lên, liền muốn níu lại mập mạp đầu lưỡi.

Mập mạp thấy hán tử thật muốn động thủ, cả kinh thất sắc, liền vội vàng hô: "Chậm chậm, nếu là người đem ta đầu lưỡi cắt, một hội (sê) ta nghĩ muốn cung khai đều chiều không a."

Kia mặt nhọn sững sờ, tiếp lấy then quá thành giận: "Đầu lưỡi chỉ có một cái, người cái này thân thịt béo nhưng lại không ít. Tiếp đó, người muốn vẫn không khai, Lão Tử hỏi một lần cắt người một miếng thịt, nhìn người có thể chịu đựng đến lúc nào."

Mập mạp nhìn kia sáng lấp lóa mũi đao, sợ hãi vạn phần, tâm lý càng là vạn phần tiếc nuối: "Lần này sợ là phải đóng đội ở nơi này, chỉ tiếc Tú Tú vẫn không có thể có thai, ta lão Lý gia sợ là muốn gãy căn (cái). Sớm biết ta hẳn là cố gắng nhiều chút. . ."

"Chính là chỗ này" Cầu Thặng đại nhân nói đạo (nói).

Mặc dù không biết Cầu Thặng đến cùng lai lịch ra sao, nhưng sự thật chứng minh, lớn lên giống chó thường thường đều có một tốt mũi.

Đi theo phu xe kia khí tức cùng nhau truy lùng, Trần Viễn bọn họ đi tới trước mắt chỗ ngồi này trạch viện.

Chỗ ngồi này trạch viện diện tích khá rộng, lại ở vào tắc đất tắc vàng nào thị khu, đoạn hiện ra chủ nhân bất phàm bối cảnh.

Cửa chính nơi có người canh giữ, Trần Viễn suy nghĩ một chút, quẹo qua cửa dọc theo bên tường về phía sau đi tới.

"Người nói mập mạp thiên phú như thế nào, có thể tu được Trường Sinh sao?" Cầu Thặng đại nhân đột nhiên mở miệng hỏi.

"Mập mập?" Trần Viễn vẻ mặt kinh ngạc, bất quá vẫn trả lời, "Tên kia thiên tư thấp kém hơn nửa trời sinh tính lười biếng, cho dù có nhiều hơn nữa Linh Thạch đan được tương trợ, đời này phỏng chừng cũng liền Trúc Cơ đến đỉnh."

"Nếu sớm muộn là phải chết, sớm như vậy chết chậm một ít có gì khác biệt?" Cầu Thặng đại nhân vẻ mặt nghiêm túc nhìn về phía Trần Viễn, "Cần gì phải lại ngồi người một cái mạng đây?"

"Phải biết, " Cầu Thặng đại nhân khuôn mặt hướng bên trong trạch viện điểm một cái, "Trong này có thể có hai cái Kim Đan Kỳ cao thủ."

"Hai cái Kim Đan Kỳ?" Trần Viễn mày nhíu lại mặt nhăn, bất quá chẳng qua là chốc lát, lại chậm mờ, giọng đạm nhiên: "Há, biết rõ."

Nhìn Trần Viễn thái độ, Cầu Thặng hiểu kỳ hỏi "Đây chính là hai cái Kim Đan Kỳ, người có nắm chắc đối phó?"

Tìm được cái thích hợp địa điểm, Trần Viễn dừng bước lại, chuẩn bị leo tường mà vào. Đề phòng đừng đưa tới hai cái Kim Đan Kỳ tu sĩ chú ý, Trần Viễn vận lên Tầng Phong Công Pháp đem khí tức toàn thân thu liễm.

Làm xong toàn bộ chuẩn bị, lúc này hắn mới nhìn hướng Cầu Thặng, thần nhiên đáp: "Không có nắm chắc. Ta chỉ là dự định sau khi tiến vào, có thể cứu là cứu, không thể cứu là ghi nhớ những người đó tướng mạo chạy nữa, chỉ cần bắt tử, thù này liền nhất định hội (sẽ) báo!"

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Trần Viễn vụng về phép khích tướng

Trần Viễn lóng tai tỉ mỉ lắng nghe, xác nhận tường viện bên trong không có bất cứ động tĩnh gì sau, người như Du Long, lật đi vào.

Đặt chân sau đó, Trần Viễn ngẩng đầu quan sát một phen, phát hiện mình thân ở nơi là phù đệ phía sau nhất vườn hoa, trước mặt cách đó không xa thì hẳn là nơi này trạch viện chủ nhân phòng.

Trần Viễn mang theo Cầu Thặng hướng phòng ngủ chính lên đi, muốn biết đến cùng người nào đối người mình hạ này độc thủ.

Đi tới chủ kia phòng ngủ sau, Trần Viễn co rút thân giấu ở chần song hạ, thám thính lấy trong phòng truyền tới động tĩnh.

Đúng lúc, bên trong căn phòng có người đang nói chuyện.

Một cái xa lạ thanh âm vang lên: "Khải bẩm lão gia, anh em nhà họ Đồ trước tra hỏi kia mập mập hai người thủ hạ, không có thu hoạch gì. . .".

Ngay sau đó, một cái khác hơi có vẻ thanh âm già nua vang lên: "Trước ngày mai, không, nội trong hôm nay sẽ phải bị ta hỏi lên."

Sau khi nghe một cái thanh âm lúc, Trần Viễn thần sắc trên mặt hơi đổi.

Nhờ vào Âm chi Phù Văn mang đến các loại thiên phú, Trần Viễn đối với (đúng) đủ loại thanh âm phân biệt có thể nói bén nhạy vô cùng. Lời nói này âm thanh vừa mới lọt vào tai, Trần Viễn liền nghe đi ra, người này chính là năm ngoài từng ở Phong Vân thành đi tìm bọn họ phiền toái Luyện Linh môn ngoại môn quân sự.

"Cái này lão gia hòa thật là không hết lòng gian a." Trần Viễn trong lòng thầm hận.

Bất quá theo trong giọng nói, Trần Viễn nghe ra mập mập tạm thời trả (còn) không có gì đáng ngại, lúc này cứu người hơn quan trọng hơn, Trần Viễn quyết định đề trước qua cái này lão gia hòa.

Trần Viễn đi theo cái kia tạp dịch cùng nhau Tiềm Hành, đi tới một nơi thâm tù trước dừng bước.

Thâm tù trước có hai cái bảo vệ, ước chừng đều là Luyện Khí đỉnh phong tu vi, Trần Viễn ngược lại là có thể đối phó, chẳng qua là phải giải quyết hai cái này bảo vệ khó tránh khỏi hội (sẽ) làm ra nhiều chút động tĩnh, nói như vậy, liền khẳng định sẽ đưa tới kim đan cao thủ chú ý.

Trần Viễn nằm ở phía sau cây chỗ bóng tối, trong đầu suy nghĩ đối sách, đột nhiên, hắn nhớ tới trước trên đường đi qua một nơi Đan Phòng bộ dáng kiến

trúc, trong lòng có chút mơ hồ ý nghĩ.

Chậm rãi xoay người lui về phía sau, Trần Viễn hướng Đan Phòng bên kia mò đi.

Đi vào bên trong đan phòng, Trần Viễn quét nhìn một vòng sau, không khỏi bĩu môi một cái. Bên trong phòng đặt vào trần liệt linh thảo đan dược cũng không qua là nhiều chút món hàng tầm thường, khó trách chỗ này Đan Phòng không người trông chừng.

Bất quá trong phòng chính giữa cái kia Đan Lô ngược lại phong cách cổ xưa nặng nề, nhìn một cái chính là tốt đồ vật.

Cầu Thặng đại nhân theo Trần Viễn đi tới Đan Phòng, vốn có chút không sờ được đầu não, lúc này tựa hồ là kịp phản ứng: "Ta minh bạch, cứu người xem ra là phải không, cho nên ngươi muốn tới trộm nhiều chút đan dược để tiết mỗi hận trong lòng?"

Dứt lời, nó nghi hoặc nhìn một chút bốn phía: "Nhưng này cũng không có gì hay trộm a. A, khó nói ngươi nghĩ đưa cái này Đan Lô dọn đi?"

Trần Viễn hướng Cầu Thặng liếc mắt, lười để ý biết, trên tay không ngừng, tiếp tục phốc thử phốc thử hướng trong lò luyện đan ngưng tụ Hóa Hệ linh lực.

Cầu Thặng đại nhân quan sát nửa ngày trời sau, bưng bình đại ngộ: "Nguyên lai ngươi là nghĩ (muốn) Luyện Đan a, khó nói ngươi biết cái gì tiên phương, luyện chế ra Lai Đan thuốc có thể khiến người ta trong khoảnh khắc công lực tăng mạnh?"

Nhưng là tiếp lấy Cầu Thặng đại nhân gãi đầu một cái: "Có thể ngươi cái này Tự Linh hòa không thêm dược thảo là một cái gì luyện pháp a."

Đối với (đúng) Cầu Thặng câu hỏi, Trần Viễn bỏ mặc, tiếp tục hết sức chăm chú hướng bên trong lò áp súc Hóa Linh Lực.

Có thể trải qua chốc lát, Trần Viễn trưởng hồng nghiêm mặt thở hổn hển, không thể không ngừng tay tới.

Lúc này bởi vì trong lò luyện đan hội tụ quá nhiều Hóa Hệ linh lực, nắp lò đã bị đỉnh đến bịch vang dội.

Cầu Thặng đại nhân xem nửa ngày, không thể tin hỏi "Ngươi không phải là muốn khống chế những thứ này Hóa Hệ linh lực, chế tạo một lần nổ mạnh đi."

Đánh giá Trần Viễn, thấy hắn ngập ngừng nói không có phản bác, Cầu Thặng đại nhân cười ha ha, giễu cợt nói: "Cũng đừng không có thương tổn đến người khác trước tiên đem chính ngươi cho nổ chết."

"Im miệng." Trần Viễn bị Cầu Thặng đại nhân đoán trúng tâm sự, có vẻ hơi thẹn quá thành giận.

Không sai, Trần Viễn chính là dự định lợi dụng chính mình cường hãn Không Hòa thiên phú, ở nơi này bên trong lò ngưng tụ đủ nhiều Hóa Hệ linh lực, đem cái này Đan Lô biến thành một viên "Quả bom."

Chẳng qua là hắn đánh giá cao chính mình Không Hòa năng lực, lại đánh giá thấp áp chế những thứ này Hóa Linh Lực độ khó.

Giờ phút này trong lò hội tụ Hóa linh lực đã đến Trần Viễn có thể khống chế cực hạn, khả cư chính hắn phóng chừng, hiện tại cái này "Quả bom" uy lực, phóng chừng ngay cả mình đều có thể kháng qua, càng không cần phải nói là Kim Đan tu sĩ.

Trần Viễn chính cười hồ khó xuống vô kế khả thi thời điểm, đột nhiên thấy bên cạnh ôm bụng, chính cười lăn lộn đầy dất Cầu Thặng, đột nhiên thì có chú ý.

"Hừ, nói thật giống như đem ta nổ chết, ngươi lại có thể không việc gì tựa như." Trần Viễn một bộ ta liền lảng lạng nhìn ngươi thứ khoác lác về mặt.

"Ha ha, liền cái này đồ chơi nhỏ?" Cầu Thặng đại nhân chẳng thèm ngó tới nói, "Coi như nó uy lực lớn hơn nữa cái gấp trăm lần đều thương không Bản Thánh mây may."

"Nhé, nhìn ngươi bản lĩnh. Ngươi có bản lĩnh để cho ta đem uy lực thêm một gấp trăm lần đi thử một chút a." Trần Viễn tiếp tục đâm kích lấy Cầu Thặng đại nhân.

"Thử xem liền thử xem, bất quá ta nếu là làm được, có thể có ích lợi gì?" Cầu Thặng hỏi.

"Ta đây liền thừa nhận ngươi lợi hại" Trần Viễn đáp.

Gặp Cầu Thặng đại nhân một bộ ngươi có phải hay không khi ta ngốc biểu tình, Trần Viễn đổi một giải thích: "Nếu là ngươi thật lợi hại như vậy, ta đây sau này coi như đem ngươi làm tọa kỵ cũng tâm phục khẩu phục."

"Ngươi vốn chính là ta tọa kỵ." Cầu Thặng đại nhân lăm bắm, bất quá vẫn gật đầu nói, "Vậy cũng tốt, Cầu Thánh đại nhân để cho ngươi được thêm kiến thức."

Nói xong lời này, Cầu Thánh đại nhân nhảy cồm lên Tứ Trảo mở lớn úp sấp nắp lò thượng.

Trần Viễn cũng không chút khách khí, từng nhát đao (nói) nổi lửa ở bên trong lò trực tiếp xuất hiện, cuồng bạo linh khí không ngừng hướng trong lò tập hợp lấy.

Rất nhanh Trần Viễn toàn thân linh lực bị tiêu hao sạch sẽ, nhưng hắn cũng không dừng tay, theo trong nháy mắt rút ra linh lực tiếp tục thả ra Hỏa Hệ thuật pháp.

Nhắc tới cũng kỳ quái, từ Cầu Thặng nằm úp sấp đi lên sau, không chỉ có nguyên bản lực không ngừng nạp là an tĩnh lại, ngay cả trong lò thịnh thoảng tiêu tán đi ra sóng linh khí cũng một chút cũng không cảm giác được.

Cho tới khi trong chiếc nhẫn Linh Thạch cũng cho đã tiêu hao thất thất bát bát sau, Trần Viễn mới thỏa mãn ngừng tay đến, nhìn không có động tĩnh gì Đan Lô, Trần Viễn trong lòng thầm nghĩ: Cũng không kém bao nhiêu đâu.

Ở trong phòng tìm một vòng, Trần Viễn đem gói được thảo giấy từng coi xuống cột thành một chuỗi dài, xuyên ở Cầu Thặng chân sau thượng, sau đó hải lòng gặt đầu một cái.

Cầu Thặng đại nhân kỳ quái nhìn Trần Viễn động tác, mở miệng hỏi "Chuẩn bị xong sao? Tốt người trước hết rồi đi đi, nếu không uy lực này, Cầu Thặng đại nhân ta là không có vấn đề, chỉ sợ người tiểu thân bản không chịu nổi."

Trần Viễn mở cửa sổ, đem sợi dây đi xuyên qua, trong miệng thờ ơ trả lời: "Gấp cái gì, chẳng lẽ là người sợ?"

"Thích, bản Đại Thánh biết sợ?"

"Vây được, người nhiều hơn nữa nằm úp sấp một biết, chờ ta trở lại nhìn một chút người có phải hay không thật lợi hại như vậy." Trần Viễn thanh âm càng ngày càng xa.

"Không phải là muốn Bản Thánh giúp một tay sao, cần gì phải dùng thấp như vậy kém phép khích tướng." Chờ đến Trần Viễn rồi đi, Cầu Thặng rất là khinh bỉ Trần Viễn một phen.

Rồi sau đó nhìn về phía dưới người an tĩnh Đan Lô, Cầu Thặng đại nhân phảng phất là đang đối với người nào giải thích cái gì: "Cái này cũng không coi như ta chủ động tôn trọng người a."

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Kia một hồi chứa trăng hoa

Không giống một bên sở hữu tâm thần đều đắm chìm ở trong tu luyện đồng bạn, Kha Siêu hơi phân ra một tia tâm thần chú ý trong phủ động tĩnh.

Lúc trước đột nhiên có trận mãnh liệt Hỏa Hệ sóng linh lực truyền tới, Kha Siêu tỉ mỉ cảm giác một phen, phát hiện là Đan Phòng phương hướng truyền tới, chắc là phùng quân sự lại mở lò Luyện Đan, vì vậy sẽ không lại để ở trong lòng.

Một gặp qua sau, này cổ sóng linh lực đột ngột không có tung tích, Kha Siêu giấu cột một tiếng, trong lòng nhận định phùng quân sự lại luyện hồng một lò đan được.

Làm một danh Kim Đan Kỳ đại tu sĩ, Kha Siêu đánh tâm nhãn coi thường phùng quân sự loại này không còn gì khác người, càng không cần phải nói cam tâm tình nguyện vì hắn làm lái, chỉ tiếc, ai bảo hắn sinh cái chính là mình cũng phải cẩn thận nịnh hót con trai ngoan đây.

Kha Siêu trong đầu chính phúc phi phùng quân sự, bên tai liền nghe được phùng quân sự truyền tới thanh âm: "Các người qua Lai Đan phòng một chuyến."

"Biết rõ, cái này tới." Trong miệng bất đắc dĩ đáp ứng một tiếng, Kha Siêu phát hiện mình đồng bạn cũng mở ra con mắt.

Tên kia Kim Đan tu vi đồng bạn chậm rãi trên bờ đoàn đứng lên, trong miệng hùng hùng hổ hổ: "Không biết cái này lão gia hỏa mỗi ngày lấy ở đâu nhiều như vậy chuyện hư hỏng."

Bên kia, Trần Viễn vận chuyển niếp nhệ bộ pháp, lặng yên không một tiếng động hướng phòng ngủ chính phương hướng chạy đi.

Đến nhà trước, Trần Viễn chậm rãi điều chỉnh hô hấp, trong lòng đánh giá hạ thời gian sau, đột nhiên dòn dập mở miệng: "Lão gia, lão gia không được,

Đan Phòng bên kia xảy ra chuyện."

Thanh âm này nghe điệu bất ngờ cùng trước kia phùng quân sự gặp qua tạp dịch thanh âm giống nhau như đúc.

Còn lại đồ vật đến thôi, kia Đan Phòng Nội Đan lò nhưng là phùng quân sự tâm can bảo bối.

Nghe lời này, phùng quân sự trong lòng căng thẳng ra khỏi cửa phòng, ở cửa, phùng quân sự không thấy tới báo tin tạp dịch thân ảnh, bất quá hắn cũng không có để ý, vội vàng hướng Đan Phòng kia chạy tới.

Trải qua chốc lát, phùng quân sự ngoài ý muốn ở Đan Phòng cửa thấy hai vị hộ vệ.

"Kha tiên sinh, vào tiên sinh các người nhị vị cũng ở đây a." Phùng quân sự chào hỏi, mặc dù có chút kỳ quái vì sao hai vị hộ vệ cũng ở đây nơi này, nhưng lúc này hắn trong lòng nhớ nhung chính mình bảo bối Đan Lô cũng không hỏi nhiều.

"Không phải người gọi chúng ta tới sao?" Hai vị hộ vệ trong lòng oán thầm đạo (nói), bất quá gặp phùng quân sự đẩy cửa ra đi vào, hai vị hộ vệ cũng theo sau lưng vào phòng.

"Đây là cái gì?"

Xuất hiện ở ba người trong tầm mắt, là một con trắng đen xen kẽ cổ quái Linh Thú, chính nằm ở trên lò luyện đan.

Nhìn thấy ba người đi vào, kia Linh Thú trả (còn) cực kỳ Nhân Tính Hóa lộ ra mỉm cười một cái.

Mà mang theo tràn đầy trào phúng mỉm cười, cũng thành ba người trong đôi cuối cùng thấy hình ảnh.

Theo Trần Viễn ở phía xa dùng sức kéo một cái giây thừng, Cầu Thặng bị mang theo theo trong cửa sổ bay ra ngoài.

Kia Đan Lô không có Cầu Thặng áp chế, nhất thời cuồng mãnh vô cùng muốn nổ tung lên.

Ầm ầm một tiếng, Thiên Bãng Địa Liệt.

Nổ mạnh xảy ra một khắc trước, trong địa lao.

Hán tử mặt nhọn cười tủm tủm nhìn run lấy bảy mập mạp, rốt cuộc chọn xong hạ đao vị trí.

Ngay tại hắn nắm đao để sát vào mập mạp bấp đuôi lúc, trong lúc bất chợt đại địa một trận mãnh liệt đùng đùng, hán tử mặt nhọn đứng không vững về phía trước đùng ngã, đao trong tay thật vừa đúng lúc ghim vào mập mạp cái mông.

Còn không chờ đến đau đớn cảm giác truyền tới mập mạp trong đầu, theo sát tới tàn bạo cực kỳ sóng trùng kích liền đem trong địa lao ba người toàn bộ chấn choáng đi qua.

Mãnh liệt nổ mạnh làm cho cả Thiên Hỏa thành đô run một cái. Mặt đường thượng nhân đàn một mảnh khủng hoảng, mờ mịt không biết xảy ra chuyện gì.

Một tên tiểu cô nương nhút nhát theo mẫu thân trong ngực lộ ra đầu, đột nhiên kinh hi hô: "Mẹ mau nhìn, thật là lớn một đóa trắng hoa."

Trần Viễn ở kéo qua Cầu Thặng trong nháy mắt, liền biết rõ mình lần này tựa hồ chơi đùa đại.

Trần Viễn trong ấn tượng cuối cùng hình ảnh là bay lên Vân Tiêu tiếp đó từng mảnh vỡ vụn nóc nhà cùng Cầu Thặng đại nhân bị kéo tới thân ảnh, rồi sau đó hắn lại mất tới sầm lại, bị kịch liệt sóng trùng kích đùng bay ra ngoài.

Lắc lư chìm vào hôn mê đầu, Trần Viễn tỉnh hồn lại, theo trong một mảnh phế tích giấy giữa đứng lên.

Nhìn trước mắt Mạt Nhật như vậy cảnh tượng, Trần Viễn trong lòng sợ, may chính mình đứng coi như xa, may kéo qua tới Cầu Thặng bảo vệ chính mình đầu, may tự có Thôn Phệ Hoang Thú sau, trở nên càng cường hãn hơn thân thể.

Đan Phòng vị trí, đã thành một cái hố to. Nguyên bản kiến trúc cũng tìm không được nữa một chút đã từng tồn tại qua dấu vết.

Trần Viễn lão đảo hướng kia hố to đi tới, trên đường nhìn thấy hai vị hộ vệ thi thể. Mặc cho bọn hắn có Kim Đan Kỳ cao cường tu vi, cự ly rồi không có chút nào phòng bị trực diện uy lực này tuyệt luân nổ mạnh, cũng không có bất kỳ may mắn còn sống sót khả năng.

Đi tới bờ hố, Trần Viễn thấy kia phùng quân sự thân ảnh, ngoài ý muốn phát hiện hắn lại còn có một hơi thở ở.

Trần Viễn quan sát tỉ mỉ một phen, thấy hư mất Hộ Thể Pháp Y lưu lại dấu vết, giờ mới hiểu được vì sao Trúc Cơ thực lực phùng quân sự ngược lại có thể chống nổi lần này nổ mạnh.

Nhưng coi như chống nổi nổ mạnh cũng chỉ là bồng thụ nhiều nhiều chút thống khổ thôi, ngay tại Trần Viễn đánh giá phùng quân sự thời điểm, hắn rốt cuộc phun bọt máu nuốt xuống một hơi thở cuối cùng.

Sớm biết hôm nay, cần gì phải ban đầu. Trần Viễn lắc đầu một cái đang chuẩn bị cảm khái một phen, theo thường lệ đứng ở Trần Viễn đầu vai, chẳng qua là trở nên có chút mặt mày xám xịt. Cầu Thặng đại nhân, đột nhiên đưa ra móng vuốt, che Trần Viễn miệng.

Trần Viễn nghi hoặc nhìn Cầu Thặng, lại thấy hắn đưa ra móng vuốt chỉ chỉ phùng quần sự thì thể bên hông.

Theo Cầu Thặng chỉ thị nhìn lại, Trần Viễn đồng tử mạnh mẽ co rút.

Phùng quần sự bên hông có cục nhỏ mù mịt hào quang, nếu không phải là có Cầu Thặng nhắc nhở, ở nơi này bụi trần gấn đầy trong sân, Trần Viễn định liếc phát hiện.

Trần Viễn ngồi xổm người xuống đi, phát đi tro bụi, phát hiện kia để ánh sáng nhạt là một khối ba bàn tay Đại Ngọc bàn, chính phản hai mặt chia ra có khác một cái trận pháp.

Cái này hai cái trận pháp Trần Viễn đều từng gặp, một là lưu thanh âm trận pháp, một là xác định vị trí trận pháp, mà hai cái trận pháp cùng kia hộ thân Pháp Y liền cùng một chỗ, một khi Pháp Y bị hủy, lại sẽ tự động kích hoạt.

Trần Viễn chậm rãi đứng lên, suy nghĩ một chút, dò đi Cầu Thặng ngăn ở trước miệng móng vuốt.

"Lê mê cái gì, còn không mau đi?" Trần Viễn trong miệng phát ra một cái kịch cọt thanh âm.

Bỗng nhiên dừng lại, Trần Viễn chuyển bước đổi một vị trí, mở miệng nói: "Biết rõ, cái này tới."

Cái này câu nói thứ hai nội dung rõ ràng là trước cái kia Kim Đan tu sĩ câu trả lời, không chỉ có thanh âm, còn có ngữ điệu, thậm chí trong giọng nói kia một tia không nhận được, đều bị Trần Viễn giống như đúc bắt chước được tới.

Lui về phía sau mấy bước, Trần Viễn đi tới kia kha tiên sinh thì thể trước.

Nhìn kha tiên sinh kia chết không nhắm mắt đáng vẻ, Trần Viễn trong lòng âm thầm suy nghĩ: Thế gian đạo lý vốn nên là bỏ mình thủ tiêu, nhưng bây giờ lại còn muốn mượn người thì thể dùng một chút, thật sự là xin lỗi.

Ngưng ra mấy cái Hòa Long đem cái này kha tiên sinh hài cốt đốt đến không còn một mống, xác nhận không để lại một chút dấu vết sau, Trần Viễn mang theo Cầu Thặng đại nhân yên lặng rời đi.

Để cho kia bày pháp trận người chân trời góc biển tìm kia kha tiên sinh đi đi, hy vọng hắn có thể sớm ngày tìm tới.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Tình nghĩa vô song mập mập

Ước lượng trong tay ba cái nhẫn trữ vật, Trần Viễn hướng nhót mập mập địa lao đi tới.

Làm phùng quần sự ba người trước khi chết duy nhất nhân chứng, Trần Viễn không thể chối từ gánh vác đối với bọn họ tài sản bảo quản trách nhiệm nặng nề.

Cùng nhau thông suốt, Trần Viễn đi tới địa lao trước, phát hiện hai gã bảo vệ bị chấn thất khiếu chảy máu ngã nhào xuống đất.

"Mập mập hắn còn sống đi." Trần Viễn kinh hãi, chẳng quan tâm dò nữa tra hai gã bảo vệ sống chết, hướng trong địa lao nhào tới.

Vượt qua một đầu dài lớn lên đường lát gạch, Trần Viễn thấy bị trói ở trên cây cột mập mập.

Xem ở hắn còn đang lên xuống trong ngực, Trần Viễn lúc này mới thở phào.

Xem ra là này hẹp dài đường lát gạch đại đại chậm lại sóng địa chấn uy lực, nếu không lời nói, mập mập không chết ở trong tay địch nhân, ngược lại phải bị Trần Viễn tiêu diệt.

Mới vừa đem mập mập theo trên cây cột cời xuống, lại đem nằm trên đất một cái thân thể kéo lấy, Trần Viễn nhìn kỹ một chút, trong mắt lóe lên vẻ tức giận. Nguyên lai kia ngã nhào xuống đất nhân thủ thượng lại nắm một cái đoản đao, lúc này chính cầm ở mập mập trên móng.

"Đều loại này thời điểm, còn nghĩ giết người diệt khẩu sao?" Trần Viễn hận hận thầm nói.

Thủ hạ không nữa lưu tình, Trần Viễn huy kiếm phản thương hấn lạnh thấu tim. Lại nhìn về phía bên cạnh một cái khác hôn mê Đại Hán, tay cầm trường tiên, trên mặt vẫn lộ vẻ dữ tợn nụ cười.

"Lớn lên xấu như vậy, nhìn dáng dấp cũng không phải cái gì tốt đồ vật." Trần Viễn trong lòng thầm nghĩ, theo thường lệ cũng đưa hấn một kiếm.

Nhỏ ra chuôi này đoản đao, Trần Viễn cho mập mập thoa lên thuốc trị thương, quan sát tỉ mỉ hấn một phen, phát hiện mập mập trên người cũng không có gì còn lại thương thế.

"Xem ra ta tới đến vẫn là rất kịp thời chứ sao." Trần Viễn trong lòng hơi có chút vui vẻ yên tâm.

Để cho mập mập nằm ngang đầy đất, Trần Viễn vượt qua linh khí. Chẳng qua là chốc lát, mập mập lại ở linh khí làm dịu sâu kín hồi tỉnh lại.

"Đây là đâu, ta là chết sao?" Mới tỉnh lại mập mập thần trí còn có chút không biết.

Chờ đến mập mập trùng trùng ánh mắt chậm rãi dời xuống, trong mắt thấy Trần Viễn thân ảnh, hấn giờ mới hiểu được mình là được cứu. Ngẩng ra một cái sau, hấn đột nhiên "Oa" một tiếng sẽ khóc đi ra: "Trần ca a, ta thiếu chút nữa thì không thấy được người a!"

"Háo hão, không việc gì" Trần Viễn vỗ mập mập bả vai an ủi, rất là minh bạch hấn từ lý đào sinh tâm tình, "Ở đây không phải nói chuyện cũ địa phương, chúng ta đi ra ngoài trước rồi nói đi."

Bởi vì mập mập bị thương hành động bất tiện, Trần Viễn cũng lên hấn hướng địa lao đi ra ngoài.

Đi tới địa lao cửa lúc, mập mập lại đột nhiên tỏ ý Trần Viễn dừng bước lại.

"Thế nào?" Trần Viễn nghi hoặc hỏi.

Mập mập giùng giăng theo Trần Viễn trên lưng đi xuống, chỉ trên đất nằm hai cái bảo vệ nói: "Hai vị này huynh đệ mỗi ngày cho ta đưa ăn đưa uống, bất kể có hay không chẳng qua là nghe lệnh làm việc, cuối cùng là cùng ta có tặng cơm ăn."

"Ăn này không thể không báo, bây giờ thấy hấn hai người phơi bày hoang dã, ta thật sự là không đành lòng, cho nên muốn đưa bọn họ rất tốt mai táng."

Trần Viễn nghe trong lòng làm rung động, thầm nghĩ mập mập quả nhiên là một có tình có nghĩa người, gặp mập mập kéo dài bị thương thân thể ở đó đào hầm hại, Trần Viễn vội vàng nói: "Người Tâm Ý kết thúc là được, cái này hầm hại hay là ta tới đào đi."

Trần Viễn vận lên tu vi ở bên đường rừng cỏ bên trong đánh ra một cái hố to, đem kia hai gã bảo vệ kéo dài tới trong hố chôn, nhìn Trần Viễn đang đắp đất mặt, mập mập thở một hơi dài nhẹ nhõm giống như là một tâm nguyện.

Trần Viễn nắp xong cuối cùng thổi phồng đất mặt, lại đột nhiên cảm giác cái này đất hạ tựa hồ động động.

"Chi sợ là hai vị này thân tao tai vạ bất ngờ chết yếu tại chỗ, cho nên không cam lòng đi." Trần Viễn trong lòng cảm khái.

Chẳng qua là ở nơi này đã lưu lại quá lâu, Trần Viễn không kịp suy nghĩ nhiều, cũng lên mập mập nhảy ra tường viện, lẫn vào hốt hoảng chưa bình tức trong đám người, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tại Trần Viễn cho muốn chiếc xe ngựa, mang theo bị thương mập mập chậm rãi rời đi Thiên Hỏa thành thời điểm, phùng quân sự trạch viện bầu trời lại đột nhiên xuất hiện từng đạo kiếm quang.

Mấy chuôi Phi Kiếm đáp xuống trong một vùng phế tích.

Cầm đầu chàng thanh niên bước đi xuống Phi Kiếm, chỉ thấy hấn mây kiếm mắt sáng, vẻ ngoài rất là bất phàm, chẳng qua là trong ánh mắt phủ đầy âm vụ.

Người này chính là phùng quân sự chỉ tử, Luyện Linh môn chương môn con rể, Nguyên Anh Kỳ đại tu sĩ Phùng Nhất Minh.

Giờ tay lên lúc lác, đi theo phía sau mấy người mỗi người phân tán tìm đầu mối, mà Phùng Nhất Minh thẳng đi về phía Đan Phòng đi chỗ kia hố to trước, ở đó, hấn thấy cha mình thì thề.

Hấn đi tới phùng quân sự thì thề trước mặt, chậm rãi ngồi xuống. Mặt mũi bình tĩnh, trong thần sắc lạ thường cũng không bao nhiêu đau buồn tình.

Đưa mắt nhìn chốc lát, Phùng Nhất Minh dùng chỉ có chính mình mới có thể nghe được thanh âm nói nhỏ: "Mặc dù thật xem thường người, nhưng coi như là cho ta mặt mũi, người thù này ta cũng nhất định hội (sẽ) báo."

Phùng Nhất Minh theo thi thể bên hông tiếp Ngọc Bàn, truyền vào một đạo linh lực kích Hoạt Trận pháp, sau đó hắn nghe được có thanh âm truyền tới.

"Lê mê cái gì, còn không mau đi?"

"Biết rõ, cái này tới."

Chẳng qua là ngắn ngủi hai câu, Phùng Nhất Minh lại qua lại lặp đi lặp lại nghe hơn mười lần, rồi sau đó bỗng bóp nát Ngọc Bàn, theo trong cổ nặn ra oán độc lời nói: "Kha Siêu. . ."

Hộ vệ này vẫn là Phùng Nhất Minh giới thiệu cho phòng quân sự, thì như thế nào nghe không ra thanh âm hắn?

Lúc này, Phùng Nhất Minh mang đến mấy người lần lượt mang theo trong phủ đệ may mắn còn sống sót người làm trở lại.

Mấy cái người làm gò má đều là sưng lên thật cao, hiển nhiên không phải là bị cái gì ôn nhu thủ đoạn đánh thức.

Phùng Nhất Minh nhìn về phía đi trước một cái tạp dịch, ôn hòa hỏi "Người có đầu mối gì, có thể nói cho ta biết không?"

Tên kia tạp dịch bụm mặt, rõ ràng còn chưa hoàn toàn khôi phục thần trí, lúc này nghe câu hỏi chẳng qua là ánh mắt mờ mịt lắc đầu một cái.

Phùng Nhất Minh phát tay một cái, sau lưng một tên thủ hạ ánh đao vạch qua, một viên đầu lâu phóng lên cao.

Một cái sinh động tánh mạng tổng táng ở trước mắt, Phùng Nhất Minh lại không có chút nào để ý, hắn nhìn tiếp hướng người thứ hai, nữ điệu Khinh Như: "Người thì sao, nhớ tới cái gì đó chưa?"

Người này bị dọa sợ đến sắc mặt tái nhợt, lắp ba lắp bắp nói: "Ta lúc ấy ở bếp sau giúp đỡ, sau đó đột nhiên nổ mạnh ta liền ngất đi, ta thật cái gì cũng không biết a."

Phùng Nhất Minh lười nhìn lại hắn, ánh mắt nhìn về người thứ ba, không nhìn bên người truyền tới kêu thê lương thảm thiết.

Cái này thứ ba người đã bị đồng bạn chết sợ bề mặt tử, còn không có đợi Phùng Nhất Minh mở miệng, hắn liền vội vàng mở miệng hô: "Ta nghĩ tới sự kiện, lão gia ít ngày trước bắt cá nhân trở lại, một mực nhốt ở trong địa lao."

Gặp Phùng Nhất Minh lộ ra cảm thấy hứng thú thần sắc, sau lưng một tên thủ hạ biết máy tiến tới góp mặt: "Địa lao kiểm tra qua, chỉ có hai cỗ thi thể, xem trang phục ăn mặc hẳn là cai tù."

"Người biết bị bắt người kia thân phận sao?" Phùng Nhất Minh tiếp tục hỏi.

Tên kia người làm ngập ngừng nói nói: "Hắn chỉ có lão gia cùng hai vị hộ pháp còn có cai tù biết rõ."

"Người kia tướng mạo như thế nào đây, cũng chỉ có năm người này biết không?" Phùng Nhất Minh cau mày tới.

Tên kia người làm gặp Phùng Nhất Minh vẻ mặt càng phát ra bất thiện, trong lòng khẩn trương, đầu óc thật nhanh chuyển động lên, mấy hơi sau đó, đột nhiên hô: "Ta nghĩ ra rồi, mỗi lần thức ăn đều là đưa đến địa lao cửa, lại do địa lao bảo vệ đưa vào đi, hai gã bảo vệ chắc gặp qua người kia."

Phùng Nhất Minh ánh mắt chuyển hướng lúc trước lên tiếng tên kia thủ hạ, chỉ thấy hắn nghi hoặc nói: "Thuộc hạ mới cũng không phát hiện hai gã bảo vệ tung tích."

Bỗng nhiên dừng lại, hắn nói tiếp: "Trả (còn) Thiếu Môn Chủ đợi chút, thuộc hạ lại đi kiểm tra một phen."

Nói xong lời này, tay này hạ triều lấy Phùng Nhất Minh thì lễ một cái, hướng địa lao phương hướng chạy gấp đi.

Ước chừng sau một nén nhang, tên này thủ hạ mang theo kinh hãi vẻ mặt trở lại, sợ hãi mở miệng nói: "Thật là ác độc thủ đoạn, là diệt khẩu, bọn họ lại đem kia hai gã bảo vệ chôn sống!"

Thiên Họa bên ngoài thành, Trần Viễn chính chạy xe ngựa đi trên đường. Trong buồng xe mập mạp mấy ngày qua tâm bị thần thiếu, cỏi rồi hiểm cảnh sau chốc lát giữa liền rơi vào mộng đẹp.

Lúc này, trong buồng xe đột nhiên truyền tới "A" hét thảm một tiếng, Trần Viễn dừng xe ngựa lại, ân cần hỏi "Thế nào?"

"Không có gì, làm một ác mộng" mập mạp giải thích một tiếng, trải qua chốc lát, hắn vừa nghi hoặc lẫn bảm: "Kỳ quái, rõ ràng đều giúp bọn hắn nhập thổ vì an, vì sao còn phải tới tìm ta lấy mạng đây?"

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 68: Tú Tú thủ pháp đấm bóp rất đặc biệt

"Tay Pharaông luyện, tinh bảo tường thật, hiện trường dấu vết hủy diệt hầu như không còn, đây cũng không phải là một hai người có thể làm ra giải quyết." Phùng Nhất Minh một cái thủ hạ phân tích nói.

Đến cùng người nào, lại là bỏ ra loại nào đại giới mới thu mua Kha Siêu, để cho hắn trong ứng ngoài hợp phản bội chính mình đây? Phùng Nhất Minh cũng ở đây trong lòng âm thầm đo lường được.

"Thiếu chủ, những thứ này người làm xử trí như thế nào?" Một tên khác thủ hạ mở miệng dò hỏi.

Phùng Nhất Minh chán ghét liếc mắt nhìn bên cạnh bởi vì sợ hãi mà ở run lấy bấy vài tên tạp dịch, không mang theo chút nào cảm tình nói: "Hộ chủ bất lực đồ vật, giữ lại có ích lợi gì? Đều giết đi."

Không đề ý tới hội (sẽ) bên tai truyền tới kêu khóc gào thét bị thương, Phùng Nhất Minh ánh mắt nhìn về phía hư không, phảng phất nơi đó ẩn tàng âm thầm địch nhân thân ảnh, hận hận nói: "Kha Siêu, người tránh không bao lâu, một ngày nào đó, ta hội (sẽ) xuất hiện tại trước mặt ngươi. Mà một ngày, tuyệt không sẽ quá xa."

Mới vừa lập được báo thù lời thề Phùng Nhất Minh, không lý do cảm giác một cổ ác ý dây dưa tới trong lòng, không kim lòng được đánh rùng mình.

"Ồ, ta đây là thế nào?" Phùng Nhất Minh phòng bị nhìn về phía bốn phía, nghi ngờ trong lòng vạn phần.

Nhanh như chớp bánh xe âm thanh ở Hoang Đạo bên trong vang lên.

Một thức tỉnh lại, mập mạp tinh thần tốt rất nhiều, lúc này đang trong buồng xe khoe khoang than thở hắn bị bắt sau đó là cỡ nào anh dũng không sợ kiên định bất khuất.

"Lúc ấy, một cái ngực tốt đem roi bỏ roi rung động đùng đùng, một cái khác đây, cẳng là nắm đao ở trước mặt ta khoa tay múa chân tới khoa tay múa chân đi, buột ta giao ra da trắng mỹ cách điều chế."

"Nhưng ta Lý Xuân há lại nhất gan sợ phiền phức bị người uy hiếp hạ người? Lúc ấy lại ta nghĩa chính ngôn từ nói, ngươi có thể tổn thương ta thân thể, nhưng lại hủy không ta linh hồn, muốn cho ta Lý Xuân mở miệng bán đứng bằng hữu, đời sau ngươi cũng đừng nghĩ. . ."

Ngay tại mập mạp cuộn cuộn không tuyệt tự biên tự diễn lúc, Trần Viễn đột nhiên chen lời nói: "Buồng xe dưới đệm mặt, ta thả bộ dự bị quần áo."

"À?" Mập mạp không hiểu Trần Viễn lời này ý gì.

"Quần áo ngươi không đổi không khó chịu sao?" Trần Viễn hiếu kỳ hỏi, "Ta cứu ngươi đi ra thời điểm, nhìn ngươi quần thật giống như đi tiểu ẩm ướt. . ."

Nhất thời, trong buồng xe hoàn toàn yên tĩnh.

Chờ một lát, tất tất tác tác thay quần áo âm thanh truyền tới, lại qua đến chốc lát, mập mạp quần bách thanh âm vang lên: "Hắc. . . Hắc, thế nào không nói sớm!"

Có lẽ là đổi qua quần áo, xấu hổ cảm giác chút ít nhiều. Mập mạp bò ra ngoài buồng xe hạ xuống nửa cái mông cùng Trần Viễn song song ngồi ở đằng trước, lúc này hắn mới chú ý tới Trần Viễn đầu vai trả (còn) ngồi chỉ quái mô quái dạng Linh Thú.

"Ồ, Trần ca, đây là ngươi cái gì thời điểm thu Linh Thú a, thế nào lớn lên xấu như vậy?"

Mập mạp lời vừa nói ra, Trần Viễn đã biết muốn xong, đúng như dự đoán, kiêu căng Cầu Thặng đại nhân lập tức phản kích đạo (nói): "Đầu tiên, cũng không phải Trần Viễn thu ta đương Linh Thú mà là ta thu hắn đương tọa kỵ tiếp theo, đang nói người khác xấu trước, ngươi tốt ngay trước ngắm nghía trong gương có chút tự biết mình được chứ?"

Mập mạp bị đấm đến á khẩu không trả lời được, chỉ quay đầu đẹp mắt hướng Trần Viễn, cười khan nói: "Cái kia Trần ca, ngươi cái này Linh Thú, thật đặc biệt a."

Đối với mập mạp đánh giá này, Trần Viễn rất là tán thành.

Nhìn chằm chằm hai bên chậm rãi lui về phía sau phong cảnh, mập mạp một hội (sẽ) liên cảm thấy buồn chán, nhìn chung quanh một biết, mập mạp mở miệng hỏi "Trần ca, ngươi không phải hội (sẽ) Ngự Kiếm sao? Thế nào không mang theo ta bay trở về đây, ta còn chưa có thử hơn người ở trên trời là

cảm giác gì đây."

Còn không có đợi Trần Viễn còn chưa mở miệng đây, Cầu Thặng đại nhân liền cướp tiếp lời: "Đến đi, người cái này trọng lượng cơ thể, kia nhiều lắm tu vi cao mới có thể mang người bay lên à?"

Được rồi, xem ra quả thật là có cái gì dạng chủ nhân sẽ có cái đó dạng Linh Thú, Cầu Thặng cái này báo thù không đợi qua đêm tính tình thật là cực giống Trần Viễn.

Mập mạp khuôn mặt xanh lúc thì đỏ một trận, không dám nhìn tới Cầu Thặng sợ kêu thêm chọc tới nó, ngược lại là thẹn quá thành giận đối với (đúng) Trần Viễn nói: "Trần Viễn, sau này người liền chuẩn bị trông coi nhà người Linh Thú qua đi, ta sợ người là khó có được cưới được lão bà."

Trần Viễn ngạc nhiên nói: "Vì sao nói như vậy?"

Mập mạp hậm hặn mở miệng: "Người gia Linh Thú cái miệng này, có cô nương nào có thể chịu đựng được?"

Trần Viễn im lặng không nói gì, trong lòng có lệ vạch qua: Đừng nói là cô nương, ngay cả chính ta, cũng mau chịu không được chứ?

Nếu nhắc tới cô nương, mập mạp ở Trần Viễn trước mặt hiếm có khoe khoang chỗ.

"Lần này qua ngày về còn không có về nhà, cũng không có tin tức truyền trở về, nhà ta Tú Tú khẳng định mỗi ngày đều ngẩng đầu xỉ phán cho ta lo lắng." Mập mạp thở dài nói.

Trần Viễn gật đầu một cái: "Ừ, không sai. Tú Tú quả thật thật lo lắng người, nếu không phải hấn đi tìm đến, ta trả (còn) cũng không biết người xảy ra chuyện. Chỉ bắt quả hấn lo lắng là. . ."

Trần Viễn lời còn chưa nói hết liền bị mập mạp cắt đứt: "Xem đi, ta nói không sai chứ. Người là không biết, ở nhà thời điểm, Tú Tú đối với ta khỏe không, thật là cũng coi là muốn gì được đó."

"Không sợ nói ra cho người ghen tị, ngay tại ta trước khi ra cửa buổi tối, Tú Tú sợ ta đi ra ngoài sau đó, bên ba mệt nhọc khổ cực, trả (còn) suốt cho ta thư giãn theo như cốt làm việc một đêm đây." Mập mạp dương dương đắc ý khoe khoang đạo (nói), trên mặt đều tựa như mang theo quang mang.

Trần Viễn dùng sức nín cười, sợ không cẩn thận bật cười, Cầu Thặng đại nhân ngược lại không có kỵ chút nào châm chọc nói: "Có phải hay không dám bóp theo như một đêm, ngay cả đầu gối đều cho theo như sưng?"

Mập mạp nghe vậy ngăn ra: "Có phải hay không ra ngoài thời điểm có chút bá, để cho bọn tiểu nhị thấy?" Đón lấy, hấn ngập ngừng nói giải thích: "Người biết, Tú Tú hấn phương diện này không có bao nhiêu kinh nghiệm, khó tránh khỏi lực đạo dùng có chút không đúng. . ."

"Ha ha ha." Trần Viễn lần này rốt cuộc không có thể biệt trụ, không nhịn được bật cười.

Mập mạp gãi đầu, nhìn cười lẫn lộn một người một chó, trong lòng tràn đầy không giải thích được.

Tốt nửa ngày mới dừng tiếng cười, Trần Viễn thở hào hển vỗ mập mạp bả vai: "Được rồi, biết rõ các người hai cái miệng nhỏ vợ chồng tình thâm, cũng còn khá lần này đem người bình an mang về, nếu không ta trả (còn) thật không biết thế nào với đệ muội giao phó."

Bỗng nhiên dừng lại, Trần Viễn nói tiếp: "Bất quá lần này cũng quá nguy hiểm. Ta suy nghĩ, người thường xuyên bên ba bên ngoài, bên người không có một lực hộ vệ quả thật không được. Như vậy đi, các loại (chờ) trở về ta giúp người một cái Kim Đan Kỳ Đại Cao Thủ lai áp trận."

"Kim Đan Kỳ!" Mập mạp há to mồm, kinh ngạc vạn phần, ngay sau đó, hấn trên mặt lộ ra làm rung động vẻ mặt, "Trần ca, người đối với ta thật là quá tốt!"

Trần Viễn vẫn đạm phong khinh, trên mặt một bộ những thứ này đều là ta hấn làm người không cần cảm kích đạm nhiên bộ dáng.

Chẳng qua là Trần Viễn ở thâm nghĩ trong lòng: "Sư tỷ cuối cùng là giới thiệu ra ngoài, còn như có thể hay không để cho hấn nghe người sai sử, vậy phải xem mập mạp người bản lĩnh. Bất quá y theo sư tỷ tính tình, sợ là có chút khó khăn a. . ."

Hai ngày sau, đưa mập mạp về đến nhà sau, Trần Viễn rốt cuộc trở lại 27 phân phát.

Chỉ là vừa trở về phòng, lại nghe có người ở gõ cửa, mở cửa nhìn một cái, Trần Viễn hỏi "Chu sư đệ gấp như vậy đi tìm tới có chuyện gì không?"

Không nghĩ tới Chu sư đệ lại đột nhiên nhắc lên một món bị Trần Viễn coi thường sự tình: "Trần sư huynh, người nghĩ tốt sau này chọn vậy một khoa sao? Chúng ta nhánh bên trong liền còn dư lại người còn chưa quyết định tới."

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 69: Hết thủy giao cho vận mệnh quyết định

"Chọn khoa?" Trần Viễn ở trong lòng kêu khổ, mình tại sao đem chuyện này quên.

Trần Viễn nhìn về phía Chu sư đệ, hỏi "Cái này chọn khoa là thế nào tiến hành?"

"Ngươi trước vân vân, " nói xong lời này Chu sư đệ ở Trần Viễn không hiểu trong ánh mắt trở lại gian phòng của mình, trải qua một trận, nắm thật dày một xấp trang giấy trở lại.

"Đây là cái gì?" Trần Viễn hiếu kỳ hỏi.

"Há, đây là trong môn phái phát hạ thông báo, là liên quan tới như thế nào chọn khoa. Vốn là phải giao cho người truyền đạt, kết quả người không ở, ta trước hết nhận lấy."

Trần Viễn nhìn Chu sư đệ trong tay, chỉ sợ bắt hữu mấy chục ngàn chữ thông báo, rất là giật mình: "Cái này chọn khoa cũng quá phức tạp đi, ngay cả một nói rõ đều nhiều như vậy."

Chu sư đệ ngẹo đầu, có vẻ hơi nghi hoặc: "Không phức tạp a, không tin ta cho ngươi niệm niệm."

Sau đó, Chu sư đệ trầm bổng thanh âm liền ở trong phòng vang lên: "Là thừa kế phát huy ta Ứng Thiên Tông truyền thống tốt đẹp, là nhanh hơn đào tạo được tốt hơn người tu đạo mới, tăng lên ta Ứng Thiên Tông đệ tử chuyên nghiệp tư chất, vì vậy ta phải quyết định. . ."

Trần Viễn nghe đầu đầy hắc tuyến, này cũng cái gì với cái gì a, hắn không nhìn được cắt đứt Chu sư đệ, trực tiếp hỏi "Có thể hay không nói thẳng thế nào chọn?"

"Đi trước truyền pháp điện báo bị môn học, sau đó ở một trang cuối cùng trong danh sách lựa chọn giáo tập." Chu sư đệ lời ít ý nhiều khái quát xong.

"Cho nên kia mấy chục ngàn chữ kỳ thực chính là nói một câu nói này chuyện?" Trần Viễn có chút kinh ngạc.

Chu sư đệ nắm trang giấy lại lật lật, biểu hiện trên mặt càng ngày càng ngạc nhiên: "Ồ, thật giống như thật đúng là như vậy."

Trần Viễn im lặng không nói gì.

Lần này chọn khoa sau đó, Hoang Chi các đệ tử liền muốn đều chạy đồ vật. Qua hồi lâu, Trần Viễn rốt cuộc nhớ tới chính mình vẫn là phải kết thúc thân là Hoang Chi nhánh chuyện cuối cùng nghĩa vụ, hắn ăn cần hỏi "Các người đều chọn là vậy một khoa, cái nào giáo tập?"

"Tô Tiên Nam trận pháp thiên phú xuất chúng, chuyện đương nhiên chọn trận pháp khoa Dương sư muội quý giá nhất hắn Vọng Nguyệt, cho nên chọn Ngự Thú khoa. . . Mà ta là chọn thuật pháp khoa." Chu sư đệ nói.

"Còn lại khoa các sư đệ sư muội còn dễ nói, chọn giáo tập đều là chúng ta bắt đầu giáo tập, dù sao sống chung một năm, tương đối quen thuộc. Chính là chúng ta thuật pháp khoa có chút xui xẻo, không biết vì sao, lý giáo tập cũng không đang chọn trong danh sách." Chu Chí Hào nói lời này lúc, vẻ mặt có vẻ hơi ảo não.

"Đó là đương nhiên, Lý sư tỷ người đều bị đuổi làm sao còn cho người chọn." Bất quá lời này, Trần Viễn có thể sẽ không nói ra, chỉ đành phải an ủi Chu sư đệ đạo (nói): "Giáo tập đối, đây chẳng phải là tốt hơn sao?"

Chu sư đệ nháy mấy cái con mắt, nhớ tới bị lý giáo tập giáo huấn chết đi sống lại ngày, chân chờ mở miệng: "Nghe ngươi vừa nói như thế, thật giống như thật đúng là. . ."

Trần Viễn cùng Chu Chí Hào trong miệng nhắc tới Lý sư tỷ, giờ phút này đã rời 27 phân phát chỗ Minh Viễn đình, xuất hiện ở Phong Vân trong thành.

Trong tay cầm Trần Viễn cho địa chỉ, Lý Vi tìm tới lấy bảo chung quy tiệm chỗ.

Đánh giá trước mắt diện tích rộng rãi trang trí đối mới hoàn toàn cửa hàng mặt tiền, trừ cảm giác có chút tục khí ở ngoài, trên nguyên tắc Lý Vi vẫn tính là hài lòng, thầm nghĩ trong lòng: "Khó có được, tiểu tử kia lại đáng tin một lần."

Dương Dương quả đảm, Lý sư tỷ cho mình bom hơi đạo (nói): "Được rồi, nơi này chính là ta Lý Vi sự nghiệp bắt đầu lại địa phương."

Có lẽ là nói lời này thanh âm hơi lớn, đưa đến người đi đường rồi rít ghé mắt. Không để ý tới hội (sẽ) người bên cạnh quăng tới ánh mắt, Lý sư tỷ thẳng

hướng trong điểm đi tới, nhỏ giọng tự nhủ: "Bất quá, đầu tiên giống như chủ tiệm nói một chút ta lương tháng vấn đề. . ."

Minh Viễn trên đỉnh núi, hoang chữ ba hào lâu.

Chu sư đệ đối với (đúng) Trần Viễn phát ra mời: "Trần Viễn, ngươi chắc cũng là chọn thuật pháp khoa đi, nếu không thì chúng ta cùng đi thăm viếng mấy vị hậu tuyến giáo tập?"

"Híc, " Trần Viễn chần chờ nói, "Nếu không thì ngươi và mấy vị khác chọn thuật pháp khoa sư đệ đi trước đi, ta còn muốn suy nghĩ thêm một chút."

"Cái này còn có cái gì tốt cân nhắc, ngươi thiên phú tốt như vậy, không chọn thuật pháp chẳng phải là lãng phí?" Chu sư đệ thúc giục.

Một năm này sống chung đi xuống, Chu Chí Hào càng ngày càng cảm giác, Trần Viễn là một đáng giá kết giao bằng hữu.

Trần Viễn không chỉ tu là cao thực lực mạnh, thời khắc mấu chốt đáng tin, mà còn đối đãi bằng hữu không nói, mặc dù chính là có thời điểm ngoài miệng tổn hại điểm. . .

Cho nên Chu Chí Hào là thật tâm hy vọng sau này cũng có thể cùng Trần Viễn phân ở một khoa có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Trần Viễn mở ra tay, hơi lộ ra khổ não nói: "Ngươi biết, ta thiên phú quá tốt. Không chỉ có thuật pháp, còn lại khoa cũng là như vậy."

"Ài, ngươi là không lãnh hội được, có thời điểm lựa chọn quá nhiều, cũng là một món rất thống khổ chuyện." Trần Viễn thở dài nói, trong giọng nói rất là bất đắc dĩ.

Chu Chí Hào có chút không nói gì, nhìn Trần Viễn sầu khổ biểu tình, không biết vì sao, hán đột nhiên có một loại đem giấy cời ra nhét vào Trần Viễn miệng Barry xung động.

Có thể cân nhắc đến cùng Trần Viễn trong lúc đó vô lực giá trị chênh lệch, đến cuối cùng, Chu sư đệ cũng chỉ được ầm ừ rồi đi.

Kỳ thực Trần Viễn cũng không phải là khoe khoang mới như vậy nói. Được rồi, ít nhất không hoàn toàn đúng.

Trừ đi Ngự Thú khoa quả thật không có hứng thú gì, trận pháp khoa thiên tư không đủ, còn lại thuật pháp Luyện Khí Luyện Dược ba khoa, bất kể chọn vậy một khoa, Trần Viễn cũng có thể tiếp nhận.

Theo lý mà nói, thuật pháp khoa phải là một lựa chọn tốt, tu sĩ thực lực tăng lên gọn gàng đương, không giống Luyện Khí cùng Luyện Dược còn cần tá trợ ở Ngoại Vật.

Có thể Trần Viễn rõ ràng bản thân khác nhau.

Chính mình tu vi tăng lên chính là hoàn toàn tá trợ ở Ngoại Vật, nếu là không có bên ngoài Linh Thạch chống đỡ, coi như mình học được nhiều hơn nữa tinh diệu thuật pháp lại có thể thế nào đây? Đến thời điểm không có linh lực đi phóng ra, chẳng phải là xấu hổ?

Cho nên cùng Luyện Khí Luyện Dược điều này có thể kiểm lấy Linh Thạch hai Kobe lên, thuật pháp này chỉ có thể ra không thể vào môn học, đối với (đúng) Trần Viễn sức hấp dẫn liền nhỏ rất nhiều.

Nhờ vào Trần Viễn Hòa Hệ thiên phú, Trần Viễn ở nơi này hai lớp thượng thành tựu đều thật tốt, theo lý mà nói Luyện Khí hoặc là Luyện Dược đều là lựa chọn tốt.

Chẳng qua là cuối cùng ở kết quả nên chọn vậy một khoa về vấn đề, Trần Viễn buồn rầu.

Loại này lựa chọn cũng không phải là trò đùa, nó không chỉ là lựa chọn đem tới hai năm Chủ Tu môn học, càng là hội (sẽ) quan hệ đến đến tu sĩ sau này Tu Đạo Chi Lộ.

Hôm nay lựa chọn, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến đến tu sĩ tương lai thành tựu cùng cơ duyên.

Cho nên, cũng không do Trần Viễn không thận trọng.

Sau một hồi lâu, Trần Viễn rốt cuộc làm ra quyết định.

Đương một người đối mặt lựa chọn lại không biết nên như thế nào quyết định lúc, hán hán học được lắng nghe đến từ nội tâm thanh âm. Nhưng khi nội tâm của hán cũng là lưỡng lự lúc, như vậy cũng chỉ có thể giao cho Thượng Thiên quyết định.

Được rồi, kỳ thực những thứ này nhìn quan miện Đường Hoàng lời nói chẳng qua chỉ là Trần Viễn lười còn muốn mượn có a.

Trần Viễn lấy ra một mai nhãn trữ vật, chính là ở Thiên Hòa thành được đến chiến lợi phẩm.

Bởi vì giới chỉ chủ nhân đã bỏ mình, trên mai nhãn Thần Niệm Cấm Chế cũng liền đi theo tiêu tan.

Thần Niệm đảo qua, Trần Viễn phát hiện trong nhãn tồn phóng một nhóm Linh Thạch, cũng không đi đếm kỹ, Trần Viễn đem Linh Thạch toàn đều rút

ra.

"Số lẻ Luyện Dược, số chẵn Luyện Khí. Như vậy tiếp đó, hết thầy lại giao cho vận mệnh đi!" Trần Viễn giờ hai tay hô lớn, một bộ làm chuyện ngu ngốc bộ dáng.

"Hừ, vận mệnh. . ." Cầu Thặng đại nhân đầu tiên là xem Trần Viễn liếc mắt, sau đó lắc đầu một cái, không còn quan tâm.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Trần Viễn lựa chọn

"Bảy trăm mười sáu, bảy trăm mười bảy."

Phảng phất tiến hành nào đó thần thánh nghi thức như vậy, Trần Viễn vẻ mặt trang trọng nghiêm túc, lần lượt đếm Linh Thạch số lượng, cho đến đếm xong cái cuối cùng, Trần Viễn mới dừng lại tay tới thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Chẳng qua là lúc này, sự tình thật giống như ra chút ngoài ý muốn.

"Bảy trăm mười bảy, là số lẻ, như vậy ta nên chọn là. . . Ai, ta bắt đầu nói thế nào?" Bởi vì từng bước từng bước đếm thời gian trôi qua quá lâu, Trần Viễn đều quên số lẻ là Luyện Dược vẫn là Luyện Khí.

"Là Luyện Khí" Cầu Thặng đại nhân đột nhiên chen lời nói.

"Thật sao?" Trần Viễn cảm giác có chút nghi hoặc.

"Không sai, ta khẳng định." Cầu Thặng sắc mặt nghiêm túc trịnh trọng đáp.

Trần Viễn gãi đầu một cái, nói: "Được rồi, nếu thiên ý như thế, ta đây liền chọn Luyện Khí đi."

Cầu Thặng đại nhân đồng ý gật đầu một cái, tâm lý chính là cười đáp không được: Cái gì chó má thiên ý, cũng không phải ta Cầu Thặng đại nhân ý tứ.

Như là đã chọn môn học, Trần Viễn cũng cũng không do dự nữa, thẳng đi truyền pháp điện báo bị.

Rời đi truyền pháp điện sau, Trần Viễn suy nghĩ một chút, hướng Phạm sư huynh chỗ ở bước đi.

Không sai, chọn sinh không bằng chọn thành thực, đang giáo viên lựa chọn thượng, Trần Viễn vẫn là nghiêng về dẫn hán một năm Phạm sư huynh.

Đi tới Phạm sư huynh chỗ ở bên ngoài, Trần Viễn phát hiện hán đang nhiệt tình đưa tiễn một tên xa lạ đệ tử.

Đội tên đệ tử kia sau khi đi, Trần Viễn theo Phạm sư huynh cùng đi vào trong nhà.

Đi qua một năm này, Trần Viễn thường xuyên hướng Phạm sư huynh dạy Luyện Khí bí quyết, giữa lẫn nhau đã là hết sức quen thuộc, Trần Viễn cũng không khách khí, sau khi vào nhà tự đi ngồi xuống, sau đó mở miệng hỏi "Phạm sư huynh, vừa mới cái kia đệ tử là ai à?"

"Há, người nói phong phạm còn a, " Phạm sư huynh ngửa đầu cười ha ha, chẳng biết tại sao, vẻ mặt có vẻ hơi không quá tự nhiên, "Hán là Huyền nhánh đệ tử, đi tìm tới là muốn cùng ta học Luyện Khí."

Trần Viễn có chút kinh ngạc: "Phạm sư huynh người có thể a, bên ngoài nhánh đệ tử đều mộ danh tới bái."

"Sao có thể chứ, " Phạm sư huynh tự giấu cười một tiếng, "Phong phạm còn bắt đầu chọn cũng là bọn hán Huyền nhánh giáo tập, chỉ bắt quá bởi vì thiên phú không tốt bị cự tuyệt. Sau đó hán đang giáo viên trong danh sách thấy ta cũng họ Phạm, cho nên mới tìm tới ta đây tới thử vận khí một chút."

"Kia Phạm sư huynh người nhận lấy hán?"

"Ừ, nhận lấy." Phạm sư huynh cười khò giải thích, "Có thể có người đến cũng không tệ, ta nào có cái gì chọn ba lấy tứ quyền lợi a."

Trần Viễn suy nghĩ một chút, cẩn thận từng li từng tí mở miệng hỏi "Không biết, Phạm sư huynh đã nhận lấy vài tên đệ tử?"

"Coi là hôm nay cái này phong phạm côn, có ba cái. . ." Nói lời này lúc, Phạm sư huynh có vẻ hơi không tốt lắm ý tứ.

Ách, Trần Viễn đột nhiên không biết nên nói cái gì cho phải.

Theo Chu Chí Hào vậy, Trần Viễn biết được Hoang Chi đệ tử thì có thất người chọn Luyện Khí cái này một khoa, nhưng hôm nay Phạm sư huynh danh nghĩa cũng chỉ có ba gã đệ tử.

Hiển nhiên không thể nào là bởi vì Phạm sư huynh yêu cầu quá cao mà cự tuyệt những đệ tử kia, như vậy còn lại khả năng cũng chỉ có một loại Trần Viễn đồng tình nhìn phong phạm Xuân Hoa: "Sư huynh, người thật giống như sống đến mức có chút thắm a!"

Phạm sư huynh hơi có chút không nói gì nhìn Trần Viễn: "Trần sư đệ, người biết đánh người không đánh mặt, bóc người không vạch khuyết điểm những lời này à?"

"Ha ha, chẳng qua là mang đến đùa giỡn, nhân gia không chọn người chẳng qua chỉ là bọn họ nhân quang không được a." Trần Viễn đang khi nói chuyện đứng dậy lùi lại một bước, một gối chạm đất ôm quyền hành lễ, thần tình nghiêm túc vạn phần: "Đệ tử Trần Viễn, muốn liệt vào phong phạm sư môn hạ, đề cầu Luyện Khí Chi Đạo, mong rằng phong phạm sư ân chuẩn."

Nhìn Trần Viễn bái sư động tác, phong phạm Xuân Hoa nhất thời sững sờ tại chỗ.

Trần Viễn là ai? Nhắc đến tên hắn, 27 phân phát từ chương môn cho tới ngoại môn tạp dịch, không người không biết.

Nói đến Trần Viễn, lần này hơn ba trăm tên đệ tử bên trong, khâm phục sùng bái có thật nhiều, âm thầm ghen tị không phục cũng không ít, có thể không có người nào có thể không nhìn hắn.

Trong lịch sử đệ nhất toàn Giáp, cùng thời kỳ Trúc Cơ đệ nhất nhân, dũng đấu Kim Đan Hoang Thú Nghĩa cứu sư đệ, cái này từng việc từng việc sự tích phảng phất từng đạo hào quang, để cho Trần Viễn ở nơi này giới trong hàng đệ tử tỏ ra đặc biệt sắc sảo loá mắt.

Bằng Trần Viễn Thủ Tịch đệ tử danh hào, bất luận hắn lựa chọn vậy một khoa vậy một danh giáo tập, bất luận kia giáo tập nguyên bản thân phận là trưởng lão vẫn là Các Chủ, đều khẳng định sẽ phải chịu nhiệt tình hoan nghênh.

Phong phạm Xuân Hoa quả thật không từng nghĩ đến, Trần Viễn lại sẽ chọn đã biết dạng một cái tân tân giáo tập.

Bởi vì quá mức giật mình, cho nên Phạm giáo tập đều có vẻ hơi tay chân luống cuống. Hắn nhìn nửa quỳ hành lễ Trần Viễn, tốt nửa ngày mới nhớ tới hắn trước hết để cho hắn lên.

"Cái kia, Trần sư đệ. . ." Lời mới vừa ra khỏi miệng cũng cảm giác không đúng, phong phạm Xuân Hoa trầm nghĩ nói: Đây là lễ bái sư thượng, còn nói sư đệ còn thể thống gì.

Trực tiếp gọi hắn tên Trần Viễn sao? Thật giống như cũng có chút không đủ trang trọng.

Nhìn quỳ dưới đất Trần Viễn, bởi vì không chiếm được chính mình đáp lại, vẻ mặt tỏ ra càng ngày càng nghi hoặc, phong phạm Xuân Hoa đầu óc hoàn toàn Muggle.

Dưới tình thế cấp bách nhất thời bật thốt lên: "Đại ca, người đứng lên trước đi!"

Trần Viễn có chút không nói gì: Nào có đi bái sư, lại bị sư phụ kêu làm đại ca. . .

Nhìn sắc mặt trưởng hồng, khẩn trương đến cũng sắp muốn khóc lên Phạm giáo tập, Trần Viễn có chút không đành lòng, nhỏ giọng nhắc nhở đến: "Cái kia, đồ nhi. . ."

"Đứng đứng đứng, " Phạm giáo tập bừng tỉnh đại ngộ, rốt cuộc tìm được thích hợp xưng vị, như trút được gánh nặng thở ra một hơi dài, vội vàng nói, "Đồ nhi mau mau đứng dậy. . ."

"Đa tạ sư tôn." Trần Viễn đứng dậy, tất cả một đáp giữa liền coi như là hoàn thành lễ bái sư tiết.

Hai người tương cổ không nói, chỉ chốc lát sau, đột nhiên cùng cười to lên.

Phạm giáo tập con mắt đều nheo lại, càng xem Trần Viễn càng hài lòng: Đệ tử thiếu làm sao, hắn môn hạ nhưng là có một cái như vậy Thủ Tọa đệ tử, xem những thứ kia các lão gia sau khi biết vẫn không thể hàm mộ chết.

Trần Viễn đối với (đúng) Phạm giáo tập cũng thật hài lòng: Làm người khiêm tốn, không có cái giá, thụ khóa nghiêm túc phụ trách, mà còn chưa bao giờ cự tuyệt các đệ tử âm thầm dạy. Không giống một ít các trưởng lão, luôn có còn lại sự tình phải làm, tâm tư cũng không thể toàn đặt ở dạy và học thượng.

Bái sư kết thúc, Phạm sư huynh luôn cảm thấy sư tôn đồ nhi gọi quá mức không được tự nhiên, hy vọng vẫn là giống như ngày xưa gọi. Đối với (đúng)

đề nghị này, Trần Viễn đang cầu mà không được, vì vậy ăn nhip với nhau.

Hai người người ta người ta sư huynh sư đệ một trận loạn kêu, nhất thời cảm thấy quan hệ lại thân cận rất nhiều.

Phạm sư huynh nhìn về phía Trần Viễn hỏi ra trong lòng nghi vấn: "Trần Viễn, Luyện Khí cái này một khoa lời nói, La trưởng lão cùng Luyện Khí các Tổng các chủ đều là lựa chọn tốt, người vì sao sẽ chọn ta ư?"

Trần Viễn là từ kiếp trước được đến kinh nghiệm: Ở trong đại học, khóa mang tốt nhất thường thường không phải những thứ kia tóc bạc hoa râu kinh nghiệm phong phú lão giáo sư, mà là hơn ba mươi tuổi trẻ trung khoẻ mạnh thanh niên giảng sư, những thứ này tuổi trẻ nói sư môn còn có cảm xúc mạnh mẽ cùng đối với (đúng) chương trình học nghiên cứu tinh thần, cũng càng nguyện ý cùng bọn học sinh hoà mình.

Nhưng Trần Viễn tự nhiên không thể như vậy nói cho Phạm sư huynh, vì vậy hắn không thể làm gì khác hơn là nói: "Híc, người ở đây rồi truyền pháp điện tương đối gần, ta thuận đường cứ tới đây."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Nhanh, ai tới mở bàn?

Nghê xong Trần Viễn lựa chọn chính mình nguyên nhân, Phạm sư huynh đầu tiên là sửng sờ, rồi sau đó cười lên ha hả.

Phạm sư huynh hết sức vui mừng, liên tục vỗ Trần Viễn bả vai, một bộ người nói trò cười rất không tồi thành công chọc cười ta bộ dáng.

Trần Viễn có chút không sờ được đầu não, rõ ràng chính mình chỉ nói là nói thật mà thôi, mà còn lòi ra khỏi miệng sau chính mình trả (còn) lo lắng sẽ làm bị thương Phạm sư huynh lòng, có thể nhìn hắn loại này cao hứng xen lẫn vui vẻ yên tâm phản ứng là cái tình huống gì?

Thật lâu Phạm sư huynh mới dùng tiếng cười, cảm tình chân thành nhìn Trần Viễn: "Ta mình bạch sư đệ người tâm ý, người rõ ràng là biết rõ ta tình trạng quần bách, cố ý tới bái sư ta, nhưng lại không muốn ta biết sau cảm thấy xấu hổ mới như vậy nói, đúng không. Sư huynh ta đều biết."

Trần Viễn mặt đầy mừng bức nhìn Phạm sư huynh, được rồi, tùy người nghĩ ra sao, người vui vẻ là được rồi.

"Kỳ thực, ta nguyên bản cũng không trở thành luân lạc tới mức như thế" Phạm sư huynh thở dài nói, "Theo ta được biết, chúng ta Hoang Chi đệ tử lựa chọn Luyện Khí một khoa thì có bảy tám người nhiều, có thể tới chớp mắt ta đây ghi danh cũng chỉ có hai người, người biết tại sao không?"

Trần Viễn mặc dù biết nguyên nhân, nhưng vẫn là chớp con mắt, phối hợp hỏi "Vì sao à?"

Phạm sư huynh hận hận bất bình nói: "Cũng không phải trong phái những thứ kia chen ép người mới các lão gia, nhất định là bọn họ trước đó liền đem thiên tư tốt hơn các đệ tử cho chặn đi."

Dứt lời, hắn kỳ quái nhìn về phía Trần Viễn, hỏi "Thế nào, không ai tìm qua người sao?"

"Không có a" Trần Viễn nghi hoặc đáp, rồi sau đó nói tiếp, "Đệ tử mấy ngày nay có chuyện đi ra ngoài, hôm nay mới trở về sơn môn."

Phạm sư huynh vỗ đùi, vui mừng nói: "Nhìn một chút, ta đã nói rồi, nếu là người đang ở đây lời nói, khẳng định cũng bị bọn họ cướp đi."

Trần Viễn không nhịn được liếc một cái, thầm nghĩ trong lòng: Phạm sư huynh người đây là có bị hại chứng vọng tưởng có được hay không. Đúng là có đệ tử không có lựa chọn người, có thể nguyên nhân căn bản cũng không phải là như lời người nói như vậy.

Theo Chu Chí Hào vậy, Trần Viễn biết được, lựa chọn Luyện Khí một khoa bảy tám người bên trong, có vài tên sư đệ tự nghĩ thiên phú không tệ mới có thể bị tiếp nhận, cho nên chủ động đầu nhập còn lại giáo tập môn hạ.

Mà còn lại, chính là không chỗ có thể đi, chỉ đành phải bắt đắc dĩ lưu lại.

Khó nói Phạm sư huynh người liền thật không có chút nào rõ ràng, người cho Hoang Chi các đệ tử lưu lại cỡ nào hồng bát ấn tượng đầu tiên sao?

Còn như Trần Viễn, cũng là đối với chính mình thân pháp cùng Kiếm Độn có đầy đủ lòng tin mới chọn Phạm sư huynh.

Như là đã mở miệng, trước mắt lại có một cái không tẻ bày tỏ đối tượng, Phạm sư huynh đem chính mình trong lòng tích lũy ủy khuất một mạch nghiêng đổ ra tới: "Trần sư đệ, ngươi là không biết, giống ta loại này tân tấn giáo tập, ngày thật sự là quá gian liếc a."

"Tiền tiêu hàng tháng thiếu dài ngoáy kém, không sánh bằng những thứ kia thân kiêm giáo tập trưởng lão Các chủ môn cũng liền thôi, coi như ngay cả lão giáo tập môn tiền tiêu hàng tháng một nửa đều cao hơn ta."

"Mỗi ngày viết không xong trường học tâm đắc, luôn là đối tới đối lui chương trình dạy học. Ta nhớ được có lần lệ leo, chương môn đại nhân chỉ đích danh phê bình ta nói, Tiểu Phạm a, ngươi này sao lại thế này, chương trình dạy học đều hai tháng không có đổi mới thay đổi qua, ngươi muốn rất nhanh thức thời a."

"Có thể quay đầu, chương môn liền khen ngợi một vị giảng bài nội dung một trăm năm mười năm hết tết đến cũng chưa từng thay đổi lão trưởng lão, nói hấn phát huy mạnh chúng ta Ứng Thiên Tông truyền thống tốt đẹp."

"Gần nhất niên học đến hồi cuối, lại phải khảo hạch đánh giá ưu. Ta tự nhận một năm này coi như cần cù, khá phí tâm tư viết xong một phần trường học tổng kết, muốn nhìn một chút có hay không cơ hội đánh giá cái ưu tú."

"Có thể kết quả đây, cho tới bây giờ ta phần kia tổng kết trả (còn) đem ở truyền pháp trưởng lão chân bàn hạ. Mà cuối cùng đánh giá ưu nhân tuyển, không phải trưởng lão chính là Các chủ. Đáng hận nhất là, tốt nhất giáo tập thường lại bị ban bổ bởi vì đánh vào Phân Thần Kỳ mà bị thương, đường thương thiếu khóa hơn nửa năm một vị trưởng lão!"

Trần Viễn gật đầu phụ họa nói: "Đúng vậy, trong môn phái quả thực quá hắc ám. Nếu không thì, sư huynh ta giới thiệu cho ngươi cái những công việc khác chứ?"

Nghe Trần Viễn lời này, Phạm sư huynh nhất thời sững sờ: "Híc, cái này còn chưa tất đi. Dù sao ta đối với (đúng) môn phái vẫn có cảm tình."

Trần Viễn bĩu môi một cái, trong đầu nghĩ ta liền đoán được sư huynh ngươi hội (sẽ) trả lời như vậy. Cái này giống như thể chế người bên trong suốt ngày than phiền chính mình bận rộn công việc phúc lợi kém, thật là muốn hấn đi ra ngoài, nhưng lại không nỡ bỏ. . .

Ngay tại Phạm sư huynh oán trách các lão gia luôn là chèn ép người mới lúc, trong môn phái các lão gia chính hội tụ một Đường, ngồi nghiêm chỉnh.

Chương môn Lăng Đạo Tôn vị trí tại thủ tọa, hắng giọng mở miệng: "Chư vị trưởng lão Các chủ môn, chắc hẳn đã đoán được hôm nay ta triệu tập các vị mục đích đi."

Nội đường yên lặng như tờ, chúng trưởng lão trở mắt nhìn nhau, trong đầu nghĩ chờ một chút cũng không phải là bụng của ngươi bên trong hồi tròng, ai biết ngươi không giải thích được mở cái này sẽ là muốn nói cái gì a.

Hồi lâu không đợi được người mở miệng, Lăng Đạo Tôn đôi mắt không vui, trong lòng thầm hận đang ngồi nhóm người này đủ đủ, lại không có một thân thiết.

Nhưng này lúc, Tàng Tinh Các Văn các chủ lại đột nhiên đứng lên.

Ở Lăng Đạo Tôn mong đợi trong ánh mắt, Văn các chủ tùy tiện mở miệng hỏi "Mất thấy một niên học liền muốn kết thúc, chương môn ngài đây là lương tâm bất an, phải cho ta môn phòng lương tháng sao?"

Ngươi mẹ hấn mới lương tâm bất an đây, Lăng Đạo Tôn trong lòng thầm mắng một câu. Sau đó cố làm ngạc nhiên hỏi "Trước đó vài ngày không phải đã nói sao, một năm này tất cả mọi người khổ cực, cho nên sau này lương tháng lên một lượt phòng hai thành."

"Ta thế nào không biết?" Văn các chủ Văn Tiên Niệm râu tóc đều dựng phần nộ đan xen hỏi.

Bữa chốc lát, giống như là nhớ tới cái gì đó, Lăng Đạo Tôn nói tiếp: "Há, khả năng bởi vì ngươi tích hiệu khảo hạch xếp hạng cuối cùng, cái này phúc lợi không có phần ngươi, cho nên mới không có thông báo ngươi đi."

Văn Tiên Niệm nghe lời này, nhất thời một ngụm lão huyết phun ra ngoài, mắt tối sầm lại ngất đi.

Lăng Đạo Tôn chê xem Văn các chủ liếc mắt, mặc cho hấn hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân nằm úp sấp ở trên sàn nhà.

"Được, sau đó nói chính sự đi" nhìn đang ngồi nhóm người này cười trên nỗi đau của người khác xem nào nhiệt không chê chuyện lớn các lão gia, Lăng Đạo Tôn không có tiếp tục treo người khâu vị tâm tư, nhắc nhở, "Cái này một niên học nhanh xong a, nên tổ chức cuối năm thi đấu đi."

"Thi đấu?" Truyền Pháp Đường Tôn trưởng lão nghi hoặc hỏi, "Nhưng là trước đây không lâu không phải mới tiến hành qua thực tập sao?"

"Khục khục, " nhắc lên thực tập Lăng Đạo Tôn mặt già đỏ lên, dù sao đó là hấn đưa ra ý kiến, thật không nghĩ đến cuối cùng lại ra sơ suất, "Cái này không phải bởi vì Văn Mộng Trạch dị biến, thực tập kết thúc quá nhanh, đối với (đúng) các đệ tử không có đưa đến bao lớn đúc luyện hiệu quả nha, cho nên ta quyết định vẫn là khôi phục lúc trước cuối năm thi đấu."

Lăng Đạo Tôn nói tiếp: "Tình huống cụ thể, ta là như vậy tưởng tượng. . ."

Đáng tiếc lời còn chưa dứt đã bị đánh đoạn, giống như là "Cuối năm thi đấu" mấy chữ kích thích đến, Văn các chủ đột nhiên tỉnh hồn lại, liền vội vàng bỏ dậy hét lên: "Lớn hơn so sao, vậy có phải hay không nên bắt đầu phiên giao dịch?"

Một đám râu tóc bạc phơ các lão gia cũng không để ý nghe Lăng Đạo Tôn nói chuyện, chen lấn hô: "Nhanh, ai tới mở bàn, ta đặt Trần Viễn hạng nhất, một ngàn linh thạch."

"Ta cũng đặt Trần Viễn 800."

"Cất, các người cũng quá nhỏ khí, lão phu đặt Trần Viễn chiến thắng, 5000."

Lăng Đạo Tôn nhìn đám này con người đồ bưng tay cờ bạc, cảm thấy Ứng Thiên Tông tương lai một vùng tăm tối. . .

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Đây là trần trụi kỳ thị

Một đám lão đầu từ mặt đỏ tới mang tai tranh nửa ngày, cuối cùng bất đắc dĩ dừng lại.

Bởi vì hỏi một vòng, vậy mà người người đều là đặt Trần Viễn chiến thắng, như vậy bàn làm sao còn mở.

Một tên trưởng lão khí vũ mở miệng: "Đinh lão đầu, các người Trụ Tự Chi không phải có cái họ Lạc thật lợi hại sao? Người thân là Trụ Chi giáo tập đều không hấn?"

"Ai nói ta không?" Đinh trưởng lão cứng cổ la lên, "Ta đặt Lạc Thần chiến thắng, một trăm linh thạch."

Nghe được lời ấy, còn lại trưởng lão nhất thời con mắt tỏa sáng thành tới.

Nhưng ai biết, chẳng qua là qua mấy tức công phu, Đinh trưởng lão liền đổi lời nói. Chi thấy hấn đau lòng nói: "Ai, ta còn là đặt mười Linh Thạch coi vậy đi. Có câu nói, đánh cuộc nhỏ di tình chứ sao."

"Xuy, đều tán đi" Văn các chủ lúc này mới có lòng rồi rảnh lau một chút khóe miệng bọt máu, lòng tràn đầy không vui nói, "Bàn khẫu đều không biết đến, trả (còn) làm cái gì từ cuối năm thi đấu a."

Khó nói lúc trước các người nóng như vậy trung vào làm thi đấu, là vì thuận lợi bắt đầu phiên giao dịch đánh bạc sao? Nhìn mấy cái đã nhấc chân đi ra ngoài lão gia hòa, Lăng Đạo Tôn cũng không nhịn được nữa, hét lớn một tiếng: "Trở lại cho ta!"

Nhìn thẳng các vị trưởng lão Các chủ môn quăng tới kinh ngạc ánh mắt, Lăng Đạo Tôn như đinh chém sắt nói: "Cái này thi đấu, nhất định phải làm"

Trong nghị sự đường rơi vào hoàn toàn yên tĩnh bên trong, xem các vị trưởng lão vẻ mặt, rõ ràng không quá đồng ý.

"Thế nào, đây là?" Thấy mọi người cũng không quá chính mình, Lăng Đạo Tôn cảm thấy có chút nghi hoặc.

Các vị trưởng lão muốn nói lại thôi, chỉ có Chấp Pháp Đường nghiêm trưởng lão cân nhắc nhiều lần mở miệng: "Chương môn sư huynh, chúng ta đều biết, Trần Viễn đã Trúc Cơ. Nếu là hấn tham gia cái này thi đấu, không nói hạng nhất không có hồi hộp, sợ là trả (còn) biết đánh đánh tới những đệ tử khác lòng tin a."

"Nguyên lai chư vị là có lần này cân nhắc, " tự nhận là tìm tới chỗ mấu chốt Lăng Đạo Tôn trong lòng một trận vui sướng, vẫy tay nói, "Cái này các người không cần lo lắng, Trần Viễn không sẽ tham gia lần thi đấu này, đối với hấn, ta có chỗ dùng khác."

"Nói sớm a" các vị trưởng lão rồi rít phàn nàn nói, hướng Lăng Đạo Tôn đầu đi vô số xem thường.

Xoay người lại, Đinh trưởng lão kích động đến hai mắt đều tại sáng lên: "Đến đến, ta đặt Lạc Thần 800."

Văn các chủ tỉnh thần đại chấn, hô: "Cái này bàn ta tiếp, lại đặt Cảnh Thiên một ngàn, ta đã sớm xem hấn tiểu tử."

Trong sân bầu không khí nhất thời nhiệt liệt lên, chúng trưởng lão ngơ ngác nhìn nhau một lúc rồi nhìn nhau xem nhân tuyển đặt tiền cuộc.

Lăng Đạo Tôn lẻ loi đứng ở một bên, bị mọi người hoàn toàn không nhìn. Rầu rầu dưới hàm không gió mà bay, ót Thượng Thanh gần bằng bó lên, Lăng Đạo Tôn cũng không nhận được nữa lửa giận trong lòng: "Khó nói các ngươi cũng không hỏi một chút ta muốn để cho Trần Viễn đi làm nha sao?"

Chúng trưởng lão bận bịu đặt tiền cuộc đây, nào có thời gian để ý đến hắn, thuận miệng qua loa lấy lệ nói: "Ngươi là chương môn a, ngươi xem đó mà làm là được rồi, không cần báo cho ta biết các loại."

Nhìn trước mắt nhóm người này mặt đầy hồng quang tay cầm bạc, đem cái này trang trọng nghiêm túc nghị sự đại diện làm cho ô yên chương khí, Lăng Đạo Tôn khí cả người phát run, hận không được tổ sư trọng sinh, một ba bàn tay đập chết những người này.

Có thể cái gọi là pháp không trách chúng, trừ tức giận, hắn vừa có thể làm được gì đây? Lăng Đạo Tôn lòng như tro nguội, bị phản hô: "Khó nói các ngươi đều quên ba năm trước đây Thương Mộc Tử sao?"

Thương Mộc Tử ba chữ kia phảng phất có nào đó thần kỳ ma lực, mới từ Lăng Đạo Tôn trong miệng nói ra, lập tức lại để cho huyền não vô cùng trong sân yên tĩnh lại.

"Chẳng lẽ là cái kia Thương Mộc Tử?" Một tên trưởng lão chần chờ mở miệng hỏi.

"Không sai, chính là hắn!" Lăng Đạo Tôn khẳng định dị thường.

"Đó là ta 27 phân phát vô cùng nhục nhã a." Một vị Các chủ kêu rên nói.

Lời này nhất thời kích khởi mọi người tại đây cùng chung mối thù lòng, nghiêm trưởng lão hận hận nói: "Thù này không báo thì không làm người."

Tôn trưởng lão nhớ lại Lăng Đạo Tôn trước lời nói, run rẩy lời nói tràn đầy xi phán: "Chương môn sư huynh chẳng lẽ là nghĩ . . ."

"Không sai, chính là lấy kỳ nhân chi đạo hoàn lại cho người. Ba năm trước đây Thương Mộc Tử mang theo cái kia một năm Trúc Cơ thiên tài, bại trận ta phái bên trong Anh Kiệt, trước khi đi càng là lưu lại câu 'Một đám một đám ô hợp lại không ai đỡ nổi một hiệp' để cho ta các loại (chờ) mất hết thể diện."

Tiếp đó, Lăng Đạo Tôn mang trên mặt tàn khốc nụ cười, lạnh lùng nói: "Bây giờ ta phái thật vất vả và ra một cái Trần Viễn, tựa như lợi kiếm nơi tay, làm sao có thể không đâm về phía nhục ta địch?"

Ngay tại Lăng Đạo Tôn đắm chìm trong "Thiên địa mệnh mông, mắt trống không vật, một người một kiếm, Duy Ngã Độc Tôn" ý cảnh bên trong, trước mắt phảng phất đã thấy Thương Mộc Tử cúi đầu cúi xuống sống lưng thời điểm, đột nhiên một giọng nói vang lên, cắt đứt hắn tha hồ tưởng tượng.

"Không phải là khuôn mặt bị người đánh, sau đó muốn đánh lại sao, nói như vậy về nho nhã làm gì." Văn Tiên Niệm không thức thời nhỏ giọng nói lầm bầm.

"Ngươi," Lăng Đạo Tôn căm tức nhìn Văn các chủ, trong lòng giận không chỗ phát tiết. Hung hăng hất một cái ống tay áo, Lăng Đạo Tôn phân phó nói, "Ba ngày sau ta đem mang theo Trần Viễn đi Nhị Thập Bát phân phát 'Viếng thăm'. Tôn trưởng lão cùng nghiêm trưởng lão các ngươi liền phụ trách chủ trì lần này môn phái thi đấu đi."

Mọi chuyện phân phó xong, Lăng Đạo Tôn tỏ ý tán biệt, nhưng ngay khi rời đi đại diện lúc, lơ đãng nghe được đến một câu than phiền, lại để cho dưới chân hắn trộn một lảo đảo.

Câu kia lời là nói như vậy: "Thật là, đánh mặt như vậy thoải mái chuyện, tự mình đi làm, lại đem chúng ta an bài làm những khổ này sống việc mệt nhọc."

Bị người đoán trúng suy nghĩ trong lòng, cái này làm cho Lăng Đạo Tôn cảm giác vô cùng khó chịu, không thể làm gì khác hơn là đỏ nét mặt giả nua làm bộ như không nghe thấy, vội vàng rời đi.

Trần Viễn bụng hộp cơm mới vừa cùng Chu sư đệ theo phòng ăn bên trong đi ra, chỉ thấy môn phái thông báo bài trước vậy một vòng lớn người.

"Đây là thế nào?" Trần Viễn hiếu kỳ hỏi.

"Hỏi nhiều như vậy làm gì, vào xem một chút chẳng phải sẽ biết." Thân cao Mã Đại Chu Chí Hào đẩy ra đám người, cường ép chen vào, hoàn toàn không thấy vậy xem quần chúng quăng tới than phiền khinh bỉ ánh mắt.

Mới trải qua chốc lát, liền nghe được Chu sư đệ kinh ngạc hô lớn: "Trần sư huynh, ngươi mau đến xem, lại là Yêu Môn phái thi đấu."

Trần Viễn chế cười hướng về phía đám người chung quanh chấp tay một cái, dọc theo Chu sư đệ lưu lại khe hở cũng chen vào.

Trần Viễn đi vào nhìn một cái, phát hiện quả nhiên là môn phái hạ phát liên quan tới tổ chức cuối năm thi đấu thông báo. Lướt qua rất nhiều quy tắc nói rõ, Trần Viễn đầu tiên đem ánh mắt đầu đến thi đấu khen thưởng kia một cột thượng.

Chỉ thấy thông báo Thượng Thanh thanh Sở Sở viết: Thi đấu số một, khen thưởng thượng phẩm Pháp Khí đạo (nói) Nguyên Bảo y phục một món, có trợ giúp đánh vào Trúc Cơ cảnh mở Linh Đan một viên, cộng thêm Linh Thạch năm trăm.

Trần Viễn nhìn đến hai mắt sáng lên, không nghĩ tới lại có tốt như vậy chuyện từ trên trời hạ xuống.

Trần Viễn tự tin như vậy, coi đầu này danh khen thưởng là vật trong túi là có nguyên nhân. Theo Trần Viễn biết, hiện nay lần này trong hàng đệ tử, trừ chính hắn bên ngoài, không có người nào có thể đạt Trúc Cơ cảnh giới.

Mà Trúc Cơ cùng Luyện Khí trên thực lực to lớn cái hào rộng, để cho Trần Viễn có đầy đủ sức lực không sợ bất kỳ đối thủ.

Cho nên cái này thi đấu không thi tương đương với là môn phái tự cấp chính mình phát phúc lợi sao, mặc dù phần thưởng này bên trong mở Linh Đan có vẻ hơi kỳ quái. . .

Ngay tại Trần Viễn thoáng hơi nghỉ hoặc một chút lúc, Chu sư đệ đột nhiên chỉ kia thông báo phía dưới cùng một hàng chữ la lên: "Trần Viễn người xem"

Trần Viễn định nhãn nhìn, chỉ thấy nơi đó viết là: "Lần này thi đấu sở hữu Đệ Tử Quân có thể ghi danh, quát hào 'Trừ Trần Viễn bên ngoài' phản quát hào."

Nhất thời Trần Viễn liền giận: "Bằng cái gì a, cái này há chẳng phải là trần trụi kỳ thị sao?"

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Lão phu mang người đập sân đi

Trần Viễn thần tình nghiêm túc, trầm giọng hỏi "Chu sư đệ, người biết chúng ta khóa này trong hàng đệ tử, có người nào thực lực là tương đối lợi hại sao?"

"Người hỏi cái này làm gì?" Chu sư đệ có chút hiếu kỳ Trần Viễn mục đích, bất quá vẫn là cho ra câu trả lời, "Theo ta biết rõ giống như địa chỉ Cảnh Thiên, Trụ Chi Lạc Thần, còn có chúng ta nhánh Tô Hoàng Tử, đều là mọi người công nhận thực lực khá mạnh mấy người."

"Đương nhiên, là trừ ra người ở ngoài." Chu sư đệ lại ngay sau đó bỏ một câu.

"Há, vậy thì theo người quen bắt đầu đi, " Trần Viễn hai tay hồ bóp khớp xương tí tách vang dội, mang trên mặt cười lạnh, "Ta đi trước đem Tô Hoàng Tử đánh một trận."

Chu Chí Hào nghe lời này một cái cả kinh thất sắc, liền vội vàng đưa tay ngăn lại Trần Viễn, hỏi "Người đây là làm gì a, hắn thế nào đắc tội người?"

"Cái này còn cần hỏi?" Trần Viễn chỉ kia thông báo cuối cùng, tức giận bất bình nói, "Đều như vậy rõ ràng."

"Cái gì rõ ràng?" Chu sư đệ trượng hai không sờ được đầu não, vẻ mặt đau khổ hỏi, "Trần sư huynh, ta thế nào nghe không hiểu người đang nói gì a."

Trần Viễn đầu đi một cái khinh bi nhãn thần, bất quá vẫn là kiên nhẫn giải thích: "Sự tình rất rõ ràng a, cái này thi đấu không để cho ta tham gia, rõ ràng là bởi vì trong phái đã dự định hạ chiến thắng nhân tuyển, mà nhân tuyển không ngoài chính là cái này thực lực khá mạnh mấy cái."

"Cho nên ta muốn lần lượt đem những này tương đối người lợi hại môn đánh no đòn một bữa, để cho bọn họ tự ti mặc cảm chủ động rời khỏi thi đấu."

"Nhưng là coi như bọn họ rời khỏi, cũng còn có những người khác a, người trả (còn) không phải là không thể tham gia tỷ thí." Chu Chí Hào không quá hiểu Trần Viễn cách làm.

Trần Viễn cũng không đáp lời, chẳng qua là trên mặt mang tàn nhẫn nụ cười, lạnh lùng nhìn Chu sư đệ.

Chu Chí Hào đầu tiên là nghi hoặc không hiểu, rồi sau đó trong lòng đột nhiên hiện ra một cái không thể tin ý nghĩ: "Chẳng lẽ nói, chẳng lẽ nói, người chuẩn bị ngăn ở ghi danh điểm, gặp một cái đánh một cái, cho đến cuối cùng môn phái cho phép người tham gia thi đấu, hoặc là dứt khoát để cho năm này cuối thi đấu phao thang?"

Trần Viễn gật đầu mỉm cười: "Trẻ con là dễ dạy."

Nghe vậy, Chu sư đệ vẻ mặt đưa đám nói: "Nhưng là ta cũng muốn tham gia cái này thi đấu a. . ."

"Người yên tâm, " Trần Viễn vỗ vỗ Chu sư đệ bả vai, nhẹ giọng an ủi, "Sẽ không quá đau, ta hạ thủ sẽ có phân tấc."

Coi như Chu sư đệ khóc không ra nước mắt thời điểm, cũng may cuối cùng có người đi ra cứu vớt hần.

Một tên chấp sự tới thông báo Trần Viễn, nói là chương môn Lăng Đạo Tôn triệu kiến cho hần.

Trần Viễn bắt mẫn hừ hừ hai tiếng, nói: "Tốt lắm, ta cũng đang muốn cầu kiến chương môn hần lão nhân gia."

Ứng Thiên Tông từng cái phân phát đều cho chương môn phân phối độc lập đền làm chỗ ở, có thể Lăng Đạo Tôn có khuynh hướng thích cái này Tây Từ Hồ phong cảnh, theo ven hồ xây nhà mà ở.

Lúc này, bờ hồ trong nhà gỗ nhỏ, Trần Viễn đầu óc mơ hồ hỏi "Cái này Ứng Thiên Tông thuộc hạ hữu hảo phân phát tu đạo trao đổi nghiên tập tham khảo đại hội rốt cuộc là cái gì đồ vật, tại sao phải ta đi tham gia?"

Lăng Đạo Tôn mang trên mặt hiền hòa ái nộ cười, nhẹ nói đạo (nói): "Cái này hả, hỏi Trường Sinh biết bao gian liếc, há có thể bẽ môn tạo xa (xa rời thực tế, nhắm mắt làm liều)?"

"Cho nên chúng ta phân phát trong lúc đó, không định giờ sẽ có một ít trường học thượng giao lưu, đồng thời cũng để cho trong phái đệ tử ưu tú cùng theo tham gia, tăng thêm nhiều chút kiến thức."

Phen này giải thích đến, Trần Viễn vẫn là tỉnh tỉnh mê mê, hỏi "Ta đây phải đi làm gì vậy, nghe các người mở biết sao?"

"Dĩ nhiên không phải, " Lăng Đạo Tôn ho khan một tiếng, giải thích, "Người làm chúng ta 27 phân phát đệ tử đại biểu, lần này đi muốn đem đương nổi cho thấy ta phái đệ tử phong thái trách nhiệm nặng nề, đồng thời còn nghĩ cùng còn lại phân phát đệ tử ưu tú tiến hành một phen luận bàn trao đổi."

"Cái gì, " lúc này cuối cùng nghe hiểu, Trần Viễn kinh ngạc la lên, "Đây không phải là đi người khác trên khay đập sân sao? Chẳng qua là lão nhìn, tiểu động thủ a."

Lăng Đạo Tôn nét mặt già nua tới sầm lại, mắng: "Kêu la om sòm còn thể thống gì. Rõ ràng là giữa các tu sĩ ngồi mà nói suông, ở trong miệng người lại thành đầu đường vô xanh đánh nhau đánh lộn. Tóm lại, chuyện này cơ hội khó được, Trần Viễn người phải cực kỳ chắc chắn."

"Nghe không có gì chỗ tốt a, " Trần Viễn mang theo hi dục nhãn thần nhìn về phía Lăng Đạo Tôn, năn nỉ nói, "Nếu không thì, để cho ta ở lại môn phái tham gia thi đấu, ngài mang theo những đệ tử khác đi?"

"Càn quấy, " Lăng Đạo Tôn dưới cằm râu dài đầu đầu, cả giận, "Bản tôn quyết định chuyện, há cho người một đệ tử xen vào."

Nhìn Trần Viễn gục đầu ủ rũ bộ dáng, Lăng Đạo Tôn suy nghĩ một chút, hòa hoãn thoáng cái tâm tình nói: "Ta biết người là thấy thềm thi đấu khen thưởng, như vậy đi, người trước đi nhận một món đạo (nói) Nguyên Bảo y phục. Đổi trao đổi leo, người nếu biểu hiện xuất sắc, ta có khác khen thưởng."

"Đây mới là chương môn nên có gió phong phạm nha, " Trần Viễn nhất thời vui vẻ ra mặt, hỏi, "Chúng ta đây cái gì thời điểm lên đường?"

"Người trở về rất tốt chuẩn bị, " Lăng Đạo Tôn dặn dò, "Sau ba ngày, ta dẫn người đi đập sân. . . A Phi, đi trao đổi biết."

Nghe được Lăng Đạo Tôn không cẩn thận thỏ lộ tiếng lòng, Trần Viễn không nhịn được "Phốc Xỉ..." Thoáng cái bật cười.

Gặp Lăng Đạo Tôn ác liệt ánh mắt trừng tới, Trần Viễn mau mau ngẩng đầu nhìn trời, chớp con mắt giả trang ra một bộ vô tội đáng vể.

Lăng Đạo Tôn then quá thành giận, hung hăng nhìn chăm chăm Trần Viễn xem nửa ngày, cuối cùng mới không cam lòng nói: "Không việc gì, người đi về trước đi."

Đi trước Tàng Tinh Các dẫn đường Nguyên Bảo y phục, trở lại trong phòng, Trần Viễn đối với hần yêu thích không buông tay.

Không nói bảo y Hộ Thể công năng, chỉ nói cái này về ngoài liền so cực giống bệnh hào phục môn phái đồ tân thủ cường vô số lần.

Thiên gặp đáng thương, đây là Trần Viễn trừ thanh kia môn phái thống nhất phát ra lời lờ mờ loang lổ Phi Kiếm bên ngoài, đạt được kiện thứ nhất Pháp Khí.

Nghe đến chương môn Lăng Đạo Tôn hứa hẹn qua, nếu là ở phân phát trao đổi bên trong có rất tốt đẹp biểu hiện, hội (sẽ) có khác khen thưởng, Trần Viễn trong lúc nhất thời hơn mong đợi.

Bất quá cái kia cái gì trao đổi nghiên tập tham khảo đại hội rốt cuộc là cái tình huống gì, Trần Viễn trong lòng có chút không có chắc.

Không giống bốn môn cuối năm thi đấu, Trần Viễn hạc đứng trong bầy gà. Ở đó trao đổi trong đại hội, phải đối mặt là còn lại phân phát ưu tú nhất đệ tử, Trần Viễn thật đúng là không dám vỗ ngực bảo đảm nhất định năng lực đề cường địch.

Bất quá bất kể như thế nào, nếu là mình thực lực có thể tăng lên nữa một ít, chắc chắn luôn là hội (sẽ) lớn hơn một chút.

Ba cái từ Thiên Hỏa thành thu được tới nhẫn trữ vật, tổng cộng trang bị một ngàn bốn, năm trăm linh thạch.

Ngoài ra còn có bụi cây tẩy cỏ bụi, là luyện chế tẩy Linh Đan thuốc chủ yếu.

Viên thuốc này khả dùng ở trừ thường xuyên dùng đan dược sau, tích lũy vào thể Nội Đan độc, loại đan dược này Trần Viễn tự nhiên không dùng được, cho nên đưa nó định giá năm trăm linh thạch bán cho Tăng Tĩnh Các.

Ước chừng hai ngàn linh thạch xếp thành một tòa núi nhỏ, Trần Viễn trong lòng tràn đầy cảm giác thành tựu.

Vén tay áo lên, Trần Viễn chuẩn bị làm một trận lớn. Cảm lên Linh Thạch, Thôn Phệ dị năng đột nhiên phát động.

Có thể chẳng qua là mấy hơi sau, Trần Viễn chân mày liền nhíu lại, chưa tới đến chốc lát, chỉ thấy trên mặt hấn về nghi hoặc càng ngày càng đậm.

"Vi sao ta đột nhiên không thể hấp thu linh lực?" Mặc dù trên mặt coi như bình tĩnh, có thể Trần Viễn trong lòng đã lật lên Kinh Đào Hải Lãng.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Ba năm trước đây lưu lại phân tình

Bởi vì thân thể nguyên nhân không cách nào tu luyện, cho nên cái này Thôn Phệ dị năng, có thể nói là Trần Viễn ở cái thế giới này yên thân gởi phận căn bản dựa vào.

Nhưng khi có một ngày, cái này dị năng đột nhiên mất đi hiệu dụng, dù Trần Viễn xưa nay gặp chuyện tình tảo, giờ phút này cũng có chút hoảng hốt.

Khó nói liền muốn một mực dừng lại ở Trúc Cơ Kỳ? Trần Viễn trong lòng rất có không cam lòng.

"Người có thể không thể khác (đừng) đi tới đi lui a, " Cầu Thặng đại nhân phản nản nói, "Đong đưa đầu ta choáng váng."

"Người biết cái gì?" Trần Viễn về mặt có chút kích động, "Ta hiện tại không thể tăng cao tu vi người biết không, cả đời liền muốn bao vây Trúc Cơ Kỳ."

"Trúc Cơ Kỳ làm sao?" Cầu Thặng đại nhân nhắc trợn mắt, "Trúc Cơ Kỳ cũng có thể có ba Giáp Tử Thọ Nguyên, người bây giờ trả (còn) bắt mất 20, gấp cái gì?"

"Ồ, " Trần Viễn về mặt trở nên bằng phẳng, gãi đầu một cái, "Nghe người vừa nói như thế, tựa hồ thật có đạo lý đáng về."

Do dự một chút, Trần Viễn ánh mắt chuyển hướng Cầu Thặng đại nhân, chần chờ nói: "Ta nhớ được ký kết Linh Tê Tâm Quyết sau, Linh Thú thực lực nếu như tăng lên lời nói, là hội (sẽ) phản hồi một bộ phận cho chủ nhân chứ ?"

"Đúng như vậy, thế nào?" Cầu Thặng đáp.

"Ta còn nhớ, ở Phong Vân thành lấy bảo trong tiệm thời điểm, người thật giống như cũng có thể trực tiếp nuốt vào Linh Thạch đúng không?" Trần Viễn tiếp tục hỏi.

Cầu Thặng đại nhân nhìn nhân thần lóe lên Trần Viễn, trong lòng cảnh giác sinh nhiều: "Người nghĩ làm gì?"

"Không có gì", Trần Viễn trên mặt mang không có hảo ý nụ cười, nhẹ giọng lừa gạt đạo (nói), "Thông minh, đừng chạy, chúng ta tới làm một thí nghiệm"

Một lát sau, trong căn phòng truyền tới Cầu Thặng đại nhân thê lương tiếng gào: "Nôn. . . Nôn, buồn ta ra, ta thật không ăn được."

Nhìn Cầu Thặng cứng cổ mắt trợn trắng bộ dáng, Trần Viễn rốt cuộc hậm hực thả ra trong tay Linh Thạch.

"Thế nào, cảm giác một dòng nước nóng trào lên tu vi đột bay bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi sao?" Trần Viễn trong mắt chứa mong đợi nhìn Cầu Thặng

hỏi.

"Phi phi phi, " Cầu Thặng đại nhân một bên phun cặn bã vỡ vụn, vừa mắng, "Phòng cái rắm, bụng ngược lại trưởng chết."

Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút: "Không nên nha, ta đều đứt người mấy chục viên, liền một điểm cảm giác cũng không có?"

Bỗng nhiên dừng lại, Trần Viễn có chút không cam lòng hỏi "Chẳng lẽ là số lượng quá ít, nếu không thì người trước tiêu hóa tiêu hóa, một hội (sẽ) chúng ta ăn nữa mấy trăm viên thử xem?"

"Dừng một chút dừng, được rồi!" Để tránh tao Trần Viễn độc thủ, Cầu Thặng đại nhân rút cuộc mở miệng, "Không phải là người bây giờ Thôn Phệ Linh Thạch không có phản ứng sao, đơn giản như vậy nguyên nhân cũng không nghĩ đến?"

"Ồ?" Nghe lời này Trần Viễn lộ ra một tia sợ hãi thần sắc, liền vội vàng đuổi theo hỏi, "Chẳng lẽ nói ta còn có thể cứu? A Phi, chẳng lẽ nói dị năng còn có thể dùng?"

"Ngu muội, giống như một người ăn quen thịt cá, người lại để cho hắn đi ăn trâu nuốt thức ăn, người nói hắn sẽ hạnh phúc ý sao?" Cầu Thặng đại nhân khinh bỉ nói.

"Không đúng, có chút rau củ đại cũng ăn rất ngon, " Trần Viễn phản bác, ngay sau đó tỉnh ngộ lại giận dữ hét, "Nhưng điều này cùng ta không thể hấp thu Linh Thạch có cái quỷ quan hệ a!"

"Người ngu si à?" Trần Viễn nổi giận, Cầu Thặng so với hắn càng phải tức giận, "Hiện tại cũng Trúc Cơ, phổ thông Linh Thạch cung cấp linh khí, đương nhiên đã không đủ để kích thích người tu vi tăng lên a."

"Người bây giờ muốn thông qua Thôn Phệ tới tăng thực lực lên, ít nhất cũng cần trung phẩm Linh Thạch." Cầu Thặng đại nhân rất khẳng định nói.

Trần Viễn có chút không phục: "Nhưng ta Trúc Cơ đã có một đoạn thời gian. Thực tập thời điểm còn có Thiên Hỏa thành tựu mật mạp thời điểm, ta đều dùng qua dị năng. Những thứ kia thời điểm Thôn Phệ cũng là phổ thông Linh Thạch a."

"Người đó là khôi phục thực lực mà không phải tăng cao tu vi!"

Phảng phất một lời thức tỉnh người trong mộng.

Trần Viễn nhớ lại một phen sau đó, phát hiện quả là như thế.

Bởi vì trước một đoạn thời gian, Linh Thạch cũng không sung túc, Trần Viễn cũng không suy nghĩ dùng để Thôn Phệ lấy đề cao tu vi, mà là dự định giữ lại thường ngày dự bị.

Cho nên cho đến hôm nay mới phát hiện như vậy biến hóa.

Kỳ thực nguyên nhân cũng rất đơn giản, nếu như đem Trần Viễn tu vi so với làm lớn hồ, một cái chậm rãi chảy xuôi giòng suối nhỏ cũng có thể từ từ đem lấp đầy, nhưng nếu là nghĩ (muốn) cọ rửa con đê lớn để cho hồ này mặt trở nên lớn hơn, liền thế nào cũng phải nếu là mảnh liệt con sông mới có thể làm được.

Nghĩ thông suốt nguyên nhân sau đó, Trần Viễn tâm tình buông lỏng, khá có chút ngượng ngùng, thẹn nói: "Hắc hắc, không nghĩ tới nguyên nhân đơn giản như vậy ha."

"Cho nên Bản Đại Nhân gọi người một câu ngu si, cũng không phải muốn mắng người, mà là ở trình bày sự thật a." Cầu Thặng châm chọc nói.

"Người mới ngu si đây, " Trần Viễn qua trong giây lát liền cho mình nghĩ đến chối bỏ trách nhiệm lý do, không chút do dự đem nỗi hắt ra, "Nghĩ tới ta trước kia là cỡ nào khôn ngoan lanh lợi, nhất định là gần nhất với người cái này ngu xuẩn chó ngốc lâu, mới sẽ thành dần."

Lưu mấy trăm linh thạch dự bị, còn lại một ngàn rưỡi trăm linh thạch Trần Viễn bắt được Tàng Tinh Các đi, đổi về một trăm năm mươi viên trung phẩm Linh Thạch.

Sau khi trở lại phòng, Trần Viễn không kịp chờ đợi vận lên dị năng.

Quả nhiên như Cầu Thặng nói, lần này Thôn Phệ dị năng rút cuộc phát triển hiệu dụng.

Một lát sau, Trần Viễn thỏa mãn thêm thất vọng thở dài một hơi.

Một trăm năm mươi viên trung phẩm Linh Thạch quả thật làm cho hắn tu vi phòng một đoạn. Trần Viễn nội thị đã thân, phát hiện không chỉ có Linh Hải trên lơ lửng Đạo Thai trở nên hơn ngưng tụ, mà còn ở đó Đạo Thai trên, trà (còn) mơ hồ xuất hiện một tòa Đan Lô hư ảnh.

Trần Viễn minh bạch, mặc dù cách rời trà (còn) rất xa xôi, nhưng mình khẳng định không thể nghỉ ngơi hướng Trúc Cơ trung kỳ bước vào một bước dài.

"Ai, đường từ từ nó tu xa này, ta đem khắp nơi cầu tác kiếm Linh Thạch. . . Cái kia Cầu Thặng, mới vừa rồi đứt người những thứ kia Linh Thạch, còn có thể ói ra sao?"

Ba ngày thời gian, chớp mắt rồi biến mất.

Ngay tại những đệ tử khác ma quyền lau bàn tay, là năm ấy cuối cùng thi đấu làm chuẩn bị lúc, Trần Viễn bước lên chương môn Lăng Đạo Tôn dành riêng linh Thuyền.

"Chắc chắn, đây cũng quá xa xỉ đi." Trần Viễn trong miệng phát ra than thở.

Nghi (muốn) hôm đó đi Vân Mộng Trạch thực tập lúc, Trần Viễn đã từng ngồi qua linh Thuyền. Bất quá kia linh Thuyền không gian nhỏ hẹp, bỏ vào hơn ba mươi tên đệ tử sau, ngay cả đứng đều tỏ ra quá đầy.

Có thể Lăng Đạo Tôn chiếc này linh Thuyền, không chỉ có nội bộ không gian rộng lớn, bàn đọc sách ghế nằm cái gì cần có đều có, thậm chí phân phối đơn sơ bữa ăn phòng cùng một trương thư thích giường lớn.

"Cũng không tệ lắm phải không?" Lăng Đạo Tôn đắc ý hỏi, "Thân là nhất phái chương môn đương nhiên phải có chút đặc quyền, nếu không vì sao phải tân tân khổ khổ leo đến cái này vị trí."

Trong nội tâm khinh bỉ một phen ở đó mà được nước chương môn đại nhân, Trần Viễn trong lòng có nghi hoặc: "Thế nào, trên thuyền liền hai người chúng ta?"

"Há, còn lại các trưởng lão đang bận bịu tổ chức cuối năm thi đấu, cho nên chuyến này liền ta ngươi hai người." Lăng Đạo Tôn giải thích.

"Nhưng là, " Trần Viễn giọng có chút do dự, "Đến người khác bàn đi đập sân, liền hai người chúng ta, sẽ có hay không có điểm quá thể đơn lực bạc a."

"Cái gì đập sân, chúng ta chuyến này phải đi học tập trao đổi." Lăng Đạo Tôn cử chính Trần Viễn chọn lời, "Lại nói, Thương Mộc Tử cũng cũng coi là tiền bối cao nhân, khởi sẽ vì liếc ngươi một tiểu bối?"

Bỗng nhiên dừng lại, Lăng Đạo Tôn nhớ lại nói: "Yên tâm đi, chúng ta tu sĩ lòng dạ rộng rãi, cho dù Thương Mộc Tử ba năm trước đây như vậy làm nhục chúng ta, ta cùng mười mấy vị trưởng lão cũng bắt quá liền đuổi giết hấn cửu vạn dặm mà thôi."

"Cho nên có phần ân tình này mặt ở, bọn họ sẽ không thái quá là liếc chờ một chút." Lăng Đạo Tôn giọng vô cùng khẳng định.

Đuổi giết cửu vạn dặm mới chịu bỏ qua cho người khác, đây cũng tính là tình cảm sao?

Trần Viễn về mặt đưa đám nói: "Chương môn đại nhân, ta nghĩ xuống xe!"

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Hai cái yếu nhất giữa đệ tử so đấu

"Trần Viễn xuống đây đi, chúng ta đến địa phương." Lăng Đạo Tôn hạ linh Thuyền, quay người kêu gọi Trần Viễn.

"Chương Tôn đại nhân, ta có thể hay không không đi a." Trần Viễn mang trên mặt sợ hãi vẻ mặt, giống như một cái sắp bị gạt bán hải tử.

"Khác (dừng) lo lắng, " Lăng Đạo Tôn dặn đi dặn lại thiện dụ, "Có bản tôn ở còn sợ không che chở được ngươi sao?"

Trần Viễn đối với cái này khịt mũi coi thường: "Ta lại không ngốc, đến thời điểm người khác chương môn thêm trưởng lão cuốn lấy ngài, sau đó đuổi giết 10 vạn dặm, lại tùy tiện phân ra cái đại lão là có thể đem ta tóa cốt dương hồi a."

Lăng Đạo Tôn giận đến dựng râu trợn mắt, móc ra một cái đại bồng trạng pháp bảo, hung tợn uy hiếp nói: "Nơi này bốn bề vắng lặng, không có môn quy trời buộc, chính thích hợp giết người diệt khẩu. Ngươi là muốn buộc ta đưa ngươi Trượng giết bồng hạ, vẫn là ngoan ngoan theo ta đi trước?"

"Ồ, son môn ngay tại phía trước không xa, Chương Tôn đại nhân chờ một chút, đợi đệ tử đi trước bái son, là ngài mở đường." Cái gọi là thức thời vụ giả vì tuần kiệt, mà Trần Viễn luôn luôn đều lấy tuần kiệt tự cho mình là.

Trần Viễn đang định đi về phía trước, Lãng Đạo Tôn lại đột nhiên gọi hắn lại.

"Chậm, " Lãng Đạo Tôn dặn dò, "Ngươi trước nghĩ (muốn) cái tên đi, một leo núi cũng đừng kêu Trần Viễn."

"Đây là vì sao?" Trần Viễn nghi hoặc không hiểu hỏi.

Lãng Đạo Tôn lười trả lời, chẳng qua là lại đem lên bổng từ ở Trần Viễn trước mặt lắc.

"Được rồi, " Trần Viễn rất là thức thời, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó nói, "Đệ tử kia hôm nay lại làm một ngày Tô Tiên Nam đi."

"Tô Tiên Nam " Lãng Đạo Tôn mặc niệm mấy lần, gật đầu một cái.

Sau nửa giờ, Ứng Thiên Tông Nhị Thập Bát phân phát trong chủ điện.

Trần Viễn dựa vào cây cột một cái chân trên mặt đất cọ tới cọ lui, nhằm chán đến quả muốn đánh ha cật.

Bái sơn sau đó, cùng nhau nghe thấy hoàn toàn không giống Trần Viễn theo dự đoán như vậy.

Hai vị phân phát chuông môn trong lúc đó gặp mặt, cũng không xuất hiện cái gì giương cung bạt kiếm cảnh tượng, ngược lại là nói cười yển yển an bình tường hòa.

Lần nhau thăm hỏi sức khỏe xong sau, Lãng Đạo Tôn cùng Thương Mộc Từ lại nhớ lại bọn họ năm đó cùng tồn tại chủ Tông cầu đạo lúc cao ngất năm tháng, trong điện thỉnh thoảng vang lên hai người cười vui sướng tiếng cười.

Trong sân bầu không khí càng ngày càng nhiệt liệt, có thể Trần Viễn nhưng dần dần cảm giác có chút không đúng.

Lãng Đạo Tôn tâm tình không tệ có lẽ là bởi vì báo thù có hy vọng, có thể đối mặt rõ ràng cho thấy tới phá quán mấy phe hai người, vì sao Thương Mộc Từ cũng có thể cao hứng như vậy đây?

Chẳng lẽ nói . . Có mai phục?

Ngay tại Trần Viễn nghi thần nghi quỷ đánh giá đại diện các ngõ ngách lúc, đột nhiên nghe hai vị chuông môn cuối cùng kết thúc nói chuyện cũ, đem lời đề chuyển tới trên người mình.

"Vị thiếu niên này Anh Kiệt, chắc hẳn chính là năm trước chấn động một thời thất khoa toàn Giáp Trần Viễn đi, Lãng sư đệ, các ngươi phải khó có được ra một nhân tài a." Thương Mộc Từ thở dài nói, chẳng qua là chẳng biết tại sao, trong giọng nói chung quy khiến người ta cảm thấy có chút không quá thoải mái.

"Ai, thương sư đệ chớ loạn xưng vị." Lãng Đạo Tôn cải chính nói, "Còn như theo ta tới tên đệ tử này. . ."

Lời nói dừng lại giữa, Trần Viễn nhìn thấy Lãng Đạo Tôn hướng chính mình dùng mắt ra hiệu, rất là lên đường mở miệng: "Đệ tử Tô Tiên Nam, bái kiến Thương Đạo Tôn."

"Tô Tiên Nam?" Thương Mộc Từ vẻ mặt hơi nghi hoặc một chút, "Danh tự này có chút xa lạ a. Các ngươi phải cái kia Trần Viễn đây, thế nào không có tới?"

Lãng Đạo Tôn đạm nhiên nói: "Trong phái đang tổ chức cuối năm thi đấu. Trần Viễn cho dù thực lực xuất chúng, đối mặt Như Vân cường địch, cũng không dám khinh thường chút nào."

"Vị tránh cho để cho hắn phân tâm, cho nên lão đạo ta tùy ý chọn cái thực lực bình thường, không đủ để tham gia thi đấu đệ tử đi theo hầu hạ."

Trần Viễn chính nghe trở mặt ghen hờn, chợt thấy Lãng Đạo Tôn ác liệt ánh mắt trừng tới, vội vàng cúi đầu xuống làm biết điều hình, trong lòng âm thầm oán thầm không dứt.

Trần Viễn cái này rất nhỏ động tác, không thể tránh được Thương Mộc Từ tầm mắt.

Chỉ thấy Thương Mộc Từ con ngươi vòng vo một chút, thở dài nói: "Không thể gặp một chút thất Giáp Anh Kiệt quả thực có chút đáng tiếc, bất quá vị này Tô đệ tử cũng là tuần tú lịch sự a."

"Lần này Lãng sư đệ ngươi mang theo đồ tới chơi, chính là ta ngươi hai phái trao đổi truyền đạo tâm thật tốt cơ hội."

"Vốn nên là an bài Bản Phái đệ tử kiệt xuất cùng cái này Tô tiểu đệ luận bàn nghiệm chứng, chỉ tiếc Bản Phái thi đấu kết thúc sớm, xếp hạng hàng đầu các đệ tử đều ở thi đấu bên trong có thu hoạch đã bế quan tu luyện."

"Chỉ còn lại cái xếp hạng lót đáy vô dụng đệ tử này thời thượng ở, cũng chỉ phải để cho nàng tới cùng Tô tiểu đệ luận bàn một phen, cái này an bài thượng thật sự là có chút lạnh nhạt, trả (còn) Lãng sư đệ ngươi thứ lỗi."

Những lời này nói xong, Thương Mộc Từ hướng chỗ cửa điện trông coi đệ tử phân phó nói: "Ngươi đi đem Thiên Thiên Tiểu gọi."

Trần Viễn không thể tin nhìn về phía Thương Đạo Tôn, kinh ngạc nơi này mặt người da dầy vậy mà không thể thắng được nhà mình chương môn.

Đánh chết Trần Viễn cũng không tin tưởng, ngày Riwan cơ sự vụ bận rộn nhất phái chương môn, có thể thuận miệng kêu lên một vị thi đấu lót đáy đệ tử tên họ.

Theo Lăng Đạo Tôn đối với (đúng) Tô Tiên Nam danh tự này đều cảm thấy xa lạ phản ứng xem ra, cái này Thiên Thiên Tiểu chắc hẳn chính là Nhị Thập Bát phân phát kiệt xuất nhất đệ tử.

Đội thấy vị kia tên là Thiên Thiên Tiểu đệ tử thân Ảnh Hậu, Trần Viễn rút cuộc minh bạch, vì sao Thương Mộc Tử biết rõ bọn họ chuyển này là tới phá quán, cũng có thể tỏ ra như thế khí định thần nhàn nguyên nhân.

Cái này Thiên Thiên Tiểu vậy mà cũng là Trúc Cơ Kỳ tu vi, cái này Nhị Thập Bát phân phát thậm chí ngay cả tiếp theo hai giới đều xuất hiện một năm Trúc Cơ tuyệt thế thiên tài!

Hai phái giữa đệ tử luận bàn tỷ thí, tự nhiên không thể an bài quá mức qua loa.

Đội Thiên Thiên Tiểu hướng Lăng Đạo Tôn hành lễ xong sau, Thương Mộc Tử phân phó nói: "Thiên Tiểu, ngươi trước mang theo vị này Tô tiểu đệ khắp nơi đi dạo một chút đi, bản tôn cùng Lăng Chương Giáo trả (còn) có chút sự tình cần bàn."

Thiên Thiên Tiểu không thể không thể gật đầu một cái, dẫn Trần Viễn tự ra đại điện.

Chẳng qua là ra đại điện, cái này Thiên Thiên Tiểu lại hoàn toàn không có mang lấy Trần Viễn khắp nơi đi thăm ý tứ, xem Trần Viễn liếc mắt sau, tại chỗ ngồi xếp bằng xuống, cuối cùng tự đi bắt đầu thổ nạp tu luyện.

Trần Viễn kinh ngạc quan sát vị này rất có tính cách sư. . .

"Ồ", mới vừa rồi ở trong điện lúc Trần Viễn còn không có để ý, lúc này nhìn kỹ một chút, trong lòng nổi lên nghi ngờ hỏi, "Vị này rốt cuộc là sư đệ vẫn là sư muội tới?"

Xem kiểu tóc không đáng tin cậy, phía thế giới này nam nữ đều là để tóc dài, cho dù tấn giác kiểu tóc có chút khác nhau, Trần Viễn thức ăn này chìm cũng không phân ra được, đặc biệt là cái này Thiên Thiên Tiểu chẳng qua chỉ là đơn giản đem tóc dài cột thành một bó, càng là không tốt phân biệt.

Nam nữ cục xương ở cổ họng giữa khác nhau ngược lại rõ ràng, bất quá cái này Nhị Thập Bát quần áo đệ tử chính là cao cổ, đem nơi cổ họng ngăn cản chặt chẽ.

Xem ngực lời nói. . . Đến đi, nhìn Thiên Thiên Tiểu cũng bất quá liền mười ba bốn tuổi tuổi tác, coi như là nữ hài tử ngực phẳng cũng không hề thấy quái lạ.

Có lẽ là Trần Viễn quan sát ánh mắt quá mức tiện không kiêng sợ, cho dù nhắm con mắt Thiên Thiên Tiểu cũng cảm thấy không thoải mái, thật chặt nhúu mày.

Đột nhiên mở ra con mắt, Thiên Thiên Tiểu không kiên nhẫn a hỏi "Ngươi nhìn cái gì chứ?"

Thanh âm như chim hoàng oanh ban đầu minh, thanh thúy uyển chuyển.

Được rồi, lần này Trần Viễn cuối cùng biết rõ đây là vị sư muội, xấu hổ dời đi ánh mắt, Trần Viễn che giấu nói: "Xin lỗi, đang suy nghĩ hai vị Chương Giáo đang thương thảo chuyện gì, nhất thời Xuất Thần."

"Chẳng qua là một hồi tỷ thí mà thôi, trực tiếp đánh không là được sao?" Trần Viễn rất là hiếu kỳ.

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiên ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Chúng ta họp bọn diễn tràng hí đi

Trong đại diện, đợi hậu bối các đệ tử sau khi rời khỏi đây, kỳ nhạc dung Dung Khí phân trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

"Họ Lăng, bớt nói nhảm, cứ ra tay đi." Thương Mộc Tử nghiêm nghị lãnh ngữ.

"Ba năm trước đây bị người cướp lấy Thanh Thạch trấn, còn có bên cạnh Hắc Thủy trấn, Hắc Lâm trấn đều phải cùng nhau coi là." Lăng Đạo Tôn đưa ra tỷ đấu tiền thưởng.

Thương Đạo Tôn trên mặt tựa như cười mà không phải cười, châm chọc nói: "Nhé, xem ra người đối với người gia đệ tử rất có lòng tin a."

"Cũng không sợ nói cho người biết, ta đệ tử kia Thiên Thiên Tiểu sẽ từ từ Thanh Thạch trấn. Ha ha, hỏi hận chứ?" Thương Mộc Tử tiếp tục châm kích lấy Lăng Đạo Tôn.

"Ồ, bất quá là một môn phái thi đấu thứ nhất đếm ngược vô dụng đệ tử sao, cũng đáng giá người thương lão đầu như thế đặc ý?" Lăng Đạo Tôn có làm ngơ nói.

"Người. . ." Không cần thận nói lộ ra miệng, Thương Mộc Tử cũng lười giả bộ tiếp nữa, thẹn quá thành giận nói, "Dù sao cũng hơn người mạnh, không biết xấu hổ lão gia hỏa, lại buộc đệ tử mình cái danh tự. Người mang đến tên đệ tử kia nếu không phải Trần Viễn, ngày mai sẽ gọi ta cho sét đánh chết."

"Hừ!"

"Hừ!"

Hai cái các lão gia, nhìn nhau hai người chán ghét.

Liên quan tới tỷ thí này tiền thưởng lai lịch, còn phải lúc trước nói đến.

Lúc đó Ứng Thiên Tông như mặt trời giữa trưa ngạo thị một phương, Nhị Thập Bát gia phân phát tịnh lập.

Vì tránh cho mỗi người chia trong phái hao tổn mấy móc, lúc ấy Ứng Thiên Tông Tông Chủ triệu tập Nhị Thập Bát vị phân phát chương môn, định rõ các phái chiêu mộ đệ tử phạm vi.

Có thể trên bản đồ bất quá tinh tế một đường tia, rơi vào thực xử chính là một mảnh lớn Thổ Địa.

Mà Thanh Thạch trấn cùng chung quanh một ít địa khu, lại vừa vặn ở vào trên bản đồ 27 cùng Nhị Thập Bát phân phát tiếp giáp con đường này thượng.

Làm có tranh cãi địa khu, lúc trước 27 phân phát thực lực khá mạnh lúc, vẫn là nó phạm vi thế lực.

Nhưng ngay khi ba năm trước đây, Nhị Thập Bát phân phát lại xuất hiện một tuyệt thế thiên tài.

Năm đó Thương Mộc Tử mang theo tên đệ tử này đi trước 27 phân phát báison, đem 27 phân phát một đám hậu bối đánh cho tan tác, để cho trong môn một đám các đại lão mất hết thể diện, gắng gượng đem cái này Thanh Thạch trấn theo 27 phân phát đoạt lại.

Đúng dịp là, ba năm sau, Nhị Thập Bát phân phát lại ra vị thiên phú xuất chúng đệ tử, mà tên là Thiên Thiên Tiểu đệ tử chính là đến từ cướp đoạt Thanh Thạch trấn!

Nếm được ngon ngọt Thương Mộc Tử muốn, mà Lăng Đạo Tôn chính là hy vọng cầm lại đất mất trả thù tuyết hận.

Hai vị Chương Giáo đều đối với (đúng) đệ tử mình có đầy đủ lòng tin, cho nên mặt bất hòa tâm lại càng không cùng hai vị chương môn nhưng ở tiền thưởng thượng, khó có được đạt thành nhất trí.

Bất quá lần này không chỉ có riêng là một cái trấn, mà là toàn bộ tranh cãi địa khu thất trấn ba Bảo mười chín cái ngoài thôn thêm hai ngôi ngôi miếu đồ nát, đều đưa do lần này đệ tử tỷ đấu thắng bại quyết định thuộc về.

"Người nói, bọn họ ở bên trong làm gì vậy?"

"Còn có thể làm gì, nhất định là đang thương lượng tỷ thí tiền thưởng chứ." Thiên Thiên Tiểu tức giận đáp.

"Đây cũng quá hẹp hòi đi, không phải là cho các đệ tử một điểm khen thưởng sao, còn như để cho hai cái chương môn rì rả rì rầm lâu như vậy sao?" Trần Viễn cho là trong điện hai người là đang ở thương lượng phải cho chiến thắng đệ tử tương thưởng gì.

"Không có a, chúng ta chương môn rất rộng rãi. Lần này môn phái thi đấu bên trong ta lấy số một, Chương Giáo hẳn cho ta rất nhiều khen thưởng đây."

"Há, " Trần Viễn nhãn thần lóe lên, giả bộ hiếu kỳ đáng về đuổi theo hỏi, "Kia đều có cái nào khen thưởng à?"

"Người xem, " Thiên Thiên Tiểu kiều khoe miệng, đặc ý khoe khoang đạo (nói), "Ta cái thanh này Phi Kiếm nhìn qua bình thường không có gì lạ, nhưng lại thâm kiếm pháp trận, giấu một đạo băng Ly thuật, nếu là lúc đối địch đột nhiên phát động, nhất định có thể đánh địch nhân một trở tay không kịp."

"Oa, thật là lợi hại." Trần Viễn phụ họa thờ dài nói.

"Cái này có gì, " đến Trần Viễn khen ngợi, Thiển Thiên Tiểu càng vui vẻ hơn, "Chương môn hán trà (còn) ban cho ta một món Hộ Thể Tiên Y, nói là Trúc Cơ thực lực địch nhân cũng tuyệt khó làm thương tổn ta đây."

"Bất quá, " Thiển Thiên Tiểu có chút cúi đầu, trên mặt hiện lên một tia choáng váng sắc, "Cũng không thể cho người nhìn là được."

Trần Viễn theo bản năng xem Thiển Thiên Tiểu liếc mắt, bĩu môi một cái: Ai mà thèm xem a.

Cái này có thể ngăn cản Trúc Cơ uy Lực Thuật [sức đánh] hại Tiên Y, có thể so với bát đầu kia Phi Kiếm hiếm nhiều.

Thiển Thiên Tiểu ở đó khoe khoang nửa ngày chờ Trần Viễn hâm mộ ghen tị, lại thấy hán chẳng qua là ngọc đứng ngẩn ở nơi đó không phản ứng chút nào, không khỏi hận hận thầm nói: "Cái này không biết hàng ngu ngốc. . ."

Trần Viễn dĩ nhiên không phải không biết hàng, hán giờ phút này trong lòng đang đang không ngừng khinh bỉ nhà mình Lăng Đạo Tôn.

Nhìn một chút người khác chương môn, lại là bí pháp Phi Kiếm lại là cực phẩm Tiên Y, có thể chính mình đây, thì phải một món hàng thông thường đạo (nói) Nguyên Bảo y phục.

Mà còn cái này trà (còn) không là vấn đề mấu chốt, mấu chốt là một sẽ bắt đầu trong tỷ thí, Trần Viễn lập tức phải đối mặt cái này mặc Hộ Thể Tiên Y Thiển Thiên Tiểu.

Thật là nhức đầu. . .

Thiển Thiên Tiểu nửa ngày không đợi được Trần Viễn đáp lại, có chút không vui, qua chốc lát, liền lại âm ức một mình tu luyện đi.

Trần Viễn nhìn lại lâm vào trong trạng thái tu luyện đi Thiển Thiên Tiểu, tâm lý suy nghĩ mở.

Mới mới ra đại diện, Thiển Thiên Tiểu liền bỏ lại Trần Viễn bất kể một mình ngồi xếp bằng thở nạt đi, để cho Trần Viễn nguyên tưởng rằng nàng là trời sinh tính lãnh đạm hoặc là không thông lễ nghi.

Có thể một phen đối thoại đi xuống, đặc biệt là Thiển Thiên Tiểu chút nào Vô Tâm máy đem Pháp Khí công hiệu, tuần tự nói cho Trần Viễn loại này hành vi, để cho Trần Viễn minh bạch, cô em này càng có thể là Thái Thiên thật đơn thuần a.

"Thiên sư muội. . . Thiên sư muội" Trần Viễn kêu.

"Ừ, thế nào" Thiển Thiên Tiểu mở ra con mắt nghi hoặc hỏi.

"Thiên sư muội có thể nói thuật hạ tham gia thi đấu tình huống sao, sư huynh rất là hiếu kỳ đây." Trần Viễn quyết định mặt bên hỏi thăm nhiều tình hình bên dưới hướng.

Nhớ lại thi đấu, Thiển Thiên Tiểu thần sắc lại có vẻ hơi không vui: "Thi đấu a, không có một điểm ý tứ, bọn họ thấy rút được đối thủ là ta liền đều nhận thua, liền còn dư lại ta một người ở trên đài bị người chỉ chỗ."

Nghe lời này, Trần Viễn trong lòng đột nhiên có một ý tưởng, mở miệng phụ họa nói: "Đúng vậy, tỷ thí cái gì rất không có ý nghĩa, còn muốn bị dưới đài một đám người giống như xem trò khi một dạng vậy xem "

"Ân ân ân, chính là như vậy" Thiển Thiên Tiểu liếc mắt gật đầu, tràn đầy đồng cảm, "Mà còn trà (còn) rất phiền toái ư, giống như lần này, vốn là ta ở đó tu luyện hảo hảo, có thể chương môn đột nhiên gọi ta là đến, giao phó ta đem một cái tên là Trần Viễn khốn nạn cho đánh một trận."

Trần Viễn không nói gì nhìn trước mặt Thiên sư muội, cười khổ nói: "Sư muội, người biết ta gọi là cái gì không?"

Thiển Thiên Tiểu vầy lấy lông mi thật dài, ngại nói đạo (nói): "Nha, quên hỏi sư huynh tên họ, thật là quá thất lễ."

"Không có gì thất lễ, kỳ thực, ta chính là trong miệng người tên khốn kia. . ."

Bầu không khí trong lúc bất chợt trở nên tốt xấu hổ, hồi lâu sau, Trần Viễn ho khan một tiếng, mở miệng phá vỡ yên lặng: "Cái kia, Thiên sư muội, ta có một ý tưởng."

"Trần sư huynh nói."

"Chương môn trưởng lão những đại nhân vật kia, đều khiến chúng ta những đệ tử này tiến hành tỷ thí, chẳng qua chỉ là là giải buồn mua vui a. Chúng ta cần gì phải như vậy ra sức, đi Bác bọn họ vui vẻ đây?"

Trần Viễn tiếp lấy đề nghị: "Nếu không thì chúng ta họp bọn diễn tràng hí đi, một hội (sẽ) chúng ta tỷ thí thời điểm, tùy tiện qua loa lấy lệ thoả cái tính, chính là không để cho bọn họ đắc ý."

"Ồ, người ý tưởng này không tệ đây" Thiển Thiên Tiểu nhãn quang lóe sáng, đối với (đúng) Trần Viễn đề nghị cảm thấy rất hứng thú đáng vẻ, nhưng là tiếp lấy khó nào nói, "Có thể coi là là lừa gạt cũng phải phân ra thắng bại a."

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Võ lực không đủ, chỉ số thông minh tới tiếp cận

"Quả thật nha, tỷ thí dù sao phải phân ra cái thắng bại" Trần Viễn một bộ rất khổ não đáng vẽ.

"Nếu không thì, ta thắng, ngươi thua?" Trần Viễn thử thăm dò hỏi.

"Không được, " Thiên Thiên Tiểu cự tuyệt rất là kiên quyết thần tình nghiêm túc nói, "Ta đáp ứng qua chương môn nhất định phải thủ thắng, làm người phải tuân thủ hứa hẹn, chuyển lời liền nhất định phải thực hiện!"

Ngươi một cái không lớn điểm tiểu thí hải, còn biết cái gì gọi là hứa hẹn? Ngay tại Trần Viễn âm thầm oán thầm thời điểm, Thiên sư muội dặm chân một cái, hơi không kiên nhẫn nói: "O kìa tính, quá phiền toái, ta xem chúng ta hay là trực tiếp đấu cái cao thấp đi."

"Cũng đừng a, " Trần Viễn khăn trương liền vội vàng ngăn cản nói, mặc Hộ Thể Tiên Y Thiên Thiên Tiểu, tựa như mặc lên một tầng thật dày vỏ rùa. Càng bất đắc dĩ là, Trần Viễn đối với (đúng) cái này vỏ rùa biện pháp thật là ít ỏi.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn không nhịn được lại đem nhà mình keo kiệt Lăng Đạo Tôn đẩy ra ngoài khinh bỉ một trận.

Nếu võ lực không đủ, như vậy chỉ số thông minh tới tiếp cận, cũng không thể để cho kết cục quá mức thâm trầm đúng không.

"Vậy cũng tốt, ngươi thắng ta thua, bất quá tỷ thí khen thưởng phải về ta" Trần Viễn đổi một đề nghị, so sánh với thắng bại hư danh, Trần Viễn càng coi trọng thật lợi nhuận.

"Nhưng là, khen thưởng nhân gia cũng rất muốn." Thiên sư muội hướng về phía ngón tay, có vẻ hơi không tốt lắm ý tứ, có thể trong giọng nói chính là không chút khách khí.

Trần Viễn sắc mặt xoát thoáng cái biến thành đen.

Nhìn Trần Viễn sắc mặt không tốt lắm, Thiên Thiên Tiểu mím chặt môi dưới, suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng mới do dự nói: "Nếu không thì khen thưởng ta phân hai ngươi, a không, phân một thành cho ngươi?"

Trần Viễn hít thật sâu một cái, liệu mạng nhịn được trong lòng sắp phún ra ngoài lửa giận.

Nặng ra mặt tươi cười, Trần Viễn từng chữ từng câu nói: "Không cần, sư muội ngươi quá khách khí."

"Nhưng là, cái gì cũng về ta, ngươi sẽ không tức giận chứ ?" Thiên Thiên Tiểu lo lắng nhìn về phía Trần Viễn.

"Thế nào biết, " ngẩng đầu cười ha ha, Trần Viễn cười mở cười to nói, "Làm sư huynh để cho điểm sư muội, không phải rất bình thường sao."

Bình thường cộng lòng tuyến a! Trần Viễn trong lòng đang nộ hồng:

Nếu như bị người treo lên đánh một bữa còn bị cướp đi đồ vật, có thể không tức giận chỉ có ngu si đi.

Không nghĩ tới ngươi lại là như vậy sư muội, ngươi đã ngay cả một tia đường lui cũng không chịu để lại cho ta, vậy coi như đừng trách ta lòng dạ ác độc.

Vốn là bấy ngươi, còn có chút hạ không tay, lần này coi như không có chút nào áy náy.

Trần Viễn trong nội tâm đằng đằng sát khí, có thể trên mặt chính là cười nhẹ nhàng: "Khen thưởng không muốn ngược lại không có quan hệ, bất quá sư muội cũng không thể để cho ta thua quá thảm nha."

Trần Viễn nói tiếp: "Vừa vặn, chúng ta không phải nói muốn diễn một tuồng kịch sao? Đợi có thể so với thử thời điểm, sư muội ngươi giai đoạn trước có thể hơi chút lưu lại lực, đối đãi với ta chiếm thượng phong thời điểm, lại đột nhiên lộ một sơ hở ngươi, ngươi nói lời như vậy, hội (sẽ) có cái gì sự tình xảy ra?"

Thiên sư muội có chút không sờ được đầu não, ngơ ngác hỏi "A, sẽ phát sinh cái gì?"

Trần Viễn kiên nhẫn giải thích: "Ngươi xem, vốn là ta chiếm hết ưu thế thời điểm, lại đột nhiên một chiêu thất bại, ta phải chường môn hội (sẽ) không hội (sẽ) vô cùng thất vọng, các ngươi Thương Đạo Tôn hội (sẽ) không hội (sẽ) mừng rỡ như điên?"

Gặp Thiên sư muội như gà con mổ thóc gât đầu, Trần Viễn giống như trí tuệ vững vàng như vậy, đạm nhiên nói: "Những đại nhân vật kia ra lệnh một tiếng, chúng ta thì phải quyết đấu sinh tử. Bọn họ cho là có thể tùy ý điều khiển chúng ta, lại không biết một trong số đó vui giận dữ, cả kinh thờ dài lại tất cả không chế cho ta các loại (chờ) trong tay."

Thiên sư muội si ngốc nhìn Trần Viễn ở đó chỉ trích địa phương tù, sợ nếu Thiên Nhân, sùng bái vạn phần.

Lăng Đạo Tôn cùng Thương Mộc Tử quyết định trọng chú sau, rút cuộc từ trong đại điện đi ra.

Một hồi phổ thông tỷ thí lại sắp quyết định lớn như vậy địa khu thuộc về, loại này sự tình nhị vị Chương Giáo đương nhiên sẽ không nói cho các đệ tử.

Nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại bọn họ nghĩ biện pháp, để cho đệ tử mình bạch cuộc tỷ thí này tầm quan trọng.

Thiên Thiên Tiểu bị Thương Mộc Tử mang tới một bên tinh tế dặn dò, mà Lăng Đạo Tôn cũng sắp Trần Viễn kêu tới.

"Ta cùng tên ngu ngốc kia thương lượng qua, các ngươi lần này tỷ thí người thắng, có thể được một món dùng chung thượng phẩm Pháp Khí cộng thêm một ngàn linh thạch khen thưởng." Lăng Đạo Tôn đầu tiên là lấy dụ dỗ.

Trần Viễn chú ý lại không thả vào khen thưởng thượng, mà là không cẩn thận bị Lăng Đạo Tôn một cái xưng hô, cho mang đi chệch.

Cùng tên ngu ngốc kia thương lượng qua. . . Không biết là như thế nào nhân vật, mới có thể cùng một người ngu ngốc như thế hứng thú dòi đào trao đổi nửa ngày.

Trần Viễn trong lòng nghĩ như vậy, không cẩn thận "Phốc Xì..." Thoáng cái bật cười.

Lăng Đạo Tôn thật không nghĩ đến Trần Viễn trong lòng đem chính mình vừa làm thành ngu si, gặp Trần Viễn không hiểu bật cười, còn tưởng rằng hẳn không có nghe rõ, vì vậy lần nữa cường điệu nói: "Khen thưởng nhưng là một món thượng phẩm Pháp Khí cùng một ngàn linh thạch!"

Bằng tâm mà nói, đối với Trúc Cơ Kỳ đệ tử mà nói, thượng phẩm Pháp Khí coi như là rất không tồi, mà kia một ngàn linh thạch càng không phải là một con số nhỏ.

Có thể Lăng Đạo Tôn càng nhiều lần nhấn mạnh, Trần Viễn lại bộc phát cảm thấy khinh thường.

Cảm tình hai vị một phương đại lão, tiền bối cao nhân liền là chính là như vậy điểm đồ vật, nhốt ở Tiểu Hắc Ốc bên trong cấm đầu thảo luận nửa ngày a.

Gặp Trần Viễn vẫn là không hề bị lay động, Lăng Đạo Tôn cảm thấy có chút kỳ quái, cau mày suy nghĩ một chút, đổi một cái khích lệ phương thức: "Nếu là hôm nay cuộc tỷ thí này thắng không xuống, tiếp theo trong hai năm, ngươi liền chuẩn bị lấy hàng ngày đi quét nhà vệ sinh đi."

Trần Viễn vừa nghe cả kinh thất sắc, vén tay áo lên ý chí chiến đấu sục sôi biểu hiện lấy quyết tâm: "Chương Giáo ngươi liền yên tâm đi, bất kể là khảo thí vẫn là tỷ thí, đệ tử ta sẽ không thua quá."

Tràng này nhìn như phổ thông lại ý nghĩa phi phạm tỷ thí, tiến hành lại có chút kỳ quái.

Trần Viễn đại khai đại hợp, nắm cái Hóa Long tung hoành toàn trường, hăm hở. Thiên sư muội úy thủ úy cước, Hồng Mông Kiếm quang bảo vệ thân mình, gian liếc duy trì.

Rõ ràng tình cảnh thượng là Trần Viễn chiếm thượng phong, Thiên sư muội khắp nơi bị động, có thể bên sân vây xem hai vị Chương Giáo sắc mặt nhìn đều cũng không tệ lắm.

Lăng Đạo Tôn tâm tình không tệ, dĩ nhiên là bởi vì Trần Viễn hiện tại chiếm hết ưu thế.

Mà Thương Mộc Tử tâm tình không tệ, chính là mình bạch Thiên Thiên Tiểu ở giữ gìn thực lực.

Đối với (đúng) Thiên Thiên Tiểu thực lực rất là giải Thương Mộc Tử, tự nhiên có thể nhìn ra hẳn ở khắp nơi lưu lực, tình cảnh nhìn như hiểm tượng hoàn sinh lại trên thực tế thủ thành thạo.

Tiếp tục như vậy, Trần Viễn đánh lâu không xong tất nhiên hội (sẽ) bộc phát gấp gáp, chỉ cần đến lúc đó hẳn hơi chút lộ cái sơ hở, Thiên Thiên Tiểu thực lực mở hết, là được một chiêu phân thắng bại.

Nghĩ tới đây, Thương Mộc Tử bộc phát hài lòng vào đệ tử mình chiến đấu trí tuệ.

Trên sân chiến đấu lại tiến hành nửa khắc đồng hồ, Thiên Thiên Tiểu đỡ bên trái hờ bên phải, đã bị bức đến bên cạnh lôi đài.

Ở một lần chiều thức lần lượt thay nhau lúc, Thiển sư muội nhanh chóng hỏi "Không sai biệt lắm được rồi?"

Trần Viễn hội ý gật đầu một cái, ở sau đó một chiều bên trong, không chỉ có dưới chân lão đảo một cái, đưa đến bản thân không môn mở rộng ra, nguyên bản bức ở Thiển Thiên Tiểu năm cái Hòa Long, càng là bởi vì thao túng sơ xuất, đụng làm một đoàn, ầm ầm tiêu tan.

Thiển Thiên Tiểu cũng không khách khí, nhắc lên toàn bộ tu vi, thật kiếm đâm hướng Trần Viễn.

Trong lúc nhất thời, trong sân tình thế thay đổi bất ngờ.

Nguyên Bản Phủ râu mỉm cười Lăng Đạo Tôn, bởi vì quá mức kinh ngạc, miễn cưỡng thu hạ vài râu dài.

Nguyên bản tính trước kỹ càng Thương Mộc Tử, chính là sớm có mong đợi, vui sướng buông ra bộ ngực cười to.

P/s: Convert by ๐Cao ๐ ↔ ๐Tiến ๐, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Lần này hại người không có thành tựu chút nào cảm giác

"Ha. . . Ha. . . Ha. . . Kết, " Thương Mộc Tử phảng phất bị người nào bóp cổ, tiếng cười hơi ngừng.

Lăng Đạo Tôn không cẩn thận kéo xuống mấy cây chòm râu, vốn là đau đến run lên, lại đột nhiên giữa mình không kẻ xiết nhảy một cái 30 trượng.

Chốc lát trước, Trần Viễn tình thế thật tốt qua trong giây lát, Thiển Thiên Tiểu một kiếm trí mạng một hơi thở sau, Trần Viễn độc lập trên lời đài, Thiển Thiên Tiểu ráng nhòe dậy, tay che ngực khẩu, vẻ mặt không thể tin.

Trong nháy mắt tình thế đột biến, biến đổi bất ngờ, cho dù lấy hai vị Chương Giáo vững chắc đạo tâm, cũng không khỏi hiếm thấy thất thố.

Hết thấy các thứ này biến hóa, còn muốn theo Thiển Thiên Tiểu đâm ra một kiếm kia nói đến.

Mặc dù là trước đó đã nói diễn xuất, có thể ở trên lời đài, một mực bó tay bó chân bị động bị đánh lại không thể trả đũa, nửa ngày trời sau, Thiển Thiên Tiểu trong lòng cũng bất tri bất giác góp nhặt đủ nhiều tức giận.

Lúc này thấy Trần Viễn rút cuộc theo như trước đó đã nói như vậy, lộ ra sơ hở, không chỉ có hấn bản thân không môn mở rộng ra, mà còn một mực quán chính mình, kia ghét năm cái Hòa Long cũng đều tắt cả đều biến mất.

Thiển sư muội không có kỳ nữa, toàn thân công lực đều hội tụ ở nơi này một kiếm thượng, phảng phất đâm ra trong lòng sở hữu buồn bực tình.

Một kiếm này như thế thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng, một kiếm này quá mức niềm vui tràn trề, thế cho nên Thiển Thiên Tiểu hoàn toàn quên bản thân phòng bị.

Bất quá vậy có quan hệ gì đây, ở Thiển sư muội xem ra, tuồng vui này đã diễn đến hồi cuối, tiếp đó, Trần Viễn lại nên Tạ Mạc cáo biệt.

Trần Viễn nhìn Thiển Thiên Tiểu khí thế kia vạn quân một kiếm, lại không có nửa điểm kinh hoàng ý, ngược lại khóe miệng toát ra một tia khó mà phát hiện nụ cười.

Xoay người lại, Trần Viễn nhường ra một mực giấu ở phía sau tay phải, tay kia bên trong bất ngờ cũng bắt lấy một cái Hòa Long.

Lại là trừ đi kia tiêu tan năm cái Hòa Long ở ngoài điều thứ sáu!

Thì ra là không chỉ Thiển Thiên Tiểu ở ẩn giấu thực lực, Trần Viễn cũng giống như vậy.

Trần Viễn thần sắc bình tĩnh, đạm nhiên nhìn hướng mình nhào tới Thiển Thiên Tiểu, năm ngón tay trái đột nhiên nắm chặt, kia nguyên bản bao vây trong ngón tay găm thét gãy gục Hòa Long, trong giây lát phòng lớn thập bội, gào thét mà ra!

Thiên sư muối đầy lòng cũng không tổn thương Trần Viễn tánh mạng ý, hấn một kiếm này tuy nói khí thế hung hung, lại cũng chỉ là chạy Trần Viễn bả vai đi.

Nhưng này một kiếm, nhất định là vĩnh viễn đạt phải không mục đích, mũi kiếm ở cách rời Trần Viễn thân thể còn có một thước cách rời lúc, liền dừng lại.

Cái này dừng lại, chính là Chỉ Xích Thiên Nhai.

Rồi sau đó, cái này cách rời chẳng những không có rút ngắn, ngược lại càng kéo càng lớn.

Dữ tợn hung Hóa Liệt Long đột nhiên đụng vào không có chút nào phòng bị non mềm trên thân thể, phóng lên cao hóa diễm, buộc vòng quanh tàn khốc mà thể mỹ họa quyền.

"Oanh" một tiếng, nguyên bản là ở trong lúc lơ đãng, bị Trần Viễn dẫn tới bên cạnh lõi đài Thiên sư muối, lại bị trực tiếp xô ra đi.

Đúng như an bài xong kịch bản như vậy, trong một chiêu, thắng bại liền phân ra, chỉ bất quá lúc này, đứng ở trên đài người thắng là Trần Viễn!

"Phanh" một tiếng, Thiên Thiên Tiểu té xuống đất.

Bởi vì Hộ Thể Tiên Y bảo vệ, thân thể nàng cũng không có bị tổn thương gì.

Có thể lợi hại hơn nữa Tiên Y cũng không che chở được yếu ớt nội tâm, giùng giàng từ dưới đất nhòp dậy, Thiên Thiên Tiểu bình tĩnh nhìn Trần Viễn.

Không thể tin, cảm phần tức giận, rồi sau đó quay đầu đi không tiếp tục nhìn về phía Trần Viễn, Thiên sư muối nhắm lại hai tròng mắt lệ nhi lặng lẽ chảy ra.

Chẳng biết tại sao, nhìn Thiên sư muối khóe mắt nước mắt, Trần Viễn trong lòng lại đột nhiên cảm thấy một tia áy náy.

Hừ, hấn làm lần đầu tiên, ta lại không làm được mười lăm? Vốn chính là hấn không cho ta lưu con đường lui, cho nên ta mới vạn bất đắc dĩ làm như thế, Trần Viễn trong lòng một mực ở cho mình hành vi tìm lý do.

Trong ti thí, ta cùng hấn tương hồ là địch thủ, nếu là địch nhân, như vậy dùng nhiều chút mưu kế cũng là chuyện đương nhiên, đây là lại một cái lý do.

Hôm nay không cần bỏ ra quá nhiều đại giới ăn cái này một hồ, đối với (đúng) Thiên sư muối mà nói cũng không tính chuyện xấu, ít nhất có thể để cho nàng minh bạch thể đạo gian hiểm, lòng người hiểm ác, đây là Trần Viễn tìm cho mình một cái khác lý do.

Chỉ tiếc nhiều hơn nữa lý do, cũng đuổi không đi Trần Viễn trong lòng kia ti áy náy.

Bởi vì hấn minh bạch, Thiên Thiên Tiểu có lẽ là đơn thuần nhiều chút, lòng tham nhiều chút, nhưng những thứ này, tuy nhiên cũng không phải mình có thể lừa dối hấn lý do.

Trần Viễn lại xem Thiên sư muối liếc mắt, thấy nàng đã bò người lên, lau đi khóe mắt nước mắt, đi tới Thương Mộc Từ bên người.

Thiên sư muối khẽ cúi đầu, nói xin lỗi rồi nói. Thương Chương Giáo lắc đầu một cái cũng không nói chuyện, chẳng qua là vuốt đầu nàng không tiếng động an ủi.

Trần Viễn không có chút nào thủ thắng sau nên có tâm tình vui sướng, hơi có chút phiền não nhảy xuống đài tới.

Lăng Đạo Tôn lại không có Trần Viễn cái này rất nhiều tâm tư.

Lúc này thấy Trần Viễn không ngoài dự liệu đạt được tỷ thí thắng lợi, Lăng Đạo Tôn lão hoài đại úy, nhìn về phía Trần Viễn nhãn thần ám áp mà khản thiết.

Chẳng qua là khi Lăng Đạo Tôn quay đầu nhìn về phía lão đối thủ Thương Mộc Từ lúc, trên mặt lập tức Biến Thần sắc.

"Ha. . . Ha. . . Ha, " khoa trương ngửa mặt lên trời cười dài ba tiếng, Lăng Đạo Tôn trên mặt đắc ý cùng châm chọc cùng tồn tại, "Không nghĩ tới a, người thương lão đầu cũng có hôm nay."

Thương Mộc Từ hừ một tiếng, đem Thiên Thiên Tiểu bảo hộ ở phía sau, khô cần nói: "Nguyên thua cuộc, những thứ kia địa phương tạm thời về người chính là, người liền chờ ở nơi này làm tiểu nhân đắc chí hình. Nhưng người nhớ kỹ, ba năm sau, ta từ sẽ đi người phải đưa chúng nó thu hồi lại."

"Người nói ta tiểu nhân đắc chí? Thật là trò cười, " Lăng Đạo Tôn làm mặt lạnh đến, "Cũng không biết là người nào, ba năm trước đây ở ta phải nói ầu nói tả."

"Hôm nay, ta liền đem người đã nói những lời đó, toàn bộ phản trả (còn)!" Lăng Đạo Tôn giọng kiên quyết, "Một đám gà ta miếng ngói. . . A a a, Trần Viễn người làm gì vậy?"

Chính là Trần Viễn mắt thấy Lăng Đạo Tôn muốn bắt đầu khiêu khích, liền vội vàng tiến lên che nhà mình chương môn miệng.

Nhìn Lăng Đạo Tôn quăng tới cầm phần ánh mắt, Trần Viễn mau mau giải thích: "Chương Giáo người xem, bọn họ có những người khác vậy lại. Ngài nếu là không nghĩ (muốn) bị đuổi giết lời nói, vẫn là bớt tranh cãi một tí đi."

Lăng Đạo Tôn nghe vậy đồng tử co rút lại, quả nhiên nhìn thấy xa xa xuất hiện mười mấy mờ hồ dư sức thân ảnh.

Đội những người đó đi vào nhìn một cái, phát hiện từng cái thần hoàn khí tức, thực lực phi phàm, xem ra đều là Nhị Thập Bát phân phát trưởng lão Các chủ các loại nhân vật.

Trần Viễn nhỏ giọng gián ngôn đạo (nói): "Chương môn đại nhân, xem bọn hần khí thể hung hung không có hảo ý đáng về, nếu không thì, chúng ta thấy tốt thì lấy đi."

"Cái này, " Lăng Đạo Tôn vẫn còn ở trầm ngâm, nếu là một câu lời độc ác đều không đặt cứ như vậy đi, chẳng phải là tỏ ra ta Lăng Đạo Tôn không đủ hung tàn?

Trần Viễn đương nhiên không có cái này rất nhiều băn khoăn, vội vã hướng Thương Mộc Từ thi lễ một cái, trong miệng nói: "Lần này đường đột viếng thăm có nhiều đắc tội, trả (còn) đạo tôn thứ lỗi. Chờ một chút lại bất quá quấy rầy nhiều, cái này cáo từ."

Cứ như vậy, Trần Viễn kéo lăm bầm giả bộ chối từ Lăng Đạo Tôn rồi đi Nhị Thập Bát phân phát.

Trước khi đi, Trần Viễn xa xa bánh Thiên Thiên Tiểu liếc mắt, chỉ thấy hần giờ phút này trên mặt không có cầm phần cũng không buồn, vẻ mặt một mảnh lãnh đạm.

Trần Viễn thở dài một hơi, thầm nghĩ nói: Hy vọng Thiên sư muội sau này hết thấy trời chảy đi.

Có lẽ chỉ có bị tín nhiệm người hung hăng tôn thương sau, mềm mại nội tâm mới hội (sẽ) cứng rắn lên, mọi người mới có thể trở nên càng cường đại.

Lúc này Trần Viễn tuyệt đối không từng nghĩ đến, lần kế gặp mặt lúc, hần sẽ bị Thiên sư muội bầy thăm như vậy.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Dọn dẹp môn hộ xung động vậy không đi a

Ở trở lại môn phái linh trên đò, Lăng Đạo Tôn vẻ mặt buồn bực.

Nhìn nhà mình Chương Giáo kia mặt đầy tảo bón biểu tình, Trần Viễn tiến lên trước, ân cần hỏi "Chương môn đại nhân, ngài gần nhất có phải hay không. . . Cái kia, tiêu hóa có chút không tốt lắm à?"

Lăng Đạo Tôn nhìn Trần Viễn kia mặt nhòai đáng về, giận không chỗ phát tiết. Nhiều lần xung động muốn mở cửa sổ ra, đem người trước mắt này ném ra, có thể cuối cùng không nỡ bỏ Trần Viễn cái này 27 phân phát khó gặp tài hoa thiên phú, chẳng qua là tâm lý càng đổ đắc hoảng.

Xí phán ba năm ngày nhớ đêm mong báo thù đánh mặt, lại cứ như vậy Hồ Đầu đuôi rắn kết thúc, Lăng Đạo Tôn trong nội tâm buồn bực có thể tưởng tượng được.

Thật buồn bực là, còn có một không có nhân lực thái độ đệ tử cuối cùng trước mặt lúc ẩn lúc hiện. . .

Trần Viễn làm mặt lơ lửng "Chương môn đại nhân, một ngàn linh thạch ngược lại cho đệ tử, có thể nói tốt thượng phẩm Pháp Khí ở chỗ nào?"

"Thượng phẩm Pháp Khí?" Lăng Đạo Tôn nghi đạo (nói), "Không phải đều đã mặc ở trên thân thể người sao?"

"Nhưng là, cái này bảo y là ngài lên đường trước liền ban thưởng, không thể tính là tỷ thí khen thưởng a." Không nghĩ tới nhất phải tôn sư thậm chí ngay cả chính là cái thượng phẩm Pháp Khí đều muốn ý lại rơi, Trần Viễn có chút gấp gáp.

"Đó là sớm mượn dư người dùng, cũng là bản tôn đối với người tỷ thí có lòng tin." Lăng Đạo Tôn đáp đến có lý chẳng sợ, "Đương nhiên, nếu là người không có ý chí tiến thủ thua tỷ thí, cái này bảo y cũng phải cần thu về."

Trần Viễn nghe trọn mắt hốc mòm, miệng há hốc không nói ra lời.

Chẳng biết tại sao, thấy Trần Viễn kia vừa bị phần vừa đành chịu biếu tình, Lăng Đạo Tôn chỉ cảm thấy trong lòng ứ đọng lại hóa giải rất nhiều.

Trần Viễn vốn là đối với chính mình kiện thứ nhất Pháp Khí đạo (nói) Nguyên Bảo y phục yêu thích không buông tay, có thể hàng so hàng đến ném, tuy nói đều là thượng phẩm Pháp Khí, nhưng người ta Thiên sư muội Hộ Thể Tiên Y có thể hoàn hảo nhiều.

Nhìn thêm chút nữa nhân gia chương môn, Hộ Thể Tiên Y, bí pháp Phi Kiếm cái gì đều bắt được dùng sức hướng đệ tử mình kia nhét, có thể nhà mình chương môn đây?

Nhìn Lăng Đạo Tôn kia bởi vì thành công hãm hại đệ tử một cái, mà tỏ ra dương dương đắc ý nét mặt già nua, Trần Viễn khóc không ra nước mắt.

Lấy dừng khí, Trần Viễn mang theo hi dục ánh mắt, mở miệng hỏi "Cái kia, ta có thể thân chuyển phải sao?"

"Người dám, " Lăng Đạo Tôn hai mắt tròn tròn, "Có tin hay không lão phu hiện tại liền chém người?"

Uy hiếp lời nói có thể nói một chút, thật là muốn hạ thủ, Lăng Đạo Tôn dĩ nhiên là không nỡ bỏ.

Vì tránh cho xảy ra "Thủ tọa đệ tử trốn tránh hấn phải" loại này nghe rộn cả người lời đồn xấu, Lăng Đạo Tôn không tình nguyện lấy ra một khối Lệnh Bài: "Dạ, đây là bản tôn đáp ứng người, mặt khác chỗ tốt."

Trước mắt khối này Lệnh Bài màu sắc mực đen, không phải vàng không phải gỗ, phía trên còn dùng cổ triện có khắc một cái chữ nhỏ.

Trần Viễn nhận lấy Lệnh Bài, hiếu kỳ hỏi "Đây là cái gì?"

Trần Viễn tỉ mỉ phân biệt nửa ngày, nhìn chung quanh, thấy thế nào đều cảm thấy, bài này bài phía trên khắc tựa hồ là cái "Hai" chữ.

"Đây là ý gì, " Trần Viễn sắc mặt không vui nhìn Lăng Đạo Tôn, hỏi, "Ngài hành động này là đang ở ám chỉ cái gì đó?"

"Người cái này không biết phải trái tiểu tử, năm này bài, có thể đi trước Tầng Tinh Các. Tầng 2 dưới đây bảo vật, người có thể đi tùy chọn một món." Lăng Đạo Tôn dựng râu tròn mắt, tức giận nói.

Gặp Trần Viễn vẫn là ngờ ngạc hơi giật mình, một bộ không rõ vì sao đáng vẻ, Lăng Đạo Tôn làm bộ cướp kia hắc bài: "Không muốn liền trả lại cho lão phu."

"Cũng đừng, " Trần Viễn lúc này mới tỉnh ngộ lại, liền vội vàng bảo vệ kia hắc bài, cột nhà đáp, "Trưởng giả ban cho không dám bỏ, đệ tử mới vừa rồi chỉ là đang nghĩ thế nào sẽ có cái này tầng 2 hạn chế."

Lăng Đạo Tôn kiên nhẫn giải thích: "Tầng Tinh Các tổng cộng có tầng ba, một tầng phần nhiều là Luyện Khí Kỳ đệ tử dùng thích hợp vật, tầng 2, tầng ba là chia ra tương ứng Trúc Cơ Kỳ cùng Kim Đan Kỳ bảo vật."

"Còn như thích hợp với trên kim đan Linh Đan pháp bảo, Trận Bàn Phù Triện, là muốn chủ Tông Tầng Tinh Các bên trong mới có."

Bánh Trần Viễn liếc mắt, gặp nó muốn nói lại thôi, Lăng Đạo Tôn nói tiếp: "Người là có hay không cảm thấy bản tôn quá mức keo kiệt, không chịu ban cho người một món Kim Đan pháp bảo?"

Lăng Đạo Tôn khinh bỉ xem ở kia liễu mạng gật đầu Trần Viễn liếc mắt, cười lạnh nói: "Hừ, không biết gì!"

Trần Viễn ngẩn ra, cảm thấy Lăng Đạo Tôn lúc này giọng vẻ mặt, cực giống chính mình nuôi cái kia đàn chó.

Làm gì Lăng Đạo Tôn cũng không phải là hấn có thể tùy ý khi dễ nấn bóp đối tượng, Trần Viễn chỉ đành phải giương mắt chờ chương môn đại nhân nói tiếp.

"Hơn ngàn năm trước, mười lăm phân phát từng ra vị thiên chi kiêu tử, nửa năm Trúc Cơ, hai năm thành tựu Kim Đan" Lăng Đạo Tôn chê xem Trần Viễn liếc mắt, "Thiên phú kia có thể so với người mạnh hơn."

Trần Viễn nghi hoặc nhìn Lăng Đạo Tôn, không biết hấn vì sao đột nhiên đề lên chuyện này.

"Sau đó, người này ở Kim Đan Kỳ một lần rèn luyện bên trong, đạt được một món Thượng Cổ Đại Năng còn để lại pháp bảo." Lăng Đạo Tôn nói tiếp.

Trần Viễn hâm mộ nói: "Người này vận khí thật là không tệ."

"Vận khí không tệ?" Lăng Đạo Tôn lắc đầu tiếng thờ dài, "Một cái mạng coi như phá hủy ở vận khí này thượng. Kia pháp bảo phẩm cấp không rõ, hấn tỏ mò dùng thử một phen liền trực tiếp bị kia pháp bảo chiết thành người khô, nhất thời Thiên Kiêu lúc đó vẫn lạc."

Lăng Đạo Tôn nói xong, hài hước nhìn Trần Viễn: "Kim Đan Kỳ pháp bảo bản tôn ngược lại chịu cho người, bất quá người khẳng định nghĩ (muốn) thể nghiệm một chút trở thành người khô cảm giác?"

Trần Viễn cổ co rụt lại, xấu hổ cười nói: "Ha ha, Chương Giáo nói đùa, đệ tử cũng không phải là người tham lam, Trúc Cơ Kỳ dùng chung pháp bảo, ta xem liền rất tốt."

Nhìn luống cuống tay chân đem Lệnh Bài hướng trong vạt áo nhét Trần Viễn, Lăng Đạo Tôn âm thầm bĩu môi một cái.

Trở lại môn phái, Lăng Đạo Tôn làm một phái chương môn tự nhiên muốn đi quan tâm cuối năm thi đấu chuyện, mà Trần Viễn là không kịp chờ đợi muốn đi Tàng Tinh Các thử vận khí một chút.

Đi trên đường, Trần Viễn đột nhiên nghĩ tới cái gì đó, trước trở về một chuyến, đem tóa trong phòng liên quan hai Thiên Cầu còn dư lại thả ra.

Đúng như một trương giấy vệ sinh, không cần thời điểm hội (sẽ) ném qua một bên, nhưng một khi có nhu cầu thời điểm, Trần Viễn liền nhớ lại Cầu Thặng tới.

Trần Viễn ý nghĩ, dĩ nhiên là hy vọng thần kỳ Cầu Thặng đại nhân có thể giúp chính mình lựa ra cái này Tàng Tinh Các trong tầng thứ hai đáng giá tiền nhất bảo bối.

Mà nhưng vào lúc này, Tàng Tinh Các trước, Văn các chủ chính cùng Đỉnh trưởng lão vừa nói chuyện.

Ngay mới vừa rồi, lấy một bồi hai tỷ số bồi, Văn các chủ phát ra đi suốt một ngàn sáu trăm linh thạch.

Nguyên lai, mặc dù cuộc thi đấu trong môn phái còn chưa kết thúc, nhưng lúc trước hai cái chiến thắng hấp dẫn nhân tuyển lại sớm gặp nhau.

Cũng không may mắn là, ở tám vào tứ trong tỷ thí, Văn các chủ xem Cảnh Thiên lại một chiêu chi thất, bại bởi Đỉnh trưởng lão dạy dỗ Lạc Thần.

Một chiêu này kém, để cho Văn các chủ vốn cũng không tích trữ thêm bị Thanh Không hơn nửa.

Văn các chủ miễn cưỡng cười vui, đưa tiễn tới đòi nợ Đỉnh trưởng lão, nhưng trong lòng giống như đang rỉ máu.

Nhưng vào lúc này, Trần Viễn một người một chó, xuất hiện ở hai vị trước mặt trưởng lão.

Hướng Văn các chủ thi qua thi lễ, Trần Viễn đưa qua Lệnh Bài, liền đòi hướng trong các đi tới.

Văn các chủ chính là đột nhiên trong lòng hơi động, hét lớn: "Chậm."

Ngăn lại Trần Viễn, Văn các chủ cũng không lý hội (sẽ) hấn, ngược lại là chuyển hướng Đỉnh trưởng lão, không cam lòng nói, "Người dám lại theo lão phu đánh cược một ván không?"

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Tàng Tinh Các bên trong lời nói Tây Du

"Há, người lấy cái gì theo ta đánh cược?" Đỉnh trưởng lão giả trang ra một bộ hiếu kỳ đáng vẽ.

Nhưng là ngay sau đó không đợi Văn các chủ nói chuyện, Đỉnh trưởng lão tự cổ mở miệng: "Chi bằng người kia còn lại mấy chục viên Linh Thạch, cũng muốn mở đánh cược sao?"

Nghiêng thê Văn các chủ liếc mắt, Đỉnh trưởng lão ồng tay áo phát một cái, chê nói: "Đỉnh mỗ thân thể làm một phái trưởng lão, cũng không tiết cùng như vậy bởi vì ngủ."

"Họ Đỉnh," Văn các chủ nét mặt già nua trưởng hồng, nhìn Đỉnh trưởng lão tay trái, lòng đầy căm phẫn nói, "Nói lời này trước, có dám hay không để trước mở lão phu Linh Thạch túi?"

Chỉ bất quá nhiều hơn nữa căm phẫn, cũng giải quyết không bất cứ vấn đề gì, Văn các chủ không thêm đến xia, nói: "Lão phu cái này còn có một cái Phi Kiếm . ."

"Đến đi, " Đình trưởng lão giễu cợt nói, "Nếu là trước ngươi phát ra đi chỗ đó đem phản quang định ảnh kiếm, lão phu ngược lại còn có chút hứng thú. Còn như ngươi bây giờ cái thanh này đủ loại vật liệu thừa ráp thành Phi Kiếm, ha ha. . ."

Văn các chủ đưa ra Phi Kiếm lấy tay về, hướng sau lưng giấu giấu, cười khan nói: "Bằng không, lão phu đặt lên sau này nửa năm lương tháng?"

"Ha ha ha, " Đình trưởng lão ngửa mặt lên trời cười ha ha, nói tiếp, "Ngươi nào không biết ngươi Văn Tiên Niệm lương tháng chính là một chuyện cười. Coi là lần này bị chương môn chụp, sau này bảy tám năm, ngươi thật giống như một viên Linh Thạch cũng không lấy được đi."

"Ồ đúng tựa hồ nghe nói, ngươi ở trong môn phái cũng không thiếu thiếu nợ?" Đình trưởng lão tiếp tục không chút nào lưu tình bóc lấy Văn các chủ gốc gác.

"Ngươi bót ở kia ngâm máu phun người, lão phu rõ ràng cũng chỉ bị chụp năm năm bổng lộc."

Văn các chủ vừa xấu hổ vừa giận, phảng phất thua đồ mất tay cờ bạc, đặt lên cuối cùng một cái rom rạ: "Năm đó ta lên làm Các chủ thời điểm, lão chương môn từng đưa ta ba bình Lưu Tiên bí nhưỡng, bây giờ còn lại một chai, lão phu liền lấy cái này đánh cược với ngươi."

Cái này lão chương môn tặng cho còn sót lại một chai Tiên Nhưỡng, Văn các chủ bảo tồn đến nay một mực coi như trân bảo.

Tại hân trong lòng, chai này Tiên Nhưỡng giá trị hoàn toàn không phải chính là một ngàn sáu trăm linh thạch có thể cân nhắc, chẳng qua là chuyện cho tới bây giờ thua đồ mất, Văn các chủ hận không được điếm lấy nét mặt già nua đem mình đều đặt lên đi, kia trả (còn) cổ đến cái này rất nhiều.

"Lưu Tiên bí nhưỡng?" Quả nhiên lời vừa nói ra, Đình trưởng lão thần nhất thời biến hóa sắc mặt, lộ ra rất cảm thấy hứng thú bộ dáng, hỏi, "Ngươi muốn đánh cược gì? Thế nào cái đánh cược pháp?"

Văn các chủ vung tay thả ra một đạo cách âm trảo, đem không rõ vì sao Trần Viễn che giấu bên ngoài, sau đó nói: "Liền đánh cược trên tay ngươi kia túi Linh Thạch. Còn như đánh cược gì. . ."

"Trần Viễn trong tay hân cầm là Tàng Tinh Các tầng 2 Lệnh Bài, chúng ta sẽ tới đánh cược, lão phu có thể hay không đoán trúng ở nơi này trong các bảo vật bên trong, Trần Viễn hội (sẽ) cầm một kiện kia." Văn các chủ lòng tin tràn đầy nói.

"Ngươi đem ngươi làm hội (sẽ) Hoặc Tâm Thuật đây?" Đình trưởng lão cười trêu nói, "Đình môn thật đúng là không tin, cái này trong các bảo vật mấy chục ngàn, cho dù ngươi đem đáng giá tiền nhất bảo bối đặt ở dễ thấy nhất chỗ, cũng không thể bảo đảm không giữ quy tắc kia Trần Viễn tâm ý chứ ?"

Văn các chủ chính là không nhận được nói: "Khác (đừng) cái này rất nhiều nói nhảm, ngươi liền nói có dám đánh cược hay không đi."

"Hừ, cái này Lưu Tiên bí nhưỡng lão phu nhưng là thèm thuồng đã lâu. Ngươi đã Văn Tiên Niệm khó có được phóng khoáng, lão phu tự nhiên sẽ không khách khí." Đình trưởng lão lời nói không chút khách khí, tranh phong đối lập.

"Được, đã như vậy, ta liền tới đoán một cái, lão phu đánh cược kia Trần Viễn muốn lấy bảo vật là. . ."

Bị ngăn ở Các bên ngoài nửa ngày sau, Trần Viễn rốt cuộc được phép tiến nhập Tàng Tinh Các bên trong.

Mặc dù trong lòng còn có chút không sờ được đầu não, nhưng lúc này cũng không phải là quan tâm cái vấn đề này thời điểm.

Trần Viễn không trì hoãn nữa, mang theo Cầu Thặng đi vào trong các.

Trong các một tầng bảo vật, Trần Viễn tự nhiên nhìn không thuận mắt, không ngừng bước, trực tiếp lên tới tầng 2.

Đến tầng 2, Trần Viễn chính là cả kinh, hân không nghĩ tới, cái này tầng 2 bên trong bảo vật lại so một tầng còn nhiều hơn rất nhiều.

Các loại Phi Kiếm, giáp y, Phù Triện, Trận Bàn cái gì cần có đều có, bày la liệt.

Trần Viễn liếc mắt quét tới, nhất thời phát hiện chừng mấy cái cảm thấy hứng thú đồ vật.

"Thật. Bất chúc. Tru Tiên Kiếm?" Trần Viễn nhìn chằm chằm mình bài giới thiệu đọc lên âm thanh đến, "Đáng tiếc ta nếu chọn Luyện Khí Chi Đạo, rất dùng chung Phi Kiếm vẫn là chính mình chế tạo tốt."

Trần Viễn ánh mắt chuyển hướng bên cạnh một món bảo y: "Vạn tái vô rùa Pháp Y, đây là cái gì quý tên?"

Nhìn kỹ lại nói rõ, Trần Viễn có chút do dự: "Xem cái này công hiệu ngược lại không tệ, bất quá ta đã có cái bảo y, đem duy nhất cơ hội dùng ở ở đây, luôn cảm giác có chút lãng phí. . ."

Tinh Hòa Mộc, Thông Thần phù, Tụ Linh thủ hoàn, để cho Trần Viễn ý động bảo vật có thật nhiều.

Nhưng này sao khó có được cơ hội, tự nhiên muốn chọn một cái tức dùng thích hợp cũng đáng tiền bảo bối, lời như vậy, cũng có chút không quá dễ dàng.

Bất đắc dĩ, thù hoa mất Trần Viễn chỉ đành phải cầu trợ ở Cầu Thặng đại nhân.

Không sai, Trần Viễn rút cuộc nhớ tới một mực bị hất ném qua một bên "Giấy vệ sinh".

"Cầu Thặng đại nhân?" Trần Viễn làm mặt lơ kêu.

Đáng tiếc tâm tình không thuận Cầu Thặng đại nhân, chẳng qua là "Hừ hừ" hai tiếng, không muốn lý hội (sẽ) Trần Viễn.

"Mong rằng đối với vào anh minh thần vũ Cầu Thặng đại nhân, lựa ra cái đáng giá tiền nhất bảo bối, chẳng qua là một đĩa đồ ăn đi." Trần Viễn thức thòi vù đưa lên nịnh bợ.

"Đó là đương nhiên, " Cầu Thặng đại nhân kiều ngạo nói, "Bất quá Bản Thánh hiện tại bả vai có chút chua, không tâm tình đi tìm."

"Này, bao lớn chút chuyện, chào ngài nói a, ta rất sờ trường chính là cái này."

Vì vậy, ở nơi này thường xuyên yên tĩnh Tàng Tinh Các trong bảo khố, vang lên một trận kỳ quái động tĩnh: "Bên trái một điểm, không đúng không đúng, xuống dưới nữa một điểm, đúng đúng đúng, đúng sức. . . A. . . Nha. . . Thật là thoải mái."

Hồi lâu sau, Trần Viễn hồ nghi nhìn Cầu Thặng đại nhân: "Hiện tại tâm tình nên được rồi?"

Cầu Thặng đại nhân phát ra một tiếng sáng khoái rên rì: "Ừ, cũng không tệ lắm."

"Kia còn chờ cái gì a, mau nói cho ta biết cái nào bảo bối tốt nhất" Trần Viễn thúc giục.

Không nghĩ tới Cầu Thặng chính là đuổi người một cái, chuyện đương nhiên nói: "Bản Thánh đại nhân hiện tại tâm tình quả thật cũng không tệ lắm, nhưng này cũng không có nghĩa là ta phải đi giúp người chọn lựa đồ vật a."

"Người. . ." Trần Viễn thiếu chút nữa không có bị Cầu Thặng một câu nói cho nghẹn chết.

Có thể lại có thể làm sao đây? Đối mặt như vậy một con khó chơi, tốt xấu chẳng phân biệt được, ngay cả đánh nó đều không cảm thấy đau dị loại, Trần Viễn cảm giác duy nhất chính là tâm mệt mỏi.

Nhìn Cầu Thặng đại nhân một bộ người có thể làm khó dễ được ta biểu tình, Trần Viễn nhưng trong lòng đột nhiên thanh minh.

Người lớn nhất yêu thích không phải duyệt tần thể gian bách thái sao, người thích nhất không phải ném thể gian lạnh ấm sao, có thể người biết trừ thể gian này bên ngoài còn có một cái thể giới khác sao?

Trầm ngâm chốc lát, Trần Viễn chậm rãi mở miệng: "Từng có như vậy một cái cổ sự, tên là thông Thiên Cầu Thánh Đại Náo Thiên Cung. . ."

Cầu Thặng xem thường.

"Một ngày này, Hoa Quả Sơn thượng chứa Thiên Địa Linh Tú mà sống khối kia Kỳ Thạch, đột nhiên nứt toác ra, nhảy ra một con thạch chó. . ."

Cầu Thặng tập trung tinh thần.

"Cứ như vậy, thông Thiên Cầu Thánh không địch lại Như Lai Phật Tổ uy năng, bị trấn áp ở Ngũ Chỉ Sơn hạ. . ."

Cầu Thặng như si mê như say sưa.

Nói đến chỗ này, Trần Viễn lại đột nhiên dừng lại, ngậm miệng không nói.

Cầu Thặng không kịp chờ đợi đuổi theo hỏi "Sau đó thì sao? Kia Cầu Thánh trốn đi ra chưa?"

Trần Viễn cũng không tiếp lời, chẳng qua là ý vị thâm trường xem Cầu Thặng đại nhân liếc mắt.

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Bản Phái nọ nần nên thanh tẩy

Còn tại nguyên lai thế giới lúc, Trần Viễn đã từng nhìn qua rất nhiều vượt qua đến Dị Giới tiểu thuyết.

Tại những này trong tiểu thuyết, người xuyên việt lợi dụng đến từ Địa Cầu kiến thức tại đám thổ dân trước mặt biểu dương bất phàm, mặc kệ là khoe khoang Thi Văn vẫn là "Sáng tác" Danh Trứ, loại tình tiết này luôn luôn có thể gây đến Trần Viễn chỗ ngứa.

Cái này bên trong, tại đáng yêu các cô nương trước mặt, dưới ánh trăng đầm Dã Hồ, phòng bên trong giảng Liễu Trai vẫn luôn là kéo dài không suy khiến người say mê chỉ kiều đoạn.

Dù cho không phải nhân tộc mỹ nhân, thánh khiết Tiên Nữ, vũ mị Hồ yêu cũng là có thể nha.

Chỉ là, Trần Viễn có chút nghĩ không thông, vì sao đến phiên chính mình lúc, giảng sách người yêu lại là một con chó...

Cầu Thặng đại nhân một mặt dục cầu bất mãn biểu lộ nhìn lấy Trần Viễn, thúc giục nói: "Tiếp tục a, làm sao không nói?"

"Tâm tình không tốt, không muốn giảng." Trần Viễn ngữ khí qua loa đáp.

Cầu Thặng đại nhân khẽ giật mình, sau đó lĩnh hội Trần Viễn ý tứ, tức giận nói ra: "Hào hảo, không phải liền là muốn cho bản Thánh bàn tay cho người chọn cái bảo bối à, là muốn đáng tiền nhất đúng không?"

"Ừm, " Trần Viễn vô ý thức gật gật đầu, bất quá ngay sau đó lại có chút chần chờ nói nói, " chậm rãi."

Nhìn qua Cầu Thặng đại nhân nghi hoặc ánh mắt, Trần Viễn tâm tư chuyển động.

Đốt lửa nhỏ mộc ngược lại là đáng tiền, bất quá cuối cùng chỉ là kiện luyện khí tài liệu, chính mình nhất thời còn không dùng được.

Thông Thần phù ủng có thể thương tổn đến Kim Đan Tu Sĩ uy lực, đáng tiếc lại là duy nhất một lần sản phẩm, Trần Viễn có chút chướng mắt.

Tự Linh vòng có thể gia tăng thuật pháp uy lực, ngược lại là cái thứ tốt, bất quá cái đồ chơi này tuy nhiên đáng tiền, lại không phải cái gì hàng hiếm sắc, chỉ cần có linh thạch liền có thể mua được, đem cái này cơ hội khó được dùng ở trên đây, Trần Viễn luôn cảm thấy có chút không đáng.

Châm chước nửa ngày, Trần Viễn trong lòng có lập kế hoạch, nói với Cầu Thặng: "Ta đổi chủ ý, không muốn đáng tiền nhất, người giúp ta tìm xem trong này hiếm có nhất đồ, vật."

Trần Viễn ý nghĩ là, hiếm có đồ, vật thường thường khó tìm, nói không chừng bỏ lỡ thôn này liền không có tiệm này, ngày sau như chính mình thực sự không dùng được, cũng có thể cầm lấy đi đổi tiền nha.

"Hiếm có nhất bảo bối?" Cầu Thặng đại nhân nhưng gật gật đầu, bước đi Bốn đầu Tiểu Đoàn Thối tại cái này trong các bước đi thông thả cất bước tới.

Trần Viễn hấp tấp theo sát sau.

Dò xét một vòng mấy lúc sau, Cầu Thặng đại nhân một lần nữa trở lại tầng hai lối vào.

Cầu Thặng đại nhân ánh mắt đầu quân hướng một chỗ, mở miệng hỏi: "Người nhìn ra được sao?"

Trần Viễn đầu tiên là không hiểu, sau đó bưng tỉnh đại ngộ hỏi: "Chẳng lẽ người nói là vật kia?"

Cầu Thặng đại nhân rất là chắc chắn gật gật đầu, nói ra: "Vật này tuyệt đối hiếm thấy."

Một người một chó ánh mắt tụ vào đến một chỗ.

Giấu Tinh các lầu hai lối vào trống rỗng, vèn vèn trưng bày một trưng dùng cho bàn công tác tử, trên mặt bàn tán loạn chất đống một số giấy bút sổ sách loại hình đồ, vật.

Mà Trần Viễn cùng Cầu Thặng ánh mắt chính là nhìn lấy cái bàn này —— bàn chân.

Cái bàn này có chút cũ kỹ, Xem ra Bốn đầu chân bàn cũng không quá chỉnh tề, bên trong một cái bàn dưới chân còn đệm lên lớn cỡ bàn tay ngón tay cao màu trắng phiến mỏng.

"Ta đã nói rồi, mới vừa lên lầu hai này lúc liền cảm giác có chút kỳ quái, có thể lại không nói ra được đến là là lạ ở chỗ nào, còn tốt có người tại có thể nhắc nhở ta một chút." Tự hồ phát hiện một kiện không tệ bảo bối, Trần Viễn rất là cao hứng, khó được kích lệ Cầu Thặng vài câu.

Cầu Thặng đại nhân thần sắc không ai bì nổi, ý kia là việc nhỏ cỡ này đối bản thánh mà nói không đáng giá nhắc tới.

"Ta liền biết, ần này Văn Các người tính tình, dù cho đồ, vật là quy môn phái sở hữu, hấn cũng tình nguyện đem tốt nhất bảo vật giấu đi một mình thưởng thức."

"Hừ hừ, nguy hiểm nhất địa phương cũng là an toàn nhất địa phương, Văn Các người binh pháp ngược lại là học không tẻ. Dem đồ, vật quang minh chính đại đặt ở đầu bậc thang, nguy trang thành không đáng chú ý bàn đạp, ai có thể nghĩ đến đây cũng là tầng hai bên trong quý giá nhất đồ đâu."

Trần Viễn dương dương tự đắc, rất là vì chính mình thông minh lanh lợi chỗ khuynh đảo.

Chính như dùng qua giấy vệ sinh trốn không rời bị tiện tay ném ra vận mệnh,

Trần Viễn đá một cái bay ra ngoài chặn đường Cầu Thặng, vội vàng hướng khối kia màu trắng phiến mỏng đi đến.

Mới đầu Trần Viễn cho rằng khối này màu trắng phiến mỏng hẳn là khối ngọc chất Trại Bàn.

Nhưng làm Trần Viễn đem cầm trong tay lúc, lại phát hiện vật này đúng là từ Vân hơi thở văn cấu thành, đồng thời góc dưới bên trái không đáng chú ý chỗ còn khắc lấy "Vạn pháp" hai chữ,

Vân hơi thở văn là một loại cực kỳ hiếm thấy vật trời ban.

Vật mỏng như cánh ve, không đúng, vền vền liền độ dày mà nói, đem tầng mười Vân hơi thở văn chồng lên nhau cũng bắt quá mới có Thiên Dực dày.

Bắt quá Vân hơi thở văn nổi danh nhất chỗ cũng không phải nó khinh bạc, mà là ở nó đối trận pháp tốt đẹp hấp thụ tính cùng đối linh lực xuất chúng truyền năng lực.

Cái này đặc điểm khiến cho Vân hơi thở văn thành làm một loại cực giai Trại Bàn tài liệu.

Mà trước mắt ngón tay này dày trắng muốt phiến mỏng, sợ không được từ hơn ngàn mây tầng hơi thở văn tạo thành, vền vền tài liệu này giá trị liền Trần Viễn cảm thấy tắc lưỡi, vượt xa khối cái này giấu Tinh các tầng hai bên trong sở hữu hẳn bảo vật.

Hơn ngàn tầng trận pháp lít nha lít nhít chồng chất lên nhau là loại như thế nào cảm thụ?

Nhìn một cái, đầu vầng mắt hoa Trần Viễn thầm nghĩ: Khác không nói, như là đụng phải có dày đặc hoảng sợ chứng dịch nhân, cái đồ chơi này tuyệt đối so với Thần Khí còn tốt dùng,

Như thế phức tạp liên động điệp gia trận pháp, lấy Trần Viễn điểm này nông cạn trận pháp tri thức, tự nhiên là hai mắt đen thui.

Cũng may, trái xem phải xem, Trần Viễn tìm được chính nằm rạp trên mặt đất hừ hừ Cầu Thặng đại nhân.

"A, ngài làm sao tại cái này nằm đâu?" Trần Viễn hồn nhiên quên chính mình vừa rồi làm qua thứ gì, đi ra phía trước, làm mặt lơ ngơ xỏ ở Cầu Thặng trước mặt, "Đồ, vật khẳng định là đồ tốt, bắt quá đến có cái gì dùng, vẫn phải xin ngài lão chương bàn tay."

Cầu Thặng đại nhân đình chỉ hừ hừ, ý vị thâm trường nhìn Trần Viễn liếc một chút.

"... Sau cùng Bạch Cốt Tinh biến thành cái Lão Ông lừa gạt xưng đến đây Tầm thân, vẫn bị thông thiên chó thánh Hỏa Nhân Kim Tinh nhìn thấu. Đại Thánh không để ý Đường Tăng ngăn cản, quơ gậy đem già Lão Trượng đánh chết. Không nghĩ tới cử động lần này lại chọc giận Đường Tăng, đoạn tuyệt sư đồ tình nghĩa đuổi đi chó Thánh Đại người..."

Trần Viễn giảng được miệng đắng lưỡi khô, dừng lại, trông mong nhìn lấy Cầu Thặng.

Lần này Cầu Thặng thật không có lại thúc giục Trần Viễn tiếp tục nói tiếp, nhắm mắt trầm tư một lát, sau đó mở mắt ra, tại Trần Viễn chờ mong trong ánh mắt, phân biệt rõ lấy mở miệng: "Cái này Đường Tăng, thật sự là mỡ heo được tâm"

Trần Viễn đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó giận dữ: "Người nào TM hỏi người cái này..."

Thế nhưng là mãi Cầu Thặng nửa ngày, Trần Viễn cũng đành phải đến một cái "Giải thích quá phiền phức, trở về suy nghĩ lại một chút làm sao cùng người nói tí mĩ" trả lời chắc chắn.

Sau cùng, Trần Viễn chỉ có thể ầm ức cầm cái này "Vạn pháp" ra giấu Tinh các.

Tại Trần Viễn thầm nghĩ đến, tài liệu đều quý giá như thế, thứ này tự nhiên cũng không đơn giản, vô luận như thế nào đều hẳn là một cái lựa chọn tốt.

Chờ Trần Viễn bóng lưng dần dần từng bước đi đến, Văn Các người đắc ý nhìn lấy Đình trưởng lão, đưa tay ra nói: "Lấy ra đi."

Đình trưởng lão đem linh thạch túi ném tại trên mặt đất, mắng: "Tinh người Lão Tiểu Tử gặp may mắn."

Không nhìn nổi Văn Tiên niệm tám kia hăng hái mặt mo, Đình trưởng lão châm chọc nói: "Đắc ý cái gì, bắt quá là vừa hồi vốn a."

Ngay tại Văn Các Chủ Thần sắc cứng lại thời điểm, Đình trưởng lão đi theo bỏ một đạo, dừng vừa mới có thể bị Văn Tiên niệm nghe được thanh âm, lầm bầm: "Muốn đến, cũng là thời điểm nhắc nhở dưới chương môn thanh tẩy nợ nần..."

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Không kịp qua giải thích thêm

Ngay tại Văn Các người lòng như đao cắt kiếm kê nhà mình khi, xem chừng có đủ hay không còn tới môn phái bên trong thiếu nợ lúc, Trần Viễn đã rời đi xa xa giấu Tinh các.

Tại trở về trên đường, trên đường đi qua giáo trường lúc, Trần Viễn bị một trận đột nhiên tới huyền não âm thanh hấp dẫn chú ý.

"Hảo lợi hại, người này xem ra hoàn toàn không phải Lạc sư huynh đối thủ a." Một tên quần chúng vây xem tán thán nói.

"Đúng vậy a, Lạc sư huynh sợ là chúng ta giới này trong các đệ tử, Thực Chiến Năng Lực mạnh nhất một cái đi." Một người đệ tử khác phụ họa nói.

"Này cũng khó mà nói, không phải còn có cái Trần Viễn sao? Nghe nói hắn không chỉ tu vì đã đạt Trúc Cơ, thậm chí còn có thể tại Kim Đan Hoang Thú thủ hạ trốn được tánh mạng." Có người đưa ra không đồng ý với ý kiến.

"Hừ, " lớn nhất nói chuyện trước người kia xem ra là lạc sáng sớm đáng tin Fan, xùy vừa cười vừa nói, "Đến đi, bắt quá là nghe nhầm đồn bậy thôi, như hắn thật có lợi hại như vậy, làm sao liền môn phái thi đấu cũng không dám tham gia?"

Sớm tại có người xách từ bản thân tên lúc, Trần Viễn liền vênh tai.

Lúc này nghe rõ ràng lần này ngôn ngữ, Trần Viễn nhất thời giận: "Lão Hồ không ở nhà, các ngươi bây giờ này ngược lại là xưng vận giáp trụ, sửa mũi mũi trước khi ra trận vương tới."

Tách ra dày đặc đám người, Trần Viễn ra sức chen vào.

Hai bên các đệ tử bị xô đẩy đến ngã trái ngã phải, nhao nhao hướng Trần Viễn quăng tới phần nộ ánh mắt.

"Nhìn cái gì vậy?" Trần Viễn không chút do dự trừng mắt ngược trở về, "Chưa từng nghe qua vào vực bắt cá không bằng về sông kết lưới câu nói này sao?"

"Không quay về hảo hảo tu luyện, tại cái này mù xem nào nhiệt gì, xem nào nhiệt có thể tăng thực lực lên sao?"

Trần Viễn tiếp tục châm chọc nói: "Chẳng lẽ nói, các ngươi liền thật nghĩ khi cả một đời phụ trách kinh ngạc tán thưởng quần chúng vây xem Lộ Nhân Giáp a?"

Trần Viễn một trương khéo mồm khéo miệng hai hàm răng trắng, đem người chung quanh đều đẩy nói không ra lời.

Qua hồi lâu, mới có một tên đệ tử ngập ngừng mở miệng nói: "Chỉ nói chúng ta, chính ngươi còn không phải tại xem nào nhiệt a?"

"Xem nào nhiệt? Hừ" Trần Viễn lắc đầu, nhưng lại chưa mở miệng phản bác.

Cùng lúc đó, cùng Trần Viễn tâm ý tương thông Cầu Thặng đại nhân, lại cảm giác được Trần Viễn trong lòng đột nhiên dâng lên một loại không khỏi tình cảm

Cầu Thặng đại nhân thanh âm trực tiếp tại Trần Viễn trong lòng vang lên, nó hiếu kỳ hỏi: "Ngươi đang suy nghĩ gì?"

Trần Viễn ở trong lòng âm thầm trầm giọng nói ra: "Ta bắt quá là muốn cho những này thật đáng buồn đáng thương, nhân giới giống như giếng chi con ếch các sư đệ, dựng nên một người mới sinh cộc tiêu a. Miến đến bọn hắn tại sau này cầu đạo kiếp sống bên trong, mất phương hướng."

Nói đến đây lời nói, Trần Viễn nội tâm thật sâu bị chính mình loại này trách trời thương dân tình thần cảm động.

Cầu Thặng đại nhân sững sờ sững sờ, mà sau nào từ bên trong chuyển nửa ngày mới phản ứng được: "Không phải liền là nghe người khác nói ngươi

không bằng cái kia lạc sáng sớm, cho nên muốn đi lên để người ta đánh một trận, tốt thừa cơ khoe khoang khoe khoang chứ sao."

Thần niệm truyền âm trong lúc nói chuyện với nhau, có thể không làm được cứng cổ động tác này, nhưng Trần Viễn tin tưởng, Cầu Thặng nhất định có thể đầy đủ thể sẽ tự mình tâm tình.

"Vì giương Bản Phái uy danh, ta bên ngoài thế nhưng là quyết đấu sinh tử. Làm sao, chỉ cho trong nhà bọn này tiểu hồn đản chửi bới ta, liền không cho phép ta đi lên sinh sinh uy phong?"

Đang khi nói chuyện, Trần Viễn đã đi đến bên bờ lối đi.

Lúc này, trên đài lạc sáng sớm cũng đúng lúc gọn gàng giải quyết đối thủ, đứng ngạo nghễ giữa sân.

Trần Viễn buồn bực đầu tuyến hẻo lánh vô thanh vô tức liền muốn hướng trên đài bò, có thể vừa mới có động tác, liền bị cái chủ trì tỷ thí mặt đen trường lão ngăn lại.

Trường lão kia nhìn chằm chằm nhìn lấy Trần Viễn, hỏi: "Người muốn làm gì?"

Trần Viễn cân nhắc một chút cùng trường lão ở giữa cự đại thực lực sai biệt về sau, đành phải bắt đắc dĩ ngừng tay tới.

Trên đài lạc sáng sớm đùa nghịch một cái xinh đẹp kiêu hoa, dẫn tới dưới đài một đám Hoa Si - mê gái (trai) sư muội liên thanh thét lên.

Mà một vị khác chủ trì tỷ thí trường lão, tại tuyên bố lạc sáng sớm chiến thắng về sau, nói tiếp: "Tốt, người bây giờ trước tiên có thể xuống dưới chính đốn một canh giờ. Một lúc lâu sau, lần này cuối năm thi đấu trận chung kết liền đem chính thức bắt đầu."

Không nghĩ tới lạc sáng sớm lại là cự tuyệt vị trường lão này hảo ý,

Ngạo nghễ mở miệng: "Không cần, đệ tử giải quyết vị này đối thủ cũng không hao phí bao nhiêu khí lực. Vì ngăn ngừa lãng phí mọi người thời gian, vẫn là mời ra trận chung kết đối thủ, trực tiếp bắt đầu tỷ thí đi."

Đối mặt trường lão, khí độ không kiêu ngạo không tự ti; đối mặt địch thủ, nội tâm tràn đầy tự tin, lạc sáng sớm cái này lần này biến thái, nhất thời dẫn phát dưới các sư muội càng lớn tiếng sóng.

Trần Viễn ghen ghét đến hai mắt phát hồng, nguyên bản những này đáng yêu các sư muội tán thưởng sùng bái, đều hẳn là thuộc về hắn Trần Viễn.

Oán hận nhìn còn tại này bày đẹp trai lạc sáng sớm liếc một chút, Trần Viễn tức giận nói ra: "Bộ dáng phong tao có làm được cái gì, xem xét cũng là cái chi có vẻ bề ngoài."

"Này ngược lại không đến nỗi, " một thanh âm đột nhiên chen vào, "Gia hỏa này Vân giấu nhanh chóng ánh kiếm xác thực rất lợi hại. Tuy nhiên uy lực không lớn, nhưng thắng ở mau lẹ. Mà lại kiếm quang Huyền Thái khó phân, có phần có thể mê người tai mắt."

Trần Viễn giương mắt nhìn lên, phát hiện người nói chuyện nguyên lai là Chu Chí Hào Chu sư đệ, lại không biết hắn là khi nào chen đến bên người.

"Làm sao người biết?" Trần Viễn nghi hoặc hỏi.

"Ha ha, cái kia" Chu sư đệ gãi gãi đầu, hơi có chút thẹn thùng nói nói, "vòng thứ nhất tỷ thí thời điểm, hắn rút đến đối thủ chính là ta..."

Trần Viễn nhìn nhìn trên đài lạc sáng sớm, nhìn nhìn lại thần sắc ám ức Chu sư đệ, kinh ngạc nói ra: "Không phải đâu, người vậy mà đánh không lại cái này bình hoa?"

Chu Chí Hào đương nhiên không có ý tứ nói cho Trần Viễn, tại cùng lạc sáng sớm trong ti thí, hắn liền lạc sáng sớm một cộng lòng mắng đều không có thể gây tổn thương cho lấy, đành phải cười ha ha, thẹn thùng nói ra: "Người có thất thủ, lập tức có thất đề nha, ta cũng chính là nhất thời chủ quan..."

Lúc này, Trần Viễn lại đột nhiên nhìn thấy đám người bên trong nhường ra một lối đi, Tô hoàng tử từ bên ngoài đi tới.

"Thế nào, " Trần Viễn kinh ngạc nói, " Tô hoàng tử cũng tiến trận chung kết sao?"

Chu sư đệ một mặt tức giận bất bình: "Đúng vậy a, tiểu tử này vận khí cũng tốt quá bất hợp lý."

"Hắn một đi ngang qua đến rút đến đối thủ thực lực đều không mạnh, cái này cũng chưa hết. Các loại rốt cục tại Tứ Cường chiến bên trong gặp được cao thủ, có thể cao thủ kia lên sân khấu lúc thế mà không khỏi diệu trợ chân..."

Nghe Chu sư đệ lời nói, Trần Viễn cũng là một mặt im lặng, lòng có đồng cảm.

Vận may như thế này thật sự là để người đồ kỵ đến muốn đánh cho hắn một trận a.

Bất quá dù nói thế nào, Tô hoàng tử cùng Trần Viễn cũng là từng có cùng chung hoạn nạn giao tình, dù sao cũng so trên đài cái kia diệu vũ dương oai gia hỏa nhìn thuận mắt nhiều.

Mà lại, cùng là Hoang chi đệ tử, người một nhà cảm tới Quán Quân luôn luôn muốn càng tốt hơn một chút đi.

Ý niệm tới đây, Trần Viễn quyết định nhìn xem có thể không có thể giúp đỡ Tô hoàng tử.

"Lạc sáng sớm kiểm chiếu chỗ lợi hại, ở chỗ quang ảnh ở chỗ tốc độ, mà không phải uy lực?" Trần Viễn lần nữa hướng Chu Chí Hào xác định đến.

Gặp Chu sư đệ khẳng định gật gật đầu, Trần Viễn không lại trì hoãn, hướng Tô hoàng tử bên kia đi đến, tại hán trèo lên lên lòi đài trước đó ngăn lại hán.

Tô hoàng tử nhìn qua đột nhiên xuất hiện, ngăn lại đường đi Trần Viễn, nghi hoặc hỏi: "Người muốn làm gì?"

Trần Viễn động tác trên tay không ngừng, trong miệng thúc giục nói: "Không kịp qua giải thích thêm, nhanh cởi quần áo."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Ta là Hoang chi đệ tử ta kiêu ngạo

Tô hoàng tử lui lại một bước, hai tay che ngực, cảnh giác hỏi: "Người muốn làm gì?"

Trần Viễn bị Tô hoàng tử phản ứng làm cho sững sờ, một lát sau kinh ngạc hỏi: "Người sẽ không ngại vì ta là tại ham người sắc đẹp a?"

Nhìn chung quanh một vòng chung quanh rộn ràng đám người, Trần Viễn nói tiếp: "Cho dù là, cũng sẽ không là tại cái này trước mặt mọi người a."

Gặp Tô hoàng tử vẫn là một mặt phòng bị, Trần Viễn cũng vội giải thích, hai ba lần cởi xuống chính mình Đạo Nguyên Bảo Y, đưa qua cho Tô hoàng tử.

"Còn thất thần làm gì, mau đem ngoại bào cởi xuống thay đổi a." Trần Viễn gặp Tô hoàng tử vẫn là ngu ngơ tại này, mở miệng nhắc nhở.

Tô hoàng tử có chút do dự, Trần Viễn trong tay này bộ pháp y tinh mỹ hoa lệ, lại tản ra nhàn nhạt ánh sáng nhạt, người sáng suốt vừa nhìn liền biết có không tệ Phòng Hộ Năng Lực.

Tô hoàng tử một mực có chính mình tuân thủ nghiêm ngặt nguyên tắc, hán chần chờ mở miệng: "Cái này không tốt lắm đâu."

Trên đài trưởng lão gặp tô trước nam chậm chạp không lên đài qua, đã tại mở miệng thúc giục.

Trần Viễn thấy thế, tiến lên một bước, mở miệng hỏi: "Người có nắm chắc chiến thắng này lạc sáng sớm sao?"

Tô hoàng tử lắc đầu: "Hán kiểm chiếu quá nhanh, đối ta loại này am hiểu Trận Pháp Tu Sĩ mà nói, nhất là khắc chế, đối đầu hán, ta chỉ có thể nói là hết sức nỗ lực."

Trần Viễn lại không dễ dàng buông tha Tô hoàng tử, truy vấn: "Vậy người còn thừa nhận chính mình là Hoang chi đệ tử sao?"

Tô hoàng tử cảm thấy im lặng, hán đã đoán được Trần Viễn sau đó phải nói cái gì, nhưng vẫn là trịnh trọng sự tình gật gật đầu.

"Như vậy, " Trần Viễn đe dọa nhìn Tô hoàng tử hai mắt, "Là người này vô vị kiên trì trọng yếu, vẫn là chúng ta Hoang chi đệ tử vinh dự quan trọng hơn?"

Tô hoàng tử không nói gì thật lâu, cuối cùng vẫn là yên lặng tiếp nhận Đạo Nguyên Bảo Y.

Trên đài lạc sáng sớm tuy nhiên không thấy rõ dưới đài phát sinh những chi tiết kia, nhưng đối thủ mình thay đổi một kiện rõ ràng cấp cao rất nhiều Pháp Y, cái này hán còn có thể phát hiện.

Không có trước đó giả ra lạnh nhạt, lạc sáng sớm hướng về chủ trì tỷ thí trưởng lão đưa ra kháng nghị: "Trưởng lão, người nhìn hán cái này. . ."

"Cái này cái gì cái này, không có việc gì liên tranh thủ thời gian bắt đầu tỷ thí." Người trưởng lão kia cắt ngang lạc sáng sớm lời nói, từ lạc sáng sớm

không nể mặt mũi bác bỏ hẳn hảo ý khi đó lên, trưởng lão này cũng có chút nhìn hẳn khó chịu.

Lạc sáng sớm còn định nói thêm, đã thấy đối diện tô trước nam đã đang yên lặng bố trí khởi trận pháp.

Sau cùng cũng đành phải oán hận đành chỉ phần nản, ngưng thần ứng phó này trước mắt đối thủ này tới.

Khi Kiểm Tu tao ngộ một tên Trận Pháp Sư lúc, trọng yếu nhất một điểm cũng là đoạt chiếm tiên cơ.

Không phải vậy nếu là đội Trận Pháp Sư bố trí xuống tầng tầng trận pháp, còn muốn cường công thủ thắng, cái kia thật cũng là làm nhiều công ít.

Mà lại Trần Viễn Đạo Nguyên Bảo Y, tuy nhiên phòng ngự bên trên không so được cận sư muội Tiên Y như vậy cường hãn, bất quá ứng phó lên lạc sáng sớm cái này quá truy cầu mau lẹ mà mất tại uy lực kiểm chiêu, lại là dư xài.

Tức đã mất tiên cơ, lại khó mà phá vỡ Tô hoàng tử phòng ngự.

Khi lạc sáng sớm kiểm quang còn chưa đánh tới, Tô hoàng tử cũng đã bố trí xong trói buộc địch nhân hành động Khốn Long Trận lúc, cuộc tỷ thí này liền đã có nhất định kết quả.

Hao hết một tia linh lực cuối cùng, lạc sáng sớm thờ hồn hên nửa quỳ dưới đất, không cam lòng nhìn về phía trưởng lão thân ảnh, gào thét nói ra: "Cái này không công bằng!"

"Hắn cùng nhau đi tới, chưa từng đụng phải một cái thực lực mạnh mẽ địch thủ, mà tại cái này trong trận chung kết, lại là dựa vào một kiện Ngoại Vật thủ thắng tại ta, đệ tử tuyệt không phục." Lạc sáng sớm lớn tiếng kháng nghị nói.

Chủ trì tỷ thí trưởng lão lắc đầu, có chút chướng mắt lạc sáng sớm tính cách, nhưng căn cứ Hữu Giáo Vô Loại nguyên tắc, vẫn kiên nhẫn vì giải thích nói: "Gặp được địch thủ không mạnh, đây là vận khởi; lâm trận nhận lấy bảo vật, đây là cơ duyên; vận khởi cùng cơ duyên gồm nhiều mặt, vì sao đảm đương không nổi cái này tỷ thí Thắng giả."

Tô hoàng tử trầm mặc nhận lấy khen thưởng, cảm ơn hai vị trưởng lão, trên mặt nhưng cũng không có nửa điểm vui thích chi sắc.

Nhưng làm hắn đi xuống lôi đài, nhìn thấy Trần Viễn giờ ngón tay cái lên, nhìn thấy vì reo hò Hoang chi đồng môn lúc,

Trên mặt vẫn không khỏi lộ ra mỉm cười.

Trần Viễn nghênh đón, vỗ vỗ Tô hoàng tử bả vai, tán dương: "Tốt lắm, không cho chúng ta Hoang chi đệ tử mất mặt."

Còn định nói thêm vài câu, Trần Viễn đã thấy hắn Sư Đệ Sư Muội nhóm bao vây lên.

Trần Viễn thối lui mấy bước, đem vị trí lưu cho những sư đệ kia muội nhóm, nhìn lấy trên mặt bọn họ mang theo chân thành nụ cười, cho Tô hoàng tử đưa lên chúc mừng.

Có lẽ là từng cùng nhau trải qua Sinh Tử Khảo Nghiệm duyên cớ, Hoang chi các đệ tử luôn luôn lộ ra đặc biệt đồng lòng hòa thuận.

Mà bên kia bị thua lạc sáng sớm, vốn chi đồng môn bên trong lại không thiếu cười trên nỗi đau của người khác người, nhìn thấy cảnh này, Trần Viễn khinh thường bĩu môi.

Thiên Địa Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoàng.

Cái này tám chi phân chia vốn không có cao thấp có khác, có thể bởi vì tại danh sách bên trong xếp hạng sau cùng, Hoang chi các đệ tử cuối cùng sẽ bị người khác không khỏi điệu không để vào mắt.

Nhưng thì tính sao đâu, một năm qua này, ba lần môn phái khảo hạch, một lần cuộc thi đấu trong môn phái, nhiều lần đều là từ Hoang chi đệ tử nhỏ đến thứ nhất.

Nghĩ đến đây, Trần Viễn thân là Hoang chi chi sự tình, trong lòng tràn đầy đều là cảm giác thành tựu.

Mà nhìn thấy hắn chi các đệ tử, bộ kia ước ao ghen tị lại lại không thể làm gì bộ đáng, Trần Viễn trong lòng càng là thoải mái.

Trong môn cuối năm thi đấu, theo Tô hoàng tử đoạt giải quán quân, rốt cục hạ màn kết thúc.

Cái này cũng mang ý nghĩa, sau ngày hôm nay, Hoang chi cái chức vị này liền đem không còn tồn tại.

Chỉ có khi trăm ngàn năm sau bọn vẫn bối, một lần tình cờ lật lên xem tông môn phủ bụi ghi chép lúc, mới có thể kinh ngạc phát hiện, cái này một cái nho nhỏ Hoang chi, vậy mà đi ra nhiều như vậy hiển hách nhân vật.

Trần Viễn những sư đệ này sư muội, đem căn cứ trước đó lựa chọn khoa đường, đi theo chính mình Giáo Tập, đi đến riêng phần mình cầu đạo chi đồ.

Nhưng vậy thì thế nào đâu, chỉ ít tại hôm nay, những sư đệ này các sư muội có thể thỏa thích hưởng thụ bọn họ thân là Hoang chi đệ tử vui sướng cùng

vinh diệu.

Màn đêm buông xuống, người tán nhà trống,

Cuối cùng kết thúc chúc mừng, cũng nói chi Biệt Ly.

Độc từ trở lại trong phòng Trần Viễn, chẳng biết tại sao, tâm lý cảm giác có chút vắng vẻ.

"Xin nhò, " Cầu Thặng đại nhân nhìn lấy phiên muộn Trần Viễn, xem thường nói nói, " lại không là sinh lý tử biệt, người đến mức sao? Họ Chu còn ở cách vách người được không, cũng là này họ Tô tiểu tử, cách người chỗ này cũng bất quá là chừng trăm trượng khoảng cách."

Khác bác trần tâm sự, Trần Viễn có chút xấu hổ, nhưng hấn cho tới bây giờ cũng không phải là tùy tiện yếu thế người.

Cứng ngắc lấy miệng, Trần Viễn phản bác: "Làm gì, liền không cho phép ta cũng nghĩ thế Dương sư muội? Nàng chỗ ở tuy nhiên cũng không xa, có thể chỗ ấy lại là không cho phép nam tính đệ tử tiến vào, ngày sau không lại đi học chung, gặp nàng thời cơ coi như thiếu nhiều."

"Thật sao, " Cầu Thặng đại nhân hồ nghi nói, " nhưng hôm nay tụ hội bên trên, ta thế nào cảm giác người đối nàng Linh Thú chú ý, so với bản thân nàng muốn hơn rất nhiều?"

Không đề cập tới còn tốt, nhắc lên cái này Trần Viễn giận không chỗ phát tiết: "Dương sư muội đạt được Vọng Nguyệt còn không bao lâu, từ Vọng Nguyệt phản hồi tới linh lực, liền đề nàng tu vi tấn nhất cấp. Nhìn xem người ta Linh Thú, nhìn nhìn lại người..."

Cầu Thặng đại nhân nghe nói lời ấy, tự nhiên không phục lắm, liền đợi mở miệng phản bác.

Có thể lời nói còn chưa nói ra miệng, liền bị Trần Viễn cắt ngang: "Bớt nói nhảm, vẫn là nói cho ta biết trước này Vân hơi thở văn bên trên khắc đến là cái thứ gì đi."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Vội vàng không kịp chuẩn bị 1 ngừng lại thức ăn cho chó

"Có thể làm ra cái này Vân hơi thở văn bản người, nhất định là một thiên tài." Cầu Thặng đại nhân rất lợi hại khẳng định nói ra.

"Thật sao, " Trần Viễn nội tâm có chút ít kích động, "Nói như vậy, thứ này nhất định rất lợi hại lạc?"

"Xác thực như thế, cho dù ở ta cái này. . . Trong mắt của ta, thứ này cũng có đầy đủ chỗ thích hợp" Cầu Thặng đại nhân đồng ý nói.

Trần Viễn cũng không có chú ý Cầu Thặng trong lời nói kỳ quái dừng lại, chỉ là thúc giục nói: "Được, ta Cầu Ca, người liền đừng thừa nước đục thả câu, mau nói cho ta biết đây là cái thứ gì, có làm được cái gì đi."

"Đây cũng là một loại nào đó thuộc tính Chuyển Hoán Khí vật, " Cầu Thặng đại nhân giải thích nói, điểm điểm Trận Bàn bên trên một chỗ, "Người hướng nơi này đưa vào điểm linh lực thử một chút."

Theo Cầu Thặng nói, Trần Viễn hướng trận kia bàn biên giới một chỗ lỗ khảm đưa vào một chút linh lực.

Tại Trần Viễn chờ mong trong ánh mắt, chỉ là một lát, cái này Vân hơi thở văn bản khác một bên nhô lên chỗ bắn ra một cái Thủy Cầu.

"Đem không thuộc tính linh lực chuyển hóa làm thuần túy Thủy hệ linh lực a?" Trần Viễn chần chờ hỏi, như cái này Vân hơi thở văn bản công năng giới hạn ở đây, này thật có chút Gà mờ a.

Tại Trần Viễn ánh mắt nghi ngờ bên trong, Cầu Thặng đại nhân không khỏi cười cười, nói ra: "Người thử lại lần nữa."

Trần Viễn cũng không khách khí, lại đưa vào một cỗ linh lực, nhưng là lần này đi ra lại là một đạo điện quang.

Một lần nữa, lần này biến thành một trận gió nhẹ.

Lại tới một lần, lần này nhìn thấy trần ngập vụ khí.

Trong lúc nhất thời, Trần Viễn chơi quên cả trời đất.

Lúc đầu ngồi xôm ngồi ở một bên, thần thái lạnh nhạt, giả trang ra một bộ đắc đạo cao nhân bộ dáng Cầu Thặng đại nhân, lúc này cũng thấy nóng mắt, nhìn không được chen quá khứ: "Nhanh nhường một chút, đổi ta tới chơi chơi..."

Một người một chó, người tranh ta đoạt, tính trẻ con nổi lên; đấu trong phòng, Thủy Hỏa Thổ phong, Địa Tượng xuất hiện.

Thặng đến Cầu Thặng đại nhân không cần thận chính ra đến một cỗ hôi thối độc khí, Trần Viễn mới chợt tỉnh ngộ, hậm hực ngừng tay tới.

"Trời ạ lỗ, ta đến là đang làm gì?" Trần Viễn nhìn không được tát mình một bạt tai, căm tức nhìn Cầu Thặng, "Cái này đến là người cho ta tuyển bảo bối, vẫn là người cho mình tuyển đồ chơi?"

Cầu Thặng đại nhân cũng không cam chịu yếu thế trường mắt ngược trở về: "Không phải người nói muốn tìm cái hiếm có nhất bảo vật sao? Cái này Vân hơi thở văn bản, sợ là khắp thiên hạ người cũng tìm không được nữa kiện thứ hai."

Sau đó, Cầu Thặng đại nhân tại trong lời nói cho Trần Viễn giải thích cái này đồ vật đến tốt cùng kỳ ở nơi nào.

Vân hơi thở văn bản bị chế tác được, dĩ nhiên không phải làm vì một kiện đồ chơi.

Trên thực tế, thứ này thiết kế mạch suy nghĩ có thể nói là tinh diệu tuyệt luân.

Căn cứ Trần Văn cường độ cùng Trần Bàn tiếp nhận linh lực hạn chế, Cầu Thặng đại nhân kết luận cái này chế tác người tu vi tuyệt sẽ không vượt qua Trúc Cơ Kỳ.

Nhưng người này tại Trần Pháp Nhất Đạo tạo nghệ thật sự là cao thâm đến cực điểm.

Người này hẳn là bất mãn tại công kích mình uy lực quá yếu, mới chế tác trận này bàn.

Tại hẳn tương tượng bên trong, cái này hơn ngàn Vân hơi thở văn điệp gia liên kết Trần Bàn, có thể để hẳn đưa vào một đạo linh lực về sau, có thể chuyển hóa làm hơn ngàn loại thuộc tính lại phóng xuất ra, cái này liên tương đương từ trong vô hình đem công kích mình đề bạt hơn ngàn lần.

Nghe ở đây, Trần Viễn nhìn không được chen lời nói: "Cái này sao có thể, người này luyện khí tri thức sẽ không phải là Linh Thú Giáo Tập dạy a? Chẳng lẽ hẳn liền chưa từng nghe qua Năng Lượng Thủ Hằng Định Luật sao?"

"Năng Lượng Thủ Hằng Định Luật, đây là vật gì? Bất quá nghe tựa hồ rất lợi hại bộ dáng."

Cầu Thặng đại nhân phân biệt rõ phẩm vị một phen về sau, tiếp tục nói: "Người nhìn, giống người đàn như vậy người cũng có thể nhìn ra, loại này tương tượng là hoàn toàn không thực tế."

"Mà lại, người vừa rồi cũng nhìn thấy, không chỉ có đồng thời chuyển hóa làm một ngàn loại thuộc tính công kích không có khả năng, liền liền chuyển hóa làm một loại chỉ định thuộc tính linh khí, cũng đồng dạng làm không được."

"Bởi vì cái này ngàn hứa trận pháp, chỉ là đơn giản cũng tiếp cùng một chỗ, nhưng không có thiết kế một loại lựa chọn cơ chế. Rất có thể, người cần là hàn băng khí tức đến đóng băng địch nhân hành động, lại cho người đi ra ngoài là một trận tăng tốc địch nhân tốc độ lưu phong..."

"Cho nên nói,

Người này không chỉ có là trên trận pháp thiên tài, cũng là Luyện Khí nhất đạo ngu ngốc, đương nhiên, vẫn là cái rất có tiền ngu ngốc..." Cầu Thặng đại nhân không thể nghi ngờ cho chế tác Vân hơi thở văn bản người dưới lời bình.

Trần Viễn nhìn chăm chăm đặt tại trên mặt bàn Vân hơi thở văn bản nhìn thật lâu, đến sau cùng, cũng chỉ đành bùi ngùi thở dài một tiếng: "Tính toán, tốt xấu Vân hơi thở văn thứ này còn rất đáng tiền, thực sự không được, xem như tài liệu bán một chút cũng có thể về điểm vốn..."

Cầu Thặng đại nhân lại có không đồng ý với ý kiến, nó kinh ngạc nhìn Trần Viễn liếc một chút, châm chọc nói: "Ngốc đi người, chẳng lẽ người luyện khí tri thức cũng là Linh Thú Giáo Tập dạy a? Cái này Vân hơi thở văn khắc ra trận pháp liền xem như bảo hồng, ai còn sẽ muốn a."

Lúc này ngoài mười dặm Linh Thú Viên, ngay tại Cầu Thặng đại nhân mở miệng mĩa mai một khắc này, Trần Viễn Ngự Thú khóa lão sư —— đang chăm sóc lấy Bạch Trạch vương Giáo Tập, đột nhiên không khỏi diệu hất cái xì hơi.

Khá lắm, cái này phun một cái hắt hơi đánh trước mặt hẳn Bạch Trạch cũng không nhìn được "A thu" một tiếng. Nhất thời, còn chưa hiểu tình huống vương Giáo Tập, bị nước bọt cắm đầu dốc sức mặt đắp một thân.

Trần Viễn đương nhiên sẽ không biết, đáng thương vô tội vương Giáo Tập kinh lịch như thế nào cảnh ngộ.

Bị Cầu Thặng đại nhân mĩa mai một hồi hấn, giờ phút này đang xấu hổ cười, trong lòng có phần có chút xấu hổ.

Có thể qua một lát sau, Trần Viễn trong đầu dần dần quay lại: "Kỳ quái, ta tại sao phải cảm thấy xấu hổ đâu, cái này Vân hơi thờ ơ vẫn lại không phở biến, không biết nó đặc tính cũng coi như bình thường tốt a, ngược lại là nguoi..."

Trần Viễn mất lộ ra hung quang, hung hăng nhìn chăm chăm Cầu Thặng: "Ngược lại là nguoi mới hấn là cảm thấy áy náy đi, khó được có đến giầu Tinh các chọn lựa bảo vật thời cơ, nguoi lại giúp ta tuyên như thế một cái không có chút giá trị đồ,vật."

"A, ta tại sao phải áy náy, " Cầu Thặng đại nhân nghi hoặc hỏi nói, " ta là đã đáp ứng, muốn giúp nguoi chọn lựa kiện hiếm có nhất đồ,vật, nhưng ta làm đến a."

"Về phần thứ này không có chút giá trị, " Cầu Thặng đại nhân? Cướp thuận lược đồiáo giáp? Nhếch lên khóe miệng, cười trên nỗi đau của người khác cười nói, " như vậy đâu có chuyện gì liên quan tới ta?"

"Nguoi..." Lại bị Cầu Thặng đại người tới trong hồ Trần Viễn không lời nào để nói, nhưng trong lòng lạ thường cũng không có bao nhiêu phần nộ chi tình. Chẳng lẽ là bị hồ được nhiều, cũng sẽ từ từ trở nên thói quen đứng lên?

Chỉ là nhìn chăm chăm bàn này Thượng Vân hơi thờ ơ vẫn bàn, Trần Viễn vẫn là rất có chút không cam lòng.

Cầu Thặng đại nhân tài sẽ không để ý Trần Viễn tâm tình như thế nào, nhìn lấy Vân hơi thờ ơ vẫn bàn hai mắt tỏa ánh sáng: "Nguoi tránh ra điểm khác vương bản a, ta muốn thử một chút cái này vẫn bàn còn có thể biến ra chút hoa dạng gì."

Trần Viễn đoạt lấy Vân Bàn, oán hận trừng Cầu Thặng liếc một chút, quyết định qua tìm Văn Các Chủ Thuyết nói, nhìn có thể hay không đòi một kiện bảo vật.

Bất quá ở trước đó, nhìn lấy Cầu Thặng một mặt không vui tìm đường chết thần sắc, Trần Viễn vẫn là quyết định trước đánh nó một hồi hiểu biết giải hận.

Nhất thời, Trần Viễn chỗ lầu nhỏ ba tầng trong phòng, vang lên Cầu Thặng "A a a" kêu thâm rên rĩ.

Cái này tiếng vang một mực tiếp tục đến...

"Uy, trên lầu, coi như hôm nay là tết Thất Tịch, các nguoi cũng tốt xấu chú ý một chút ảnh hưởng a!"

Truyện được covert bởi ๓Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Người nhất định là cô độc sống quăng đời còn lại

Văn Các người nhìn trong tay thiếu phí thúc giao nộp thông tri, một mặt đau đến không muốn sống.

Hắn không nghĩ tới, cái kia họ Đinh vậy mà đúng như này thủ đoạn độc ác.

Chính một chút hai ngàn thiếu nợ a, chính mình từ trong tay hắn thắng về này một ngàn sáu trăm linh thạch đều không đủ còn.

Ngay tại Văn Các người lòng như đao cắt, một mình thần thương thời điểm, lại nghe được "Đông đông đông" tiếng đập cửa.

"Ai vậy?" Văn Các người tức giận hô một tiếng.

Kéo cửa ra xem xét, đã thấy là treo cười ngượng ngùng Trần Viễn tại này thò đầu ra nhìn.

Nhớ tới tốt xấu là cái này đệ tử giúp đỡ chính mình kiếm lời về chút vốn ban đầu, Văn Các người trên mặt hòa hoãn mấy phần, ôn nhu hỏi: "Người đem khuya tới đây, thế nhưng là có chuyện gì muốn tìm lão phu sao?"

Trần Viễn trong tay nắm lấy Văn hơi thở văn bản, hỏi dò: "Cái kia, đệ tử lúc trước lựa chọn sử dụng một kiện bảo vật, có thể sau khi trở về mới phát hiện vật này tại đệ tử cũng không quá thích hợp. Ngài nhìn, ta có thể hay không qua đổi một kiện?"

"Như vậy sao được." Văn Các người nghe xong Trần Viễn lời này, nhất thời đem đầu lắc giống trống lúc lắc giống như.

Nói đùa, thật vất vả đem trong các lớn nhất chương mắt đồ cất giữ cho đưa ra ngoài, đầu còn có thu về đạo lý.

"Đổi kiện bảo vật mà thôi, đối với ngài đến nói không lại là tiện tay mà thôi, còn mời Các Chủ tạo thuận lợi." Trần Viễn tiếp tục khẩn cầu.

Nhưng mà, Văn Các người vẫn là cự tuyệt Trần Viễn, ngữ khí tuy nhiên ôn hòa, nhưng thái độ cũng rất kiên quyết.

Gặp Trần Viễn còn có chút không phục, Văn Các người muốn này trước mắt cái này đệ tử không hề tầm thường, thế là kiên nhẫn giải thích thêm vài câu: "Cũng không phải là lão phu có ý làm khó người, mà chính là trong các quy định đã là như thế."

"Hôm nay như cho người mở cái này Phương Tiện Chi Môn, hôm đó sau có đệ tử của hần cầu đến lão phu trên đầu, lại nên như thế nào?"

"Người cái này tuyển là Trần Bàn còn tốt. Nếu có nhân tuyển Phù Triện, có thể hay không cầm dùng qua Tàn Phù yêu cầu đổi lại một kiện? Hoặc là ném qua Linh Đan, mang theo lời ra một đồng ý cầu đổi lại một khóa?"

Trần Viễn không phản bác được, đến sau cùng, cũng đành phải mang theo Văn hơi thở văn bản âm ức rời đi.

Đương nhiên, vì làm dịu trong lòng phiền muộn chi tình, Trần Viễn quyết định trở về lại đánh Cầu Thặng một hồi.

Cầu Thặng "Ngao Ô Ngao Ô" cả phòng tán loạn, Trần Viễn "Phốc xuy phốc xuy" truy tại sau lưng.

Đến sau cùng, một người một chó rốt cục tinh bì lực tẫn dừng lại.

Nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly phát tiết qua đi, Trần Viễn đối Cầu Thặng oán khí một chút nhiều.

Trần Viễn lúc này cũng cùng Cầu Thặng, nằm sấp trên sàn nhà. Hần nhìn lấy Cầu Thặng con mắt hỏi: "Có phải hay không tại giấu Tinh trong các lúc, người liền biết, cái này Văn hơi thở văn bản rất là Gà mờ?"

"Đúng vậy a." Cầu Thặng đại nhân đáp rất là sáng khoái.

"Vậy người vì sao cũng nên lừa ta đâu, đối người lại không nửa điểm chỗ tốt." Trần Viễn nghi hoặc không hiểu.

"Vậy người vì sao cũng nên đánh ta đây, đối người cũng không có nửa điểm chỗ tốt." Cầu Thặng đối chọi gay gắt.

"Đây là khác biệt" Trần Viễn giải thích.

"Đối người mà nói, đánh đánh cũng sẽ không đau, người liền xem như là ta tại đám bốp cho người bốp xương không được sao?"

"Đối người mà nói, mấp mô cũng sẽ không chết, người liền xem như là ta đang cấp người lịch luyện tính cách không được sao?"

Trần Viễn trong lòng yên lặng rơi lệ, không biết vì cái gì, luôn cảm giác Cầu Thặng đại nhân nói hay lắm có đạo lý.

Trầm mặc hồi lâu sau, Trần Viễn hỏi ra cái ở trong lòng giấu hồi lâu vấn đề: "Người đi theo ta lại không cầu ăn không cầu uống, cũng không cần ta bảo vệ, còn muốn mỗi ngày bị đánh, người nói người đến là đồ cái gì?"

Cầu Thặng đại nhân đột nhiên ngừng đầu nghiêng mắt nhìn Trần Viễn liếc một chút, giống như là lơ đãng nói ra: "Nếu như ta nói ta tiếp cận người, thực là vì có một ngày thân thủ giết người, người sẽ tin sao?"

Trần Viễn ngửa mặt lên trời cười ha hả, mới sẽ không tin tưởng Cầu Thặng ngây thơ như vậy trò lừa gạt đây.

Nếu là Cầu Thặng muốn muốn gây bất lợi cho hần, sớm tại Trần Viễn lực chiến Kim Đan Hoang Thú hôn mê bất tỉnh lúc, liền có thể ra tay.

Hoặc là lần kia qua Thiên Hỏa thành, Trần Viễn hướng này đan lô bên trong không ngừng rót vào Hỏa hệ linh lực lúc, chỉ cần thoáng dịch chuyển khỏi thân thể, thủ đương xông Trần Viễn cũng đã sớm cái xác không hồn.

Trong lòng tự nhiên là không tin, bất quá Trần Viễn ngoài miệng vẫn là nói: "Đương nhiên tin, liền người dạng này, sớm muộn có ngày ta sẽ bị người hờ hững..."

Nghe Trần Viễn trả lời chắc chắn, Cầu Thặng đại nhân thở dài, tựa hồ tại vì không thể hù đến Trần Viễn, mà cảm thấy tiếc nuối.

Đón đến, Cầu Thặng đại nhân chuyển hướng câu chuyện: "Văn hơi thở văn bản đối với người khác mà nói đương nhiên chỉ là cái đồ chơi, nhưng ta luôn

cảm giác, nó đối người hội có tác dụng lớn."

"Há, " Trần Viễn nghe xong cảm thấy hứng thú, truy hỏi nói, " này đến tột cùng đối ta để làm gì?"

Cầu Thặng đại nhân tiếc nuối lắc đầu, nói ra: "Ta đây không được rõ lắm."

Trần Viễn lớn nhất không nhìn nổi Cầu Thặng này tấm lái nhai bộ dáng, ghét bỏ nói: "Thôi đi, ta còn thực sự cho là người không gì không biết đây."

"Không gì không biết đương nhiên không có khả năng, " nói lên cái này, Cầu Thặng đại nhân đến tinh thần, gật gù đắc ý huyền diệu nói, " bất quá biết rõ cái bảy tám phần ngược lại vẫn có thể làm đến."

Trần Viễn tự nhiên là không tin, bấm tay tính toán thời gian, phát hiện hôm nay đúng lúc là Thất Tịch, thế là phối hợp với Cầu Thặng, giả ra thành kính bộ dáng hỏi: "Lợi hại như vậy a, vậy kính xin chớ Đại Sư giúp ta tính toán nhân duyên chứ sao."

"Nhân duyên?" Tuy nhiên kỳ quái tại Trần Viễn thỉnh cầu, nhưng Cầu Thặng vẫn là đáp ứng.

Nhắm hai mắt y theo dáng dấp thôi toán một phen về sau, Cầu Thặng đại nhân mở to mắt, đồng tình nhìn Trần Viễn liếc một chút: "Bản Thánh tính toán định người đời này, nhất định là cô độc sống quãng đời còn lại..."

Trần Viễn nghe xong giật dử, nói đùa cái gì a, tại cái này ngày tốt ngày hội thời điểm, người thế mà như vậy ác độc trở chủ tại ta, cái này còn có thể nhẫn?

Cầu Thặng đại nhân lời nói vừa ra khỏi miệng, chỉ thấy Trần Viễn sắc mặt đen đến, nhất thời trong lòng biết không ổn, co cẳng liền muốn chạy.

Chỉ hận Bốn đầu chân sinh được quá ngắn, còn không có chạy đi mấy bước, liền bị Trần Viễn bắt lấy cái cổ, thế là lại một trận nam tử đánh đơn kéo ra màn che.

Dưới lầu sư đệ nằm ở trên giường, tức giận xoay người từ, phản nản nói lầm bầm: "Còn có hết hay không a, một đêm này đều tam hồi..."

"Trách không được kiếp trước một số đại công ty, thường xuyên hội thiết trí cái chứa đồng cát tâm tình phát tiết thất."

"Cái này thỉnh thoảng đến bên trên một phát, thật là khiến người ta sáng khoái tinh thần a..." Trần Viễn vỗ hai tay cảm thán nói.

Có lẽ là tâm tình vui vẻ lúc, tư duy cũng sẽ trở nên đặc biệt sinh động.

Ngay tại Trần Viễn ánh mắt trong lúc lơ đãng, đảo qua tiện tay ném trên bàn Vân hơi thở văn bản lúc, trong lòng đột nhiên trôi lên một cái ý niệm trong đầu.

Đem lăm bầm Cầu Thặng từ dưới đất cầm lên đến, Trần Viễn hỏi: "Cái này Vân hơi thở văn bản ngàn tầng trận pháp ở giữa, còn có thể mở ra sao?"

Cầu Thặng đại nhân tức giận nói ra: "Có thể làm nhưng là có thể, bất quá cái này ngàn tầng trận pháp liên kết điệp gia, tương hồ là gút mắc, mang ra đứng lên sợ không phiền phức muốn chết."

"Phiền phức?" Trần Viễn cười ha ha một tiếng cũng không giải thích, nắm lên Vân hơi thở văn bản, ngay tại Cầu Thặng ánh mắt nghi ngờ bên trong lao ra qua.

Đêm đã khuya, Tô hoàng tử đánh cái a cát, chuẩn bị bên trên sập ngủ qua.

Vừa giải khai áo ngoài, chỉ nghe thấy "Phanh" một tiếng, cửa phòng đột nhiên bị người phá tan.

Định nhãn xem xét, Tô hoàng tử nhận ra người đứng là Trần Viễn.

Mới nghi hoặc không bao lâu, Tô hoàng tử trong lòng đột nhiên hiện ra ban ngày lúc Trần Viễn nói một câu: "Người sẽ không cho là ta ham người sắc đẹp đi, cho dù là, cũng sẽ không là tại cái này trước mặt mọi người a."

Hiện nay, có thể đúng lúc là đêm dài không người đầu...

Trong lúc nhất thời, Tô hoàng tử tâm phòng bị nổi lên.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Chương 86: Người tương lai sinh 1 mảnh hắc ám

Tô hoàng tử cầm quần áo lên che ở trước ngực, một mặt phòng bị nhìn lấy Trần Viễn.

Đội Trần Viễn lời vừa ra khỏi miệng, Tô hoàng tử trong mắt cảnh giác chỉ ý càng đậm.

"Hôm đó ta trong hôn mê tỉnh lại, người từng nói qua ngày sau tất có chỗ báo..."

"Đương nhiên, ta Trần Viễn cũng không phải loại kia thi ân báo đáp người, " sợ Tô hoàng tử có chỗ hiểu lầm, Trần Viễn tranh thủ thời gian hiên ngang liệ liệt giải thích thêm một câu, "Ta chỉ là sợ người một mực ghi nhớ lấy hứa hẹn, hội ngại đạo tâm, ảnh hưởng người tiến cảnh tu vi."

"Cho nên, cái kia, hiện tại liền có một cái báo đáp ta thời cơ bày ở trước mặt người." Trần Viễn cảm thấy mình ngữ khí rất là thành khẩn.

Chỉ bất quá vào lúc này nơi đây, dưới tình cảnh này, tại Tô hoàng tử xem ra, Trần Viễn cái kia thật thành khuôn mặt cũng lộ ra đặc biệt khả nghi.

Tô hoàng tử do dự một hồi, rốt cục áp a áp ứng mở miệng: "Người đối ta có ân cứu mạng phía trước, lại có giúp ta đoạt giải nhất chi ân ở phía sau, ần lý thuyết, như thế ân tình tự nhiên xả thân lấy báo, chỉ là..."

Tô hoàng tử lời nói ở đây, dừng lại hồi lâu, tựa hồ là đang cân nhắc như thế nào tìm từ, mới sẽ không Trần Viễn hiểu lầm hẳn là vong ân phụ nghĩa chi đồ.

"Trần Viễn, nếu không người thay cái yêu cầu, " Tô hoàng tử muốn nói lại thôi, "Người ta đều là đại hảo nam nhi, như thế yêu cầu... Tha thứ ta thực sự làm không được."

Trần Viễn một mặt không khỏi điệu, nghĩ thầm ta đều còn chưa nói muốn người làm gì vậy, người liền trực tiếp cự tuyệt, đây cũng quá không có thành ý đi.

Đội mượn ánh đèn, thấy rõ Tô hoàng tử thần thái cùng động tác về sau, Trần Viễn mới đột nhiên lĩnh ngộ Tô hoàng tử trong lời nói yêu cầu chỉ là cái gì.

Trần Viễn có chút không biết nên khóc hay cười, thầm nghĩ cái này Ứng Thiên Tông Giáo Học bầu không khí thật sự là nên chính đồn, nhìn xem những này các tiểu bằng hữu thầm nghĩ đều là chút cái gì a.

Bất đắc dĩ cầm trong tay Văn hơi thở văn bản Cao Cao giờ lên, Trần Viễn nói ra: "Người hiểu lầm, chỉ là muốn để người hỗ trợ phá giải cái Trận Bàn mà thôi."

Nghe được Trần Viễn lời này, Tô hoàng tử yên lòng đồng thời xoát một chút sắc mặt đỏ bừng, chỉ cảm thấy một cổ bất chợt tới xấu hổ tràn ngập suy nghĩ trong lòng.

Vì hóa giải cái này khó tả xấu hổ, Tô hoàng tử tiếp nhận Văn hơi thở văn bản, vỗ bộ ngực đảm nhiệm nhiều việc: "Yên tâm đi, giao cho ta."

Trần Viễn bình chân như vại ngồi trên ghế, nhìn lấy Tô hoàng tử tại này bận rộn.

"Phù phù" một tiếng, mồ hôi nhỏ xuống thanh âm, tại cái này yên tĩnh gian phòng bên trong rõ ràng có thể nghe, nhất thời hấp dẫn Trần Viễn chú ý.

Trần Viễn nhìn lấy Tô hoàng tử này thái dương, mồ hôi chảy xuôi khuôn mặt, trong lòng nghi hoặc: Theo lý mà nói, lấy Tô hoàng tử tu vi, cho dù làm không được nóng lạnh bất xâm, cũng không nên như thế sợ nóng mới đứng a.

Bởi vậy, Trần Viễn lo lắng hỏi một câu: "Uy, người vẫn tốt chứ."

Tô hoàng tử bị Trần Viễn thanh âm từ trong trầm tư bừng tỉnh, nghe vậy ngẩng đầu lên, vẻ mặt cầu xin nói ra: "Trần sư huynh, người nhìn, nếu không ta vẫn là đem cái mạng này trả lại cho người quên đi..."

Trần Viễn trong lòng dở khóc dở cười, nói ra: "Không đến mức đi, chỉ là phá giải cái trận pháp mà thôi."

Lại chỉ gặp Tô hoàng tử đang khi nói chuyện đều mang lên tiếng khóc: "Theo người nói, muốn đem cái này Văn hơi thở văn bản phá giải thành từng cái đơn độc trận pháp. Có thể cái này hơn ngàn tầng trận pháp tinh tế dày đặc giao thoa cấu kết, muốn không phá hư bất kỳ một cái nào trận pháp, hoàn chỉnh phá giải mở, ta sợ là..."

Nhấn nửa ngày, Tô hoàng tử rốt cục không chế không nổi, gào đi ra: "Lúc còn sống a!"

Nhìn lấy tâm tình cơ hồ sụp đổ Tô hoàng tử, Trần Viễn đầu đầy mồ hôi an ủi: "Không vội, không vội, người từ từ sẽ đến, ta chờ được."

Tô hoàng tử liền xem như tâm chí so sánh thường nhân cứng cỏi rất nhiều, có thể cuối cùng chỉ là cái mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, lúc này nghe Trần Viễn trong lời nói vẫn là không hề từ bỏ ý tứ, chợt cảm thấy tương lai mình nhân sinh lại cũng không nhìn thấy bất cứ hy vọng nào, không tự kim hãm được khóc càng thêm thương tâm.

Nhìn tới nơi này là không có cách nào lại ở lại, Trần Viễn đành phải chạy trốn chết.

Trước khi đi, Trần Viễn Ma xui Quý khiến nói nhiều một câu: "Cái kia, người sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai lại làm. Tương lai thời gian còn dài mà..."

Nói vừa xong, Trần Viễn co căng liền chạy,

Lại không có thể nghe được trong phòng truyền đến "Phanh" một tiếng, vật nặng nện vào trên sàn nhà vang động.

Nếu nói, Tô hoàng tử tuy nhiên tại Trần Pháp Nhất Đạo thiên phú rất là không tệ, nhưng trước mắt tạo nghệ so với trần pháp khóa ruộng Giáo Tập, tự nhiên còn là xa xa không đủ.

Chỉ tiếc, cái này phá giải Văn hơi thở văn bản nhiệm vụ, không chỉ có lao tâm phí thần càng là tổn thời gian, Trần Viễn cũng không có lớn như vậy mặt mũi có thể mời được ruộng Giáo Tập đến giúp đỡ.

Cho nên, đành phải ủy khuất Tô hoàng tử.

Nhưng theo Cầu Thặng nói, nếu là có thể hoàn chỉnh phá giải mở cái này Văn hơi thở văn bản, nhất định có thể từ đó hấp thu linh ngộ được rất nhiều bổ trận mạch suy nghĩ cùng kinh nghiệm, tuyệt đối có thể để người ta tại Trần Pháp Nhất Đạo bên trên lấy được tiến bộ nhảy vọt.

Bởi vậy, Trần Viễn ai oán thở dài: "Vi sao người khác cũng không thể lý giải ta cao thượng cùng vô tư đâu?"

Tỉnh lại sau giấc ngủ, lại là ánh nắng tươi sáng một ngày.

Đi đến bên cửa sổ thuận tay đẩy mở cửa sổ, tươi mát thấm người khí tức cùng với sáng sớm ở giữa gió mát, đập vào mặt, không khỏi để người mừng rỡ.

Trần Viễn trong lòng tính toán ra: Nhìn Tô hoàng tử đêm qua ở giữa tỏ thái độ, cái này Văn hơi thở văn bản phá giải, sợ không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành.

Trần Viễn vẫn là quyết định tạm thời dừng ở Tô hoàng tử xuất hiện trước mặt, miễn cho kích thích đến cái này tâm linh yếu ớt hài tử.

Mà cuối năm thi đấu mới vừa vận kết thúc, năm thứ hai chương trình học cũng phải mười ngày nửa tháng sau mới sẽ bắt đầu.

Môn phái cho ngày nghỉ, để các đệ tử có thể có rảnh về nhà tìm kiếm thân, giống sát vách Chu sư đệ, chính là hôm qua trong đêm xuống núi.

Lăng Đạo Tôn khen thưởng cho Trần Viễn linh thạch, cũng tại đêm qua bị hấn toàn bộ hấp thu.

Một ngàn phổ thông linh thạch bị đổi thành một trăm khóa Trung Phẩm Linh Thạch, chỉ là để Trần Viễn đường trên đài chiếu kia Đan Đình càng ngưng thực mấy phần, còn chưa đủ lấy để Trần Viễn tu vi sinh ra một loại nào đó biến chất.

Cho nên kiểm kê qua đi, Trần Viễn mang mang nhiên phát hiện, chính mình lại trong lúc nhất thời không có chuyện để làm.

"Không được, người tuổi trẻ cũng không thể chán chường như vậy a." Trần Viễn vỗ nhè nhẹ tự chụp chính mình gương mặt, quyết định đi luyện võ trường huy sai một phen mồ hôi.

Nhưng lại tại trước khi lên đường, Trần Viễn lại đột nhiên dừng bước.

Hắn nhớ tới từ kiếp hư bộ pháp bên ngoài, chính mình giống như cũng cũng sẽ chỉ (Cửu Dương Chân Hòa quyết) cùng đường nhóm lửa hai loại thuật pháp, công kích thủ đoạn thực sự là ít đến đáng thương.

Đường nhóm lửa chỉ có thể kinh hãi địch, uy lực nhỏ đến thương cảm; mà Cửu Dương Chân Hòa quyết càng thích hợp tại hạn chế địch nhân, hoặc là đối đầu nhiều địch nhân lúc biểu hiện cũng không tệ.

Nhưng nếu là đối mặt đan địch nhân lúc, liền như là tại hai mươi tám phân công gặp gỡ cạm bẫy, Cửu Dương Chân Hòa quyết uy lực cũng có chút không đủ nhìn.

"Nhìn tới vẫn là cần một bộ đơn thể công kích xuất chúng pháp môn a" Trần Viễn tự nhủ.

Có thể muốn đi chỗ nào Tầm pháp môn này đâu, gần nhất lại không cái di tích xuất thế cái gì, Trần Viễn rất là buồn rầu.

Mà liền tại Trần Viễn nói một mình lúc, liền vênh tai Cầu Thặng đại nhân, lúc này lại đột nhiên hừ hừ hai tiếng.

Trần Viễn thần sắc chấn động, xoay đầu lại nhìn về phía Cầu Thặng đại nhân, chò mong hỏi: "Chẳng lẽ, người có biện pháp?"

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Nhìn chăm chăm đám linh cầu

"Đó là đương nhiên." Cầu Thặng đại nhân trả lời không chút do dự, "Thế gian này có có thể làm khó bản Thánh sự tình a?"

Trần Viễn đại hỉ, hai mắt thả ánh sáng nhìn trước mắt Đorêmon, a không đúng, là Husky, trong miệng thúc giục nói: "Mau nói, mau nói."

Cầu Thặng đại nhân? Cướp lục soát yên lược đốt? Nhử mảy lại, nói ra: "Ngươi hiểu."

Trần Viễn tự nhiên là hiểu, thế là thao thao bất tuyệt từ chó thánh ba đánh Bạch Cốt Tinh một mực giảng đến Quan Âm thu phục Hồng Hải Nhi, Trần Viễn mới miệng đắng lưỡi khô dừng lại.

Nhìn về phía Cầu Thặng, thấy nó chính lệch ra cái đầu, phân biệt rõ lấy miệng, tựa hồ còn tại thưởng thức Trần Viễn chỗ kể chuyện xưa.

"Cái kia, " Trần Viễn quan sát đến Cầu Thặng sắc mặt, đo lường được nó tâm tình, cẩn thận từng li từng tí hỏi nói, " công pháp sự tình..."

"A a a, " Cầu Thặng đại nhân chợt tỉnh ngộ tới, rất lợi hại sáng khoái nói nói, " công pháp nha, các ngươi môn phái trong tàng kinh các không nhiều thật sao?"

Trần Viễn khẽ giật mình, hán nguyên bản còn tưởng rằng Cầu Thặng hội xuất ra cái gì hủy thiên diệt địa công pháp truyền thụ cho chính mình, lại không nghĩ rằng lại là cho ra như thế cái đơn giản đáp án.

"Liên một câu nói như vậy, ngươi làm sao không nói sớm? Còn muốn ta phế này rất nhiều miệng lưỡi." Trần Viễn thần sắc khó chịu chất vấn.

"Có thể ai bảo ngươi nghĩ không ra đâu?" Cầu Thặng đại nhân một mặt đắc ý.

Trần Viễn còn xác thực không nghĩ tới tầng này, hoặc là nói, hán đều quên chính mình trong môn phái còn có Tàng Kinh Các chỗ ở này.

Thực sớm tại năm ngoài mới nhập môn thời điểm, Trần Viễn liền đánh qua cái này trong tàng kinh các công pháp chủ ý, chỉ bất quá khi đó bị thù các sư huynh từ chối thẳng thắn.

Về sau Trần Viễn cũng minh bạch môn phái suy tính, là sợ các đệ tử quá mức mơ tưởng xa vời, mà coi nhẹ cơ sở công pháp tầm quan trọng.

Nhưng hôm nay tình thế khác biệt, theo cuối năm thi đấu kết thúc, cũng tiêu chí lấy Trần Viễn bọn họ giới này đệ tử cáo biệt tân sinh kỳ.

Dựa theo Môn Quy, Tàng Kinh Các cũng đem đối bọn hán những đệ tử này khai phóng.

Hừ, Trần Viễn trừng Cầu Thặng liếc một chút, thở phì phì đi ra cửa.

Đẩy cửa phòng ra, cảm thụ được ánh nắng tươi sáng thời tiết tốt, Trần Viễn tâm tình đều nhẹ nhàng mấy phần.

Chính như thế gian có quang minh, liền có hắc ám.

Dương quang phổ chiếu thời điểm, cũng có âm u u ám chỗ.

Phùng một mình ngồi một mình trong phòng tối, trong lòng buồn bực.

Theo lý mà nói, hôm nay xem như cha đầu bảy ngày, có thể Phùng một mình lại không chút nào tổ chức pháp sự để tế điện tường niệm ý tứ.

Phùng một mình từ nhỏ cùng phụ thân cảm tình đậm đặc, chờ tu đạo có thành tựu sau càng là xem thường cái này chẳng làm nên trò trống gì nam nhân, thậm chí thường xuyên sẽ còn ghét bỏ hán mang cho mình dè tiện xuất thân, cảm thấy hán thành chính mình gánh vác.

Khi biết phụ thân ngộ hại về sau, phùng một mình chẳng biết tại sao thở một hơi dài nhẹ nhõm, mà hậu tâm bên trong phát lên cũng không phải bi thương mà càng nhiều là phần nộ.

Là, cũng là phần nộ, làm vì một đại môn phái Thiếu Môn Chủ, lại bị người giết cha đẻ, cái này phảng phất bị người một cái đại tát tai phiến đến trên mặt, để phùng một mình thể diện mất hết.

Mà loại này phần nộ, cho đến ngày nay, đã một tích tới cực điểm.

Chính một chút bảy ngày trôi qua, phùng một mình phát động hết thấy chính mình có khả năng nắm giữ lực lượng, nhưng đối với hung thủ kha siêu hạ lạc vẫn là hoàn toàn không biết gì cả.

Bởi vì Thiên Hóa thành là Ứng Thiên tông truyền thống thế lực phạm vi, phùng một mình vì phong thành tra hỏi hung thủ, cùng Ứng Thiên tông cấp dưới lên không ít xung đột, tạo thành không tầm ảnh nhỏ vang, liền liền nhà mình Môn Chủ cũng đã mấy lần tại trong lời nói, mặt mũi biểu thị bất mãn.

"Điều do lão gia hòa gia không phải nói cái gì Cổ Thổ nan Ly, chết sống không chịu đem đến Luyện Linh cửa." Phùng một mình nhin không được tối chữ một câu.

Mấy ngày gần đây nhất, phùng một mình luôn cảm thấy trong môn người nhìn mình ánh mắt là lạ, trong ánh mắt phảng phất đều đang cười nhạo mình cảm một cái Kim Đan Kỳ cừu nhân không có biện pháp. Điều động lớn như vậy trận thế, có thể bảy ngày trôi qua, cừu nhân y nguyên nhơn nhơ ngoài vòng pháp luật.

Cho nên, cũng chỉ có trốn ở cái này không người trong phòng tối, phùng một mình trong lòng tích tụ mới có thể thiếu hơn mấy phần, hướng chi...

Phùng một mình không tự kim hãm được mò xuống trên mặt vết thương,

Đau đến tê kéo một tiếng rút ra ngum khí lạnh, nhin không được oán hận mắng câu: "Tiện nhân này!"

Phùng một mình trong miệng tiện nhân, không là người khác, chính là tân hôn yển người thê tử —— Triệu ngọc đình.

Tại phùng một mình xem ra, điều ngoa tùy hứng, hết ăn lại nằm, không hiểu phong tình... Cơ hồ sở hữu phụ diện từ ngữ đều có thể an tại nữ nhân này trên đầu, mà lại mấu chốt nhất là nàng đáng đáp còn xấu!

Có thể coi là như thế, phùng một mình xem ở cha nàng phân thượng, cũng chỉ có thể mỗi ngày cười theo xu nịnh.

Mà liền tại vừa rồi, chính mình bất quá là bởi vì tâm tình không tốt nói câu lời nói nặng, liền nhắm trúng nàng làm bừa đùa nghịch hung ác, tại trên mặt mình cảm ra thật dài mấy đạo khe, cái này để cho mình còn thể nào ra ngoài gặp người?

"Luôn có một ngày, lão tử muốn cho người biết mặt!" Phùng một mình thề thề nói.

Ngay tại phùng một mình mặc sức tưởng tượng lấy, đợi chính mình lên làm Luyện Linh môn Chương Giáo về sau, nên như thế nào bảo chế nữ nhân này lúc, phùng tối bên ngoài có lời nói âm thanh truyền đến.

"Thiếu Môn Chủ, chương môn có việc Tuyên Triệu."

Vừa nghĩ đến đang đắc ý lúc, lại đột nhiên bị người cắt ngang, phùng một mình thần sắc không vui, tức giận đáp một tiếng: "Biết."

Luyện Linh môn trong chủ điện, lúc này trống rỗng chỉ có chương môn Triệu Tín cùng phùng một mình hai người.

Triệu Tín nhìn lấy phùng một mình trên mặt này khủng bố vết sẹo, mặt mày ửng đỏ.

Đối với cái này vết thương, Triệu Tín Tâm Như Minh Kính, biết định là mình này nuông chiều hồng nữ nhi làm.

Ngay trước nhà mình con rể mặt, Triệu chương môn cũng chỉ đành cùng bùn loãng: "Ngọc đình nàng tính tình là gấp chút, bất quá bản tính lại không xấu, mong rằng một mình người có thể thông cảm nhiều hơn bảo vệ nàng."

Tuy nhiên trong lòng hận không thể đem nữ nhân kia chém thành mười bảy mươi tám đoạn, nhưng phùng một mình mặt bên trên đương nhiên sẽ không biểu lộ ra, tất cung tất kính nói ra: "Lão Thái Sơn ngài lo ngại, ta cùng ngọc đình một mực Cầm Sát hài hòa, tương kính như tân."

"Về phần mặt mũi này bên trên vết thương, " phùng một mình trên mặt hiện ra không có ý tứ thần sắc, giải thích nói, " bất quá là ta cùng ngọc đình vì khuê phòng tìm niềm vui, không cẩn thận thất thủ bỏ trí, để ngài bị chê cười."

"Không bị chê cười, không bị chê cười, " Triệu Tín liên tục khoát tay, híp mắt cười đến mặt mũi tràn đầy nếp gấp.

Mất thấy duy nhất nữ nhi cùng con rể cảm tình hòa thuận, Triệu chương môn Lão Hoài rất an ủi.

Lúc này hẳn, nào có nửa điểm giang hồ truyền văn bên trong thủ đoạn độc ác bộ dáng.

Việc nhà tự xong, vừa mới còn hiền lành hòa ái Triệu chương môn, biến sắc, âm trầm xuống.

"Người gần nhất hành vi muốn thu liễm chút, chớ có không có đánh lấy cớ ngược lại kinh hãi rần." Triệu Tín lạnh lùng nói.

Phùng một mình nghe lời này, thần sắc nhất động: "Chẳng lẽ, chôn xuống này con cò rớt cục đến phát động thời điểm?"

Triệu chương môn gật gật đầu, thanh âm lạnh lẽo: "Không tệ."

Sau đó phân phó lên Phùng một mình: "Sau đó người đi Bộ gia đi một chuyến, lần hành động này bọn họ cũng sẽ tham dự vào."

Phùng một mình nghe vậy sững sờ, ngoài miệng cũng thay đổi xưng hô, vội la lên: "Chương môn, chúng ta một mình bố cục lâu như vậy, vì sao còn muốn tại thành sự thời điểm, dẫn ngoại nhân tiến đến đồng bóng tử?"

"Bất quá là chút pháo hôi mà thôi." Triệu chương môn khinh thường nói, lại nói, Ứng Thiên tông đầu này già yếu Sur Từ, còn xa xa không tới ngã xuống thời điểm. Mà lần này, bất quá là chúng ta những này đám linh cầu thăm dò a."

Lẳng lặng đưa mắt nhìn Phùng một mình rời đi, Triệu Tín thân ảnh một lần nữa chưa đi đến trong điện hắc ám.

Hồi lâu sau, có mơ hồ không chân thiết thanh âm truyền tới: "Triệu chương môn? Hừ, luôn có một ngày... Sẽ là... Triệu Tông chủ!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 88: Tu Chân Giới khuếch trương gây sự kiện

Bộ gia Lão Tộc Trưởng, sau cùng lưu luyến nhìn một chút bên ngoài triều dương, sau đó không chút do dự kéo lên thật dày cản màn.

Trong phòng, lại lâm vào một mảnh trong mờ tối.

Cũ nát cái bàn, mài mòn sàn nhà, trên mặt da đốm mồi, còn có từ trong thân thể truyền ra mực nát khí tức, không một không tại hiện lộ rõ ràng tuế nguyệt xâm nhập uy lực.

"Ai, người già, liền đặc biệt không thể gặp những này mỹ hảo sự vật." Lão Tộc Trưởng chậm rãi mở miệng nói, "liền giống với triều này dương, mỗi lần nhìn thấy nó, đều phảng phát tại nhắc nhở ta, những ngày tháng sau này lại ít một ngày."

Nhìn lấy ngòai trên ghế, toàn thân uốn qua uốn lại, thần sắc lo lắng bất an người trẻ tuổi, Lão Tộc Trưởng chậm rãi lắc đầu: "Có thể người khác biệt, người thời gian còn có rất nhiều, lại có cái gì tốt lo lắng đâu?"

Trong phòng người trẻ tuổi, là Bộ gia thể hệ trẻ tuổi Kỳ Lâm Nhi bước như thu.

Khi biết gia tộc kế hoạch về sau, bước như thu liền ngựa không dừng vó chạy tới nơi này.

Có thể luôn luôn đối với mình tin một bề có thừa Lão Tộc Trưởng, lại một mực đang nhìn trái phải mà nói hần.

Lúc này thấy Tộc Trưởng rốt cục chịu phản ứng chính mình, bước như thu thở một hơi dài nhẹ nhõm, vội vàng nói ra: "Thế nhưng là Luyện Linh môn cái này nói rõ là không có đem ta Bộ gia nhìn ở trong mắt a, nhân thủ đại bộ phận từ ta Bộ gia cung cấp, có thể dựa vào cái gì sau cùng bọn họ lại muốn chiếm đi bảy thành?"

"Mà lại tôn nhi hoài nghi, " bước như thu tức giận bắt bình nói, " Luyện Linh môn chỉ là đem ta Bộ gia xem như pháo hôi lợi dụng a."

Bộ gia Lão Tộc Trưởng mỉm cười, yêu chiều nhìn lấy chính mình đặc ý nhất tôn tử, giải thích cho hắn nói: "Người hoài nghi không tệ, lần này kế hoạch, ta Bộ gia cũng là mạo xưng làm bia đỡ đạn nhân vật."

"Này vì sao chúng ta còn muốn cùng bọn họ hợp tác? Thật chẳng lẽ muốn vì báo tam đệ thù, hưng sư động chúng như vậy bất kể đại giới sao?" Bước

như thu càng thêm nghi hoặc không hiểu.

"Người nói là Nhược Hư?" Lão Tộc Trưởng khinh thường nói, "một cái thành sự không có bại sự có dư đồ, vật, chết sống lại có cái gì tương quan?"

"Này đến tốt cùng là..."

Lão Tộc Trưởng khoát khoát tay, ra hiệu bước như thu an tĩnh lại, lại không có trả lời hấn nghi vấn, mà chính là nói về một phen khác lời nói.

"Tại ba ngàn năm trước, ta bốn đại Tu Chân Thế Gia, luận uy danh, luận thế lực, đủ để tại lúc ấy Tứ Đại Thánh Địa bình khởi bình tọa."

"Mà tại một ngàn năm trước, ta đội dù cho kém 5 Đại Thánh Địa mấy phần, nhưng cũng có thể Ngạo Thị bề nghệ cái gọi là Thập Đại Môn Phái."

"Có thể cho tới bây giờ, Thập Đại Môn Phái một trong Luyện Linh môn lại có thể tại ta Bộ gia trước mặt như thế như vậy diệu võ dương oai."

Lão Tộc Trưởng ánh mắt chuyển hướng bước như thu, hỏi: "Người có biết biến hóa này, là vì cái gì?"

Bước như thu tại Lão Tộc Trưởng nhìn gần dưới ánh mắt, cúi đầu xuống, ngập ngừng nói: "Là bọn vẫn bối bất tranh khí, dọa tổ tông uy phong"

"Hừ, các người tự nhiên là không đủ không chịu thua kém, " Lão Tộc Trưởng truy hỏi nói, "liền không có hấn nguyên nhân sao?"

"Là Ứng Thiên tông, " bước như thu trong ánh mắt tràn ngập cừu hận, "Từ khi ba ngàn năm Ứng Thiên tông quật khởi về sau, ta Bộ gia liền dần dần suy sụp ngày càng lụn bại."

"Lý do đâu?" Lão già mí mắt không nhấc liền hỏi nói, "dù cho Ứng Thiên tông quật khởi, cũng bất quá là đem Tứ Đại Thánh Địa biến thành 5 Đại Thánh Địa, nhiều lắm là phân qua một số tư nguyên, tại ta Bộ gia lại có gì trở ngại?"

"Lý do?" Bước như Thu Thần sắc mờ mịt, tự lẩm bầm.

Hắn từ nhỏ bị giáo dục, là Ứng Thiên tông quật khởi khiến cho Bộ gia mất đi ngày xưa vinh quang.

Làm khâm định hạ nhiệm Tộc Trưởng nhân tuyển, hắn duy một nhiệm vụ cũng là chỉ huy Bộ gia trở lại ngày xưa địa vị.

Nhưng lúc này đột nhiên bị hỏi, Ứng Thiên tông quật khởi cùng nhà mình suy sụp quan hệ, dù là bước như thu luôn luôn khôn khéo đa trí, cũng không khỏi đến sững sờ ngay tại chỗ.

Lão Tộc Trưởng nhìn lấy bước như thu ngậy thơ bộ dáng, trong lòng không khỏi thở dài một hơi.

Trước mắt người trẻ tuổi tuy nhiên riêng có nhanh trí, lại thất chí ánh mắt lâu dài.

Nhưng dù cho như thế, cũng đã là Bộ gia thế hệ trẻ tuổi bên trong ưu tú nhất một cái.

Nghĩ tới đây, Lão Tộc Trưởng không khỏi lại thở dài,

Đối Bộ gia tương lai lại thiếu mấy cái phần tin tưởng.

Có thể mình đã Thái Lão, Bộ gia tương lai cuối cùng muốn giao cho những người tuổi trẻ này trong tay, Lão Tộc Trưởng nỗ lực treo lên mấy phần tinh thần, tận tâm đề điểm nói: "Ba ngàn năm trước, Tứ Đại Thánh Địa phần lớn chỉ có mấy trăm môn nhân, liền liền số người nhiều nhất Được Thần tông cũng bất quá khó khăn lắm ngàn tên đệ tử."

"Có thể từ Ứng Thiên tông khai phái về sau, Tổ Sư thu môn đồ khắp nơi, thiên tư cũng không phải là tuyệt đỉnh hạng người, thường thường cũng có thể xếp vào Ứng Thiên tông môn dưới."

"Mà hấn Thánh Địa cùng môn phái, tại Ứng Thiên tông thực lực kịch liệt mở rộng kích thích dưới, học theo. Cái này ba ngàn năm nay, môn nhân đệ tử số lượng đâu chỉ tăng gấp mười lần."

"Vẫn là lấy Ứng Thiên tông làm thí dụ, cho đến ngày nay, hai mươi tám phân công cộng thêm một cái Chủ Tông, vền vẹn đệ tử số lượng liền sớm đã hơn vạn."

"Lại thêm các vị chương môn trưởng lão, Các Chủ hộ pháp, Giáo Tập chấp sự, cùng số lượng đồng đạo ngoại môn cùng xuất sư đệ tử, trên thân mang theo Ứng Thiên tông lạc ân tu sĩ sợ là có 10 vạn chỉ chúng."

"Mà chúng ta Bộ gia đâu?" Lão Tộc Trưởng ánh mắt sáng ngời, nhìn về phía bước như thu hỏi.

Đối gia tộc mình sự vụ, bước như thu vẫn là như lòng bàn tay, rất nhanh liền mở miệng đáp: "5 phục trong vòng được thừa nhận bước gia con cháu tổng cộng có 317 người, ngoài ra có hộ pháp khách khanh, tạp dịch ngoại môn đệ tử chung 403 người."

"Vền vẹn hơn bảy trăm người a, " bước tộc thở dài nói, "đây cũng là ta Mặc thủ lỗi thời Bộ gia, suy sụp nguyên nhân."

"Đương thế gian môn phái cũng đều thừa hành tinh anh hóa bồi dưỡng phương thức lúc, ta Bộ gia có thể tự bằng vào lão tổ tông truyền xuống cao minh công pháp và Huyết Mạch Thiên Phủ thủ thắng."

"Nhưng nếu là có một ngày, bọn họ bắt đầu thu môn đồ khắp nơi, mang theo cuộn cuộn chỉ thể hướng ta Bộ gia đề xuống lúc, ta Bộ gia cái này khu khu bảy trăm người lại như thế nào có thể tới?"

Phảng phất thể hồ quán đỉnh, bước như thu chỉ một thoáng kinh hãi chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Nếu là Trần Viễn ở đây, nghe được Bộ gia tộc dài lời nói này, chắc hẳn sẽ có càng nhiều cảm ngộ.

Bởi vì đây rõ ràng cũng là tu chân bản Đại Học khuếch trương gây sự kiện.

Tại Trần Viễn nguyên lai thế giới, thế kỷ 20 mạt, Đại Học khuếch trương gây họa triều cuốn tới.

Ngay tại mọi người nhao nhao ai thán đại học sinh càng ngày càng không đáng tiền đồng thời, Hoa Hạ Quốc lại trong lúc vô tình hoàn thành, ngàn vạn cấp bậc Nghiên Cứu Giả cùng công nhân công nghiệp tích lũy.

Loại này tích lũy mang đến đáng sợ năng lượng, để Hoa Hạ Quốc tại ngắn ngủi mười lăm năm bên trong, liền hoàn thành công nghiệp giá trị sản lượng bên trên đối Mỹ Đế nước siêu việt.

Mà ở cái thế giới này, bởi vì tu chân đặc thù tính, mười lăm năm bị chậm dần đến ba ngàn năm.

Có thể một ngày này chung quy là đến, đương lượng bên trên vượt xa khỏi lúc, một chút chất bên trên ưu thế cũng liền không đáng giá nhắc tới.

Tại cổ này thủy triều trước mặt, bất luận cái gì bảo thủ, bảo thủ, lấy huyết mạch thuần khiết làm vinh thế gia, đều muốn bị đập đến vỡ nát.

Bước như thu thở dài một hơi: "Tôn nhi minh bạch, lần này đi cho dù nỗ lực lại lớn đại giới, cũng phải vì ta Bộ gia tương lai giành một hy vọng."

"Chỉ lấy ba tầng thổ địa cùng nhân khẩu, chắc hẳn Ứng Thiên tông phản kích lúc, cũng nên là Luyện Linh môn thủ đương xông lên đi."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Nguyên lai trong tiểu thuyết đều là gạt người

Liền trong bóng đêm bẽ lũ xu nịnh chi đồ, nổi lên âm mưu lúc, Trần Viễn đi vào Tàng Kinh Các trước.

Cửa thủ các đệ tử, tại Trần Viễn cùng Trần Viễn nơi bả vai Cầu Thặng vừa đi vừa về dò xét hồi lâu, sau cùng nhú mày nói câu: "Đi vào đi."

Chỉ là tại Trần Viễn vừa bước vào đại môn lúc, hắn đi bù một câu: "Coi trọng người Linh Thú, đừng để nó tùy chỗ đại tiểu tiện."

Trần Viễn đề lại một mặt cảm giận Cầu Thặng đại nhân, để phòng nó ló ra đã thương người, cười gât gât đầu.

Rất lợi hại hiển nhiên, nghĩ đến đến Tàng Kinh Các đề bạt chính mình người thông minh tuyệt không chỉ Trần Viễn một cái.

Vừa lên lầu, Trần Viễn liền thấy mấy vị đệ tử, bên trong không thiếu thân ảnh quen thuộc.

Nhìn lấy bọn hắn bụng lấy công pháp bí tịch, tập trung tinh thần trong say mê bộ dáng, Trần Viễn không khỏi có một loại chính mình trở lại kiếp trước trong tiệm sách ảo giác.

Một tầng bên trong công pháp ước chừng có mấy trăm vốn, đều bị thực hiện cấm chế chính tề bày đặt tại trên kệ.

Cấm chế này có thể cảm ứng các đệ tử tu vi, phòng ngừa bọn họ vượt cấp tu luyện quá mức cao thâm công pháp, từ đó tổn thương đến chính mình.

Trần Viễn theo tay cầm lên một Bản Công Pháp, chỉ gặp được bạch quang lóe lên, cảm chế tạm thời tiêu tán vô tung.

Công pháp này tên là Lăng Ba quyết, thô sơ giản lược đảo qua liếc một chút, Trần Viễn phát hiện đây cũng là một loại quần công pháp quyết, mà lại thiên về Thủy hệ, Trần Viễn cũng không quá cảm thấy hứng thú.

Buông xuống cái này Lăng Ba quyết, Trần Viễn cảm lấy một quyển khác công pháp.

Nửa canh giờ trôi qua, Trần Viễn chân mày hơi nhíu lại tới.

Ngắm lại, Trần rời đi xa lâu một này đại sảnh, xuyên qua nơi thang lầu màn sáng, hướng về tầng hai đi đến.

Tầng hai cất giữ bí tịch số lượng rõ ràng so một tầng thiếu nhiều, chỉ có khó khăn lắm trăm bản.

Ở chỗ này, Trần Viễn rốt cục có chút thu hoạch.

Công pháp tên là Âm Sát, thấy rõ cái tên này, Trần Viễn trong lòng hơi động, có lẽ quyển công pháp này có thể đối với mình âm chi phù văn có chút dẫn dắt?

Công pháp trang đầu, sáng tạo giả liền đi thẳng vào vấn đề nói ra, hẳn phát hiện một loại giết người không thấy máu đã thương người ở vô hình cường đại chiêu thức.

Nhìn đến đây, Trần Viễn biến sắc, vội vàng lật xem tiếp.

Chỉ bất quá một lát sau, Trần Viễn liền dờ khóc dờ cười dừng lại.

Cứ việc công pháp này tác giả cố lộng huyền hư, từ Huyền Học, Sinh Lý Học, Tâm Lý Học, Xác Suất Học cùng linh khí vận hành khống chế các loại các phương diện để miêu tả trình bày hẳn sáng tạo, nhưng Trần Viễn vẫn là liếc một chút nhìn ra, tác giả này bất quá là một lần tình cờ phát hiện hạ âm sóng tồn tại a.

Không giống với Trần Viễn là âm chi phù văn mang đến thiên phú, có thể trực tiếp đem bình thường thanh âm đề thấp tần suất chuyển thành hạ âm sóng, vị tác giả này vận dụng biện pháp là lấy một loại cổ quái linh khí Vận Hành Lộ Tuyến tới dọa bách trong cổ dây thanh, từ đó phát ra hạ âm sóng tới.

Tuy nhiên đối vị này công pháp người sáng lập kỳ tự diệu tưởng cảm thấy khâm phục, thế nhưng là công pháp này trên thực chất đối Trần Viễn không hề có tác dụng.

Có thể đang muốn khép lại quyển bí tịch này lúc, Trần Viễn lại bị công pháp sau cùng một đoạn đoán muốn hấp dẫn chú ý.

Có lẽ là yêu thích âm luật duyên cớ, vị này công pháp tác giả đối các loại thanh âm phương diện biến hóa đặc biệt cảm thấy hứng thú.

Son cốc tiếng vang là một loại rất lợi hại phổ biến sự tình, mọi người thường thường đối với cái này tập mãi thành thói quen, có thể công pháp này tác giả lại là một ngoại lệ.

Hắn phát hiện dạng này một cái hiện tượng kỳ quái: Ngay miệng bên trong phát ra thét dài hướng về vách núi bay đi lúc, trong tai nghe được tiếng vang sẽ trở nên phá lệ bén nhọn, còn nếu là rít lên lúc xa cách son cốc phi hành, làm theo nghe được tiếng vang sẽ trở nên nhẹ nhàng đứng lên.

Nhìn ở đây, Trần Viễn nhưng âm thầm gật đầu.

Vị này phát hiện hẳn là Đa Phổ Lạc hiệu ứng, tương đối âm thanh ngọn nguồn chuyển vị, hội dẫn đến tiếp thu được sóng âm tần suất phát sinh cái biến.

Chỉ là sau cùng cái này Âm Sát người sáng lập lại đưa ra một cái làm cho người không biết nên khóc hay cười tưởng tượng.

Tại hẳn muốn đến, trong miệng phát ra thét dài đồng thời, nếu là tốc độ đầy đủ nhanh hướng về địch nhân bay đi, chỉ cần khoảng cách gần vừa đủ, trở nên cực kỳ bén nhọn âm ba đủ để đem địch nhân chấn động ngất đi.

Đạo lý tự nhiên không sai, bất quá, Trần Viễn bĩu môi, thầm nghĩ nói: Nếu là tốc độ cực nhanh để cho địch nhân cũng không kịp phòng bị,

Liền vọt tới trước người hẳn, này còn cần là to a, trực tiếp nhất quyền quá khứ không là được a...

Khép lại công pháp, Trần Viễn nhìn thấy tên tác giả vì nói đùa người thật, chỉ cảm thấy danh tự chuẩn xác cực.

Bất quá cái này nói đùa người thật ghi chép Đa Phổ Lạc hiệu ứng hiện tượng, ngược lại là nhắc nhở Trần Viễn, có lẽ lại có một cộc cực kỳ kiếm tiền độc môn sinh ý bày ở trước mặt hắn.

Kiểm tiền sự tình có thể đi trở về về sau lại cẩn thận mưu đồ, trước mắt quan trọng, vẫn là tìm được một bản dùng được công pháp.

Chỉ là một canh giờ trôi qua, Trần Viễn cơ hồ đem cái này tầng hai nội công pháp toàn diện lật một lần, lại vẫn là không có hợp tâm ý phát hiện.

Những chiêu thức này công pháp, nói như thế nào đây, một cái từ liền có thể khái quát —— bình thường.

Chẳng những không hề đặc sắc, mà lại uy lực phổ thông, duy nhất ưu điểm có lẽ cũng là dễ dàng cho tu luyện.

Như là như thế này lời nói, cùng lãng phí thời gian tu luyện những công pháp này, Trần Viễn còn không bằng tiếp tục qua suy nghĩ hắc Cửu Dương Chân Hòa quyết đây.

Bị thông hướng ba tầng chỗ màn sáng ôn nhu cự tuyệt về sau, Trần Viễn âm ức rời đi.

Trong lòng buồn bức thời điểm, tự nhiên cần một cái nơi trú ẩn.

Trần Viễn thần sắc bất thiện nhìn lấy Cầu Thặng: "Uy, là người để cho ta tới cái này Tàng Kinh Các, nhưng bây giờ lại không thu hoạch được gì, người liền không có cái gì muốn nói sao?"

Cầu Thặng đại nhân tự nhiên không chịu nổi: "Đó là người quá mức bất bē. Trong tàng kinh các công pháp bí tịch, là mặt hướng các đệ tử, đương nhiên là càng thêm chú trọng trung chính bình thân, dễ dàng tu luyện."

"Nói cách khác, đương nhiên đều là một số hàng thông thường sắc."

Trần Viễn im lặng, hắc biết Cầu Thặng nói hợp tình hợp lý, nhưng hắc vẫn có chút không cam tâm: "Chẳng lẽ, liền không có hắc biện pháp?"

Cầu Thặng đại nhân? Cướp thuận lược đổi lão giá? Khó được không có mồm miệng mỉa mai: "Vì sao luôn luôn đem hi vọng ký thác vào trên thân người khác đâu, người liền không có nghĩ qua chính mình sáng tạo một môn công pháp sao?"

"Cho dù người bây giờ cảnh giới thấp, sáng tạo ra công pháp khó tránh khỏi hội có thật nhiều lỗ thủng."

"Có thể theo người tu vi gia tăng, cảnh giới đề cao, không ngừng mà đối với mình sáng tạo công pháp tu bổ hoàn thiện, cuối cùng có một ngày, nó sẽ trở thành thích hợp nhất người cũng là cường đại nhất công pháp."

Trần Viễn ý động, có thể vẫn có chút do dự: "Nhưng ta nghe nói, cường đại nhất công pháp, thường thường là thượng cổ liên lưu truyền đến nay, nếu ta tự sáng tạo lời nói, có thể hay không..."

"Lời lẽ sai trái, " Cầu Thặng đại nhân xùy cười một tiếng, "Người nghe ai nói?"

Nghe ai nói? Tự nhiên là nghe kiếp trước bên trong những Tiểu Thuyết Tác Giả đó nhóm nói...

Nay không bằng cổ thuyết pháp việc lớn nói, các lộ chân heo nhóm vì thượng cổ lưu truyền tới nay đồ, vật quyết đấu sinh tử mới là thái độ bình thường được chứ, Trần Viễn trong lòng nhin không được oán thán nói.

"Năm vạn năm trước, " Cầu Thặng đại nhân khoan thai nhớ lại nói, " có người ngẫu nhiên đạt được dẫn khí nhập thể pháp môn, từ đó mở ra hiện nay tu sĩ này vì tôn thời đại."

"Tại về sau ba vạn năm bên trong, tu vi Đỉnh Phong liền một mực đình trệ tại luyện khí cửu tầng."

"Có thể theo thời gian chuyển dời, các tu sĩ kinh nghiệm tích lũy, tu là cực hạn đột phá cũng càng lúc càng nhanh."

"Hai vạn năm trước, cái thứ nhất Trúc Cơ Tu Sĩ xuất hiện; mười năm ngàn năm trước, Kim Đan Chân Nhân xuất thế... Tám ngàn năm trước, Dược Thần tổ tông sư tấn cấp Đại Thừa, thăng đến ba ngàn năm trước, hỏi thăm kinh thiên động địa..."

"Theo các tu sĩ cảnh giới đang không ngừng đề cao, các loại công pháp tự nhiên cũng là càng ngày càng hoàn thiện, làm sao đến nay không bằng cổ?"

Trần Viễn bị Cầu Thặng trong lời nói nâng lên một cái từ mắt hấp dẫn chú ý: "Người nói Đại Thừa cảnh giới phía trên còn có cái hỏi thăm?"

"Trên đời chỉ có một vị hỏi, Đế Nhất Thiên Tôn, các người Ứng Thiên tông Khai Phái Tổ Sư, thân thể làm đệ tử, người vậy mà lại không biết?" Cầu Thặng đại nhân trêu tức nhìn lấy Trần Viễn.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Đề sư huynh cho người kiểm tra một chút thân thể

"Đệ Nhất Thiên Tôn vẫn là Đệ Nhất Thiên Tôn?" Trần Viễn phân biệt rõ lấy miệng, "Danh tự rất lợi hại uy phong a, nghe xong liền biết, khẳng định là một phương lão đại."

"Bất quá, " Trần Viễn nói tiếp, "Ta càng hiểu kỳ lạ, những này bí văn ngươi lại là làm thế nào biết."

Cầu Thặng đại nhân hai cái chân trước đứng lên, mang trên mặt mây trôi nước chảy ý cười, Husky bộ dáng quả thực là để nó bày ra tiên phong đạo cốt Thần Vận, lắc đầu thở dài: "Năm vạn năm trước, dẫn khí nhập thể pháp môn, chính là bản Thánh trong lúc lơ đãng tiết lộ ra ngoài."

"Bởi vậy mà khởi đầu, mới có hôm nay thế gian này Tiên Đạo Xương Vinh cảnh tượng."

Trần Viễn tự nhiên là sẽ không tin tưởng Cầu Thặng lời nói dối, duỗi ra ngón tay thọc một chút nó, cười nhạo nói: "Nói như vậy, nguyên lai ngươi là tu luyện năm vạn năm, vẫn chỉ có luyện khí tu vi phế vật ư?"

Cầu Thặng đại nhân cũng không nghĩ tới Trần Viễn suy nghĩ vấn đề góc độ như thế đặc biệt, nhất thời bị ghen đến nói không ra lời.

"Tốt, khác thôi, " không có tuyền lấy phù hợp công pháp, Trần Viễn vốn là có chút không thoải mái, lúc này càng là mặt mũi tràn đầy không kiên nhẫn, trách cứ Cầu Thặng nói, " nói tiếng người."

Nhìn thấy Trần Viễn này nguy hiểm biểu lộ, Cầu Thặng đại nhân rất lợi hại thức thời đổi giọng phong: "Ách, là vừa rồi tại Tàng Kinh Các thời điểm, ngươi chìm tâm chọn lựa công pháp thời điểm, ta tại nơi hẻo lánh nhân nghe đặt chỉ bên trong nhìn thấy."

"Thật sao?" Trần Viễn gãi gãi đầu, hơi nghi hoặc một chút, "Ta làm sao không thấy được."

Cầu Thặng đại nhân mặt không biểu tình, không có trả lời, nhưng trong lòng tại oán thầm không thôi: Ngu xuẩn, nói thật ngươi không tin, lời nói dối lại thích nghe...

Đi tại trở về trên đường, Trần Viễn đột nhiên dừng bước.

"Sao..." Cầu Thặng đại nhân vốn muốn mở miệng hỏi một chút duyên cớ, đã thấy Trần Viễn ánh mắt Thần Du, mi đầu nhú chặt, tựa hồ lâm vào một loại nào đó trầm tư.

Cầu Thặng thấy thế im ngay không nói, ngồi xổm ngồi ở một bên, yên lặng chờ.

Qua một lát, lặng lẽ một tiếng, Trần Viễn lấy lại tinh thần, sắc mặt cực kỳ hưng phấn.

Cầu Thặng đại nhân lúc này mới lên tiếng hỏi: "Làm sao?"

Trần Viễn đắc ý nói ra: "Vừa rồi đột nhiên có một cái ý nghĩ, xem ra ta tự sáng tạo công pháp có diện mạo."

Nghe được lời ấy, Cầu Thặng giật nảy cả mình: "Nhanh như vậy? Làm sao có thể..."

Liên quan tới thích hợp nhất công pháp cũng là tự sáng tạo công pháp lời ngôn luận này, Cầu Thặng tự nhiên không phải đang lừa dối Trần Viễn.

Chỉ bất quá dưới cái nhìn của nó, Trần Viễn nếu là có thể tại trong vòng một hai năm có cái tự sáng tạo công pháp đại khái mạch suy nghĩ, sau đó lại tiêu tốn cái bảy tám năm đi hoàn thiện cái này mạch suy nghĩ, đây mới là bình thường tốc độ nha.

Nhưng hôm nay, từ Trần Viễn đưa ra muốn tự sáng tạo công pháp đến có ý tưởng, vừa mới qua đi bao lâu, sợ một canh giờ cũng không có a?

Chẳng lẽ nói, Cầu Thặng đại nhân nghi hoặc thậm chí nghĩ: Chẳng lẽ trước mắt thằng ngu này, thực là cái thâm tàng bất lộ thiên tài đứng đầu?

Dùng sức lắc đầu, Cầu Thặng ở trong lòng phủ định ý nghĩ của mình, trong miệng lại một lần lặp lại: "Làm sao có thể..."

Ngẫm lại, nó nghi hoặc nhìn lấy Trần Viễn, chần chờ hỏi: "Ngươi không phải là coi là, đem Cửu Dương Chân Hóa quyết bên trong ngưng kết đi ra Hóa Long đổi thành Hóa con cóc, liền xem như tự sáng tạo công pháp a?"

"Chẳng lẽ trong mắt ngươi, ta lại là như thế này ngu xuẩn?" Trần Viễn thần sắc khó chịu hỏi.

Cầu Thặng? Cướp thuận lược đôi lão giáp? Trả lời: "Ha ha."

Ha ha đại gia ngươi, Trần Viễn dài hút mấy cái khí, mới bình phục lại tâm tình, mở miệng hỏi: "Ngươi gặp qua không có chút nào tu vi phạm nhân, lại có thể bay lượn với thiên tế sao? Ngươi gặp qua thân thể yếu đuối thư sinh nhất chỉ đề xuống, lại có thể đem trăm ngàn dặm ngoại thành thành phố hoàn toàn phá hủy sao?"

Nhìn thấy Cầu Thặng ngu ngơ bộ dáng, Trần Viễn khó được tại trước mặt nó có mấy phần cảm giác ưu việt: "Tự sáng tạo công pháp linh cảm, chính là bắt nguồn từ ta uyên bác kiến thức. Mà ngươi sở dĩ cảm thấy thật không thể tin không thể tin được, chẳng qua là bởi vì ngươi cô lậu quả văn a."

Nói xong lời này Trần Viễn nghênh ngang rời đi, chỉ để lại thất hồn lạc phách Cầu Thặng ngồi chồm hổm ở địa.

Cầu Thặng vẫn là một bộ không thể tin thần sắc, tự lẩm bẩm: "Nhất Giới Phạm Nhân, lại có thể tùy tiện hủy đi một tòa thành thị,

Cái này sao có thể, nếu thật sự là như thế, đây chẳng phải là thiên hạ đại loạn sao?"

Nó có thể từ Trần Viễn ngữ khí cùng trên nét mặt nhìn ra, Trần Viễn cũng không phải là tại ăn nói lung tung, cho nên tâm liền càng thêm nghi hoặc.

Suy nghĩ hồi lâu vẫn không bắt được trọng điểm, ngẩng đầu phát hiện Trần Viễn đã đi ra xa xưa, Cầu Thặng vội vàng đuổi theo qua, trong miệng hô: "Chờ một chút, ngươi còn chưa nói liên quan tới tự sáng tạo công pháp, ngươi đến có ý nghĩ gì a."

Tự sáng tạo công pháp một chuyện, trước mắt còn chỉ có một cái hình dáng, Trần Viễn cũng không nóng nảy.

Lúc này, hắn càng đề bụng hơn là một chuyện khác, cái kia chính là tại Tầng Kinh Các lúc, trong đầu xuất hiện cái kia kiếm tiền ý nghĩ, giờ phút này, hắn vội vã qua nghiệm chứng nhìn xuống nhìn đến tốt cùng có được hay không.

Nhưng là đầu tiên, Trần Viễn cần một cái đối tượng thí nghiệm.

Đi vào Tô hoàng tử chỗ ở lúc, Trần Viễn lại không nhìn thấy hắn thân ảnh.

Ngay tại Trần Viễn nghi hoặc thời điểm, lại nghe được từ bàn truyền đến rất nhỏ tiếng ngáy.

Trần Viễn định nhãn xem xét, dở khóc dở cười phát hiện bản thủ quần áo không chỉnh tề Tô hoàng tử, chính nằm xuống đất nằm ngáy o o.

Trần Viễn đi qua, đang chuẩn bị đem Tô hoàng tử lay tỉnh, lại phát hiện trên bàn lòng đất khắp nơi tán lạc, liên quan tới Văn hơi thở văn bản phân tích sơ đồ phác thảo, thậm chí ngay cả mê man Tô hoàng tử trong tay cũng còn gấp siết chặt một phần.

Trần Viễn dừng chân lại, sinh lòng cảm động.

Mặc kệ Tô hoàng tử đến tốt cùng là vì sớm ngày thoát ly khổ hải, vẫn là vì nhanh chóng báo xong Trần Viễn ân tình, tình cảnh này, đều đủ để chứng minh hắn không phụ Trần Viễn nhờ vả.

Trần Viễn từ bỏ đánh thức Tô hoàng tử dự định, đem hắn nâng lên phóng tới trên giường, mà sau đó xoay người rời đi, khép cửa phòng.

"Ngô." Tô hoàng tử đuổi người một cái, tỉnh lại.

Trên thân thể rã rời còn dễ nói, có thể trên tinh thần quá độ tiêu hao để hắn cái này một giấc ngủ đặc biệt ngon ngọt.

Gian phòng bên trong một mảnh đen kịt, vèn vẹn cách đó không xa có hơi hơi hồng quang chớp động.

Tô hoàng tử cảm giác được này đám hồng quang hắn là cỗ ngưng tụ Hỏa hệ linh lực, chính đang nghỉ ngơi ở giữa, đã thấy này buộc hồng quang đột nhiên một chút dập tắt, ngay sau đó trong bóng tối có cái thanh âm truyền đến: "Ngươi tỉnh a."

Trong phòng lại có người khác tại? Tô hoàng tử tâm thần run lên, đột nhiên kéo căng thân thể.

"Chớ khẩn trương." Người kia tựa hồ chú ý tới Tô hoàng tử động tác, trấn an một câu, tiếp lấy hắn nhóm lửa trên bàn ngọn đèn.

"Là ngươi?" Mượn ánh đèn, Tô hoàng tử thấy rõ Trần Viễn khuôn mặt, nghi hoặc hỏi nói, "ngươi làm sao tại cái này?"

Trần xa không có trả lời Tô hoàng tử nghi vấn, mà chính là đưa qua trong tay hộp cơm, trong miệng nói ra: "Lạc, mang cho ngươi ăn chút gì, ta một mực ẩm đây, mau thừa dịp còn nóng đi."

Tô hoàng tử còn đợi nói thêm gì nữa, trong bụng lại đột nhiên truyền đến một trận "Uc ục" gọi tiếng, thế là đành phải im miệng không nói, xấu hổ tiếp nhận hộp cơm, thấp giọng nói câu

Nhét đầy cái bao từ về sau, Tô hoàng tử tinh thần nhìn qua tốt hơn nhiều, thế là hắn lại một lần nữa hỏi Trần Viễn ý đồ đến.

"Há, ta là qua đến cấp ngươi làm Đa Phổ Lạc thái siêu" Trần Viễn thuận miệng giải thích nói.

"Đều độc súc... Giẫm cỏ?" Tô hoàng tử không hiểu ra sao.

"Này, ngươi cũng đừng hiểu kỳ, mau tới đây để sư huynh cho ngươi kiểm tra một chút thân thể" Trần Viễn nóng lòng muốn thử.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Ta có đặc thù xem bệnh kỹ xảo

"Kiểm tra thân thể?" Tô hoàng tử hiển nhiên không hiểu Trần Viễn trong lời nói ác thú vị, chỉ là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hỏi nói, "ta gần đây thân thể rất tốt a, vẫn là không cần đi."

"Này đến nói nhảm nhiều như vậy, " Trần Viễn một tay lấy Tô hoàng tử đập đồ ở giường, hung dữ nói nói, " đừng nhúc nhích."

Trần Viễn ý nghĩ thực rất đơn giản, lợi dụng âm chi phù văn mang đến thiên phú, đem mình làm làm là phát xạ mạch xung sóng âm thăm dò, dò xét trong thân thể linh khí lưu động.

Dưới tình huống bình thường, thể nội linh khí tốc độ chảy hẳn là đều đều, như vậy phản bắn ra sóng âm tần suất cũng cần phải là ổn định.

Mà nếu như kinh mạch bên trong có gì tổn thương; hoặc là thường xuyên phục dụng đan dược, dẫn đến Đan Độc tạp chất ở trong kinh mạch ngưng trệ tích tụ, liền sẽ khiến cho chỗ kia phụ cận linh khí tốc độ chảy rõ ràng chậm lại, như vậy, phản xạ trở về sóng âm tần suất cũng sẽ dần biến nhỏ lại.

Kinh mạch tình huống tổn thương cũng không phổ biến, tạm thời Trần Viễn cũng không có chỗ tốt lý biện pháp.

Không qua đi một loại phục dụng đan dược dẫn đến kinh mạch trì trệ, nhưng phạm là tu sĩ đều hoặc nhiều hoặc ít từng có trải nghiệm.

Loại này trì trệ, bình thường có lẽ râu ria, nhưng là chờ tu sĩ trùng kích vào một cái tu vi cảnh giới lúc, một chút linh khí vận chuyển bên trên không khoáng, lại có vẻ cực kỳ trí mạng, rất có thể liền sẽ dẫn đến các tu sĩ tấn cấp thất bại.

Đây chính là trong tu chân giới, đối đại lượng phục dụng Linh Đan đến tăng cao tu vi cách làm, cảm thấy khinh thường nguyên nhân căn bản, cũng là hóa giải Đan Độc dịch Linh Đan như thế quý hiếm đắt đỏ ngọn nguồn chỗ.

Linh khí tốc độ chảy khó mà cảm giác, nhưng Trần Viễn đối sóng âm biến hóa lại cực kỳ mẫn cảm.

Lúc này Trần Viễn hơi hơi há miệng, phát ra trợn trợn sóng âm vừa đi vừa về quét hình Tô hoàng tử thân thể.

Sau đó hai mắt nhắm lại, Tô hoàng tử thể nội linh khí lưu động kỹ càng tình huống, từng cái rõ ràng phản hồi đến Trần Viễn trong đầu.

Tô hoàng tử phục dụng đan dược số lần cũng không nhiều, trong cơ thể hẳn linh khí bồn đàng như bờ sông, trên đại thể vận chuyển trôi chảy, chỉ có ngẫu nhiên mấy chỗ hơi có chút trở ngại.

Trần Viễn ghi lại vị trí về sau, đột nhiên một cổ mất thường không thể gặp, trong tai không thể nghe thấy cao tần Sóng Siêu Âm, đâm thẳng những ngăn trở đó ngại chỗ.

Sóng Siêu Âm đến Đan Độc ngưng kết tạp chất lúc, bởi vì cùng xung quanh linh khí trở kháng khác biệt, sinh ra nhất định sức chịu nén, đối trở ngại tạo thành phá hư; mà tại Sóng Siêu Âm xuyên thấu tạp chất lúc, lại bởi vì trở kháng khác biệt sinh ra lạp thân lực, tiến một bước vỡ nát trở ngại chỗ.

Như thế lặp đi lặp lại, cho đến trong kinh mạch tích tụ bị hoàn toàn tiêu trừ sạch sẽ.

Trần Viễn trong lòng có chút đắc ý, xem ra cái này Sóng Siêu Âm đá vụn Tu Chân Giới ma sửa đổi phần thật đúng là dùng rất tốt.

Tô hoàng tử một mặt không khỏi diệu, không hiểu Trần Viễn tại này lại nhai làm những gì, chỉ là đột nhiên không biết sao, thân thể truyền đến một trận nhẹ nhõm cảm giác, nhất thời cảm thấy thể nội linh khí lưu động, đều càng thêm thoải mái mấy phần.

"Người đối ta làm những gì?" Tô hoàng tử nghi hoặc hỏi.

Trần xa không có trả lời Tô hoàng tử nghi vấn, ngược lại là dùng ánh mắt kỳ dị đánh giá hắn, hỏi: "Người bình thường tiểu tiện thời điểm có phải hay không sẽ rất đau?"

Tô hoàng tử xoát một chút tướng hồng mặt, quá sợ hãi hỏi: "Ngươi... Làm sao ngươi biết?"

Trần Viễn một mặt đồng tình nhìn lấy Tô hoàng tử, âm thầm thở dài nói: Cái này đáng thương em bé, tuổi còn trẻ liền phải nước tiểu Kết Sỏi.

Ngẫm lại, Trần Viễn dặn dò: "Bệnh ta đã giúp ngươi chữa khỏi, bất quá ngươi ngày sau cần nhớ kỹ, bình thường muốn nhiều uống nước."

Sau khi nói xong lời này, đặt thành thí nghiệm mục đích Trần Viễn vừa lòng thỏa ý quay người rời đi, chỉ để lại bụng bít lấy bụng dưới Tô hoàng tử một mặt không biết làm sao.

Địch Linh Đan chủ được là Tây Trần cô, vẹn vẹn vị này chủ được liền giá trị số trăm linh thạch.

Lại thêm hần phối được, cùng luyện chế thành trong nội đan hao tổn cùng hao tinh lực, một khóa dùng cho khứ trừ Đan Độc địch Linh Đan có thể bán được hơn ngàn linh thạch, mà lại thường thường còn có tiền mà không mua được.

Mà Trần Viễn bây giờ phát hiện loại này khứ trừ Đan Độc phương pháp, lại hoàn toàn không muốn bắt luận cái gì thành bản.

Như thế xem ra, tiền đồ tất nhiên là rộng rãi, chỉ bất quá duy nhất vấn đề là...

Này thiên phú có thể không có cách nào truyền cho người khác cũng không thể chế thành đan dược a,

Trần Viễn có chút vì chẳng, chẳng lẽ muốn hóa thân lão trung y mỗi ngày mở đường ngồi xem bệnh?

Ách, Trần Viễn lắc đầu, nghĩ thầm vẫn là chờ Tô hoàng tử bên kia đối Vân hơi thở văn bản phá giải, có tiến triển rồi nói sau.

Vừa trở lại chỗ mình ở, vừa mới đẩy cửa phòng ra, Trần Viễn liền phát hiện Cầu Thặng trùng mắt hai mắt, dùng này trong bóng tối lộ ra phá lệ sáng ngời ánh mắt nhìn mình chăm chăm.

"Làm sao?" Trần Viễn nghi hoặc hỏi.

"Không muốn giả ra này tám vẻ mặt vô tội, " Cầu Thặng oán khí trùng thiên, "Chẳng lẽ ngươi không biết làm người khác khó chịu vì thèm là hạng rất tội lớn qua sao?"

"Có sao?" Trần Viễn cảm thấy có chút khó hiểu diệu.

"Tự sáng tạo công pháp a, " Cầu Thặng đại nhân nhin không được la lên, "Ngươi đến có cái ý tưởng gì?"

"Há, ngươi chỉ cái này a, " Trần Viễn mới chợt hiểu ra, "Vừa vặn, ngươi giúp ta tham khảo một chút."

"Ta muốn tự sáng tạo công pháp , có thể đặt tên là Đan Chi Thần Thông..."

Sau đó, Trần Viễn cho Cầu Thặng kỹ càng giới thiệu hần cấu tứ.

"Thuật này pháp mô hình hần là chia làm ba tầng. Tầng ngoài cùng bao vây lấy một tầng hình thoi linh khí xác ngoài, trung gian cũng là thuần túy bị áp súc Phong Hệ linh khí, mà ở đâu tầng thì là Hòa hệ, Lôi Hệ, Điện Hệ, Quang Hệ linh lực các loại Dương thuộc tính linh lực hỗn hợp."

"Sinh ra dạng này một cái thuật pháp về sau, nhất chỉ bắn ra, tầng ngoài cùng linh khí xác ngoài phần đuôi bị phá ra một cái lỗ hồng, sau đó trung gian tầng Phong Hệ linh lực có thể tiết lộ ra ngoài, tại gió này hệ linh lực gia tốc dưới, thuật pháp có thể lấy cực nhanh tốc độ giống mục tiêu đánh tới."

"Lý tưởng tình huống là, tiếp cận địch nhân về sau, ngoại tầng kiện hàng linh khí tại tiến lên bên trong ma sát tiêu tán hầu như không còn, đồng thời, trung gian tầng Phong Hệ linh lực cũng tiêu hao sạch sẽ."

"Sau cùng, chỉ còn lại có mất đi trôi buốc cuồng bạo Dương thuộc tính linh lực tại địch nhân trước mặt đột nhiên nổ tung "

"Thuật này pháp không chỉ có nổ tung mang đến trùng kích thương tổn, còn có thể cho địch nhân phụ gia bên trên thiêu đốt, tê liệt, khóa mất các loại Phụ Diện Trạng Thái."

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Trần Viễn sau cùng hỏi.

Cầu Thặng đại nhân chỉ nghe hoa mắt thần mê, không dám tin hỏi: "Đây thật là ngươi chưa tới một canh giờ liền nghĩ ra được sáng ý?"

"Cái này tính là gì, ta là thiên tài nha." Trần Viễn dương dương tự đắc, nhìn lấy Cầu Thặng kinh dị không tên ánh mắt, trong lòng mừng thầm không thôi.

Đương nhiên, Trần Viễn là sẽ không nói cho Cầu Thặng, hần sáng ý là tham khảo kiếp trước đan súng ngấm.

"Không thể phủ nhận đây là một thiên tài ý nghĩ, " Cầu Thặng đại nhân cúi đầu trầm tư sau một hồi, mở miệng nói ra, "Nhưng ngươi có nghĩ tới hay không bên trong khó xử?"

Gặp Trần Viễn đoan chính thái độ, một bộ rủa tai lắng nghe bộ dáng, Cầu Thặng đại nhân vừa ý gật gật đầu, nói tiếp: "Thứ nhất, Dương thuộc tính linh

khí tách rời tốc độ rất là quan trọng, không phải vậy như người loại này tưởng tượng cũng chỉ là chuyện tiểu lâm."

"Thứ hai, lên kiện hàng trôi buồm tác dụng ngoại tăng linh khí số lượng nhiều ít, cũng cần người đi tìm tòi. Kiện hàng linh khí ít, còn không có đánh tới địch nhân lúc trước hết chính mình nổ tung; kiện hàng được nhiều, lại sẽ khiến cho thuật pháp uy lực giảm nhiều."

Gặp Trần Viễn liên tục gặt đầu khiêm tốn thụ giáo, Cầu Thặng đại nhân hảo tâm vạch quan trọng: "Trọng yếu nhất một điểm, người như thể nào cam đoan đang luyện tập loại này thuật pháp lúc, chính mình sẽ không đầu tiên bị tạc chết?"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyenqv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Lão phu danh tiếng đều bị người hủy

"Uy, có chút quá phận đi." Cầu Thặng đại nhân nghiêng nằm sắp thân thể, một mặt khó chịu.

Qua một lát, từ Cầu Thặng dưới thân truyền đến cái mập mờ thanh âm: "Có sao?"

Ngay sau đó, Cầu Thặng đại nhân mềm mại cái bụng bị nhẹ nhàng đẩy ra, Trần Viễn thò đầu ra nói ra: "Không phải tối hôm qua đều nói được không?"

"Có thể người không có qua nói là như thể này hỗ trợ a" Cầu Thặng đại nhân về mặt cầu xin đáp.

Tràng cảnh cùng trong lúc nói chuyện với nhau cho nhìn có chút kỳ quái, bất quá việc này vẫn phải từ tối hôm qua nói lên.

Khi tối hôm qua Cầu Thặng nghi vấn Trần Viễn Hội Thủ trước bị chính mình thuật pháp giết chết về sau, Trần Viễn xác thực ngây người.

Tuy nhiên tự sáng tạo công pháp vẫn chỉ là một cái tưởng tượng, Trần Viễn còn chưa động thủ thí nghiệm qua, bất quá hẳn cũng có thể tưởng tượng, đem những này nóng này Dương thuộc tính Tinh Linh lực áp co lại tụ lại, là kiện cỡ nào nguy hiểm sự tình.

Thuật pháp tu luyện mới bắt đầu, nắm giữ không tốt linh khí số lượng cùng hòa hòa, hoặc là khống chế không đúng chỗ, như vậy thụ thương chỉ sợ là loại không thể tránh né tình huống.

Nếu là lại trùng hợp vận khí độc một điểm, như vậy như Cầu Thặng nói, tu luyện công pháp lại đem chính mình cho đùa chơi chết, thật là không phải một câu nói đùa.

Lúc đó Trần Viễn ngẫm lại, dùng Chương 30: Thông thiên chó thánh Tây Du Thủ Kinh nhớ nội dung, đòi lấy Cầu Thặng đại nhân hỗ trợ tu luyện công pháp hứa hẹn.

Chỉ là Cầu Thặng đại nhân lúc ấy tuyệt không hề nghĩ tới, cái này cái gọi là hỗ trợ lại là bộ dáng như vậy.

Cái này Đan Chi Thần Thông thuật pháp, có thể không thích hợp tại luyện võ tràng tu luyện.

Cho nên sáng sớm hôm sau, Trần Viễn liền cầm lên Cầu Thặng đại nhân hướng trong núi nơi hẻo lánh bên trong chui.

Lúc này Trần Viễn có thể nói là vũ trang đầy đủ, Đại Hạ Thiên còn ăn mặc thật dày áo bông quần bông, bên trong phủ lấy Đạo Nguyên Bảo Y, trên tay còn mang theo cổ ý từ Phạm sư huynh này mượn tới Từ Sa da hộ thủ.

Chỉ là đầu này trên mặt, vẫn trống rỗng không có chút nào phòng ngự để cho người ta cảm thấy hoảng hốt.

Bàng hoàng ở giữa, Trần Viễn nhìn thấy ngôi xóm ở một bên không có việc gì Cầu Thặng, thầm nghĩ lên buổi tối hôm qua nó hứa hẹn, thể là thuận tay đem Cầu Thặng đại nhân đập lên trên mặt mình.

Nhất thời, Trần Viễn liền cảm thấy tâm lý an tâm rất nhiều.

Sau đó mới có vừa rồi đề cập tới này đoạn đối thoại.

Cầu Thặng đại nhân một chút phàn nàn, Trần Viễn tự nhiên không để trong lòng, có thể cái này tu luyện Đan Chi Thần Thông gặp được khó khăn lại làm cho Trần Viễn có chút sầu muộn.

Tại Đan Chi Thần Thông bước đầu tiên bên trên, Trần Viễn liền đụng phải phiền phức.

Bởi vì Trần Viễn Hòa hệ thiên phú kỳ cao, hội tụ lên hòa hệ linh lực tự nhiên là thư giãn thích ý.

Nhưng hán mấy cái hệ linh lực, như ánh sáng a, điện a liền còn lâu mới có được như vậy tuy tiện.

Một bên duy trì hội tụ tốt Hòa hệ linh đoàn ổn định không tiêu tán, còn vừa muốn phân tâm hút tụ hán linh lực, trải qua ném thử xuống tới, làm cho Trần Viễn bó tay toàn tập.

Thật vất vả rốt cục tại giữa ngón tay tụ lên một chùm đom đóp rung động Điện Mang, Trần Viễn vui mừng quá đổi, chuẩn bị không ngừng cố gắng, làm ra chút Quang Hệ linh lực tới.

Có thể bên này một cao hứng vừa phân tâm, hao hết trăm cay nghìn đắng ngưng tụ Điện Mang, lại đột nhiên "Oạch" một tiếng, bay ra điểm điểm khói nhẹ, như vậy tiêu tán không thấy.

Cầu Thặng đại nhân sững sờ, sau đó nhin không được áp úng áp úng cười ra tiếng.

Mà diện mạo mền cực kỳ chặt chẽ Trần Viễn, tuy nhiên nhìn không thấy biểu lộ, nhưng muốn đến, sắc mặt tuyệt đối chẳng tốt đẹp gì.

Liền trước mắt xem ra, Trần Viễn trước đó đối phát sinh nổ tung sẽ làm bị thương đến chính mình lo lắng, hoàn toàn là dư thừa.

Bởi vì hán bây giờ căn bản liền hội tụ không ra đầy đủ gây nên nổ tung uy lực linh khí tới.

Cứ như vậy, Quang Hệ, Điện Hệ, Hòa hệ Tam Hệ linh khí tụ lại tán, tán lại tụ.

Qua hồi lâu sau, Trần Viễn đẩy ra Cầu Thặng, một mặt kinh hi nhô đầu ra, nhìn chăm chăm trên ngón tay của chính mình một sợi ngọn lửa, một chùm Điện Mang cùng một đoàn bạch quang.

"Ha..." Trần Viễn mới cười lớn một tiếng, liền vội vàng điều thấp giọng, e sợ cho không cẩn thận lại khiến cho cái này khó được tụ lại linh khí tiêu tán, sau đó nhỏ giọng khoe khoang nói, "ta quả nhiên là một thiên tài."

Cầu Thặng đại nhân nhìn lấy Trần Viễn này tự đắc biểu lộ, đầu tiên là ngẩng đầu nhìn sang Thiên,

Sau đó mở miệng châm chọc nói: "Cái này đều hơn hai canh giờ, chờ người hội tụ ra linh khí thời gian, đầy đủ định nhân đem người chặt thành mười bảy mười tám đoạn, sau đó đào hố chôn kĩ vẫn không quên thấp nén hương tể bái tế bái."

Trần Viễn lúc này tâm tình thật tốt, không có để ý Cầu Thặng châm chọc, chỉ là giải thích nói: "Người biết cái gì, cái này tốt bắt đầu liền đại biểu cho thành công một nửa."

Sau đó thời gian, Trần Viễn đều tại thử nghiệm dùng phổ thông linh khí làm giảm xóc, đem cái này ba loại thuần túy linh khí bao vây lại.

Cái này, Trần Viễn cuối cùng là có thụ thương tư cách.

Thế là, cả một buổi chiều, tại cái này ít ai lui tới trong đồng hoang, uy lực hoặc lớn hoặc nhỏ, thanh âm hoặc vang dội hoặc trầm thấp các loại nổ tung liên tiếp, bên tai không dứt.

Thẳng đến mặt trời lặn cuối chân núi, Trần Viễn mới khép khiêng đi tới.

Nhắc lên nằm sấp ở trên mặt một bộ buồn ngủ bộ dáng Cầu Thặng, Trần Viễn dài thở dài một hơi.

Đây là lần đầu trong tu luyện đem chính mình làm cho thảm như vậy.

Lúc này, không chỉ có bắp thịt cả người gân cốt đều không ngừng run rẩy, liền liền kinh mạch bên trong cũng bởi vì mấy lần vận đau sóc hông mà cảm thấy đau nhức khó nhịn.

"Ai, nhìn tới vẫn là qua lợi Thiên ngự các đi, không phải vậy ngày mai sợ là xuống giường đều khó khăn" Trần Viễn thở dài nói.

Trần Viễn trong lời nói nâng lên Thiên ngự các, thực là cái tẩm thuốc theo cốt địa phương, đối làm dịu luyện công sau đau xót một mồi có kỳ hiệu.

Chỉ bất quá Thiên ngự các cũng không phải là môn phái cung cấp cho các đệ tử phúc lợi, cần mặt khác thu phí, cho nên trước đây Trần Viễn một mực không nhờ qua a.

Đi vào Thiên ngự các, phao xông nóng hơi hơi tẩm thuốc tẩm về sau, Trần Viễn chỉ cảm thấy địa toàn thân trên dưới sáng khoái tinh thần, huyết mạch thông suốt.

Lúc này, Trần Viễn chỉnh người để trần, ghé vào trên giường, chờ đợi lấy theo xương sư phụ đến.

Trôi qua một lát, một người có mái tóc hơi trắng, cánh tay nâng lên, đốt ngón tay trắng kiện lão sư phụ đi tới.

Lão sư phụ hẳn là chìm đắm đạo này nhiều năm, động tác vững vàng hữu lực, mới một lát liền để Trần Viễn có toàn thân đồng loạt bị đả thông thoải mái cảm giác, phảng phất có một đạo dòng nước xiết từ đuôi xương cột dọc theo mỗi một thân thể bay thẳng đỉnh đầu, để Trần Viễn một chút nhịn không được kêu lên.

Cái này một kêu lên, tựa hồ thoải mái hơn.

Trần Viễn ngấm lại, bên trong nhà này cũng liền hai cái đại lão gia, thế là cũng không hề khoe khoang cảm, càng là làm trầm trọng thêm ừ a a loạn hô một trận.

Chỉ là Trần Viễn nhưng lại không biết, gian phòng kia cách âm tựa hồ cũng không tốt lắm.

Nơi cửa đang đợi Sư Đệ Sư Muội nhóm, đột nhiên nghe được trong phòng truyền đến cái này kỳ quái tiếng vang, cảm thấy không được tự nhiên người nhìn ta, ta ngó ngó người, sau cùng thực sự xấu hổ khó nhịn, đỏ mặt trốn bán sống bán chết.

Mà trong phòng, mát xa sư phụ đen mặt mo dừng lại động tác.

Hắn móc ra linh thạch trả lại Trần Viễn, tức giận nói: "Ra ngoài đi, người làm ăn này ta không làm. Tuổi đã cao ta không muốn hủy danh tiếng."

Trần Viễn một mặt không khỏi điệu.

Nhưng người ta đã hạ lệnh trục khách, Trần Viễn cũng không dễ ép ở lại a.

Nhưng ngay tại Trần Viễn mặc quần áo tử tế, đang chuẩn bị ra ngoài lúc, nhưng lại bị lão sư phụ ngăn lại.

Chỉ gặp lão sư phụ một mặt xoắn xuýt nhìn lấy Trần Viễn, do dự nửa ngày mới mở miệng nói: "Ai người vẫn là chờ một chút đi. Cái này nửa nén hương thời gian cũng chưa tới người liền ra ngoài, lão phu mới thật sự là danh tiếng hủy."

Trùng hợp là, ngay tại Trần Viễn không hiểu ra sao thời điểm, dưới núi Bàn Tử cũng chính không hiểu ra sao nhìn trong tay thiệp mời.

"Đông Đại Lục tu chân sản phẩm đầy giới đại hội, đó là cái thứ đồ gì?"

Truyện được covert bởi Đản M

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Lấy tên thiên phú rất trọng yếu a

"Làm phiền sư huynh." Trần Viễn cảm ơn trước tới đưa tin Thủ Sơn sư huynh, đem đưa ra ngoài cửa.

"Ai, không có gì, thực chúng ta thủ sơn môn thời điểm còn ước gì đụng phải loại tình huống này đây." Tên sư huynh kia vừa cười vừa nói.

"Ồ?" Trần Viễn có chút không hiểu, lại không tiền boa nhưng cảm, lúc nào chân chạy sự tình đều như thế quý hiếm.

Tên sư huynh kia nhận biết Trần Viễn, biết hẳn là giới này Thủ Tọa Đệ Tử, tương lai tiền đồ rộng lớn, trong lòng tự nhiên lưu giữ mấy phần lòng thân cận.

Nhìn hai bên một chút, xác nhận bốn phía không người, người sư huynh kia gần trước đến nhỏ giọng nói ra: "Canh giữ ở sơn môn như vậy nóng vừa một nhiều nhảm chán a. Giống cái này qua tới đưa tin, còn có thể thừa cơ tranh thủ thời gian ngủ một giấc, chỉ cần đợi chút nữa trở về nói tìm người tìm nữa ngày là được."

Trần Viễn nghe được ghen hòng nhìn trần trối, sau cùng đành phải cảm thán một câu: "Sư huynh đối nghiệp vụ nghiên cứu rất sâu sắc a."

Tin là Bàn Tử truyền đến, lời nói có sinh ý bên trên sự tình cần cùng Trần Viễn thương lượng.

Tiếp vào tin sau Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút, bởi vì trên phương diện làm ăn sự tình luôn luôn đều là giao cho Bàn Tử làm chủ, Trần Viễn sẽ rất ít nhúng tay.

Bất quá hai ngày này Trần Viễn ngày tiếp nối đêm đoán luyện Đan Chỉ Thần Thông, không chỉ có trên thân thể rất là mệt mỏi, liên liên kinh mạch cũng cảm thấy có chút ần ần bị hao tổn, cũng đúng lúc nhân cơ hội này xuống núi buông lỏng xuống.

Lấy bảo điểm cũng không còn lúc trước keo kiệt bộ dáng, cửa hàng tính cả nhà xưởng liên miên chiếm cứ nửa cái đường cái.

Vừa thực sự vào trong điểm, Trần Viễn liền ngoài ý muốn nhìn thấy Lý Vi ăn mặc nhân viên cửa hàng chế phục, tại này chào hỏi khách khứa.

Nói lên cái này chế phục, cũng là tới từ Trần Viễn ngẫu nhiên ác thú vị.

Hắc sắc váy đầm tăng thêm màu trắng Lace tạp dề, ban đầu lúc để nữ nhân viên cửa hàng nhóm đều có chút không chịu nhận có thể, bất quá dần dần thói quen về sau, cái này riêng một ngọn cờ lấy áo phong cách ngược lại thành lấy bảo điểm nhất đại đặc sắc.

Về phần nam nhân viên cửa hàng nhóm... Ai sẽ quan tâm bọn hắn mặc là cái quỷ gì.

Chỉ bất quá lúc này nhìn lấy Lý sư tỷ ăn mặc cái này thân thể trang phục nữ bộc, Trần Viễn lại cảm thấy tràn đầy không hài hòa cảm giác đập vào mắt.

Rõ ràng cũng là cái hung thần ác sát khí chất a, lại vẫn cứ ăn mặc như thế mềm mại...

"Sư tỷ, ngươi không phải tại khi tài vụ à, làm sao tại cái này làm lên nhân viên cửa hàng sinh hoạt đến?" Trần Viễn chào hỏi về sau, mở miệng hỏi.

"Làm gì, không được a" Lý sư tỷ tức giận về một câu, gấp tiếp tục mở miệng đuổi người, "Trước tránh qua một bên đi, không thấy ta đang bận rộn sao?"

Sau đó, Lý sư tỷ chuyển hướng vị kia lựa chọn tuyển tuyển nửa ngày khách nhân, hung dữ hỏi: "Có phải hay không đàn ông a, mua thứ gì đều như thế bứt tích?"

Khách nhân kia bị nghẹn gần chết, bất đắc dĩ nói ra: "Ta mua, ta cái này mua còn không được a?"

"Cái này còn tạm được, " Lý Vi nhỏ giọng làm bầm câu.

Có thể các loại một lát, gặp người kia run run tác tác nửa ngày hiểu biết không xuống bên hông linh thạch túi, Lý sư tỷ không kiên nhẫn, đưa tay tới một thanh nữu lại linh thạch túi giật xuống đến, mà lưu lưu lột điếm tốt một trăm linh thạch, ném trở về.

Gặp lại sau khách nhân kia một bộ không biết làm sao ngu ngơ bộ dáng, Lý sư tỷ nhú nhú mày phát tay đuổi nói: "Ngốc đứng đấy làm gì, đồ vật ôm đi a."

Đuổi đi trước mắt tên ngốc, Lý Vi nhãn quang bốn phía đi tuần tra, tìm kiếm lấy kẻ tiếp dê béo, a không đúng, vị kẻ tiếp khách hàng.

Gặp Lý sư tỷ một bộ hào hứng dạt dào bộ dáng, Trần Viễn cũng không dễ quấy rầy, trực tiếp tìm Bàn Tử qua.

Tại hậu viện tìm tới Bàn Tử về sau, Trần Viễn hỏi ra trong lòng nghi hoặc.

Ai biết Trần Viễn lời nói vừa ra miệng, Bàn Tử ngược lại là trước đổ ra đầy bụng nước đắng.

"Trần ca, đây là nơi chốn nào tìm tới cô nãi nãi a. Nàng vừa đến đã mở miệng nói muốn làm Phòng thu chi, ta nghĩ đến là nơi giới thiệu đến, cũng liền để cho nàng qua."

"Nàng bên trên ngày đầu tiên, ngày đó ta nhớ được cái kia trời sinh ý rất là không tệ, nhưng mà ai biết vị này cô nãi nãi quả thực là nhớ ra cái hao tổn 380 sổ sách tới."

"Cho nên nơi liền đem nàng tiến đến làm nhân viên cửa hàng?" Trần Viễn nhú mày mở miệng hỏi.

"Ai dám đuổi nàng nha, " Bàn Tử phản nản nói, "nàng một Kim Đan đại tu sĩ,

Một trăm người mạt mạt ta cộng lại cũng không đủ nàng một cái tay đánh a."

Bàn Tử tiếp lấy nhớ lại nói: "Ta lúc ấy nghĩ đến, nàng là Trần ca nơi giới thiệu người tới, khẳng định là tin được, trông coi tài vụ mọi người cũng có thể yên tâm. Còn sẽ không ký sổ cũng không có gì, có thể học nha, thế là ta tìm cái lão phòng kế toán đến dạy một chút nàng."

Trần Viễn nghe xong, Bàn Tử cái này an bài thẳng thắn đáng a, thế là trong lòng càng thêm nghi hoặc: "Vậy làm sao..."

"Ai, " Bàn Tử dài thở dài, hướng Trần Viễn hỏi nói, "nơi qua đây lúc, nhìn thấy trên đường có hộ người cửa nhà treo cờ trắng sao?"

Trần Viễn ngưng thần nhớ lại một phen: "Tựa như là có chuyện như thế."

Bàn Tử lúc đầu tiếc hận nói: "Cái kia chính là lão trưởng phòng nhà. Hắn liền dạy Lý sư tỷ một ngày, huyết khí xông não, một hơi không có chịu đựng, cứ như vậy qua..."

Nhẹ giọng niệm câu sai lầm, Bàn Tử nói tiếp: "Trải qua chuyện này, Lý sư tỷ nói cái gì cũng không muốn làm Phòng thu chi, về sau nàng gặp bán đồ công tác thật có ý tứ, khẳng khái muốn đi khi nhân viên cửa hàng, ta không lay chuyển được nàng, cũng liền theo nàng qua."

Nghe Bàn Tử giải thích xong tiền căn hậu quả, Trần Viễn im lặng thật lâu, sau một lúc lâu mở miệng nói xin lỗi: "Là ta không có an bài tốt, cho người bên này thêm phiền phức."

"Phiền phức ngược lại chưa nói tới, huống hồ trong cửa hàng có nàng cái này Kim Đan Kỳ đại cao thủ nhìn trần tọa trấn, ngày bình thường cũng có thể an tâm rất nhiều."

Hai người lại tiếp tục vì đáng thương lão trưởng phòng thổn thức cảm thán một phen về sau, Trần Viễn hỏi Bàn Tử tìm hắn tới đây mục đích.

Bàn Tử đáp: "Hai ngày trước, ta thu đến cái Đồng Đại Lục tu chân sản phẩm đẩy giới hội mời thiệp mời. Ta tìm người nghe qua, ở cái này trên đại hội, có thể đem sản phẩm quyền đại lý bán đấu giá ra."

"Ta cân nhắc qua, bằng vào chúng ta lấy bảo bối thực lực bây giờ, còn làm không được mở nhiều như vậy chi nhánh, đem sản phẩm chúng ta bán được các nơi."

"Cùng giữ lại những khoảng không đó đất trống khu bất lực, còn không bằng trước đem những địa phương kia quyền đại lý bán đi, dù sao cũng là một khoản không nhỏ lợi nhuận."

"Quyền đại lý là ba năm một kỳ, ngày sau đợi thực lực chúng ta mạnh, thu hồi quyền đại lý tự mình làm cũng chính là."

Vuốt cảm cân nhắc một lát, Trần Viễn trả lời: "Nghe không tệ a, bất quá loại chuyện này người liền có thể quyết định a, không cần thương lượng với ta."

"Ta biết, chỉ bất quá bây giờ ra chút ngoài ý muốn tình huống," Bàn Tử nói lời này lúc, mang trên mặt rõ ràng ý cười.

"Ngoài ý muốn?" Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút.

"Ừm, " Bàn Tử vốn còn muốn lại bán thừa nước đục thả câu, làm sao nhếch môi sừng gấu không được lời nói, "Tú Tú có tin mừng, ta liền muốn làm cha ả."

Sau đó, Bàn Tử có chút bất đắc dĩ nói ra: "Người biết, mang thai nữ nhân đều là không thể nói lý."

"Ta hôm trước nói đầy miệng, có thể muốn ra ngoài đàm chút kinh doanh, nhưng lại không biết làm sao lại chọc giận Tú Tú, không nên nói ta là muốn bỏ rơi vợ con cao chạy xa bay, kém chút không có đem ta cho thiên rỗi."

"Cho nên cái này đẩy giới sẽ, ta là không có cách nào qua, liền nhìn xem người có thể hay không quát ra chút thời gian..."

Trần Viễn mới không quan tâm cái này đồ bỏ đẩy giới sẽ, mà chính là cho Bàn Tử bả vai nhất quyền, kinh ngạc hỏi: "Bàn Tử người thắng được a, rồi mới trở về không đến mười ngày đi, đệ muội cái này mang thai à nha?"

"Sao có thể chứ, " Bàn Tử cười ngây ngô nói, bất quá khắp khuôn mặt là đắc ý, "Muốn đi Thiên Hòa thành trước đó liền có, chỉ bất quá khi đó vừa mang thai, cho nên không thể phát giác."

Trần Viễn nhưng gật gù đầu, thực tình vì Bàn Tử cảm thấy cao hứng, mở miệng nói ra: "Ta có thể nói tốt, người đứa nhỏ này cha nuôi ta là khi định."

Đón đến, Trần Viễn hiếu kỳ câu hỏi: "Đúng, hài tử tên người có cân nhắc qua sao?"

"Có có, " Bàn Tử trên mặt tràn đầy chờ mong quang mang, "Ta đã nghĩ kỹ, hài tử về sau tự Lý Thi trúc, cái tên này mặc kệ nam nữ, đều rất thích hợp."

"Lý... Thơ... Trúc?"

Trần Viễn im lặng im lặng, nhìn trước mắt Bàn Tử Lý Xuân, cảm thấy người một nhà này đặt tên thiên phú, thật có thể nói là Nhất Mạch Tương Thừa a.

Truyện được covert bởi ๕Đản ๕

<http://truyen cv.com/member/31401>

Chương 94: Tu chân sản phẩm Công Nghiệp Hóa

"Thế nào, " Bàn Tử dương dương tự đắc hỏi nói, " ta lấy danh tự cũng không tệ lắm phải không?"

"Ha ha, rất tốt, lại là thơ lại là trúc, nghe xong cái này liền đặc biệt cao nhã." Trần Viễn Khẩu bắt đối Tâm khen.

Bất quá tiếp tục cái đề tài này trò chuyện xuống dưới quá làm khó Trần Viễn, hắn tranh thủ thời gian chuyển qua câu chuyện.

"Ai, chúng ta vẫn là đến tâm sự cái này tu chân sản phẩm đầy giới sẽ đi, nó đến là cái tình huống như thế nào?"

Liên quan tới tên đề tài, Bàn Tử còn có chút vẫn chưa thỏa mãn, bất quá lúc này thấy Trần Viễn nhắc lên chính sự, cũng chỉ đành bắt đắc dĩ cho hắn làm phiên giải thích.

Cái này đầy giới lại là từ cái tên là "Trong mây" tổ chức lo liệu tổ chức.

"Trong mây? Thân ở trong mây, quan sát chúng sinh? Danh tự nghe rất lợi hại a." Trần Viễn cảm câu miệng.

"Cũng không phải như vậy, " Bàn Tử cười lắc đầu, "Thực cái tên này lấy từ đạo chơi thể gian chi ý. Bọn họ trong tổ chức nhân viên phần lớn là không môn không phái Tán Tu, hoặc là thiên phú không tốt bị các môn các phái môn phái từ bỏ người."

Phương thế giới này tồn tại số lượng đông đảo bên trong Tiểu Môn Phái, những môn phái kia bên trong không thiếu có chính mình đặc sắc sản phẩm, nhưng là bọn họ lại không có năng lực giống này 5 Đại Thánh Địa, Thập Đại Môn Phái, đem chính mình sản phẩm tiêu thụ đến thế giới này mỗi một góc.

Lúc này có người nghĩ đến số lượng đông đảo, hành tẩu các nơi đám tán tu, ừm thác bọn họ hỗ trợ chào hàng hàng hóa, thu mua không phổ biến tài liệu.

Mà những tán tu này nhóm, có lẽ là vì hỗ bang hỗ trợ, có lẽ là vì báo đoàn sưởi ấm, thế là chậm rãi diễn hóa xuất trong mây dạng này một cái lông leo lên mình.

Trong mây cái tổ chức này phát triển đến nay, có lẽ thực lực tuyệt đối bên trên còn tính không được cường đại, nhưng là người ở thế giới này số nhiều nhất, phân bố phổ biến nhất thế lực.

Trần Viễn cân nhắc một lát, gật đầu đáp ứng nói: "Vậy ta đi tham gia cái này đầy giới sẽ đi, vừa vặn trong môn phái gần nhất còn có chút nhân hạ. Đúng, cái này đầy giới lại là ở đâu tổ chức?"

"Phù Phong quốc đô thành, Phong Gian thành."

"Phù Phong nước?" Trần Viễn nghĩ thâm, cái này không phải là Tô hoàng tử nhà a.

Bàn Tử gật gật đầu, sau đó tiếp tục hướng Trần Viễn bàn giao nói: "Trần ca, người lần này qua chủ yếu là khai hóa chúng ta lấy bảo bối danh tiếng. Còn quyền đại lý, người tượng trưng cho bán điểm là được a, có thể tuyệt đối đừng bán nhiều."

Trần Viễn sững sờ: "Vì cái gì, bán quyền đại lý tuy nhiên không có trực tiếp bán sản phẩm kiếm được nhiều, có thể chân muối lại tiểu cũng là thịt a?"

Bàn Tử đối Trần Viễn có này nghi vấn sớm có đoán trước, cười khổ giải thích nói: "Tiền ai không muốn nhiều kiếm lời a, thật sự là chính chúng ta sản lượng đã theo không kịp."

"Trắng da đẹp liền không nói, này cho tới bây giờ đều là hạn lượng đấu giá. Liền liền thoải mái từ lạnh cùng uy lực điều hoà không khí cũng chỉ có thể miễn cưỡng cung ứng xung quanh mấy cái tòa thành thị."

"Vì cái gì không nhiều chiêu ít nhân thủ đâu?" Trần Viễn nghi hoặc hỏi.

"Chiêu A Ca ca, " Bàn Tử phản nản nói, " tuần này một bên đám tán tu, chỉ cần là hiểu chút trận pháp cơ hồ đều bị đưa tới, động lòng người tay còn chưa đủ a."

Trần Viễn cúi đầu trầm tư một lát, phân phó nói: "Mang ta đi nhà xưởng nhìn xem."

Từ lạnh cùng điều hoà không khí chất gỗ xác ngoài cũng không có bao nhiêu kỹ thuật hàm lượng, toàn bộ bị Bàn Tử bao bên ngoài ra ngoài, nuôi sống Phong Vân trong thành thật lớn một nhóm thủ nghệ thợ thủ công.

Thế là lấy bảo điểm nhà xưởng bên trong liền thành đơn thuần khắc hoạ trận pháp chi địa.

Đây là Trần Viễn lần thứ nhất đặt chân nhà xưởng.

Cùng hán tưởng tượng bên trong công xưởng bộ dáng khác biệt, nhà xưởng bên trong đều là từng cái phòng nhỏ.

Cái này giữa hè thời điểm, làm điều hoà không khí Chế Tạo Giã, lấy bảo bối đương nhiên sẽ không bạc đãi những này để hồng Trần Pháp Sư nhóm.

Mỗi một cái phòng đơn bên trong đều nguội khí mười phần, không chỉ có như thế, giải nóng đồ uống lạnh, giải lao ghế nằm thậm chí có lên động viên mỹ mạo thị nữ đầy đủ mọi thứ.

Tại Bàn Tử cùng đi, Trần Viễn tùy ý tuyển cái phòng đơn đi vào.

Trong phòng Trần Pháp Sư nghe được động tĩnh về sau, ngẩng đầu dò xét Trần Viễn hai người liếc một chút, nhận ra Bàn Tử về sau, gật gật đầu xem như bất chuyện qua.

Về phần lạ mặt Trần Viễn,

Đương nhiên bị cái kia trận pháp sư không nhìn.

Trần Viễn cũng không thêm để ý, dựa vào tiến lên nhìn lấy cái kia trận pháp sư khắc hoạ trận pháp.

Có lẽ là hôm nay trạng thái không tốt, có lẽ là bị người vây xem lấy không quá thói quen, vị này Trần Pháp Sư liên tiếp phạm sai lầm, liên tiếp lãng phí ba khối Thanh Ngọc Trận Bàn.

Lúc này Trần Pháp Sư mày nhăn lại đến, thẹn quá hoá giận trừng mắt Trần Viễn: "Áp sát như thế làm gì? Ánh sáng đều bị người cản không có."

Vào đầu một thanh oan uổng nện xuống, Trần Viễn ngạc nhiên không thôi.

Ngẩng đầu nhìn lấy cái này sáng sủa sạch sẽ trong phòng, Trần Viễn không khỏi bĩu môi, nhưng vẫn là theo lời lui lại mấy bước.

Đối với có thể giúp mình kiếm tiền người, Trần Viễn luôn luôn đều rất khoan dung.

Có lẽ là phát tiết một trận hậu tâm tình thoải mái rất nhiều, cái này Trần Pháp Sư lần này tuy nhiên khắc hoạ đến cực chậm, nhưng cuối cùng vẫn là thành công.

Khắc xong trận đồ Trần Pháp Sư, dương dương tự đắc một lát, sau đó giơ tay lên một bên Băng Vân lộ mỹ mỹ uống bên trên một thanh, chào hỏi lên gian phòng bên trong lặng chờ thị nữ đến: "Tới, chỗ này giúp ta xoa bóp..."

Trần còn lâu mới có được tiếp tục dừng lại, quay người đi ra ngoài.

Theo ở một bên Bàn Tử len lén đánh giá Trần Viễn, gập sắc mặt hẳn tựa hồ không tốt lắm, áp ứng giải thích nói: "Người này tên là Lý hi sáng sớm, xem như những trận pháp này sư bên trong mức độ không tệ, ngày bình thường trên cơ bản hai tấm Trận Bàn là hẳn có thể thành công một kiện. Hôm nay có thể là tay hần cảm giác không tốt lắm."

Giải thích nửa ngày, gập Trần Viễn sắc mặt càng thêm đen, Bàn Tử trong lòng biết chính mình có thể là hội sai ý.

Thế là Bàn Tử thử thăm dò nói ra: "Tán Tu tuy nhiên nhân số đông đảo, nhưng phần lớn là am hiểu thuật pháp, hiểu được trận pháp thực sự không nhiều, cho nên vì có thể chiêu đến người, cho nên cho đãi ngộ khó tránh khỏi hội cao một chút..."

"Vừa rồi chúng ta tại cái này, không sai biệt lắm nhìn hai canh giờ a?" Trần Viễn đột nhiên mở miệng hỏi.

"Ách, " Bàn Tử không biết Trần Viễn vấn đề này ý gì, bất quá vẫn gật đầu.

"Hai canh giờ tài năng khắc xong một bức trận đồ, hiệu suất này không khỏi cũng quá chậm đi" Trần Viễn nghi ngờ nói.

Nghe Trần Viễn nói như vậy, Bàn Tử có chút không phục: "Trần ca a, đây đều là Tán Tu mà thôi, nào có giống người như vậy căn cơ thâm hậu."

"Tìm tới những này có thể đem sáu trăm bảy mươi ba cái Trận Văn, hoàn chỉnh vẽ xuống đến Trần Pháp Sư, đã là tốn sức muôn vàn tâm tư."

"Về phần tốc độ, hiệu suất cái gì, thật sự là không thể quá nghiêm khắc quá nhiều."

Trong tai nghe Bàn Tử lời nói, Trần Viễn dừng bước lại, trong lòng suy nghĩ đứng lên.

Bàn Tử thấy thế, lặng chờ ở một bên, không hề mở miệng quấy rầy.

Qua một lát, Trần Viễn nhìn qua Bàn Tử, chém đinh chặt sắt nói ra: "Người đi nhiều chiêu một số người đến, tu vi luyện khí ba tầng trở lên, có thể ngoại phóng linh khí là được, có phải hay không Trần Pháp Sư đều được."

Bàn Tử kinh ngạc, đưa ra không đồng ý với ý kiến: "Không phải Trần Pháp Sư làm sao về trận đồ? Mà lại chúng ta trước đó không phải thử qua à, không có luyện khí lực trọng tu vi, căn bản là không có biện pháp hoàn chỉnh khắc xuống cái này trận đồ tới."

Trần Viễn nhìn Bàn Tử liếc một chút, mang trên mặt để cho người ta nhìn không thấu nụ cười, chậm rãi mở miệng: "Có loại đồ, vật, gọi là dây truyền sản xuất!"

Truyện được covert bởi [Đản ๒](#)

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 95: Phong Khởi tại không quan trọng thời điểm

"Dây truyền sản xuất?" Bàn Tử nghe được không hiểu ra sao.

Trần Viễn cũng không giải thích, trở về vừa rồi phòng đơn, cầm lấy khối kia vừa khắc xong Trận Bàn đi ra ngoài.

Chính hướng thụ lấy thị nữ tay nhỏ xoa bóp Trần Pháp Sư, nhìn lấy Trần Viễn động tác, một mặt kinh ngạc.

Trần Viễn thần sắc bất thiện trừng trở về: "Nhìn cái gì nhìn, lại nhìn đem người mở roi."

Đương nhiên, Trần Viễn ngây thơ như vậy biểu hiện cũng không phải tại ước ao ghen tị đây.

Nhìn chăm chăm khối này thành phẩm Trận Bàn, Trần Viễn ngón tay trên không trung hư họa.

Một bên Bàn Tử mắt cũng không nháy nhìn chăm chăm Trần Viễn, thở mạnh cũng không dám một tiếng.

Tuy nhiên Bàn Tử không biết Trần Viễn muốn làm những gì, nhưng luôn cảm giác rất lợi hại bộ dáng.

Một nén nhang về sau, Trần Viễn dừng lại khoa tay.

Đem Trận Bàn đưa cho Bàn Tử, Trần Viễn nâng cầm lên lâm vào trầm tư.

Trầm tư tiến hành hồi lâu, Trần Viễn vẫn chưa phát giác, Bàn Tử lại có chút đứng không vững.

Lặng lẽ đôi quá nặng tâm, Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí nhắc lên run lên đùi phải, nhẹ nhàng đánh đánh.

Vụng trộm dò xét Trần Viễn liếc một chút, gặp hấn tựa hồ cũng không có bị động tác của mình quấy nhiễu đến, Bàn Tử trong lòng âm thầm thở phào.

Nhưng mà ai biết đúng lúc này, đột nhiên một trận ừng ục ục tiếng vang truyền tới.

Bàn Tử đỏ bừng cả khuôn mặt, ôm bụng, xấu hổ nhìn lấy bị bùng tỉnh Trần Viễn, lắp bắp giải thích nói: "Cái kia, buổi sáng không ăn, có chút đói..."

Trần Viễn lại không thèm để ý, thoải mái cười sang sảng nói rằng: "Vậy chúng ta đi trước nhét đầy cái bao tử đi, cái này dây truyền sản xuất sự tình, đã có mạch suy nghĩ."

Trần Viễn đệ muội Tú Tú, chỉ ít ở trước mặt người ngoài, là cái rất lợi hại hiền lành nữ tử.

Dĩ vãng Trần Viễn tìm đến Bàn Tử lúc, mỗi lần đều là nàng tự mình xuống bếp chiêu đãi Trần Viễn cái này đại bá ca, thủ nghệ đó là coi như không tệ.

Bất quá lần này, Trần Viễn là không hưởng thụ được phần đãi ngộ này.

Từ khi Bàn Tử biết được Tú Tú mang thai về sau, bảo bối đến không muốn không muốn, hận không thể liên nhập cung đều thay nàng đi làm, đâu còn sẽ để cho nàng xuống bếp vất vả đây.

Bàn Tử Nhạc Phụ nhà Tửu Lâu đưa tới đồ ăn rất là phong phú, nhưng Trần Viễn hai người đều là ăn không biết vị.

Qua loa dùng qua bữa trưa, Trần Viễn phân phó người mang tới một khối trống không Trần Bàn, ngay tại chỗ cho Bàn Tử biểu thị đứng lên.

"Ta tỉ mỉ quan sát qua, cái này sáu trăm bảy mươi ba cái châm vẫn có thể chia làm hai mươi bảy độc lập module." Trần Viễn một bên khắc hoạ trận đồ, một bên cho Bàn Tử giải thích nói.

"Tu vì không đủ luyện khí tăng sáu tu sĩ, xác thực vô pháp vẽ xong toàn bộ trận đồ, nhưng nếu như chỉ là khắc hoạ cái này một cái độc lập module, đây tuyệt đối là đầy đủ." Trần Viễn đang khi nói chuyện, trên tay không ngừng, rất nhanh vẽ xong bộ phận thứ nhất trận đồ.

"Lúc này, chúng ta có thể đem khối này Trần Bàn giao cho người thứ hai trong tay, để hắn tiếp lấy khắc hoạ cái thứ hai module." Nói lời này lúc, Trần Viễn trên tay ngừng ngừng, mô phỏng lấy giao tiếp quá trình.

"Dạng này theo thứ tự xuống dưới, mỗi người phụ trách một cái module, không chỉ có đối tu vì yêu cầu thấp, thậm chí dù cho không phải Trần Pháp Sư, cũng có thể thông qua học bằng cách nhớ ghi lại này mười mấy cái Trần Văn tới."

Trần Viễn nhìn Bàn Tử liếc một chút: "Liên như là lúc trước để người sửa đổi Trần Văn."

"Dạng này mỗi người phụ trách một cái cố định module, quen tay hay việc phía dưới, tốc độ cùng tỉ lệ hợp lệ hội tăng mạnh." Trần Viễn tiếp tục nói.

"Mà lại, mỗi một khối không hợp cách Trần Bàn đều có thể truy tung đến lỗ hổng ngọn nguồn, dễ dàng cho đối những tu sĩ này tích hiệu tiến hành khảo hạch." Trần Viễn bổ sung một câu, trong tay khắc hoạ Trần Bàn đã thành hình.

"Người nhìn, " Trần Viễn dương dương trong tay thành phẩm Trần Bàn, một mặt lạnh nhạt giáo huấn nói, " có đôi khi gặp được nan đề, thực chỉ cần người biến hóa cái mạch suy nghĩ, liền sẽ phát hiện hết thấy đều là đơn giản như vậy."

Nhìn lấy đã tính trước trí tuệ vững vàng Trần Viễn, Bàn Tử trong mắt tràn đầy sùng bái, hắn thấy, trên đời này không có bất kỳ cái gì sự tình có thể làm khó trước mắt vị sư huynh này.

Chỉ là vài câu đơn giản chỉ điểm, liền để cái này làm phức tạp chính mình hồi lâu nhân thủ không đủ phiền não, hoàn toàn tan thành mây khói.

Bàn Tử vươn tay ra,

Run run rẩy rẩy tiếp nhận Trần Viễn trong tay Trần Bàn, cái này nho nhỏ một cái Trần Bàn, lại gánh chịu lấy phi phạm ý nghĩa, vì hắn sau này sự nghiệp mở ra một mảnh rộng lớn mới thiên địa.

Yêu thích không buông tay vuốt ve khối này Trần Bàn, Bàn Tử chuyển vận một cỗ linh lực, nhìn lấy linh lực theo Trần Văn thông suốt lan tràn du tả, phảng phất nhìn thấy lấy bảo bối càng Gabông hơn phát triển rầm rộ thịnh mỹ hảo ngày mai.

Nhưng vào lúc này, "Phốc phốc" một tiếng, Trần Bàn bên trên một cỗ khói xanh toát ra.

Ách, Trần Viễn cùng Bàn Tử cùng một chỗ ngây ngốc mất, nhìn chằm chằm này hết lần này tới lần khác khói nhẹ không biết làm sao.

Vẫn là Trần Viễn đầu tiên kịp phản ứng, đoạt lấy Trần Bàn cẩn thận kiểm tra.

Qua một lát, Trần Viễn ngẩng đầu lên, thở dài một hơi.

Lúc này Trần Viễn, không có lúc bắt đầu bộ kia hết thấy đều ờ ta nắm giữ Siêu Nhiên bộ đáng, có chút xấu hổ nhìn lấy Bàn Tử, giải thích nói: "Đây truyền sản xuất mạch suy nghĩ cũng không có vấn đề a, cũng là quá lâu không có vẽ trận đồ này, nhất thời ngưng tay, khắc sai mấy cái Trần Văn..."

Bàn Tử im lặng nhìn lấy Trần Viễn, cảm thấy mình trong lòng cái kia không gì làm không được sư huynh hình tượng, vừa mới dựng nên lại tiếp tục sụp đổ.

Vì hóa giải cái này khó chịu trầm mặc, Trần Viễn chủ động nhắc tới một vấn đề khác: "Bên này trận đồ sản lượng đi lên về sau, một mình người sửa đổi Trần Văn còn muốn thực hiện cấm chế, giải quyết được sao?"

"Đã sớm bạn không qua nỗi, " Bàn Tử gặp Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút, giải thích nói, " hiện tại mời mấy cái Tán Tu, gieo xuống phong tâm linh chú, chuyên môn đến phụ trách cái này trọng yếu nhất một khối."

"Phong tâm linh chú?" Trần Viễn nghe vậy giật mình, cái này Linh Chú hắn từng nghe nói qua, nghe nói là có vị đại năng vì tốt hơn bề từ quan không bị quấy rầy mà mở phát ra tới.

Thì này Linh Chú về sau, không cách nào lại lấy bất luận cái gì hình thức cùng ngoại nhân giao lưu, liền như là tâm bị khóa giống như chết.

Mà lại loại này Linh Chú tự mình phong ấn kỹ, ít nhất cũng là ba năm lên.

"Những tán tu này nhóm hội nguyện ý?" Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút.

"Cùng bọn hán ký năm năm khế ước, " Bàn Tử khoa tay thủ thế, "Chinh một chút gấp hai mươi lần lương bổng a!"

Cái gọi là có trọng thưởng tất có dũng phu, huống chi chi là không có không có nguy hiểm lao động năm năm đây. Trần Viễn nhưng gật gật đầu: "Năm năm a, cũng kém không nhiều."

Nếu là có thể an ổn hưởng thụ năm năm lũng đoạn lợi nhuận, Trần Viễn đã sớm vừa lòng thỏa ý.

Còn nếu là năm năm sau, còn không thể thành lập được lấy bảo bối ra tay trước ưu thế, để cái này nhân hiệu xâm nhập nhân tâm, đó chỉ có thể nói Trần Viễn bọn họ làm được quá thất bại.

Đương nhiên, còn có một cái khác tiền đề...

Đang khi nói chuyện trở lại mặt tiền cửa hàng Trần Viễn hai người, trợn mắt hốc mồm tại cửa ra vào dừng bước.

Lý Vi một tay bóp lấy vị khách hàng chống đỡ ở trên tường, một cái tay khác tại này trên thân người tìm kiếm sờ sờ, trong miệng không kiên nhẫn nói ra: "Người nói các người những người này, đều là giống nhau đồ, vật, lại không cho mặc cả, các người còn lựa lựa chọn chọn, do do dự dự cái gì?"

Lật ra linh thạch túi, điểm tốt linh thạch, Lý sư tỷ phát tay nói ra: "Đồ, vật nhanh dọn đi."

Lúc này, một tên khác khách nhân gặp Lý Vi tuần tra qua lại ánh mắt khóa chặt trên người mình, dọa đến sắp nứt cả tim gan, vội vàng vút xuống linh thạch túi co cẳng liền chạy.

Lý sư tỷ bêu môi, phàn nàn nói: "Cũng không phải ăn cướp, người chạy cái gì kình?"

Đang khi nói chuyện, cũng không hỏi người kia đến là muốn mua thứ gì, mũi chân điểm một cái, mặt đất bày đặt một đài tử lạnh đẳng không mà lên, đuổi sát người kia mà đi.

"Phanh" một tiếng, Trần Viễn đồng tình mắt nhìn, vừa chạy đến bên cạnh mình liền bị từ trên trời giáng xuống tử lạnh nện đến không rõ sống chết thẳng xui xẻo, rất lợi hại khẳng định nói ra: "Lần này đi Phong Gian thành, ta phải đem nàng mang lên. Không phải vậy, tiệm này sớm muộn sẽ bị nàng cả đóng cửa."

Một bên Bàn Tử rụt cổ lại, rất tán thành liều mạng gật đầu.

Cùng một thời gian, Minh Viễn trên đỉnh Tô hoàng tử tiễn biệt khách đến thăm, trả lời chắc chắn nói: "Người trở về nói cho đại ca, sắc lập Thái Tử nghị thức, ta nhất định sẽ trình diện."

Truyện được covert bởi ๑Đản๑

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Vẫn là da mặt quá mỏng a

"Uy, người đi mở cái gì sẽ làm mà nhất định phải đem ta mang lên?" Lý sư tỷ có chút bất mãn.

"Ta công việc này làm thật vừa lúc tốt, dần vào giai cảnh, người không thấy mấy ngày nay trong tiệm thu nhập nhiều rất nhiều sao?" Lý sư tỷ tiếp tục phàn nàn nói.

Đó là, Trần Viễn trợn mắt trừng một cái, trầm nghĩ nói: Ngày kể có thể nhặt được mười cái bị dọa đến thất lạc linh thạch túi, thu nhập có thể không nhiều sao?

Nếu không phải chúng ta lấy bảo điểm làm là độc môn sinh ý, chỗ bán hàng hóa chỉ một nhà ấy không còn chi nhánh, sợ là sớm đã bị người làm cho trước cửa có thể giăng lưới bắt chim đi.

Chỉ là cũng không dễ dãi kích sư tỷ như vậy tích cực tiến tới sự nghiệp tâm, châm chước một phen lý do thoái thác về sau, Trần Viễn giải thích nói: "Lần này đi là đực phí du lịch, là có ý khen thưởng cho giống sư tỷ như vậy ưu tú nhân viên cửa hàng phúc lợi."

"Thật sao?" Lý sư tỷ cáo nghi vấn hỏi, đợi trông thấy Trần Viễn một mặt vẻ mặt thành khẩn, lúc này mới đổi giận thành vui.

Trần Viễn cùng Lý Vi chuyển này bởi vì muốn dẫn lấy triển lãm bán hàng hàng hóa, cho nên cũng không có ngự kiếm mà đi.

Hai bọn họ ngồi tại phía trước trên xe ngựa, đằng sau đi theo lưu loát một hàng đội xe, chứa điều hoà không khí cùng tủ lạnh các một trăm kiện.

Toàn bộ đội xe trừ mấy tên xa phu cùng đến lúc đó phụ trách bán tiểu nhị, không còn ai khác.

Về phần hộ vệ, nói đùa, có Lý sư tỷ ở đây, tính toán tỉ mỉ Trần Viễn làm sao lại hoa này phần tiền tiêu uống phí.

Bên ngoài trời nắng chang chang, có thể bỏ điều hoà không khí trong xe lại là mát mẻ hợp lòng người.

Rất có tiết tấu bánh xe lắc lư âm thanh thúc đến người buồn ngủ, Lý sư tỷ bung bít lấy cái miệng nhỏ nhắn nhin không được đánh cái a cật, đứng thẳng loi kéo mí mắt nói với Trần Viễn: "Vây chết, ta ngủ trước sẽ."

Trần Viễn nghe xong, vội vàng ngăn cản nói: "Cũng đừng ngủ a, chúng ta trò chuyện thôi, người nếu là ngủ, ta một người này nhiều nhảm chán a."

Lý sư tỷ dựa vào trong xe nệm êm, khoát khoát tay, không thêm đề ý Trần Viễn.

Trần Viễn ngẫm lại, đôi loại lí do thoái thác, dùng xúc động ngữ khí thờ dài: "Nhân sinh tựa như một trận lữ hành, không cần quan tâm mục đích, quan tâm, là ven đường phong cảnh, cùng ngắm phong cảnh tâm tình."

Lý sư tỷ cong lên mũi thở, nhắc trợn mắt, đưa tay kéo ra cản màn, chỉ ngoài xe nói ra: "Người có thể đẹp đi đi, cái này rừng núi hoang vắng nào có cái gì phong cảnh, không phải cỏ dại cũng là cây khô."

"Về phần tâm tình, " Lý sư tỷ tức giận? Cướp thuận lược đôi lão gái?" "Người có biết hay không muốn ngủ lúc bị người quấy rầy, sẽ rất phiền? KIỆN! ?

Tốt a, lần này Trần Viễn không có cách.

Hơn phân nửa thưởng, ngay tại Lý Vi đã mơ mơ màng màng đem ngủ buồn ngủ thời điểm, lại khí thế cảm ứng được có người tại nhìn không chuyển mắt đánh giá nàng.

Mở hai mắt ra, nhìn thấy Trần Viễn này không có hảo ý ánh mắt, Lý Vi trong lòng nghi vấn hỏi: "Người đang làm gì?"

"Ta đang làm gì?" Trần Viễn giả trang ra một bộ hung dữ bộ dáng, đe dọa nói, " hừ hừ, ta đang chờ người ngủ. Tại này về sau, buồng xe này bên trong cô nam quả nữ, người nói ta sẽ làm điểm cái gì?"

Lý Vi trên mặt giống như cười mà không phải cười, khinh thường phiết Trần Viễn liếc một chút, châm chọc nói: "Nha, mao đầu tiểu tử lớn lên a, hiểu được đùa giỡn cô nương gia nhà a."

"Đến nha, sư tỷ ta tuyệt không sử dụng tu vi, ta đến muốn nhìn người một chút đến tốt cùng phải làm những gì." Lý Vi Tinh Mâu khép hờ, bày làm ra một bộ chịu đựng muốn làm gì thì làm tư thế.

Ách, ngày thơ tiểu xử nam Trần Viễn này gặp qua lần này chiến trận, xấu hổ sờ mũi một cái, mười phần đáng xấu hổ bại lui ngàn dặm, quân lính tan rã.

Lý sư tỷ không kiêng nể gì cả vui cười âm thanh bên tai không dứt, Trần Viễn oán hận kéo ra cản màn, chẳng biết tại sao đột nhiên cảm thấy buồng xe này bên trong bị đè nén vô cùng.

Chỉ là kinh lịch lần này khó khăn trắc trở về sau, Lý sư tỷ chung quy là không buồn ngủ, tựa hồ, nàng cũng đột nhiên nhận thức đến, Trần Viễn đã coi là cái nam nhân?

Trong lúc nhất thời hai người đều không có mở miệng nói chuyện nữa, trong xe tràn ngập cổ kỳ quái tình cảm.

Trần Viễn cảm thấy có chút khó chịu, mở miệng đánh vỡ phần này trầm mặc: "Sư tỷ sau khi xuống núi, trôi qua đã quen thuộc chưa?"

Nghe được Trần Viễn nói chuyện, Lý Vi cũng không phải là người chỗ xem xét khê thờ phào: "Tạm được."

"Mới đầu ta cũng coi là cách sinh ta nuôi ta bồi dưỡng ta Ứng Thiên tông,

Thiên hạ to lớn lại không ta chỗ dung thân, " Lý sư tỷ tự giễu cười cười, "Có thể về sau mới phát hiện, người thích ứng năng lực quả nhiên là mạnh nhất. Mấy ngày gần ngủi, ta liền thích lấy bảo điểm bên trong cái này đơn giản thuần túy sinh hoạt."

Lý Vi nhìn Trần Viễn liếc một chút, đột nhiên hỏi: "Cái này lấy bảo điểm chánh thức chủ cửa hàng thực là người đi?"

Cái này cũng không có gì tốt giấu diếm, Trần Viễn ngẫm lại, sau đó gật gật đầu.

"Quả là thế." Lý Vi có chút bận tâm nhìn lấy Trần Viễn, muốn nói lại thôi.

Trần Viễn trông thấy Lý Vi thần sắc, mở miệng nói: "Su ty có lời gì, cứ nói đừng ngại."

"Người cũng đừng trách su ty xen vào việc của người khác, trong mắt của ta, mở cửa hàng kiếm lấy chút linh thạch cũng không đủ, chỉ là phải tránh ở trên đây đầu nhập quá nhiều tâm tư. Cần biết tu tiên cầu đạo mới là chính đồ, có thể tuyệt đối không nên lẫn lộn đầu đuôi, càng không muốn lãng phí người bây giờ có tốt như vậy ưu thế."

Trần Viễn rất lợi hại thành khẩn ứng thanh là.

Lý su ty cũng không biết kiếm lấy linh thạch mới là mình thành Tiên tu đạo căn bản, phen này căn dặn hoàn toàn là từ đối với mình quan tâm bảo vệ, Trần Viễn đương nhiên sẽ không không biết tốt xấu.

Trần Viễn tiếp lấy nghi hoặc câu hỏi: "Su đệ không biết rõ, ta hiện tại có thứ gì ưu thế?"

Lý su ty cười giải thích nói: "Người sẽ không cho là người chỉ sự tình chi vị, Thủ Tịch Đệ Tử tên chẳng qua là khi qua coi như a?"

Trần Viễn càng thêm không hiểu: "Nhưng ta thật không có cảm thấy những này có làm được cái gì a, chỉ sự tình càng giống là cho các sư trưởng chân chạy truyền lời, về phần cái này Thủ Tịch Đệ Tử danh hào, càng là trừ êm tai lấy ngoài ra không có tác dụng."

"Dùng không ở chỗ này chỗ, " Lý su ty lắc đầu nói tiếp, "Người những kinh nghiệm này thành tựu mỗi một hạng đều sẽ bị kỹ càng ghi chép lại, đợi người ngày sau tiến vào Chủ Tông về sau, cạnh tranh đệ tử thân truyền, Hoàng Pháp đệ tử thậm chí là Chương Môn Đệ Tử lúc, mới sẽ minh bạch những này hư danh phân lượng nặng bao nhiêu."

"Su ty năm đó cũng từng trải qua những này cạnh tranh sao?" Trần Viễn hỏi.

"Đúng vậy a," Lý su ty nhớ lại nói, "ta tu hành thiên phú xem như cực kỳ xuất chúng. Ta Ứng Thiên tông môn quy cực kỳ hà khắc, yêu cầu trong vòng mười năm tu thành Kim Đan, tài năng từ chân truyền đệ tử tấn làm đệ tử thân truyền."

"Mà ta, chỉ dùng bảy năm liền làm đến điểm này, sau đó, coi ta muốn càng tiến một bước cạnh tranh Hoàng Pháp đệ tử lúc, lại gặp tầng nhìn không thấy trở ngại, này trở ngại cũng là khiếm khuyết lãnh đạo mới có thể."

Lý Vi bình tĩnh nhìn lấy Trần Viễn: "Này trở ngại, cũng là thiếu người hôm nay phần này kinh lịch."

"Nếu là sớm biết như thế, ta dĩ vãng tuyệt sẽ không như vậy cầm đầu tu luyện, độc lai độc vãng." Lý su ty trong lời nói có nói không hết hối hận.

Ngay tại Trần Viễn đang nghĩ nên như thế nào khuyên giải Lý su ty thời điểm, thùng xe đột nhiên đột nhiên chấn động, sau đó dừng lại.

Ngoài xe có cái vịt đực cuồng hống tại này gào to: "Núi này là ta mở, cây này là ta trồng..."

Trần Viễn trong lòng khẽ giật mình, không nghĩ tới gặp gỡ thích nghe ngóng cản đường ăn cướp, chỉ là các người khẩu hiệu có thể hay không khác như thế khuôn sáo cũ a?

Ngay tại Trần Viễn ngây người ở giữa, này vịt đực cuồng hống lại nói: "Trong xe người mau chạy ra đây, các đại gia cướp tiền không cướp sắc, mưu tài không sợ mệnh. Các người yên tâm, các đại gia là người tốt..."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Ngô Đạo không cô, có người kế tục

Ngoài xe tắc nhân tại mài đao xoèn xoẹt, Trần Viễn nhưng trong lòng không những không giận mà còn lấy làm mừng.

Chính phát sầu nên như thế nào giải quyết su ty hậm hực chi tình, liền có người hảo tâm cảm kích thức thời đưa tới cửa.

Trần Viễn thành khẩn nhìn lấy Lý sư tỷ nói ra: "Nếu không sư tỷ qua đem bọn này kẻ xấu đuổi đi, đánh người một hồi hậu tâm tình liền sẽ tốt hơn nhiều, không lừa người, ta rất có kinh nghiệm."

Trong xe Cầu Thặng đại nhân nghe lời này, không khỏi hướng càng nơi hẻo lánh địa phương cuộn tròn cuộn tròn thân thể, yên lặng trợn mắt trừng một cái.

Lý sư tỷ hai mắt tỏa ánh sáng, một bộ cảm thấy rất hứng thú bộ dáng, nhưng làm nàng nhắc lên cân mản, hướng ngoài xe dò xét một phen về sau, lại trở nên âm ức đứng lên, trong miệng nói lầm bầm: "Không có tí sức lực nào."

Nhìn sư tỷ không có xuất thủ hào hứng, Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút, xoay người ra xe toa.

Trước xe ngựa vòng roi vào trong hẻm, hẳn là những này bọn cướp trước đó đào xong bấy rập.

Xa phu bị dọa cho phát sợ, sợ hãi rút rè tránh ở một bên, Trần Viễn an ủi vỗ vỗ bả vai hắn, sau đó mới có rãnh hướng đám kia bọn cướp nhìn lại.

Chỉ một cái liếc mắt đảo qua giữa sân, Trần Viễn liền minh Bạch sư tỷ không muốn xuất thủ nguyên nhân.

Chỉ gặp bọn này bọn cướp ước chừng mười bảy mười tám người, phần lớn vớ va vớ vẩn bộ dáng, trừ người cầm đầu, bắt quá là chút thân thể cường kiện chút phẩm nhân a.

Mà bọn này bọn cướp thủ lĩnh lại có chút kỳ quái, đúng là mười lăm mười sáu tuổi choai choai thiếu niên, nhưng lại có luyện khí Tử Trọng tu vi.

Mà cái này thân thể không tầm thường tu vi, chỉ sợ cũng là thiếu niên này tay cầm Sải Dao, không có sợ hãi cản đường cướp bóc lớn nhất ý vào đi.

Chờ hơn nửa ngày mới từ trong xe ngựa chui ra cá nhân đến, mà lại sau khi ra ngoài chỉ lo trái xem phải xem, hồn nhiên không có đem hắn để ở trong lòng, cái này khiến vị thiếu niên kia thủ lĩnh hơi không kiên nhẫn.

Ngưng thần cảm giác một phen, phát hiện trước mặt cái này trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt thanh niên, tựa hồ không có chút nào tu vi tại thân, thiếu niên này thủ lĩnh cũng không khách khí nữa, há miệng uy hiếp nói: "Tranh thủ thời gian, bạc vàng linh thạch, còn có tất cả đáng tiền đồ, vật đều lưu lại cho ta."

"Không phải vậy, đàn ông có thể không ngại cho trên người người mở mấy đầu lỗ hồng."

Thiếu niên này mới mở miệng, Trần Viễn liền đem hắn cùng trước đó cái kia vệt đực cuồng hòng đối đầu hào.

Trần Viễn có chút buồn cười nhìn lấy thiếu niên trước mắt này, nghĩ thầm hẳn Biến Thanh Kỳ cũng tới quá chậm chút đi.

"Ai, tính toán, nhìn người này tám đàn độn bộ dáng, đại gia còn là mình tới lấy đi." Thiếu niên kia nhìn Trần Viễn nửa ngày không có động tĩnh, hơi không kiên nhẫn.

Nhìn lấy thiếu niên kia xách đao đi tới, Trần Viễn hơi hơi nheo mắt lại.

"Phanh" một tiếng, nhân thể rơi xuống đất động tĩnh vang lên, tóe lên một chỗ bụi mù.

Trần Viễn từ giày tường kép bên trong móc ra một tấm lá vàng tử, tiện tay đem này phá hải vẫn đến một bên, công bằng nện vào vừa vừa xuống đất thẳng xui xẻo trên đầu.

Trần Viễn ước lượng lấy trong tay mười mấy lượng tán Bạc vụn, hai mảnh Kim Diệp, còn có một khóa không biết từ chỗ nào rút ra Kim nguyên thần sắc bất thiện: "Liền điểm ấy gia sản, cũng dám học người khác đi ra ngoài ăn cướp?"

Thiếu niên kia thủ lĩnh trong tay còn nắm thật chặt cắt thành hai đoạn Phá Dao, nửa nằm rạp trên mặt đất, thần sắc một mặt mờ mịt. Lúc này nghe lời này, thiếu niên kia khóc không ra nước mắt: "Đại ca, chúng ta là bọn cướp a, là ăn cướp a, cũng không phải đi ra đưa ẩm áp."

Thiếu niên này mới mở miệng, nhất thời hấp dẫn Trần Viễn chú ý, hẳn hướng về kia thiếu niên đi đến, trong miệng hỏi: "Người là nhóm người này thủ lĩnh đúng không, này trên người người dù sao cũng nên có chút đáng tiền đồ, vật đi."

Nhìn lấy đến gần Trần Viễn, thiếu niên kia thần sắc khẩn trương, vội vàng nói: "Đừng, đừng nhúc nhích tay, ta tự mình tới."

Thiếu niên kia bàn tay đến trong vạt áo móc móc sờ sờ, Trần Viễn có phần cảm thấy hứng thú theo dõi hắn động tác, muốn nhìn một chút hẳn có thể hay không cho mình một kinh hi.

Chỉ là đột nhiên, thiếu niên kia thần sắc biến đổi, trong tay giương ra một mảnh xích hồng sắc bụi mù, trong miệng a nói: "Này, nhìn ám khí!"

Trần Viễn đồng tử đột nhiên co rút lại, bận rộn lo lắng nhắm mắt Bế Khí, quay đầu đi, huy động ống tay áo, đem này đồ thăm bụi mù quét trở về.

Lần này thiếu niên kia xem như tự làm tự chịu, ác hồng sắc bụi đem cả người hắn bao phủ bên trong.

"A" một tiếng, phát ra tê tâm liệt phế kêu thảm, thiếu niên kia quần tại Hồng Phấn bên trong thông khổ đầy dất lẫn lộn.

Trần Viễn thần sắc khản trương, bởi vì sợ hãi tiếp xuống xuất hiện chút da thịt hư thối a hoặc là hài cốt Hóa Thủy loại hình buồn nôn hình ảnh, híp nửa mắt vụng trộm dò xét.

Nhưng là quá khứ nửa ngày, thiếu niên kia nhưng dần dần chậm tới.

Trần Viễn tỉ mỉ quan sát lấy thiếu niên kia, gặp hẳn chỉ là hai mắt phiếm hồng, khóe mắt mang nước mắt, trong miệng ngẫu nhiên đánh lấy hắt xì, giống như cũng không có đại sự gì.

Trần Viễn trong lòng hơi động, đến gần mấy bước, hơi hơi buông ra hơi thở, nhất thời ngửi được một cỗ mùi quen thuộc.

Trần Viễn nhìn lấy nằm xuống đất, nước mắt nước mũi tính cả bụi đất cọ mặt mũi tràn đầy thiếu niên, không khỏi nổi lên trận trận nhớ lại, trong lòng cảm thán nói: Kẻ này rất có năm đó ta phong thái a!

Không sai, cái này tràn ngập đồ thẩm bột phấn, chính là Trần Viễn năm đó từng dùng qua lời đại đại sát khí —— bột tiêu cay.

Có lẽ là có điểm giống nhau duyên cớ, Trần Viễn lúc này nhìn thiếu niên này thuận mắt rất nhiều, ngồi xổm ở trước người hẳn hỏi: "Ngươi tên gì, bao lớn niên kỷ?"

Thiếu niên kia đánh lên gặp khó, lại không có bao nhiêu uể oải nhụt chí chí ý, cứng cổ nói: "Đại gia ta đi không đổi tên ngồi không đổi họ, vương tự tại Lão Vương là."

"Về phần niên kỷ, đại gia ta hôm nay sửa lại 13, vốn định sinh nhật xuống núi tìm việc vui, không nghĩ tới lại cầm trong tay các ngươi, thật sự là xúi quẩy."

Nghe được nửa câu đầu lúc, Trần Viễn có chút buồn cười gõ gõ thiếu niên kia đầu: "Ngươi mới bao nhiêu lớn điểm niên kỷ, liền dám tự xưng Lão Vương?"

Đợi nghe được thiếu niên kia nửa câu nói sau lúc, Trần Viễn lại là sững sờ sững sờ.

Lại quan sát tỉ mỉ một phen thiếu niên trước mắt này, Trần Viễn phát hiện phương mới đối với hẳn tuổi là đoán chừng sai.

Có lẽ là lâu dài son đã sinh hoạt, để thiếu niên này khuôn mặt có vẻ hơi thô ráp. Nhưng nhìn kỹ lại, cái kia chưa toát ra gốc râu cằm cái cằm, vẫn là đại khái để lộ ra tuổi của hẳn.

Bất quá, nếu thật như hẳn nói, vừa đây mười ba tuổi lời nói..

Tuy nhiên cái này vương tự tại tại Trần Viễn trước mặt có vẻ hơi không chịu nổi một kích, nhưng hẳn thân tu vi kia lại là thật luyện khí Tứ Trọng, mà lại căn cơ còn có chút kiên cố.

Vừa đây mười ba tuổi luyện khí Tứ Trọng a? Trần Viễn có chút hứng thú, mở miệng hỏi: "Ngươi cái này thân thể tu vi từ đâu tới, sư phụ dạy sao?"

"Từ đâu tới sư phụ, đại gia..." Đông một tiếng lại chịu Trần Viễn một hạt dẻ về sau, vương tự tại rất lợi hại thức thời biến xưng hô, "Ba tháng trước cha nuôi ta sau khi chết, từ hẳn di vật bên trong lật ra vốn Luyện Khí Công Pháp, ta chính là chiếu vào phía trên kia mà luyện."

Trần Viễn đồng tử co rút lại, đột nhiên đưa tay hướng này vương tự tại trong ngực tìm kiếm, móc ra một bản rách tung toé Thư Sách tới.

Dương dương sách trong tay, Trần Viễn hỏi: "Là bản này sao?"

Wương tự tại trên mặt có chút không cam lòng, nhưng bức bách tại Cường Quyền, vẫn là bất đắc dĩ gật gật đầu.

Trần Viễn tạm thời không đếm xỉa tới hẳn, lật xem lên trong tay công pháp tới.

Chỉ là xem phim khác, Trần Viễn liền khép lại Thư Sách, tiện tay ném đến một bên.

Công pháp này chỉ là khắp nơi có thể thấy được hàng thông thường sắc, Trần Viễn không hề để ý.

Ngược lại là thiếu niên trước mắt, gây nên Trần Viễn chớ rất hứng thú: Một bản lại phổ thông bất quá công pháp, vèn vèn ba tháng thời gian tu luyện, không có có danh sư dạy bảo, nhìn cái này quần bách bộ đáng cũng không có khả năng phục qua linh đan gì, nhưng lại có luyện khí bốn tầng không tầm thường tu vi.

Trầm tư một lát, Trần Viễn nhẹ giọng hỏi hướng trước mặt thiếu niên này: "Ta chính là Ứng Thiên tông phân công Thủ Tịch Đệ Tử, ngươi có thể nguyện theo ta tu đạo a?"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Ăn cướp, cướp là nhân tâm

"Ứng Thiên tông? Ta nghe qua cái tên này, tựa hồ rất lợi hại bộ dáng" vương tự tại tán thán nói.

Trần Viễn mang trên mặt rụt rè nụ cười, đã người thiếu niên trước mắt này nghe qua 5 Đại Thánh Địa tên tuổi, vậy liền dễ làm, chắc hẳn một cái son đã thiếu niên đối mặt Ứng Thiên tông triệu hoán, nhất định sẽ mừng rỡ như điên đi.

Chỉ là, cái này nhóc con biểu lộ có vẻ giống như có chút không đúng?

"Bất quá đi này tu đạo lời nói, " vương tự tại dùng sức gãi gãi đầu da, một bộ rất lợi hại phiền não bộ dáng, "Vẫn là quên đi."

Trần Viễn một mặt kinh ngạc, không nghĩ tới sẽ nhận được dạng này trả lời chắc chắn.

Một bên một cái bị Trần Viễn tiện tay đánh ngã, Trang nửa ngày xác chết đại hán, lúc này nghe lời này, cũng như kỳ tích khởi tử hoàn sinh.

Chỉ gặp hán tựa hồ so Trần Viễn còn kinh ngạc hơn, không dám tin hô: "Lão Vương, ngươi điên sao? Đây chính là Ứng Thiên tông!"

"Ta biết, danh môn chính phái nha, " vương tự tại có vẻ hơi bức bối, mũi chân trên mặt đất cọ qua cọ lại, "Nhưng ta nghe nói loại này Đại Phái Môn Quy đều đặc biệt thâm nghiêm, nếu là đi vào, ta về sau còn thế nào ăn cướp a?"

"Đánh... Ăn cướp?" Trần Viễn cùng này giả chết đại hán đồng loạt trợn mắt hốc mồm, không nghĩ tới thiếu niên này cự tuyệt nguyên nhân đã vậy còn quá kỳ hoa.

"Tu Tiên Đắc Đạo thời cơ, chẳng lẽ còn so ra kém ăn cướp loại sự tình này sao?" Trần Viễn nghi hoặc hỏi.

"Nhưng ta là son tặc a, " thiếu niên trả lời đương nhiên, "Ăn cướp vốn chính là ta bản chức."

Trần Viễn im lặng im lặng, lúc đầu hán chỉ là yêu quý thiếu niên này thiên phú, cho nên nhất thời hưng khởi, muốn đem hán mang về môn phái bên trong cực kỳ dạy bảo.

Nhưng bây giờ bị hán như thế một cự tuyệt, ngược lại kích thích Trần Viễn lòng háo thắng, nguyên bản chỉ có năm sáu phân hứng thú, bây giờ lại biến đến vô cùng kiên định.

Ngay tại Trần Viễn đang nghĩ nên như thế nào mở miệng tiếp tục thuyết phục lúc, thiếu niên kia lại đột nhiên mở miệng nói câu: "Tu tiên cầu đạo không có ý gì, bằng không, ngươi dạy ta như thế nào ăn cướp a?"

"Đánh... Ăn cướp?" Trần Viễn lần thứ hai kinh ngạc hỏi ra câu nói này, sau đó hán trông thấy thiếu niên nhìn lấy chính mình nắm lấy bạc Kim Nha tay trái, nhất thời minh bạch.

Trần Viễn trong lòng hơi động, có chủ ý, thần thức cảm thán nói: "Không nghĩ tới ta ẩn tàng đến sâu như vậy, đều bị ngươi phát hiện. Không sai, tu đạo bất quá là ta Nghề Phụ, thực ta am hiểu nhất cũng là ăn cướp."

Bất quá nhìn lấy hai mắt sáng lên thiếu niên, Trần Viễn hợp thời gọi lên một chậu nước lạnh: "Tuy nhiên ngươi nhãn lực không tệ, bất quá cái này kiến thức lại kém mấy phần."

Gặp thiếu niên kia nghe lời này có chút không phục, Trần Viễn tiếp tục nói: "Ăn cướp cảnh giới có thể chia làm Thượng Trung Hạ tam phẩm."

"Ngươi chỗ cho rằng ăn cướp, chỉ là cướp bóc Tài Hóa mà thôi, bất quá là ăn cướp bên trong dưới cùng phẩm."

"Mà cái này ăn cướp trung phẩm cảnh giới, coi trọng đoạt là nhân tâm. Ngươi có thể tưởng tượng, rõ ràng là muốn cướp người khác tiền tài, người kia lại vui mừng hơn hờ hai tay dâng lên sao?"

Vương tự tại bĩu môi, mặt mũi tràn đầy không tin.

Trần Viễn mắt nhìn theo ở phía sau kia hàng Xe ngựa, cũng không có quá nhiều giải thích.

"Về phần cảnh giới tối cao ăn cướp, chính là ngươi chẳng thèm ngó tới tu tiên cầu đạo."

Trần Viễn thanh âm như Thần Chung Mộ Cổ, rung động vương tử tại tâm linh: "Tu đạo, tu là thể gian khí vận, đoạt là thiên địa tạo hóa."

"Cướp tiền Tài Hóa vật, là vì tặc; cướp Thiên Địa Đại Đạo, là vì Tiên!"

Ngay thơ son đã thiếu niên, bị lời nói này đánh cảm xúc bành bãi, nhìn lấy Trần Viễn, kinh động như gặp thiên nhân.

Vương tử tại đang cùng cái kia bảy Ông bạn già lưu luyện chia tay, hần đã quyết ý đi theo Trần Viễn, đi tìm một cái trở thành trên đời lợi hại nhất bọn cướp thời cơ.

Vương tử tại dặn dò: "Ta đi về sau, các ngươi xuống núi ăn cướp lúc, có thể phải cẩn thận nhiều hơn, về sau ta có rảnh liền sẽ trở lại gặp mọi người."

Có vị rằng cửa thiếu một khóa đại hán, e ngại nhìn Trần Viễn liếc một chút, nhỏ giọng nói ra: "Cơ hội khó được, Lão Vương ngươi muốn đi theo này tiểu ca hảo hảo tu luyện, đừng quên chúng ta những lão gia hỏa này liền tốt."

"Về phần ăn cướp việc này, thực chúng ta đã sớm không có ý định làm,

Tại trong rừng nuôi chút đặc sản miền núi đánh chút dã hàng rất tốt, liền liền lần này, cũng là nhìn ngươi qua sinh nhật, chúng ta không muốn bác ngươi hào hứng a..."

Ngồi tại trong xe vương tử tại thần sắc buồn bực, rất là vì chính mình Ông bạn già nhóm, không thể kế thừa chính mình tâm chí mà cảm thấy tiếc nuối.

Hơn nửa ngày hần mới chậm tới tâm tình, đánh giá cái này liệt thật dài đội xe, hỏi: "Ai, chúng ta cái này muốn đi chỗ nào a?"

Trần Viễn mỉm cười nhìn cái này bị chính mình gạt đến dê con, vung tay lên, hào khí vân thiên nói ra: "Còn có thể làm gì, đương nhiên là đi đoạt tiền đoạt địa bản."

Luyện Linh môn, bên trong mật thất.

"Đều an bài thỏa đáng sao?"

"Bẩm chương môn, theo Âm Tử hồi âm, Bộ gia phái ra nhân thủ đều đã an cắm đi vào, hiện tại vạn sự sẵn sàng, chỉ đợi sau ba ngày phát động."

"Về phần Vân Mộng Trạch, hiện tại đã loạn đứng lên, chắc hẳn hội ngăn chặn Ứng Thiên tông, để bên kia sút đầu mẻ trán một trận."

Phùng một mình nhìn lấy chính mình Nhạc Phụ, không hiểu vì cái gì mỗi lần thương lượng mưu đồ bí mật thời điểm, cũng nên trốn đến cái này trong phòng tối tới.

Chẳng lẽ là dạng này hội càng có cảm giác an toàn chút à, Phùng Thiếu Chương Môn nhin không được trong lòng oán thầm nói.

Ứng Thiên tông hai mươi bảy phân công, đỉnh núi bên trong đại điện.

Sáu âm thanh chuông vang về sau, phân công bên trong cao tầng đều hội tụ một đường.

Lăng Đạo Tôn một mặt khó chịu nhìn chăm chăm bên trong hai vị trưởng lão: "Lần trước Vân Mộng Trạch sau khi khảo hạch, ta từng phân phó hai người các ngươi tiến đến trong điều tra nội tình."

"Lúc ấy các ngươi cho bản tôn hồi phục là, bởi vì Vân Mộng Trạch bên trong linh khí so sánh trước kia trở nên mỏng manh, dẫn đến lấy linh khí làm thức ăn Phệ Linh trùng đại lượng diệt tuyệt, tiếp theo sản sinh Phệ Linh trùng mỏng mỏng bụi bụi chìm nhao nhao chết đói, một hệ liệt phản ứng dây chuyền dưới, cuối cùng dẫn đến Vân Mộng Trạch lần kia bạo động?"

Hai tên không biết làm sao trưởng lão, vô tội nháy mắt, gật gật đầu.

Lăng Đạo Tôn từng bước ép sát: "Sau đó các ngươi từng nói, lần kia bạo động Trung Trạch bên trong Hoàng Thú đại lượng tử vong, toàn bộ Vân Mộng Trạch lại khôi phục một loại nào đó vì diệu thăng bằng, chỉ ít trong vòng mười năm không ngờ xảy ra chuyện?"

Hai tên trưởng lão càng thêm nghi hoặc, hai người liếc nhau, bên trong một vị trưởng lão mở miệng dò hỏi: "Thật là như thế, không biết chương môn..."

"Mười năm? Đến bây giờ đầy một tháng sao?" Lăng Đạo Tôn cầm trong tay một phần báo cáo, hung hăng vung ra mặt đất, lạnh giọng nói nói, "Vân Mộng Trạch phụ cận trú điểm hôm nay đưa tới báo cáo, Vân Mộng Trạch Hoàng Thú bạo động, hiện đã tạo thành xung quanh Thôn Trần bách tính đại lượng thương vong."

Nói xong lời này, Lăng Đạo Tôn không tiếp tục để ý hai vị kia thất hồn lạc phách trưởng lão, nhìn chung quanh trong điện mọi người, nghiêm nghị phân phó nói: "Kể từ hôm nay, tất cả mọi người nghỉ ngơi hủy bỏ, toàn thể đến trạch một bên đóng giữ, thẳng đến bạo loạn lắng lại mới thôi."

"Đứng."

Mọi người lẫm nhẫm nghe lệnh, cùng kêu lên hô ứng.

Xe ngựa lao đảo, tí tách một đường tiến lên.

Trong xe, một mảnh hoan thanh tiếu ngữ.

"Nói như vậy, cha nuôi người là tại một lần cướp bóc lúc, đem nhằm đựng ở trong hộp người cho xông về phía trước núi?" Trần Viễn hiếu kỳ hỏi.

"Đúng vậy a," vương tự tại gật gật đầu, "Chờ cha nuôi ta về sau muốn đem ta còn trở về lúc, này bị cướp Xe ngựa sớm đã không có bóng dáng. Cho nên chỉ cần làm sai lại ra kết quả ngoài ý muốn coi ta là nhi tử nuôi."

"Là như thế này a, " Trần Viễn nâng cằm lên, hơi nghi hoặc một chút, "Như vậy là vì cái gì, bọn họ đều gọi người lão vương đâu?"

Trần Viễn vừa dứt lời, co lại ở một bên ngủ gật Cầu Thặng đại nhân đột nhiên giật mình, sau đó, Trần Viễn cũng cảm giác được chút dị dạng, đưa tay che đang muốn mở miệng vương tự tại, làm im lặng thủ thế.

Ba hơi về sau, Trần Viễn nhảy cảm bắt được, cực nhỏ lách cách âm thanh tại trần xe vang lên.

Trần Viễn chỉ chỉ trần xe, hướng phía không rõ ràng cho lắm vương tự tại so cái khẩu hình: "Có người!"

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Từ thủ túc tương tàn đến tương thân tương ái

Trần Viễn hướng Lý sư tỷ nháy mắt, nàng ngẫm hiểu gật gật đầu.

Trần Viễn chậm tay chậm vron hướng cản màn, Lý sư tỷ cũng nhắc lên tu vi kéo căng thân thể chuẩn bị sẵn sàng.

Vương tự tại bị xe bên trong đột nhiên trở nên ngưng trọng bầu không khí, làm cho có chút khẩn trương, thờ mạnh cũng không dám một tiếng.

Ngay tại cái này vô thanh vô tức, Trần Viễn đầu ngón tay chạm đến cản màn, lần nữa hướng Lý Vi ý chào một cái về sau, Trần Viễn đột nhiên xốc lên cản màn.

Cùng thời khắc đó, Lý Vi thân thể co rụt lại, đã từ cửa sổ xe bên trong chui ra qua, vọt hướng trần xe.

Lý sư tỷ người còn trên không trung thời điểm, đã "Vụt" một tiếng, trường kiếm ra khỏi vỏ.

Trong xe Trần Viễn vĩnh tai nghe động tĩnh, trong lòng làm việc tốt có không hài ra đi tiếp ứng chuẩn bị.

Chỉ là nghe được động tĩnh tựa hồ có chút kỳ quái..

"Đặng" một tiếng, đây là sư tỷ rơi vào trần xe thanh âm.

"Người nào?" Đây là sư tỷ tại mở miệng chất vấn.

"A, tại sao là người?" Lời này nghe liền có chút kỳ quái.

Trần Viễn nghi hoặc ở giữa, cũng thò người ra nhảy đến trần xe, đưa mắt ở giữa nhìn thấy sư tỷ chính cầm kiếm gác ở này khách không mời mà đến cái cổ.

Trần Viễn tập trung nhìn vào, không khỏi cười ra tiếng, không nghĩ tới cái kia một mặt mòng bức thẳng xui xẻo lại là tô trước nam Tô hoàng tử.

"Người làm sao tại cái này?" Trần Viễn cũng không nhịn được câu hỏi.

Lúc này Lý sư tỷ cũng đã thu bội kiếm, mắt nhìn Trần Viễn hai người, lắc đầu, quay người trở lại trong xe.

Tô hoàng tử lúc này mới thở dài một hơi, lòng còn sợ hãi nói ra: "Còn tưởng rằng là người nào ở đây thiết hạ mai phục, chuẩn bị mưu hại tại ta đây."

Trần Viễn xem thường liếc hắt một cái: "Người có thấy cái nào kỳ hoa là đem mai phục thiết lập tại Xe ngựa trần xe sao?"

Ách, Tô hoàng tử nhất thời bị nghẹn đến nói không ra lời.

Qua thật lâu, Tô hoàng tử giống là nhớ tới cái gì, hướng Trần Viễn giải thích nói: "Cũng không phải ta lười biếng a, Văn hơi thở văn bản ta vẫn luôn có tại phá giải, chỉ là lần này xác thực có việc, mới không thể không trước buông xuống mấy ngày."

Sau đó thời gian, Tô hoàng tử cho Trần Viễn giải thích hẩn xuất hiện ở đây nguyên nhân.

Hai ngày trước, Tô hoàng tử tiếp vào Đại Hoàng Huynh phái người truyền đến tin tức, hi vọng hẩn có thể tham gia ba ngày sau Phù Phong Quốc Thái tử sắc phong nghi thức.

Tô hoàng tử nhận được tin tức về sau, từng qua đi tìm Trần Viễn, muốn nói với hẩn Văn hơi thở văn bản phá giải trước tạm hoãn mấy ngày.

Có thể về sau qua mới phát hiện, Trần Viễn đã trước hẩn một bước cách mở sơn môn.

Chờ đến hôm nay lúc, Tô hoàng tử tính toán thời gian không sai biệt lắm, thế là Ly Sơn môn ngự kiếm mà đi, chỉ là bay ở đây, tu vi lại có chút không xong.

Đang muốn tìm một chỗ nghỉ chân lúc, Tô hoàng tử nhìn thấy cái này đoàn tàu đội.

Tính toán khoảng cách, cách Phong Gian thành cũng không xa, Tô hoàng tử liền lên dựng cái đi nhờ xe chủ ý.

Chỉ là không nghĩ tới lại vừa vận dụng phải Trần Viễn một hàng.

"Lý Giáo Tập làm sao cùng với người?" Tô hoàng tử hiếu kỳ hỏi, hẩn đối một cái dạy bọn họ một năm thuật pháp nữ giáo tập ấn tượng rất sâu sắc.

"Ai, chúng ta đứng tại cái này làm nhảm cái gì việc nhà a, " Trần Viễn chỉ chỉ trên trời bóng mắt thái dương, "Tiên tiến trong xe rồi nói sau."

Trần Viễn dẫn đầu tiến vào thùng xe, Tô hoàng tử vô ý thức theo sau lưng, có thể lâm đi vào trước, hẩn lại đột nhiên dừng bước, sắc mặt cũng lạnh xuống tới.

Trần Viễn các loại nửa ngày không thấy Tô hoàng tử tiến đến, vén rèm cửa lên, nghi hoặc hỏi: "Làm sao?"

Tô hoàng tử chỉ Trần Viễn, nghĩ đến vừa rồi Lý Giáo Tập, một mặt không thể tin: "Người, các người cô nam quả nữ, thế mà cùng chỗ một xe?"

"Không có a, " Trần Viễn đem rèm hoàn toàn xốc lên, chỉ sau lưng Tiểu Vương nói nói, " cái này còn có một cái đây."

Tô hoàng tử nhìn lấy toát ra đầu, thần sắc khẽ giật mình, sau đó tức giận nói: "Hai nam một nữ cũng không được, không thân chẳng quen, có thể nào không nói nam nữ đại phòng?"

"Còn có loại thuyết pháp này sao?" Trần Viễn có chút buồn bực, nhìn về phía trong xe hai người bọn họ.

Lý sư tỷ tùy tiện tính tình,

Này sẽ để ý bực này Tiểu Tiết.

Về phần sơn dã xuất thân vương tự tại, càng là nháy mắt, một mặt vô tội.

Mà Trần Viễn chính mình, đã sớm thói quen tàu điện ngầm bên trong, không phân biệt nam nữ bị chen lấn cá Sardinella (cá trích) chổng chất cảnh tượng, chưa từng nghĩ đến cái này vừa ra.

Chỉ là tại Tô hoàng tử vậy người thập ác bất xá, người tội lớn lao chỗ này ánh mắt lên án bên trong, Trần Viễn vẫn là bất đắc dĩ thỏa hiệp.

Không thèm để ý cười trên nỗi đau của người khác Cầu Thặng, Trần Viễn lôi kéo vương tự tại, ịu xiú đầu ịu xiú não theo Tô hoàng tử, qua đến trần xe.

Đi hai người, trong xe không gian nhất thời rất nhiều.

Cầu Thặng đại nhân mở ra thân thể, cảm thụ được trận này trận ý lạnh, sáng khoái đuổi người một cái.

Có thể chỉ qua đến một lát, màn cửa lại bị người xốc lên.

Trần Viễn đối Lý sư tỷ thật có lỗi cười cười, nói ra: "Không có ý tứ, còn quên cái công."

Nói xong, Trần Viễn không để ý tới Cầu Thặng liều chết giãy dụa, đưa tay đưa nó cũng xách ra ngoài.

Trời nắng chang chang, ba người một chó xếp bằng ở trần xe, tư vị kia đặc biệt a-xít thoải mái.

Ở giữa, Tô hoàng tử hỏi vương tự tại lai lịch.

Trần Viễn thuận miệng đáp: "Người nói Tiểu Vương a, hẳn là ta mới thu đồ đệ."

"Mới không phải, " vương tự tại nghe xong lời này không vui, "Trên núi những đại nhân kia không có một cái là đối thủ của ta, cho nên đều gọi ta Lão Vương."

Trần Viễn nhưng gật gật đầu, giờ mới hiểu được Lão Vương xưng hô này lai lịch, đại khái là theo phổ phường Bộn côn đồ xưng hô lão đại không kém bao nhiêu đâu.

Bất quá Trần Viễn cũng không thêm để ý, tiện tay vỗ vỗ Tiểu Vương phía sau lưng lấy đó an ủi, giới thiệu với hắn lên Tô hoàng tử tới.

Khi vương tự tại biết trước mặt vị này, lại là vị sống sờ sờ Hoàng Tử về sau, ánh mắt sáng ngời có phần cảm thấy hứng thú.

Tô hoàng tử bị cái kia nóng rực ánh mắt chăm chăm đến có chút không chịu đựng nổi, nghi nói: "Có vấn đề gì không?"

"Vấn đề nhưng là không, " vương tự tại thở dài một hơi, "Chỉ là có chút tiếc nuối, năm đó ăn cướp lúc, làm sao không có gặp được người như thế chỉ dè béo đây."

Trần Viễn nghe được sững sờ, không chút do dự thường cái này tiện nghi đồ đệ một hạt dẻ: "Người gốc a, nếu là hắn tu đạo có thành tựu sau bị các người ăn cướp, dễ như trở bàn tay cũng có thể diệt toàn bộ các người."

"Mà nếu là tu đạo trước đó, thân là Nhất Quốc Hoàng Tử lại bị dây nịt tặc cho kiếp, này Vương Quốc đại quân há không tới tấp chuông đã lái tới."

"Này cũng khó mà nói, " Tô hoàng tử lắc đầu, cười khổ nói, "Nếu là tu đạo trước đó lời nói, chỉ ít ta đại ca nhất định sẽ thật cao hứng nghe được ta bị son tặc giết chết tin tức."

"Đại ca, Đại Hoàng Tử, cũng là lần này được sắc phong làm Thái Tử cái kia?" Trần Viễn hỏi.

Tô hoàng tử gật gật đầu.

Trần Viễn có chút không rõ: "Đã đều như vậy, vậy người còn ba ba chạy đi tham gia hắn buổi lễ?"

Tô hoàng tử giải thích nói: "Từ nhỏ Phụ Hoàng liền đối ta có chút yêu thích, chỉ là như vậy vừa đến, khó tránh khỏi liền dẫn phát Hoàng huynh đối ta cừu thị."

"Bất quá về sau, coi ta tuyên bố đem nhất tâm cầu đạo, vô ý tại hoàng vị về sau, ta cùng Đại Hoàng huynh quan hệ liền hòa hoãn rất nhiều."

"Chờ ta tiến Ưng Thiên tông về sau, ta Hòa Hoàng huynh càng là một tuần một tin, đúng là so thế gian phần lớn huynh đệ quan hệ còn tốt hơn."

Lời nói ở đây, Tô hoàng tử một tiếng cười khẽ, tựa hồ rất nhiều cảm thán: "Thế gian này vạn vật vạn sự, nhất là chữ lợi động nhân tâm, nhất là nghĩa tự mê người mất..."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 100: Này đoạn nghĩ lại mà kinh chuyện cũ

Trần Viễn vươn tay ra tại Tô hoàng tử trên đầu xoa xoa, thẳng đến đem hắn này cẩn thận tỉ mỉ tóc vuốt thành ổ gà, lúc này mới vừa lòng thỏa ý ngừng

tay tới.

"Người nói người, không lớn điểm niên kỷ, này đến nhiều như vậy xuân đau thu buồn thôn thức cảm thán?" Trần Viễn lão khí hoành thu mở miệng dạy dỗ, hồn nhiên quên chính mình cũng liền không đến hai mươi năm kỷ.

Tô hoàng tử một thanh mở ra Trần Viễn tác quái đại thủ, sắc mặt có phần không phục.

"A, " Trần Viễn khẽ cười một tiếng, "Cũng không phải là cái gì lợi a nghĩa, để đại ca người có hành động như vậy, mà chính là đại ca người từ đầu tới đuôi cũng không phải là người tốt!"

"Ta đến hỏi một chút người, giả thiết người không có rời nhà cầu đạo, mà là tiếp tục lưu tại Phù Phong trong nước làm người Hoàng Tử, như vậy người còn có thể sống đến hôm nay sao?" Trần Viễn chất vấn.

Tô hoàng tử không phản bác được, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ.

"Ta hỏi lại người, tiến vào Ứng Thiên tông về sau, đại ca người thật sự là lương tâm phát hiện, cho nên mới đổi người thái độ chuyển biến tốt đẹp?"

Gặp Tô hoàng tử không có trả lời, Trần Viễn không lưu tình chút nào bỏ đao nói: "Chỉ sợ chỉ là bởi vì Phù Phong việc lớn quốc gia Ứng Thiên tông thế lực phạm vi, cho nên đại ca người mới có thể tận lực kết giao người cái này cường viện, để cầu hoàng vị vững chắc a?"

"Đừng nói, " Tô hoàng tử thờ dài, "Dù cho biết thì phải làm thế nào đây? Vô luận như thế nào, như bây giờ tình huống, dù sao cũng so thủ túc tương tàn thắng qua gấp trăm lần đi."

Trần Viễn gật gật đầu, cảm thán nói: "Cho nên nói, là vô tình nhất Đế Vương Gia a..."

Vương tự tại tuổi còn nhỏ kinh lịch lại ít, đến không có Trần Viễn hai người cái này rất nhiều cảm khái, hẳn chỉ là thay Tô hoàng tử cảm thấy có chút tiếc nuối: "Nghe nói làm hoàng đế liền có thể cưới mấy ngàn cái lão bà, Tô sư thúc người cứ như vậy từ bỏ, không cảm thấy đáng tiếc sao?"

Phân biệt rõ hạ mệnh ba, Tiểu Vương tựa hồ tại mặc sức tương tượng hậu cung ba ngàn là cái gì cảnh tượng, tiếc hận nói: "Nếu là ta lời nói, cái này hoàng vị, làm sao cũng phải đoạt đoạt một đoạt a. Đã người đại ca đổi người vô tình, chúng ta cũng có thể đổi với hắn Vô Nghĩa, vượt lên trước giết chết hẳn không là được?"

"Chỗ nào truyền mấy ngàn cái lão bà, " Tô hoàng tử cười mắng một tiếng, "Phụ hoàng ta sở hữu Phi Tử cộng lại cũng bất quá mười mấy người mà thôi..."

"Về phần Đại Hoàng Huynh, khi lúc mặc dù cùng ta không hợp nhau, bất quá cũng còn chưa tới sinh tử tương hướng cấp độ, huống hồ, ta không muốn kế thừa hoàng vị, lựa chọn rời nhà cầu đạo, cũng không hoàn toàn là bởi vì hắn."

Lần này Trần Viễn đến hứng thú, hiếu kỳ hỏi: "Này đến là nguyên nhân gì?"

Tô hoàng tử áp ứng, nhìn trái phải mà nói hẳn.

Tô hoàng tử càng là lần này làm dáng, càng là dẫn phát Trần Viễn Tiểu Vương hai người hứng thú.

Sau cùng, không chịu nổi hai người liên thanh thúc giục, Tô hoàng tử rốt cục sắc mặt đỏ bừng nói ra nguyên nhân.

"Ta là nghe người ta nói, tu tiên cầu đạo về sau, liền coi là nửa cái người xuất gia, liền có thể không cần kết hôn cưới vợ."

Trần Viễn Tiểu Vương hai người nghe được trợn mắt hốc mồm, vụn vụn không nghĩ đến Tô hoàng tử lý do lại là cái này.

"Không cần lấy vợ sinh con... Khó nói, " Trần Viễn một mặt không khỏi kinh hãi, "Người ưa thích lại là nam nhân?"

"Không phải không phải, " Tô hoàng tử vội vàng khoát tay, gấp đến độ vô đầu bút tai, "Thật sự là nữ nhân thật đáng sợ."

"Đáng sợ?" Vậy mà dùng đáng sợ loại này từ ngữ, để hình dung ôn nhu khả ái đảm nữ hài tử, Trần Viễn cảm thấy Tô hoàng tử nhất định là bệnh không nhẹ.

Gặp Trần Viễn hai người một mặt hoài nghi thần sắc, Tô hoàng tử nhần nhần nhí nhí giải thích lên nguyên nhân: "Tại ta mười ba tuổi năm đó, có lúc trời tối lúc đầu ngủ ngon tốt, có thể lúc nửa đêm đột, lại có cái thị nữ vụng trộm ẩn vào ta tấm cung."

"Thị nữ kia tóc tai bù xù hai mắt đỏ bừng, thở hổn hển nói cái gì đó để cho ta muốn nàng loại hình ăn nói khủng khiếp, đem ta ép đến dưới thân, cưỡng ép muốn cỡi quần của ta..."

Không nghĩ tới vậy mà có thể nghe được dạng này kinh bạo bất quái, Trần Viễn ánh mắt sáng đến kinh người, liên thanh thúc giục nói: "Sau đó thì sao, nàng đem người thế nào?"

"Sau đó ta liền liều mạng giãy dụa lớn tiếng kêu gọi, về sau ta thị vệ rốt cục phát hiện dị thường, liền đem thị nữ kia đuổi đi ra."

"Về sau,

Ta liền nắn nỉ Mẫu Hậu đem ta trong phủ thị nữ Vũ già tất cả đều đổi thành nam, nếu không lời nói, ban đêm căn bản là vô pháp chìm vào giấc ngủ."

"Cát." Trần Viễn Tiểu Vương hai người, không nghĩ tới cổ sự kết cục như vậy đầu voi đuôi chuột, đồng thanh khinh bỉ một phen.

"Thật sự là lãng phí a, " vương tự tại thản nhiên nói, " người là Hoàng Tử a, lại không cần phụ trách, sợ cái gì kình."

"Người biết cái gì?" Tô hoàng tử phản bác nói, " ta lúc ấy đã có một chút tu vi, lại như cũ bị tay trái gà không chặt thị nữ áp chế đến phản kháng không thể."

Mặt, Tô hoàng tử cảm thán nói: "Nữ nhân loại sinh vật này, ban ngày lúc còn tốt, trời vừa tối, liền trở nên quá kinh khủng..."

Thật không nghĩ đến, lời nói này lại không cẩn thận chọc tới một cái không thể trên vào người.

Tô hoàng tử vừa dứt lời, chỉ nghe "Xùy" một tiếng, một chi mũi kiếm đột nhiên đâm rách trần xe tám ván gỗ, nhàn nhạt vào Tô hoàng tử bờ mông.

Tô hoàng tử bị cả kinh nhảy lên một cái, tùy theo mà tới nghe đến trong xe truyền đến Lý Giáo Tập yêu kiều: "Uy, muốn chết đi người?"

Trần Viễn hai người bọn họ một chốc, đầu tiên là sửng sốt, sau đó bỏ đá xuống giếng cất tiếng cười to.

Ngay tại cái này hoan thanh tiểu ngữ bên trong, Phong Gian thành càng ngày càng gần.

Lý sư tỷ một kiếm kia, ra tay rất lợi hại có chừng mực, Tô hoàng tử vền vẹn bị đâm rách da da, liền vết thương da thịt cũng không tính được.

Có lẽ là chia sẻ khó mà mở miệng xấu hổ kinh lịch, Tô hoàng tử tuy nhiên bị Trần Viễn bọn họ tốt một trận giễu cợt, lại không khỏi diệu đối Trần Viễn bọn họ sinh ra mấy phần lòng thân cận, liền liền trước kia bởi vì xuất thân kinh lịch khác biệt mà tồn tại một chút ngăn cách, cũng đều biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này, Tô hoàng tử đang cho Trần Viễn bọn họ giới thiệu Phong Gian thành đặc thù Nhân Văn phong tình.

"Người nói là, nữ tử không cấm, ngược lại là nam tử thái dương muốn cấm đo hoa tươi?" Trần Viễn kinh ngạc nói.

"Ừm, bất quá chúng ta là xưng là tâm hoa, thường thường là có thân phận người tài năng..."

Tô hoàng tử chính xác thả ở giữa, lại bị tiểu đột nhiên vương cắt ngang, hần lòi kéo Trần Viễn, chỉ về đằng trước nói ra: "Các người nhìn."

Trần Viễn quay đầu nhìn lại, phát hiện phía trước bị một đội binh sĩ ngăn lại đường đi.

Trần Viễn còn đang nghi hoặc, nghe được phía trước có loáng thoáng thanh âm truyền đến: "Ta đợi phụng mệnh kiểm bắt đào phạm, hi vọng mọi người giúp cho phối hợp..."

Trần Viễn chặc chặc cảm thán vài tiếng, nhìn lấy Tô hoàng tử nói ra: "Xem ra các người cái này trị an không ra thế nào giọt a."

Này đội binh sĩ kiểm tra tốc độ rất nhanh, không bao lâu, liền tới đến Trần Viễn trước mặt bọn hắn.

A, Trần Viễn trong lòng hơi động, cái này đội binh lính tu vi rất là bất phàm a.

Dẫn đầu tướng lĩnh liếc một chút liền chú ý tới Trần Viễn bọn người, dù sao cái này Đại Hạ Thiên ở tại trần xe phơi nắng kỳ hoa cũng không thấy nhiều.

Này tướng lĩnh có chút buồn cười đáp lời nói: "Xem ra, chư vị hào hứng không tẻ a."

Nhìn qua này tướng lĩnh nhìn lấy nhóm người mình, phảng phất là nhìn thấy ngu ngốc ánh mắt, Trần Viễn có chút xấu hổ, lúng ta lúng túng giải thích nói: "Cái kia, trong xe có chút buồn bức, đi ra hít thở không khí..."

Này tướng lĩnh cười lắc đầu, phụ cận mấy bước, còn đợi lại trên chốc vài câu, lại đột nhiên từ khía cạnh nhìn thấy ngồi sau lưng Trần Viễn Tô hoàng tử.

Này tướng lĩnh dừng chân lại, đồng tử co rút lại, đột nhiên nghiêm nghị nói: "Động thủ!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Chương 101: Hàng xếp hàng, gặp phải sét đánh

Này tướng lĩnh "Đốt" một tiếng, quát như sấm mùa xuân, một thanh phi kiếm lặng yên hiển hiện, giống như Du Long Ngự Không, vòng qua Trần Viễn, không chút nào dây dưa dài dòng thẳng đến Tô hoàng tử yếu hại.

Ngay tại này tướng lĩnh đột nhiên dừng chân lại lúc, Trần Viễn liền đã ần ần cảm giác có chút không đúng.

Chờ kiếm này đánh tới, Trần Viễn phản ứng cấp tốc, trong nháy mắt đánh giá ra chưa Trúc Cơ Tô hoàng tử tuyệt đối không thể ngăn lại một kiếm này.

Trần Viễn cánh tay trái hướng (về) sau vung đi, đem Tô hoàng tử theo ngã xuống đất, tay phải đột nhiên một chương vỡ ra, muốn cải biến cái này đột nhiên tới một kiếm quỹ tích tiến lên.

Trần Viễn phản ứng đã đầy đủ nhanh, nhưng nhanh hơn hẳn là lịch luyện phong phú Lý sư tỷ.

Trong xe Lý sư tỷ nguyên bản tại du dương từ đang nhắm mắt dưỡng thần, nhưng lại tại này tướng lĩnh phi kiếm chưa ra, vừa hiển lộ sát khí lúc, nàng liền có phản ứng.

Kim Đan Kỳ Cường Đại Tu Vi phun ra ngoài, vền vền hiển lộ khí tức liền đem toàn bộ thùng xe chấn động đến tứ phân ngũ liệt.

Trần xe Trần Viễn bọn người thuận thế rơi xuống, khó khăn lắm tránh thoát chuỗi này trí mạng phi kiếm.

Lý Vi từ một mảnh căn bã mảnh vụn bên trong đứng lên, hiện ra Trần Viễn trước kia chưa bao giờ thấy qua một mặt.

Chỉ gặp Lý sư tỷ mặt hồng ngâm sưng, thần sắc lạnh lùng vô cùng, tức âm thanh hỏi: "Các người ý gì?"

Như gặp được là tâm thường địch nhân, Lý sư tỷ đã sớm không nói một lời rút kiếm tương hướng.

Có thể những người trước mắt này ăn mặc lại là Phù Phong Quốc Quân sĩ phục sức, mặc kệ là cân nhắc đến Phù Phong nước cùng Ứng Thiên tông quan hệ, vẫn là cân nhắc đến Tô hoàng tử thân phận, Lý Vi đều cảm thấy có cần phải hỏi nhiều vài câu.

Đối mặt Lý Vi tra hỏi, này tướng lĩnh thần tình trên mặt âm tình bất định, theo hần đạt được tình báo, mục tiêu vền vền cái luyện khí bát cửu trọng tiểu tử a.

Vốn đến chính mình những này thủ hạ cũng đủ để vây giết hần, có thể lên đầu vì vạ vô nhất thất, vẫn là phải ra Trúc Cơ hậu kỳ chính mình tới áp trận.

Phát hiện mục tiêu về sau, bên cạnh hần nhưng lại có mấy người khác, bất quá nhìn niên kỷ hần là hần sư huynh đệ loại hình nhân vật, tuy nhiên trước mắt một người tu vi để cho mình có chút nhìn không thấu, nhưng cái này đem linh vẫn là có đầy đủ nắm chắc xử lý mục tiêu hoàn thành nhiệm vụ.

Có thể ai có thể nghĩ đến, cái này trong xe, vậy mà ẩn tàng một cái chính mình hoàn toàn chưa từng cảm giác được đại cao thủ?

Suy nghĩ tuy nhiều, cũng bất quá là tại tốc độ ánh sáng trong một ý niệm, nhớ tới kết thúc không thành nhiệm vụ sau khi trở về kết quả bi thảm, cái này đem linh quyết tâm trong lòng, có quyết định.

Chỉ gặp hần mặt mũi tràn đầy dữ tợn, hô a nói: "Ta ngăn chặn nàng, các người nhanh chóng động thủ!"

Sau đó hần đứng là xả thân nhào lên, thề sống chết muốn cuốn lấy Lý Vi.

Này bảy tám tên binh sĩ cách ăn mặc người, lúc này không chần chờ nữa, vòng qua Lý Vi, hướng phía sau Tô hoàng tử bọn người vây giết mà đi.

Lý Vi cười lạnh liên tục, trong lòng nổi lên khinh thường chi ý: Một cái chi là Trúc Cơ liền muốn đem ta cuốn lấy, không khỏi cũng quá mức ngây thơ.

Lý sư tỷ một kiếm giữa trời, phân hóa ra bảy tám đạo kiếm khí, muốn đem những binh sĩ kia toàn bộ ngăn lại.

Nhưng vào lúc này, này tướng lĩnh đột nhiên Lệ Khiếu một tiếng, thất khiếu bên trong tinh huyết dâng trào, đúng là thiêu đốt tánh mạng tu vi, đem Lý Vi công kích toàn bộ đỡ được.

Sau đó, càng không để ý tự thân thương thế, một bộ lấy mạng đổi mạng tư thế, đem Lý Vi gắt gao quán tại nguyên chỗ.

Lý sư tỷ đôi mi thanh tú cau lại, liếc mắt qua, đánh giá ra bảy người kia tu vi, nhớ tới đằng sau còn có Trần Viễn tại này, thoảng qua yên lòng, kiên nhẫn cùng cái này đem linh lượn vòng.

Trần Viễn Tô hoàng tử hai người cũng không có chút nào về sợ hãi, lúc này thấy địch nhân nhào lên, nhìn nhau cười một tiếng, lại là nhớ tới ngày đó tại Vân Mộng Trạch kẻ vai chiến đấu lúc tình cảnh.

"Biện pháp cũ, bắt quá lần này đổi ta đến ngăn chặn địch nhân" Trần Viễn giọng nói nhẹ nhàng.

Tô hoàng tử ngẫm hiểu, gật gù đầu, lui lại một bước, bắt đầu bố trí xuống trận pháp.

Ở bên vương tự tại nóng lòng muốn thử, lại bị Trần Viễn đột nhiên một chương võ đi: "Tiểu hài tử xem nào nhiệt gì, đi một bên chơi."

Đón địch nhân, Trần Viễn bạo ngược một kiếm chém ra, mũi kiếm sở hướng phân hóa ra sáu đầu Hòa Long, phân biệt cuốn lấy bên trong sáu người, sau đó thể đi không giảm kiếm khí đem còn lại người kia làm cho một cái nhảy nghiêng.

Đúng lúc rơi vào Tô hoàng tử trong trận.

Không có chút nào phòng bị phía dưới, rơi vào một cái chuẩn bị sẵn sàng Trận Pháp Sư trong tay, là một loại như thế nào thể nghiệm, chắc hẳn vị này không may binh sĩ trong lòng có khắc sâu trải nghiệm.

Rõ ràng bắt quá là mấy khối Trận Bàn vội vàng bỏ thành Phương Thốn Chi Địa, dãi hấn rơi vào trong trận về sau, lại biến thành vụ khí tràn ngập bao la Hoang Nguyên.

Mà thỉnh thoảng rơi xuống Lôi Đình Thiểm Điện, cũng làm cho hấn vô pháp bình tĩnh lại cảm giác linh khí mạch lạc phân biệt Sinh môn phương vị.

Đây chính là Tô hoàng tử gần đây học được, đem Mê Tung Trận cùng Ngũ Lôi trận kết hợp lại trận pháp.

Càng thêm quá phận là, bên kia Trần Viễn còn thỉnh thoảng tranh thủ lúc rảnh rồi bỏ tới một đạo kiếm quang, càng là làm cho trong trận người sút đầu mê trận.

Những binh sĩ này cách ăn mặc địch nhân bắt quá là luyện khí bất cửu trọng tu vi, bọn họ xông lại lúc, thật không nghĩ đến nơi này còn giấu một người Trúc Cơ Kỳ đại cao thủ, lúc này bị Trần Viễn lấy một địch sáu, không thoát thân nổi.

Mà đúng lúc này, rơi vào trong trận cái kia thẳng xui xẻo, tâm hoảng ý loạn phía dưới, nhất thời sơ sẩy, bị một đạo Tử Lôi vào đầu bỏ vừa vặn, nhất thời hồn phi phách tán.

Trần Viễn thấy được rõ ràng, sáu đầu Hòa Long Đấu Chuyển đồng thời đánh úp về phía một người, làm cho hấn chặt vật trở ra, chỉ bắt quá này lui phương hướng..

Trần Viễn mặt chứa ý cười, trong miệng hô: "Kế tiếp đến lạc, chuẩn bị kỹ càng tiếp khách."

Như vậy thiêu đốt tinh huyết lại có thể chống bao lâu, nửa nén hương qua đi, còn không đợi Lý Vi xuất thủ, này tướng lĩnh đã là sinh cơ hao hết, phần uất mà chết.

Sau đó, Lý Vi cũng không nhúng tay vào, ngồi xem Trần Viễn Tô hoàng tử hai người đem những địch nhân kia từng cái chém thành than cốt.

Đánh xong kết thúc công việc, Trần Viễn thói quen muốn đi quét dọn chiến trường, lại phát hiện có một người động tác còn nhanh hơn hấn.

Chỉ gặp vương tự tại đã chẳng biết lúc nào, trở lại giữa sân, ngồi xổm ở nơi đó móm móm sờ sờ quên cả trời đất.

Niềm vui thú bị tước đoạt Trần Viễn có chút buồn bực, tức giận nhìn lấy Tô hoàng tử nói ra: "Các người Phù Phong Quốc Binh sĩ cũng quá lợi hại chút a?"

"Tùy tiện một cái đều có luyện khí Đình Phong tu vi, dẫn đầu cái kia, nhìn hấn trang phục cũng bắt quá chỉ là cái tiểu đầu mục đi, vậy mà cũng có Trúc Cơ tu vi."

"Các người Phù Phong Quốc Hữu thực lực này, này còn cần phụ trợ Ứng Thiên tông vi tôn a."

Tô hoàng tử không để ý đến Trần Viễn trêu chọc, chau mày, tựa hồ có chút nghi hoặc: "Người nhìn, những người này phục sức khôi giáp có phải hay không có chút quá mới tinh?"

Trần Viễn không có quá để ý, thuận miệng đáp: "Có lẽ là bọn họ đối khái giáp binh khí rất lợi hại là để ý để bụng, cho nên thường xuyên bảo dưỡng?"

Tô hoàng tử lại tựa hồ như không quá tán đồng Trần Viễn quan điểm, đi đến này tướng lĩnh bên cạnh ngồi xuống, duỗi ra ngón tay tại hấn áo giáp bên trên bôi một vòng.

Giữa ngón tay có chút trơn nhẵn, Tô hoàng tử xích lại gần chớp mũi cẩn thận nghe.

Nhìn thấy Tô hoàng tử cái này dị thường cử động, Trần Viễn có chút hiếu kỳ, hỏi: "Làm sao?"

"Những binh sĩ này là giả mạo, " Tô hoàng tử chém đinh chặt sắt nói nói, " trên khái giáp là dầu cây trẩu mùi vị mà không phải bọn thường dùng xanh

dầu."

"Cái này khác nhau ở chỗ nào sao?" Trần Viễn không hiểu.

"Trong này có chút tình huống người không quá hiểu biết, " Tô hoàng tử giải thích nói, " chỉ có tại những này khai giáp cất giữ trong Vũ Khố bên trong lúc, mới có thể dùng đầu cây trầu ngâm, dưới tình huống bình thường, khai giáp hẳn là trước phân phát đến mỗi cái Binh Doanh sau đó lại phân phối đến trong tay binh lính."

"Mà ở trong quá trình này, dầu cây trầu mùi vị theo lý mà nói hẳn là sớm đã tiêu tán hầu như không còn."

"Cho nên những này khai giáp hẳn là mới từ Vũ Khố bên trong lấy ra, cho những người này làm ngựa trang chi dụng."

"Có thể từ Vũ Khố bên trong trực tiếp lấy ra khai giáp, xem ra người này quyền thế không nhỏ a, " Trần Viễn nhìn Tô hoàng tử liếc một chút, giống như cười mà không phải cười, "Chẳng lẽ, đại ca người?"

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Đông Tây Nam Bắc, đến trước bên nào

Đôi mắt Trần Viễn suy đoán, Tô hoàng tử thần sắc buồn bực, không có trả lời, hiển nhiên trong lòng cũng có này hoài nghi.

"Dứt khoát chúng ta tiên hạ thủ vi cường, đem đại ca người xử lý, đem này hoàng vị đoạt tới tính toán." Vương tự tại trong miệng hét lên, hiển nhiên còn đối Tô hoàng tử từ bỏ hoàng vị cách làm canh cánh trong lòng.

Mà Trần Viễn lại có lấy không đồng ý với ý kiến.

"Nếu là người đại ca trong lòng vẫn kiêng kỵ người, muốn nhân cơ hội này đem uy hiếp hoàn toàn diệt trừ, vậy người lần này đi Phong Gian thành chẳng phải là tự chui đầu vào lưới?"

"Nếu không, người dứt khoát về núi đi thôi, quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, người cần gì phải lợi vững nước đục này đâu?" Trần Viễn hào tâm đề nghị.

Tô hoàng tử có chút chần chờ, nhưng là một lát sau, thần sắc trọng lại trở nên kiên định: "Hiện tại bất quá là chút suy đoán mà thôi, nếu ta thật sự này trở về, chẳng phải là nhận định Đại Hoàng Huynh là chủ sự sau màn?"

"Mà lại nếu như việc này không có quan hệ gì với Đại Hoàng Huynh, ta lại vắng mặt hấn sắc phong buổi lễ, sợ rằng sẽ làm Đại Hoàng Huynh trong lòng thất vọng."

Một hoàng tộc con cháu tâm chí làm sao có thể như thế yếu ớt, Trần Viễn trong lòng oán thầm nói, bất quá nhìn Tô hoàng tử một mặt kiên quyết biểu lộ, vẫn là từ bỏ thuyết phục dự định.

"Vậy liền lại xem chừng xuống đi, bất quá nếu là sự tình có không hài, người phải làm cho tốt tùy thời chạy trốn chuẩn bị, có thể không đáng vì xem lễ liền đem mạng nhỏ cho dựng vào." Trần Viễn bất đắc dĩ nói ra.

Biết Trần Viễn cũng là có hảo ý, Tô hoàng tử dùng sức gật gật đầu.

Trần Viễn bọn họ thừa ngồi xe ngựa đã thịt nát xương tan, bất quá Phong Gian thành cũng đã là gần ngay trước mắt.

Phong Gian thành làm Hoàng Thành, tự nhiên không phải Thiên Hóa thành Phong Vân thành hàng ngũ có thể so sánh với.

Cao ngất thành tường kéo dài hơn mười dặm, để cho người ta không thể nhìn thấy phần cuối.

Đen bóng thành gạch cẩn trọng vô cùng, bên trên thỉnh thoảng có quang mang lưu chuyển, hiển nhiên là từng bị phù văn gia cố qua.

Đi vào thành môn, tiếp nhận thành môn binh lính thông lệ kiểm tra lúc, Trần Viễn bọn người trong bóng tối đề phòng, làm tốt tình huống một có bất thường, lập tức xuất thủ chuẩn bị.

Khả trần xa bọn họ rõ ràng là lo ngại, vào thành quá trình thuận sắc vô cùng, giữ cửa binh lính xa xa trông thấy Trần Viễn cùng Tô hoàng tử ăn mặc Ứng Thiên tông phục sức, đồng đều cung kính xoay người hành lễ, sau đó càng là liền thông lệ hỏi thăm đều không có liền cho đi.

Vượt qua thành môn, trước mắt bỗng nhiên một phổ biến, tới lui đông nghịt người đi đường như dật, Tương Thanh lát đá liền rộng chừng mười trượng Đại Đạo chen lấn đây đây áp.

Ngay tại Trần Viễn không kịp nhìn âm thầm tán thưởng lúc, lại có một vị lão giả chào đón, kinh hi kêu: "Vương gia, ngài có thể trở về."

Tô hoàng tử nhìn thấy người tới, cũng mặt lộ nụ cười, thân thiết tiếng la: "Hạ lão, làm sao ngươi tới?"

"Ngày trước truyền về tin tức, lời nói ngài biết về tới tham gia Đại Hoàng Tử sắc phong nghi thức, lão nô tính toán thời gian, không sai biệt lắm hai ngày này ngài liền nên trở về, cho nên từ hôm qua lên liền thủ ở cửa thành chờ đợi ngài."

Tô hoàng tử nói khẽ: "Vất vả Hạ lão."

"Không khổ cực không khổ cực, cái này đều chẳng qua là lão nô bán phận thôi" Hạ lão liên tục khoát tay nói.

Sau đó hần nhìn thấy Tô hoàng tử bên cạnh Trần Viễn bọn người, hai mắt tỏa sáng, hỏi: "Chắc hẳn chư vị là Vương gia nhà ta đồng môn đi, Ứng Thiên tông môn dưới cao đồ quả nhiên đều là phong thần như ngọc, một đồng hồ..."

Đang khi nói chuyện, lại là vương tự tại đột nhiên từ Trần Viễn sau lưng chui ra, hiếu kỳ đánh giá cái này Hạ lão.

Nhìn lấy vương tự tại này rồi bởi như ổ chim tóc, rách tung toé y phục, trên mặt bụi một đạo trắng một đạo đỏ, Hạ lão phòng má giúp, gian nan gạt ra còn lại hai chữ: "Ngươi, mới."

Bởi vì sợ thất lễ, Hạ lão không tiếp tục quan sát, quay đầu đi cùng Tô hoàng tử nói chuyện: "Hoàng Hậu nương nương đối Vương gia rất là tường niệm, hôm qua liền tới trong phủ, Vương gia cái này theo lão nô hồi phủ đi."

Nói xong, Hạ lão nhìn lấy Trần Viễn, phát ra mời: "Mấy vị đạo trưởng cũng cùng nhau đi tới đi, để cho ta định Nam Vương phủ một tận tình địa chủ hữu nghị."

Trần Viễn vui vẻ xác nhận, đây giới sẽ trả có hai ngày mới bắt đầu, vừa vận tiết kiệm Tầm khách sạn đặt chân công phu, hơn nữa còn có thể thuận tiện lãnh hội dưới Hoàng gia xa xỉ sinh hoạt,

Không phải sao.

Bởi vì chỉ có một cỗ Vương gia chuyên dụng Xe ngựa, nguyên bản Hạ lão áy náy hi vọng Trần Viễn bọn người sau đó một lát, đãi hẳn lại từ trong vương phủ điều với tay cầm.

Tô hoàng tử lại là ngăn cản Hạ lão, hô hào Trần Viễn bọn người cùng nhau lên xe.

Trần Viễn bọn người đương nhiên sẽ không quan tâm cử chỉ phải chăng đi quá giới hạn, cùng nhau tiến vào vương phủ điều khiển.

Đến sau cùng, Hạ lão cũng chỉ có lác đầu, bắt đắc dĩ không ché Xe ngựa hướng Vương Phủ bước đi.

Vương phủ điều khiển bên trong, trang trí xinh đẹp tự nhiên không cần nói thêm, không gian cũng là đủ rất rộng lớn, bốn người một chỗ đặt mình vào bên trong không chút nào không lộ vẻ chen chúc.

Trần Viễn nhìn về phía Tô hoàng tử hỏi: "Định Nam Vương phủ cũng là người phủ đệ sao?"

Tô hoàng tử gật gật đầu: "Vốn phải là đệ Hoàng Tử tuổi tròn mười sáu về sau, tài năng Khai Phủ Kiến Nha, nhưng nhận được Phụ Hoàng hậu ái, tại ta mười tuổi lúc liền ban thưởng tòa nhà này, về sau cho dù biết ta muốn đi Ứng Thiên tông cầu đạo, cũng không có thu hồi qua, mà chính là một mực vì ta giữ lại."

Trần Viễn nhưng gật gật đầu: "Xem ra người phụ hoàng đối người thực là không tồi a, khó trách người đại ca trước đó một mực đối người như ghen ở cổ họng thái độ."

"Bất quá, người tên là tô trước nam, liền phong cái định Nam Vương, đây cũng quá đơn giản thô bạo đi."

Qua một lát, Trần Viễn đột nhiên phát ra một trận tiếng cười.

Đối với người khác không khỏi diệu ánh mắt nhìn soi mói, Trần Viễn giải thích nói: "Không có gì, cũng là đột nhiên nghĩ đến kiện chơi vui sự tình."

Sau đó, Trần Viễn nhìn về phía Tô hoàng tử cười hỏi: "Người là Tam Hoàng Tử, tự tô trước nam. Chẳng lẽ đại ca người gọi tô trước đông, nhị ca gọi

tô trước tây, sau đó còn có cái Tứ Đế gọi tô trước bắc?"

Tô hoàng tử yên lặng không nói, trên mặt hiện ra một trận cười khổ.

Trần Viễn miệng há hốc, kinh ngạc nói: "Sẽ không thật sự là như thế đó? Đông Tây Nam Bắc, người cái này Phụ Hoàng đặt tên cũng quá bót lo đi."

Tô hoàng tử sắc mặt thẹn đỏ mặt thẹn đỏ mặt giải thích nói: "Lúc trước Phụ Hoàng sơ mới đăng cơ, hùng tâm tráng chí hăng hái, rút kiếm tứ phương lại mờ mịt không biết sở hướng, cho nên mới có chúng ta danh tự..."

"A a, nguyên lai là dạng này, " Trần Viễn gật gật đầu, "Lúc bắt đầu, ta còn tưởng rằng là theo Đông Tây Nam Bắc Trung trắng bạch trình tự hàng đây."

"Có ý tứ gì?" Tô hoàng tử có chút không hiểu.

"Không có gì, đây là một câu thượng cổ chú ngữ, người không hiểu" Trần Viễn thuận miệng giải thích nói.

Ngay tại Tô hoàng tử không rõ ràng cho lắm lúc, Vương Phủ đến.

Một phen bày tiệc mời khách, không cần mảnh đồng hồ.

Tô hoàng tử tại Hường mẫu sau vấn an về sau, đưa ra muốn đi hoàng cung một chuyến bái kiến Phụ Hoàng, cũng thuận tiện gặp hần một chút này chính đang chuẩn bị sắc phong nghi thức Đại Hoàng Huynh.

Trần Viễn có chút lo nghĩ, lên tiếng nói: "Nếu không ta cùng đi với người đi, đến lúc đó nếu là có gì biến cố, cũng có thể giúp đỡ một hai."

Tô hoàng tử cân nhắc một lát, đang chờ mở miệng đáp ứng, lại bị Lý Vi đột nhiên nói xen vào cắt ngang.

"Đến đi, liền người dạng này, vạn nhất có việc tự vệ đều làm không được, còn muốn lấy giúp người khác?" Lý Vi xem thường? Cướp thuận lược đòi lao dễ?

Ách, Trần Viễn bị nghẹn đến không phản bác được.

"Vẫn là lão nương đi thôi, vừa vặn, ta cho tới bây giờ không có đi dạo qua hoàng cung đây."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: 1 tâm 2 dùng không phải dễ luyện như vậy

Tô hoàng tử cùng Lý Vi sau khi rời đi, vương tự tại bị ân cần lễ phép mà không cho cự tuyệt mời đi tắm thay quần áo.

Trần Viễn ngồi một mình trong phòng, tranh thủ lúc rảnh rỗi rèn luyện chính mình không chế linh lực năng lực.

Chỉ gặp Trần Viễn tay phải năm ngón tay ở giữa, thỉnh thoảng có các sắc quang mang chớp động.

Đầu tiên là ngón cái nhon tụ lên một đoàn nhỏ thanh sắc Phong Hệ linh lực, sau đó đầu ngón trỏ có màu đỏ quýt ngọn lửa xuất hiện, lại là ngón giữa tiếng sấm vang rền, ngón áp út Điện Mang chớp động, sau cùng đến ngón út quang mang loá mắt.

Ngũ Hệ linh khí tại Trần Viễn giữa ngón tay theo thứ tự xuất hiện, sau đó thoảng qua tức thì, giống như Tinh Linh.

Đây là Cầu Thặng đại nhân dạy cho Trần Viễn biện pháp, tiêu hao không nhiều, tùy thời tùy chỗ cũng có thể Giáo Tập, mà lại đối đề cao các hệ linh khí cảm giác cùng khống chế có kỳ hiệu.

Đương nhiên, Cầu Thặng đại nhân truyền thụ phương pháp cũng không có đơn giản như vậy, theo Cầu Thặng nói: "Cái này linh lực hội tụ, nếu như tận lực qua khống chế, thực là rơi vào Hạ Thừa, nếu là đem cái này linh lực hội tụ khống chế biến thành thân thể bản năng, như vậy luyện tập hiệu quả sẽ tốt

hon."

"Bản năng?" Trần Viễn có chút không hiểu.

"Không sai, bản năng, " Cầu Thặng đại nhân giải thích nói, " người có thể một bên luyện tập một bên làm chút hần sự tình, chỉ cần đem chú ý lực đặt ở một chuyện khác liền có thể."

"Một kiện khác có đúng không, " Trần Viễn tự lẩm bẩm, đột nhiên có chủ ý, "Vậy ta đang luyện kiếm đồng thời luyện tập không chế linh khí tốt."

"Không ổn, không ổn, " Cầu Thặng đại nhân phủ định Trần Viễn ý nghĩ, "Luyện kiếm lúc thân thể tại vận động, dạng này hội nghiêm trọng quấy nhiễu được thân thể hình thành Tụ Linh bản năng."

"Vậy phải làm thế nào?" Trần Viễn hỏi.

"Người ngốc a, liền không thể đồng thời làm kiện chỉ cần Động Não sự tình sao? Tì như..."

"Tì như?" Trần Viễn hơi giật mình lặp lại câu.

"Tì như, người có thể một bên luyện tập Tụ Linh một bên cho ta kể chuyện xưa" Cầu Thặng thần sắc giao hoạt.

Lại không luận Cầu Thặng đại nhân đến là xuất phát từ trợ giúp Trần Viễn hảo tâm, vẫn là vẹn vẹn vì thỏa mãn chính nó muốn nghe cổ sự tư dục, Trần Viễn đều quyết định thử một lần.

Chỉ là chân chính bắt đầu ném thử, Trần Viễn mới phát hiện sự tình muốn so hần dự đoán buồn ngủ khó hơn nhiều.

Nếu không phải là chuyên chú vào kể chuyện xưa qua, thân thể bản năng hội tụ nửa ngày, đi ra đều là ngọn lửa, nếu không phải là phân tâm tại Tụ Linh, lại...

"A, ta nhớ được người mới vừa nói theo chó thánh tỷ thí chặt Đầu đầu pháp là Hồ Lực Tiên tới, chết như thế nào người lại là Hồ Lô Oa?" Cầu Thặng đại nhân vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, "Hồ Lô Oa là ai, Hồ Lực Tiên sư phụ hần a?"

Ách, tốt a, xem ra Trần Viễn muốn hình thành thân thể Tụ Linh bản năng chuyện này, gánh nặng đường xa a!

Chính trong lúc nói cười, Trần Viễn đột nhiên nghe được phòng trước truyền đến một trận ồn ào.

"Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?" Trần Viễn trong lòng căng thẳng, vội vàng ra ngoài xem xét.

Không nghĩ tới vừa thử mấy bước, Trần Viễn liền ngoài ý muốn nhìn thấy Tô hoàng tử cùng Lý sư tỷ thân ảnh.

"Nhanh như vậy liền trở lại a, " Trần Viễn hơi kinh ngạc, "Cái này đều hơn một năm không gặp, người phụ hoàng liền không có lưu người ăn một bữa cơm?"

"Ăn a, ăn tràn đầy một bụng Tây Bắc Phong." Lý sư tỷ tức giận vượt lên trước đáp.

"Chuyện gì xảy ra, phát sinh cái gì?" Trần Viễn không để ý tới Lý Vi, nhìn lấy Tô hoàng tử hỏi.

Tô hoàng tử trên mặt có chút hoang mang, cũng có được bất đắc dĩ, hướng Trần Viễn giải thích nói: "Không thể thấy Phụ Hoàng, cũng không có nhìn thấy Đại Hoàng huynh, trên thực tế, chúng ta liền hoàng cung đều không có thể đi vào qua."

Dĩ vãng thời điểm, Tô hoàng tử tuy nhiên tại ngoài cung mở nha Kiến Phủ, có thể dựa vào Phụ Hoàng sủng ái, tiến Cung đối với hần mà nói dễ dàng cùng cực.

Thậm chí đều không cần gì thủ tục hoặc là phái người thông báo, chỉ bằng hần gương mặt kia, liền có thể tại trong hoàng thành thông suốt.

Nhưng lần này lại có chút ngoài ý muốn, Tô hoàng tử cùng Lý sư tỷ đi vào trước hoàng cung bị người cản lại.

Cái này cũng không có gì, Tô hoàng tử phái giữ cửa cung sĩ tiến đến thông báo, có thể chuyển đi này, liền để Tô hoàng tử bọn họ tại cửa cung trọn vẹn các loại hơn một canh giờ.

Đến sau cùng, khoan thai tới chậm cung sĩ càng là nói cho Tô hoàng tử,

Trong cung đang trì bị sắc phong công việc, mọi việc phức tạp, Hoàng Thượng cùng Đại Hoàng Tử đồng đều không rảnh rồi tiếp kiến với hần.

Cho nên, Tô hoàng tử cũng chỉ đành âm ức mà về.

Trần Viễn cũng không để ý bọn họ bị sập cửa vào mặt, dù sao không có ra chuyện gì liền rất tốt.

Gặp Tô hoàng tử vẫn có chút chú ý, Trần Viễn trấn an nói: "Coi như người phụ hoàng dĩ vãng đau nửa yêu người, mà dù sao muốn lấy xả tắc làm trọng,

ngươi Đại Hoàng Huynh mới là ngày sau Thiên Tử, ngươi phụ hoàng lúc này hẳn là đang dạy ngươi Hoàng Huynh ngày sau Đạo làm Vua đây."

"Dù sao ba ngày sau sắc phong buổi lễ bên trên liền có thể thấy, cũng không cần quan tâm như thế một hai ngày."

Tô hoàng tử trầm mặc gật gật đầu, tiếp nhận Trần Viễn hảo ý.

Tô hoàng tử Hồi Phong ở giữa thành, đương nhiên là vì sắc phong buổi lễ mà đến.

Khả trần xa lại đối cái này đồ bỏ buổi lễ không có chút nào hứng thú, hẳn có thể chưa quên chính mình này đến mục đích, là vì tại đây giới sẽ lên bán đi càng sinh sản nhiều hơn phẩm, tốt đem lấy bảo bối danh tiếng khai hòa ra ngoài.

Lúc này mọi việc đã định, Trần Viễn liền hỏi lên cái này Đông Đại Lục tu chân sản phẩm đẩy giới hội tình huống.

Tô hoàng tử suy nghĩ nhiều bồi bồi hẳn Mẫu Hậu, thế là phái trong phủ một vị quen thuộc tình huống quân sự, bồi tiếp Trần Viễn bọn họ cùng nhau đi dò thám tình huống.

Này quân sự họ Hoàng, rất biết giải quyết, biết Trần Viễn bọn họ là trong phủ khách quý, cùng nhau đi tới ân cần vô cùng.

Theo hẳn nói, cái này đẩy giới hội một mực là tại Đông Đại Lục cường đại nhất mấy cái quốc gia thủ đô thay phiên cử hành, hai năm một giới.

Lần trước tại Phong Gian thành tổ chức, vẫn là tại ba mươi năm trước, vàng quân sự lúc ấy vẫn chỉ là nửa đại thiếu năm, lại như cũ đối lần kia việc quan trọng khắc sâu ấn tượng.

Đẩy giới hội tuy nhiên trên danh nghĩa chỉ có một ngày, nhưng trên thực tế tại thường thường sớm tại nửa tháng trước đó, hữu tâm bán sản phẩm mỗi cái bên trong Tiểu Môn Phái, gia tộc thế gia liền đã đuổi tới Phong Gian thành.

Mà cái này đại hội bắt đầu một đoạn thời gian trước, đúng là bọn họ hướng mỗi cái khu vực Buôn Bán đám thương gia đề cử nhà mình sản phẩm, khai hòa sản phẩm tên tuổi thời cơ tốt nhất.

Đội vàng quân sự lên tiếng hỏi, Trần Viễn bọn họ chuyển này không phải chọn mua thương phẩm, mà chính là vì bán đi quyền đại lý thời điểm, hẳn hưng hăng vô đôi, giống như là vì Trần Viễn bọn người tiếc hận cùng cực.

"Làm sao?" Trần Viễn kinh ngạc hỏi.

"Công tử có chỗ không biết a, cái này còn có hai ngày đẩy giới hội liền muốn bắt đầu, bình thường đến lúc này, mỗi cái khu vực Đại Lý Thương nhóm, đều đã tuyển tốt chính mình vừa ý thương phẩm, chỉ còn chờ tại đây giới sẽ lên ra giá đấu thầu."

"Công tử lúc này mới đến, sản phẩm danh khí không có có thể mở ra, đồ, vật phải chăng được người hoan nghênh cũng không thể nào biết được, sợ là đẩy giới sẽ lên, rất khó có thu hoạch a."

Trần Viễn khẽ nhún mày, không nghĩ tới nơi đây còn có tình huống như vậy.

Một hàng đang khi nói chuyện, đã đi tới đẩy giới hội tổ chức địa —— ảnh ngọc phường trước.

Lúc này ảnh ngọc phường hai bên đường, đã bị đến từ các nơi nhà cung cấp hàng nhóm quầy hàng chật ních.

Trần Viễn xa xa nhìn thấy, thỉnh thoảng có thương nhân cách ăn mặc người, đi đến trước sạp, liền chính mình vừa ý sản phẩm cẩn thận hỏi đến thứ gì.

Trần Viễn quay đầu hỏi hướng vàng quân sự: "Dạng này quầy hàng, có thể không thể hỗ trợ làm một cái?"

Vàng quân sự gật gật đầu, mắt nhìn sắc trời, mở miệng nói: "Hôm nay sợ là không được, bất quá ngày mai nhất định khả năng giúp đỡ công tử định cái vị trí tốt nhất quầy hàng, ta Phù Phong hoàng thất, luôn luôn tại cái này trong mây mình trước mặt, còn là có mấy phần mặt mũi."

"Bất quá, " vàng quân sự Tiểu Ý nhìn lấy Trần Viễn sắc mặt, nói quanh co nói, " chỉ có một ngày thời gian, sợ là hiệu quả..."

"Làm phiền vàng quân sự, " Trần Viễn vẻ mặt ôn hòa nói nói, " về phần hiệu quả, làm hết sức mình lấy nghe Thiên Mệnh a."

Lời tuy như thế, Trần Viễn nhưng trong lòng tại suy nghĩ, nên như thế nào cấp tốc khai hòa lấy bảo điểm danh khí đâu?

Truyện được covert bởi ๕Đản ๕

<http://truyencv.com/member/31401>

Chương 104: Kéo trương da hổ làm cò lớn

"Muốn là muốn nhiều người hơn mua ngươì đồ, vật, ngươì hội làm thế nào?" Trần Viễn nhìn về phía vương tự tại mở miệng hỏi.

"Bán đồ không phải liền là vì kiếm lời linh thạch à, trực tiếp đoạt không là được?" Tiểu Vương có chút không hiểu.

Nhưng nhìn Trần Viễn cái kia bất thiện ánh mắt, rất nhanh Tiểu Vương liền thức thời chuyển khẩu phong: "Tốt a, bán đồ bán đồ... Để cho ta ngắm lại."

Vương tự tại vò đầu bứt tai, vắt hết óc.

Đột nhiên, hần hai mắt tỏa sáng, hô lớn: "Có, ta có biện pháp."

Trần Viễn chờ mong nhìn lấy hần, khích lệ nói: "Nói một chút."

"Chúng ta có thể đem người kéo tới trong hẻm nhỏ, nói cho hần biết, không mua liền chặt cả nhà ngươì, ta nghĩ hần nhất định sẽ đáp ứng." Tiểu Vương gật gù đắc ý, rất là vì chính mình nghĩ kế tự đắc.

Trần Viễn yên lặng, cái này theo cướp bóc khác nhau ở chỗ nào?

Nhìn lấy vương tự tại, Trần Viễn nghĩ thầm, tiểu tử này đầy trong đầu trừ đoạt cũng là đoạt, xem như không có cứu.

Vẫn là hỏi một chút sư tỷ đi, nàng lớn tuổi mấy tuổi, lịch duyệt cũng nhiều mấy phần, có lẽ có thể có biện pháp gì tốt, Trần Viễn nghĩ như thế đến.

"Sư tỷ có ý nghĩ gì sao?" Trần Viễn hỏi, trong mắt tràn đầy chờ đợi.

"Ngô, " Lý Vi nhú mày ngưng thần, trầm ngâm thật lâu, suy tư đến cực kỳ nghiêm túc.

Một lát sau, Lý sư tỷ đã tỉnh hồn lại, thận trọng mở miệng nói: "Ta cảm thấy Tiểu Vương chủ ý không tệ."

Trần Viễn mặt mũi tràn đầy không thể tin.

Sau đó, đối với người khác kinh ngạc ánh mắt bên trong, Trần Viễn một chút một chút không ngừng quạt chính mình cái tát, trong miệng vẫn mắng: "Trần Viễn, ngươì thật là một cái ngu ngốc, sao có thể nghĩ đến sẽ đi hỏi bọn hần..."

Mặt trời lặn ánh chiều tà dưới, thể xác tinh thần đều mệt thâm thụ đã kích Trần Viễn bị mọi người ba chân bốn cẳng kéo về trong phủ.

Sáng sớm hôm sau, một lần nữa chấn tác tinh thần Trần Viễn mang theo vàng quán sự cùng Tiểu Vương qua đến ánh ngọc phường.

Vàng quán sự trong đêm giúp Trần Viễn định ra quầy hàng rất là không tệ, vào chỗ tại ánh ngọc phường bên trong lớn nhất đại cửa khách sạn cách đó không xa, ra ra vào vào các lộ đám thương nhân, liếc một chút liền có thể nhìn thấy.

Vương tự tại bị Trần Viễn an bài lưu thủ quầy hàng.

Quầy hàng chỉ là vì triển lãm hàng, cho nên phía trên chỉ bày một đài điều hoà không khí cùng một đài tủ lạnh.

Trần Viễn đưa qua một cái trong đêm viết xong sách nhỏ, hỏi: "Biết chữ đi."

"Đương nhiên, Lão Vương ta muốn không biết chữ, tu luyện thế nào bí tịch?"

"Khách nhân có thể có thể hỏi một chút đề, ta đều viết ở phía trên, ngươì khác hỏi thế nào ngươì liền chiếu vào làm sao đáp, nghe rõ sao?" Trần Viễn dặn dò.

"Biết." Tự xưng Lão Vương Tiểu Vương đáp ứng rất là thông khoái.

Ngắm lại cái này Tiểu Vương phẩm tính, Trần Viễn vẫn là có chút không yên lòng, trước khi đi bù một câu: "Ngươi nếu dám làm loạn, ta liền đánh chết ngươi."

Lời này nghe mình, Tiểu Vương vội vàng nhu thuận gật đầu.

Tiếp lấy quay đầu nhìn về phía vàng quán sự, Trần Viễn ngữ khí rất lợi hại khách khí: "Hôm nay muốn làm phiền vàng quán sự."

Vàng quần sự vội vàng khoát tay: "Công tử quá khách khí, có chuyện gì muốn làm, cứ việc phân phó là được."

Trong suốt buổi sáng, Trần Viễn dẫn vàng quần sự đem toàn bộ ảnh ngọc phưởng đi dạo một lần, tại trước gian hàng, Trần Viễn thỉnh thoảng ngừng chân hỏi vài câu, có khi còn tại vốn bên trên ghi lại mấy bút.

"Công tử đây là đang làm cái gì?" Vàng quần sự trong lòng nhăn cho tới trưa nghỉ hoặc, rốt cục không nín được.

"Há, đây là đang làm Thị Trường Điều Tra, thuận tiện hiểu biết một chút tiềm ẩn đối thủ tình huống căn bản." Trần Viễn thuận miệng giải thích nói.

"Thì ra là thế, Công Tử Cao gặp." Vàng quần sự liên thanh tán thưởng, chỉ bất quá nhìn trên mặt hần này mê vòng biểu lộ, rõ ràng là có nghe không có hiểu.

Buổi chiều lúc, Trần Viễn tại vàng quần sự cùng đi, qua đến trong mây tại Phong Gian thành thiết hạ cứ điểm, nơi này cũng chính là ngày mai đây giới hội tổ chức địa phương.

Tại vàng quần sự an bài xuống, Trần Viễn nhìn thấy trong mây ở đây người phụ trách.

Đề cử hội ngày mai sẽ phải tổ chức, người phụ trách này tự nhiên mười phần bận rộn, lúc này bị quấy rầy rõ ràng có chút không vui, nhưng vẫn là xem ở định Nam Vương phủ trên mặt mũi nhìn dưới tính tình hỏi: "Hai vị có gì muốn làm?"

Sau đó,

Sợ Trần Viễn bọn người hội đưa ra cái gì không an phận chi mời, hần vội vàng nói bổ sung: "Chúng ta trong mây chỉ là phụ trách chủ trì tổ chức cái này đây giới sẽ, cụ thể bán đấu giá quá trình chúng ta là không tham dự."

Trần Viễn lý giải gật gật đầu, nói ra: "Sẽ không làm khó ngài, ta đợi chỉ là muốn mua xuống cái này đây giới hội Quan Danh Quyền."

"Quan Danh Quyền?" Người phụ trách kia không hiểu ý.

Trần Viễn giải thích nói: "Nói thí dụ như tại đại hội bắt đầu lúc, thường thường sẽ nói bên trên một câu 'Phía dưới ta tuyên bố năm nay đây giới hội chính thức bắt đầu', chúng ta hi vọng ngài có thể đổi thành 'Tư uy lực điều hoà không khí thoải mái từ lạnh Tái Trợ tổ chức đây giới hội chính thức bắt đầu'."

"Cứ như vậy?" Trên đời này chưa từng xuất hiện qua Quan Danh Quyền thuyết pháp, người phụ trách này tự nhiên cũng không thể minh bạch cái này một câu đơn giản lời nói hiệu dụng, chỉ cảm thấy Trần Viễn rất là cảm kích thức thời, không có nói ra quá phận yêu cầu.

"Chờ một chút, ngài mới vừa rồi là nói mua cái này... Quan Danh Quyền?" Người phụ trách kia chợt nhớ tới thứ gì.

"Không sai," Trần Viễn gật gật đầu, nhìn lấy người phụ trách kia một bộ hết sức vui mừng không kiến thức bộ dáng, Trần Viễn hỏi dò, "Chúng ta nguyện ra... Một trăm linh thạch."

"Một trăm a." Người phụ trách có chút thất vọng, bất quá căn cứ chân muỗi cũng là thịt không cần thì phí tâm lý, vẫn là gật đầu đáp ứng.

"Nếu không, đem câu nói mới vừa rồi kia làm thành tranh hoặc chữ viết treo ở bên ngoài, ta nguyện lại cho ngài một trăm linh thạch." Trần Viễn gấp mực đích dễ dàng như thế đạt thành, được một tác lại muốn tiến một thước nói.

Có một tự nhiên có hai, như là đã đáp ứng nhiều nói một câu, như vậy lại nhiều treo cái Hoành Phi giống như cũng không phải đại sự gì, nghĩ như vậy lời nói, "Tốt a," người phụ trách đồng ý Trần Viễn yêu cầu.

Thỏa đàm về sau, Trần Viễn cực lực yêu cầu ký kết khế ước.

Tuy nhiên người phụ trách kia đối với Trần Viễn, đem một cốc vền vền hai trăm linh thạch sinh ý thấy nặng như vậy, khá là khinh thường, bất quá tại Trần Viễn "Làm ăn cần gấp nhất là thành tín, mà khế ước là thành tín tốt nhất thể hiện" khuyên bảo, vẫn là đáp ứng.

Cầm ký xong khế ước, Trần Viễn hài lòng mà về.

Trở lại nhà mình trước gian hàng, Trần Viễn hỏi hôm nay tình huống.

Biết được cả ngày chỉ có ba, bốn người đến hỏi qua tình huống về sau, Trần Viễn cũng không nhận được lãi đâu.

Mặc dù biết rất nhiều người đã định tốt đại diện mục tiêu, có tình huống như vậy cũng thuộc về bình thường, nhưng tâm khó tránh khỏi vẫn còn có chút thất vọng.

Trở lại Vương Phủ, Trần Viễn đầu tiên là đem chính mình đóng trong phòng, Biên Soạn một cái sách nhỏ, sau đó phân phó trong đêm xuất ra qua in ấn, sau đó lại hướng Tô hoàng tử phủ thượng mượn ít nhân thủ, lúc này mới yên tĩnh xuống.

"Có thể làm đều làm, liền xem ngày mai có thể hay không đưa đến hiệu quả," Trần Viễn cảm thán nói, "đáng tiếc thời gian quá gấp, không phải vậy cho hoàng cung Tái Trợ một nhóm điều hoà không khí từ lạnh, trên làm dưới theo, mới là tốt nhất đây giới biện pháp a."

Trong mây các tầng cao nhất, Minh Chủ nhìn lấy quần sự đưa tới khế ước, dờ khóc dờ cười: "Ngươi bị người cho hổ, cái này không phải một câu sự tình, đây rõ ràng là kéo đại kỳ làm đa hồ a!"

"A, " này quần sự nghe được sững sờ, hồ thẹn vạn phần, "Tiểu ngu dốt, không thể nghĩ đến điểm này. Nếu không, chúng ta liền dứt khoát khi không có chuyện này?"

"Hồ nháo, " người minh chủ kia quát lớn nói, " giấy trắng mực đen đồ, vật, có thể nào trở mặt không nhận, ngươi cho chúng ta trong mây là cái gì?"

"Đi xuống đi, hảo hảo tỉnh lại tỉnh lại." Minh Chủ mặt mũi tràn đầy không vui.

Đội này quần sự che mặt mà lui về phía sau, người minh chủ kia nhìn lấy khế ước bên trên "Lấy bảo điểm Trần Viễn" kí tên, thần nhiên cười: "Tốt một cái tâm tư linh động gia hóa..."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: 3 sông các lời bình uy lực

Sáng sớm ngày thứ hai, định Nam Vương trước cửa phủ.

"Sư phụ, làm sao?" Vương tử đang nhìn dừng bước Trần Viễn, có chút kỳ quái.

"Đầu tiên chờ chút đã."

Trần xa không nói gì thêm, đứng yên trong nắng sớm.

Qua thời gian uống cạn chung trà, một đạo kiếm quang rơi xuống, lại là Lý Vi xuất hiện.

"Thế nào, làm thỏa đáng sao?" Trần Viễn lo lắng hỏi.

"Cho ngươi, " Lý sư tỷ đem một vật đập tới Trần Viễn trong tay, tức giận nói nói, " chỉ không làm tốt hơn sự tình."

Nói xong lời này, Lý sư tỷ ngáp, cất bước hướng trong phủ đi đến.

"A, sư cô, hôm nay đây giới hội ngươi không cùng lúc qua sao?" Vương tử hỏi.

"Đi làm nha, đi xem sư phụ ngươi hồ người sao? Không đi." Lý Vi cũng không quay đầu lại đáp.

"Hồ người?" Vương tử tại nhìn xem Lý Vi, lại quay đầu nhìn về phía Trần Viễn, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc không hiểu.

"Chúng ta đi thôi" Trần Viễn cười khổ một tiếng, không có quá nhiều giải thích.

Trần Viễn đợi người tới đến hơi sớm, đến trong mây các lúc, vừa mới có tốp năm tốp ba người bắt đầu vào sân.

Nhìn lấy trước cửa lôi kéo cực đại Hoành Phi, Trần Viễn hài lòng gật gật đầu, lôi kéo vương tử tại dặn dò: "Theo sự tình đầu tiên nói trước, mỗi đến một đợt người người liền phát một quyển sách."

Wương tử trong tay ôm một cái bao, lúc này chính tay chân lạnh lẽo giải ra, lộ ra bên trong thật dày chồng chất lên từng quyển từng quyển sách nhỏ.

Nghe được Trần Viễn căn dặn, vương tử tại gật gật đầu, nhưng tiếp lấy hắn có chút không hiểu hỏi: "Thế nhưng là cái này sở hữu dụng không? Ta làm sao nhìn phía trên viết đều là đang khen người khác, lại gièm pha nhà mình đồ, vật?"

"Không nghĩ ra sao?" Trần Viễn hỏi.

Vương tự tại gật gật đầu.

"Cho nên đây chính là ta là sư phụ mà ngươi là đồ đệ nguyên nhân chỗ." Trần Viễn lộ ra một tia cao thâm mặt trắc nộ cười.

Mặt trời đỏ dần dần cao, trong mây các tiên nhân chảy cũng càng ngày càng nhiều.

Đến từ ngàn dặm nước Lý Sinh cùng từ Lam Nguyệt nước mà đến giống như húc, trước kia từng tại cùng một cái tiểu môn phái bên trong tu tiên cầu đạo, quan hệ rất là không tệ.

Chỉ là hai người đều có thiên tư hạng người bình thường, mà lại sư môn cũng khó có thể cung cấp cái gì tư nguyên cung cấp các đệ tử sử dụng.

Tu đạo không thành hai người sau khi xuống núi, dưới cơ duyên xảo hợp đều trong mây mình, thành hàng tiểu hàng hóa Đại Lý Thương, chỉ là một người tại ngàn dặm nước lo liệu sinh ý, một người lại cắm rễ tại Lam Nguyệt nước.

Ngày bình thường sự vụ bận rộn, khó được gặp nhau, lần này đây giới sẽ lên nhìn thấy, hai người rất là cao hứng, một đường trong lúc nói cười hướng về trong mây đi đến.

Đi vào các trước, mắt sắc Lý Sinh trước tiên phát hiện cái kỳ quái đồ, vật: "A, đó là cái gì?"

Giống như húc theo Lý Sinh chỉ nhìn lại, đã thấy các trên cửa phương lối kéo một đạo tranh hoặc chữ viết, tựa hồ là dùng lụa đỏ ché, bên trên viết một hàng chữ lớn "Niệt liệt chúc mừng từ lấy bảo điểm Quan Danh tổ chức Đông Đại Lục đây giới hội lấy được viên mãn thành công".

"Ha ha, còn thật có ý tứ, " giống như húc tán câu, hỏi tiếp, "Bất quá cái này lấy bảo điểm là làm gì, Lý huynh nhưng biết?"

Lý Sinh nhú mày ngẫm lại, sau đó lắc đầu: "Chưa nghe nói qua, bất quá muốn đến tiệm này khẳng định không tầm thường."

"Đó là đương nhiên, có thể cùng trong mây mình như vậy hợp tác, có thể là người bình thường a, cũng không biết nhà hắn là làm gì. Kỳ quái, trước kia làm sao chưa nghe nói qua." Giống như húc rất là nghi hoặc.

Nhưng là bất kể như thế nào, hai người trong đầu lại đối cái này lấy bảo điểm có một cái sơ bộ ấn tượng.

Đang khi nói chuyện, hai người tới các trước, đứng ở cửa một cái nửa Đại Tiểu Từ, không nói lời gì liền hướng hai người trong ngực Các Yếu Tắc vốn sách nhỏ.

"Đây là cái gì?" Lý Sinh hỏi.

Lúc này người qua lại như mắc cửi, thiếu niên kia rất là bận rộn, cũng không ngẩng đầu lên đáp: "Là lần này đây giới sẽ lên sản phẩm giới thiệu."

"Ai, cái này phục vụ tốt, thẳng thân mật" hai người cùng kêu lên câu cảm thán.

Tuy nhiên nửa tháng trước bọn họ liền đi tới nơi này Phong Gian thành, đây giới sẽ lên sản phẩm cũng đã hiểu biết cái bảy tám phần, có thể đồ, vật quá nhiều, ai cũng không dám cam đoan phải chăng bỏ sót cái gì vô cùng có tiềm lực hàng hóa.

Mà như thế một bản có quan hệ với sản phẩm giới thiệu sách nhỏ, xem như hiểu biết bọn họ nỗi lo về sau.

Thừa dịp xếp hàng chờ đợi xét vé vào bàn thời điểm, Lý Sinh không kịp chờ đợi lật ra quyển kia sách nhỏ.

Tờ thứ nhất viết trang đầu đầy mạnh, thành linh chính là cái kia thần bí lấy bảo điểm sản phẩm.

Không chỉ có lấy sản phẩm hình ảnh, còn có kỹ càng sản phẩm nói rõ, công năng giới thiệu, sau cùng thậm chí còn có quan hệ với cái này sản phẩm đánh giá.

"Tam Giang các lời bình? Đây là cái gì?"

Lý Sinh kiên trì xem, gặp trên đó viết:

"Thoải mái từ lạnh, uy lực điều hoà không khí hai loại sản phẩm cấu tứ rất có chỗ đặc biệt, nhưng chế tác công nghệ độ khó khăn hữu hạn, đồng thời lại không dễ mô phỏng khó mà quảng bá. Không nên nhất một điểm là sản phẩm cũng không phải là mặt hướng ta đợi tu sĩ, tuy nhiên các phẩm nhân tranh mua nô nức tập nập, lại giảm xuống tu chân sản phẩm phong cách, tiếc thay!"

Lý Sinh trong lòng hơi động, có chút ý nghĩ.

Lúc này, giống như húc cũng xem hết Tam Giang các lời bình, hơi nghi hoặc một chút nói ra: "Kỳ quái, cái này lấy bảo điểm không phải cái trong mây các quan hệ thẳng mặt thiết sao? Thấy thế nào cái này đánh giá không giống như là cái gì tốt lời nói."

"Thật sao? Ta thế nào cảm giác là tại khắp nơi khen nó đâu?" Lý Sinh nhưng lại có không đồng ý với ý kiến.

"Người nhìn cái này, chế tác không khó, thế là không có đoạn hàng chi lo; khó mà mô phỏng, có thể cam đoan ta đợi lợi ích sẽ không bị hao tổn; còn một câu cuối cùng lời bình, chỉ cần lượng tiêu thụ không lo, sản phẩm bán được tốt, phong cách cái gì, cùng bọn ta thương nhân có gì tương quan?"

Giống như húc nghe xong lời này, suy tư một lát, đột nhiên hướng trên đùi vỗ: "Thật đúng là đạo lý này."

Lý Sinh sau này lật vài trang, tại này sổ bên trên nhìn thấy chính mình trước đó chọn trúng một cái hộ thân vòng tròn.

Chỉ gặp Tam Giang các đối cái này vòng tròn có chút tôn sùng, từ công năng đến uy lực lại đến vẻ ngoài kiểu dáng đồng đều khen không dứt miệng, câu câu đều nói đến Lý Sinh tâm khảm phía trên, mà những này cũng chính là Lý Sinh xem trọng cái này hộ thân vòng tròn, muốn muốn bắt lại quyền đại lý nguyên nhân chỗ.

Chỉ là một câu cuối cùng "Cho nên tổng hợp đánh giá, này hộ thân vòng tròn cực kỳ thích hợp tuổi còn nhỏ có Trúc Cơ thực lực thuận tay trái nữ tu", lại làm cho Lý Sinh chăm chú nhưu này.

Cái này ngắn gọn một câu, khiến cho Lý Sinh như thế động dung, thật sự là nó điểm ra, Lý Sinh trước đó tâm lý một loại nào đó không nói rõ được cũng không tả rõ được lo lắng âm thầm Đồ, vật quả thật không tệ, nhưng là cái này lượng tiêu thụ có thể bảo chứng sao?

Mà một bên giống như húc, lúc này cũng ngừng khí do dự mở miệng: "Lý ca, chuyện này còn muốn người giúp ta tham mưu dưới, tiêu đệ tâm lý có chút không có."

Lý Sinh thở một hơi dài nhẹ nhõm, thu hồi trong lòng phức tạp suy nghĩ, hỏi: "Làm sao?"

"Lão đệ ta trước đó xem trọng một cái Ngọc Nghiễn, đối tu sĩ về bùa khắc trận có không nhỏ trợ giúp. Nhưng là cái này Tam Giang các phía trên một chút bình 'Theo Phong Gian thành xung quanh thị trường phản hồi, tuy nhiên vật này lượng tiêu thụ không lớn, nhưng dùng qua đều nói tốt', lúc này trong lòng ta có chút không có a."

Lý Sinh trầm mặc một lát, sau đó giống như là thuyết phục giống như húc, cũng giống là nói phục chính mình, nhẹ giọng mở miệng nói: "Không có vội hay không, nhìn nhìn lại đi."

Trần Viễn đứng tại trong lầu các, hai tay phía sau chấp tay trước ngực, nhìn về phía xếp hàng vào sân đám người, gặp không ít người trên mặt đều biến nhan sắc, không khỏi sinh lòng mỉm cười, hăng hái.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Nhân sinh như hỉ, toàn bộ nhờ diễn kỹ

"Công tử, đồ, vật vận đến" vàng quân sự bẩm báo nói.

"Ừm, lấy người chuyển vào đi."

Trôi qua một lát, hai cái người hầu giờ lên từ lạnh điều hoà không khí đi tới.

Chỉ là tại vào cửa lúc, lại ra chút ngoài ý muốn.

Biển người mãnh liệt bên trong, một tên trong tay người làm điều hoà không khí không biết bị người nào đụng một cái, liền muốn rời khỏi tay.

Người hầu kia biết trên tay đây là phủ thượng Vương gia khách quý đồ, vật, nào dám lãnh đạm, quyết định chắc chắn, lệch ra qua thân thể qua, dứt khoát theo này điều hoà không khí đồng loạt rơi xuống đất, muốn sung làm lên đệm thịt tác dụng.

Chỉ là tại cái này chen chúc biển người bên trong, người hầu kia không có chuyện gì, lại đứng ngã sau lưng một người.

"Người mất mù sao?"

Này bị này tai bay vạ gió là cái ăn mặc lộng lẫy người trẻ tuổi, lại là cái tính tình nóng nảy, vừa đứng lên liền hùng hùng hổ hổ muốn động thủ đánh người.

Trần Viễn nhìn lấy nơi cửa truyền đến ồn ào, nhú nhú mây, tách ra đám người, chen quá khứ.

Đi vào trước mặt, Trần Viễn nhìn nhà mình người hầu liếc một chút, hỏi: "Làm sao?"

Người hầu kia đang liên tục không ngừng luôn mồm xin lỗi, lúc này thấy phủ thượng khách quý đặt câu hỏi, vội vàng giải thích nói: "Tiểu nhân vừa rồi không có đứng vững, không cẩn thận đụng ngã vị này lão gia, đều là tiểu nhân sai."

Trần Viễn gật gật đầu, nhìn người tuổi trẻ kia liếc một chút, mỉm cười thì lễ: "Là người trong nhà lỗ mãng, tại hạ thay hấn bồi cái không phải, mong rằng Huỳnh Đài thứ lỗi."

Bất quá là làm việc nhỏ mà thôi, này công tử trẻ tuổi gặp Trần Viễn khí độ bất phạm, lại chịu nhận lỗi trước đây, nguyên bản định thả vài câu ngoan thoại như vậy coi như thôi, có thể lúc này, theo sau lưng hấn tùy tùng lại đột nhiên chen vào nói.

Này tùy tùng mặt sắc, từ này bị đụng lệch ra hộp vừa nhìn gặp bên trong là điều hoà không khí, thế là bám vào từ gia công tử bên tai, nhẹ nói nói: "Thiếu gia, bọn họ là lấy bảo điểm người."

"Lấy bảo điểm?" Vậy công tử đồng tử co rút lại, nhất thời trên mặt biến nhan sắc, nguyên bản dàn xếp ổn thỏa dự định bị ném không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Ta tưởng là ai chứ, mạnh mẽ dám tới phách lối như vậy, nguyên lai là lấy bảo điểm người a." Vậy công tử mặt mang khinh thường, trong lời nói tràn đầy mỉa mai.

Một việc nhỏ xen giữa mà thôi, người này lại không buông tha, Trần Viễn nguyên bản ám áp thần sắc cũng lạnh xuống đến: "Ta lấy bảo điểm phách lối hay không... Liên quan gì đến người!"

Nói xong, Trần Viễn lười nhác lại lý hội cái này ngu ngốc, kêu gọi bọn thủ hạ liền muốn rời khỏi.

Bị Trần Viễn cái này một mỉa mai, này công tử trẻ tuổi tự nhiên là không chịu bỏ qua, vượt ngang một bước, ngăn ở Trần Viễn trước người, giọng the thé nói: "Muốn đi? Không có cửa đâu!"

Trần Viễn sớm đã nhìn ra cái này công tử trẻ tuổi cước bộ phù phiếm, cũng không một chút tu vi tại thân, nếu không phải cố kỵ mọi người ở đây không ít, nếu không phải muốn cho nơi đây chủ nhân mấy phần mặt mũi, Trần Viễn đã sớm đánh cho hấn một trận.

Lúc này cũng chỉ đành nhìn ở tính tình, tức giận hỏi: "Người muốn làm gì?"

"Ôi nha, ta muốn làm gì, ta ngược lại thật ra muốn hỏi một chút người muốn làm gì, thanh này người xương sườn đều đụng gãy liền muốn vừa đi chi?"

"Ta cho người biết, hôm nay hoặc là đem người người làm này xương cốt cắt ngang hai cây, hoặc là cắt ngang chính người."

"Không xuống tay được lời nói, quỳ xuống đất dập đầu gọi tiếng gia gia, lão tử cũng có thể tha cho người, nếu không lời nói..." Này công tử trẻ tuổi khoe mặt hàm sát, âm trầm nói nói, "thật làm chúng ta Bộ gia là dễ khi dễ a?"

"Bộ gia?" Đám người một trận xôn xao, "Lại là là liệt vào tứ đại gia tộc Bộ gia, khó trách người như thế sát khí, ngang ngược như vậy."

"Nguyên lai là Bộ gia, khó trách đối cái này lấy bảo điểm không buông tha" trong đám người có đại hán nói ra.

"A, lão ca, nghe người ngữ khí tựa hồ biết bên trong nội tình?" Có người hiếu kỳ hỏi.

"Ai, gọi ta Lão Lưu thuận tiện, ta là Phúc Sơn thành này, cách lấy bảo điểm tổng bộ chỗ Phong Vân thành không xa. Chúng ta khối kia người đều biết, cái này lấy bảo điểm a, cùng Ứng Thiên tông có thiên ti vạn lữ liên hệ. Cho nên, người hiểu..."

"Há, thì ra là thế." Người đi đường kia nhưng gật gật đầu, thế nhân đều biết, việc này nhà cùng Ứng Thiên tông một mực có chút không hợp nhau lắm.

"Người nhà họ Bộ a?" Trần Viễn còn đợi nói thêm gì nữa,

Lại bị đột nhiên truyền tới một thanh âm cắt đứt.

"Hai vị còn mời kiếm chế hóa khí, liền xem như cho lão phu, cho trong mây mình một bộ mặt."

Một vị lão giả cùng với thanh âm từ trên lầu đi xuống, những nơi đi qua, trong mây các các quân sự nhao nhao khom mình hành lễ, trong miệng kêu: "Minh Chủ."

Trần Viễn trong lòng hơi động, lão giả này cũng là danh xưng số người nhiều nhất trong mây mình Minh Chủ a?

Trần Viễn ôm quyền hành lễ, bồi cái không phải: "Là tại hạ lỗ mãng."

Bên kia Bộ công tử, cũng tâm không cam tình không nguyện lắm bầm hai tiếng, lui về.

Trước khi đi, hắn vẫn không quên hung dữ đối Trần Viễn làm cắt yết hầu thủ thế.

Trần Viễn xem xét, nhất thời giận: Cái này đàn độn, vẫn chưa xong không có.

Thế là Trần Viễn không chút do dự đáp lễ một cây ngón giữa, chỉ là nhìn này Bộ công tử một mặt mờ mịt thần thái, rõ ràng là không thể lĩnh hội Trần Viễn ý tứ, cái này khiến Trần Viễn không khỏi có loại nhất quyền đánh vào không trung cảm giác mất mát, trong lòng buồn bực không thôi.

Một đoạn nhạc đệm, tại trong mây Minh Chủ tham gia dưới, tạm thời chìm xuống, cái này Đông Đại Lục tu chân sản phẩm đầy giới đại hội, rốt cục trở lại quỹ đạo.

Vì biểu hiện ra đối đầy giới hội coi trọng, Minh Chủ tự mình chủ trì lần này đại hội.

Chỉ là nói lấy lời đạo đầu lúc, lão giả này thần sắc lại có vẻ hơi không được tự nhiên, nghiêng mắt nhìn Trần Viễn liếc một chút về sau, nói ra: "Khục khục... Hiện tại ta tuyên bố từ lấy bảo điểm uy lực điều hoà không khí thoải mái từ lạnh, Quan Danh Tài Trợ đầy giới sẽ, chính thức bắt đầu."

Đầy giới hội chính thể bên trên là cái đấu giá hình thức, nhưng bởi vì là quyền đại lý đấu giá, cho nên mỗi loại thương phẩm đấu giá bên trong sẽ xuất hiện ba cái giá cả.

Bên trong có hai cái là chủ hàng định, một cái là cung hóa giá cả cũng liền là giá mở đầu, một cái khác thì là sản phẩm không giới hạn giá cả.

Mà Đại Lý Thương nhóm muốn cho ra thì là đấu giá giá.

Điều hoà không khí từ lạnh sở hữu thành bản cộng lại ước chừng là ba mươi linh thạch, Trần Viễn suy tư một phen về sau, báo lên giá bắt đầu 50, không giới hạn một trăm giá cả.

Đấu giá đầu vào đầy tiến hành, đại đa số người có chính mình đặc biệt mục tiêu, cho nên cạnh tranh cũng không lộ vẻ như thế nào kịch liệt.

Chỉ là trong mây Minh Chủ tâm lý lại cảm giác có chút kỳ quái, năm nay đấu giá tựa hồ thiếu điểm kích tình, tựa hồ mọi người tâm tư không chút đang quay phẩm bên trên, mà giống như là tại ẩn ẩn đang mong đợi cái gì.

Đợi rốt cục đến phiên lấy Porsche, trong đại sảnh lại phảng phất đột nhiên tĩnh lại, ong ong nghị luận nói chuyện với nhau âm thanh bên tai không dứt.

"Đã sớm đang mong đợi, nhìn xem cái này có vẻ như hậu trường rất lớn lấy bảo điểm, đến tốt cùng bán là cái gì, nhìn xem cái này điều hoà không khí từ lạnh đến tốt cùng có tác dụng gì" đây là lúc này trong đại sảnh rất nhiều nhân tâm âm thanh.

Điều hoà không khí cùng từ lạnh bị mang lên sau đài, Trần Viễn khởi động điều hoà không khí, cái này một đài là trải qua hắn cố ý cải tạo qua, tuy nhiên đối linh thạch tiêu hao rất nhiều, nhưng làm lạnh hiệu quả cũng rõ ràng nhanh rất nhiều.

Rất nhanh, bên trong đại sảnh liền cảm thấy trận trận ý lạnh.

Trần Viễn trong miệng giới thiệu nói: "Vật này tên là điều hoà không khí, không chỉ có thể tại trong ngày mùa hè đuổi đi nóng bức, còn có thể tại Mùa Đông bên trong mang đến ấm áp."

"Liên điểm ấy hiệu quả sao?" Có người dám đến thất vọng.

Bên cạnh một cái đầu óc tốt lắm chút mở miệng nói: "Người ngốc a, ta đợi có tu vi tại thân, tự nhiên là không hiệu quả gì, nhưng đối với những người phẩm tục kia mà nói, vật này thế nhưng là có phần hiệu nghiệm."

Giới thiệu xong điều hoà không khí về sau, Trần Viễn mở ra từ lạnh, đem bên trong Đông Lạnh tốt mấy chục bình Bò Đào Mỹ Từu khai phong, gọi người hầu, xuất ra trước đó chuẩn bị chén nhỏ, mỗi người một chén, tặng cùng dưới đài đám người nhắm nháp.

Đương nhiên, Trần Viễn không quên cường điệu dưới, Bộ gia khối kia liền không cần đi.

Cùng lúc đó, Trần Viễn trong miệng giải thích: "Vật này kêu là từ lạnh, không chỉ có thể ướp lạnh mỹ từu, thực vật giữ tươi, còn có thể kéo dài linh thảo linh dược cùng các loại tài liệu kỳ hạn."

Oi bức nóng bức bên trong, uống một ly đá trần Bò Đào Mỹ Từu, thật có thể nói là là một loại hưởng thụ.

Có lẽ là ăn người miệng ngán duyên cớ, mọi người đối cái này lấy bảo điểm sản phẩm cảm nhận coi như không tệ.

Càng có mấy người hưởng vị kia đến từ Phúc Sơn thành Lão Lưu hỏi thăm đến: "Nghe nói các người bên kia từ lạnh cùng điều hoà không khí lượng tiêu thụ rất không tệ?"

"Há lại chỉ có từng đó là không tệ? Đơn giản cũng là nóng này a, " Lão Lưu thán nói, " nếu không phải ta này cách Phong Vân thành quá gần, lấy bảo bối sợ là không chịu để cho ra quyền đại lý, nói cái gì ta cũng muốn bắt lại hai loại sản phẩm "

Lúc này Trần Viễn rốt cục giới thiệu xong xuôi, đầu giá bắt đầu.

Trần Viễn vừa dứt lời, liền nghe được có người đang kêu: "Ta ra 50, muốn ngàn dụ nước quyền đại lý."

Lại là Lý Sinh thanh âm, sau đó hắn nhỏ giọng khuyên lon đòng bạn: "Người tin ta, ta cảm giác thứ này tuyệt đối có thể kiếm nhiều tiền."

Ở bên giống như lúc do dự nửa ngày về sau, cắn răng một cái nói ra: "Được, ta liền nghe lão ca." Sau đó giọng lên cao cao thề bài hô: "Ta cũng ra 50, mua Lam Nguyệt nước quyền đại lý."

Có người dẫn đầu, đằng sau sự tình liền đơn giản nhiều.

Lần lượt có người mở miệng chỉ rõ muốn chỗ nào quyền đại lý, ngẫu nhiên mục tiêu khu vực va vào nhau, vẫn phải so tài một chút ra giá ai cao ai thấp.

Trên đài Trần Viễn ngược lại hơi kinh ngạc, chính mình an bài nắm cũng còn không dùng đây.

Hướng dưới đài một chỗ mặt mờ nháy mắt, Phúc Sơn thành Lão Lưu ngầm hiểu, giống như là nhìn lấy người khác cạnh tranh quá xem qua nóng, nhìn không được đứng lên hỏi: "Công tử, ta là Phúc Sơn thành tới, khối kia quyền đại lý các người bán a?"

Nghe được lời ấy, Trần Viễn trầm mặc một lát, giống như tại ngưng thần suy tư.

Một lát sau, hắn chém đinh chặt sắt mở miệng: "Bán, đương nhiên là bán, ta lấy bảo điểm luôn luôn thờ phụng có tiền mọi người cùng nhau kiếm lời, cái này Phúc Sơn thành bằng hữu tự nhiên cũng không ngoại lệ, không biết người ra giá là bao nhiêu?"

"Công Tử Cao nghĩa, nhưng ta Lão Lưu cũng không phải không biết tốt xấu người, cái này Phúc Sơn thành đầu thầu giá, ta ra tám mươi!"

Tám mươi giá cả có thể nói khá cao, tại giá bán định tại một trăm điều kiện tiên quyết, trừ bỏ 50 thành bản, lại trừ bỏ nhập hàng phí chuyên chở cùng bán lúc tiêu hao nhân lực cùng tinh lực, dù cho Phúc Sơn thành cách Phong Vân thành không xa, chắc hẳn cái này Lão Lưu cũng kiếm lời không nhiều lắm.

Có đối với lấy bảo bối giá thị trường quen thuộc Lão Lưu làm tấm gương, trong lúc nhất thời mọi người tại đây đầu giá điều hoà không khí từ lạnh nhiệt tình càng đất đỏ.

Nhìn trước mắt cái này khí thế ngất trời đầu giá cảnh tượng, Bộ công tử còn có thể cường ép bình tĩnh, nhưng hắn tùy tùng lại có chút ngồi không yên.

"Thiếu gia" hắn nhỏ giọng gọi cầu.

Bộ công tử bắt vì sở động.

"Thiếu gia, có thù có thể về sau lại báo, có thể không cần thiết theo tiền không qua được a!" Nhất thời dưới tình thế cấp bách, lời này khó tránh khỏi nói đến lớn tiếng chút, bên cạnh mọi người nhao nhao quăng tới chú ý ánh mắt.

Bộ công tử nghiêng răng nghiêng lợi, trên mặt xanh một trận đỏ một trận, tâm lý làm chút kịch liệt tư tưởng đầu tranh.

"Nếu không, ta thay thiếu gia qua kêu giá?"

Câu nói này rốt cục đánh nát Bộ công tử tâm lý phòng tuyến, hắn thở dài, ngồi liệt trên ghế phát phát tay.

Tại tiền tài trước mặt, cừ hận lại có thể tính được cái gì? Nhìn thấy Bộ gia biểu hiện, mọi người tại đây càng thêm khắc sâu cảm nhận được câu nói này hàm nghĩa.

Cùng lấy bảo bối có phần không hợp nhau Bộ gia, cũng đầu giá, cái này phảng phất một cái lớn nhất minh xác bất quá tín hiệu, trước đó chỉ có thể coi là nhiệt liệt bầu không khí đột nhiên trở nên bốc lửa, phảng phất mọi người đoạt không phải quyền đại lý mà chính là từng khối sinh động hoạt bát linh thạch.

Mà trên đài Trần Viễn, đem chủ trì đầu giá công tác nhường lại, lui khỏi vị trí hậu trường, mây trôi nước chảy.

Buổi đầu giá kết thúc về sau, vương tự tại vẫn đắm chìm trong nhà mình đồ vật, bị Nhân Hóa bạo tranh mua hưng phấn tâm tình bên trong, một đường lưu rú nói không ngừng.

Đi qua một con đường về sau, Trần Viễn tại một chỗ nơi hẻo lánh dừng lại.

"Sư phụ, làm sao?" Vương tử hỏi.

"Chờ người" Trần Viễn trả lời lời ít mà ý nhiều.

Một lát sau, Phúc Sơn thành Lão Lưu thân ảnh xuất hiện tại Trần Viễn trước mặt.

Thấy rõ người tới khuôn mặt, Tiểu Vương đầu tiên là sững sờ, sau đó bừng tỉnh đại ngộ: "Ta minh bạch, hắn là sư phụ người an bài nắm!"

Trần Viễn cười nhạt một tiếng, hướng này Lão Lư chấp tay một cái: "Đa tạ, ân sự tình đầu tiên nói trước, ngươi đến ta cái này cảm hàng, cho sáu mươi giá cả thuận tiện."

Nghe được Trần Viễn nói lời cảm tạ, Lão Lư liền không dám xưng: "Rõ ràng là ta Lão Lư chiếm công tử chó đại tiện nghi, chỗ nào nên được công tử một tiếng này tạ."

Hai người nói chuyện với nhau một lát sau, Lão Lư vừa lòng thỏa ý cáo từ.

Vương tử đang nhìn Trần Viễn tràn đầy kính nể: "Sư phụ thật đúng là cáo già, ngách không đúng, là đa mưu túc trí a! Đem nhiều người như vậy đều cho đùa nghịch."

Phân biệt rõ hạ mệnh, vương tử tại nói tiếp: "Cũng là cái kia họ Bộ quá đáng ghét, lại nói sư phụ ngươi vì sao lại đồng ý hán đấu giá nhà ta đồ, vật a... Tốt tại bọn họ sau cùng không có đập tới."

Nghe Tiểu Vương phàn nàn, Trần Viễn chỉ là cười cười.

Nửa ngày, gặp Trần Viễn còn ngừng tại nguyên chỗ, vương tử đang kỳ quái hỏi: "Sư phụ, tại sao còn chưa đi?"

"Chờ người" vẫn là đồng dạng trả lời chắc chắn.

Lại qua thời gian đốt hết một nén hương, nương theo lấy "Cộc cộc" tiếng bước chân, một thân ảnh từ trong bóng tối hiện hiện.

Trần Viễn còn chưa lên tiếng, vương tử tại lại phảng phất gặp Quỷ kêu đi ra: "Bước, bước... Sư phụ, là cái kia họ Bộ!"

"Cái gì bước không bước, " Trần Viễn nhẹ nhàng đánh xuống Tiểu Vương đầu, nhìn hướng người tới nói nói, " vát vát."

Người kia nghe tiếng về thi lễ: "Bởi vì sợ bị người nhìn ghé qua dấu vết, cho nên đặc địa đi vòng thêm vài vòng, lúc này mới chạy đến cùng công tử tụ họp."

Trần Viễn nhìn về mặt mộng bức trạng thái Tiểu Vương, cảm thấy có chút buồn cười, nhẹ giọng giải thích cho hắn nói: "Giới thiệu cho ngươi đi, vị này là Vương Phủ gánh hát bên trong sừng —— Tiêu Ngọc lang."

Vương tử tại chỉ cảm thấy mình đầu, đều nhanh vặn thành một đoàn tương hồ: "Thế nhưng là thân phận của hắn, hắn thư mời, rõ ràng cũng là Bộ gia!"

"Không sai, chính là Bộ gia, " Trần Viễn nhẹ nhàng cười một tiếng: "Không phải vậy, ngươi cho rằng ngươi sư cô tối hôm qua trong đêm đi nơi nào? Chấn thức Bộ công tử, lúc này chỉ sợ bị đánh vẫn hôn mê chưa tỉnh đây."

"Cho nên hôm nay đẩy giới sẽ lên, những cái kia cái lộn, còn có uy hiếp đều là giả, cái này Bộ công tử bất quá là sư phụ ngài mời đến, từ phản diện đến tô đậm năm?"

"Không sai, phải biết, địch nhân khăng định thường thường so bằng hữu ca ngợi càng thêm trân quý" Trần Viễn cảm thán nói.

"Thế nào, " Trần Viễn hỏi tiếp, "Vị này Tiêu Ngọc lang diễn kỹ rất là không tệ a?"

"Ừm, " Tiểu Vương dùng sức gật gật đầu, nhìn lấy Trần Viễn hai mắt tỏa ra ánh sao, "Thế nhưng là, ta cảm thấy sư phụ ngài diễn kỹ tốt hơn đâu!"

Truyện được covert bởi ๕Đản ๕

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 107: Đan Đỉnh? Đây là lò than đi!

Vương trước cửa phủ, Trần Viễn cùng gánh hát Đầu Bài Tiêu Ngọc lang lưu luyến chia tay, tại trở về trên xe ngựa, hai người một đường nghiên cứu thảo luận liên quan tới diễn viên tự ta tu dưỡng vấn đề, giữa lẫn nhau được lợi rất nhiều.

Vương tự tại cần thận trở về chỗ nhà mình sự phụ tại đây giới sẽ lên đủ loại an bài, cảm thấy có đại thu hoạch.

Từ đoạt thư mời đến thu hoạch được Quan Danh lại đến Tam Giang lời bình, từ sách lược xung đột hấp dẫn chú ý, lại đến chính diện tô đậm phản diện làm nổi bật, chỉ cảm thấy Trần Viễn mọi cử động có phần có thâm ý, mà sự phụ hình tượng trong mắt hắn cũng càng phát ra cao thâm mịt mịt đứng lên.

Trần Viễn cũng là thu hoạch tràn đầy, đây giới sẽ lên lấy bảo bối sản phẩm rất được hoan nghênh, không chỉ có để hắn đạt tới khai hỏa danh tiếng mong muốn mục đích, cũng có thể để lấy bảo bối ở sau đó hai năm bên trong đi cái trước tốc độ cao phát triển đường.

Tại đây giới sẽ lên, Trần phong phú hơn xa nhà mình lấy bảo điểm thương phẩm chủng loại, cũng mua xuống mấy loại rất có đặc sắc sản phẩm quyền đại lý, thí dụ như vị kia Lam Nguyệt nước người tới lúc bắt đầu tâm tâm niệm niệm nhớ thương Ngọc Nghiễn.

Loại ngọc này nghiền mực mài ra Mặc Thủy, có thể hơi hơi đề cao về bùa cùng khắc trận xác xuất thành công, đối với cần đại lượng khắc chế trận pháp lấy bảo điểm tới nói, mười phần dùng được.

Đi vào trong vương phủ, đuổi đi Tiểu Vương về sau, Trần Viễn muốn đi tìm Tô hoàng tử gây nên cái tạ.

Những ngày này bên trong, làm chuẩn chuẩn bị đây giới chuyện xảy ra, Trần Viễn lao động trong vương phủ không ít nhân thủ, liền liền này Bộ công tử nơi đặt chân tình báo, cũng là nhờ vào có định Nam Vương phủ địa đầu xà này tại, tài năng dò xét điều tra ra.

Tuy nhiên cái này bên trong đại bộ phận là này vàng quân sự tại chạy bỏ công sức, nhưng vàng quân sự cũng là xem ở Tô hoàng tử trên mặt mũi, mới như vậy để bụng không phải sao?

Đi vào Tô hoàng tử chỗ ở, Trần Viễn còn chưa kịp mở miệng, đã thấy Tô hoàng tử đột nhiên thần sắc trang nghiêm trầm giọng nói ra: "Trần Viễn, ta cảm thấy tình huống có chút không đúng!"

Trần Viễn dừng sờ, hỏi: "Làm sao?"

"Phụ Hoàng lúc trước cho phép Mẫu Hậu xuất cung ba ngày, tới thăm tại ta, hôm nay cũng là ngày thứ ba."

"Buổi chiều lúc, ta hộ tống Mẫu Hậu cùng nhau trở lại cung, muốn qua yết kiến Phụ Hoàng, thật không nghĩ đến liền ngay cả ta Mẫu Hậu cũng vô pháp đi vào trong hoàng thành qua."

Tô hoàng tử vọt người đứng lên, ngữ khí khẳng định: "Trong hoàng thành nhất định là ra biến cố gì!"

Trần Viễn cũng nhíu mày rơi vào trầm tư, Tô hoàng tử Mẫu Hậu, chính là Phù Phong nước Đương Kim Hoàng Hậu, luận thân phận có thể nói vô cùng tôn quý.

Hoàng hậu một nước bị ngăn tại ngoài hoàng thành không được đi vào, việc này nghe thực sự có chút hoang đường, có thể lại vẫn cứ tại phát sinh trước mắt.

Sự tình có khác thường tất là yếu, chính như Tô hoàng tử nói, cái này bên trong tất có Thiên biến cố lớn.

Trần Viễn ngưng thần suy tư một lát, thử thăm dò mở miệng hỏi: "Người phụ hoàng, thân thể còn tốt đó chứ?"

Tô hoàng tử hiển nhiên cũng từng nghĩ đến cái này một tiết, rất nhanh liền làm ra trả lời chắc chắn, chỉ là trong giọng nói có chút không xác định: "Phụ hoàng ta cũng không tu luyện thiên phú, dựa vào đến linh đan diệu dược chồng chất đến luyện khí Nhị Trọng tu vi."

"Bởi vì quốc sự vất vả, Phụ Hoàng thân thể không thể nói tốt, nhưng ta năm ngoái lúc rời đi, hắn thân thể cũng coi như khoẻ mạnh, gần gũi này thời gian một năm, lưỡng trước khi không đến mức..."

Tô hoàng tử đón đến, không hề tiếp tục nói.

Trần Viễn vắt hết óc, có thể sau cùng cũng đành phải phí công từ bỏ, không có nửa phần manh mối, khô tột nơi này lại có thể nào nhìn thấu chân tướng sự tình?

Nhìn lấy tình thần không thuộc Tô hoàng tử, Trần Viễn cũng chỉ có nhẹ giọng trấn an nói: "Ngày mai cũng là Thái Tử sắc phong nghi thức, đến lúc đó cũng không thể không cho văn võ bá quan còn có ta đợi đi vào xem lễ a?"

"Nếu là... Sự tình thật đến một bước kia, " Trần Viễn ngữ khí kiên định nói, " mặc kệ là hoàng cung cấm địa vẫn là Long Đàm Hồ Huyết, ta cái này làm sư huynh, cùng người cùng một chỗ xông xáo là được."

Tô hoàng tử mắt lộ ra cảm động, đang muốn mở miệng.

Trần Viễn lại đột nhiên ngắt lời nói: "Lời cảm tạ liền không cần phải nói, nhiều già mồm a."

Đương nhiên, Trần Viễn giờ phút này đắm chìm trong đối với mình loại này nghĩa bạc vân thiên tình thần kính nể cảm động bên trong, hồn nhiên quên chính mình tới đây chính là vì nói lời cảm tạ...

Đêm đó, Trần Viễn ngồi một mình trong phòng, trước người hắt trưng bày hai đồng linh thạch.

Những linh thạch này là hôm nay đây giới sẽ lên,

Ký kết khế ước về sau, Đại Lý Thương nhóm giao đến một bộ phận tiền đặt cọc.

Bên trong một đồng là phổ thông linh thạch, ước chừng có bốn năm ngàn số lượng, lần này sau khi trở về, lấy bảo bối tất nhiên muốn khuếch trương đại quy mô, chiêu nạp càng nhiều nhân thủ, những linh thạch này là Trần Viễn lưu cho Bàn Tử dùng cho phát triển.

Mà còn lại một đồng, làm theo nhìn qua một chút nhiều, bất quá huỳnh quang lưu chuyển, hiển nhiên so một bên phổ thông linh thạch cấp bậc cao hơn, chính là Trần Viễn cố ý đòi lấy Trung Phẩm Linh Thạch.

"Để cho ta tính toán, Thiên Hòa thành lần kia di sản, ta hấp thu một trăm năm mươi Trung Phẩm Linh Thạch, về sau cạn sự mười lần kia, tông môn khen thưởng cũng đổi lại một trăm Trung Phẩm Linh Thạch, đây chính là đồ ngốc. Phi, như thế là như thế cái vui mừng sở tự..."

"Sau đó lời nói, " Trần Viễn nhìn lên trước mặt cái này hơn hai trăm khối Trung Phẩm Linh Thạch, trong lòng đánh giá nói, " năm trăm mười hai lời nói, cũng không kém bao nhiêu đâu."

Không do dự nữa, Trần Viễn thu hồi phổ thông linh thạch, sau đó đem đồng kia Trung Phẩm Linh Thạch phải đi đến trước mặt mình.

Thôn Phệ Dị Năng thả ra, trước mặt linh thạch cấp tốc giảm bớt, hóa thành từng dòng nước âm, bồn đăng ở thể nội kinh mạch bên trong.

Mà Trần Viễn Linh Hải Nội Đạo trên đài, này nguyên bản lay động chớp động như quang ảnh Đan Đình, cũng tại cái này từng lớp từng lớp linh khí thủy triều cộ rửa dưới, càng lộ ra ngưng thực.

Quả nhiên không ra Trần Viễn sở liệu, đang hấp thu xong sau cùng mấy khối Trung Phẩm Linh Thạch về sau, Trần Viễn phảng phát nghe được đường trên đài Đan Đình bên trong, truyền đến "Đốt" một tiếng.

Sau đó, này Đan Đình hoàn toàn ngưng kết thành hình.

Giờ khắc này, Trần Viễn tán thẳng đến Trúc Cơ trung kỳ.

Nội thị bên trong, Trần Viễn hiểu kỳ đánh giá trong cơ thể mình cái này Đan Đình.

Theo lý mà nói, Linh Hải, Đạo Đài, Đan Đình cũng đều là tu sĩ Quán Tường sản phẩm, là "Hư" tồn tại, nhưng lúc này, cái này Đan Đình lại cho Trần Viễn một loại nó là chân thật tồn tại Tạo Vật kỳ dị cảm giác.

Đan Đình màu sắc giống như bạch ngọc, hai lỗ tai bốn chân, mặt ngoài có đạo đạo huyền ảo cùng cực phù văn chớp động, thân đình phong cách cổ xưa cẩn trọng, phảng phát cho người ta một loại dù cho tuế nguyệt lưu chuyển thời gian cộ rửa, lại triền miên lâu không thể gãy cảm giác.

Từ thân đình nội bộ nhìn lại, đen nhánh bao la, vô biên vô hạn, giống như đặt mình vào cô quạnh hư không.

Nhưng chính giữa chỗ, nhưng lại có một cái yếu ớt lại hết sức ngưng thực Tinh Hạch, càng có chút hơn điểm hào quang hướng hội tụ.

Trần Viễn minh bạch, đây cũng là trong truyền thuyết Kim Đan "Hạt giống", ngày sau theo tu vi đề bạt, lấy cái này Tinh Hạch làm cơ sở, tại cái này Đan Đình bên trong, dựng dựng ra thuộc về mình Đại Đạo Kim Đan.

Dò xét sau một lúc lâu, Trần Viễn lại hơi có chút thất vọng, chính mình cái này Đan Đình, giống như cũng không có gì đặc biệt nha.

Tức không có có thể làm cho mình thể sinh dị hương, ngưng tụ thành thời điểm cũng không có gì Thất Thái Quang Mang, ngăn nắp? ? Phổ phổ thông thông đàn độn.

Ngay tại Trần Viễn âm thầm oán thầm thời điểm, cái này Đan Đình lại đột nhiên có biến hóa.

Tai đình chỗ, đột nhiên xuất hiện một cái rất nhỏ đến mắt thường không thể xem xét điểm đen, sau đó cấp tốc biến lớn, thành đầu ngón tay lớn nhỏ đốm đen.

Sau đó, từ cái này đốm đen mở đầu, phảng phát một chậu mực đậm hắt vẩy đến đình trên khuôn mặt, toàn bộ Đan Đình tại qua trong giây lát trở nên một mảnh đen kịt.

Ai ai, chuyện gì xảy ra, ta cái này Đan Đình trúng độc sao? Trần Viễn trong lòng khẩn trương.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Thủ đoạn độc ác, sau đó đỉnh hắc

Đan Đình chính là Kim Đan thai nghén chi địa, ra đi thường nên làm cái gì?

Đây chính là cùng tu sĩ nói cơ chặt chẽ không thể tách rời đồ, vật, nghiêm trọng nói điểm, thậm chí cùng tu sĩ tánh mạng tương quan.

Tại lúc này khác, Trần Viễn đầu tiên nghĩ đến, chính là cái này trong vương phủ duy nhất có qua Trúc Cơ kinh nghiệm Lý sư tỷ.

"Sư tỷ, việc lớn không tốt, cứu mạng a!"

Trần Viễn vội vã chạy đến sư tỷ chỗ ở, đưa tay liền hướng cửa phòng đẩy đi.

"A, làm sao khóa lại?"

Trần Viễn nghiêng tai tiến lên, nghe thấy trong phòng có mơ hồ tiếng nước soạt rung động.

Lúc này, trong phòng sư tỷ âm thanh vang lên: "Có chuyện gì a? Chờ một lát."

Cái này đều mạng người quan trọng thời điểm, còn chờ cái gì a, Trần Viễn muốn lên trong cơ thể mình Đan Đình dị trạng, lo lắng vạn phần, cũng không có lòng qua cẩn thận suy tư trong phòng kia soạt tiếng nước đại biểu cho cái gì tiềm ẩn hàm nghĩa, vận khí tu vi liền muốn đánh gãy chốt cửa xông vào.

Nhưng vào lúc này, trong phòng truyền đến một tiếng nổi giận đan xen quát lớn: "Muốn chết phải không?"

Trần Viễn giật mình, ngừng tay tới.

"Sư tỷ, ta đan..." Trần Viễn còn đợi lại phân biệt vài câu, có thể trong phòng truyền đến lãnh ý mурoi phản uy hiếp lại cắt ngang Trần Viễn lời nói.

"Mau cút, không phải vậy các loại lão nương đi ra liền đem ngưoi chặt thành mưoi bảy mưoi tám đoạn!"

Thế là Trần Viễn đành phải hậm hực chạy trốn chết.

Trở về trên đường, bị gió lạnh thổi, Trần Viễn trong đầu thư thái mấy phần, nhất thời nhớ tới còn có một người, a không đúng, còn có một chó có lẽ có thể biết thứ gì.

"Chắc chắc chắc." Cầu Thặng đại nhân vây quanh Trần Viễn dò xét, vừa đi vừa về chuyển tầm vài vòng, trong miệng kinh thần không thôi.

"Nhìn ra là chuyện gì xảy ra a?" Trần Viễn tâm thần bất định bất an hỏi.

"Này thật không có, ngưoi cái này đen như mực Đan Đình ta thế nhưng là chưa từng nghe thấy a, ha ha ha" Cầu Thặng đại nhân cười trên nỗi đau của người khác hết sức vui mừng.

"Uy, có chút đồng tình tâm được không, " Trần Viễn tức giận nói, " ngưoi nhìn ta đều như vậy."

"Thế nào?" Cầu Thặng đại nhân nghi hoặc hỏi, " ngưoi đây không phải nhảy nhót tung bừng hào hảo sao?"

"Thế nhưng là, ta Đan Đình..."

"Không phải liền là biến cái nhan sắc à, " Cầu Thặng bĩu môi, dùng chẳng hề để ý ngữ khí hỏi, " ngưoi là thân thể cảm thấy khó chịu vẫn là linh lực lưu chuyển trì trệ, hoặc là thuật pháp thi triển bên trên có ngăn lại ngại?"

"Này thật không có" Trần Viễn ngữ khí do dự.

Trên thực tế, Trần Viễn không chỉ có không có cảm thấy trên thân thể có gì khó chịu, ngược lại là cảm thấy lúc này chính mình trạng thái kỳ giai vô cùng.

Tu vi tấn thăng đến Trúc Cơ trung kỳ, không chỉ có thân thể càng thêm nhẹ nhàng hữu lực, thể nội kinh mạch cũng rộng rãi chút, mà lại đối hoàn cảnh xung quanh cảm giác, cũng biến thành càng thêm nhạy cảm, tựa hồ một hít một thở ở giữa cùng phương thiên địa này liên hệ đều chặt chẽ mấy phần.

"Thế nhưng là, giống như lời người nói, cái này hắc sắc Đan Đình chưa từng nghe thấy..." Trần Viễn trong lòng vẫn còn có chút không được tự nhiên.

Ân, Cầu Thặng đại nhân trầm tư một lát, đột nhiên lấy tay đánh ngạch, kêu lên: "Ta biết, nhất định là người hắc tâm hắc ruột, cho nên mới đem người cái này Đan Đình cũng nhuộm thành hắc sắc."

"Phi, người mới là trong mồm chó nhà không ra Ngà Voi đây." Lời nói bên trên tuy nhiên đối chọi gay gắt, nhưng Trần Viễn trong lòng quả thật có chút lo lắng, chẳng lẽ nói, thật hôm nay chính mình vừa hồ người hoàn mỹ, liền lọt vào bẫy ửng sao?

Có thể chỉ bất quá một lát Trần Viễn liền kịp phản ứng, chó chết này rõ ràng đang lừa dối chính mình đâu, trên đời bụng dạ độc ác người so với chính mình đi thêm, làm sao không nghe nói những Nhân Đan đó đỉnh biến nhan sắc?

Bất quá một phen cười đùa qua đi, Trần Viễn tâm lý lại là yên ổn không ít, đặc biệt là Cầu Thặng này chẳng hề để ý biểu hiện, tựa hồ cũng cảm nhiễm Trần Viễn tâm tình, để hắn cảm thấy mình cái này đen như mực Đan Đình mặc dù có chút kỳ quái, nhưng giống như cũng không có gì đại không.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm ngày thứ hai, Trần Viễn trông thấy Tô hoàng tử lúc, phát hiện hắn tâm sự nặng nề, đen hai cái vành mắt, rõ ràng là một đêm ngủ không ngon bộ dáng.

Trần an lời nói không cần nhiều lời, Trần Viễn chỉ là vỗ vỗ bả vai hắn, cùng hắn cùng một chỗ lẳng lặng chờ.

Lại qua một lát,

Lý sư tỷ rốt cục thu thập lưu loát đi tới, thuận tiện không quên trừng Trần Viễn liếc một chút.

Bởi vì tình huống không rõ, Tô hoàng tử Mẫu Hậu lại chỉ là cái không có chút nào tu vi tại thân người bình thường, vì an toàn cân nhắc, tại Tô hoàng tử liên tục khuyên bảo, hắn Mẫu Hậu rốt cục đáp ứng trước trong phủ chờ tin tức.

Mà Cầu Thặng đại nhân, gần nhất say mê kể chuyện nghe hát, đối cái này cái gì Thái Tử sắc phong nghi thức không có chút nào hứng thú.

Ngày này cũng giống như vậy, Cầu Thặng đại nhân sáng sớm tìm Trần Viễn muốn mấy cái linh thạch, sau đó liền không biết qua cái nào Từ Lâu tiêu dao khoái hoạt qua.

Bởi vậy, sau cùng quyết định qua Hoàng Thành xem lễ chính là Trần Viễn tô trước Nam Hòa Lý Vi ba người.

Lần này, thủ vệ cửa cung võ sĩ tuy nhiên thần sắc lãnh đạm, nhưng không có lại ngăn cản ý tứ.

Trên đường đi, Trần Viễn nhìn thấy rất nhiều Đại Thần võ tướng kết bạn mà đi, chuyện trò vui vẻ, thần thái nhẹ nhõm.

Trần Viễn kỳ quái hỏi: "Trước mấy ngày bên trong Hoàng Thành phong bế, này những đại thần này không cần lên hướng à, bọn họ liền không có phát giác được dị thường?"

Tô hoàng tử giải thích nói: "Ta qua lão Thượng thư nhà báai phỏng qua, hắn lời nói Phụ Hoàng ba ngày trước hạ xuống ý chỉ, muốn an tâm trừ bị sắc phong nghi thức, huấn luyện Thái Tử lễ nghi, cho nên ngừng hướng ba ngày."

Trần Viễn gật gật đầu, sau đó hỏi: "Các người Phù Phong nước trước kia sắc phong Thái Tử cũng là như thế sao?"

"Cái này, " Tô hoàng tử chần chờ nói, " ta chưa nghe nói qua. "

Sắc phong nghi thức là tại càn an trước điện trên quảng trường cử hành, Tô hoàng tử mới vừa đến trận, liền bị người dẫn đạo ngồi tại trong sân rộng dựng trên đài cao.

Trần Viễn hai người đi theo đi lên, này dẫn đường hầu hạ xem bọn hắn liếc một chút, lại cũng không có mở miệng ngăn cản.

Lên tới đài cao về sau, Trần Viễn trông thấy một cái mười hai mười ba tuổi trẻ năm lại gần hô câu: "Tam Ca."

Nguyên lai vị này là Phù Phong nước Tứ Hoàng Tử, tô trước bắc.

Tô trước Namwon vốn kéo căng quá chặt chẽ trên mặt, lộ ra một tia âm áp nụ cười, nghe vậy nói: "Tiểu đệ, đã lâu không gặp a."

Tứ Hoàng Tử thần sắc nghiêm túc, lại không có nửa điểm hàn huyền hào hứng: "Tam Ca, tình huống có chút không đúng..."

Tứ Hoàng Tử còn đợi nói thêm gì nữa, lại bị một trận bất chợt tới tiếng la cắt đứt.

"Cung nghênh Thánh Giá..."

Nguyên lai là một phương này quốc độ chủ nhân, Phù Phong Quốc hoàng Đế trình diện.

Đại Hoàng Tử tỏ trước đông đi theo Thánh Giả về sau, nhắm mắt theo đuôi, hăng hái.

Quân Chủ ngồi xuống về sau, Các Đại Thần các vào chỗ.

Theo nơi xa truyền đến "đông" một tiếng cửa cung rơi khóa thanh âm, Trần Viễn nhất thời cảm thấy thân thể trầm xuống.

"Tình huống như thế nào?" Nguyên bản liền trong bóng tối đề phòng Trần Viễn, lập tức kinh ngạc hỏi.

"Tựa hồ là một loại nào đó hạn chế trận pháp..." Lý sư tỷ trong lời nói cũng có chút không quá chắc chắn.

"Là cấm bay trận pháp, " Tô hoàng tử nói xen vào nói, " trận này bao trùm toàn bộ Hoàng Thành phạm vi, tiêu hao rất lớn. Mỗi khi Cung Thành bên trong có trọng đại hoạt động lúc, đều sẽ khởi động trận pháp này, lấy bảo đảm trong hoàng thành an toàn."

Nghe được đây là Hoàng Thành phòng thủ đoạn, mà không phải có ý nhằm vào bọn họ, Trần Viễn âm thầm buông lỏng một hơi.

Lúc này, theo thái giám một tiếng tuân lệnh, Chung Cổ Tề Minh, Nhã Nhạc tấu vang.

Thái Tử sắc phong nghi thức, rốt cục muốn bắt đầu.

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Nhân sinh nơi nào không gặp lại

Lễ Nhạc bạn mình, văn võ bá quan túc thủ đứng hầu, hoàng đế tức ngự ngồi tại Long đuôi phía trên, Đại Hoàng Tử hầu tại dưới đài cao, hướng bắc mà đứng.

Bái tế thiên địa, cảm thấy an ủi tổ tiên, quá trình từng mục một đi xuống, hết thấy đều lộ ra đến vô cùng bình thường.

Nhưng là không biết là tâm huyết dâng trào vẫn là Thiên Nhân Cảm Ứng hoặc là thần kinh quá nhạy cảm, Trần Viễn luôn cảm thấy tâm lý có chút kiềm chế bất an.

Một bên sư tỷ tại này nghi hoặc tự nói: "Kỳ quái,

Bản Tông trú cái này Phù Phong nước lệnh sứ làm sao không tại?"

Lễ Nhạc ngừng, Tư Đồ tại miệng tụng Chiếu Thư: "Từ xưa vương sau đó Thiên Lập cực, phủ ngự hoàn khu, tất thành lập nguyên trụ, mậu Long nền tảng lập quốc..."

Trần Viễn lại nhắm mắt lại, hoàn toàn buông lỏng tâm thần.

Nhất thời, cũng không phải là linh thức, cũng không phải thần niệm, mà là một loại phảng phất dù ai cũng không cách nào phát giác ý chí, đem cái này rộng lớn quảng trường cho hoàn toàn bao phủ lại.

Tâm thần yên lặng ở giữa, Trần Viễn phảng phất lại có Trúc Cơ cảm như vậy cảm thụ, ý chí tràn ngập, bất luận cái gì một điểm rất nhỏ tiếng vang đều không thể đào thoát Trần Viễn chừng không.

Chỉ là lần này, Trần Viễn một mực ước thúc tâm thần, đem phương này ý chí rải tán tại quảng trường phạm vi bên trong.

Phong nhi thời qua vệ sĩ khải giáp Giáp Phiên tiếng vang, bị Trần Viễn che đậy, tiếp theo, Chung Cổ ta minh thanh cũng bị từ trong đầu gỡ ra.

Sau đó là Tư Đồ đọc diễn cảm âm thanh, Bách Quan nhóm hô hấp tiếng tim đập, hoàng đế tiếng vang, Đại Hoàng Tử tiếng vang, Hoàng Thân Quốc Thích tiếng vang, cuối cùng là Tô hoàng tử, Lý sư tỷ, thậm chí là Trần Viễn tự thân chỗ có âm thanh đều phảng phất tại Trần Viễn trong đầu một khoản

xóa đi.

Lúc này, giữa thiên địa phảng phất yên lặng như tờ, vô thanh vô tức, trừ...

Trần Viễn thần sắc chấn động, đột nhiên từ vừa rồi này huyền diệu vô cùng cảnh giới bên trong đi ra ngoài.

Nhưng là Trần Viễn đã biết, chính mình này không khỏi diệu bất an là từ đâu mà đến.

Ngay tại cái này chính mình đặt chân to như vậy đài cao bên trong, lại có gần trăm người ẩn vào bên trong.

Tuy nhiên không biết, bọn họ là dùng cái biện pháp gì che giấu tự thân khí tức ba động, cũng cực kỳ cẩn thận ngừng thở, thậm chí ngay cả tiếng tim đập đều tận lực áp chế đến vô cùng chậm rãi.

Nhưng ở Trần Viễn trong tai, còn là có quá nhiều dấu vết, để bọn hắn lộ ra chân ngựa.

Trong mạch máu huyết dịch lưu động thanh âm, trên thân thể da mảnh tróc ra thanh âm, không chỉ có để Trần Viễn phát hiện bọn họ tồn tại, biết bọn họ số lượng, thậm chí căn cứ khí huyết lưu thông tốc độ vẫn đại thể đánh giá ra những này ẩn núp đám người tu vi cao thấp.

Tám mươi bốn tên chỉ ít Trúc Cơ thực lực tu sĩ, ngoài ra còn có sáu tên Trần kém xa suy đoán, cũng chính là chỉ ít Kim Đan Kỳ cảm thụ ẩn núp bên trong.

Sắc phong nghi thức mặt ngoài vẫn là gió êm sóng lặng, có thể ai có thể nghĩ tới dưới đã là cuộn cuộn sóng ngầm.

Trần Viễn mày nhíu lại lại từng, nhìn về phía Lý sư tỷ cùng Tô hoàng tử, trầm giọng nghiêm nghị nói: "Chúng ta đi!"

Tô hoàng tử ngạc nhiên, Lý Vi không hiểu, cùng kêu lên hỏi: "Làm sao?"

Đâu còn có công phu chậm rãi giải thích? Trần Viễn một tay lôi kéo một cái, trực tiếp từ này đài cao nhảy xuống.

Không ngờ, mới vọt lên tam xích, Trần Viễn liền cảm nhận được cái này cảm bay trận pháp lợi hại, thể nội linh khí một trận hỗn loạn, đúng là Phù Không không được, thẳng tắp hướng về mặt đất.

Cũng may Trần Viễn thân thể tố chất cũng có chút cường hãn, mặc dù có chút chật vật, nhưng vẫn là an toàn nhảy xuống.

Trên đài cao Tứ Hoàng Tử cách gần nhất, đầu tiên chú ý tới Trần Viễn bọn họ này dị thường cử động.

Tròng mắt lọc cộc chuyển động một phen về sau, tâm tư nhạy bén trong miệng hắn gọi đến "Tam Ca cứu ta", sau đó lại là theo chân nhảy đi xuống.

Bị Trần Viễn đột nhiên lôi kéo nhảy xuống, Tô hoàng tử còn có chút không có hiểu rõ tình huống, lúc này đột nhiên nghe được Tứ Đệ tiếng la, vô ý thức đưa tay tiếp được hắn, trong miệng còn sững sờ hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Trần Viễn thần tình nghiêm túc: "Đừng hỏi, đi nhanh lên!"

"Thế nhưng là, sắc phong nghi thức..."

"Đừng quản cái gì sắc phong nghi thức." Trần Viễn lười nhác giải thích thêm, dắt Tô hoàng tử rời đi, Lý Vi cũng chính cảm thấy cái này xem lễ quá nhàm chán, thế là cao hứng bưng bưng đi theo rời đi.

Chỉ có này Tứ Hoàng Tử như có điều suy nghĩ, đi theo tiến lên, đồng thời níu lại hắn Tam Ca cánh tay không chịu buông ra.

Trần Viễn một đoàn người dị động, phảng phất một cục đá đầu nhập bình tĩnh mặt hồ, dẫn tới đám văn võ đại thần trong đội ngũ rối loạn tung bưng.

Tư Đồ ngược lại là trải qua chiến trận, không có đem cái này biến cố để ở trong lòng, y nguyên sóng yên biển lặng đọc lấy hoàng đế ý chỉ: "Con trai trưởng trước đông, ngày đông hồ anh kỳ, thiên tư túy đẹp, chờ kê buổi lễ, Tứ Hải mận phục. Có thể lập vì hoàng..."

"Ha ha ha... Tứ Hải mận phục?" Bất chợt tới một trận xương tiếng cuồng tiếu cắt ngang Tư Đồ lời nói, sau đó cái thanh âm kia nói tiếp, "Ta tở trước tây liền cái thứ nhất không phục!"

Một mực vắng mặt Phù Phong nước Nhị Hoàng Tử, lúc này rốt cục xuất hiện, sau lưng còn đi theo một cái diện mục âm trầm trung niên tu sĩ.

"Trong lòng nhỏ hẹp, ánh mắt thiên cận, bất học vô thuật, thô bỉ không chịu nổi, tính tốt cá sắc, dạng này người lại như thế nào có thể làm cho ta Phù Phong Quốc Thái tử?"

Tô trước tây mặt mũi tràn đầy vẻ châm chọc, nhìn về phía trên đài cao: "Ngài nói ta nói đúng à, Phụ Hoàng?"

"Làm càn, lập người nào vì Thái Tử, há lại cho phép người đến xen vào?" Hoàng đế giận tím mặt.

"Há, có đúng không" tở trước tây khề cười một tiếng từ chối cho ý kiến về câu, "Thực, cùng đại ca so sánh, ta ưu điểm lớn nhất ở chỗ... Ta so với hắn

có sức mạnh!"

Lời nói ở đây, tô trước tây sầm mặt lại, chợt quát lên: "Động thủ!"

Gần trăm đạo thân ảnh phá đài mà ra, một người tiếp cận một mục tiêu, cố ý tính toán phía dưới, lại trong phút chốc đem trên đài hoàng đế Thái Tử, Vương Công Quý Tộc tánh mạng, đều nắm giữ ở trong tay.

Đột nhiên phát sinh biến cố, đều bị chưa đi xa Tô hoàng tử để ở trong mắt.

Hắn kinh hô một tiếng: "Phụ Hoàng." Sau đó liền muốn tránh thoát Trần Viễn lôi kéo, muốn tiến đến nghĩ cách cứu viện.

Trần Viễn tự nhiên không thả, nổi giận nói: "Người là muốn cứu người, vẫn là đi chịu chết?"

Lý sư tỷ lúc này thần tình nghiêm túc vạn phần, rốt cuộc minh bạch Trần Viễn trước đó cử động thâm ý.

Lý Vi kiêng kị mắt nhìn đi theo Nhị Hoàng Tử bên người trung niên tu sĩ, phát hiện người kia thực lực lấy năng tu vi cũng hoàn toàn không cách nào xem thấu.

Nhiều mày mắt nhìn còn tại này đây đưa Trần Viễn hai người, Lý sư tỷ quả quyết xuất thủ, đem tô trước nam đánh ngã đi, trong miệng yêu kiều: "Ra ngoài lại nói!"

Trần Viễn kẹp lấy hôn mê tô trước nam, mắt nhìn theo ở một bên Tử Hoàng Tử, ngẫm lại, đem hắn cũng kẹp ở một bên khác.

Đài cao phụ cận, Nhị Hoàng Tử mắt nhìn dần dần đi xa Trần Viễn bọn người, khinh thường nói: "Hừ, muốn chạy trốn?"

Sau đó, hắn không còn quan tâm Trần Viễn bên kia, mà chính là đưa ánh mắt về phía cha hắn hoàng, mang trên mặt đắc chí vừa lòng nụ cười, hỏi: "Phụ Hoàng, lúc này ngài có thể từng đổi tâm ý?"

"Nghịch Súc!"

"Sư tỷ chậm đã" chạy ra một khoảng cách về sau, Trần Viễn dừng bước lại, mở miệng kêu.

"Làm sao?"

"Muốn đến cửa cung không phải tốt như vậy xong, chúng ta cần chuẩn bị một chút..."

Một đường phi nhanh, bị đối diện cuồng phong làm cho hô hấp khó khăn Tử Hoàng Tử, hung hăng thở mấy hơi thở, gian khó nói: "Phía bên trái."

Không đợi Trần Viễn đặt câu hỏi, Tử Hoàng Tử nói tiếp: "Ta tắm cung có mật đạo."

Ra mật đạo, Trần Viễn phát hiện mình, người đã ở Hoàng Thành bên ngoài một chỗ vứt bỏ khu dân cư bên trong.

Tử Hoàng Tử ngựa không dừng vó, từ gian phòng nơi hẻo lánh kết ngầm bên trong lật ra một cái Bình Sứ.

Mở ra Bình Sứ, Tử Hoàng Tử đổ ra chút bột màu trắng, liền hướng trên người mình bôi.

Đón Trần Viễn nghi hoặc ánh mắt, Tử Hoàng Tử giải thích nói: "Liễm Túc phấn, tiêu trừ mùi vị, các người, nếu không đến điểm?"

Từ cửa sau ra ngoài, Tử Hoàng Tử mang theo Trần Viễn bọn người Thất Chuyển Bát Chuyển, sau đó tiến vào một gian khác trạch viện.

Trực tiếp hướng đi kho củi, đẩy ra mấy cái chồng chất củi lửa, Tử Hoàng Tử khoảng chừng tìm tòi một lát, đột nhiên một khối bàn đá dôi qua, lộ ra cái đen kịt động khẩu.

Tại Trần Viễn bọn người trợn mắt hốc mồm trong ánh mắt, Tử Hoàng Tử lộ ra có chút xấu hổ, ngượng ngừng cười cười, dẫn đầu chui vào.

Ám đạo bên trong, Tử Hoàng Tử giới thiệu nói: "Nơi này sau khi ra ngoài, là một tòa... Thanh lâu, là ta âm thầm kinh doanh sản nghiệp, tới đó về sau, chúng ta hẳn là liền xem như an toàn."

Phòng Nhân chi Tâm bất khả vô, nhanh đến ám đạo cuối cùng lúc, Trần Viễn nhanh đi mấy bước, giành ở phía trước.

Dọc theo nơi cuối cùng bậc thang mà lên, lối ra bị thứ gì cản trở, nhìn bộ dáng giống như là khối ván giường.

Trần Viễn đưa tay đẩy, nhưng vào lúc này, dọc theo đẩy ra khe hở, một cái lông mềm như nhung đồ, vật, đột nhiên lăn xuống tới.

Trần Viễn vô ý thức tiếp nhận đoàn kia Mao Cầu Venonat, đột nhiên cảm giác được xúc cảm có chút quen thuộc.

Tập trung nhìn vào, Trần Viễn kinh hãi kêu lên: "Cầu Thặng, người làm sao tại cái này?"

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Ứng Thiên tông đồ, vật người cũng dám đoạt

Trong phòng, trên giường, còn ngồi một vị tư sắc không tầm thường cô nương, lúc này nàng chính là một mặt kinh ngạc nhìn lấy Trần Viễn một đoàn người.

Nhưng khi nàng nhìn thấy Tứ Hoàng Tử thân ảnh về sau, lại một lần nữa an định lại.

Tứ Hoàng Tử phát tay để lui ra, cùng Trần Viễn bọn họ giải thích nói: "Là ta người, không cần lo lắng các nàng sẽ đi để lộ tin tức."

Trần Viễn gật gật đầu, đem Tô hoàng tử phóng tới trên giường, quay đầu lấy xem kỹ ánh mắt đánh giá Cầu Thặng.

"Nói đi, người làm sao ở đây."

Nguyên bản Cầu Thặng đại nhân tâm hồng đứng thẳng kéo cái đầu, ánh mắt lấp loé không yên.

Lúc này nghe Trần Viễn tra hỏi, Cầu Thặng đại nhân lại là đột nhiên tỉnh ngộ lại: Ta chợt dạ cái gì? Lại không làm cái gì nhận không ra người sự tình.

Thế là, Cầu Thặng đại nhân cường lấy cổ nói ra: "Thế nào, ta tới này nghe hát, không được a?"

"Đến thanh lâu... Nghe hát?" Trần Viễn một mặt giống như cười mà không phải cười, rõ ràng không tin.

"Làm sao rồi, qua Từ Lâu nghe cái lão đầu lẩm bẩm, nào có tới nơi này nghe mỹ nhân hát khúc khoái hoạt? Lại nói, nơi này các cô nương một bên hát khúc còn một bên bỏ sung xoa bóp."

"Người nào tin người đó ngốc, người rõ ràng là có ý khác..."

"Nhón nháo cái gì mà nhón nháo, " Lý Vi thần sắc không kiên nhẫn cắt ngang lời nói, mở miệng nói ra, "Đến lúc nào rồi, còn ở lại chỗ này làm loạn, lạc, tô trước nam có động tĩnh."

Lý sư tỷ đánh bất tỉnh người kinh nghiệm rất là phong phú, thời gian bóp đến vừa vặn, mới thoát ly hiểm cảnh không lâu, Tô hoàng tử liền tỉnh lại.

Chỉ gặp hần xoa xoa sưng đau nhức cái cổ, một mặt mờ mịt hỏi: "Ta đây là ở đâu?"

Chờ ý thức hơi thanh tỉnh chút về sau, Tô hoàng tử lại là đột nhiên giật mình, hỏi: "Hiện tại tình huống thế nào?"

Trần Viễn tự nhiên biết Tô hoàng tử hỏi là cái gì, hơi có chút bất đắc dĩ đáp: "Vương Phủ sợ là không an toàn, chúng ta bây giờ là ở một tòa trong thanh lâu —— người Tứ Đế sản nghiệp, về phần trong hoàng thành tình huống... Trước mắt còn không rõ lắm."

Tô hoàng tử thân thể thoáng giây dựa liền muốn ngồi dậy, ngữ khí kiên quyết: "Không được, ta muốn đi hoàng cung một chuyến."

"Đến đi người, " Trần Viễn đưa tay đem Tô hoàng tử ép đến, "Thật vất vả trốn tới, lại nghĩ đến tiến đi chịu chết?"

Nhưng nhìn Tô hoàng tử một mặt lo lắng thần sắc, Trần Viễn vẫn là trấn an nói: "Người nhị ca mưu là Thái Tử Chi Vi, tạm thời hẳn là còn sẽ không đối người phụ hoàng bất lợi, mà lại, coi như muốn cứu người, cũng phải dò xét nghe rõ ràng tình huống bàn bạc kỹ hơn đi."

"Dạng này lỗ năng xông đi vào cứu người, trừ đem chính mình góp đi vào, còn có thể để làm gì?"

Tô hoàng tử tuy nhiên trong lòng lo lắng vạn phần, nhưng cũng biết Trần Viễn nói đến có lý, nỗ lực nhẹ nhàng hạ tâm tình hỏi: "Vậy chúng ta trước mắt nên làm như thế nào?"

Trần Viễn ánh mắt ở trong phòng tuần tra qua lại một vòng, sau cùng dừng lại tại Cầu Thặng trên người người lớn.

"Cầu Thặng, người hôm nay lâm trận bỏ chạy vốn là tội ác tày trời, bắt quá coi như số người gặp may. Giờ phút này, có cái lập công chuộc tội thời cơ."

Đem Cầu Thặng vẫn tiến thăm nghĩ, đuổi nó đi điều tra tin tức về sau, Trần Viễn lâm vào trong suy tư.

Hiện tại cục diện, dù cho thăm dò tình huống, Trần Viễn bọn họ có thể làm việc sợ cũng không nhiều.

Không có cách, đối phương không chỉ có khống chế toàn bộ Hoàng Thành, mà lại tại về mặt chiến lực thật to chiếm ưu.

Liền hôm nay sắc phong nghi thức bên trên hiển lộ ra nhân thủ, gần trăm tên trúc cơ kim đan tu sĩ, thậm chí còn có...

Trần Viễn quay đầu hỏi hướng Lý Vi: "Sư tỷ, hôm nay cái kia đi theo Nhị Hoàng Tử bên người trung niên tu sĩ, người có biết hần tu vi?"

Lý sư tỷ thần thái nghiêm túc: "Nguyên Anh không thể nghi ngờ."

Gian phòng bên trong bầu không khí đột nhiên ngưng kết một lát.

Hơn phân nửa thường, Trần Viễn hỏi dò: "Ra loại biến cố này, có thể thông tri tông môn ra mặt sao?"

Lý sư tỷ ngữ khí có chút chần chờ: "Chỉ sợ không thể, chúng ta tu chân môn phái ở giữa đặt trước có ước định, không được nhúng tay trong thế tục hoàng vị thay đổi..."

Mà nhưng vào lúc này, Tứ Hoàng Tử lại đột nhiên nói xen vào.

"Tiên Sư, ngài có chỗ không biết, tại đầu này ước về sau, còn có cái bổ sung hiệp nghị."

Nếu có bọn họ phái nhúng tay trước đây, này liền không lại thụ này ước định trói buộc."

"Bọn họ phái?"

"Không sai, " Tứ Hoàng Tử khẳng định dĩ thường nói nói, " ta Nhị hoàng huynh một mực là nhân hạ thoải mái tính tình, nhưng ở nửa năm trước một lần tìm kiếm hỏi thăm Cổ Tích lúc, từng mất tích tháng ba lâu. Tại lần kia sau khi trở về, Nhị hoàng huynh tính tình đại biến."

"Thậm chí tại Nhị hoàng huynh sau khi trở về, cùng hần sơ lần gặp gỡ lúc, ta cùng hần chào hỏi, hần dường như hồ cũng không nhận ra ta."

Nói đến chỗ này, tô trước nam đột nhiên chen lời nói: "Có khả năng hay không, là bị người mạo danh thay thế?"

Tứ Hoàng Tử gật gật đầu nói: "Ta đã từng có này hoài nghi, nhưng tướng mạo hình dung, khẩu âm ngữ khí hoàn toàn tương tự, thậm chí theo một vị trước kia từng gặp Nhị hoàng huynh tu sĩ nói, liền liền mỗi người đặc thù sống linh khí, cũng không khác nhau chút nào."

Gặp tô trước nam nghi hoặc lâm vào trầm tư, Tứ Hoàng Tử tiếp tục nói: "Từ đó về sau, Nhị hoàng huynh cũng thay đổi dĩ vãng giao du rộng lớn tác phong, thâm cư không ra ngoài."

"Mà ta cũng là từ khi đó ần ần có chút không rõ dự cảm, thế là đặt mua dưới toà này thanh lâu, âm thầm toàn bộ đổi thành tâm phúc nhân thủ. Một là vì sự tình có không hài, có thể có cái đường lui, hai cũng là vì mượn thanh lâu cái này tốt xấu lẫn lộn chỗ thám thính tin tức."

"Không nghĩ tới lần này bố trí, lại thật có thu hoạch, nửa tháng trước, theo đẩy giới hội tới gần, nơi khác lưu lượng khách càng ngày càng nhiều, nhưng trên cơ bản đến từ các nơi nhân số kém không nhiều lắm, trừ... Thương Châu."

"Thương Châu?" Lý Vi đột nhiên nói xen vào hỏi.

Tứ Hoàng Tử rất là khẳng định: "Không sai, cũng là Thương Châu, không chỉ có như thế, so với những cơ bản đó đều là luyện khí tu vi Đại Lý Thương nhóm, những này Thương Châu người tới, tu vi lại đều cao đến lạ thường."

"Mà liền tại ba ngày trước, nhóm người này rải các nơi, lại lại đồng thời mất đi tung tích."

"Ta từng gặp trong lâu cô nương lưu vào trí nhớ dưới bức họa, quen thuộc bên trong mấy cái người hình dáng, hôm nay tại hoàng cung đào mệnh lúc, ta quay đầu liếc mắt một cái, quả không phải vậy phát hiện bên trong một người thân ảnh."

Nghe đến đó, Trần Viễn có chút mơ hồ: "Không phải nói bọn họ phái nhúng tay sự tình a, làm sao tới tới lui lui xách đều là cái này cái gì Thương Châu?"

Lý sư tỷ nhìn Trần Viễn liếc một chút, lạnh nhạt mở miệng: "Bộ gia, ngay tại Thương Châu!"

Dâng lên thân thể, Lý sư tỷ cũng không lại chờ thám thính tin tức Cầu Thặng trở về, mở miệng nói ra: "Ta tốc độ nhanh nhất, liền từ ta về sơn môn một chuyến, tại ta về trước khi đến, các người nhớ lấy nhất định phải an tâm chờ đợi."

"Hừ, lúc nào, Bộ gia miệng chó cũng dám đến chúng ta Ứng Thiên tông trong chén giành ăn đến!"

Thấy thở phì phì lao ra Lý Vi, Trần Viễn buồn cười lắc đầu, xem ra cái này Lý sư tỷ tuy nhiên bị trục xuất sư môn, có thể trong nội tâm nàng, vẫn còn thủy chung đem chính mình xem như là Ứng Thiên tông một viên a.

Đưa mắt nhìn sư tỷ rời đi, Trần Viễn nhìn xem bình tĩnh táo, thần thái tự nhiên Tứ Hoàng Tử, nhìn nhìn lại mặt mũi tràn đầy lo nghĩ, thần sắc bất an Tô hoàng tử, không khỏi ở trong lòng thở dài:

"Tô trước nam a tô trước nam, người cái này Tứ Đệ, tuy nhiên tuổi còn quá nhỏ, có thể rõ ràng so người càng có Hoàng Tộc Tử Đệ phong phạm a!"

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 111: Đánh không lại làm sao bây giờ, hô gia trưởng!

Lý sư tỷ mới đi không bao lâu, Cầu Thặng đại nhân liền tìm hiểu xong tin tức trở về, thuận tiện còn dẫn cái được mọi người quên nhân vật.

"Sư phụ, ta còn tưởng rằng các người đi đường đem ta vứt xuống đâu!" Tiểu Vương rất là thương tâm.

"Ách, " Trần Viễn một mặt xấu hổ, đương nhiên không thể nói thẳng đúng là lúc ra cửa bắt hẩn cho quên, thế là ngấm lại, trấn an nói: "Chúng ta hôm nay qua địa phương có chút nguy hiểm, cho nên liền không có gọi người cùng nhau tiến đến."

"Là thế này phải không?" Vương tự tại đình chỉ làm ra vẻ gào khan, cáo nghi vấn hỏi.

"Đương nhiên, " thật vất vả làm yên lòng Tiểu Vương tâm tình, Trần Viễn tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, "Đúng, người là thế nào đi tìm đến?"

"Buổi sáng khi đó còn đang ngủ đâu, mơ mơ màng màng chỉ nghe thấy một trận ồn ào âm thanh, trông thấy có một đám quân sĩ vào phủ đến, ta tưởng rằng muốn xét nhà, tranh thủ thời gian đổi về trước kia y phục rách rưới, tiến vào nhà bếp."

"Vừa chò ta cảm lên rõ lúc, liền có quân sĩ xông tới."

"Bọn họ hỏi ta là làm gì, ta nói là cho Vương Phủ đưa đồ ăn, sau đó liền bị đuổi ra ngoài..."

"Về sau tại trên đường cái loạn đi dạo lúc, nhìn thấy sư phụ người Linh Thú, ta liền theo nó đi tìm tới."

"Thăng cơ linh a, tiểu hóa tử." Trần Viễn vừa tán một câu, Tô hoàng tử liền không kịp chờ đợi chen lời nói: "Vậy ta Mẫu Hậu hiện tại hoàn hảo sao?"

"Yên tâm đi, những binh sĩ kia đối người mẫu hậu cung cung kính kính, chỉ là hạn chế năng hành động mà thôi." Cầu Thặng cho ra tin tức để Tô hoàng tử an tâm chút.

"Trong hoàng cung đâu, hiện tại như thế nào?" Trần Viễn hỏi tiếp.

"Hoàng đế sẽ không có chuyện gì, Vương Công Đại Thần nhóm cũng phần lớn bị nhốt lại, bất quá, " Cầu Thặng nhìn Tô hoàng tử liếc một chút, do dự nói, " Đại Hoàng Tử khí tức biến mất..."

Muốn nói tô trước nam đối Đại Hoàng Huynh sâu bao nhiêu cảm tình, này đơn thuần là gạt người lừa gạt chính mình, mà lại đối với kết quả này, tô trước nam tại phân loạn sau khi phát sinh, trong lòng cũng sớm có đoán trước, giờ phút này cũng duy là trầm mặc tiếp nhận.

"Vậy chúng ta liền không hề làm gì sao?" Tô hoàng tử có chút không cam tâm.

"Dĩ nhiên không phải." Trần Viễn kinh ngạc nhìn Tô hoàng tử liếc một chút.

"Há, " Tô hoàng tử có chút phẫn chán nói, " vậy chúng ta nên làm những gì?"

"Chờ" Trần Viễn trầm giọng nói ra.

Tô hoàng tử ngẩng ra như phỗng, nhìn qua Trần Viễn thật lâu nói không ra lời.

Ngày thứ hai, rõ ràng có thể cảm thấy Phong Gian thành lòng người rung động, bầu không khí khẩn trương lên.

Tuy nhiên, cửa cung y nguyên khóa chặt, không có tin tức gì tiết lộ ra ngoài, nhưng là mấy trăm vị Vương Công Đại Thần nhóm trắng đêm chưa về, đã là lại rõ ràng bất quá dị thường tín hiệu.

Trong thành cửa hàng nhao nhao đóng cửa, người đi đường trở về nhà tránh né, náo nhiệt phồn hoa Phong Gian thành, một đêm qua đi trở nên phá lệ bất đầu hoang vu.

Đúng lúc này, roi khóa đã lâu cửa cung đột nhiên mở rộng, từng đội từng đội kỵ binh liên tiếp tuôn ra, đồng thời trong miệng cao giọng nói: "Nhị Hoàng Tử nhập chủ Đông Cung, nay bên trên thánh cung không hài hòa, lấy Thái Tử điện hạ Nhiếp Chính."

"Đầu tiên là mưu Thái Tử Chi Vi, sau đó cầm quyền Nhiếp Chính, bước kế tiếp liền nên đăng cơ tuyên bố thoát ly Ứng Thiên tông, thay đổi địa vị đi."

"Chỉ là chỉ là một cái Bộ gia, sao có thể ăn Phù Phong nước lớn như vậy một khối địa bàn?"

Trần Viễn lộ ra khe cửa, quan sát đến tình huống bên ngoài, tâm lý tràn đầy nghi hoặc.

Từ Hoàng Tử nhà này dựa Hồng Lâu thuận thế đóng cửa không tiếp tục kinh doanh, giờ phút này trong lầu chỉ còn lại Từ Hoàng Tử mấy cái tâm phúc thủ hạ cùng Trần Viễn một đoàn người.

Trong lầu, Trần Viễn lo nghĩ chi sắc dần dần nặng: "Làm sao sư tỷ đến hiện tại vẫn chưa về?"

"Lần này đi Minh Viễn phong không đủ ngàn dặm, dù cho bằng vào ta tu vi, ngự kiếm vội vã, một ngày công phu cũng với hai cái vừa đi vừa về, " Trần Viễn lẩm bẩm, sau đó trên mặt nổi lên thần sắc lo lắng, "Chẳng lẽ, sư tỷ gặp gỡ cái gì ngoài ý muốn?"

Chi là, còn chưa dứt lời...

"Phi, người mới xảy ra ngoài ý muốn đây."

Nói Lý Vi Lý Vi liền đến, chỉ gặp nàng đẩy cửa phòng ra đi tới, sắc mặt ửng hồng, hơi hơi thở hổn hển, trên trán lấm tấm mồ hôi thấm ướt song tóc mai.

Trần Viễn nghe tiếng nhìn lại, mới kinh hi hô Thanh sư tỷ, lại đột nhiên ở giữa trông thấy, phía sau nàng còn đi theo khác một thân ảnh: "A, Phong sư huynh?"

"Các người nhận biết a, " Lý Vi kinh ngạc nhìn Trần Viễn liếc một chút, sau đó cho Tô hoàng tử bọn họ giới thiệu nói, " vị này là Ứng Thiên tông Đại Trưởng Lão tọa hạ đệ tử —— Phong Tiêu Tiêu, chính là ta mời về cứu binh."

Sau đó, Lý sư tỷ giải thích nàng khoan thai tới chậm nguyên nhân: "Ta trở về Minh Viễn phong về sau, phát hiện chương môn cùng các trưởng lão cũng sẽ không tiếp tục trong môn, nghe qua về sau, mới biết được Vân Mộng Trạch dị động, phụ cận mấy cái phân phái nhân thủ, đều bị kéo tại Vân Mộng Trạch."

"Thế là ta không thể làm gì khác hơn là tiến đến Chủ Tông thông báo tin tức, sau đó trên nửa đường vừa vận dụng phải đuổi tới nơi đây Phong sư đệ, thế là đem hắc mang đến rồi."

Lúc này, tô trước Nam Hòa Từ Hoàng Tử đồng thời ôm quyền hành lễ: "Gặp qua Phong sư huynh (Thượng Sư)."

Không giống với Tô hoàng tử bọn người, Trần Viễn là rõ ràng Phong sư huynh thực lực, lúc này có chút muốn nói lại thôi.

Phong Tiêu Tiêu chú ý tới Trần Viễn do dự, mỉm cười nói: "Trần sư đệ có thể có lời nói, nhưng giảng không sao."

Trần Viễn châm chước một phen sau mở miệng: "Phong sư huynh đến giúp, đúng là cao thượng, bất quá địch nhân bên kia có không ít Kim Đan Tu Sĩ, mà lại tựa hồ có Nguyên Anh Tu Vi cao thủ, chỉ sợ bằng vào ta các loại thực lực..."

Phong Tiêu Tiêu nghe vậy thoải mái cười một tiếng: "Vi huynh may mắn, đã Kim Đan đến Hóa Nguyên anh, đồng thời ta này đến cũng chỉ là vì sư phụ ta đánh cái trạm kế tiếp."

Trần Viễn đầu tiên là sững sờ: "Sư huynh đã đến Nguyên Anh Kỳ?"

Sau đó giật mình: "Sư phụ người... Chẳng lẽ Đại Trưởng Lão cũng muốn đi qua?"

Phong Tiêu Tiêu gật gật đầu: "Sư tôn lão nhân gia ông ta giờ phút này chính tại xử lý Vân Mộng Trạch Hoang Thủ dị động, ước chừng mình từ nay trở đi ở giữa liền sẽ tới chỗ này, đến lúc đó, mặc hắc có gì trừ tính, cũng bất quá là bày tôm tép nhai nhếp nhóm tại uống phí tâm cơ a."

"Chủ Tông phản ứng rất nhanh a" Trần Viễn cảm thán nói.

"Hai ngày trước nơi đây Bản Tông lệnh sứ, thông báo tình huống khác thường, sau đó liền đoạn tin tức, từ đó trở đi Bản Tông liền đã làm tốt ứng đối."

"Về phần vì phản ứng gì nhanh như vậy..." Phong Tiêu Tiêu khẽ cười một tiếng, "Sự đệ có thể là không rõ lắm, cái này Phù Phong Quốc Gia giới đối bản tông ý nghĩa?"

"Đối bản tông ý nghĩa?" Trần Viễn có chút không hiểu.

"Việc này ngoại nhân không thể nào biết được. Hơn ba ngàn năm trước, nơi đây còn không gọi Phù Phong nước thời điểm, ta phái Tổ Sư Đế Nhất Thiên Tôn cũng là sinh ra ở đây phương thổ địa, ta Ứng Thiên tông ban đầu, cũng là nơi này chỗ Lập Phái."

"Về sau, mới đem đến hôm nay chỗ không ngớt phong. Cho nên, phương này khu vực thật chính là Bản Phái lập tông chi cơ, lại như thế nào có thể hứa cho hần người những tay?"

Ách, Trần Viễn nhưng không nghĩ bên trong còn có cái này một tiết, đành phải thay những cái kia làm loạn đều không tuyển đối địa phương Thương Châu các tu sĩ, bởi đem đồng tình nước mắt, hi vọng bọn họ có thể tại Đại Trưởng Lão trên tay được chết một cách thống khoái chút...

Đêm hôm ấy, Tô hoàng tử rốt cục có thể an tâm chìm vào giấc ngủ, mà Trần Viễn đầu, cũng ngủ được phá lệ thom ngọt.

Trời sập xuống có người cao đỉnh lấy không phải sao, hướng chi còn dựa lưng vào Ứng Thiên tông như thế cái Kinh Thiên Chi Trụ đây.

Nhưng lại tại lúc nửa đêm, Trần Viễn lại đột nhiên từ trong lúc ngủ mơ giật mình tỉnh lại.

Cái này giữa hè thời điểm, lại phảng phất có vô biên hàn ý đánh tới, xuyên vào cốt tủy.

Dày đặc khí tức tà ác giống như ngưng tụ thành thực chất, ép được lòng người bên trong không thở nổi.

Trần Viễn sợ hãi cả kinh, thấp thòm lo âu: Cái này, đến tột cùng phát sinh chuyện gì?

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Ma Diễm ngập trời, máu chảy thành sông

Trần Viễn xoay người xuống giường, trong lòng không có nửa điểm buồn ngủ.

Lúc này một chỗ một phòng, Trần Viễn cảm giác liên liên hắc ám cũng không có ngày xưa an bình tĩnh mịch cảm giác.

Vô biên thâm trầm bên trong ẩn giấu đi khủng bố không biết, tử vong khí tức hỗn tạp bên trong đập vào mặt.

Lúc này Trần Viễn đột nhiên rất muốn tìm người trò chuyện.

Lý sư tỷ lời nói, ngấm lại lúc này còn là đêm khuya, Trần Viễn lắc đầu đem suy nghĩ bài trừ ra ngoài óc.

Trần Viễn đi đến Tô hoàng tử trước gian phòng, đưa tay đang muốn gõ cửa lúc, lại nghe được phòng trong truyền đến Tô hoàng tử bình ổn tiếng hít thở.

Đón đến, Trần Viễn vẫn là đem hơi tay lên buông xuống, chỉ là trong lòng có chút kỳ quái: Chẳng lẽ Tô hoàng tử không có nửa phần cảm giác khác thường sao?

Đúng, còn có Phong sư huynh, nơi đây hần tu vi cao nhất, có lẽ có thể biết cái này không khỏi tim đập nhanh, đến tột cùng là duyên cớ nào, Trần Viễn nghĩ như thế đến.

"Đông đông đông", Trần Viễn gõ gõ cửa phòng.

"Là ai?" Phong sư huynh quả nhiên không có ngủ, chỉ là hần trả lời giọng điệu tựa hồ có chút kỳ quái.

"Phong sư huynh, là ta Trần Viễn, có thể vào không? Có một số việc muốn hướng người thỉnh giáo."

"A, chờ một chút, " Phong sư huynh ngữ khí có chút khản trương, qua một lát, hẳn có chút không có ý tứ nói nói, " sư huynh luôn luôn không quản được cái miệng này, lần này lại là ăn hồng dạ dày, người chờ một lát một lát a."

Trần Viễn nhớ tới bắt đầu thấy Phong sư huynh tình cảnh, cũng là bởi vì ăn mà gặp gỡ phiền phức, không khỏi cười cười.

Nói đến kỳ quái, trải qua cái này quấy rầy một cái, Trần Viễn trong lòng cảm giác đè nén tựa hồ cũng làm dịu không ít.

Lại chờ một lúc, Trần Viễn tựa hồ nghe đến "Phù phù" một tiếng, sau đó là Phong sư huynh thoải mái "A" một tiếng, phảng phất giải quyết một kiện nhân sinh đại sự.

"A " dù cho không có nghe đến bất kỳ mùi vị, Trần Viễn vẫn là che cái mũi, ghét bỏ lui mấy bước.

"Được không?" Tính toán thời gian, Phong sư huynh cũng nên xong việc, Trần Viễn lần nữa câu hỏi.

"Ách, chờ một chút đi, " Phong sư huynh xấu hổ không chịu nổi thanh âm truyền đến, "Trong phòng quá thú vị, đợi ta thông thông khí thay đi giặt một phen, hắc hắc."

Trần Viễn bĩu môi, thầm nghĩ cái này Phong sư huynh cũng thật là bà mẹ, đi nhà vệ sinh đều phải tắm rửa thay quần áo...

Lúc này trong lòng cái kia không biết từ đâu mà đến hoảng sợ, cũng tại không khỏi chậm rãi biến mất, bất quá vì hỏi rõ ràng nguyên nhân, Trần Viễn vẫn là chờ tại nguyên chỗ.

Lại là gần nửa canh giờ trôi qua, Phong sư huynh rốt cục tươi cười rạng rỡ mở cửa.

Nghe trong phòng quanh quẩn cánh hoa hương khí, Trần Viễn yên lặng trợn mắt trừng một cái.

Bất quá so sánh dưới, vẫn là trước mắt nghi hoặc càng thêm quan trọng, Trần Viễn trầm giọng hỏi: "Phong sư huynh, vừa rồi người có thể phát giác được cái gì dị thường sao?"

"Dị thường?" Phong sư huynh trong mắt tinh quang lóe lên, mà sau nói nói, " có..."

Trần Viễn thần sắc chấn động, vội vàng truy vấn: "Sư huynh có thể nói rõ chi tiết nói sao?"

Phong sư huynh thần sắc rất là nghiêm túc: "Căn cứ ta kinh nghiệm, lần này đau bụng đến rất không bình thường. Muốn đến buổi chiều nướng cái kia lợn rừng, không chỉ có là không sạch sẽ, mà lại chỉ sợ trước đó cũng có chút trúng độc!"

Trần Viễn một trận ngạc nhiên, trong lòng dờ khóc dờ cười: Sư huynh, ta không muốn hỏi người Tiêu Chảy nguyên nhân a...

"Khục khục... Nói như vậy người là cảm thấy rừng cả mình, sau đó là Tử Khí, cuối cùng là chó đại hoảng sợ?" Đợi Trần Viễn nói ra ý về sau, Phong sư huynh sắc mặt trắng hồng, có phần có chút xấu hổ.

Trần Viễn gật gật đầu, hỏi: "Sư huynh có thể có cảm giác gì?"

Phong sư huynh lắc đầu, sắc mặt có chút không tốt, chần chờ nói ra: "Nếu như chỉ có một mình người có này cảm giác lời nói, chỉ sợ..."

"Chỉ sợ cái gì?"

Phong sư huynh mười phần thận trọng nói ra: "Tu sĩ chúng ta, có chủ tâm Dưỡng Tinh lý lẽ, Cùng Thần biết rõ hóa chi phương, Thiên Nhân Cảm Ứng cơ hội, trị chột Tồn Vong Chi Đạo, như người loại này bất chột tới ác cảm, chỉ sợ biểu thị, là có Tai Kiếp sắp tới."

"Tai Kiếp a?" Nghe Phong sư huynh kiểu nói này, Trần Viễn trong lòng cũng có chút lo sợ bất an đứng lên.

Phong sư huynh ngẫm lại,

Hỏi tiếp: "Người bây giờ còn có loại kia lòng còn sợ hãi cảm giác sao?"

Trần Viễn lắc đầu: "Không, tuy nhiên lúc ấy trong lòng mười phần hoảng sợ, nhưng cái này ác cảm bất chột tới, lại tiếp tục hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa."

"Kỳ quái, " Phong sư huynh có chút không nghĩ ra, "Người tình huống này làm sao giống như là tai họa đã tới, lại có sống sót sau tai nạn bộ dáng đâu?"

"Tai họa đã tới?" Trần Viễn cố gắng nghĩ lại nửa ngày, không xác định hỏi nói, " ta vừa mới rời giường thời điểm, đánh liên tục ba nháy mắt, đây coi như là tai họa sao?"

Phong sư huynh im lặng nhìn lấy Trần Viễn, hơn nửa ngày rồi nói ra: "Sư phụ ta đối Bối Toán một đạo cũng có chỗ đọc lướt qua, đợi lão nhân gia ông ta đến, ta mời sư phụ tới giúp người xem một chút đi."

"Tốt a, cũng chỉ có thể như thế, để sư huynh ngài hao tâm tổn trí" Trần Viễn đưa tay thi lễ.

"Không sao, ngại ta phân thuộc đồng môn, không cần khách khí."

Sáng sớm ngày thứ hai.

Trở về bù một cảm giác Trần Viễn nửa mê nửa tỉnh thời điểm, nghe được nơi xa mơ hồ truyền đến tiếng vang.

Cái này tiếng vang tựa hồ là đến từ biển người, như là tiếng sóng, lúc đầu cực nhỏ, sau đó dần dần biến vang, đến sau cùng, cơ hồ là đình tại nhức óc.

Trần Viễn đã tỉnh hồn lại, nghiêng tai qua nghe, tiếng người huyền ảo bên trong "Thi thể, máu tươi" mấy cái tập nập xuất hiện chữ, gây nên Trần Viễn chú ý.

Trần Viễn trong lòng không khỏi nghĩ nói: Chẳng lẽ là ra biến cố gì sao?

Nhưng vào lúc này, Tứ Hoàng Tử một vị thủ hạ gõ cửa cầu kiến, lại là đến mời Trần Viễn qua hướng dưới lầu đại sảnh.

Đội Trần Viễn xuống lầu lúc, mọi người đã đến đông đủ.

Xem bọn hán thần sắc, tựa hồ cũng có chút hoang mang tại Tứ Hoàng Tử tìm bọn hán đến đây mục đích.

Lúc này, Tứ Hoàng Tử kết thúc cùng một vị khác thủ hạ nói chuyện với nhau, vội vàng tiến lên mấy bước, đi đến trước mặt mọi người.

Chỉ gặp hán không có bất kỳ cái gì dây dưa dài dòng, trực tiếp mở miệng nói: "Hoàng Thành ra biến cố, người chết hết."

Bị Tứ Hoàng Tử cái này cảm đầu buồn bực não một câu đập tới, mọi người nửa ngày không có kịp phản ứng: Hoàng cung ra biến cố, ra sao biến cố? Người chết hết, là địch nhân chết, vẫn là hoàng đế cùng Vương Công Đại Thần nhóm chết hết?

Tứ Hoàng Tử thấy mọi người vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nói rõ chi tiết lên chuyện đã xảy ra.

Sáng nay có người đi ngang qua hoàng cửa thành lúc, người được cực kỳ dày đặc mùi máu tươi.

Này to gan lớn mật gia hỏa gặp cửa không có thủ vệ, liền nghĩ xích lại gần từ trong khe cửa nhìn xem tình huống.

Kết quả không cẩn thận nương đến trên cửa chính lúc, mới phát hiện cái này Hoàng Thành thành môn vậy mà không có khóa lại.

Đẩy mở cửa thành về sau, thu vào này trong mắt người là để hán nổi điên đầy đất thi thể, máu chảy thành sông.

Mà đáng sợ hơn là, dù cho kinh khủng như vậy cảnh tượng, dù cho ra như vậy biến cố, trong hoàng thành cũng thủy chung không có bất cứ động tĩnh gì.

Nghe ở đây, tô trước nam cũng không ngồi yên được nữa, cũng chờ không nổi Đại Trưởng Lão đến, đành đứng dậy, chém đinh chặt sắt nói ra: "Ta muốn đi Hoàng Thành một chuyến!"

Trần Viễn nhíu mày lâm vào trầm tư, chẳng biết tại sao, hán luôn cảm thấy lần này trong hoàng thành biến cố, cùng hán trong đêm qua tìm đập nhanh cảm giác kiếp trước liên hệ.

Đến sau cùng, Trần Viễn mở miệng nói ra: "Đi dò thám tình huống cũng tốt, ngại ta hành sự cẩn thận là được."

"Còn nói là nghỉ ngơi đâu, mỗi ngày không phải đào mệnh cũng là mạo hiểm." Lý sư tỷ trong miệng phàn nàn nói, nhưng vẫn là đứng dậy, làm lấy xuất phát chuẩn bị.

Phong sư huynh cười cười: "Vậy được, chúng ta liền một lên qua xem một chút đi."

Tô hoàng tử quăng tới cảm kích ánh mắt, Trần Viễn cũng âm thầm thở phào, có Lý sư tỷ Phong sư huynh cùng đi, lần này đi không thể nghi ngờ an toàn rất nhiều.

Truyện được covert bởi [Đản ♡](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Chương 113: 1 Dạ chi ở giữa, hô phi yên diệt

"Tam Ca, ta cũng muốn đi xem nhìn Phụ Hoàng."

Tiến trước khi ra cửa, Tứ Hoàng Tử gọi lại tồ trước nam, mong ngóng nhìn lấy hần nói ra.

"Thế nhưng là..." Tồ trước nam có chút do dự, dù sao bọn họ lần này đi Hoàng Thành tình huống không rõ, khó mà nói sẽ gặp phải nguy hiểm gì, Tứ Hoàng Tử cũng không tu vi tại thân, nếu là đụng tới biến cố, chỉ sợ là khó mà tự vệ.

Ngay tại tồ trước nam muốn uyển chuyển cự tuyệt lúc, Phong sư huynh lại đột nhiên mở miệng: "Một mảnh hiếu tâm đáng khen, liền để hần đi theo đi, ta hội chiếu cố nhiều hơn với hần."

Tồ trước nam còn chưa trả lời, Tứ Hoàng Tử đoạt trước một bước đại hi nói ra: "Đa tạ Tiên Sư."

Trần Viễn một đoàn người đi vào Hoàng Thành, gặp trước cửa thành vây tụ lấy không ít người bày.

Những người này, đã có không ít gan lớn Nhân Hân, cũng không ít lo lắng Đại Thần thân quyến, còn có một đám giữ gìn quân trị an sĩ.

Có thể những người này đều bị này khuôn mặt khủng bố thi thể cùng địa chấy xuôi Huyết Hà, cho sợ đến dừng bước.

Trần Viễn nhìn thấy cái này màn nhân gian thảm trạng, cũng không nhịn được chăm chú nhíu mày.

Ngự cát cánh kiếm, Trần Viễn muốn đi điều tra dưới Hoàng Thành chỗ sâu tình huống, nhìn có không nhân viên may mắn còn sống sót.

Sau lưng mấy người theo thật sát, Phong sư huynh cũng bọc lấy Tứ Hoàng Tử cùng nhau tiến lên.

Người trên không trung, tầm mắt càng rộng, Trần Viễn liếc mắt qua, phát hiện chút dị thường.

"Kỳ quái, mặt đất những thi thể này, đều là quân sĩ hoặc là Cung Nhân, tựa hồ không nhìn thấy bị tạm giam Vương Công Đại Thần, cũng không có thấy Hậu Cung Tần Phi tung tích."

Phi hành một lát, mặt đất thi thể hơi có vẻ thừa thớt chút, nhưng vào lúc này, Trần Viễn đồng tử đột nhiên co rút lại, trên mặt đất lộn xộn thi thể ở giữa, hần nhìn thấy một cái quen thuộc gương mặt.

Trần Viễn đề xuống phi kiếm, tại bên cạnh người kia rơi xuống.

Người này tên họ là gì, Trần Viễn cũng không hiểu biết, nói thật lên cũng vền vẹn gặp qua nửa mặt mà thôi, nhưng Trần Viễn đối với người này ấn tượng lại hết sức khắc sâu.

"Đây không phải đi theo Nhị Hoàng Tử bên người tên kia Nguyên Anh Tu Sĩ sao?" Lý sư tỷ kinh hô một tiếng, "Liền liền Nguyên Anh Kỳ cũng bị chết như vậy vô thanh vô tức?"

Đối mặt cái này khắp nơi trên đất thi thể Tu La Trảng cảnh, bất quá mười hai mười ba tuổi Tứ Hoàng Tử, hiển lộ ra hần thân là Hoàng Gia Tử Đệ chỗ hơn người, tỉnh táo vô cùng.

Hần điểm phụ cận mấy cỗ thi thể nói với Trần Viễn: "Mấy người kia ta đều từng tại bức họa bên trên gặp qua, chính là những cái kia đến từ Thương Châu tu sĩ."

Chẳng lẽ ngày đó trông thấy gần trăm Trúc Cơ, bảy tám cái Kim Đan Tu Sĩ, đều đã đều đãi mệnh nơi này? Trần Viễn trong lòng nghi hoặc nghĩ đến.

Đánh giá những này thi thể, Trần Viễn phát hiện bọn họ tử trạng cực kỳ thể thảm.

Bất quá mới quá khứ nửa đêm, trần trụi bên ngoài da thịt đã biến thành xám xanh chi sắc, biểu lộ dữ tợn, tứ chi vụn vụn, liền liền thân thể cũng tựa hồ héo rút rất nhiều.

Trần Viễn trong đầu suy nghĩ hồi lâu, rốt cục nghĩ đến một cái thỏa đáng so sánh, liền phảng phát những thi thể này như là thối quần áo ướt, bị nhân sinh sinh vụn ra toàn thân huyết dịch.

"Trần Viễn, ngươi không có phát hiện đất này bên trên huyết dịch có chút cổ quái sao?" Lý Vi đột nhiên chen lời nói.

"Cổ quái?" Trải qua Lý sư tỷ một nhắc nhở như vậy, Trần Viễn đem chú ý tìm đến phía địa chấy xuôi những vết máu đó.

Nhất thời, hấn phát giác được chút chỗ khác thường.

Những huyết dịch này tuy nhiên đã ở vào nửa trạng thái khô cạn, nhưng nhan sắc có chút cạn đạt được kỳ, mà lại cho người ta một loại âm u đầy từ khí, không có chút sinh cơ cảm giác.

"Đây chừng loại như máu dịch ta từng gặp." Lý sư tỷ khẳng định dị thường nói ra.

"Há, sư tỷ có thể nói rõ chi tiết nói?" Trần Viễn hỏi.

"Năm ngoái, Bắc Mang Sơn từng ra một kiện diệt tộc thảm kịch, cho là hiện trường tình cảnh cùng nơi này cơ hồ nhất trí, người chết đều là toàn thân huyết dịch mất hết, đồng thời máu tươi bên trong chất chứa sinh cơ cùng chút ít tinh huyết bị hút trống không."

"Những này chính là Phệ Huyết Hóa Linh ma công chỗ tạo thành, mà hung thủ kia..."

Lý Vi mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Nhất định là Huyết Ma lão tổ không thể nghi ngờ!"

"Huyết Ma lão tổ à, " Trần Viễn trầm ngâm một lát, không xác định nói nói, " Phong sư huynh tựa hồ từng tại Bắc Mang Sơn tao ngộ một cái Lão Ma Đầu,

Hơn nữa còn bản thân bị trọng thương."

"Không sai, " Phong sư huynh tiếp lời đến, "Chính là Huyết Ma lão tổ. Lần kia ta vừa vận gặp gỡ Huyết Ma lão tổ thi pháp làm ác, vốn muốn ngăn cản hấn việc ác, lại là không địch lại hấn ma công thâm hậu, chỉ có thể miễn cưỡng trốn được tánh mạng."

"Về sau ta đem tin tức truyền về tông môn về sau, tông môn đã từng phái ra nhân thủ vây giết, chi tiếc cái này Lão Ma giao hoạt dị thường, bị hấn đào thoát tánh mạng."

"Không chỉ có như thế, " Phong sư huynh? Cướp bốn trộm? Anh tu sĩ thi thể liếc một chút, "Nhìn trận này bên trong tình huống, tựa hồ này Lão Ma công lực lại đề bạt không ít."

Phong sư huynh cùng Lý sư tỷ thần sắc mười phần ngưng trọng, tựa hồ tại vì cái này xuất quỷ nhập thần, thủ đoạn độc ác Huyết Ma lão tổ cảm thấy lo lắng.

Mà Trần Viễn trong lòng càng nhiều lại là nghi hoặc: Căn cứ truyền ngôn cùng lần kia Bắc Mang tình huống, máu này ma lão tổ rất là chú ý cẩn thận, làm ác lúc đồng dạng lựa chọn lúc xa xôi không người chú ý địa phương.

Vì sao lần này ngông cuồng như thế, dám ở cái này Nhất Quốc trong hoàng cung động thủ đâu?

Phân loạn binh lính, ả núp tu sĩ trong vòng một đêm chết sạch sẽ, Huyết Ma lão tổ làm ác về sau chắc hấn cũng sẽ không ngu xuẩn dừng lại lâu.

Cái này trong hoàng thành tựa hồ lập tức an toàn rất nhiều.

Trần Viễn bọn người sau khi thương nghị, quyết định hai hai tách ra hành động, tăng thêm tốc độ.

Lần này, tại thời gian uống cạn chung trà về sau, có thu hoạch.

Tại liền nhau hai tòa Thiên Điện bên trong, Trần Viễn phát hiện may mắn còn sống sót Vương Công Đại Thần cùng Hậu Cung Tàn Phi nhóm.

Bọn họ hấn là bị tập thể giam giữ ở đây, trông coi binh lính đã không thấy tung tích, có thể hai tòa cung điện bên trong Tàn Phi cùng Các Đại Thần, lại lạ thường chỉ là đã hôn mê, cũng không nhận được tổn thương gì.

Trần Viễn đánh thức mấy vị Đại Thần, lại thất vọng biết được, bọn họ bởi vì phản đối Nhị Hoàng Tử bị giam giữ ở đây, nhưng đến tối hôm qua, lại bị một trận khí thể mệnh mông ép tới đã hôn mê, ngoài điện phát sinh biến cố bọn họ hoàn toàn không biết gì cả.

Mà nhưng vào lúc này, cùng Phong sư huynh cùng một chỗ hành động Tứ Hoàng Tử lại đột nhiên vội vã chạy tới, thở hồng hộc nói ra: "Tìm tới nhị ca, không, Nhị Hoàng Tử hạ lạc, hấn còn sống."

Trần Viễn nghe vậy, nhất thời mừng rỡ.

Từ nơi này lần phân loạn bắt đầu, Trần Viễn cũng cảm giác có một tầng mê vụ đem trọn chuyện bao phủ lại, để cho người ta nhìn không thấu Trung Nguyên ầy.

Mặc kệ là không biết tự lượng sức mình khiêu khích Ứng Thiên tông Bộ Thị gia tộc, vẫn là không khỏi hiện Huyết Ma lão tổ, cái này bên trong đủ loại quỷ dị, thủy chung chặn được lòng người bên trong hít thở không thông.

Mà bây giờ, đã Nhị Hoàng Tử còn sống, chắc hấn chỉ ít có thể biết rõ ràng lần này phân loạn một số nội tình đi.

Phát hiện Nhị Hoàng Tử địa phương, cách hấn tầm cung không xa.

Chờ Trần Viễn vội vã đuổi tới chỗ ấy về sau, nhưng trong lòng thì mát lạnh.

Chỉ gặp Nhị Hoàng Tử đầy bụi đất xếp bằng ngồi dưới đất, tóc tai rối bời, nửa miệng mở rộng khoe miệng chảy nước bọt, trong ánh mắt một mảnh mờ mịt, lại tựa hồ là điên bộ đáng.

Lúc này, nửa ngồi ở bên cho Nhị Hoàng Tử kiểm tra tình huống Phong sư huynh, đứng dậy đứng lên, đón Trần Viễn hỏi thăm ánh mắt lắc đầu:

"Tựa hồ là thụ cực kỳ kinh hãi hoảng sợ, khí huyết dâng lên ngăn chặn trong đầu kinh mạch, quá khứ nửa ngày thời gian, lúc này hần non nửa một bên não từ đã hoàn toàn hoại tử."

Nghe Phong sư huynh giải thích, Trần Viễn còn có chút không cam tâm, nhưng mà mặc kệ hần là tra hỏi vẫn là cho kích thích, Nhị Hoàng Tử nhưng thủy chung là bộ kia ngốc ngây ngốc bộ đáng không phản ứng chút nào, đến sau cùng, Trần Viễn cũng chỉ có bất đắc dĩ từ bỏ nếm thử.

"Vậy bây giờ xử lý hần như thế nào?" Trần Viễn hỏi.

Tứ Hoàng Tử chân chờ mở miệng: "Lúc đầu cấu kết ngoại nhân mưu quyền phản loạn, án luật là tội đáng tru, bất quá hần hiện tại cũng bộ đáng như vậy, vẫn là huỷ bỏ tu vi giam cầm đứng lên đi."

Trần Viễn? Cướp sợ màn thủ phải láo giáp? Vốn cho là hần sẽ nói đem cái này Nhị Hoàng Tử nhốt đứng lên liền liền coi như thôi, không nghĩ tới hần còn sửa câu phé bỏ tu vi.

Quả nhiên không hổ là tâm chí tinh táo, thủ đoạn tàn nhẫn Hoàng Gia Tử Đệ a.

Bất quá Trần Viễn cũng đối cái này Nhị Hoàng Tử cái này Vô Quân Vô Phụ, không chú ý huynh đệ chi tình gia hỏa không có không có hảo cảm, mắt nhìn hần luyện khí Tử Trọng tu vi, tiện tay nhất chương đánh vào hần nơi bụng, huỷ hần Khí Hải.

Sau đó Trần Viễn liền không còn quan tâm với hần, mà tở trước nam cũng sau cùng dò xét Nhị Hoàng Tử liếc một chút, chuẩn bị rời đi qua tìm Phụ Hoàng hạ lạc.

Coi như cái này lợ đáng liếc một chút, lại làm cho tở trước nam dừng bước, hoàn toàn ngây người.

"Các ngươi mau nhìn!" Tở trước nam một bộ gặp Quỷ thần sắc.

Trần Viễn sững sờ, nghe tiếng quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp không có tu vi Nhị Hoàng Tử, trên mặt ngũ quan vậy mà quỷ dị nhúc nhích biến hóa đứng lên.

Nửa nén hương qua đi, Nhị Hoàng Tử trên mặt loại kia khiến người tê cả da đầu nhúc nhích rốt cục ngưng xuống.

Chỉ là, lúc này hần đã hoàn toàn biến thành một cái khác tướng mạo.

"Người này không phải nhị ca, " dù cho đối mặt như thế quỷ dị tràng cảnh, Tứ Hoàng Tử cũng bảo trì đủ rất bình tĩnh, "Khó trách lần kia hần mất tích trở về về sau, phảng phất đối một người giống như."

Sau đó hần lại tự nhủ: "Thế nhưng là, tướng mạo còn tốt cái biến, thanh âm cũng có thể bắt chước, cái này mỗi cái tu sĩ đặc biệt sống linh khí, lại là như thế nào nguy trang thành giống như đúc đâu?"

Đã xác định không phải Nhị Hoàng Tử, Trần Viễn cũng không hề bận tâm thể diện, đối người kia tiến hành một phen soát người, hy vọng có thể tìm tới chút hữu dụng manh mối.

Mấy khối linh thạch, hai kiện tiểu xảo pháp khí, sau đó là một Bản Bí Tích...

Bí Tích Nội Dung ghi chép chính là cái kia quỷ dị khó lường nguy trang kỹ xảo, nhưng cái này cũng không hề là quan trọng, mấu chốt là ở chỗ bí tích bìa viết tên.

(vào vò) hai chữ to mười phần bắt mắt, quyền bí tích này lại có như thế một cái kỳ quái khó hiểu tên.

Khả trần xa lúc này ở sâu trong nội tâm, lại là nhắc lên sóng to gió lớn: Đồng dạng là mô phỏng hóa loại công pháp, chương môn giao cho mình tên là giấu đi mũi nhọn, mà ở trong đó phát hiện lại để làm vào vò.

Giấu đi mũi nhọn... Vào vò?

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Sư phụ là ai, điều này rất trọng yếu

Trần Viễn qua loa lật xem một lần bí tịch vào vỏ, phát hiện bí tịch này thật là giấu đi mũi nhọn tác phẩm hai tập không thể nghi ngờ, không là linh khí vận hành tuyến đường có có phần nhiều chỗ tương tự, liên liền Biên Soạn người dùng từ giọng điệu đều không có gì khác nhau.

Trần Viễn trước đó tu luyện giấu đi mũi nhọn lúc, liên ẩn ẩn từng có suy đoán, bí tịch này tựa hồ cũng không hoàn chỉnh.

Trần Viễn phỏng đoán cũng không phải là không có lừa thì sao có khối, mà là có thiết thực căn cứ, tại này giấu đi mũi nhọn bí tịch một trang cuối cùng rõ ràng viết đâu? —— chưa xong còn tiếp.

Chính mình bí tịch là Văn Các người chuyển giao cho mình, lời nói là chương môn chỗ lấy, này thần bí nhân này bí tịch lại là từ đâu mà đến đâu, Trần Viễn rất là hiếu kỳ.

"Người tựa hồ từng nói qua, Nhị Hoàng Tử tại một lần ra ngoài thám hiểm lúc, mất tích ba tháng?" Trần Viễn ánh mắt sáng rực nhìn lấy Tứ Hoàng Tử, mở miệng hỏi.

"Ách, xác thực như thế, " Tứ Hoàng Tử khẽ giật mình, sau đó rất nhanh minh bạch Trần Viễn ý tứ, "Nhị ca lần kia đề cập qua một câu, muốn đi là táng Tiên Cốc."

"Táng Tiên Cốc?"

"Không sai, táng Tiên Cốc ngay tại Phong Gian Thành Tây nam năm trăm dặm chỗ, một năm trước nơi đó từng phát sinh qua một lần Địa Long xoay người. Sau đó, có Cổ Mộ đột ngột xuất hiện."

"Địa phương thôn dân truyền thuyết là tiên nhân mộ táng xuất thế, nhị ca nghe nói việc này sau rất là cảm thấy hứng thú, thế là quyết định tiến đến tìm tòi hư thực."

Lời nói ở đây, tô trước nam đột nhiên chen lời nói: "Này trong vòng ba tháng, cái này giả mạo người nhất định tiếp xúc qua hoặc là chỉ ít từng gặp nhị ca, không phải vậy, như thế nào bắt chước đến như vậy rất giống?"

"Có khả năng hay không, nhị ca hấn còn sống?"

Tô hoàng tử đã quyết định, muốn đi này táng Tiên Cốc tìm hấn nhị ca hạ lạc.

Đối với tô trước nam loại này Chí Tinh Chí Nghĩa tiến hành, Trần Viễn tuy nhiên biết rõ quá khứ lâu như vậy, Nhị Hoàng Tử còn sống tỷ lệ xa vời, nhưng cũng không đành lòng đã kích hấn chờ đợi.

Huống chi Trần Viễn cũng muốn qua hướng táng Tiên Cốc một chuyến, ở nơi đó có lẽ có thể tìm tới, có quan hệ với giấu đi mũi nhọn vào vỏ ở giữa liên hệ một số manh mối.

Huống hồ, Trần Viễn ẩn ẩn có loại dự cảm, cái chỗ kia, tựa hồ đối với chính mình, rất trọng yếu...

Bất quá vậy cũng là sau đó sự tình, hiện tại càng mấu chốt là, Phù Phong Quốc hoàng Đế còn không tìm được đây.

Một cái ngôi liệt trên mặt đất người điên, đầy phòng chưa tỉnh hồn Tàn Phi Đại Thần, đầy đất trải rộng thi thể, còn có sinh tử chưa biết Lão Hoàng Đế...

Nhìn lấy cái này một mảnh rồi bởi cảnh tượng, Trần Viễn không khỏi thở dài, hấn nhìn về phía Tứ Hoàng Tử nói: "Hấn là không có nguy hiểm gì, hô bên ngoài các binh sĩ tiến đến dọn dẹp một chút đi, thuận tiện cũng giúp đỡ tìm xem người."

Ngay tại Tứ Hoàng Tử gật đầu xác nhận, đang chuẩn bị cất bước lúc rồi đi, lại đột nhiên xuất hiện biến cố.

Ngay một khắc này, Thiên, phảng phất sập...

Một thân ảnh từ không trung lao thẳng tới mà xuống, không nói lời nào, cũng không có chút nào phong thanh, lại tự nhiên mà vậy chiếm cứ ở đây tất cả mọi người tâm thần.

Tại Trần Viễn bọn người trong tầm mắt, giữa thiên địa trống không hết thấy, duy chỉ có chỉ còn lại có này người thân ảnh.

Người kia nhẹ nhàng rơi xuống đất, nhanh như cầu vồng, lại phảng phất "đông" một tiếng, trùng điệp giã tại trong lòng mọi người.

Không có thu liễm bị tận lực thả ra khí thế, làm cho cả Hoàng Thành tại thời khắc này kinh hãi như ve mùa đông.

Phía trước Tứ Hoàng Tử không có chút nào tu vi, bị cái này cuồng bạo khí thế xông lên, đột nhiên bay rớt ra ngoài, người trên không trung thời điểm, chính là một ngụm máu tươi phun ra, ngắt đi.

Đi theo sau Trần Viễn cùng Tô hoàng tử, cũng không có tới đi nơi nào, đột nhiên lao đảo lui ra phía sau mấy bước, Nghịch Huyết xông đến trong cổ, giữa ngực bụng một trận bốc lên.

Lý sư tử cũng là sắc mặt tái nhợt, tự thân khó đảm bảo, đau khổ chèo chống.

Chỉ có Phong sư huynh hơi đỡ một ít, tuy nhiên cũng cảm giác được không thở nổi, nhưng vẫn là nỗ lực đem Tứ Hoàng Tử tiếp được, thả tại sau lưng.

Về phần cái kia không người chú ý tên giả mạo, vốn đã có thương tích trong người, càng là tại cái này sóng khí tức cọ rửa dưới, trực tiếp thân tử ngã xuống đất.

Vị này khách không mời mà đến, một câu không phát, một bước không động, một chiêu chưa ra, Trần Viễn bọn người liền đã quân lính tan rã.

Mọi người kinh hãi không thôi, người này đến tột cùng là tu vi thế nào?

Mọi người ở đây,

Chỉ có Phong sư huynh lúc này còn có thể miễn cưỡng hành động, hần gian nan mở miệng hỏi: "Người là người phương nào?"

Người kia nghiêng liếc liếc một chút, ổng tay áo hất lên, cũng không thấy hần có gì càng nhiều động tác, lại nghe được "Ba" một tiếng, Phong sư huynh đầu mãnh liệt hướng một bên lệch qua, trên mặt đột ngột sưng ra năm đạo màu tím sậm vết máu, đúng là bị hung hăng phiến một bạt tai.

Người kia rốt cục mở miệng, thanh âm mát tiếng: "Khi nào đến phiên ngươi đến chất vấn lão phu?"

"Ta hỏi ngươi, những người này có thể là các ngươi làm hại?"

Phong sư huynh cúi thấp đầu, trong con ngươi hiện lên một tia không vì người xem xét hồng mang.

Một hơi về sau, Phong sư huynh nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, chân thành nói ra: "Tiền bối sợ là hiểu lầm, những người này xác nhận bị Huyết Ma lão tổ làm hại, ta đợi chỉ là chạy đến điều tra tình huống, trùng hợp hội a."

"Giết người xong vẫn không quên vu oan a, trùng hợp sẽ, hừ..." Người kia còn đợi nói thêm gì nữa lúc, lại đột nhiên? Đốt? Phong sư huynh bên hông treo một khối phổi sức.

Phong sư huynh cũng không có ăn mặc môn phái phục thị, mà chính là mặc y phục hàng ngày, bất quá khối kia biểu dương Chủ Tông đệ tử thân phận ngọc bội lại như cũ bị hần tùy thân treo.

Người kia thấy cảnh này, đón đến, hỏi tiếp: "Các ngươi đến từ Ứng Thiên tông?"

"Chính là, " Phong sư huynh đề ép lửa giận, bụng cần được qua thi lễ, "Văn bối sư tôn chính là..."

Chỉ là lời còn chưa nói hết, liền bị này khách không mời mà đến cắt ngang: "Sư phụ ngươi là ai có gì tương quan, ta chỉ biết là đồ đệ của ta cái chết cùng các ngươi thoát không ra quan hệ."

Giải thích, không đợi Trần Viễn bọn người phân biệt, lão giả kia lấy không thể nghi ngờ ngữ khí nói ra: "Bất luận phải chăng các ngươi gây nên, thân ở nơi đây cũng là sai lầm, các ngươi lời đầu tiên đoạn một tay, lại theo ta trở về chậm rãi điều tra!"

Trần Viễn bọn người giận không kềm được, không nghĩ tới lão gia hỏa này như vậy thủ đoạn độc ác ý thế hiếp người.

Lão giả kia thoáng nhìn Trần Viễn đám người sắc mặt, châm chọc cười nói: "Nhìn các ngươi tựa hồ có chút không phục? Vậy liền đều lại đoạn qua một chân, dù sao ngươi Ứng Thiên tông gia đại nghiệp đại, chắc hẳn cũng sẽ không thiếu các ngươi điểm ấy sinh sinh cây tục đoạn cao."

Sau đó, phảng phất là mèo vờn chuột, lão giả kia âm trầm nói ra: "Như thế nào, là chính các ngươi động thủ, vẫn là để lão phu tự mình đến?"

Gặp Trần Viễn mọi người không có phản ứng, lão giả kia cảm thấy có chút không thú vị, trên mặt mang ngoan độc nụ cười, đưa tay liền hướng phía trước Phong Tiêu Tiêu chop tới.

Phong Tiêu Tiêu làm sao có thể như thế cúi đầu liền cầm, tại lão giả kia khí tức áp bách dưới nỗ lực phòng lên chân nguyên trong cơ thể, muốn liều mạng một lần.

Nhưng vào lúc này, dị biến nảy sinh.

Lão già kia như chậm thực nhanh cảm ra đại thủ, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu đột ngột ngừng giữa không trung.

Không chỉ có như thế, lão già kia thân thể, cũng trước kia nghiêng tư thế đứng yên ở không trung.

Lão già kia sắc mặt đỏ bừng lên, toàn thân không thể động đậy, chỉ có một hai tròng mắt hoảng sợ bốn phía loạn chuyển, phảng phất một cái đột nhiên bị bao tiến Hồ Phách bên trong cơn trùng, hết sức buồn cười!

Vô thanh vô tức ở giữa, Trần Viễn trước mắt thêm ra một thân ảnh, Trần Viễn hoàn toàn không biết hắn là khi nào từ chỗ nào mà đến, liền giống như từ xưa đến nay trước đó, cái thân ảnh kia liền đứng ở chỗ này.

Người này hiện thân giờ khắc này, tại bắt đầu lão già kia sát khí dưới tựa hồ đông lại đến Hoàng Thành, huyền diệu vô cùng phảng phất sống tới.

Mà ép tới Trần Viễn bọn người mấy cái như ngạt thở khí thế, cũng đột nhiên tiêu tán vô tung.

Cái này về sau người đưa lưng về phía Trần Viễn, Trần Viễn thấy không rõ hắn khuôn mặt, chỉ có thể nhìn thấy hắn một đầu trắng đen xen kẽ tóc dài chỉnh chỉnh tề tề một tia bất loạn buộc tại sau lưng.

Người này duỗi ngón điểm điểm Phong Tiêu Tiêu, sau đó mở miệng: "Lần này, ngươi có thể minh bạch sự phụ hắn cùng ngươi có gì tương quan a?"

Mà lúc này đây, Phong Tiêu Tiêu một mặt kinh hi hô: "Sự phụ!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Làm cho người vui lòng phục tùng xử phạt

Phong Tiêu Tiêu sự phụ, Ứng Thiên tông Đại Trưởng Lão —— chó Thương Hành nghe vậy xoay người lại.

Trần Viễn đầu tiên chú ý tới là hắn một đôi mắt, sáng ngời thâm thúy lại lại cực kỳ tang thương, phảng phất duyệt chỉ thế gian thái độ khác nhau.

Cùng lúc đó, Đại Trưởng Lão mặc dù là một bộ trung niên gương mặt lại cực kỳ Joon-soo, thậm chí có thể dùng được Văn Nhược để hình dung, phối hợp cái kia nửa trắng nửa đen tóc, làm cho người ta cảm thấy nói không nên lời kỳ dị cảm giác.

Chó Thương Hành hơi hít mắt, quan sát tỉ mỉ Phong Tiêu Tiêu một phen, sau đó lộ ra cái nhàn nhạt mỉm cười, trong miệng kêu: "Tiêu nhi."

Trần Viễn cách Phong sư huynh không xa, có thể rõ ràng cảm giác được, theo Đại Trưởng Lão cái này mỉm cười, phảng phất toàn bộ thế giới đều nhanh nhẹ, liền liền cái này bốn phía linh khí tựa hồ cũng sinh động mấy phần.

Cái này tựa hồ so nói sao làm vậy còn muốn lợi hại hơn a, Trần Viễn không khỏi lưu luyến nhỏ giọng hỏi: "Phong sư huynh, sự phụ ngươi tựa hồ rất lợi hại a?"

Phong Tiêu Tiêu còn không có nói tiếp, chó Thương Hành lại chú ý tới Trần Viễn, ầm áp hỏi: "Vị này chắc là Trần Viễn a?"

Gặp Trần Viễn gật đầu, Đại Trưởng Lão nói tiếp: "Không hồ là ta Ứng Thiên tông Sở Phượng, quả nhiên là nhất biểu nhân tài, lão phu cho dù là tại Tiếp Thiên phong, cũng thường xuyên nghe được tên ngươi."

"Về phần tu vi, lão phu khoảng không độ một ngàn hai trăm ta chớ, cũng bất quá vừa kham phá sinh tử hư ảo, tấn cấp đến Hợp Thể Kỳ mà thôi."

"Bất quá, hợp thể, mà thôi..." Trần Viễn im lặng im lặng, Đại Trưởng Lão ngơ ngác như vậy bình tĩnh thái độ nói ra cái này ba cái từ thật tốt sao?

Tại cái này hỏi thăm tuyệt tích, Đại Thừa không ra niên đại, ngài cũng đã là Đại Ma Vương cấp bậc tồn tại được chứ!

Mà lại, đệ tử chỉ là cảm thán dưới ngài công lực cao thâm, ngài cũng không cần như thế trực tiếp báo ra kỹ càng tu vi đi.

Tốt a, bất quá cuối cùng biết Phong sư huynh tự giới thiệu lúc, không quên nói ra tu vi bao nhiêu đam mê là bắt nguồn từ nơi nào...

Trần Viễn một đoàn người tại cái này tự lo hân huyên, lại đem ở bên một cái đáng thương gia hòa quên mất không còn một mảnh.

Tu sĩ khí mạch trầm sâu, thậm chí Kim Đan về sau, Nội Ngoại Thiên Địa tương thông, chỉ cần có linh lực tồn tại, Bể Khí cái mười năm tám năm cũng chỉ là bình thường.

Có thể này khách không mời mà đến bị Đại Trưởng Lão tiện tay phong trên không trung, không chỉ có miệng mũi không thể thở nổi, liền liền thể bên trong bằng bạc linh lực cũng vô pháp điều động một tơ một hào.

Cái này ác khách toàn thân cao thấp vô pháp động đậy, duy một cặp tròng mắt tại này không ngừng trống rỗng, mà này trong mắt thần quang cũng từ vừa mới bắt đầu kiêu hoành đến kinh ngạc lại đến hoảng sợ, sau cùng biến thành cầu khẩn.

Ngay tại hân thân là một vị Phân Thần Kỳ Đại Năng Tu Sĩ, lại suýt nữa muốn bị tươi sống nín chết lúc, chớ Thương Hành rốt cục chú ý tới hân.

Tiện tay vung lên, giải trừ trói buộc, người kia từ giữa không trung thẳng tắp rơi xuống, quỳ một chân trên đất.

Người kia cũng không lo được chính mình chật vật tư thế, chỉ là vội vàng từng ngum từng ngum thở hổn hển, may mắn chính mình nhặt về một cái mạng nhỏ.

"Người là người nhà họ Bộ?" Đại Trưởng Lão mở miệng nói, tuy nhiên lời nói là hỏi câu, nhưng trong giọng nói tràn đầy vững tin không thể nghi ngờ.

Người kia ánh mắt lấp lóe, muốn lập hoang ngôn, nhưng? Đốt? Đại Trưởng Lão này phảng phất có thể nhìn thấu nhân tâm con người, sau cùng cũng đành phải thành thành thật thật đáp: "Đúng."

Đại Trưởng Lão: "Người chỗ này không biết có chuyện gì?"

Bộ gia tu sĩ giải thích nói: "Văn bối phát giác được, thân ở Phong Gian thành đệ tử Mệnh Bài vỡ tan, cho nên muốn đến tìm tòi hư thực."

Đại Trưởng Lão: "Như vậy vì sao đối ta Ứng Thiên tông đệ tử xuất thủ?"

Bộ gia tu sĩ vội vàng phủ nhận: "Văn bối không dám, bởi vì phát hiện Quý Tông đệ tử tại Tiểu Đồ thi thể bên cạnh, cho nên muốn mời bọn họ theo văn bối trở về, điều tra hỏi thăm tình hình bên dưới hướng. Bởi vì văn bối trong lòng buồn giận đan xen, cho nên ngữ khí thái độ thô bạo chút."

Lời nói ở đây, Trần Viễn lại đột nhiên chen lời nói: "Đại Trưởng Lão cũng không nên bị hân che đây."

"Hân đồ đệ nhóm người kia, một cái Nguyên Anh, bảy tám cái Kim Đan, còn có vài chục người Trúc Cơ. Mà chúng ta một đoàn người bất quá liền Phong sư huynh một cái Nguyên Anh, Lý sư tỷ một cái Kim Đan mà thôi, lại ở đâu là đối thủ của bọn họ."

"Huống chi ta đội thần hoàn khí tức,

Không chút nào thương tổn, người sáng suốt xem xét liền biết rõ việc này không có quan hệ gì với ta đội."

"Có thể việc này nhà lão gia hòa, lên liền đã thương người không nói, còn muốn bắt ta các loại cho hả giận, lời nói muốn lấy ta đội lực lượng mỏng manh."

"Mà lại, tại Phong sư huynh rõ ràng nói ra chúng ta là Ứng Thiên tông con cháu về sau, lão gia hòa kia càng là làm trầm trọng thêm, khẩu xuất cuồng ngôn 'Ứng Thiên tông? Vậy thì càng thêm không thể bỏ qua!'"

"Sau đó, không chỉ có muốn lấy ta đội tay chân, còn phải phế bỏ ta đội tu vi, mưu hại tính mạng của bọn ta, như thế việc ác, còn mời Đại Trưởng Lão mình giám."

Trần Viễn lớp bốp một trận cáo trạng, này Bộ gia tu sĩ nghe được lại là như muốn thổ huyết: Nào có như vậy vu hãm người!

Đại Trưởng Lão giống như cười mà không phải cười nhìn Trần Viễn liếc một chút, quay đầu nhìn về này Bộ gia tu sĩ xụ mặt nói ra: "Người còn có lời gì để nói?"

Này Bộ gia tu sĩ vốn muốn há miệng giải thích, nhưng nhìn dọn bãi bên trong tình thế về sau, đành phải cười khổ một tiếng, trong lòng oán thầm nói: Cùng một giuộc cấu kết với nhau làm việc xấu.

"Nề tình người Bộ gia cùng ta Ứng Thiên tông hữu hảo liền nhau, xem ở người còn không tới kịp làm ác phân thượng, người liền từ phiền mười cái cái tát lấy làm trừng trị đi."

Buộc một cái bình thường cao cao tại thượng phân thần đại năng, trước mặt mọi người từ bạt tai, đơn giản so để hân đâm chính mình mười đao còn muốn thống khổ.

"Thế nào, " nhìn thấy này Bộ gia tu sĩ mặt mũi tràn đầy phẫn uất, chớ Thương Hành lông mày nhướn lên, "Người không phục?"

"Không có không có, " này Bộ gia tu sĩ cần quai hàm gạt ra nụ cười, "Đa tạ tiền bối khoan hồng độ lượng."

"Ba", "Ba", từng tiếng thanh thúy cái tát âm thanh, tại cái này Không Tịch trong hoàng thành quanh quẩn, từng nhát cái tát đập tới, này Bộ gia tu sĩ trong lòng đều phảng phất tại tích huyết.

Mười cái bạt tai qua đi, này Bộ gia tu sĩ quay người muốn đi gấp.

Chớ Thương Hành giữa lòng mây lại là chăm chú nhìn lại đến, thấp trách mắng: "Trở về!"

Một câu đã ra, nói sao làm vậy.

Này Bộ gia tu sĩ nhắc chân lên lại bị định giữa không trung, trong lòng của hắn quá sợ hãi: Chẳng lẽ Ứng Thiên Tông Nhân đối ý, không muốn buông tha ta?

Ngay tại Bộ gia tu sĩ tâm hoảng ý loạn thời điểm, Đại Trưởng Lão mở miệng: "Có tiền bối ở đây, không bầm báo không hành lễ, cứ như vậy đi? Ai bảo người quy củ?"

"Bất kính Tôn Thượng, không biết lễ pháp, còn thể thống gì! Người lại từ phiên 20 cái tát, thật dài giáo huấn đi."

Lại là hai mươi cái cái tát đập tới, Bộ gia tu sĩ không dám dùng linh khí hộ thể, là lấy một gương mặt mo đã sưng thành đầu heo, có thể cho dù hắn tâm lý oán hận vạn phần, lúc này cũng chỉ dám tát cung tất kính hành lễ cáo từ, cẩn thận tỉ mỉ.

Một màn này trò vui xem hết, Trần Viễn là say sưa ngon lành.

Đối với Đại Trưởng Lão "Ứng Thiên tông cùng Bộ gia đòi hỏi hữu hảo liên nhau" thuyết pháp, Trần Viễn liền lười nhác đậu đen rau muống, có thể cái này mưu hại đệ tử mười cái cái tát, không cúi chào pháp lại hai mươi cái cái tát phán phạt, Trần Viễn thật sự là trợn mắt hốc mồm, trong lòng... Khâm phục vạn phần.

Chỉ là đối với Đại Trưởng Lão vì sao muốn thả đi này Bộ gia tu sĩ, Trần Viễn lại có chút nghi hoặc không hiểu.

Vẫn là Phong sư huynh cho hắn đáp án: "Người không gặp bắt đầu này Bộ gia tu sĩ cũng không muốn lấy tính mạng của bọn ta sao?"

"Bây giờ còn chưa đến vạch mặt, cá chết rách lưới thời điểm a..." Phong sư huynh cảm thán nói.

Tại Phong sư huynh trông nom dưới, Tứ Hoàng Tử chậm rãi tỉnh lại.

Một thanh tụ huyết phun ra về sau, hắn cũng không nhận được tổn thương gì, ghi nhớ lấy Phụ Hoàng an nguy, cũng không dám làm phiền Đại Trưởng Lão, vội vàng chạy tới ngoài hoàng thành, gọi tới binh lính tìm kiếm Phụ Hoàng hạ lạc, quét dọn cái này đầy đất bừa bộn.

Một lúc lâu sau, tại mấy ngàn binh lính nỗ lực dưới, rốt cục có một tin tức tốt truyền đến: Phù Phong Quốc hoàng Đế tìm được, người còn sống!

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: 1 nói định người nước

Lão Hoàng Đế là tại Nhị Hoàng Tử tắm cung trong địa lao bị phát hiện.

Tuy nhiên người còn có khí, nhưng người sáng suốt vừa nhìn liền biết hắn lúc này tình huống mười phần không tốt.

Lão Hoàng Đế nằm tại trên giường đá, nghiêng nghiêng thân thể, khoe miệng chảy nước bọt, sắc mặt xám trắng, hấp hối.

Đại Trưởng Lão đối Phù Phong Quốc hoàng Đế vẫn là rất xem trọng, tiến lên hai bước, tình tế chẩn bệnh.

Sau một hồi lâu, Chó Thương Hành thu tay lại mà dừng, lắc đầu, khe khẽ thở dài.

"Khí nộ đan xen, Phong Tà nhập thể, lại thêm phát bệnh về sau, lâu dài không người chữa trị hộ lý, cho dù là ta cũng chỉ có thể làm đến dạng này."

Sau lưng Đại Trưởng Lão, Lão Hoàng Đế hô hấp kéo dài chút, sắc mặt đẹp mắt mấy phần, chỉ là vẫn hôn mê chưa tỉnh.

Chó Thương Hành nói tiếp: "Hoàng đế tánh mạng có thể chống đỡ thêm mấy năm, bất quá sau này là khó mà tự do hành động, trong lời nói cũng rất có trở ngại, về phần muốn Lâm Triều nghị sự, chỉ sợ là không thể nào."

Từ Hoàng Tử sắc mặt tức giận: "Nhất định là này giả mạo nhị ca người, đã muốn soán vị cướp ngôi, lại muốn chiếm cứ đại nghĩa Danh Phận, cho nên tận lực đem Phụ Hoàng biến thành cái này nửa chết nửa sống bộ dáng."

Tại Trần Viễn trong ấn tượng, tô trước nam một mực là cái âm khiêm quân tử hình tượng, có thể giờ phút này trên mặt hắn cũng ít có mang lên ngoan lệ chi sắc: "Vậy mà như thế ngoan độc đối đãi Phụ Hoàng, đáng tiếc để người kia chết quá mức nhẹ nhõm"

"Chuyện này bốc lên Nhị Hoàng Tử bất quá là con cò thôi, cái này bên trong chỉ ít Bộ gia liên kiếp trước liên quan, " Trần Viễn tiến lên một bước, hành lễ hỏi nói, " Đại Trưởng Lão, đệ tử trong lòng vẫn có nghi vấn."

Đại Trưởng Lão cười cười: "Há, nhưng giảng không sao."

"Bây giờ nghĩ lại, ẩn trong bóng tối địch nhân hắn là trù tính, đầu tiên giả mạo Nhị Hoàng Tử chiếm lấy hoàng vị, bởi vì đây là bên trong hoàng thất thay đổi, ta Ứng Thiên tông không tiện nhúng tay. Sau đó, bọn họ liền sẽ mượn chuyện này bốc lên Nhị Hoàng Tử miệng, tuyên bố thoát ly ta Ứng Thiên tông không che, chuyển đầu quân bọn họ phái." Trần Viễn suy đoán nói.

"Chỉ là kỳ quái đùng tới Huyết Ma lão tổ, người nhà họ Bộ đúng là trong vòng một đêm thương vong hầu như không còn, cho nên vẫn không có thể tỏ rõ ý đồ lộ ra cò xí tới."

"Xác thực như thế, " Đại Trưởng Lão gật gật đầu, cổ vũ nói, " người còn có ý nghĩ gì, cùng nhau nói ra đi."

"Theo đệ tử biết, " Trần Viễn nghi hoặc nói, " lấy Bộ gia thực lực, sợ là không có năng lực khống chế toàn bộ Phù Phong nước đi, mà lại, bọn họ lại là từ đâu tới tự tin, có thể ứng đối ta Ứng Thiên tông phản công đâu?"

"Người ngược lại là thấy rất rõ ràng, " Đại Trưởng Lão khen ngợi nói, " cái này cả kiện sự tình, Bộ gia bất quá là Chấp Hành Giả thôi, phía sau kẻ chủ mưu chỉ sợ khác có người khác."

"Há, Đại Trưởng Lão biết bên trong nội tình sao?" Trần Viễn truy vấn.

Tô gia hai vị Hoàng Tử cũng rất lợi hại quan tâm vấn đề này đáp án, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm Đại Trưởng Lão.

"Là Luyện Linh môn, " Đại Trưởng Lão cũng không có thừa nước đục thả câu, gọn gàng khi cho ra đáp án, "Mặc dù không có càng nhiều chứng cứ, nhưng chỉ bằng vài ngày trước, trong môn nhân viên dị thường điều động liền có thể dưới này kết luận."

"Huống chi, có một số việc cũng không cần chứng cứ." Đại Trưởng Lão nói chi dằng dặc.

Dù sao oan uổng vút cho lớn nhất không vừa mắt người liền đứng, Trần Viễn liên tục gật đầu, cảm thấy Đại Trưởng Lão lời ấy giải đúng chỗ ngứa.

Nhưng vào lúc này, mọi người sau lưng truyền đến "Ồi ời" vài tiếng dị hướng, mọi người quay đầu nhìn lại, thấy là Lão Hoàng Đế giãy dụa lấy tỉnh lại.

Hai vị Hoàng Tử đồng thời đoạt tiến lên, quỳ gối mấy bước, quỳ gối hoàng đế trước mặt, kinh hi hô: "Phụ Hoàng, ngài tỉnh rồi."

Lão Hoàng Đế trúng gió bệnh tình rất là nghiêm trọng, toàn bộ phải nửa người đều không có cảm giác, giờ phút này chỉ có một cái mắt trái mở to, liền khóe miệng cũng nghiêng về bên trái.

Thấy rõ dưới giường quỳ hai vị Hoàng Tử, hoàng đế lão trong mắt chảy ra đục ngầu nước mắt, giữa cổ họng khàn giọng rung động, gian nan hô lên: "Tam nhi, Tử nhi..."

Tô trước nam trong ấn tượng Phụ Hoàng dáng người vĩ ngạn đỉnh thiên lập địa, trên mặt vĩnh viễn là không gian tự uy, đối với mình xưng hô cũng hầu như là định Nam Vương.

Nhưng hôm nay nhìn thấy Phụ Hoàng như vậy cuộn tròn làm một đoàn, nển tàn trong gió cảnh tượng,

Trong miệng hô hào chính mình nhũ danh Tam nhi, tô trước nam không khỏi hốc mắt chua chua, ưu tư lại gọi tiếng: "Phụ Hoàng!"

"Lão đại?" Lão Hoàng Đế thở mấy hơi thở, phục lại hỏi.

Tô trước nam không đành lòng trả lời, quay đầu đi, không dám nhìn thẳng Phụ Hoàng ánh mắt.

Nhưng mà nhìn thấy tô trước nam động tác, Lão Hoàng Đế đã hoàn toàn minh bạch, hô hấp một trận gấp rút, mắt thấy là phải không thờ nổi.

Chớ Thương Hành thân hình nhất động, đi vào bên giường, vượt qua linh lực, trong miệng an ủi: "Hoàng đế còn mời nên bị thương, an tâm tu dưỡng làm quan trọng."

Hoàng đế tại đấng cơ lúc, từng gặp Mạc Trường Lão một mặt, qua mấy thập niên, trong ấn tượng dung mạo không thay đổi chút nào.

Lúc này mắt thấy người tới, hoàng đế trong miệng kêu Tiên Sư, giấy dựa lấy muốn đứng dậy hành lễ.

Chớ Thương Hành thả ra một cổ nhu kinh ngăn lại hắn, trong miệng nói ra: "Hoàng đế không cần đa lễ."

Lão Hoàng Đế gật gật đầu, tựa hồ tại nỗ lực nhẹ nhàng đau mắt con trai trưởng bị thương.

Một lát sau, hoàng đế mở to mắt, nhìn xem Tứ Hoàng Tử, sau đó đưa mắt nhìn sang tô trước nam.

Lão Hoàng Đế ánh mắt nhất thiết, nâng lên lực khí toàn thân, bắt lấy tô trước nam tay, dứt quãng nói ra: "Tam nhi... Hoàng vị..."

Tuy nhiên nói không tỉ mỉ, nhưng mọi người ở đây đều hiểu hoàng đế ý tứ, là muốn cho tô trước nam kế thừa cái này Phù Phong Quốc hoàng vị.

Tô trước nam nghe vậy không có chút nào chuẩn bị tâm lý, giật nảy cả mình; Tứ Hoàng Tử cúi thấp đầu, không có nửa điểm phản ứng, giữ im lặng.

Trần Viễn trong lòng thờ dài một tiếng, hoàng đế này hẳn ngược lại cũng còn tốt, duy chỉ có đang chọn tuyển người thừa kế về điểm này, quả thực là có chút Thúc Nhân Bất Minh.

Đại Hoàng Tử ánh mắt thiên cận, khí lượng nồng cận, xem ở hắn là con trai trưởng phân thượng cũng liền thôi, mặt khác hiện tại Nhị Hoàng Tử sinh tử thành mê chưa kể tới, có thể còn lại hai vị Hoàng Tử bên trong, hoàng đế cái này thái độ, rõ ràng là càng có khuynh hướng tô trước nam a.

Tuy nhiên Trần Viễn theo tô trước nam thân cận hơn, nhưng là cái này mấy ngày gần gũi tiếp xúc xuống tới, liền liền Trần Viễn cũng không thể không thừa nhận, so với có thể lần chi lấy phương tô trước nam, Tứ Hoàng Tử rõ ràng là càng thêm phù hợp hoàng đế nhân tuyển.

Gặp không sợ hãi, tâm tư cẩn thận, nghĩ xa nhiều đoạn, cộng thêm một đầu thủ đoạn độc ác, Tứ Hoàng Tử trên thân những này đặc chất, đều là làm một vị hoàng đế nhất định a.

Nếu là làm một tên gìn giữ cái đã có chi quân, tô trước nam có lẽ còn có thể miễn cưỡng đảm nhiệm, nhưng hôm nay nội loạn không yên tĩnh, Ngoại Dịch nhìn chung quanh, tô trước nam cũng có chút không chịu nổi trách nhiệm.

Huống chi, liền tô trước nam này sợ hãi nữ nhân tính tình, Lão Hoàng Đế liền không sợ hoàng thất không người kế tục à, Trần Viễn trong lòng không vô ác ý tưởng nói.

Tô trước Nam Minh lộ ra cũng có chút không quá nguyên ý, có thể lão phụ nói chi nhất thiết, nhìn lấy Phụ Hoàng này mong ngóng ánh mắt, tô trước nam đáp ứng, cự tuyệt lời nói vô luận như thế nào cũng nói không nên lời.

Nhìn thấy tô trước nam biểu hiện, Trần Viễn cũng minh bạch hắn thái độ, tăng thêm trong lòng cũng xác nhận vì Tứ Hoàng Tử là càng thích hợp nhân tuyển, bởi vậy Trần Viễn cũng không do dự nữa, tiến lên một bước, nói thẳng: "Hoàng Thượng, ta cho rằng cái này Thái Tử Chi Vị, Tứ Hoàng Tử càng thêm phù hợp!"

Lão Hoàng Đế nghe vậy sững sờ, Tứ Hoàng Tử lại là đột nhiên ngẩng đầu, cảm kích nhìn lấy Trần Viễn.

Chớ Thương Hành giữa lông mày nhíu một cái, nổi giận nói: "Làm can, Đế Vị truyền thừa, há nên ta trong tiên môn người nhúng tay?"

Cùng với lửa giận mà đến, một là cổ bàng bạc linh khí, đem Trần Viễn hung hăng đụng vào trên tường.

Trần Viễn giữa ngực bụng một trận bốc lên, đột nhiên một ngụm lớn máu tươi phun ra ngoài.

Đây là Đại Trưởng Lão chi là vì lược thi trừng trị, thù hạ lưu tình kết quả.

Có lẽ là hiểu lầm Trần Viễn lời nói bên trong, cất giấu mấy phần đến từ Ứng Thiên tông ý chí, Lão Hoàng Đế chống đỡ đứng người dậy, nỗ lực nói ra: "Tiên Trưởng, Tiên Trưởng bớt giận, vị này Tiểu Tiên sư cũng là có ý tốt, vốn là Quả Nhân muốn xóa..."

Quay đầu nhìn về Tứ Hoàng Tử, Lão Hoàng Đế thật sâu liếc hắn một cái: "Định Bắc Vương, cái này Phù Phong nước tương lai, trăm liền giao cho người!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Hợp thể đây tính toán là cái gì, hỏi thăm mới là đường về

Có lẽ là Lão Hoàng Đế từ cảm tình ràng buộc bên trong đi tới, lý trí bên trên rốt cục nhận rõ Tứ Hoàng Tử lại là tốt hơn hoàng đế nhân tuyển.

Có lẽ là Trần Viễn Ứng Thiên tông thân phận, cho Lão Hoàng Đế một loại nào đó ám chỉ.

Tóm lại, Phù Phong Quốc hoàng vị chung quy là rơi xuống Tứ Hoàng Tử trên đầu, không chỉ có xưng Tứ Hoàng Tử tâm ý, cũng khiến cho tô trước nam thờ một hơi dài nhẹ nhõm.

Chỉ là khổ Trần Viễn, không duyên có chịu nhất chương không nói, còn nhắm trúng Đại Trưởng Lão không vui.

Cũng may Đại Trưởng Lão không có tiếp tục truy cứu, chỉ là lời nói thăm thía nhắc nhở nói: "Về sau làm người hành sự cần nhiều hơn suy nghĩ, cẩn thận hành sự."

Trần Viễn rũ xuống cái đầu, khúm núm xác nhận không thôi.

Tuy nhiên truyền là Thái Tử Chi Vị, nhưng Lão Hoàng Đế thân thể đã không có khả năng lại xử lý hướng sự tình, là lấy Tứ Hoàng Tử trên thực tế đem ether từ thân phận Giám Quốc Nhiếp Chính.

Chỉ là Trần Viễn một đoàn người đều khó có khả năng lại lưu lại, tham gia Tứ Hoàng Tử sắc phong nghi thức.

Tô hoàng tử nóng lòng đi tìm hấn nhị ca hạ lạc, Trần Viễn cũng muốn tiến về táng Tiên Cốc tìm tòi hư thực, mà mắt thấy khoảng cách cái thứ hai năm học lúc bắt đầu ở giữa cũng gần, Trần Viễn bọn họ nhất định phải nắm chặt thời gian.

Phong sư huynh vốn muốn theo Trần Viễn bọn người cùng nhau đi tới, nhưng tại trước khi đi lại bị Đại Trưởng Lão gọi lại.

"Tiêu nhi, ngươi theo ta cùng nhau đuổi theo tra Huyết Ma lão tổ hạ lạc đi."

Phong sư huynh làm trái bất quá, đành phải bất đắc dĩ xác nhận cùng Trần Viễn bọn họ phát tay từ biệt.

Nhìn lấy Đại Trưởng Lão cùng Phong sư huynh hóa thành lưu quang, biến mất tại tầm mắt cuối cùng, Trần Viễn nhìn không được hướng Lý sư tỷ cảm thán nói:

"Trước kia luôn cảm thấy cảnh giới cao chút tu sĩ, bất quá chỉ là lực lượng càng cường đại chút, có thể thăng đến gặp Đại Trưởng Lão, mới giật mình chính mình bất quá giống chi con ếch a."

Sư tỷ cười nói: "Tính ngươi còn có tự mình hiểu lấy."

"Nhất cử nhất động, mỗi tiếng nói cử động đồng đều Hợp Thiên Đạo, hướng này vừa đứng, liền giống như tự thành Nhất Phương Thế Giới. Thật không biết, ta khi nào mới có thể có cao thâm như vậy tu vi." Lời nói ở giữa, Trần Viễn đối Đại Trưởng Lão bày ra cảnh giới rất mong chờ.

"Xùy, " sư tỷ không lưu tình chút nào đưa lên khinh thường, "Còn nằm mơ lấy hợp thể cảnh đâu, ngươi nếu có thể tu đến phân thân cảnh liền được cho thiên tư trác tuyệt. Phải biết, sư tỷ ta hiện tại còn cầu mãi Nguyên Anh không thể được đây."

Trần Viễn còn không có trải qua như sư tỷ như vậy, vậy ở cái nào đó cảnh giới đau khổ không được đề bạt cảm giác bị thất bại, tất nhiên là thiếu niên tính cách, chí cao ngất.

Tại Trần Viễn trong lòng, Hợp Thể Cảnh Giới tuy nhiên xa xôi, khiến cho người hướng tới, cũng bất quá chỉ là cầu mong gì khác đường dọc đường một mục tiêu thôi, lại cũng không phải hấn điểm cuối.

Tại này về sau, còn có Đại Thừa cảnh, còn có này vạn năm vền vền một người Tăng Đạt từng tới —— hỏi thăm cảnh.

Chỉ là lần này chỉ hướng, Trần Viễn trong lòng nghĩ nghĩ chính là, hấn mới không muốn nói ra đến bị sư tỷ chế nhạo đây.

"Lại nói Lăng Đạo Tôn là phân thân tu vi sao?" Trần Viễn có chút không xác định hỏi, hấn cho tới bây giờ không có thực sự được gặp Lăng Đạo Tôn thì

triển tu vì đây.

Lý sư ty gật gật đầu, cho Trần Viễn khẳng định trả lời chắc chắn.

"Này Lãng Đạo Tôn cùng cái kia Bộ gia tu sĩ, người nào lợi hại hơn?" Trần Viễn có chút hiếu kỳ, dù sao cái kia Bộ gia tu sĩ vừa mới xuất hiện liền chấn nhiếp toàn trường, nhìn cũng rất cường đại bộ dáng.

"Ách, cái này..." Lý sư ty đang phí tâm tư lượng làm sao theo Trần Viễn giải thích lúc, nhưng lại nghe Trần Viễn nói tiếp đi câu nói, suýt nữa không có nghẹn chết.

Câu nói kia là nói như vậy: "Tính toán không có ý nghĩa, quân được cái nào càng thêm lợi hại, còn không phải chỉ có bị Đại Trưởng Lão một tay bóp chết phần."

Đi đi, lưu lưu, là lấy đến sau cùng, chỉ có Trần Viễn bốn người cộng thêm một cái Husky, xuất phát tiến về táng Tiên Cốc tìm tòi bí mật.

Vì tiết tiết kiệm thời gian, mọi người chuyển này là Ngự Kiếm Phi Hành mà đi.

Vương tự tại bị Lý sư ty mang theo, cũng coi là sớm thể nghiệm một thanh Bằng Hư Ngự Phong cảm giác, thăng hưng phấn hoa tay múa chân đạo không được một lát an phận.

Trần Viễn lúc này rốt cục nhớ từ bản thân tiện nghi đồ đệ, nhớ tới báỉ sư đến nay, chính mình còn không có truyền qua hẳn bất kỳ cái gì công pháp, dù là Trần Viễn lâu trải lương tâm, lúc này cũng có chút cảm thấy xấu hổ.

Ứng Thiên tông (sáu ngày Liên Hoa Chân Kinh làm Nhập Môn Công Pháp, vẫn là tương đối không tệ.

Không chỉ có tiến cảnh nhanh chóng, đánh xuống căn cơ cũng đầy đủ bình ổn, Trần Viễn tuy nhiên không thể tu luyện, nhưng không trở ngại hẳn đối với công pháp nội dung nhớ kỹ trong lòng.

Suy tư một phen về sau, Trần Viễn quyết định liền đem công pháp này truyền thụ cho vương tự tại.

Có thể công pháp này Tổng Cương mới đọc hai câu, liền bị Lý sư ty mở miệng cắt ngang.

"Trần Viễn, ngươi muốn làm gì?" Lý sư ty chất vấn.

"Truyền cho Tiểu Vương a, làm sao?" Trần Viễn có chút không hiểu sư ty ý tứ.

"Chỉ sợ không được, ngươi tuy nhiên thu vương tự tại đang làm đồ đệ, nhưng hẳn dù sao còn không có vào tới sơn môn, cũng chưa từng lễ báỉ Tổ Sư, bởi vậy còn tính không được Ứng Thiên tông môn nhân, ngươi như một mình tiết lộ công pháp khẩu quyết, nhưng là muốn vi phạm nhập môn lúc lời thề, dẫn phát tâm ma phản phệ!"

"Còn có nói như vậy pháp a." Trần Viễn nghe vậy có chút bất đắc dĩ.

Còn là tiểu vương hiểu chuyện, khuyên: "Sư phụ, công pháp cái gì không quan trọng, ngược lại là ngài này hãm hại lừa gạt kỹ xảo, có thể tuyệt đối không nên tàng trữ a..."

Sư môn bất hạnh a, ra này nghịch đồ.

Chẳng lẽ như thế vĩ ngạn ánh sáng chính tự mình, tại Tiểu Vương trong lòng cũng là cái hãm hại lừa gạt hình tượng?

Năm trăm dặm khoảng cách, Ngự Kiếm Phi Hành đứng lên cũng phải không bao nhiêu thời gian, ngay tại Trần Viễn nhện không được muốn thanh lý môn hộ thời điểm, táng Tiên Cốc, cái này liền đến.

Tô hoàng tử khuyên nhủ Trần Viễn, nghiêm mặt nói: "Đừng làm rộn, chính sự quan trọng, vẫn là tìm được trước Tứ Đệ trong miệng này tòa cổ mộ đi."

Táng Tiên Cốc, mặc dù là cái sơn cốc, nhưng diện tích cũng rất là không nhỏ, lại thêm địa thế đặc biệt, lúc nào cũng bao phủ tại mỏng trong sương mù, muốn tìm Tầm một tòa đặc biệt mộ huyệt vẫn còn có chút độ khó khăn.

Lúc này Lý sư ty đột nhiên nói ra: "Vừa rồi lúc hạ xuống, ta chú ý tới phía trước cách đó không xa có cái thôn xóm, chúng ta qua đi hỏi một chút đi, có lẽ dân bản xứ có thể biết chút ít tình huống cận kề."

"Vì cái gì ta mới vừa rồi không có phát hiện?" Trần Viễn ngạc nhiên nói.

"Đó là bởi vì ngươi thăng ngư, vừa rồi nhìn chăm chăm vào vương tự tại, đang suy nghĩ cái gì đánh hẳn này cánh cái mòng." Cầu Thặng đại nhân không chịu cô đơn châm chọc nói.

Lời nói ở giữa, Trần Viễn một đoàn người dưới chân chưa ngừng, rất nhanh, tên là Vụ Ân tiểu thôn liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Có thể ở trong thôn nghe qua một vòng, nửa năm trước đột nhiên xuất hiện này tòa cổ mộ tin tức về sau, Trần Viễn lại có chút thất vọng.

Có người nói thẳng không biết, có người nói từ né tránh, nhưng không có một cái có thể cung cấp vị trí chính xác, lại càng không cần phải nói mang Trần Viễn bọn họ tiến đến.

Có thể nhưng vào lúc này, đột nhiên có một cái trẻ thơ âm thanh vang lên: "Các ngươi là đang tìm toà kia Ân Tiên mộ sao?"

Trần Viễn bọn người nghe tiếng nhìn lại, chỉ gặp nói chuyện người kia là cái tuổi chừng bảy tám tuổi tóc để chỏm Tiểu Đồng.

Trần Viễn đi đến trước mặt hắn, ngồi xổm xuống, hỏi: "Tiểu đệ đệ biết cái kia Ân Tiên mộ ở đâu sao?"

Nam kia đồng gật đầu: "Ta không chỉ có biết toà kia mộ ở đâu, còn có thể mang các ngươi quá khứ, nửa năm trước, ta liền đã từng mang theo một cái Hoàng Tử cùng hắn thị vệ đi vào qua."

Trần Viễn nghe vậy sững sờ, Tô hoàng tử lại là vui mừng quá đỗi, không nghĩ tới tự nhiên chui tới cửa, dễ dàng như vậy liền biết nhị ca hạ lạc, liền vội mở miệng nói: "Này đa tạ tiểu đệ, việc này không nên chậm trễ, chúng ta cái này liền lên đường đi."

Có thể nam kia đồng lại là không có động tác, bình tĩnh đứng ở nơi đó, nhìn lấy Trần Viễn bọn người, trong miệng nói ra: "Qua này trước đó, ta có một cái điều kiện..."

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Không thể không bá sự lý do

"Điều kiện?" Trần Viễn nghi hoặc lặp lại câu.

"Không sai, này toà cỏ mộ bên ngoài trải rộng Mê Trận, mà lại này Mê Trận cũng không có rõ ràng biên giới, phạm là không cẩn thận ngộ nhập người đều cũng không có xuất hiện nữa, cho nên trong thôn này trừ ta, sẽ không còn có người khác dám mang các ngươi đi vào."

"Nghe ngươi trong lời nói ý tứ, ngươi không chỉ có thể mang bọn ta tìm tới cái kia Cổ Mộ, hơn nữa còn có thể mang bọn ta phá vỡ Mê Trận đi vào?" Trần Viễn dò xét đưa bé kia liếc một chút, có chút hoài nghi nói, "thế nhưng là ngươi không có chút nào tu vi tại thân, chắc hẳn cũng không hiểu đến trận pháp gì tri thức, ngươi lại như thế nào khả năng giúp đỡ cho chúng ta phá trận mà vào?"

Nam kia đồng có chút không kiên nhẫn: "Ta đây từ có biện pháp, không phải vậy chẳng phải là bồi tiếp các ngươi trước đi chịu chết, ngươi chỉ cần nói có đáp ứng hay không ta điều kiện là được."

"Thế nhưng là, ngươi còn chưa nói ngươi yêu cầu là cái gì đây." Trần Viễn cũng không ngốc, nếu là cái này nam đồng đưa ra cái gì quá phận yêu cầu, chẳng lẽ mình cũng phải đàn độn qua đáp ứng?

Bất quá cái này nam đồng tựa hồ cực kỳ sớm thông minh, thấy rõ Trần Viễn do dự thần sắc, trên mặt không khỏi hiện ra một tia chế giễu: "Yên tâm, đương nhiên không phải là các ngươi làm không được yêu cầu."

Đón đến, hắn nói tiếp: "Các ngươi cũng đều là Tu Chân Giả a?"

Sau đó hắn tự như: "Khẳng định là, đối cái này Ân Tiên mộ cảm thấy hứng thú cũng chỉ có Tu Chân Giả." Giải thích, hắn thẳng tắp nhìn về phía Trần Viễn: "Ta điều kiện chính là, thu ta làm đồ đệ!"

Trần Viễn nghe vậy, sững sờ ngay tại chỗ, mặt hiện lên vẻ chần chờ.

Cái này nhỏ nam đồng cảm giác lại là phá lệ nhạy cảm, truy vấn: "Thế nào, không nguyện ý sao?"

Lẽ ra thu làm đồ điều kiện này cực kỳ trống rỗng, đưa vào Ứng Thiên tông dốc lòng bồi dưỡng là vì thu đồ đệ; lợi sau khi dùng xong, tiện tay truyền đoạn hàng thông thường sắc thổ nạp khẩu quyết cũng có thể được cho thu đồ đệ, thậm chí coi như đáp ứng đến lúc đó đổi ý, cái này Tiểu Đồng lại có thể nại Trần Viễn gì?

Chỉ là đối mặt cái này tuổi còn nhỏ lại nguyện một mình mạo hiểm nam đồng, Trần Viễn lại lương tâm bên trên có chút không qua được, không muốn lừa với hắn.

Là lấy Trần Viễn nói thẳng: "Lại không luận tư chất tính cách như thế nào, liền nói ngươi niên kỷ, chỉ sợ ta liền không thể đáp ứng ngươi, ta Ứng Thiên tông là đợi chuẩn bị tuyển người tuổi tròn mười hai tuổi về sau, mới bắt đầu chọn đồ, mà thế gian bọn họ phải cũng phần lớn như vậy."

Đồng thời Trần Viễn có chút kỳ quái, cái này hài đồng đối bọn hắn đám người hoàn toàn không biết gì cả, không biết Trần Viễn bọn họ lai lịch, không biết tu vi, không biết phẩm hạnh, tại sao lại mở miệng liền muốn bái sư đâu?

Nam kia đồng lại là chú ý tới Trần Viễn lời nói bên trong một cái chữ: "Các ngươi là Ứng Thiên tông Tiên Sư?"

Cái này không có cái gì tốt giấu diếm, Trần Viễn gật gật đầu.

Cái này nam đồng không biết có gì tào ngộ, khiến cho hắn tuổi nhỏ lại có vẻ hơi cực đoan cay nghiệt, nhưng giờ phút này nghe nói Trần Viễn bọn họ đến từ Ứng Thiên tông, thần sắc vẫn là hoà hoãn lại, không chỉ có là bởi vì Ứng Thiên tông tại vùng này tốt đẹp danh tiếng, càng bởi vì hắn trong nhà chịu được qua Ứng Thiên tông ân huệ.

Lý sư tỷ dựa vào nữ tính đặc thù tình tế tỉ mỉ, phát giác được đứa bé kia thái độ biến hóa, ngồi xổm xuống, ôn nhu hỏi: "Tiểu đệ đệ vì cái gì vội vã muốn bái sư đâu, ngày sau đợi ngươi tuổi tròn mười hai tuổi, như là thông qua khảo hạch, tự nhiên năng bái nhập ta Tông, nhưng là bây giờ thật là không được nha."

"Không bằng tiểu đệ đệ ngươi đòi một cái yêu cầu đi."

Nam kia đồng tựa hồ cũng thấy rõ tại chỗ bái sư là không thể nào, lộ ra mười phần uể oải, cơ hồ muốn rơi lệ, ngữ khí ghen ngào nói ra: "Thế nhưng là, chỉ có trở thành Tu Chân Giả mới có thể cứu mẫu thân của ta."

"Cứu mẹ ngươi thân? Mẫu thân ngươi thế nhưng là đến bệnh gì chứng à, có thể cái này cùng ngươi bái sư có quan hệ gì đâu?"

Tại Lý sư tỷ truy vấn dưới, đứa bé kia do dự rốt cục nói ra nguyên do.

Nguyên lai cái này hài đồng mẫu thân đến một loại quái bệnh, thân thể ngày càng suy yếu.

Lần trước Nhị Hoàng Tử cùng hắn thị vệ bởi vậy qua tiến đến thám hiểm, cái này hài đồng dẫn đường đến một khoản tiền tài, có thể trải qua bác sĩ chẩn bệnh về sau, phát hiện cái này hài đồng mẫu thân không có thuốc chữa, chỉ có thể lấy danh quý Bô Dược xâu mệnh, trừ những thứ này ra không có phương pháp khác.

Có thể Nhị Hoàng Tử đưa tiền tài lại nhiều lại có thể chống bao lâu,

Ngay tại không đáng kể thời điểm, cái này hài đồng nghe nói một tin tức, phàm là có thể vào được Tiên Môn người, gia thuộc người nhà đều sẽ từ kẻ bên này Thành Chủ Phủ phụ trách phụng dưỡng, cái này hài đồng liền lưu tâm.

Lúc này cái này hài đồng một nhà đã là đến Sơn cùng Thủy tận cấp độ, Thiên gặp đáng thương, để hắn lại gặp gỡ Trần Viễn một đoàn người, thử hỏi hắn lại như thế nào có thể buông tha cái này duy nhất rom rạ.

Biết cái này hài đồng kháng kháng bái sư nguyên do, Trần Viễn một đoàn người trầm mặc.

Nghĩ đến một cái yếu đuối Hài Đồng trên bờ vai lại muốn kháng cái này nặng như thế gánh, Lý sư tỷ cảm thấy có chút đau lòng, nhẹ nhàng vuốt ve dưới đỉnh đầu hắn, hỏi: "Phụ thân ngươi đâu?"

"Mẹ ta sinh bệnh không lâu, hắn liền đi, từ đó cũng không có xuất hiện nữa." Hài đồng ngữ điệu bình tĩnh, phảng phất lời nói ở giữa nhắc lên là một cái không liên quan người.

"Làm sao bây giờ?" Lý Vi đứng dậy, nhìn xem Trần Viễn, sau đó khó xử nhìn lấy Tô hoàng tử.

Lý sư tỷ tâm lý lên đồng tình chi tâm, nàng nghĩ đến đi giúp đứa bé này, lại lại lo lắng ảnh hưởng mọi người hành trình, đặc biệt là Tô hoàng tử còn nóng lòng tìm kiếm hắn nhị ca hạ lạc.

"Nếu không, các ngươi đi trước đi?" Lý sư tỷ do dự nói.

Tô hoàng tử đồng dạng chần chờ một lát, sau đó phảng phất là tìm tới thuyết phục chính mình lý do: "Vẫn là trước đi giúp đứa bé này đi, nếu là tự hành qua tìm cái kia Cô Mộ nói không chừng ngược lại muốn hao phí càng nhiều thời gian, hoặc Hứa thành chủ nơi đó ta có thể giúp đỡ chút bận bịu."

Trần Viễn cười cười, là hắn biết Tô hoàng tử sẽ làm ra dạng này lựa chọn, đây chính là hắn quen thuộc cái kia tuy nhiên cứng nhắc thủ lễ, lại trọng tình trọng nghĩa Tô hoàng tử.

Dạng này Hoàng Tử nhất định là làm không được hợp cách Đế Vương, nhưng là lớn nhất có thể khiến người ta an tâm đồng bọn.

Một gian cũ nát nhà lá bên trong, Trần Viễn Tô hoàng tử vương tự tại cộng thêm tên kia vì gổm nhan hài đồng, bốn ánh mắt cùng nhau nhìn chăm chú lên Lý Vi.

"Các người nhìn ta làm gì?" Lý Vi một mặt không khỏi điệu.

"Cho tiểu Đào nương thân kiểm tra hạ thân thể a, nơi này người tu vi cao nhất, mục đích chính là nữ nhân, không người đi ai đi?" Trần Viễn muốn không hiểu Lý sư tỷ tại phát cái gì ngốc.

"Ách, có thể tu vi cao lại không có nghĩa là ta nhất định sẽ y thuật a." Lý sư tỷ có chút không phục.

"Tính toán, khác lãng phí thời gian, sư tỷ người mang theo tiểu gổm mẹ hấn thân, trên đường chú ý chút dừng để nàng thụ phong, ta mang theo tiểu gổm, cùng đi lợi Thành Chủ Phủ, phiền phức người thành chủ kia cho Tâm cái Danh Y hảo hảo chẩn trị một phen" Trần Viễn làm ra an bài nói.

Hơn một trăm dặm lộ trình cũng không xa, sau nửa canh giờ, Trần Viễn bọn người liền người đã ở trong thành chủ phủ.

Không có gì bất ngờ xảy ra, phụ cận lớn nhất nổi danh bác sĩ chính là tại trong thành chủ phủ, tại Tô hoàng tử quang minh thân phận về sau, nơi đây thành chủ rất nhiệt tình tiếp đãi Trần Viễn bọn người, cũng cấp tốc phân phó bác sĩ tiến đến cho gổm nhan mẹ hấn chẩn trị.

Lại là nửa canh giờ trôi qua, Tô hoàng tử tại ứng phó thành chủ nịnh nọt, Trần Viễn buồn bức ngăn ngấm ngồi xỏm dưới tàng cây đếm lấy con kiến, mà gổm nhan tại mẹ hấn thân nằm bên ngoài gian phòng lo lắng đi tới đi lui.

Nhưng vào lúc này, cửa phòng đột nhiên "Kẹt kẹt" một tiếng bị đẩy ra.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Dẫn dẫn đường thuận tiện thả chẵn dê

"Tình huống thế nào?"

"Dù cho có cho dù tốt được tài xâu mệnh, chỉ sợ cũng sống không qua hai năm."

Đây là phát sinh ở Trần Viễn cùng người y sư kia ở giữa đối thoại.

Thành Chủ Phủ bác sĩ xác thực cao minh rất nhiều, không chỉ có tạm thời không chế lại bệnh tình, còn tìm ra nguyên nhân bệnh.

"Đào phu nhân người mang Thất Âm Tuyệt Mạch, hai mươi tuổi về sau kinh mạch dần dần héo rút, bình thường tới nói khó mà sống qua ba năm, mà Đào phu nhân bây giờ lại đã 20 có bốn, có thể tình huống cũng đã đến đến cận đầu thời điểm."

Trần Viễn hỏi: "Chẳng lẽ liền không có trị tận gốc biện pháp sao?"

Người y sư kia lắc đầu: "Thất Âm Tuyệt Mạch không có thuốc chữa, biện pháp duy nhất chính là hai mươi tuổi trước tu vi tấn chí kim đan, bên trong có Kim Đan tưới nhuận, bên ngoài thông Thiên Địa Chi Kiêu, mới có sống sót khả năng, nhưng hôm nay..."

Trên đời này luôn có chút không thể làm gì sự tình, Trần Viễn không khỏi thở dài, cũng đành phải xin nhờ thành chủ hết sức chăm sóc tốt Đào phu nhân.

Ngay tại Trần Viễn đám người nói chuyện ở giữa, vui sướng từ phòng nhỏ ở giữa đi ra, đi thẳng tới Trần Viễn bọn người trước mặt, "Phù phù" một tiếng quỹ xuống, quả thực đập đầu ba cái, trong miệng nói ra: "Nhiều tạ Thành Chủ Đại Nhân, đa tạ bác sĩ đại nhân ân cứu mạng."

Sau đó chuyển hướng Trần Viễn một đoàn người, lại là ba cái thật sự khấu đầu: "Đa tạ các vị Tiên Sư ân tình, tiểu tử vĩnh viễn không bao giờ dám quên, chậm trễ Tiên Sư nhóm chư nhiều thời gian, hiện tại liền để tiểu tử dẫn các người tiến đến này Ân Tiên mộ đi."

Lý sư tỷ đem tiểu gổm nâng đỡ, đầu lòng nhìn lấy trên đầu của hấn từng mảnh ứ đỏ, trong miệng nói ra: "Một đứa bé mọi nhà, nói cái gì có ân hay không. Mẫu thân người vừa mới tỉnh lại, làm sao không nhiều bồi bồi nàng?"

Vui sướng hốt mất có chút ửng đỏ: "Chính là mẫu thân để cho ta tới. Mẫu thân của ta nói, chúng ta Đào gia thụ ân tình, liền nhất định không thể quên báo đáp."

Lý sư ty còn đợi lại khuyên, Trần Viễn lại là ngăn cản nàng.

Trần Viễn nhìn ra, người một nhà này, đều là cực kỳ mạnh hơn tính tình, Sơn cùng Thủy tận coi như bỏ qua, chỉ cần là đủ khả năng, tuyệt không nguyện thiếu người ta ân tình.

Có lẽ để cho vui sướng giúp đỡ một chút, cũng có thể làm cho nàng mẫu thân càng dễ chịu hơn chút.

Bởi vậy Trần Viễn gật gật đầu, đối vui sướng nói ra: "Vậy đi hướng mẫu thân người tạm biệt một tiếng đi, chúng ta cái này xuất phát."

Một lần nữa trở lại Vụ Ân Thôn, vui sướng lại là để Lý sư ty điều khiển phi kiếm, tại hán trước cửa nhà dừng lại.

Cổ Mộ ẩn vào trong sương mù dày đặc, trên không trung khó mà phát hiện mục tiêu, còn không bằng rơi xuống mặt đất, ẩn lấy vui sướng trong trí nhớ lộ tuyến hành tẩu.

Điểm này ngược lại rất dễ lý giải, chỉ là...

Trần Viễn trừng lớn lấy hai mắt, vô cùng kinh ngạc: "Thế nào, tiểu góm người dẫn đường còn muốn thuận tiện chân dê a?"

"Be be" dê trong tiếng kêu, mọi người một đường tiến lên.

Theo tiểu vui sướng thuyết pháp, cái này dê là một hồi phá vỡ Cổ Mộ trước cái kia trận pháp quan trọng, đối với cái này, Trần Viễn cười to ba tiếng, tự nhiên là không tin.

Tô hoàng tử cũng tỉnh thông Trận Pháp chi Đạo, nhưng nếu là cái này Cổ Mộ bên ngoài trận pháp quá phức tạp, Tô hoàng tử cũng bắt lực lời nói, chẳng lẽ còn thật có thể qua trông cậy vào một con dê?

Đây chẳng phải là nói, thiên tư trác tuyệt Tô hoàng tử, thực còn không bằng một cái hắc vó hai sừng đại bạch dương?

Trên đường đi nhàn rồi cũng là nhàn rồi, Trần Viễn trong lòng tăng tăng lớp lớp các loại ly kỳ cổ quái ý nghĩ.

Đường núi khó đi, gập ghềnh dốc đứng, Lý sư ty ban đầu lúc còn muốn lấy có phải hay không trông nom vui sướng một hai, bất quá về sau nhìn lấy dưới chân hán không chậm tựa hồ là đi được thói quen, lại nghĩ tới cái kia quật cường tính tình, thế là liền không có vẽ vời cho thêm chuyện ra.

"Vẫn còn rất xa đâu?" Lý khê hỏi.

"Theo chúng ta bây giờ tốc độ, ước chừng còn muốn hai canh giờ đi, bất quá sau cùng một đoạn đường khả năng chậm một chút, bởi vì còn phải tốn thời gian tìm xem trước đó lưu lại tiêu ký." Vui sướng đáp.

"Cái gì tiêu ký?" Trần Viễn nói xen vào hỏi.

"Trận pháp kia có chút kỳ quái, " vui sướng nghiêng đầu qua tựa hồ tại muốn hình dung như thế nào, "Có đôi khi bao sâu nhập một số cũng vội vàng, có đôi khi còn cách đến rất xa, người lại bất tri bất giác rơi vào trong trận, cái kia trận pháp lác lư liên tục phảng phất tựa như là đang hô hấp giống như."

"

"Cho nên ta ngay tại cái kia trận pháp tứ ngoại rìa địa phương lưu chút ký hào, nhắc nhở người đến sau đến chỗ kia liền nhất định phải cẩn thận."

Trần Viễn khen ngợi xoa xoa vui sướng đầu: "Người ngược lại là cái hảo tâm nhân..."

Nghĩ lại, Trần Viễn lại có chút nghi hoặc: "Thế nhưng là người đã kiểm tra xong cái kia trận pháp biên cảnh, đây chẳng phải là nói cũng từng rơi vào qua cái kia trận pháp bên trong đi?"

"Ừm, " vui sướng gật gật đầu, "Là có đến vài lần, bất quá đều là rõ ràng cứu ta."

Trên đường đi vội vàng tiến lên, đại bạch dương bị dây thừng chăm chú níu lại, đều không có một lát dừng lại ăn cỏ công phu, lúc này chính có vẻ hơi không quá tình nguyện, cho nên vui sướng ngồi xổm người xuống thoáng qua trấn an nó.

Chẳng lẽ cái này Dương Chân có như vậy linh dị? Chẳng lẽ nó là cái gì hi hữu Linh Thú, chỉ là lớn lên giống dê mà thôi?

Khả trần xa bên trên nhìn xem nhìn khoảng chừng dò xét, thấy thế nào đều cảm thấy trước mắt cái này, bất quá là lớn nhất bình thường nhất Sơn Dương mà thôi, lột da qua xương vẫn chưa tới trăm cân, chính là nòi lâu tốt nhất nguyên liệu, ăn, đồ muện lấy ăn tựa hồ cũng cũng không tệ lắm...

Ngay tại Trần Viễn suy nghĩ lại không biết đi chệch đi nơi nào thời điểm, Tô hoàng tử mở miệng hỏi: "Tiểu góm, người đề cập tới từng mang theo một vị Hoàng Tử qua tìm cổ mộ kia, có thể cho chúng ta nói rõ chi tiết nói sao?"

Vui sướng gật gật đầu, nhớ lại nói: "Vậy đại khái là nửa năm trước sự tình đi, chúng ta bên này có nơi đây Long xoay người, tuy nhiên cũng không thể nào lợi hại, nhưng không biết vì cái gì, chỗ kia đại sơn lại sập nửa bên, hiển lộ ra một tòa cổ mộ tới."

"Vị hoàng tử kia cũng hẳn là nghe nói tin tức này, cho nên tới xem rõ ngọn ngành."

"Lần kia chính là ta cho bọn hắn dẫn đường, bất quá đến Cổ Mộ trước, bọn họ nói là có trận pháp, liền không có để cho ta đi theo, ta chờ ở bên ngoài một ngày, cũng không thấy bọn họ đi ra, thế là ta liền về trước đi."

"Về sau ta còn qua đi tìm bọn họ mấy lần, cho nên mới phát hiện rõ ràng có phá vỡ trận pháp bản lĩnh."

"Vậy ngươi tìm tới bọn họ sao?" Tô hoàng tử truy vấn.

Vui sướng lắc đầu: "Xuyên qua trận pháp về sau, cũng là một đầu thông hướng Cổ Mộ chỗ sâu thông đạo, ta nhìn xuống đất bên trên tán lác rất nhiều tiền chi hàm động, tựa hồ là có bẫy rập, ta cũng không dám đi vào trong."

Trên đường đi thả tự mình Trần Viễn, đột nhiên trong đầu lại hiện lên một cái ý niệm kỳ quái, hắn nhìn về phía Tô hoàng tử hỏi: "Ngươi biết hội họa sao?"

Tô hoàng tử không hiểu Trần Viễn lời nói bên trong ý gì, bất quá vẫn gật đầu, lời nói: "Khi còn bé từng học qua một số."

"Vậy ngươi còn nhớ rõ giả mạo người nhĩ ca người, trưởng thành dạng gì sao?" Trần Viễn tiếp tục hỏi.

"Đương nhiên còn nhớ rõ, " lời nói ở đây, Tô hoàng tử lại là đột nhiên minh bạch Trần Viễn ý tứ, "Chẳng lẽ, ngươi là hoài nghi..."

"Không sai, " Trần Viễn gật gật đầu, nói nói, " người đem này người hình dáng vẽ ra đến, để vui sướng xem một chút đi."

Mặc dù không có giấy bút, nhưng Tô hoàng tử làm một tên Trần Pháp Sư, lại mang theo trong người đao khắc cùng ngọc bàn.

Rải rác mấy bút phác họa ra này người hình dáng hình dáng về sau, vui sướng liền lập tức nhận ra người này.

"Người này ta gặp qua, cũng là Hoàng Tử mang theo những thị vệ kia bên trong một cái."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Trận này đơn giản, nửa năm có thể phá

"Nếu như là thị vệ lời nói, " Trần Viễn gật gật đầu, nói tiếp, "Vậy ta cho tới nay suy đoán liền hẳn không có sai."

"Chuyện này bốc lên người nhĩ ca người, hẳn không phải là người khác có ý định phá ra, càng đều có thể hơn có thể là, tại cái này trong cổ mộ, tên thị vệ kia ngẫu nhiên đạt được vào vô bí tịch, sau đó lên lòng xấu xa."

"Sau đó, hẳn hẳn là đang giả mạo người nhĩ ca quá trình bên trong lộ ra chân ngửa, sau đó bị người có quyết tâm chú ý tới, từ đó bị bức hiếp lợi dụng."

"Liền từ nơi này vào vô bí tịch tới nói, " Trần Viễn chân chờ nói, " cái này Cổ Mộ hoặc là cái này Cổ Mộ chủ nhân, chỉ sợ cùng ta Ứng Thiên tông có kiếp trước liên hệ..."

Đang khi nói chuyện, mọi người dưới chân chưa ngừng.

Trèo núi càng khe, gặp Lâm mở đường, rẽ ngang rẽ dọc về sau, Trần Viễn đám người đã là đầu óc choáng váng mất phương vị, đối vui sướng biết đường vốn là khâm phục không thôi.

Đúng lúc này, vui sướng đột nhiên dừng bước, chỉ về đằng trước dựa vào dựng nên lấy một khối mộc bài, thấp giọng nói câu: "Đến."

Trần Viễn đưa mắt nhìn lại, chỉ gặp trước mắt là phiến bằng phẳng trong núi Thung Lũng, quanh quần lấy nhàn nhạt sương mù.

Cái này vụ khí hết sức kỳ quái, dù là Trần Viễn vận dụng hết thị lực, cũng bắt quá tài năng nhìn ra ngoài mười trượng trở lại khoảng cách.

"Chính là nơi này có trận pháp lưu giữ có ở đây không?" Trần Viễn ngưng thần cảm giác một lát, nghi hoặc nói, "nhưng ta một tia dấu hiệu cũng không có cảm giác đến a."

"Liên người điểm này đáng thương trận pháp tri thức, " Cầu Thặng đại nhân mỉa mai nói, " nếu là cũng có thể có phát giác, vậy cái này trận liên coi như là phế."

Giải thích, Cầu Thặng đại nhân không để ý tới trọn mắt nhìn có phần không phục Trần Viễn, quay đầu nhìn về phía Tô hoàng tử, hỏi: "Thế nào, có phát hiện sao?"

Tô hoàng tử gật gật đầu, cất bước đi thẳng về phía trước, vượt qua khối kia mộc bài cũng không dừng lại, trực tiếp lại đi ra hơn mười trượng, sau đó mở miệng nói ra: "Giờ phút này trận pháp biến cảnh hẳn là ngay ở chỗ này."

Mọi người theo sau, tại Tô hoàng tử bên người dừng lại.

Trần Viễn nhìn xem phía trước, lại trở lại nhìn sang, nói ra: "Giống như trước đây sau cũng không có gì khác biệt a?"

"Nếu không người hướng phía trước lại đi hai bước thử một chút?" Cầu Thặng đại nhân không có hảo ý nói ra.

"Thử một chút liên thử một chút, " Trần Viễn ngoài miệng không chút nào yếu thế, bất quá cuối cùng không phải thật sự ngốc, dưới chân không nhúc nhích chút nào, chỉ là trông mong nhìn qua Tô hoàng tử.

"Đừng làm rộn, " Tô hoàng tử nhú chặt lông mày, đưa tay ngăn lại Trần Viễn, trong miệng nói nói, " trận pháp này thật không đơn giản, chớ có hành động thiếu suy nghĩ."

Đúng lúc này, vui sướng nghi hoặc gãi đầu một cái, chen lời nói: "Các người còn đang chờ cái gì, để cho ta mang các người đi vào a."

"Được rồi, tiểu đệ đệ, " Lý Vi ôm cất bước muốn được vui sướng, "Người nhanh như vậy liền mang bọn ta tìm tới nơi này, đã rất tuyệt a, hiện tại liền trước chờ ca ca một chút nhóm phá trận đi, chúng ta không đi quấy rầy hẳn."

Lý sư tỷ trong ngôn ngữ, chỉ là đem vui sướng xem như cầu khích lệ cầu chú ý hài tử, bất quá cũng thế, một cái tám tuổi hài đồng nắm con dê, liền muốn phá vỡ cái này thật không đơn giản trận pháp, nghĩ như thế nào đều không đáng tin cậy.

Tiểu vui sướng trọn mắt trừng một cái, yên lặng đứng ở một bên, hiển nhiên mọi người đối với hắn không tín nhiệm, để hắn rất là khổ sở.

"Nhìn ra chút manh mối sao?" Trần Viễn mắt nhìn Lý sư tỷ bên kia tình huống, quay đầu hướng Tô hoàng tử hỏi.

"Trận pháp này huyền ảo dị thường, hẳn là từ thất trọng trận pháp tổ hợp mà đến, khôn trận, Huyền Trận, Tứ Trọng sát trận cộng thêm Nhất Trọng chủ đạo trận pháp vận hành Tụ Linh Trận, trùng điệp chất chồng, càng xem càng không đơn giản."

Trần Viễn lại là không hiểu những này, trực tiếp mở miệng hỏi: "Vậy người có nắm chắc phá vỡ trận pháp này sao?"

"Có." Tô hoàng tử ngữ khí rất là khẳng định.

Trần Viễn rất là phấn chấn, bất quá ngay sau đó tâm lý lại không khỏi toát ra một tia không rõ dự cảm, hỏi: "Vậy phải bao lâu thời gian đâu?"

Tô hoàng tử một trận do dự, ấp a ấp úng nói ra: "Mấy tháng... Liên không kém bao nhiêu đâu."

Trần Viễn lấy tay che trán, im lặng nhìn thanh thiên.

Lúc này, Cầu Thặng đại nhân hợp thời chen một câu: "Trận này không phải thất trọng,

Bên trong còn ẩn giấu đi một tầng nghi ngờ linh chi trận, chuyên môn dùng để che đậy tu sĩ linh thức cảm giác."

"A, còn có chuyện này?" Tô hoàng tử nghe vậy quá sợ hãi, lại quan sát tỉ mỉ nửa ngày, liền liền trên trán đều trôi lên một tầng mồ hôi mỏng, ngã ngối trên mặt đất bấm đốt ngón tay không nghĩ.

Đến, Trần Viễn xem như nhìn ra, nếu là trông cậy vào Tô hoàng tử đến phá trận, đừng nói mấy tháng, sợ là đời này đều phải tại trước cửa này ngồi xổm.

A, nhưng là Trần Viễn nghĩ lại không đúng, hỏi: "Đã nhưng trận pháp này như thế huyền ảo, này Nhị Hoàng Tử nhóm người kia lại là thế nào đi vào?"

"Theo lý mà nói trận pháp này hẳn là vẫn giấu kín đứng lên, " Cầu Thặng đại nhân giải thích nói, " nửa năm trước động đất, muốn đến là ảnh hưởng trận pháp căn cơ, Tụ Linh Trận nhận hư hao."

"Vui sướng đã từng đề cập tới trận này phạm vi hội như thủy triều đập trùng biến hóa, trên thực tế cũng chính là pháp trận này không hề ổn định biểu

hiện."

"Bây giờ nghỉ lại, Nhị Hoàng Tử bọn họ hẳn là may mắn gặp gỡ trận pháp uy lực yếu nhất thời điểm, trực tiếp xông vào thuận tiện."

Trần Viễn hơi suy tư một lát, sau đó hướng Cầu Thặng hỏi: "Chiều người ý tứ, trên thực tế chúng ta cũng không cần thiết phá vỡ trận pháp này, chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi nó lần nữa biến yếu liền có thể?"

"Không sai." Cầu Thặng đại nhân khẳng định hồi đáp.

Trần Viễn mới vừa vận hiện ra mấy phần mừng rỡ, lại lại nghĩ tới vừa rồi cùng Tô hoàng tử đối thoại, cáo nghỉ vẫn hỏi: "Vậy cần đợi bao lâu?"

Cầu Thặng đại nhân gật gù đắc ý, từ phải nói: "Muốn không bao lâu, theo bản Thánh suy đoán, qua nửa năm nữa, liền lại là pháp trận này suy yếu nhất thời điểm."

Trần Viễn im lặng nhìn lấy dương dương đắc ý Cầu Thặng, lại quay đầu lại nhìn mắt sắc mặt tái nhợt tính toán không nghĩ Tô hoàng tử, trong lòng không khỏi tức giận mắng: Trông thì ngon mà không dùng được mặt hàng, quả thực là cá mè một lứa...

Tô hoàng tử tại lược trận, Cầu Thặng tại khoe khoang, Trần Viễn đang mắng mề, Lý sư tỷ nhàm chán đánh lấy a cật, tiểu trong suốt vương tử đang yên lặng đứng ở một bên, người nào cũng không có chú ý tới, gồm nhưng đã giữa bất tri bất giác đi đến trận pháp một bên trước.

"Chờ chẳng phải lâu, ta còn muốn sớm đi trở về bồi tiếp mẫu thân a." Vui sướng nói một câu như vậy, sau đó dị thường kiên quyết hướng về phía trước thực sự một bước, nhất thời biến mất tại trong tầm mắt mọi người.

Lần này biến cố, làm cho mọi người trở tay không kịp.

Trần Viễn bọn người chạy đến vui sướng biến mất địa phương, thế nhưng là lại cũng không thể nhìn thấy hấn thân ảnh.

Phảng phất cái này bước ra một bước, trận trong trận bên ngoài liền thành hai thế giới.

Lý sư tỷ có chút chấy vội hỏi: "Làm sao bây giờ?"

Trần Viễn nỗ lực bình phục lại thất kinh tâm tình, hung hăng cắn miệng môi dưới: "Đào phu nhân cũng liền vui sướng như thế một ngón tay nhin, đã dẫn người ta đi ra, cũng nên bình an đem hấn đưa trở về đi. Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ đành đi vào trong trận xông vào một lần."

Tô hoàng tử cũng gật gù đầu: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta tranh thủ thời gian lên đường đi, tiến trong trận, mọi người nhất định phải cẩn thận là hơn."

Mọi người đồng loạt gật đầu, nghĩa chỉ sở chí phấn đấu quên mình bi tráng tâm tình tại mỗi người trong lòng ngực khuấy động.

Mọi người ở đây bị chính mình cảm động đến không muốn không muốn thời điểm, lại đột nhiên nghe được có cái thanh âm truyền đến.

"A, các người làm sao còn chưa tới?" Chính là vui sướng nhô ra nửa người một mặt hiếu kỳ nhìn lấy mọi người.

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: 1 cái ăn hàng phá trận bản năng

Trần Viễn trước mắt là một bộ rất lợi hại quỷ dị hình ảnh.

Vui sướng trên mặt một bộ hiếu kỳ biểu lộ nhìn qua mọi người, hơi nghiêng về phía trước, nhô ra trên nửa cái thân thể.

Nhưng hấn nửa người dưới lại ẩn ở trong trận, hoàn toàn không nhìn thấy nửa điểm tung tích.

Trần Viễn đương nhiên sẽ không cho là vui sướng là bị tổn thương gì, chỉ là theo hấn lại xuất hiện, trận này trung khí phân đột nhiên trở nên có chút kỳ quái đứng lên.

Thử ngẫm lại xem, khi một nhóm người khí thế ngất trời, hiên ngang lẫn lộn thảo luận như thế nào qua nghĩ cách cứu viện người khác lúc, người kia lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người, còn mang theo ngây thơ mỉm cười, hiếu kỳ giọng điệu hỏi: "A, các người làm sao còn không có xuất phát?"

Thật sự là đơn giản...

Viết kếp xấu hổ treo ở mỗi người trên mặt.

Bất quá vô luận như thế nào, vào trận quyết định cũng không có phát sinh cái biến, Trần Viễn bọn người chung quy là đi theo vui sướng cuộc bộ, bước vào trận pháp phạm vi.

Bước ra một bước, chính là hai cái thiên địa.

Pháp trong trận, tầm mắt trong lúc đó rộng rãi rất nhiều, liền ngoài trận này vùng đi không được chán ghét sương mù, đều tiêu tán không còn thấy bóng dáng tầm hơi.

Chỉ là trận này bên trong cảnh tượng..

Vào trận về sau, một mảnh trời đất quay cuồng, đợi Trần Viễn đã tỉnh hồn lại về sau, liền phát hiện mình đưa thân vào một mảnh bao la trong thảo nguyên, bên tai thổi qua nhẹ nhàng phong thanh, trong mũi càng có thể ngửi được nhàn nhạt cỏ tươi hương thơm.

Đưa mắt nhìn bốn phía, bao la thảo nguyên một mực kéo dài đến tầm mắt cuối cùng, trừ đỉnh đầu Lam Thiên Bạch Vân cùng trước mắt đẳng đặc cỏ tươi, trong tầm mắt lại không một vật.

Cũng may mọi người cũng không có thất lạc, Trần Viễn nhìn xem bên người, cùng đi người không thiếu một cái, tâm lý cái này mới thoáng thở phào.

"Bây giờ nên làm gì, hướng phương hướng nào đi?" Phảng phất đưa thân vào vô biên cỏ trong biển, trong lúc nhất thời Trần Viễn cũng không có chủ ý, mở miệng hướng mọi người hỏi.

Tô hoàng tử ẩn giấu đi thiên phú là đối với linh khí dị thường mẫn cảm, giờ phút này hấn ngưng thần cảm giác một phen về sau, chỉ Tây Bắc phương hướng, có chút do dự nói ra: "Bên kia sóng linh khí tựa hồ nhẹ nhàng một số, có lẽ chúng ta có thể hướng cái hướng kia tiến lên."

Chỉ là lời nói vừa ra khỏi miệng, Cầu Thặng đại nhân liền đưa ra không đồng ý với ý kiến: "Người quên, tiến trận trước đó ta cũng đã nói, cái này trận pháp còn khảm hợp lấy một cái nghi ngờ Linh Trận pháp, có lẽ bên kia nhẹ nhàng linh khí, chính là bố trận người cố ý lưu hạ bẫy rập đây."

Đây là Lý sư tỷ xách ra bản thân ý kiến: "Đừng cái này bất động cũng không phải cái biện pháp a, nếu không chúng ta tùy ý tuyển cái phương hướng, đi tới lại nói?"

Tô hoàng tử vội vàng ngăn cản nói: "Không thể, hiện tại chúng ta thân ở chi địa, là liên hệ trong trận ngoài trận một chỗ Kỳ Điểm. Nếu là lung tung đi lại, không chỉ có khó mà tìm tới đường đi, càng biết mất đường ra, đến lúc đó, chỉ sợ cũng muốn vĩnh viễn hãm ở trong trận."

Mất thấy mọi người thúc thủ vô sách, Trần Viễn ngược lại là có cái chủ ý, hấn ngừng đầu nhìn một chút bầu trời, đề nghị: "Nếu không ta bay đi lên xem một chút, tục ngữ nói đứng cao nhìn xa nha, có lẽ có thể tìm tới đường đi cũng khó nói."

Có thể đề nghị này đồng dạng bị phủ định: "Không ổn, tuy nhiên chúng ta tạm thời bị khốn trụ, nhưng tình cảnh coi như an toàn, nhưng nếu bay đến không trung, vạn nhất lại phát động cái gì cấm chế, vậy nhưng liền không nói được."

Trái cũng không được, phải cũng không được, Lý sư tỷ có chút bức bối: "Vậy chúng ta ở chỗ này làm chờ lấy sao?"

Tại mọi người một ngàn trong trăm mặc, tiểu trong suốt vương tự tại đột nhiên mở miệng: "Vui sướng không phải nói hấn có thể phá trận à, vì cái gì không cho hấn thử một chút đâu?"

"Tiểu gố?"

Tiến trận về sau, mọi người một mực đang sốt ruột thảo luận, trong tiềm thức thật đúng là xem nhẹ cái này bé trai.

Bây giờ nghĩ lại, vui sướng bước vào trong trận về sau, lại có thể tại ngoài trận xuất hiện, có lẽ, hấn thật đúng là đối trận pháp này có chút biện pháp?

Trần Viễn ngẫm lấy một tia lo nghĩ, lại mang theo vài phần hi vọng, nhìn lấy vui sướng hỏi: "Người thật có thể phá vỡ trận này?"

Vui sướng gật gật đầu, sau đó chần chờ nói ra: "Hiện tại còn có thể, không một lát nữa chờ nó ăn no liền không nhất định."

Vui sướng trong miệng nó, chỉ ra chỗ sai là nắm cái kia đại bạch dương.

Chỉ gặp đầu kia đại bạch dương không có chút nào vì chính mình thân ở phương nào mà cảm thấy làm phức tạp,

Khoan thai tự đắc gặm ăn mặt đất cỏ tươi.

"Có ý tứ gì?" Trần Viễn có chút không có quá nghe hiểu vui sướng lời nói bên trong hàm nghĩa.

"Cũng là có thể phá trận thực là nó á." Vui sướng run run trong tay dây thừng, tựa hồ cảm thấy giải thích rất lợi hại phiền phức, dứt khoát dùng hành động để biểu thị.

Vui sướng từ trong ngực móc ra một tấm vải đầu, bịt kín đại bạch dương con mắt.

Đại bạch dương "Be be" kêu to vài tiếng, gấp phản kháng vô hiệu, liên liền nhẩn nhệ chịu đựng một lần nữa cúi đầu xuống, dùng chóp mũi ngửi ngửi tìm kiếm ngon miệng tươi non cỏ tươi.

Đại bạch dương thoảng qua ăn hai cái về sau, vui sướng khoảng không vung lấy cây roi, xua đuổi lên đại bạch dương tới.

Đại bạch dương bức bách tại dưới dâm uy, bắt đắc dĩ dừng lại ăn, cái mũi ngửi ngửi lại dùng đầu lưỡi liếm liếm, tuyến cái phương hướng đi thẳng về phía trước.

Vui sướng quay người nhìn lại Trần Viễn bọn người, thúc giục nói: "Mau cùng lên a."

Trần Viễn bọn người đầy trong đầu sương mù, không biết nguyên do.

Cứ như vậy, một cái Bạch Dương dẫn đầu, gót lấy người chặn dê vui sướng, rồi tại cuối cùng là đàn độn Trần Viễn một đoàn người.

Đại bạch dương một đường ăn một đường tiến lên, khoan thai tự đắc.

Tốc độ rất là chậm chạp, phương hướng đi tới cũng du ly bất định, có thể thực hiện trình lại ngoài dự liệu gió êm sóng lặng.

"Cái này muốn đi tới khi nào?" Nhìn trước mắt đã hình thành thì không thay đổi phong cảnh, Trần Viễn có nghi vấn.

Nhưng vào lúc này, đi tại phía trước nhất đại bạch dương cùng vui sướng lại đột nhiên mất đi tung tích.

Trần Viễn theo sát lấy tiến lên mấy bước, nhất thời thấy hoa mắt, mà đi sau hiện thân chỗ hoàn cảnh long trời lở đất, đúng là đi vào một chỗ lòng đất dung nham chi địa, sau lưng hắn, Tô hoàng tử mấy người cũng cùng lên đến.

"Hiện tại lại nên như thế nào?" Trần Viễn nhìn lấy vui sướng hỏi.

Tuy nhiên không hiểu đại bạch dương đang ăn cỏ xiêu xiêu vẹo vẹo một đường tiến lên, đến tốt cùng bên trong cát giấu hạng gì huyền cơ, nhưng hiển nhiên trước đó bình an lộ trình cho Trần xa một chút lòng tin.

Chỉ là tại cái này lòng đất dung nham chi địa, lại từ đâu tới cỏ tươi cho Bạch Dương chỉ đường?

"Không sao, rõ ràng nó có thể làm." Vui sướng đáp một câu, sau đó lại xua đuổi lấy rõ ràng lên đường.

Đại bạch dương tại không có vật gì mặt đất không cần cứ gặm ăn mấy lần, be be kêu một tiếng, tựa hồ không hài lòng lắm, sau đó thay cái phương hướng.

Như thế lặp đi lặp lại mấy lần về sau, đại bạch dương rốt cục tuyên định cái lộ tuyến, đi thẳng về phía trước.

Trần Viễn nghi hoặc nhìn chăm chăm Bạch Dương vừa rồi gặm ăn địa phương, không có bất kỳ phát hiện nào, vươn tay ra sờ, cũng không có chạm đến bất kỳ vật gì cảm giác.

Ngẫm lại, Trần Viễn dứt khoát cúi người qua, học này Bạch Dương động tác, khoảng không cần mấy ngẫm.

Trong miệng y nguyên không có cảm giác được bất kỳ vật gì, có thể nhai mấy lần về sau, Trần Viễn lại rõ ràng cảm nhận được một cổ cỏ tươi đặc hữu chất chất vị.

Nhìn lấy bị che đầy hai mắt đại bạch dương, đi theo muốn ăn chỉ dẫn, đập vào một chỗ nóng hổi dung nham mà vẫn như cũ lông tóc không thương, Trần Viễn đột nhiên quát to một tiếng: "Ta minh bạch!"

Mọi người ở đây nghi hoặc hỏi thăm trong ánh mắt, Trần Viễn giải thích nói:

"Trận pháp này không chỉ có che đầy chúng ta linh giác cùng cảm giác, còn lẫn gạt chúng ta thị giác thính giác khứu giác cùng xúc giác, chỉ có vị giác, bỏ trận người hoặc là bỏ sót hoặc là cảm thấy không cần thiết, mà vẫn như cũ là bình thường."

"Có thể cái này pháp trận, chúng ta lại như thế nào có thể chỉ dựa vào vị giác đến phá trận đâu?"

"Nhưng đối với cái này dê tới nói, lại có khác biệt lớn. Đại trận bên trong linh lực hỗn loạn không chịu nổi, liên cả mặt đất cỏ tươi cũng có dị thường, mà duy có này một con đường sống bên trong, linh khí nhẹ nhàng, sinh trưởng cỏ tươi cùng gian ngoài có thể là một cái vị đạo."

"Cho nên nương tựa theo cỏ tươi vị đạo bất đồng, nương tựa theo nó ăn hàng bản năng, lúc này mới có thể từ pháp trong trận, tìm tới này độc hữu một con đường sống!"

"Chắc chắn" Trần Viễn tán hai tiếng, lại tiếp tục cảm thán nói: "Trách không được tiểu gổm sẽ nói, đối đãi nó ăn no liền phá không trận đây."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Thiếu niên, người trộm mộ xem không đúng

Đi qua Mệnh Mông Thảo Nguyên, vượt qua dung nham nóng bỏng, xuyên qua lãnh tịch Băng Xuyên, thông qua lối đình tối ngục.

Trên đường đi, tại một con đê chữ lốt đại năng chỉ huy dưới, Trần Viễn bọn người hữu kinh vô hiểm.

Không tránh không né đón sau cùng một tia chớp, Trần Viễn cảm thấy một trận hơi hơi mê muội, sau đó cảnh tượng trước mắt đột nhiên biến đổi, đợi lại đã tỉnh hồn lại, phát hiện mình đã là phá trận mà ra.

Nghĩ đến cái này kỳ phá trận kinh lịch, Trần Viễn không khỏi nhìn về phía Tô hoàng tử, ngữ khí cảm khái: "Ai, còn học cái gì trận pháp a, còn không bằng nuôi dê qua tính toán."

Tô hoàng tử không có tiếp nhận cái này gốc rễ, bất quá cũng là mặt mũi tràn đầy buồn bực, một bộ anh hùng cô đơn bộ dáng.

Chúng người ta chê cười ở giữa, tiến lên mấy bước, liền đã thấy này tòa cổ mộ hình dáng.

Đá xanh lốt đường đường dành cho người đi bộ, bởi vì lâu năm thiếu tu sửa sớm đã là mấp mô rách rưới.

Bước hai bên đường Đồng Nam Đồng Nữ, thị nữ hộ vệ điều khác, cũng bị mưa rơi gió thổi ngã trái ngã phải.

Trần Viễn ôm tham quan du lãm tâm tính thấy say sưa ngon lành, Tô hoàng tử lại cảm thấy tổng có chút không đúng.

"Kỳ quái, cái này nhìn không giống như là cái gì tiên nhân hoặc là tiền bối tu sĩ mộ táng a." Tô hoàng tử nghi ngờ nói.

"Nói thế nào?" Trần Viễn hỏi.

"Đại Năng Tu Sĩ mộ táng đồng dạng hầu hạ điều khác, hẳn là Linh Quy thọ hạc loại hình đi, nhưng nơi này lại là thị nữ thủ vệ, lộ ra dờ dờ ương ương, càng giống là nhân gian quyền quý mộ táng."

Trần Viễn ngược lại là không để bụng: "Có lẽ là người ta tu luyện cả một đời, có thể trước khi chết phát hiện kết quả là bất quá là công dã tràng, thế là không có cam lòng phía dưới, nghĩ đến qua lòng đất hưởng hưởng phú quý cũng tốt, đây không phải rất bình thường sao?"

Tô hoàng tử cũng có chút không nắm chắc được, nghiêng đầu ngẫm lại không nói gì thêm.

Đường dành cho người đi bộ cuối cùng, là một tòa nửa chôn ở trong đất hiến điện, to lớn hình dáng tại thời gian cọ rửa dưới chỉ còn lại có đồ nát thế lrong.

Tiền Điện bên trong, lộn xộn tán lác một số tàn phá tế tự dụng cụ, bốn phía trên vách tường khắc lấy bích họa cũng còn sót lại vụn vặt.

Trong điện đứng thẳng lấy một tấm bia đá, hẳn là ghi lại lấy mộ chủ cuộc đời sự tích, có thể lên mặt chữ viết cũng đã pha tạp không rõ, hết thảy qua lại vinh quang, tại thời gian trước mặt đều lộ ra như vậy không có ý nghĩa.

Trần Viễn tốn sức phân biệt nửa ngày, cũng chỉ là miễn cưỡng từ bia đá kia bên trên nhận ra Đạo Tôn hai chữ.

"Xem ra vị này mộ chủ người, lúc còn sống hẳn là một vị tu vi đạt tới phân thần Đại Năng Tu Sĩ." Trần Viễn nghĩ như thế nói.

Tiền Điện không có càn phát hơn hơn hiện, mọi người hướng về Hậu Điện bước đi.

Trong hậu điện, có thuật pháp oanh kích qua dấu vết, mặt đất dễ thấy chỗ, lộ ra một cái uốn lượn hướng phía dưới cao cỡ một người Đại Động, xem ra đây cũng là đồng dạng mộ táng Địa Cung thông đạo, từ động khẩu nhìn lại, mơ hồ còn có thể trông thấy có bấy rập cơ quan bị phát động dấu vết.

Trần Viễn dừng bước lại, đối vui sướng phân phó nói: "Người liền đưa ở đây đi, bên trong là cái tình huống như thế nào cũng không rõ lắm, người không có tu vi tại thân, cùng chúng ta đi vào chung quá mức nguy hiểm."

Nói xong Trần Viễn nhìn về phía Tô hoàng tử hỏi: "Trận pháp kia trở về đường người còn nhớ rõ sao?"

Tô hoàng tử gật gật đầu: "Một đi ngang qua đến đi qua lộ trình ta đều ghi tạc trong lòng, đối trận pháp này cũng có mấy phần hiểu biết, chắc hẳn trở về lúc, mang theo mọi người thông qua trận pháp hẳn không có vấn đề."

Trần Viễn gật gật đầu, biết lấy Tô hoàng tử nghiêm cẩn tính tình, đã dám nói không có vấn đề, đó chính là có mười phần nắm chắc.

Xoa xoa tiểu vui sướng đầu, Trần Viễn nói ra: "Vậy người đi về trước đi, ở trong thôn chờ lấy, đối đãi chúng ta sau khi trở về, lại dẫn người đi mẫu thân người này."

Vui sướng ngoan ngoãn ứng thanh "Được", nhưng là chỉ đại bạch dương nói ra: "Ta trước nắm nó qua tiêu com một chút, không phải vậy ăn no, rõ ràng liền không thể phá trận."

Trần Viễn nhìn không được cười lên, phát tay ra hiệu vui sướng mang theo rõ ràng đi tản bộ qua.

Đứng tại thông đạo trước đó, vương tử đang xắn tay áo lên, gấp không thể chờ: "Còn chờ cái gì, tranh thủ thời gian lên đường đi."

Ngay sau đó, hần dùng chờ mong ngữ khí nói ra: "Ta xem qua tốt nhiều truyền kỳ thoại bản bên trong,

Nhân vật chính đều là tại Cổ Mộ di tích bên trong có kỳ ngộ, tỉ như tại trước mộ đập đầu ba cái, liền có thể kế thừa mộ chủ người truyền thừa, đạt được hiếm thấy Trân Bảo hoặc là tuyệt thế công pháp."

"Xùy, thiếu niên, khác làm nằm mơ ban giữa ngày." Trần Viễn không lưu tình chút nào đánh vỡ vương tự tại ảo tưởng.

"Người suy nghĩ một chút, người bình thường ai nguyện ý sau khi chết yên nghỉ chỗ bị người quấy rầy?"

"Có thể tu kiến lớn như vậy mộ táng, khẳng định không phải ngoài ý muốn chết đi. Nếu là một cái giao du rộng lớn, nhân duyên không tệ tu sĩ, khẳng định có bằng hữu hậu bối đứng không, này hẳn trước khi chết, khẳng định sẽ đem pháp bảo công pháp truyền cho bọn hần a."

"Nếu là đem bảo bối đều tùy thân hạ táng, khẳng định là cái vì tư lợi người người oán trách gia hỏa. Lời như vậy, coi như người tại hần trước mộ đập ba trăm cái đầu, càng có khả năng ban cho người là cái từ trên trời giáng xuống Vạn Tấn Thiết Cầu đi..."

Vương tử đang nghe được trợn mắt hốc mồm, chỉ cảm thấy trong lòng giấu giếm nhiều năm kỳ ngộ mộng tưởng, bị lời nói này đánh cho từng mảnh vỡ nát, có thể lại hết lần này tới lần khác cảm thấy Trần Viễn nói câu câu đều có lý, để cho người ta không thể phản bác.

Vương tự tại chỉ cảm thấy mình ấu tiểu tâm linh nhận nặng nề thương tổn, uể oải nói ra: "Vậy chúng ta còn xuống dưới làm gì, muốn không dứt khoát trở về đi."

"A, thiếu niên, người cái này trộm mộ xem không đúng, " Trần Viễn nghi hoặc nói nói, " người khác không ban cho người, người liền không hiểu được chính mình ra tay đoạt? Người không phải thích làm nhất cái này sao?"

Vương tự tại một trận á khẩu không trả lời được, nhìn lấy Trần Viễn không kém Thần Nhân, thầm nghĩ chính mình theo sư phụ cảnh giới, quả nhiên là kém đến quá xa.

"Uy, các người đến xuống không được qua a." Lại là Cầu Thặng đại nhân gặp Trần Viễn cái Tiểu Vương tại này dính nhau cái không xong, hơi không kiên nhẫn.

Giải thích, hần cũng không đợi Trần Viễn trả lời, trực tiếp dẫn đầu đi vào thông đạo bên trong.

Thông đạo bên trong, khắp nơi tán lạc mũi tên, Đoạn Nhận, trong không khí còn mơ hồ có thể cảm giác được lưu lại hỗn loạn linh lực, liên liền mặt đất cũng có thể bốn phía có thể thấy được, nhìn thấy mà giật mình Âm Hắc Sắc vết máu.

"Nơi đây xem ra nguy cơ trùng trùng a, mọi người phải cẩn thận nhiều hơn" Trần Viễn cẩn thận nói ra.

Bất quá Cầu Thặng đại nhân ngược lại là cũng không thêm để ý, những này dấu vết vừa vặn nói rõ cơ quan bấy rập, đã bị trước đó kẻ đáng thương nhóm làm hỏng đến không sai biệt lắm nha.

Đầu tiên là cẩn thận thăm dò mấy bước, phát hiện quả nhiên không có bất kỳ cái gì dị thường, Cầu Thặng đại nhân không khỏi ngẩng đầu ưỡn ngực, khí vũ hiên ngang nhanh chân tiến lên.

Đồng thời, Cầu Thặng trong đại dân cư vẫn không quên châm chọc nói: "Xem các người này lẽ mà lẽ mà do do dự dự bộ đáng... Hừ hừ, thật là một đám đồ hèn nhát."

Có thể lời còn chưa dứt, dị biến nảy sinh.

Không biết xúc động cái gì cảm chấn, trên mặt đất đột nhiên phun ra một cỗ Dị Hỏa, trực tiếp đụng vào Cầu Thặng trên thân.

Tuy nhiên trừ lông tóc cháy khúch, cũng không thể tạo thành tổn thương gì, nhưng lại đem Cầu Thặng đại nhân dọa đến ngao một tiếng, cụp đuôi, lộn nhào chạy trở về.

Tô hoàng tử thận trọng, nhìn ra một số manh mối: "Những này đao tiễn cơ quan tựa hồ bị tiêu hao sạch, nhưng những pháp thuật này bầy rập tựa hồ có Tụ Linh Trận ủng hộ, lại phục hồi từ từ tới."

Trần Viễn nghe vậy trong lòng hơi động, hướng Tô hoàng tử hỏi: "Những pháp thuật này bầy rập nếu là từ Tụ Linh Trận khu động, như vậy là không phải chỉ cần đem những pháp thuật này bầy rập toàn bộ phát động một lần, tiêu hao hết chứa đựng linh lực, cái này thông đạo trong thời gian ngắn liền coi như là an toàn?"

Tô hoàng tử gật gật đầu, nhưng lại có chút sầu muộn: "Thế nhưng là qua phát động những cạm bẫy này mười phần nguy hiểm, không cần thận lời nói..."

Tô hoàng tử lời còn chưa nói hết, liền bị Trần Viễn phát tay cắt ngang, chỉ gặp hán hào khí vạn thiên nói ra: "Việc nhỏ mà thôi, nhìn ta."

Cầu Thặng nghe được Trần Viễn câu nói trước lúc, đã cảm thấy đại sự không ổn, xoay người bỏ chạy.

Chỉ tiếc cái này dưới hành lang đến dễ dàng đi lên khó, cao cỡ nửa người bậc thang, Cầu Thặng đại nhân Bốn đầu Tiểu Đoàn Thối bay nhảy nửa ngày, cũng không thể nhảy tới.

Ngay tại cái này cùng đồ mật lộ thời điểm, một cái đại thủ từ trên trời giáng xuống, lại là Trần Viễn chạy tới.

Cầu Thặng trong đại dân cư phát ra phiền muộn thở dài, lỗ tai cái đuôi cùng nhau đứng thẳng kéo xuống, thân thể xụi lơ không động đậy được nữa, rốt cục —— nhận mệnh.

Trần Viễn hăng hái, trong tay vung mạnh vài vòng, "Huru" một tiếng, đưa Cầu Thặng bay ra ngoài.

"Lăn lộn đi, Cầu Thặng quân!"

Không khỏi Trung Nhị tiếng hô khẩu hiệu, tại cái này âm u bên trong dừng đạo không ngừng quanh quẩn.

Truyện được covert bởi ๓Đản ๓

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Loảng xoảng 1 âm thanh, kỳ ngộ trên trời rơi xuống

"Thật sự là hùng vĩ a..." Trần Viễn chắc chắn tán thưởng.

"Ừm, đúng vậy a, so ta năm đó tại Nam Minh thành năm mới đêm nhìn khói lửa xinh đẹp hơn." Lý sư tỷ có chút đồng ý gật gật đầu.

Vương tự tại càng là nhìn ngốc mắt, ngay cả lời đều quên nói.

Thông đạo thẳng tắp mà thon dài, tại Trần Viễn trợ giúp dưới, Cầu Thặng đại nhân trực tiếp hướng về điểm cuối bay đi.

Nương theo lấy Cầu Thặng đại nhân kêu thê lương thảm thiết âm thanh, hỏa quang, Điện Màng, Phong Nhận, băng trụ, Địa Thứ, cùng nhau chiếu lên, đủ loại kiểu dáng nguyên tố quang mang, đem cái này đen nhánh thông đạo làm nổi bật đến ngũ thải tân phân, hết sức chói mắt.

Trần Viễn trên đường đi đi bộ nhàn nhả, gió êm sóng lặng.

Thông qua thông đạo về sau, nơi cuối cùng là một tòa khổng lồ Địa Cung.

Địa trước cửa cung, Trần Viễn từ dưới đất cầm lên lăm lăm Cầu Thặng đại nhân, an ủi vỗ vỗ nó đầu: "Được rồi được rồi, đừng thương tâm, chờ về núi qua về sau, ta duy nhất một lần đem chó thánh Tây Du Ký kể cho ngươi xong là được."

Cầu Thặng đại nhân thương tâm ô ô hai tiếng, lúc này mới không cam lòng nói: "Đây là ngươi nói a, làm không được nhưng là muốn bị bị thiên lôi đánh."

Nhà nhỏ bên trong, chôn cùng lấy rất nhiều mộ chủ nhân sinh trước đồ dùng, Trần Viễn đối với cái này cũng không có hứng thú, trên thực tế, hắn chuyến này mục đích, chỉ là vì biết rõ ràng quyền kia vào vô công pháp lai lịch mà thôi.

Tô hoàng tử đối với mấy cái này bởi táng phẩm đương nhiên cũng không có hứng thú, đầu trong phòng đã không có trông thấy hắn nhị ca thân ảnh, cũng không có phát hiện có đột tử thi thể, tình huống không được tốt lắm, nhưng cũng không có thấy bất nhất kết quả xuất hiện.

Cái này khiến hắn tiếp tục lo âu đồng thời, cũng thờ phào một hơi.

Nhưng vương tử tại lại là một ngoại lệ, cũng không biết là bẩm sinh bản năng, vẫn là ngày kia bồi dưỡng được đến hứng thú, hắn đối với loại này trộm đạo không làm mà hưởng sự tình luôn luôn mười phần mưu cầu danh lợi.

Lúc này đã tại xem chừng trong phòng các loại đồ vật giá trị bao nhiêu, tính toán từ nơi nào bắt đầu ra tay.

Ngay tại hắn nóng lòng muốn thử, đang chuẩn bị bắt đầu hành động lúc, lại đột nhiên bị Trần Viễn ngăn lại.

"Thế nào, sư phụ." Vương tử đang nghi ngờ hỏi.

"Đầu tiên chờ chút đã." Trần Viễn trịnh trọng sự tình nói ra, sau đó từ trong ngực móc ra một vật, động tác bên trên tựa hồ cực kỳ trân quý bộ dáng.

"Ngọn nến?" Vương tử khi nhìn rõ Trần Viễn trong tay cầm là vật gì về sau, vạn phần không hiểu, không hiểu Trần Viễn cẩn thận như vậy cẩn thận bùng lấy một cây ngọn nến là vì này.

Trần Viễn đi đến nhà nhỏ góc đông nam, đem ngọn nến lập trên mặt đất, ba một cái búng tay bắn ra một bó đuốc đem nhóm lửa, xác định ngọn nến đứng vững sẽ không khuynh đảo về sau, chậm rãi thối lui mấy bước.

Sau đó lúc này mới trầm thấp cuồng hống cho không hiểu ra sao mọi người giải thích nói: "Tại quê hương của chúng ta có một cái tập tục, phàm là Mạc Kim trộm mộ, đều muốn tại mộ thất góc đông nam đốt một cây ngọn nến, mà một khi ngọn nến dập tắt, liền phải cho mộ chủ cung cung kính dập ba cái khấu đầu, sau đó buông xuống tất cả mọi thứ lui ra ngoài."

"Không phải vậy, chắc chắn có Thi Biến tai ách chi kiếp."

"Có phải là thật hay không a, " vương tử tại kim lòng không được đánh cái rùng mình, "Nghe quái dọa người."

Lý sư tỷ chú ý điểm lại có chút khác biệt: "Nhà các ngươi hương rất kỳ quái a, liền cái này đều có tập tục, các ngươi người kia là có bao nhiêu yêu trộm mộ a."

"Ách, " Trần Viễn miệng há hốc, nửa ngày không phản bác được, sau cùng đành phải thẹn quá hoá giận nói nói, " không nói với các ngươi, ta tìm manh mối qua."

Trần Viễn hướng về Địa Cung chỗ sâu đi đến, đầu tiên liền bị toà kia quan tài hấp dẫn ánh mắt.

Quan tài cũng không có phong kín, mà chính là nửa mở, bên trên còn có một cỗ thi thể nửa cúi lấy.

Mới đầu Trần Viễn tưởng rằng trước một nhóm đến Nhị Hoàng Tử bọn người mở ra, có thể đi tiến xem xét nhưng lại phát hiện không giống.

Thi thể kia đã hoàn toàn phong hoá thành bạch cốt hình dáng, cũng không phải ngăn ngại này thời gian nửa năm liền có thể hình thành.

Hơn nữa nhìn này hài cốt trong suốt như ngọc còn có nhàn nhạt uy áp, rõ ràng người này khi còn sống tu vi không thấp.

Trần Viễn trong lòng hiện lên một cái ý niệm trong đầu: Có khả năng hay không người này cũng là chỗ này mộ huyết chủ nhân, này người Phân Thân Kỳ Đại Năng Tu Sĩ?

Nhưng nhìn hắn cái này nửa người ngã vào trong quan tài,

Nửa người bại lộ bên ngoài tư thế, chẳng lẽ hắn là tại cái này, chuẩn bị cho mình tốt trong huyết mộ, lọt vào cái gì cực kỳ thương tổn nghiêm trọng, đến mức liền bỏ vào quan tài đều làm không được?

Trần Viễn đem này nắp quan tài tấm đẩy ra càng khe lớn hơn khe hở, phát hiện trong quan tài không có vật gì, trừ rơi xuống tại này hài cốt trong tay một

cái hộp.

Cái này hộp không phải vàng không phải mộc, không biết là chất liệu gì chế, bên trên Điều Bút như bay, khắc lấy một cái phức tạp đồ án.

Trong hộp đồng dạng rồng tuếch, nhưng bên trong nhưng lại có nhân nhạ dấu vết, khoa tay một phen về sau, Trần Viễn trong lòng hơi động, từ trong nhẫn chứa đồ xuất ra quyển kia vào vỏ bí tịch đề lên.

Đường vân dấu vết không kém chút nào, xem ra giả Nhị Hoàng Tử vào vỏ bí tịch, cũng là từ nơi này hộp ở bên trong lấy được.

Chỉ là cái này hộp lại là từ đâu mà đến, là thuộc về cái này mộ chủ người sao?

Trần Viễn đánh giá trong tay hộp, nhưng càng nhìn cảm thấy này mặt ngoài hoa văn có chút quen mắt, nhưng nếu phải cẩn thận suy nghĩ, nhưng lại cảm thấy không có chút nào đầu mối.

"Sư tỷ, sư tỷ người tới đây một chút." Trần Viễn kêu gọi Lý Vi, muốn cho nàng cũng giúp đỡ tham tường một chút.

"Làm sao?" Lý sư tỷ thuận miệng về câu, từ Trần Viễn trong tay tiếp nhận cái hộp kia, mới nhìn một chút, liền phát ra "A" một tiếng kinh hô.

"Thế nào, nhìn ra cái gì?" Xem ra sư tỷ có phát hiện, Trần Viễn vội vàng truy vấn.

"Cái này trên cái hộp đồ án, đúng là chúng ta Ứng Thiên tông tiêu chí a."

Lý Vi gặp Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút, giải thích nói: "Người có hay không cảm thấy cái này đồ án rất là nhìn quen mắt? Cái này đúng là chúng ta Ứng Thiên tông sáng lập ra môn phái mới bắt đầu từng sử dụng tới tiêu chí, chỉ là về sau bởi vì quá mức phức tạp, không tiện khắc họa sử dụng, mới giản hóa thành bây giờ bộ dáng."

"Sư tỷ người ý là, cái hộp này chỉ ít cũng có 2000-3000 năm lịch sử?" Trần Viễn lưu lười nói.

"Không phải 2000-3000 năm, " Lý Vi thần tình nghiêm túc, nghiêm mặt nói nói, " mà chính là hơn ba nghìn năm, loại này đồ án, chỉ có ta Ứng Thiên tông đời thứ nhất truyền thừa từng dùng qua."

"Nói cách khác, cái hộp này chủ nhân là chúng ta Ứng Thiên tông sơ đại trưởng lão, thậm chí là... Tổ Sư!"

Trần Viễn đến không có Lý Vi như vậy, thấy vật nghĩ trong lòng hành hương tâm tính, nhưng trong lòng nghi hoặc xác thực đạt được giải đáp.

Xem ra là nhà mình trưởng bối sáng tạo giấu đi mũi nhọn vào vỏ công pháp, chỉ là bên trong nửa phần dưới không biết là duyên cớ nào, rơi xuống cái này mộ chủ trong tay người, khó trách Lăng Đạo Tôn nơi đó cũng có một phần.

Nghi hoặc vừa đi, trong lòng cũng nhẹ nhàng mấy phần, trông thấy không lấy được nhiều vương tự tại, không cam tâm quý tại đó hải cốt trước mặt đập cái đầu, Trần Viễn trừu đùa: "Thế nào, chưa từ bỏ ý định a, chẳng lẽ người thật đúng là trông cậy vào loảng xoảng một tiếng, kỳ ngộ từ trên trời giáng xuống a."

Chỉ là Trần Viễn vừa mới dứt lời, vậy mà thật nghe được "Loảng xoảng" một tiếng.

Trần Viễn giật mình, vội vàng trở lại nhìn lại, cái này tiếng vang dĩ nhiên không phải kỳ ngộ gì, lại là Địa Cung ở giữa nhất ở giữa vách tường đột nhiên sụp đổ xuống, tại này về sau, lại lộ ra một đầu rộng thoáng đường.

Lý sư tỷ nghi hoặc đi ra phía trước, se se mặt đất mảnh vụn, nói ra: "Đây là thuật pháp ngưng tụ thành tường đất, lúc đến hôm nay, ản chứa linh lực hoàn toàn hao hết, lúc này mới sụp đổ xuống."

Trần Viễn thăm dò hướng cái này mới xuất hiện thông đạo nhìn lại, chỉ gặp thông đạo quanh co khúc khuỷu liếc một chút không nhìn thấy cuối cùng, nhưng lại mơ hồ có thể nghe được Phong nhi gào thét, tiếng nước róc rách, tựa hồ lối đi này một mực liền tới đất bên trên.

Trần Viễn nhìn về phía mọi người hỏi đến ý kiến: "Mau mau đến xem sao?"

Tô hoàng tử gật gật đầu, hần còn ôm vạm nhất có thể tìm tới nhị ca hi vọng.

Vương tự tại đồng dạng gật gật đầu, cái này địa cung bên trong không có có thể tìm tới bảo bối gì, hần đang mong đợi tiếp xuống có thể có thu hoạch.

Lý sư tỷ nhưng là không quan trọng thái độ, một mặt từ chối cho ý kiến.

"Vậy được đi, chúng ta liền cùng đi điều tra một phen." Trần Viễn làm ra sau cùng quyết định.

Mọi người được một lát, Trần Viễn lại đột nhiên phát hiện Cầu Thặng đại nhân cũng không có theo tới.

Quay người trở lại thông đạo cửa vào, Trần Viễn gặp Cầu Thặng ngồi chồm hỏm ở này, không nhúc nhích.

"Thế nào, người không tới sao?" Trần Viễn hỏi.

"Không đi, ta sẽ chờ ở đây các ngươi đi."

"Ngươi không sao chứ?" Trần Viễn có chút bận tâm, hoài nghi có phải hay không vừa rồi qua thông đạo là Cầu Thặng thụ thương.

"Tốt, khác bút tích, " Cầu Thặng đại nhân đánh cái a cắt, nâng lên móng vuốt che miệng, không kiên nhẫn nói nói, " chớ quấy rầy bản Thánh ngủ."

Trần Viễn giờ mới hiểu được là chuyện gì xảy ra, mắt cười một tiếng: "Cái này lười chó..."

Sau đó Trần Viễn cũng không để ý tới nữa nó, đuổi theo phía trước mọi người qua.

Đội Trần Viễn đi xa về sau, Cầu Thặng đại nhân ngồi xổm ngồi xuống, ánh mắt băng lãnh, thần sắc tức sát, đầu còn có nửa phần khốn đốn bộ dáng.

Cầu Thặng đại nhân thẳng tắp nhìn chăm chăm phía trước một chỗ, phảng phất xuyên thấu cả cái thông đạo, trong lời nói tràn đầy lạnh lẽo thấu xương: "Ngô, cổ này chán ghét khí tức!"

"Là ngươi a, Đế Nhất..."

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Tổ Sư Gia ẩn cư chỗ?

"Trần Viễn, làm sao?" Lý sư tỷ mở miệng hỏi, tiến vào thông đạo về sau, Trần Viễn vẫn trầm mặc im lặng, tựa hồ tại ngưng thần suy nghĩ thứ gì.

"Vừa rồi qua hô Cầu Thặng, quay người lúc rời đi đội, mặc dù không có trông thấy ánh mắt nó, nhưng là luôn có một loại như có gai ở sau lưng cảm giác, thậm chí còn ần ần cảm thấy một tia sát ý..." Trần Viễn ngữ khí do dự, có chút không quá chắc chắn.

"Đây không phải nói nhầm sao?" Lý sư tỷ hỏi ngược một câu, "Trước ngươi như thế đối với nó, đối người nào đến có thể không có sát ý?"

"Không phải cũng liền rơi mấy cái đám lông nha, thật đúng là cái lòng dạ hẹp hòi." Trần Viễn nói lầm bầm, bất quá trong lòng tiểu xoắn xuýt lại bị sư tỷ trấn an không ít.

"Sau khi về núi, cho Cầu Thặng nôi hầm cách thủy canh xương hầm xem như là chịu nhận lỗi đi, cũng không biết nó yêu hay không yêu ăn..." Trần Viễn trong lòng nghĩ như thế nói.

Đầu này mới xuất hiện thông đạo, liên miên ra ngoài rất xa, nhưng cũng không có cái gì cơ quan bày rập, rất là an toàn.

Thời gian một nén nhang về sau, Trần Viễn bọn họ rốt cục đi ra, lại thấy ánh mặt trời.

Ánh nắng tươi sáng, sương mù tiêu tán vô tung, uốn lượn nước dòng suối nhỏ róc rách, non mềm Thúy Trúc phong thanh Sa Sa, Đào Nguyên phong cảnh không khỏi làm cho người tâm thần thanh thản.

Có thể cái này cảnh đẹp vậy, luôn có chút khiến người ta cảm thấy nói không nên lời khó chịu.

Trần Viễn châm chước nửa ngày, rốt cuộc tìm được phù hợp từ ngữ để hình dung: "Mọi người có hay không cảm thấy nơi này nhìn tựa hồ không quá chân thực, tựa như là... Tựa như là một bộ vẽ một dạng?"

Tô hoàng tử gật gật đầu: "Xác thực, mới từ thông đạo đi ra ta liền cảm giác có chút không thích hợp, bây giờ nghĩ lại cái này dòng nước, cái này Thúy Trúc liên liên tiếng gió này đều có vẻ hơi khô khan, phảng phất không có không sức sống bộ dáng."

"Đây là thời gian ngưng tụ lực lượng." Lý sư tỷ đột nhiên ngắt lời nói một câu.

"Thời gian ngưng tụ?" Trần Viễn sững sờ, truy hỏi nói, " đây là cái gì, nghe tựa hồ rất lợi hại bộ dáng."

Lý sư tỷ thần sắc rất là trịnh trọng: "Thời gian ngưng tụ, ta cũng không có tận mắt nhìn thấy, chỉ là năm đó tại Chủ Tông cầu đạo thời điểm, từng nghe một vị trưởng lão đề cập tới."

"Thời gian ngưng tụ cũng không phải là một loại thuật pháp, mà là một loại Thiên Địa Pháp Tắc tự nhiên hình thành cảnh tượng."

"Nghe đồn Đại Năng Tu Sĩ, thời gian dài tại một nơi tiềm tu, Tự Thân Đại Đạo cùng Thiên Địa Pháp Tắc xen lẫn, Thiên Trường Địa Cửu hình thành lĩnh vực về sau, trong lúc vô tình liền sẽ đem quanh người hết thấy đều mang theo khắc vào pháp tắc bên trong, liền giống như ngưng kết."

"Loại này ngưng tụ, cũng sẽ không theo tu sĩ rời đi mà tiêu tán, mà chính là sẽ kéo dài một đoạn thời gian rất dài, mà loại này cảnh tượng kỳ dị, cũng liền được xưng làm là thời gian ngưng tụ."

Trần Viễn nhìn lấy cái này Khê Thủy trúc lâm, cùng tại này trong rừng trúc, ẩn ẩn Trác Trác lộ ra đỉnh nhọn mấy cái gian nhà gỗ, mở miệng hỏi: "Sư tỷ ý là, nơi này từng là một vị đại năng tu sĩ tiềm cư chỗ?"

Lý sư tỷ gật gù đầu, cường điệu nói: "Ta nói loại này Đại Năng Tu Sĩ, chí ít cũng là hợp thể chi cảnh!"

"Hợp thể chi cảnh sao?" Trần Viễn có chút lú lười, nhớ tới trong thông đạo toà kia Địa Cung, nhớ tới cái kia đến từ Ứng Thiên tông hợp, Trần Viễn trong lòng có cái suy đoán.

"Các ngươi nói có thể hay không, nơi này ẩn cư tu sĩ chính là ta Ứng Thiên tông tiền bối."

"Vị kia mộ chủ người cũng là từ nơi này cảm tới công pháp, sau đó ở trong quá trình này chẳng biết tại sao, bị thương nặng, thậm chí cũng không kịp, trở lại cho mình an bài tốt mộ táng bên trong liền chết đi."

"Ừm, người lần này phỏng đoán hợp tình hợp lý, xác thực rất có thể." Lý sư tỷ khó được tán thưởng câu.

Đúng lúc này, Trần Viễn trong lòng toát ra một cái to gan hơn ý nghĩ: "Ta nghe Phong sư huynh nói qua, chúng ta Ứng Thiên tông Tổ Sư Gia cũng là cái này Phù Phong Quốc Gia giới người, cũng là ở chỗ này sáng lập Ứng Thiên tông, người nói có khả năng hay không nơi này ẩn cư là..."

"Tổ Sư ẩn cư chi địa sao?" Lý Vi nhìn lấy trúc lâm ở giữa này vài toà nhà gỗ nhỏ, ánh mắt trở nên hỏa nhiệt.

Kim nén không được trong lòng kích động, Lý Vi vội vàng lấy đi thẳng về phía trước.

"Sư tỷ đầu tiên chờ chút đã." Trần Viễn gấp cái này quang cảnh, liền vội vờ tay ngăn lại nàng.

"Ngẫm lại này bị chết không khỏi diệu mộ chủ người, sư tỷ chúng ta vẫn là cẩn thận chút đi."

"Tổ Sư Gia làm sao có thể hại chúng ta những này Hậu Bối Đệ Từ đâu?" Sư tỷ ngoài miệng nói lảm bảm, bất quá dưới chân vẫn là thả chậm cước bộ.

Sự thật chứng minh, Trần Viễn lại là nghĩ nhiều.

Bất quá cái ý nghĩ này nhiều, cũng không phải là chỉ nơi đây không có gặp nguy hiểm, mà chính là chỉ..

"Xem ra Tổ Sư Gia bố trí xuống phòng bị, cẩn thận hơn cũng không hề dùng a..." Trần Viễn nhìn lấy quanh người đột biến hoàn cảnh, khóc không ra nước mắt.

Không giống với Trần Viễn bọn họ tại Cỗ Mộ bên ngoài gặp được trận pháp, tuy nhiên Trần Viễn bọn người tạm thời không có năng lực phá vỡ, nhưng còn có thể cảm giác được trận pháp tồn tại.

Nhưng là dưới mắt gặp được biến cố, lại là tại vô thanh vô tức ở giữa liền để Trần Viễn trong bọn họ chiêu.

Trời mới biết phát động cái gì cấm chế, không có dấu hiệu nào dưới, Trần Viễn chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, lại đã tỉnh hồn lại lúc, liền người đã ở tại một chỗ lạ lẫm trên bình đài.

"Cho nên nói, ta hận trận pháp là có nguyên nhân." Trần Viễn ngữ tức giận.

Chỗ này bình đài phương viên ước chừng hơn mười trượng lớn nhỏ, trống rỗng một mảnh, chỉ có chính giữa đang đứng một tấm bia đá, bốn phía bị thật dày nồng đậm vụ khí bao vây lại.

Trần Viễn nhìn xem bia đá kia, trống không một chữ, ngẫm lại, hướng về kia kiện hàng vụ khí đi đến.

Trần Viễn vờ tay ra chạm đến, này trong sương mù lại truyền đến một cỗ nhu hòa lại không thể tới kháng lực, đem Trần Viễn tay đẩy ra qua.

"Ha ha, ta còn cũng không tin." Trần Viễn không quá chịu phục, vận bên trên toàn thân tu vi, quả thực là hướng này trong mây mù chen tới.

Lần này này trong mây mù Súc Đầy liền không có khách khí như vậy, bỗng nhiên một cỗ cường đại lực lượng đem Trần Viễn bắn ra qua, dưới chân một trận lao đảo.

Gặp Trần Viễn còn có chút chưa từ bỏ ý định muốn muốn tiếp tục ném thư, Tô hoàng tử vội vàng ngăn cản hắn: "Trần Viễn, đừng làm rộn, vị tiên bối này bố trí xuống trận pháp, mặc dù nói không có thương hại, nhưng ta hơi cảm giác dưới, bằng vào chúng ta tu vi là không thể nào xông vào ra ngoài."

Sau đó, Tô hoàng tử mắt nhìn Lý Vi, nói bổ sung: "Cho dù là Lý sư tỷ, cũng không có nửa điểm hi vọng."

"Vậy người ý là, vị tiên bối này thực chỉ là muốn đem chúng ta vây ở chỗ này, sau đó để cho chúng ta tươi sống chết đói?" Trần Viễn không khỏi trợn mắt trừng một cái.

Tô hoàng tử lắc đầu, chỉ bình đài chính giữa tám bia đá kia nói ra: "Có lẽ, đây chỉ là tiên bối thiết lập kế tiếp khảo nghiệm?"

"Khảo nghiệm?" Trần Viễn theo Tô hoàng tử chỉ nhìn lại, chỉ gặp này trên tám bia đá, đột nhiên hiện ra mấy dòng chữ dấu vết.

"Hậu Bối Tiểu Tử nhóm, đã Tầm đến lão phu ẩn cư chi địa, vậy liền xem như ngươi ta hữu duyên, lão phu cũng vì các ngươi chuẩn bị một phần nho nhỏ lễ vật."

"Đương nhiên, lão phu lễ vật cũng không nguyện đưa cho ngu xuẩn người vô tri, bởi vậy, lão phu do đó thiết hạ khảo nghiệm."

"Chỉ cần các ngươi có thể đáp bên trên lão phu xuất ra ba cái vấn đề, đều có thể đem khen thưởng cầm lấy đi. Nếu không lời nói, cái này Văn hơi thờ suông mù trận tuy nói sẽ không làm người ta bị thương, nhưng các ngươi còn là từ đâu đến liền về đi đâu đi."

"Nhớ kỹ, mỗi một đề, các ngươi chỉ có thời gian một nén nhang."

"Đây là tu chân thể giới bản vừa đứng đến a?" Trần Viễn trong lòng không khỏi oán thầm câu, về sau ý chí chiến đấu sục sôi nói nói, " vậy liền cứ việc phóng ngựa đến đây đi."

Lúc này, trên tám bia đá chữ viết biến hóa, đạo thứ nhất đề đề mục đã nổi lên, đồng thời, bốn phía vân vụ chấn động, chậm chạp hướng về bình đài chính giữa đè ép tới.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Đây là đang khảo nghiệm tiểu học sinh a

"Cái này rất có thể là Tô Sư Gia ban thưởng a, chúng ta nhất định không thể bỏ qua." Lý sư tỷ thần sắc rất là phấn chấn, mặc dù nhưng đã bị trục xuất Ứng Thiên tông môn tường, nhưng Lý Vi chưa bao giờ qua oán trách, nói gần nói xa vẫn là lấy một tên Ứng Thiên tông đệ tử tự cho mình là.

Trần Viễn Tô hoàng tử vương tự tại đồng loạt gật đầu: Bảo bối loại vật này, ai sẽ ghét bỏ không muốn?

Lúc này, trên tám bia đá đề thứ nhất đã là hoàn toàn hiển hiện ra.

Lý sư tỷ nhìn lấy trên tám bia đá chữ viết, nhỏ giọng niệm đi ra: "Thiên Địa Pháp Tắc ba ngàn, lấy một liền có thể đắc đạo."

"Lão phu vấn đề chính là, nếu là ngộ ra đầu thứ nhất pháp tắc cần thời gian một năm, lĩnh ngộ đầu thứ hai pháp tắc cần thời gian hai năm, cứ thế mà suy ra, nắm giữ thứ ba ngàn đầu pháp tắc hao phí ba ngàn năm tuế nguyệt, như vậy xin hỏi, hiểu thấu đáo toàn bộ Ba Ngàn Đại Đạo, hết thấy cần bao nhiêu năm?"

"Cái này tựa hồ hỏi là từ từng cái thăng thêm đến ba ngàn?" Lý sư tỷ có chút sững sốt.

Cũng không muốn chờ đến người bên ngoài trả lời, Lý Vi phối hợp phản nản nói: "Có thể cái này thời gian một nén nhang lại như thế nào đủ?"

Trần Viễn lúc này cũng tương tự có chút kinh sợ, hắn không nghĩ tới, Tô Sư Gia vậy mà ra, lại là dạng này một đạo đề mục.

Bốn phía chậm chạp tiếp cận vân vụ đề Lý sư tỷ tỉnh táo lại, lúc này cũng không cách khác có thể nghĩ, Lý sư tỷ dùng một loại lấy ngựa chết làm ngựa

sống ngữ khí nói ra: "Trần Viễn, người tính toán từ một thêm đến một ngàn, vương tự tại, người..."

Nhưng nhìn đã tại này tách ra ngón tay Tiểu Vương, Lý sư tỷ từ bỏ nguyên bản định, chuyển hướng Tô hoàng tử nói ra: "Một ngàn lẻ một thêm đến hai ngàn liền giao cho người."

Tô hoàng tử thần sắc trang nghiêm gật gật đầu: "Ta nhất định hết sức nỗ lực."

"2,001 đến ba ngàn liền để ta tới đi, " Lý sư tỷ hung hăng cắn miệng môi dưới, "Vô luận như thế nào, ta Ứng Thiên tông đệ tử, cũng không phải chưa từng nỗ lực liền xem thường thất bại Kẻ hèn nhát."

Lý sư tỷ hít sâu một hơi, hết sức làm cho chính mình bình tĩnh trở lại, sau đó càng là điều động lên toàn thân tu vi, tại linh lực kích thích tác dụng dưới, giờ khắc này, nàng nào từ vận chuyển đến so dĩ vãng bất cứ lúc nào đều phải nhanh rất nhiều.

2,050, 2100, Lý sư tỷ toàn bộ tinh lực đều đắm chìm trong tính toán, tâm vô bàng vụ.

2100 5, 2200, mấy trăm lần tính toán về sau, Lý sư tỷ không khỏi ngừng đầu, xoa xoa nờ thái dương huyệt, bị ai phát hiện, dựa theo vân vụ tiếp cận tốc độ, chỉ còn lại có nửa nén hương thời gian.

"Làm hết sức mình theo số trời đi." Lý sư tỷ trong lòng bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Ngay tại nàng muốn một lần nữa đầu nhập trong tính toán lúc, trước mắt ánh mắt xéo qua lại tại trong lúc vô tình phát hiện, Trần Viễn mang trên mặt giống như cười mà không phải cười thần sắc, không có việc gì đứng ở một bên.

Cái này, nhất thời nhóm lửa Lý sư tỷ lửa giận, phảng phất là muốn đem trong lòng phiền muộn cùng thất vọng toàn bộ phát tiết đi ra, Lý Vi tức hờn hèn quát: "Trần Viễn! Người đang làm gì?"

Cái này bất chợt tới một cuồng hống, hoảng sợ Trần Viễn nhảy một cái, sau đó hần kinh ngạc nhìn lấy Lý sư tỷ, bất đắc dĩ nói ra: "Bốn năm lẻ một 5 lẻ loi."

Lý sư tỷ nghe vậy khẽ giật mình: "Người có ý tứ gì?"

"Đáp án." Trần Viễn buông buông tay, lời ít mà ý nhiều nói ra.

"Từ một thêm đến một ngàn, người cũng coi xong?" Lý Vi vẫn không tin hỏi.

"Không phải từ một thêm đến ngàn, mà chính là toàn bộ đáp án, " Trần Viễn hỏi sư tỷ một câu, sau đó hướng về kia bia đá phương vị, cao giọng nói nói, "hồi bẩm tiền bối, hiểu thấu đáo 3000 Pháp Tắc, chung cần bốn trăm năm mươi vạn số không một ngàn năm trăm năm."

Trần Viễn thanh âm đàm thoại vừa hạ xuống, bốn phía tiếp cận vân vụ liền dừng lại, sau đó chậm rãi lui lại, lại trở lại ban đầu vị trí.

Đồng thời, hư giữa không trung không biết nơi nào, truyền tới một tràn ngập khen ngợi thanh âm "Không tệ!"

Lý sư tỷ miệng há hốc nhìn lấy Trần Viễn, trên mặt không biết nên làm vẻ mặt gì.

Tô hoàng tử một mặt mờ mịt định chỉ tính toán, không biết phát sinh chuyện gì.

Hơn nửa ngày về sau, hần người mới kịp phản ứng, một mặt hiếu kỳ đứng xem Trần Viễn.

"Không nghĩ tới,

Người lại là nhàm chán như vậy người, nhân rồi không chuyện gì từ một đến ba ngàn thêm chơi a." Lý sư tỷ tấm tắc lấy làm kỳ lạ, hiển nhiên là cho rằng Trần Viễn có thể nhanh như vậy trả lời lên, khẳng định lúc trước từng trùng hợp tính toán qua.

Trần Viễn bữu môi lười nhác phản bác, thầm nghĩ tại nguyên lai thế giới, loại này độ khó khăn đề mục, học qua nhân chia cộng trừ tiểu học sinh đều sẽ làm được không.

Lúc này, vương tự tại lôi kéo Trần Viễn góc áo nói ra: "Sư phụ mau nhìn, trên tám bia đá chữ viết biến mất, hẳn là đề thứ hai liền muốn đi ra."

Trần Viễn thả mắt nhìn đi, chỉ gặp đạo thứ nhất đề đề mục dần dần biến mất, rất nhanh, trên tám bia đá lại có mới chữ viết nổi lên.

Trần Viễn đọc lấy đề mục: "Trăm mét không trung, một cái nặng năm cân Thiết Cầu cùng một cái nặng mười cân Thiết Cầu, đồng thời bắt đầu hạ lạc, hỏi, cái nào đi đầu rơi xuống đất?"

Trần Viễn vẫn chưa xong thời điểm, Lý sư tỷ liền đã vỗ tay bật cười: "Ha-Ha, khẳng định là tiền bối thương cảm chúng ta bên trên một đề tính được quá mức vất vả, lúc này mới ra đơn giản như vậy một đạo đề mục."

Tô hoàng tử hiếu kỳ hỏi: "Chẳng lẽ sư tỷ người từng làm qua cùng loại thí nghiệm?"

"Đàn, " Lý sư tỷ không lưu tình chút nào khinh bỉ nói, " cái này còn cần làm thí nghiệm? Đương nhiên là trọng trọng rơi xuống đất a!"

Trần Viễn nhìn lấy quá ngu quá ngây thơ Lý sư tỷ, yên lặng trợn mắt trừng một cái, thầm nghĩ tiền bối thiết hạ khảo nghiệm, muốn đào thải những cái kia ngu xuẩn vô tri người, xem ra liền chỉ là sư tỷ loại này.

Lúc này, Lý Vi cũng không đợi cùng mọi người thương nghị, tự tin mở miệng nói: "Hồi bẩm tiền bối, hẳn là mười... Ngô ngô ngô, Trần Viễn, người làm gì a?"

Lại là Trần Viễn mất gặp tình huống không đúng, dưới tình thế cấp bách đưa tay che sư tỷ miệng.

Sau đó, không đợi sư tỷ kịp phản ứng, Trần Viễn vội vàng cướp lời nói: "Bẩm tiền bối, đáp án là hai Thiết Cầu đồng thời rơi xuống đất."

Lý sư tỷ một mặt không thể tin nhìn lấy Trần Viễn, phần nộ chất vấn: "Người điên sao?"

Nhưng vào lúc này, này hư giữa không trung thanh âm vang lên lần nữa: "Thiện!"

Lại là tuyên cáo Trần Viễn cái này đề thứ hai đồng dạng chính xác.

Lý sư tỷ trên mặt rất là đặc sắc, từ phần nộ đến kinh ngạc lại đến nghi hoặc, sau cùng trở nên có chút thẹn thùng.

Chỉ gặp nàng một mặt hậm hực nhìn qua Trần Viễn, xấu hổ nói ra: "Hắc hắc, không nghĩ tới ném Thiết Cầu việc này, người cũng đã từng làm a."

"Ta mới không có nhầm chán như vậy đây..." Trần Viễn trong lòng yên lặng đầu đen rau muống nói.

Lý sư tỷ tuy nhiên ngoài miệng còn không phục, nhưng trong lòng cảm giác được có chút không đúng, rất nhanh, này vẻ lúng túng cũng hóa thành hiếu kỳ, hỏi ra trong lòng nghi hoặc: "Người là làm sao biết?"

Cái này gọi Trần Viễn trả lời thế nào, chẳng lẽ muốn nói cho Lý Vi, có một vị gọi là Galileo tiền bối cũng đã làm cùng loại thí nghiệm sao?

Thế là Trần Viễn đành phải hồi đáp: "Cái này có gì đáng kinh ngạc, ai bảo ta so người thông minh đây."

Nhìn lấy sư tỷ này rõ ràng trở nên bất thiện ánh mắt, vì ngăn ngừa sư tỷ dưới tình thế cấp bách "IQ không đủ, vũ lực đến dụng", Trần Viễn vội vàng dõng dè đề tài: "Mau nhìn, thứ ba đề đi ra."

Chỉ là thấy rõ cái này đề thi thứ ba đề mục về sau, Trần Viễn nhìn không được hoảng sợ nói: "Lần này, có thể lợi hại..."

Truyện được covert bởi ๕Đản ๕

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Tổ Sư ban thưởng, hóa...

Đạo thứ nhất đề là số học, sau đó là vật lý, lần này đến phiên sinh vật a? Trần Viễn nghĩ như thế nói.

Chỉ là đề mục này...

"Một cái không có đan điền người, có thể tu luyện sao?" Lúc này, Lý sư tỷ đã là đem trên tấm bia đá chữ viết niệm đi ra.

"A, đạo này đề có chút kỳ quái a, cái này còn có cái gì tốt hỏi, đương nhiên là không thể a." Lý sư tỷ nhỏ giọng nói ra, chỉ là có hai lần trước giáo huấn, nàng không có vội vã đáp lại, mà chính là liếc trộm nhìn về phía Trần Viễn.

Trần Viễn trên mặt vẫn là một mảnh gió êm sóng lặng, nhưng trong lòng lại đã là nhấc lên sóng to gió lớn.

Vừa vượt qua đến chỗ này lúc, phát hiện mình bởi vì không có đan điền cho nên cũng không thể tu luyện, Trần Viễn càng nghĩ, đem nguyên nhân quy kết làm chính mình đến từ Địa Cầu, có thể cùng cái thế giới này thân thể con người cấu tạo có chút khác biệt.

Sau đó, Thôn Phệ Dị Năng xuất hiện, cũng là đồng dạng nguyên nhân có thể giải thích: Nếu là xuyên qua tới, như vậy vượt qua bên trong thêm ra điểm lý kỳ cổ quái năng lực, cũng là rất dễ lý giải a?

Có thể cho tới hôm nay, thẳng đến nhìn thấy tiền bối cho ra vấn đề này, Trần Viễn mới hiểu được, sự tình có lẽ cũng không có mình muốn đơn giản như vậy.

Chẳng lẽ trên cái thế giới này cũng có người không có đan điền tồn tại, chẳng lẽ mình cũng không phải là một cái trường hợp đặc biệt?

Trong đầu suy nghĩ vạn thiên, trên mặt lại bất động thanh sắc, bởi vì cũng không muốn lộ ra chính mình tình huống đặc biệt, Trần Viễn nhìn về phía Lý sư tỷ nói ra: "Theo lý mà nói, không có đan điền xác thực không thể tu luyện, bất quá theo cái này lão tiền bối tính tình, cái này đề chắc hẳn không hội đơn giản như vậy."

"Thế nhưng là, cái này đều thứ ba đề, nếu là vạn nhất sai, chẳng phải là phí công nhọc sức?" Lý sư tỷ có chút lo lắng nói ra.

"Lại tin ta một lần đi, " Trần Viễn nói như vậy, sau đó, hắn nhìn lấy bia đá kia nói nói, "Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Cửu, Thiên Đạo Vô Tình, lại có lưu một đường sinh cơ. Văn bối tin tưởng, dù cho không có đan điền, cũng chỉ có đặt chân Thiên Đạo biện pháp tồn tại!"

Nói xong lời nói này, Trần Viễn không nói nữa, đồng thời, Lý sư tỷ cũng tại tâm thần bất định chờ đợi hư giữa không trung thanh âm trả lời.

Không có âm thanh truyền đến, nhưng bốn phía đè ép tới vạn vụ dừng lại, chậm rãi lui lại, cái này không thể nghi ngờ cũng cho thấy lão tiền bối thái độ.

Đúng lúc này, một cái hộp ngọc đột nhiên từ trên trời giáng xuống, rơi xuống Trần Viễn trong tay.

Trần Viễn chính ngây người ở giữa, lại là một trận quen thuộc cảm giác hôn mê truyền đến, lại bình tĩnh lại đến, lại là đã rời đi này vạn vụ lộn lờ bình đài, mà này trong rừng trúc nhà gỗ nhỏ, đã xuất hiện tại Trần Viễn bọn người trước mặt.

"Ha-Ha, quá quan, chúng ta quá lợi hại." Lý sư tỷ nhin không được hưng phấn, nhảy cẫng hoan hô.

"Sur cô, là sư phụ quá lợi hại, chúng ta thực cái gì đều không làm..." Vương tự tại nhỏ giọng nói lầm bầm.

"Ba, " Lý Vi thương Tiểu Vương một cái bạo lật, hoành liếc một chút, tức giận nói nói, " liền nguoi miệng nhiều..."

Sau đó, Lý sư tỷ nhìn lấy Trần Viễn trong tay hộp ngọc, tức hăm mộ lại tức nuôi nói ra: "Đây chính là Tổ Sư ban thưởng à, làm sao lại chỉ có một phần đâu?"

Nàng mong ngóng nhìn lấy Trần Viễn do dự hỏi: "Có thể cho ta nhìn một chút không?"

Trần Viễn chính đánh giá trong tay hộp ngọc, chỉ gặp hộp ngọc này tựa hồ liền thành một khối, lật qua lật lại nửa ngày cũng không tìm được mở miệng ở đâu, chính không nghĩ ra ở giữa, nghe thấy sư tỷ thỉnh cầu, Trần Viễn hào phóng đưa tới.

Hộp ngọc tại Lý sư tỷ Tô hoàng tử cùng Tiểu Vương trong tay đi một vòng, sau cùng lại trở lại Trần Viễn trong tay.

Tuy nhiên mọi người đều biết, cái này tất nhiên là cái thứ tốt, có thể cụ thể để làm gì, làm như thế nào dùng, nhưng đều là không hiểu ra sao.

Mọi người lao nhao cho rất nhiều đề nghị: Đưa vào linh lực a, thần niệm quét hình rồi hoặc là dứt khoát đến cái tích huyết nhận chủ, khả trần xa từng cái nếm thử đến sau cùng, lại vẫn là không có bất kỳ phản ứng nào, phảng phất hộp ngọc này cũng là một cái ngọc thạch vẫn đề.

"Nói không chừng, đây chính là nguyên một khối ngọc đâu? Có lẽ là tiền bối xem chúng ta bài thi vất vả, ban thưởng cho chúng ta bán lấy tiền hoa, nhìn cái này chất lượng, căn cứ ta nhiều năm ăn cướp kinh nghiệm, chỉ ít có thể bán bên trên trăm linh thạch." Vương tự tại cho là mình đã xem thấu hết thảy.

"Không thể nào, đây chính là Tổ Sư Gia, hoặc là chỉ ít cũng là khai phá trường lão y hệt, làm sao có thể nhỏ mọn như vậy, một trăm linh thạch liền đem bọn hậu bối cho đuổi?" Lý sư tỷ lại là có chút không tin.

Người bên ngoài nhao nhao hỗn loạn, cũng không có quấy rầy đến Trần Viễn, hắn trong tay cầm cái này ôn nhuận hộp ngọc, chẳng biết tại sao, trong lòng đột nhiên có một ý tưởng.

"Luôn cảm giác, vật này tựa hồ có thể hấp thu bộ dáng..."

Trần Viễn không do dự nữa, nghĩ đến liền làm, vụng trộm Thôn Phệ Dị Năng đột nhiên phát động.

Quả nhiên, thứ này có thể bị Dị Năng thôn phệ!

Chỉ là, không giống với thôn phệ linh lực về sau, trong kinh mạch hội truyền đến trận trận dâng trào linh lực thủy triều, thôn phệ hộp ngọc này, mang cho Trần Viễn lại là một đoạn tin tức, trực tiếp ẩn ở trong đầu hắn.

Liếc mắt qua trong đầu tin tức, Trần Viễn phát hiện đoạn tin tức này ghi chép là một loại đặc thù công pháp, mà lại công pháp này còn có cái kỳ quái tên.

"Lần Thiên, vì cái gì gọi loại này tên?" Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút không hiểu.

Đoạn này quá trình nói rất dài dòng, nhưng bắt quá là phát sinh ở thoáng qua ở giữa mà thôi, ngay tại Lý sư tỷ bọn họ còn đang thảo luận như thế nào đối phó cái này hộp ngọc lúc, hộp ngọc dĩ nhiên đã Hôi Phi Yên Diệt, không có nửa điểm dấu vết còn lại.

"Ta cảm thấy, dứt khoát đập ra thử một chút. " Lý sư tỷ đề nghị.

"Không ổn, " ổn trọng Tô hoàng tử đưa ra ý kiến phản đối, "Có lẽ chúng ta có thể từng cái ném thử dùng Đơn Hệ linh lực đến cho cho kích thích."

"Uy, người đây, có ý nghĩ gì?" Gặp vương tự tại nửa ngày không nói chuyện, Lý sư tỷ phát phát hấn, mở miệng hỏi.

"Không, không có..." Tiểu Vương có vẻ hơi không quan tâm.

"Cái gì không, uy, người đem lời nói rõ ràng ra a?"

"Sư tỷ chó buồn bực, Tiểu Vương nói là hộp ngọc không có." Trần Viễn mỉm cười tiếp nhận Lý sư tỷ câu chuyện.

"Hộp ngọc không có..." Lý sư tỷ lúng ta lúng túng lập lại, sau đó chú ý tới Trần Viễn rỗng tuếch hai tay, giật nảy cả mình, liền vội vàng hỏi, "Hộp ngọc đâu?"

"Ta cũng không biết a, cầm ở trong tay, đột nhiên liền hóa." Trần Viễn một bộ rất là hoang mang bộ dáng.

"Hóa, hóa?" Lý sư tỷ chỉ cảm thấy mình lời nói cũng sẽ không nói.

"Ừm, đúng vậy a."

Trần Viễn nói láo, chẳng biết tại sao, hấn cũng không muốn để sư tỷ bọn họ biết mình có Thôn Phệ Dị Năng.

Tuy nhiên bọn họ có thể tính phải là, chính mình trên thế giới này tín nhiệm nhất người, nhưng Trần Viễn vẫn là yên lặng bảo thủ lấy bí mật này, bởi vì hấn không muốn để cho chính mình trở thành cái kia không giống bình thường dị loại.

Lúc này, Tô hoàng tử sợ Trần Viễn quá khuyết điểm nhìn, vội vàng trấn an nói: "Tính toán, sư tỷ không phải cũng đã nói à, chiếm được là nhờ vận may của ta mất đi là do số mệnh của ta, không có liên không có đi."

Trần Viễn tự nhiên là sẽ không chú ý, nhưng sư tỷ vẫn là có vẻ hơi thất hồn lạc phách: "Có thể cái này rất có thể là Tô Sư ban thưởng bảo vật a, coi như không dùng được, cũng cần phải cảm tới Chủ Tông qua cung phụng a."

Trần Viễn bất đắc dĩ buông buông tay, trong lòng cũng đang cười thầm nói: Nếu là sư tỷ biết hộp ngọc bị chính mình nuốt, có thể hay không dứt khoát đem chính mình đưa đến Chủ Tông qua, còn tại đó cung phụng?

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Tìm đường chết thứ 3 tầng công pháp

Bất kể có hay không thật sự là Tô Sư Gia, Trần Viễn đều cảm thấy vị tiên bối này sáng tạo công pháp rất lợi hại có ý tứ a.

Giấu đi mũi nhọn, vào vô lại đến lần Thiên, giống như vị tiên bối này luôn yêu thích hãm hại lừa gạt không đi đường thường, tóm lại, rất là đối Trần Viễn tính khí.

Vừa rồi chỉ là thô sơ giản lược đảo qua liếc một chút pháp quyết tên, mà bây giờ, thừa dịp sư tỷ bọn họ đi vào trước mặt nhà gỗ, hy vọng có thể có càn phát hơn hơn hiện thời đợi, Trần Viễn đem tâm thần đắm chìm đến trong óc, cẩn thận xem lên hộp ngọc kia truyền cho mình tin tức tới.

Đoạn tin tức kia mở đầu ghi chép lại không phải công pháp gì bí tịch, mà chính là vị tiền bối này lưu lại một đoạn lời nói.

Chỉ là nhìn thấy câu đầu tiên "Ta hào Đế Nhất" lúc, Trần Viễn liền sửng sốt một chút, tuy nhiên sớm đã có hoài nghi, nhưng khi suy đoán được chứng thực lúc, Trần Viễn vẫn còn có chút thật không dám tin tưởng, không nghĩ tới bọn họ thật đúng là gặp gỡ Tổ Sư ẩn cư chỗ.

Kế tiếp lời nói, càng là suýt nữa để Trần Viễn lên tiếng kinh hô đến —— "Ta sinh vô đan ruộng, vô pháp tu luyện, khi còn bé nhận hết người khác ức hiếp vũ nhục, ném lượt thế gian âm lạnh chưa sót."

Không nghĩ tới Ứng Thiên tông Tổ Sư Gia, vậy mà cũng không có đan điền tồn tại, khó trách trước đó sương mù trong trận, hẳn sẽ hỏi ra hỏi như vậy đề.

Sau đó ghi lại bên trong, liên quan tới chính mình là như thế nào vượt qua không có đan điền liền vô pháp tu luyện ngưỡng cửa này, Đế Nhất Tổ Sư nói không tí mị, cũng không có kỹ càng miêu tả, chỉ là lần nữa nâng lên chính hấn tu vi lúc, đã đến Trúc Cơ Cảnh Giới.

Lại tiếp sau đó, là lấy ngàn năm kể dài dằng dặc tu luyện lịch trình.

Trong này, có huynh đệ tình nghĩa, có hồng nhan làm bạn, có thù tặc tương tàn, cũng có người ấy hồn tiêu tan.

Ngàn năm liền qua, đến tận Đại Thừa, quay đầu nhìn lại, vạn sự giai không.

Nán lòng thoát chí phía dưới, Đế vừa về tới sinh ra hẳn nuôi nấng hẳn Cố Hương, ẩn cư ở này.

Lại là mấy trăm năm quá khứ, có lẽ là thời gian cọ rửa giảm đi đau buồn, có lẽ là tình cực tự động, cũng có lẽ là không cam tâm chính mình cái này một thân ngạo thế tu vi chôn ở Hoàng Thổ, Đế một quyết định rời đi nơi đây, khai tông lập phái lưu lại truyền thừa.

Chính là tại Trần Viễn trước mắt, cái này lại bình thường bất quá trong nhà gỗ, Đế Nhất Tổ Sư đem suốt đời đắm chiêu đoạt được tổng kết ra, sáng lập ngày sau Ứng Thiên tông Lập Phái công pháp —— chín ngày Liên Hoa Chân Kinh.

Bởi vì là vì khai sơn thu đồ đệ, cho nên công pháp này đương nhiên đối mặt là, có đan điền có thể bình thường tu luyện người.

Chỉ là Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút, cái này cái gì chín ngày Liên Hoa Chân Kinh hẳn thân là Ứng Thiên tông đệ tử, lại từ chưa nghe nói qua, ngược lại là sáu ngày Liên Hoa Chân Kinh làm tông môn truyền thừa, Trần Viễn bọn họ những này nội môn đệ tử, nhân thủ một bản.

Chẳng lẽ cái này tông môn căn cơ truyền thừa, còn mang rút lại? Trần Viễn trong lòng tràn đầy không hiểu.

Đoạn này Đế Nhất Tổ Sư lưu lại trong tin tức, không chỉ có không có ghi lại hẳn là như thế nào lấy Thiên Khuyết đan điền chi thân đặt chân tu luyện, cũng không có giới thiệu hẳn là như thế nào treo lên đỉnh hời, trở thành thế gian một vị duy nhất hời thăm tu sĩ.

Sở hữu ghi lại đều chỉ đến Đế Nhất Tổ Sư rời đi cái này ẩn cư chi địa ngày đó mới thôi.

Một đoạn đặc sắc bí văn bày ở trước mắt, có thể tới cao triều chỗ lại bị làm người biến mất, nói thật, Trần Viễn thật là có chút tiếc nuối.

Bình phục lại tâm tình, Trần Viễn nhìn về phía viết ở phía sau bí pháp giới thiệu.

Cái này xem xét, Trần Viễn ban đầu vốn có chút buồn bực tâm tình lập tức phần chấn.

Bí pháp tên là Lấn Thiên, chung phân ba tầng. Từ tính chất bên trên giảng, có chút cùng loại với Trần Viễn từng gặp một loại bí pháp.

Đó còn là tại Phong Gian ngoài thành, Trần Viễn bọn người từng gặp được một lần tập kích, cái kia dẫn đầu tướng lĩnh liền dùng qua bí pháp nào đó, kích thích toàn thân lặn có thể làm cho công lực đại tăng, đúng là lấy Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, cứ thế mà ngăn chặn Lý sư tỷ hai nén nhang thời gian.

Lấn Thiên, hẳn là cũng tính toán là một loại kích phát tiềm năng, trong nháy mắt đề bạt người sử dụng tu vi bí pháp, chỉ bất quá so sánh với này tướng lĩnh sử dụng, muốn cao mình được nhiều.

Lấn Thiên đệ nhất tầng, liền có thể đề người sử dụng tu vi trong nháy mắt đề bạt một cái tiểu tầng thứ, càng có thể tiếp tục một canh giờ thời gian.

Như thế công hiệu nghịch thiên đương nhiên không có khả năng không có tác dụng phụ, tại cái này một canh giờ hiệu dụng sau khi kết thúc,

Người sử dụng tu vi không chỉ có hồi phục nguyên trạng, sẽ còn tiếp tục ngã xuống một cái cấp độ, mà lại bởi vì Thiên Đạo phản phạt, sau đó tu vi khó mà đề bạt, đồng thời, còn muốn hao tổn mười năm thọ nguyên.

Lấn Thiên tầng thứ hai, thực lực đề bạt hai cấp độ, tiếp tục một khắc đồng hồ, qua đi tu vi ngã xuống hai cấp độ, sau đó cả đời không được tiến thêm, thọ nguyên càng là giảm bớt trăm năm.

Về phần Lấn Thiên tầng thứ ba, Trần Viễn đảo qua liếc một chút về sau, liền không hứng thú, này miêu tả nhìn càng giống là tại tự sát...

Tầng thứ hai đại giới có chút quá nặng, bất quá tầng thứ nhất này nha, ngược lại là rất không tệ.

Có đôi khi, đôi mặt nguy hiểm lúc, một tầng tu vi khác biệt có lẽ liền quyết định sinh hay là chết.

Mười năm thọ nguyên tiêu hao, đối với số tuổi thọ động một tí trăm ngàn chờ tu sĩ tới nói, cũng là có thể tiếp nhận.

Có lẽ cái kia tu vi ngã xuống có chút khó chịu, nhưng đối với Trần Viễn tới nói, cũng bất quá là tiêu hao thêm phí chút linh thạch a.

Về phần nhận Thiên Địa Pháp Tắc phản phê, sau này tu vi khó mà đề bạt... Ha ha, hử Trần Viễn tăng cao tu vi lúc nào dựa vào là lĩnh ngộ Thiên Địa Đại Đạo?

Tóm lại, cái này lần Thiên bí tịch mười phần hợp Trần Viễn tâm ý, có thể làm hử sau này bài đến sử dụng.

Trần Viễn quyết định, sau khi về núi, đợi trống đi thời gian, liền đem cái này lần Thiên bí tịch hoàn toàn nắm giữ.

Ách, không đúng, là nắm giữ hai tầng...

Lúc này, sư tỷ bọn họ ở trong phòng hoàn tất, rất là thất vọng đi tới.

"Thế nào, không có thu hoạch sao?" Trần Viễn hỏi.

Lý sư tỷ lắc đầu, nói ra: "Tiền bối lưu lại khen thưởng hử là người quyền kia vào võ công pháp, chỉ bất quá bị đi đầu xâm nhập mộ chủ người cướp đi."

"Tính toán, dù sao đã có không nhỏ thu hoạch." Trần Viễn an ủi.

Lý Vi hiếu kỳ hỏi: "Thu hoạch gì?"

Ách, tự giác thất ngôn Trần Viễn tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác: "Bên kia còn có gian nhà gỗ không có điều tra đầu, ta cảm thấy tại vậy khẳng định có thể có thu hoạch."

Hứng thú bùng bùng đi vào còn lại gian nhà gỗ đó trước, Lý Vi lại đột nhiên dừng bước.

"A, loại cảm giác này rất quen thuộc a." Lý sư tỷ kinh ngạc nói.

"Làm sao?" Trần Viễn hỏi, đúng lúc này, hử đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức đảo qua thân thể của mình, tựa hồ tại dò xét cái gì.

"Đây là?"

"Đây là một loại phân biệt địch ta thủ đoạn," Lý sư tỷ giải thích nói, "Chủ Tông rất nhiều kiến trúc trước cũng có miếng vải này đưa, chỉ có tu luyện ta Ứng Thiên tông công pháp đệ tử mới có thể tiến nhập, nếu không liền lại nhận phản phê."

"Đúng, chắc hử này mộ táng chủ nhân cũng là ý vào công lực cao cường, muốn mạnh mẽ xông tới nơi đây, mới nhận trọng thưởng."

"Vậy chúng ta nên làm như thế nào?" Trần Viễn hỏi.

"Nếu là theo chúng ta suy đoán, nơi này là ta Tông tiền bối chỗ ở, vậy chúng ta trực tiếp đi vào là được."

"Nếu là cấm chế này là người khác sở thiết, đến gần lúc liền sẽ đem chúng ta bắn ra, chỉ cần không phải muốn mạnh mẽ xông tới mà chính là trực tiếp rời đi, cũng sẽ không có nguy hiểm gì."

Lý sư tỷ sau khi nói xong, đi đầu đi qua, quả nhiên, nàng rất lợi hại thuận lợi vào phòng bên trong.

Tô hoàng tử theo sát sau đi vào, đợi Trần Viễn cất bước muốn thịnh hành đợi, lại bị vương tự tại giữ chặt góc áo, chỉ gặp hử tội nghiệp hỏi: "Sư phụ, vậy ta làm sao bây giờ?"

Truyện được covert bởi ๕Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: 3000 năm trước 1 khẩu khí

"Ách, Tiểu Vương đi, ngươi nhìn ngươi muốn không đi chỗ đó một bên dòng suối nhỏ bên cạnh chơi Hội Thủy?"

"Sư phụ, " vương tự tại có vẻ hơi bất đắc dĩ, "Ta không là tiểu hài tử."

"Đã như vậy, " Trần Viễn nghiêm mặt nói, " ngươi thì càng hẳn là mình bạch người khác khổ tâm, bên trong nhà này tình huống không rõ, khó mà nói hội có nguy hiểm gì, sư phụ lần này đi vì ngươi mở đường, ngươi ngay tại ngoại an tâm chờ đợi là được."

Trần an xong tiện nghi đồ đệ về sau, cũng không để ý hẳn một mặt không tín phục thần sắc, Trần Viễn cất bước đi vào trong nhà gỗ.

Tuy nhiên Trần Viễn tăng cao tu vi dựa vào là mình Thôn Phệ Dị Năng, nhưng tông môn công pháp vẫn là học qua, thể nội linh khí vận hành cũng là dựa vào Ứng Thiên tông đường đi.

Lúc này, trước cửa cấm chế đảo qua Trần Viễn thân thể, chỉ hơi hơi đánh cái vòng, liền biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ là thuận lợi đi vào gian phòng bên trong, vừa thấy rõ tình huống trước mắt, Trần Viễn liền không khỏi một câu "Cái này tình huống như thế nào" thốt ra.

Trong phòng hoàn toàn mông lung, đưa tay không thấy được năm ngón, vụ khí nồng đậm tới cực điểm, phảng phất lúc nào cũng có thể ngưng kết thành một ao xuân thủy.

Có thể cái này vụ khí nhưng không có cho người ta bất kỳ khó chịu nào cảm giác, ngược lại thấm vào ruột gan, như mộc xuân phong, để người tinh thần phá lệ sáng khoái.

Bởi vì cái này vụ khí đúng là từ linh khí hiển hóa mà đến, nồng đậm đến cùng linh khí, tại cái này phương viên ba trượng bên trong nhà gỗ, phảng phất đều đã ngưng tụ thành thực chất.

"Còn thất thần làm gì? Đây là Tô Sư Gia ban ơn, còn không tranh thủ thời gian dụng tâm hấp thu?" Trong sương mù truyền đến sư tỷ thanh âm.

Trần Viễn theo lời làm bộ ngồi xếp bằng xuống, tâm lý lại tại cười khổ, thâm nghĩ linh khí này tuy tốt, đáng tiếc chính mình nhưng không có đan điền đến hấp thu.

Nhưng vào lúc này, Trần Viễn lại kinh ngạc cảm giác được, rõ ràng chính mình không có đi vận hành công pháp hấp thu, cái này linh khí nồng nặc lại theo chính mình miệng mũi, tràn trệ da thịt, đến mức toàn thân cao thấp mỗi một cái lỗ chân lông chui vào.

Đây là Trần Viễn tại không có vận hành Dị Năng tình huống dưới, lần thứ nhất thể nghiệm đến hấp thu linh lực cảm giác.

"Đây là chuyện gì?"

Thế nhưng là rất nhanh, Trần Viễn trong đầu liền hiện ra một cái từ ngữ —— thâm thấu hiệu ứng.

Dưới tình huống bình thường, ngoại giới linh khí tuy nhiên ở khắp mọi nơi, nhưng so với tu sĩ thể nội nồng độ linh khí mà nói, có thể nói là mờ nhạt chỉ cực.

Lúc này, các tu sĩ nếu muốn thu nạp ngoại giới linh khí liền cần có "Bom" trợ giúp, mà Trần Viễn cũng chính bởi vì thể nội thiếu cái này bom —— đan điền tồn tại mà vô pháp tu luyện.

Nhưng bây giờ, ngay tại cái này không đáng chú ý bên trong nhà gỗ, linh khí mức độ đậm đặc lại nghe cũng không nghe đến, vượt xa khỏi tu sĩ thể nội nồng độ linh khí.

Bực này thời cơ há có thể bỏ lỡ, vì tăng tốc hấp thu tốc độ, Trần Viễn càng là vận khởi Thôn Phệ Dị Năng.

Tại thời khắc này, Trần Viễn phảng phất hóa thân thành làm một cái tiểu hình hắc động, từng cái bởi vì linh khí bị nhanh chóng thu nạp mà hình thành tiểu hình vòng xoáy bông bênh tại Trần Viễn bên người, mắt trần có thể thấy.

Cùng lúc đó, tại Trần Viễn thể nội, linh khí thủy triều lên xuống phảng phất hình thành từng đạo từng đạo thác nước, càng không ngừng hướng về trong lò đan bộ nghiêng đi ngược lại.

Đan Đình bên trong, Hỗn Độn bên trong này một viên Kim đan hạt giống, tại như vậy lượng lớn linh khí hội tụ dưới, lộ ra càng phát sáng rõ.

Từ một điểm Huỳnh Hỏa, hóa thành tối Dạ Tinh Thần, lại đến trong sáng trắng sáng, sau cùng càng là biến thành một khỏa cỡ nhỏ chói mắt mặt trời gay gắt.

Mà cái này mặt trời gay gắt tại linh khí tiếp tục cọ rửa dưới, càng là đang không ngừng được động rung động, phảng phất sau một khắc liền có đồ vật gì từ đó thai nghén mà ra.

Nhưng vào lúc này, ngoại giới mãnh liệt truyền đến linh khí thủy triều lại đột nhiên dừng lại.

"Ủm?"

Đắm chìm trong thực lực đột nhiên tăng mạnh trong khoái cảm Trần Viễn, trong nháy mắt liền từ loại kia sáng khoái trong cảm giác tỉnh táo lại.

Mở mắt xem xét, Trần Viễn không khỏi nhin không được cười lên.

Trong phòng, này nguyên bản nồng đậm cùng cực cơ hồ ngưng tụ thành thực chất linh khí, hiện tại đã mờ nhạt rất nhiều.

Chỉ còn lại nhàn nhạt vụ khí còn tại bốn phía bông bênh, lại là nồng độ linh khí hạ, cái kia đáng sợ thâm thấu hiệu ứng đã đình chỉ.

Trần Viễn gãi gãi đầu,

Lộ ra có chút xấu hổ.

Theo hần đoán chừng, bên trong nhà này biến mất linh khí, ít nhất bị hần hút đi thất tàng.

Có chút đáng tiếc là, thể nội Kim Đan Chủng Tử này mầm, chỉ thiếu chút nữa, còn kém một bước, liền có thể đột phá đến Trúc Cơ hậu kỳ.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn không khỏi trong lòng hơi động. Tổ Sư Gia từng nói thời gian trước thường xuyên bị người khi dễ, chắc hẳn lúc ấy không như chính mình như vậy, có được Thôn Phệ Dị Năng.

Này có khả năng hay không, Tổ Sư cũng là ngoại ý muốn phát hiện một cái như nơi này đồng dạng linh khí cực độ nồng đậm chi địa, từ đó một bước đạp vào Trúc Cơ Chi Cảnh?

Chỉ là Trần Viễn có chút thần thờ là, những nghi vấn này nhất định là không có người đến vì hần giải đáp.

Giờ phút này trong phòng nồng độ linh khí tuy nhiên giảm xuống rất nhiều, nhưng so sánh với ngoại giới, vẫn là nồng hậu dày đặc rất nhiều, đối với Lý sư tỷ Tô hoàng tử bọn họ vẫn là vô cùng tốt chỗ tu luyện.

Chỉ là đối Trần Viễn mà nói, cũng đã không có hiệu quả.

Trần Viễn đứng dậy, không có quấy rầy bọn họ tu luyện, tự lo đánh giá đến cái này trong phòng bố trí.

Trước đó vừa vào trong phòng, liền đắm chìm đến trong tu luyện, lại thêm linh khí nồng nặc che chắn, Trần Viễn cũng không thấy rõ cái này trong phòng là cái gì cảnh tượng.

Lúc này một phen dò xét về sau, Trần Viễn mới phát hiện, nơi đây hẳn là Tổ Sư năm đó tính toạ Tu Luyện Trảng Sở.

Gian phòng bên trái, tảng đá xanh bên trên, đơn giản để đó một cái bồ đoàn, Trần Viễn hiếu kỳ, ngồi lên.

Roi xuống bồ đoàn bên trên một khắc này, Trần Viễn trở nên hoảng hốt, trước mắt phảng phất nhìn thấy một cái hình ảnh.

Trong tâm hình, một mặt mục đích mơ hồ Trường Sam lão giả, từ trên bồ đoàn đứng dậy rời đi, trước khi đi, hần đột nhiên dừng bước sâu thở sâu, một cái nho nhỏ vòng xoáy linh khí tại giữa không trung đột nhiên hình thành.

"Cái này liền coi như là lão phu lưu cho hậu nhân một điểm nho nhỏ biểu tặng đi." Lão giả kia lạnh nhạt cười cười, sau đó thân hình ảm mà không thấy.

Hình ảnh đến đây là kết thúc, "Tê" một tiếng, Trần Viễn kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới bên trong nhà này linh khí nồng nặc, cũng không phải là cái gì Thiên Sinh Địa Dưỡng hoặc là trận pháp hình thành, mà chỉ là lão giả này thuận miệng khẽ hấp, uy năng mấy ngàn năm không rời, từ đó chậm chạp dành dụm lên cái này rất nhiều linh khí.

Trần Viễn từ Bồ Đoàn đứng lên, đối Tổ Sư năm đó khí độ phong thái sinh lòng hướng tới không thôi.

Bồ Đoàn trước đó có một phương bàn gỗ, trên bàn tán lác lác mấy cái xấp trang giấy, tại cái này thời gian ngưng tụ tác dụng dưới, số ngàn năm trôi qua vẫn như cũ hoàn chỉnh.

Trần Viễn cảm lấy xem xét, tựa hồ là Tổ Sư Gia năm đó sáng tạo (chín ngày Liên Hoa thật Kinh » lúc, ghi chép lại một số mạch suy nghĩ cùng thăm dò quá trình.

Trần Viễn không hiểu phần này ghi chép ý nghĩa, chỉ là coi nó là làm là nhàn nghe dật chí, thấy say sưa ngon lành.

Theo trong phòng linh khí càng phát ra mờ nhạt, chậm rãi đối Kim Đan Kỳ Lý sư tỷ tác dụng cũng không lớn, nàng từ trong nhập định tỉnh lại, nhìn thấy Trần Viễn cử động, hiếu kỳ tiếp nhận mấy tờ giấy trang.

"Cái này, đây chẳng lẽ là Tổ Sư Gia năm đó sáng tạo tông môn công pháp lúc tâm đắc trải nghiệm?" Lý sư tỷ kinh ngạc vạn phần.

"Đúng vậy a, làm sao, " Trần Viễn có chút không hiểu sự tỷ vì sao như vậy ngạc nhiên, chỉ trang giấy bên trên một đoạn văn nói đến, "Ngươi nhìn, Tổ Sư nói hẳn năm đó có đường kinh mạch lộ tuyến muốn sai, kết quả nghiệm thời vận đau sức hông, liền thả mười ngày rằm thối... Ha-Ha, hảo hảo cười."

Lý sư tỷ lại là sắc mặt nghiêm túc, cũng không một chút ý cười.

"Trần Viễn, ngươi biết những này ghi chép ý vị như thế nào sao?"

Truyện được covert bởi [Đản ๓](#)

<http://truyenqv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Vẫn là nhà mình ổ chó thoải mái nhất

"Ý vị như thế nào?" Trần Viễn có chút tỉnh tỉnh mê mê, hỏi nói, "mang ý nghĩa, trong đường cung phụng bảo bối lại nhiều một kiện a?"

"Đúng, " Trần Viễn lại nghĩ tới một chuyện, truy hỏi nói, "nơi này ghi chép Tổ Sư sáng lập công pháp là (chín ngày Liên Hoa thật Kinh » a, làm sao trong môn phái truyền thừa đều là (sáu ngày Liên Hoa thật Kinh »?"

"Đây chính là Tổ Sư Gia lần này ghi chép ý nghĩa."

"Tuy nhiên bên trong bí ẩn chỉ có Chủ Tông tông chủ và những trưởng lão kia mới rõ ràng, nhưng chúng ta những này đệ tử thân truyền đều hoặc nhiều hoặc ít nghe qua một số phong thanh, đó chính là chúng ta tông môn dựa vào làm căn cơ công pháp, tựa hồ là ra chút tình huống."

"Cho nên, chúng ta đem những tổ sư này sáng lập công pháp lúc mạch suy nghĩ tâm đắc mang về, nếu là có thể vì trong tông môn trốn thoát ưu phiền, chắc hẳn Tông Chủ bọn họ nhất định sẽ không keo kiệt khen thưởng."

"Nói không chừng, tông môn còn có thể bởi vậy cho phép ta trọng liệt môn tường bên trong đây." Lý sư tỷ trong mắt tràn đầy chờ mong.

Đúng lúc này, trong phòng đột nhiên truyền đến một trận kỳ dị linh lực ba động.

Trần Viễn cùng Lý sư tỷ quay đầu nhìn lại, sau đó trên mặt đồng loạt lộ ra mỉm cười.

Tại cái này linh khí nồng nặc trợ giúp dưới, Tò hoàng tử rốt cục muốn tấn cấp, Trúc Cơ sắp thành.

Hai ngày sau đó, tân tấn Trúc Cơ Tu Sĩ Tò hoàng tử, tại kinh lịch cả ngày phí công về sau, bắt đầu đi từ bỏ đối với hẳn nhị ca tìm kiếm.

Trần Viễn nâng lên đôi đến gần chết vương tự tại, cảm lên buồn bực ngán ngẩm Cầu Thặng đại nhân, đập vào đường về.

Trở lại Vụ Ân Thôn, mang lên vui sướng bay trở về Thành Chủ Phủ làm bạn mẹ hẳn thân.

Trong thành chủ phủ, Trần Viễn đối giúp đại ân vui sướng cam kết: "Hai năm sau đệ tử tuyển chọn, ngươi khi đó còn chỉ có mười tuổi, là không có cách nào bắt kịp. Nhưng là năm năm sau chọn lựa đệ tử, chỉ cần tư chất ngươi còn không có trở ngại, ta nhất định nghĩ biện pháp để ngươi tiến vào Ứng Thiên trong tông."

Cách trước khi đi, Tò hoàng tử cũng không quên liên tục căn dặn thành chủ, chiếu cố tốt vui sướng một nhà.

Tại này về sau, Trần Viễn cái này từ đây giới hội mà lên một đoạn đường đi, cuối cùng phải kết thúc, mà thứ hai năm học nhập học ngày, cũng gần ngay trước mắt.

Ứng Thiên tông hai mươi bảy phân công, đệ tử Tinh Xá Hoang Tự lâu.

Tuy nhiên Hoang chi xưng hào đã không còn tồn tại, nhưng Trần Viễn chỗ ở nhưng không có biến hóa.

Hôm qua sau khi về núi, mọi việc hỗn loạn, Trần Viễn một mực bận rộn đến rất khuya mới lấy nghỉ ngơi.

Đầu tiên là này phần Tổ Sư Gia sáng lập công pháp tâm đắc, giao cho chương môn Lăng Đạo Quân về sau, hấn giết này cả mình tiếp theo hớn hờ ra mặt.

Lúc này quyết định tự mình mang theo phần này trên quý tư liệu tiến về ứng Thiên Tông chủ tông.

Trước khi đi, đối với Lý Vi muốn trở lại Ứng Thiên tông khát vọng cùng vương tự tại Ứng Thiên tông thỉnh cầu, liền do dự đều chưa từng từng có liền một lời đáp ứng.

Có này cũng có thể nhìn ra, hấn đối Trần Viễn bọn họ mang về phần này ghi chép coi trọng cỡ nào.

Lý Vi đến Ứng Thiên tông một lần nữa tiếp nhận, tại chỗ vui đến phát khóc, có thể nàng cũng không có lựa chọn lưu tại sơn môn bên trong tiếp tục làm một tên Giáo Tập.

Đối nàng mà nói, coi trọng là Ứng Thiên tông môn nhân thân phận, có thể dưới chân núi trong khoảng thời gian ngắn, lại làm cho nàng phát hiện, nguyên lai nàng càng ưa thích là, dưới núi này tự do tự tại sinh hoạt.

Bởi vì lấy bảo điểm làm lớn, mở lấy chi nhánh vận chuyển hàng hóa, cần càng nhiều hộ vệ nhân thủ, Lý sư tỷ liền hướng Trần Viễn xin, đi làm Hộ Vệ Thủ Lĩnh.

Đương nhiên, theo Trần Viễn, Lý sư tỷ làm ra như thế lựa chọn không ngạc nhiên chút nào, phải biết lấy bảo bối Hộ Vệ Đầu Lĩnh, lương bổng so ở trên núi làm cái Giáo Tập cần phải cao nhiều.

Về phần vương tự tại, tuy nhiên bị đặc phê tiến Ứng Thiên tông, có thể bởi vì lần này đệ tử đã đi qua một năm hệ thống học tập, tùy tiện để hấn cũng theo không kịp tiến độ.

Cho nên chỉ có sắp xếp hấn đi theo một giới các đệ tử học đạo, bởi vì không muốn ở trên núi khoảng không độ hai năm thời gian mà lại bị người ước thúc, vương tự tại lĩnh tông môn Nhập Môn Tâm Pháp về sau, liền cùng Trần Viễn cáo biệt xuống núi.

Sau đó hai năm, hấn cũng sẽ qua đến lấy bảo điểm, học tập Trần Viễn đề cập tới ăn cướp đệ nhị trọng cảnh giới —— ăn cướp nhân tâm, cũng là chỉ từ người khác trong ví tiền móc ra linh thạch,

Vẫn còn muốn người kia vui mừng hớn hờ hai tay dâng lên.

Đương nhiên, Trần Viễn là sẽ không thừa nhận, chính mình cho Tiểu Vương tìm cái này chỗ, thực chỉ là vì thuận tiện nghiền ép lao động trẻ em mà thôi.

Suy nghĩ lung tung nửa ngày, Trần Viễn cuối cùng từ trên giường bò lên, nhàn tản đuổi người một cái, chỉ cảm thấy tỉnh lại sau giấc ngủ, đường đi một mõi tiêu hết, không khỏi cảm thán nói: "Trách không được cổ nhân Tăng Văn, ổ vàng ổ bạc không sánh bằng nhà mình ổ chó."

Xác thực, chuyến này ra ngoài, Trần Viễn ngủ qua Xe ngựa, ở qua thanh lâu, còn tại Vương Phủ tư ngỗng nhu vũ lót đường trên giường lớn lăn mấy ngày, có thể từ đầu đến cuối đều cảm thấy vẫn là nhà mình giường ngủ đầy đến lớn nhất nhân hạ.

"Ít tại này cảm khái, ngươi không phải là quên làm ra hứa hẹn a?" Cầu Thặng đại nhân lạnh giọng nói ra.

"Cam kết gì?" Trần Viễn vừa tỉnh ngủ, não tử còn có chút choáng váng.

"Kể chuyện xưa a, chó thánh Tây Du Thủ Kinh nhớ a, ngươi nói các loại về núi đến liền cho ta kể xong."

"A a, tốt a tốt a, ta Trần Viễn luôn luôn là lớn nhất thủ hứa hẹn, ta cái này kể cho ngươi."

"Chó Thánh Đại Nhân Dục mượn Quạt Ba Tiêu lắng lại ngọn lửa kia chi son, có thể nhà mình bảo bối chỗ nào bỏ được tùy tiện cho người mượn, cho nên Ngưu Ma Vương liền theo chó Thánh Đại người đánh nhau, cái này đánh chính là ba ngày ba đêm..."

"Sau đó thì sao?" Cầu Thặng mặt mũi tràn đầy chờ mong.

"Sau đó, chó Thánh Đại người nhất thời chủ quan, bị Ngưu Ma Vương một xiên cho xiên chết."

"Ách, vậy kể tiếp đâu?" Cầu Thặng truy vấn.

"Cái gì tiếp xuống?" Trần Viễn mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

"Chẳng lẽ liền không có chuyển thế a, trọng sinh a, phục sinh đầu thai a cái gì loại hình sao?"

"Không, bị chết gọn gàng, hồi phi yên diệt." Trần Viễn rất lợi hại khẳng định đáp.

"Thế mà đuôi nát? Trần Viễn, ngươi cái này không giữ lời hứa gia hòa!"

"Ha-Ha, ta chính là cố ý, làm gì, ai bảo ngươi ngày đó lòng có sát ý."

"Vậy sao ngươi không nói hại ta trước đây sự tình đâu?" Cầu Thặng đại nhân lòng đầy căm phẫn.

"Nhưng vấn đề là, ngươi chuyện gì đều không có a." Trần Viễn trả lời đương nhiên.

"Trần Viễn, ta thề không lưỡng lự với ngươi!" Không thể nhịn được nữa liền không cần lại nhẫn, Cầu Thặng đại nhân nộ khí tràn đầy nhào tới.

"Lại dám cản ta? Ta nhìn ngươi là ngứa da đi." Trần Viễn không cam lòng yếu thế nghênh đón.

Dưới lầu bị nhiễu loạn Mộng sư đệ, bồi đem khoe miệng chảy ra nước bọt, khóc không ra nước mắt: "Lúc này mới an phận mấy ngày, lại đánh nhau bên trên, có hay không điểm lòng công đức a nha uy!"

Kích tình Thần Luyện qua đi, thờ hồng học một người một chó, hiện lên hình chữ đại co quắp ngã xuống đất.

Chẳng biết tại sao, trợn mắt nhìn một người một chó nhìn một chút liền cười rộ lên, trong không khí tràn ngập khoái hoạt bầu không khí.

"Vẫn là trong nhà tốt, liên liên đánh người đều cảm giác như thế ấm áp." Trần Viễn câu cảm thán.

"Đúng vậy a, ở bên ngoài thời điểm, cắn lên ngươi đến làm sao đều cảm giác có chút không đúng." Cầu Thặng đại nhân khó được đồng ý nói.

"Ta quyết định, tiếp xuống hai năm ta liền ở trong núi không đi ra." Chậm sau khi, Trần Viễn đột nhiên nói ra.

"Làm sao?" Cầu Thặng đại nhân hợp thời tiếp lời đầu hỏi.

"Ngươi nhìn, qua lợi Vân Mộng Trạch, gặp phải Hoang Thú bạo loạn; qua lợi Thiên Hóa thành, đụng tới Bàn Tử bị trói; lần này qua Phong Gian thành, càng là đụng phải nhiều như vậy ngoài ý muốn."

"Điều này nói rõ ra ngoài lang thang, khẳng định là cùng ta bất tự xung đột. Cho nên ta quyết định Chủ Tông trước khảo hạch, cũng là không đi, toàn tâm toàn ý ngồi xỏm trong núi nghen Kim Đan."

Lên giá cảm nghĩ

Vừa rồi tác giả trong đám có vị lão đại hỏi ta: "Ngươi lên giá cảm nghĩ đâu?"

Ta trả lời lễ thắng khí hùng: "Tại nước bấy đâu, một hồi lại viết."

Sau đó lão đại nổi giận nói: "Ngươi ngốc a, lên giá cảm nghĩ muốn xách một ngày trước phát, ngốc nghếch!"

Có đúng không, còn có thuyết pháp này?

Manh mới nhất thời một mặt mộng bức...

Nói nhiều như vậy, thực chỉ có một nghĩa là, tác giả quân đúng là cái hoàn toàn đầu hoàn toàn tâm nhân.

Khi Tam Giang các biên tập khen ta "Văn tự tinh luyện, bút lực lão đạo" thời điểm, ta tránh ở trong chốn bên trong hắc hắc cười trộm, thầm nghĩ biên tập cũng có nhìn nhầm thời điểm.

Lúc có người bằng hữu hỏi ta "Tác giả quân ngươi khẳng định không là người mới đi, danh nghĩa còn có hán sách có thể nhìn sao?" Thời điểm, thực rất muốn về một câu: "Thiếu niên, tác giả quân Tốt Nghiệp Luận Văn, ngươi có hứng thú một sao?"

Năm ngoài tháng mười hai ở giữa, tác giả quân tinh tinh mê mê một đầu đâm vào Vòng Văn Quyền, quăng vào danh xưng nước sâu không thấy điểm nương ôm ấp.

Cùng nhau đi tới, ký kết, thử nghiệm đầy, phân loại đầy mạnh, khách hàng bùng đề cử, lại đến Tam Giang, trang đầu đầy mạnh lên giá, tác giả quân đoạn trải qua này, so với mới vào nghề này tuyệt đại đa số mới người mà nói, có thể nói là trôi chảy vô cùng.

Cho nên, giờ này khắc này, tác giả Quân Tâm bên trong nhiều nhất một loại tâm tình, gọi là cảm kích.

Muốn cảm kích đầu một người, là tác giả quân chính mình.

Không sai, cho dù lộ ra thuận lợi như vậy Sáng Tác lịch trình, cũng khó tránh khỏi từng có gian nan thời khắc.

Lần thứ nhất, là tại ký kết trước đó, phát sách nửa tháng sau, quyền sách số liệu là 25 tổng điểm vote, 2 phiếu đề cử, 7 cái suu tâm!

Khi đó căn bản là không có cân nhắc qua viết sách kiếm tiền sự tình, trong lòng có chỉ là tác phẩm không người hỏi thăm bi thương, đã không có người nhìn, vậy ta còn viết nó làm gì đâu?

Nhưng là ta kiên trì nổi, thẳng đến biên tập Du Long thật to cứu vãn ta, này một đầu thông tri ký kết hậu trường đứng ngắn, đều phảng phất tại trán phóng quang mang.

Lần thứ hai, là tại phân loại đẩy mạnh về sau, cả một cái tuần lễ phân mạnh xuống tới, tốt như vậy đề cử vị, cũng chỉ tăng mấy trăm suu tầm.

Tuy nhiên ta sẽ không phân tích số liệu, nhưng có thể xác định cho ta cái này đề cử vị Du Long thật to, nhất định chém chết ta tâm đều có.

Về sau, bắt tranh khí tác giả quân bị đẩy vào lãnh cung, liên tục ba vòng không còn có đề cử, hỏa nhiệt năm mới trong lúc đó, tác giả quân nhưng trong lòng thì một mảnh rét lạnh, đó là tên là không nhìn thấy hi vọng tuyệt vọng.

Nhưng là ta kiên trì nổi, thăng đến một cái tên là Thần Tinh tinh đan người cứu vãn ta, để cho ta có thể từ trong vũng bùn leo ra, một lần nữa chuẩn bị xuất phát.

(nơi đây còn ứng cùng nhau cảm tạ các vị có thể nhìn quyển sách trước đan người, nhưng là mọi người hiểu, phiền tình lúc, cảm tạ người yêu quá nhiều, sẽ ảnh hưởng thay vào tâm tình, cho nên thật xin lỗi, Tiểu Vũ cho ngài cúc cung xin lỗi.)

Ngày hai mươi lăm tháng mười hai, quyển sách lần thứ nhất thử nghiệm đầy, cùng thời kỳ mười chín trong quyển sách, cho đến ngày nay, còn tại đời mới chỉ còn lại có ba quyển.

Đại Lăng Đào Sa, thừa người là vua.

Cho nên, Vũ Lạc thành văn, cảm tạ người kiên trì, người là lớn nhất bông, ta yêu người yêu yêu đất.

Tốt, giả ngây thơ đến đây là kết thúc, còn muốn cùng mọi người tâm sự lên giá sự tình.

Tác giả quân cũng là một tên người, tin tưởng rất nhiều người đều có đồng cảm, lên giá về sau tiểu thuyết, đáng hận nhất không phải đuôi nát, cũng không phải uy độc, mà chính là thái giám.

Đại gia ta mỗi ngày đặt mua, tân tân khổ khổ truy lâu như vậy, người nha thế mà giả chết đột, giờ này khắc này ta có một câu mẹ bán phê không biết có nên nói hay không.

Tuy nhiên thề tuyệt không thái giám thái giám, không có một vạn cũng có Bát Thiên.

Tuy nhiên tác giả Quân gia ở lâu hai mươi chín danh nghĩa Không Xe, tức không sợ các người nện nhà ta pha lê cũng không sợ các người châm ta lớp xe, nhưng ta vẫn còn muốn thái độ thành khẩn lập xuống: Quyển sách tuyệt sẽ không thái giám!

Xem ở phía trước ta nói nhiều như vậy kiên trì phân thượng, các người nhất định sẽ tin tưởng ta, đúng không.

Sau đó, đương nhiên muốn cảm tạ ta đáng yêu các bạn đọc, Fan bảng các người có thể nhìn thấy, mỗi một đầu phiếu đề cử đến từ người nào, tác giả trợ thủ cũng có được ghi chép, phía trên mỗi một cái tên họ, cùng không có để lại dấu vết lại ẩn mờ qua quyển sách mọi người, các người đều là tác giả quân trung thành cảm tạ địa người yêu.

Cám ơn có các người một đường làm bạn, may mắn cho các người không rời không bỏ.

Trần Viễn lữ trình vừa mới bắt đầu, quyển sách cổ sự cũng xa chưa kể xong.

Mà các người, ta đáng yêu các bạn đọc, khẳng định hội theo giúp ta cùng đi xuống qua, đúng không.

Sau cùng sau cùng, gõ gõ bảng đen, tổng kết dưới tấu chương trọng điểm:

(khàn cả giọng hình dáng)

Các đại gia, cầu đặt mua a a a!

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Ai, thời gian này không có cách nào qua

Khoảng cách Phong Gian thành ba trăm dặm một chỗ không biết tên trong sơn cốc.

Phong Tiêu Tiêu găm diệt đồng lửa, nhìn lấy Đại Trưởng Lão Mạc Thương Hành tư thế, hỏi dò: "Sư phụ, chuẩn bị muốn xuất phát sao?"

"Đi thôi." Mạc Thương Hành gật đầu, cũng không có căng nhiều lời hơn nữa.

"Đi đâu đây?" Phong Tiêu Tiêu hơi nghi hoặc một chút.

Phong Tiêu Tiêu nghi hoặc là có đạo lý, ngay tại ba ngày trước đó, Đại Trưởng Lão mang theo Phong Tiêu Tiêu từ Hoàng Thành rời đi, lời nói đuổi theo tra Huyết Ma lão tổ hạ lạc.

Có thể rời đi Phong Gian thành về sau, Đại Trưởng Lão ngay ở chỗ này sơn cốc dừng lại, trong mỗi ngày chỉ là thưởng thưởng hoa, câu cá, nhàn nhã, tựa hồ không có chút nào vì Huyết Ma lão tổ tung tích không rõ mà cảm thấy phiền não.

Phong Tiêu Tiêu không hiểu Đại Trưởng Lão ý gì, lại cũng không dám hỏi nhiều, cũng liền bồi Đại Trưởng Lão tại cái này Vô Danh Sơn Cốc bên trong buồn bực thanh âm ngốc ba ngày.

Là lấy, hôm nay nhìn thấy sư phụ thu ngày không rời tay cần câu, bày làm ra một bộ lập tức lên đường tư thế, Phong Tiêu Tiêu vội vàng mở miệng đặt câu hỏi.

"Hồi tông." Đại Trưởng Lão vẫn như cũ là lời ít mà ý nhiều.

"Thế nhưng là, Huyết Ma lão tổ. . ."

Chỉ là Phong Tiêu Tiêu lời nói còn chưa nói xong, liền bị Đại Trưởng Lão nhìn qua ánh mắt cắt đứt.

Mạc Thương Hành một đôi mắt thanh tịnh vô cùng, phảng phất trực tiếp nhìn thấy Phong Tiêu Tiêu ở sâu trong nội tâm.

Trầm mặc một lát, Mạc Thương Hành chậm rãi mở miệng: "Huyết Ma lão tổ tức không bị thương ta Ứng Thiên đệ tử, lại chưa giết hại Phù Phong hoàng thất. Lần trước chết là Bắc Mang Hóa Ngoại Chi Dân, lần này giết là địch tông làm loạn chi đồ, tại ta Ứng Thiên tông lại có gì làm?"

"Cho nên chuyện như thế, vẫn là để Luyện Linh môn cùng Bộ gia đau đầu đi thôi. "

Ngẩng đầu nhìn mất sắc trời, Mạc Thương Hành sau cùng dặn dò:

"Chênh lệch thời gian không nhiều, chúng ta đi thôi. Về tông về sau, gặp Tông Chủ, nhớ phải nói rõ ta đợi truy tra ba ngày, chưa có thể tìm tới Huyết Ma lão tổ hạ lạc. "

"Vâng." Phong Tiêu Tiêu cúi đầu đáp.

Nhưng tất cả những thứ này đều cùng tại phía xa ở ngoài ngàn dặm Trần Viễn không quan hệ, vượt qua lúc đầu mấy ngày về sau, năm học mới đến mới mẻ cảm giác cấp tốc rút đi.

Đúng vậy a, quen thuộc Giáo Tập, quen thuộc chương trình học, quen thuộc gương mặt, duy chỉ có nhiều nhận biết một cái tên là phạm côn sư đệ.

Thế nhưng là, đã luân lạc tới muốn chuyển đầu quân Phạm sư huynh môn hạ, có thể nghĩ, vị này phạm côn sư đệ ngày bình thường là cái gì diễn xuất.

Phạm côn, người như tên, tựa hồ mãi mãi cũng không có thanh tịnh thời điểm, đến mức mười mấy ngày kế tiếp, hắn cùng Trần Viễn từng có đối thoại đều cùng loại với:

"A, tan học sao?"

"Đúng vậy a. . ."

Hoặc là:

"A, phạm Giáo Tập qua thì sao?"

"Phạm sư huynh sau khi tan học liền đi, hắn nhìn người ngủ được quá thom, thực sự không đành lòng đánh thức người. . ."

Trừ kỳ hoa sư đệ bên ngoài, nhất là làm cho Trần xa không thể chịu đựng được cũng là Phạm sư huynh môn hạ bốn người đệ tử toàn bộ đều là nam, liền một cái đẹp mắt sư muội đều không có.

Mỗi khi có tuyển luyện được hoặc là Linh Thú hệ Hoang chi sư đệ, tại Trần Viễn trước mặt huyền diệu đồng môn sư muội là cỡ nào đáng yêu bao nhiêu nhiệt tình lúc, Trần Viễn đều sẽ kim lòng không được ở trong lòng yên lặng rơi lệ.

Có thể này lại có thể thế nào đâu, Trần Viễn cũng biết, bây giờ nhin không được chảy xuống nước mát, đều là lúc trước tuyển khoa lúc, trong đầu nước vào. . .

"Thời gian này không có cách nào qua a." Lại là một ngày chương trình học kết thúc, một mình trở về phòng Trần Viễn nhin không được cảm thán nói.

Đúng lúc này, Trần Viễn nghe được một thanh âm từ đối diện truyền đến: "Ai, thời gian này không có cách nào qua a."

Nhất thời, Trần Viễn liền sững sờ ngay tại chỗ: Lúc nào hồi âm thế mà dạng này rõ ràng có thể nghe, hơn nữa còn như thế thân mật tăng thêm ngữ khí trợ từ?

Có thể ngay sau đó, Trần Viễn liền thấy ừ xiu đầu ừ xiu não Chu Chí Hào đẩy cửa ra đi tới.

"Vừa rồi, là người đang nói chuyện?" Trần Viễn nghi hoặc hỏi.

Đẩy cửa ra chỉ thấy Trần Viễn chặn ở trước cửa, Chu sư đệ sững sờ sững sờ, vô ý thức đáp: "Đúng vậy a."

"Nói nhanh lên một chút xem, có cái gì không vui, nói ra để mọi người cao hứng một chút nha." Trần Viễn đột nhiên liền đến hào hứng.

Nhìn lấy cười trên nỗi đau của người khác Trần Viễn, Chu sư đệ một mặt dờ khóc dờ cười.

Bất quá, khổ vì không chỗ thổ lộ hết hán vẫn là mở miệng hướng Trần Viễn nói ra trong lòng phiền muộn.

Nguyên lai, cảm giác được thời gian không như ý xa không chỉ Trần Viễn một người, Chu sư đệ cũng là bên trong một cái.

Trước kia thuật pháp khóa Giáo Tập Lý sư tỷ, một trương nói năng chua ngoa có thể nói Thần Quỷ lui tránh, thường xuyên để cho người ta xuống đài không được.

Thật vất vả lần này thuật pháp khoa đối Giáo Tập, Chu sư đệ nguyên bản còn tưởng rằng có thể đào thoát Khổ Hải đâu, có thể chưa từng nghĩ đến, vị này mới tới Giáo Tập càng là đáng sợ.

"Thế nào, chẳng lẽ mới tới cái này Giáo Tập, không hề thương tới linh hồn mà chính là đối thành chạm đến nhục thể?"

Trần Viễn vốn chỉ là thuận miệng hỏi một chút, không nghĩ tới Chu sư đệ thật đúng là gật gật đầu, lần này Trần Viễn bất quá chỉ hồn coi như hoàn toàn vô pháp ngăn cản.

"Đem người nhục thể làm sao? Chẳng lẽ là. . . A " quý mới biết tại thời khắc này, Trần Viễn nào bỏ lấy cái gì dơ bẩn ác tha hình ảnh.

"Không phải người muốn như thế, " Chu sư đệ có chút bất đắc dĩ, tranh thủ thời gian giải thích nói, " mới tới cái này Giáo Tập đặc biệt yêu gõ đầu người."

"Thôi đi, cái này có cái gì, " Trần Viễn có chút khinh thường, "Chẳng lẽ người một cái đại lão gia, bị gõ mấy lần liền có thể dục tiên dục tử a."

"Vấn đề là không ngừng gõ mấy lần a, " Chu sư đệ sắp khóc đi ra, "Cái này Giáo Tập giảng bài đặc biệt yêu cường điệu, một cường điệu liền yêu gõ đầu người, không may là ta thân cao phù hợp, sau khi ngồi xuống vừa vặn liền đến tay hán độ cao, cho nên mỗi lần đều là ta đầu gặp nạn."

"Hiện tại ta vừa nghe đến 'Chư vị đệ tử nhóm chú ý', vô ý thức liền sẽ tê cả da đầu, tâm lý nói với chính mình, tiếp xuống nhất định phải chịu đựng."

"Mười mấy ngày nay xuống tới, ta đều đã bị gõ hơn ba trăm lần a, người nhìn ta đầu này, đều nhanh biến hình." Chu sư đệ rốt cục nhin không được oa một tiếng khóc lên, chỉ cảm thấy người tương lai sinh một vùng tâm tối.

"Ha-Ha, ta cảm thấy sư đệ người có lẽ có thể cân nhắc đổi nghề, tu luyện Thiết Đầu Công qua." Trần Viễn còn tại này không tìm không phải cười nhạo.

Nhưng khi nhìn rõ Chu sư đệ không phải gào khan, mà chính là thật thương tâm gần chết về sau, Trần Viễn lại có chút hoảng.

"Ngày này, người một cái đại lão gia khóc cái gì a, có chuyện gì không thể nghĩ biện pháp giải quyết a."

Chu sư đệ nghe vậy đình chỉ nước mắt, tràn đầy chờ mong nhìn lấy Trần Viễn: "Người sư huynh kia có thể có biện pháp nào giúp ta một chút sao?"

"Cái này. . ." Tại Chu sư đệ mong ngóng trong ánh mắt, Trần Viễn tâm thần thay đổi thật nhanh, đột nhiên, linh quang nhất thiểm, liền có một ý tưởng.

"Chu sư đệ ném qua Bạch Vũ trứng sao?" Trần Viễn hỏi.

"Cũng là loại kia Lòng đỏ trứng chỉ có một chút, ta đều là Lòng trắng trứng Bạch Vũ trứng?" Chu sư đệ tuy nhiên không biết Trần Viễn yêu cầu ý gì, bất quá vẫn là thành thành thật thật đáp nói, " ném qua, không thể ăn."

"Chu sư đệ lần sau khi đi học mang theo Đạo Quan đi thôi." Trần Viễn ra lấy chủ ý.

"Vì cái gì?"

"Chu sư đệ có nghĩ tới hay không, đeo lên Cái mũ, sau đó dưới mũ giấu một cái Bạch Vũ trướng, đợi vị kia Giáo Tập gõ lại đầu người thời điểm, sẽ phát sinh thứ gì?"

Nói lời này lúc, Trần Viễn trong mắt lóng lánh chờ mong quang mang.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Giáo Tập, người đánh chết người

Ngày thứ hai, lúc xế chiều.

Trần Viễn tựa ở trước cửa phòng, tay phải nắm ngón tay như như xuyên hoa hồ điệp vũ động, thỉnh thoảng có thể thấy được có Điện Mạng hỏa quang tại đầu ngón tay thoáng hiện.

Đây là hấn Phong Gian thành liên tạo thành thói quen, chỉ cần là khoảng không xuống tới lúc, chung quy nắm chặt mỗi một phần đã qua một năm đoán luyện chính mình không chế linh khí thực lực.

Đi tới nơi này cái thế giới xa lạ về sau, Trần Viễn kinh lịch coi là xuôi gió xuôi nước.

Ngắn ngủi tạp dịch kinh lịch, cũng bắt quá là trở thành nội môn đệ tử trước một cái làm nền, sau đó Trần Viễn càng là một đường phù điêu mà lên, trở thành chỉ sự tình, trở thành Thủ Tọa Đệ Tử, trở thành chương môn các trưởng lão yêu thích coi trọng người yêu.

Cho dù là lần kia Vân Mộng Trạch gặp nạn, Trần Viễn cũng chỉ là xem như một cái ngoài ý muốn, càng nhiều ngược lại là đối năng lực chính mình cùng ứng biến tự đắc.

Nhưng lần này Phong Gian thành chuyển đi, Trần Viễn có không đồng dạng cảm thụ.

Nếu là Hoàng Thành làm phản thời điểm, không có Tứ Hoàng Tử đầu kia mặt đạo; nếu là Huyết Ma phủ xuống thời giờ, hấn thân ở trong hoàng cung; nếu là đối mặt đến từ Bộ gia Phân Thân Tu Sĩ lúc, Đại Trưởng Lão trẻ một bước đuổi tới, rất rất nhiều khả năng, chỉ cần một bước đi nhầm, chính là vạn kiếp bất phục.

Đối mặt Phong Gian thành trong hoàng cung núi thây biển máu, Trần Viễn trên mặt cố tự trấn định, nhưng lại trong lòng lưu lại khó mà ma diệt dấu vết.

Cho tới nay, Trần Viễn đều luôn lấy chính mình Trí Kế làm ngao, trên cột đồng môn sư đệ, hốt du sư huynh sư tỷ, càng đem đầy giới sẽ lên những thương nhân kia nhóm, trên đùa đến xoay quanh.

Nhưng nếu là tao ngộ Huyết Ma lão tổ, Trần Viễn đây hết thảy ưu điểm, đều không thể cải biến hấn trở thành một bộ phủ phục tại đất, diện mục vạn vạn thi thể vận mệnh.

Hấn vẫn lấy làm kiêu ngạo những vật này, tại ngẫu lộ cao chót vót phân thân Hợp Thể Tu Sĩ trước mặt, lộ ra thật là tức cười.

Hết thảy từ thực lực bắt đầu, hết thảy đến thực lực mới thôi.

Xóc lên từ tông môn cho yên lặng ôn nhu bệch mà thành mạng che mặt, Trần Viễn phát hiện, phía sau vẫn là cái thế giới này Thực Lực Chí Thượng tàn khốc pháp tắc.

Cười xung sau này hai năm "Co đầu rút cổ sơn môn, ra ngoài xung đột" Trần Viễn, có lẽ cũng là tại bởi vì nội tâm quá nhiều mà cảm thấy tâm thần bất định bất an đi.

Tu vi tạm thời kẹt tại một cái bình cảnh, còn cần chờ đợi lấy bảo bối đưa tới tháng sau phân hoa hồng.

Nhưng thực lực đề bạt không vẹn vẹn chỉ có tu vi cái này một cái phương diện, vẫn còn so sánh như ngón tay hần ở giữa đang luyện tập lấy linh lực khổng chế.

Trần Viễn chưa từng có giống giờ khắc này như vậy, khát vọng thực lực đề bạt.

Đương nhiên, nếu là có thể hồ người lúc, Trần Viễn cũng sẽ không bỏ qua, chỉ ít đó cũng là đối thể xác tinh thần hữu ích điều hoà, không phải sao?

Liên giống với, trước mắt tập tễnh đi đến một thân ảnh. . .

Trần Viễn nghênh đón, kinh ngạc vạn phần mở miệng: "A, Chu sư đệ người cái này là thể nào?"

Không đợi hần trả lời chắc chắn, Trần Viễn quay đầu hỏi càng trong khi hơn đợi một sự kiện: "Thể nào, ta dạy cho người biện pháp dễ dùng không?"

Đạo Quan không cánh mà bay, tóc tai bù xù, mặt mũi tràn đầy sầu khổ Chu Chí Hào, nghe được Trần Viễn hỏi vấn đề này, trên mặt nổi lên vẻ mặt bối rối.

Hần gạt ra nụ cười nhớ lại nói: "Dùng rất tốt. Đi học trước đó, ta còn chưa bao giờ như hôm nay dạng này chờ mong qua Giáo Tập đến."

"Đi học về sau, ta vẫn tại chờ đợi Giáo Tập nói ra câu kia 'Chúng đệ tử chú ý'."

"Chờ đến Giáo Tập thật nói ra câu nói kia lúc, thân thể ta thẳng tắp, nhìn không chuyển mắt nhìn lấy hần."

"Chỉ là khả năng cảm thấy ta đồng hồ hiện có chút kỳ quái, Giáo Tập lần này nhưng không có gõ ta, mà chính là lựa chọn bên cạnh mặt khác cái không may gia hòa."

"Lúc ấy quả thật có chút thất vọng, không khỏi nhanh, Giáo Tập lại một lần nữa bắt đầu cường điệu, lần này ta đi học ngoan, nỗ lực duy trì trên mặt bình tĩnh, mà Giáo Tập cũng không ngoài sở liệu quả nhiên gõ hướng đầu ta đỉnh."

"Sau đó thì sao, tình huống như thế nào?" Trần Viễn cảm thấy hứng thú, vội vàng truy vấn.

Chu sư đệ cũng không nhịn được hắc hắc hồng cười một tiếng: "Còn có thể như thế nào, Giáo Tập nhất chỉ gõ đến, ta không tránh không né nghênh đón, kết quả kia tự nhiên là gà bay trứng vỡ rồi."

Chu sư đệ dư vị nói: "Giáo Tập lúc ấy biểu lộ chỉ đặc sắc, biến hóa chỉ phức tạp, ta cả đời đều khó mà quên được. . ."

Tại Chu sư đệ trong hồi ức, Giáo Tập này nhất chỉ đánh xuống về sau, "Xoạt xoạt" một tiếng vang nhỏ, toàn bộ tịch trong tĩnh thất rõ ràng có thể nghe.

Nghe được động tĩnh Giáo Tập cùng bên cạnh một bên các sư huynh đệ, giật mình khẽ giật mình, có thể liên tại bọn hần không rõ ràng cho lắm thời điểm, lại đột nhiên hoảng sợ nhìn thấy, trong suốt bên trong hỗn tạp Nhũ Bạch dịch nhòn, từ Chu Chí Hào Cái mũ bên trong, theo tai tóc mai hai bên chậm rãi chảy xuống.

Bên cạnh một tên sư đệ miệng há lớn, liền quyền đầu không cẩn thận nhét vào đều không phát giác gì, một tên khác sư đệ thì là không thể tin hoảng sợ nói: "Nát. . . Đầu hần xương vỡ!"

Này Giáo Tập một mặt mờ mịt nhìn mình chăm chăm ngón tay, tràn ngập với cái thế giới này hoài nghi, trong miệng lắp bắp nói ra: "Ta, ta không vận dụng công lực a. . ."

Đúng lúc này, bị thẩm thấu Cái mũ biên giới dần dần biến mềm, không cách nào lại giữ được cái này rất nhiều trứng dịch.

Thế là, chỉ nghe soạt một tiếng, vàng bạc hỗn tạp cùng một chỗ, cùng nhau chảy ra, đập lên Chu sư đệ khắp cả mặt mũi.

Một bên sư đệ cũng không ngồi yên được nữa, đằng một chút đứng dậy, tung ra xa năm, sáu trượng, run rẩy tay chỉ Giáo Tập, ngữ khí bi phẫn: "Giáo Tập, người đánh chết người!"

Này Giáo Tập thần sắc từ mờ mịt đến hoài nghi nhân sinh, từ hoảng sợ lại đến thất hồn lạc phách, trên mặt hốt nhiên đỏ chột Từ lại đến thanh bạch đan xen.

Hơn nửa ngày mới đã tỉnh hồn lại Giáo Tập, nghĩ tư bên trong hô: "Nhanh cứu người."

Sau đó mới đột nhiên tỉnh ngộ, cái này một phòng bên trong cũng chỉ có hần tu vi xem như tối cao, không còn dám do dự, vội vàng ôm Chu sư đệ liền lao ra, muốn hướng các trưởng lão cầu cứu.

Trần Viễn nghe Chu sư đệ giảng thuật, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE say sưa ngon lành hết sức nhập thần, thậm hận chính mình không thể tận mắt nhìn thấy tràng cảnh này, truy vấn: "Này Giáo Tập ôm người sau khi ra ngoài đâu?"

"Không có về sau, " Chu sư đệ về mặt đau khổ nói nói, " chính muốn ra cửa thời điểm, trên đầu ta Cái mũ không cẩn thận đến rơi xuống, sau đó Giáo

Tập liền thấy đầu ta đỉnh Vô trướng . . "

"Sau đó, ta liền thành bộ dáng như vậy." Chu sư đệ chỉ chỉ chính mình rối tung tóc, lại xoay người lại phơi bày một ít, chính mình nửa bên cao nửa bên thấp cái mông.

"Ách, " Trần Viễn một mặt xấu hổ, an ủi vỗ vỗ Chu sư đệ bả vai, "Người vẫn là muốn hướng địa phương tốt mặt nghĩ, người nhìn, hấn hiện tại cũng chỉ dám đánh cái mông người không dám gõ người đầu đi . . "

Chu sư đệ gãi gãi đầu, đột nhiên liền bắt đầu vui vẻ, toét miệng cười nói: "Vây cũng đúng."

Trên núi thời gian âm áp bình thản nhưng xưa nay không thiếu khuyết vui cười, ngay tại Trần Viễn cho là mình đem yên tĩnh vượt qua còn lại hai năm thời gian lúc, đột nhiên tìm tới cửa Bàn Tử, lại làm cho hấn sinh hoạt lại nổi lên một tia gọn sóng.

"Người nói là, để cho ta muốn một loại vận chuyển đại cái cọc hàng hóa biện pháp?"

"Đúng vậy a, gần nhất mấy cái hợp tác Thương Hội đều đưa ra ý tứ này, nếu là chúng ta có thể chủ động đem hàng hóa vận quá khứ, ích lợi chỉ ít có thể lại đề thăng hai tầng."

Như thế nào tại tu chân thế giới nhanh chóng giá rẻ vận chuyển đại cái cọc hàng hóa, đây chính là cái mũi nhọn đầu đề a, Trần Viễn nghĩ như thế đến.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Trần Viễn, người lại muốn hố người

"Dùng đội xe vận không được sao?" Trần Viễn hỏi.

"Đội xe trên đường đi người ăn lập tức nhai, phí dụng rất cao a, mà lại gần nhất thế đạo này lại không thể nào thái bình, khắp nơi đều có thể gặp được đến người đồ đệ kia đồng hành." Bàn Tử giải thích nói.

"Này Trữ Vật Giới đâu?" Trần Viễn muốn lên trong tay mình mang theo giới chỉ, cảm thấy thứ này dùng rất tốt.

Bàn Tử nháy nháy mắt nhỏ: "Người Trữ Vật Giới có thể chứa bao nhiêu đài điều hoà không khí?"

"Ách, ước chừng mười đài, làm sao?"

"Ca ca, một lần vận mười đài điều hoà không khí tiết kiệm xuống tới lộ phí, cần bao nhiêu lần tài năng mua được người dạng này một cái Trữ Vật Giới Chỉ?" Bàn Tử có chút im lặng.

"Ha ha cũng đúng nha, " Trần Viễn có chút xấu hổ, đột nhiên muốn từ bản thân qua Vân Mộng Trạch lúc ngồi qua công cụ, "Này Vân Chu đâu? Giống như không gian vẫn còn lớn."

Bàn Tử rõ ràng có không đồng ý với ý kiến: "Người biết một chiếc Linh Chu tốn hao muốn nhiều cao sao? Một chiếc liền chống đỡ chúng ta một gian chi nhánh a, hơn nữa còn đến ít nhất là Kim Đan thực lực tu sĩ đến không chế."

"Cái này cũng không được, vậy cũng không được, " Trần Viễn có chút thẹn quá hoá giận, "Người cho ta là Đôrêmon sao? Muốn hay không cho người biến hóa Căn Đầu Vân đi ra a, xoát một tiếng cách xa vạn dặm, khoảng cách lại xa cũng đem hàng hóa cho người đưa đến?"

Gần nhất luôn cho Cầu Thặng đại nhân giảng Tây Du Ký, trong bất tri bất giác, Trần Viễn liền đem Đại Thánh pháp thuật cho xách ra đến so sánh.

Chỉ là lời này vừa ra miệng, Trần Viễn tựa hồ liền nghĩ đến thứ gì, cả người nhất thời ngẩn người.

"Đôrêmon? Cân Đầu Vân?" Bàn Tử đối Trần Viễn miệng bên trong phun ra danh từ mới cảm thấy rất hứng thú, căn cứ hần kinh nghiệm, mỗi khi lúc này, Trần Viễn luôn có thể toát ra chút lý kỳ cổ quái ý nghĩ.

Về phần Trần Viễn này tức hỗn hển thái độ, Bàn Tử mới không thèm để ý đâu, hần hiểu biết Trần Viễn, chỉ cần là dính đến linh thạch sự tình, coi như liên lại lớn khó khăn, Trần Viễn cũng sẽ nghĩ đến biện pháp qua vượt qua.

Nhưng là lần này Trần Viễn thái độ lại có chút kỳ quái, vươn tay ra che muốn muốn tiếp tục nói chuyện Bàn Tử, có chút nôn nóng nói ra: "Ngươi đừng âm ỉ, để cho ta suy nghĩ thật kỹ."

Vừa rồi nâng lên Cân Đầu Vân lúc, Trần Viễn trong lòng đột nhiên xẹt qua một đạo hiệu nghiệm, tựa hồ liên quan tới cái này vận chuyển hàng hóa có cái tuyệt diệu chú ý, có thể linh quang nhất thiết mà qua làm thế nào đều bắt không được.

"Cân Đầu Vân, Tôn Ngô Không, Bò Đẻ Lão Tổ? Không đúng, cái này mạch suy nghĩ không đúng. . ."

Trần Viễn miệng bên trong niệm niệm lái nhai, đều có vẻ hơi tổ chất thần kinh.

"Cân Đầu Vân? Không thể là trong truyền thuyết thần thoại, ta hần là ở cái thế giới này gặp qua cùng loại vật này, cho nên có loại này liên tưởng." Trần Viễn bình tĩnh lại cẩn thận kiểm tra lấy chính mình trí nhớ.

Trần Viễn nhắm mắt lại, đi vào cái thế giới này sau sở hữu kinh lịch phảng phất một tránh tránh dừng lại hình ảnh, trong đầu cấp tốc càng không ngừng hiện lên, thẳng đến xuất hiện Phạm sư huynh hô hào "Chạy mau a, lô muốn nổ" một màn kia, Trần Viễn ở trong lòng hung hăng đè xuống tạm dừng khóa.

Trần Viễn thở một hơi dài nhẹ nhõm, trên mặt hiện ra tự tin mỉm cười.

Bàn Tử một mực quan sát đến Trần Viễn thần sắc, lúc này thấy hình dáng cũng minh bạch Trần Viễn là có chỗ đến, liền vội vàng hỏi: "Trần ca nghĩ đến biện pháp sao?"

Trần Viễn khó được khiêm tốn dưới, nói ra: "Ừm, bất quá tạm thời còn chỉ có một cái ý nghĩ, ngươi trước xuống núi đi, đợi ý tưởng này hoàn thiện về sau, ta sẽ thông báo cho ngươi."

Đưa đi Bàn Tử về sau, Trần Viễn yên tĩnh ngồi trong phòng, ánh mắt bên trong mang theo khó lường quang mang, trong miệng nhẹ nhàng thì thầm: "Khoảng không Vân. . ."

Không giống với Bàn Tử chỉ muốn đến, như thế nào tiết kiệm nhà mình vận hàng thành bản, Trần Viễn tại Bàn Tử nâng lên chuyện này một khác này, muốn liền là như thế nào chiếm lĩnh cái thế giới này vận chuyển hàng hóa thị trường.

Xe lửa, hàng không, Xe vận tải cộng thêm một cái chuyển phát nhanh, những này hợp lại cùng nhau đến tốt cùng ẩn chứa như thế nào một cái bảng Đại Thị Trường, đến từ Địa Cầu Trần Viễn rốt cuộc quá là rõ ràng.

Chỉ là đầu tiên muốn cân nhắc là như thế nào phát minh, cải tạo, sau đó đem cái kia đến quan trọng đòi người thu nhập chính mình trong túi. . .

Đúng lúc này, thỉnh linh một thanh âm vang lên: "Trần Viễn, ngươi lại đang nghĩ lấy làm sao âm người!"

Bị gọi ra tâm tư Trần Viễn thẹn quá hoá giận: "Nhắm lại ngươi miệng chó."

"Hừ hừ, khác không thừa nhận, mỗi lần ngươi muốn âm người trước đó đều là vừa rồi ánh mắt ấy, còn có miệng kia sừng vô sỉ nụ cười, ta không thể quen thuộc hơn được." Cầu Thặng đại nhân phản kích nói.

"Lời nói nói ngươi là, lại ngựa da ngựa sao?" Trần Viễn trong lời nói tràn đầy uy hiếp.

"Đến a, ai sợ ai a, " Cầu Thặng đại nhân không cam lòng yếu thế gọi nói, " dù sao ngươi đánh ta không đau, ngược lại ta cắn ngươi lại là khê cắn một cái hổ."

Xem ra Cầu Thặng đại nhân đi qua nhiều lần như vậy cùng Trần Viễn triển miên về sau, cũng tổng kết ra chút kinh nghiệm.

"Ách, " Trần Viễn vô ý thức xoa xoa chính mình cái mông, ngoài mạnh trong yếu nói nói, " tính toán, ta hôm nay tâm tình tốt tha cho ngươi một cái mạng."

Trần Viễn thở phì phì ngồi trở lại qua, nhưng là rất nhanh lại lâm vào trong trầm tư: Vẫn là trước nghĩ biện pháp đem đồ vật làm được rồi nói sau, không phải vậy cân nhắc đằng sau nhiều như vậy cũng không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Ngày thứ hai, luyện khí khóa sau khi kết thúc, Trần Viễn vượt qua đang ngủ say phạm côn sư đệ, ngăn lại quay người muốn đi gặp phạm Giáo Tập.

"Có chuyện gì không?" Phạm sư huynh hiểu kỳ hỏi.

Trải qua mấy ngày nay, Trần Viễn tuy nhiên trên lớp vẫn là mười phần nghiêm túc, nhưng là thần thái ở giữa chẳng biết tại sao luôn có chút có vẻ không vui bộ dáng, nhưng hôm nay lại là thái độ khác thường tràn đầy phấn khởi hăng hái bộ dáng.

"Sur huynh, việc này nói rất dài dòng, không bằng chúng ta vừa đi vừa nói đi." Trần Viễn phát ra mời.

Phạm sư huynh từ không gì không thể, thế là hai người vừa đi vừa nói, hướng về Phạm sư huynh trụ sở đi đến.

Đội Trần Viễn nói rõ ý đồ đến về sau, Phạm sư huynh dừng chân lại, nghi hoặc hỏi: "Khoảng không Vân, người nghĩ như thế nào đến muốn nghiên cứu vật này?"

"Nếu là muốn đoán luyện chính mình phương pháp luyện khí, khoảng không Vân bởi vì tài liệu đơn giản luyện chế dễ dàng ngược lại là cái lựa chọn tốt, có thể nghe người ý tứ, tựa hồ muốn đem cái này khoảng không Vân luyện đến đặc biệt lớn?"

Trần Viễn gật gật đầu, nhìn quanh dưới bốn phía về sau, chỉ bên trái đằng trước nói ra: "Muốn luyện đến đại khái theo cái kia không chênh lệch nhiều đi. UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE "

Phạm sư huynh theo Trần Viễn ngón tay phương hướng nhìn lại, nhất thời kinh ngạc đến há to mồm, không dám tin hỏi: "Chẳng lẽ người muốn đem khoảng không Vân luyện thành cái này lâu các kích cỡ tương đương?"

Trần Viễn thẹn thùng cười một tiếng, gật gật đầu.

"Trần Viễn, " Phạm sư huynh thần sắc có chút nghiêm túc, "Người có thể hay không nói cho ta biết, người đến tốt cùng là thế nào muốn? Phải biết luyện chế thật lớn như thế khoảng không Vân, đồng luyện lô sản xuất khoảng không Vân hoàn toàn là khác biệt hai khái niệm."

"Tài liệu cũng không thế nào trân quý, phương diện này hao phí tạm không nói đến, có thể cái này thủ pháp luyện chế, quá trình luyện chế, luyện chế bên trong muốn chú ý hạng mục đều sẽ trở nên hoàn toàn khác biệt. Mà lại, mấu chốt nhất là, người làm như vậy, không có chút ý nghĩa nào!"

"Sư huynh người cái này nói sai, " Trần Viễn cũng đứng vững thân thể, nghiêm mặt nói, " bất kỳ hạng nào nghiên cứu đi đến sau cùng, thăm dò đều là cực đoan nhất tình huống, cái này bên trong tự nhiên bao quát cực lớn hoặc là cực nhỏ."

"Thử nghĩ, nếu là luyện chế lớn như vậy khoảng không Vân, bên trong các loại thủ pháp cùng kỹ xảo đều có thể thuần thục nắm giữ, gặp phải khó khăn hoặc là trở ngại đều có thể qua vượt qua, như vậy tại ngày sau Luyện Khí Chỉ Đạo, chúng ta lại có thể tích lũy bao nhiêu khó kinh nghiệm?"

Trần Viễn thần nhiên đón lấy Phạm sư huynh ánh mắt, chậm rãi mà nói, tự nhiên mà tự tin, trong giọng nói khiến người tin phục.

Chỉ bất quá, nếu là quen thuộc Trần Viễn Cầu Thặng đại nhân cũng ở chỗ này, khẳng định sẽ nói: "Mau nhìn, Trần Viễn lại tại thời bức hốt du người."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Luyện Khí Sư nhóm nghỉ việc thủy triều

"Ngô, người nói cũng có chút đạo lý, " Phạm sư huynh trong lúc bất tri bất giác liền bị Trần Viễn mang lệch, "Khoảng không Vân chỉ có bốn loại tài liệu cần phải xử lý, dạng này cũng có thể càng nhiều đem tinh lực đầu quân đến tìm tòi phương pháp luyện khí lên."

Hai người vừa nói vừa được, trầm ngâm một lát, Phạm sư huynh nói tiếp: "Ta cũng thực là còn không nghĩ tới cái này tiết, muốn luyện chế một cái như lâu các kích cỡ tương đương khoảng không Vân, đầu tiên cái này luyện lô cũng là một cái không vấn đề nhỏ."

"Tuy nhiên lớn như vậy luyện lô cũng có thể chế tác được, nhưng một là phí dụng khẳng định hội mười phần đất đỏ, lần lớn như thế luyện lô hỏa lực ra thao trường khổng, cũng sẽ là một cái cự đại nan đề."

"Không ổn không ổn, " suy nghĩ liên tục về sau, Phạm sư huynh vẫn là đưa ra phản đối, "Sư đệ người muốn đề cao luyện chế kỹ xảo, cái này tự nhiên là vô cùng tốt, nhưng cái này luyện chế mục tiêu vẫn là tuyển cái khác một loại đi."

Trần Viễn từ chối cho ý kiến, mang trên mặt nụ cười tự tin nói ra: "Sur huynh tư duy cũng là bị cực hạn ở, luyện khí nói đến, dù cho bên trong thủ pháp, kỹ xảo, Khổng Hóa lại phức tạp, cũng không ngoài còn là xử lý tài liệu, làm nóng dung hợp, làm lạnh thành hình a."

"Là ai quy định cái này làm lạnh thành hình liền nhất định phải tại luyện trong lò hoàn thành đâu?"

"Là ai quy định tài liệu phân lượng càng nhiều, cần thiết luyện lò lại càng lớn đâu?"

Mười mấy năm đắm chìm ở Luyện Khí Chi Đạo mang đến kinh nghiệm, một mực trói buộc chặt Phạm sư huynh tư tưởng, lúc này hần nhìn lấy Trần Viễn, một mặt mờ mịt hỏi: "Chẳng lẽ không đúng sao?"

"Dĩ nhiên không phải, " Trần Viễn mỉm cười, giờ phút này hai người chạy tới Phạm sư huynh phòng trước, Trần Viễn dẫn đầu đẩy cửa phòng ra, nói nói, " đề sư đệ ta đến giới thiệu cho ngươi vài thứ đi."

Sau nửa canh giờ, Phạm sư huynh nhìn lấy trên bàn bản vẽ, nhìn lấy phía trên kia xếp thành một loạt mấy cái luyện lò, nghi hoặc hỏi: "Đây chính là ngươi nói kia là cái gì luyện khí. . . Quá trình?"

"Không sai, " Trần Viễn buông xuống ngọn bút, vỗ vỗ tay, "Sur huynh lại nghe ta giải thích cặn kẽ."

"Từ ở hiện tại phát hiện thích hợp với luyện khí tài liệu càng ngày càng nhiều, các loại mới phương pháp luyện khí cũng tầng tầng lớp lớp, cái này cũng khiến bây giờ luyện khí quá trình lộ ra càng ngày càng rườm rà."

"Có thể sư đệ đâu, lại có chút không đồng ý với ý kiến, trong mắt của ta, một cái hành nghiệp phát triển hẳn là truy cầu là nghiên cứu xâm nhập hóa, sản xuất nhanh gọn hóa."

"Sur huynh mời xem, bộ này quá trình đồ đối ứng cũng là khoảng không Vân quá trình luyện chế, từ cao xuống thấp bốn cái luyện lò thông qua đường ống liên tiếp, căn cứ luyện chế cần theo thứ tự thêm thêm vào các loại tài liệu."

"Tổ hòa tan xử lý tốt tài liệu, trở thành dính chảy hình dáng dung thể về sau, hội tụ tại cái thứ tư luyện trong lò hoàn thành cuối cùng dung hợp, mà lúc này, phía trước ba cái luyện lò đã có thể Bắt đầu lại Từ đầu đối tiền kỳ tài liệu xử lý."

"Liên tục không ngừng dung hợp tài liệu tốt, được đưa đến nơi đây giữ ấm trang bị bên trong, đợi số lượng thỏa mãn cuối cùng nhu cầu về sau, tại hơi nén tác dụng dưới bị tiêm vào đến sau cùng khuôn đúc bên trong qua, sau đó tại phong chỉ tức làm lạnh bành trướng tác dụng dưới, bổ sung đầy toàn bộ khuôn đúc."

Phạm sư huynh trong tai nghe Trần Viễn lời nói, bên trên nửa người cúi trên bàn gập gao nhìn chăm chăm này tờ bản vẽ, cẩn thận tính toán toàn bộ quy trình, mà ánh mắt của hần cũng càng ngày càng sáng.

"Thiên tài cầu tử, " Phạm sư huynh vui lòng phục tùng nói, " Trần Viễn ngươi là thế nào nghĩ đến?"

Nhìn lấy cười không nói Trần Viễn, Phạm sư huynh đột nhiên tỉnh ngộ lại: "Trần Viễn, ngươi muốn luyện chế thật lớn như thế khoảng không Vân, nhất định không phải hoặc là không chỉ là vì mà luyện chính mình phương pháp luyện khí đi. Đại động can qua như vậy, như thế tưởng tận kế hoạch, chỉ sợ ngươi trong lòng cũng là sớm có trù tính đi."

Trần Viễn gật gật đầu thừa nhận Phạm sư huynh suy đoán: "Không sai, lựa chọn luyện chế đại hình khoảng không Vân xác thực là có đặc thù nguyên nhân, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng luyện khí quá trình xuất hiện đối bây giờ Luyện Khí Chi Đạo cải tiến."

"Há lại chỉ có từng đó là cải tiến?" Phạm sư huynh đầu ngón tay vuốt ve trên mặt bàn bản vẽ, ngữ khí phức tạp, "Đây đã là cải cách!"

"Đem mỗi một loại tài liệu xử lý tách ra đến, không cần suy nghĩ thêm hóa lực hóa hầu chuyển hướng biến hóa, cho dù là cấp độ nhập môn luyện khí học đồ, đi qua huấn luyện về sau cũng có thể hoàn thành, thậm chí tương lai dựa vào cố định Hóa hệ trận pháp trợ giúp, đều có thể Hoàn Toàn không cần Luyện Khí Sư tham dự toàn bộ quá trình luyện chế."

"Sư đệ, ngươi đây là đang nện Luyện Khí Sư nhóm bát com a. . ." Phạm sư huynh ánh mắt phức tạp nhìn lấy Trần Viễn.

"Sur huynh ngươi sai, " Trần Viễn nghiêm mặt nói, " tại luyện khí phía trên, chúng ta Ứng Thiên tông cũng có được chính chúng ta sản nghiệp, hàng năm đều biết luyện chế rất nhiều vũ khí hộ giáp các loại, đến thu hoạch ích lợi, từ đó cung ứng chúng ta toàn bộ Ứng Thiên tông bình ổn vận hành."

"Đối với một cái sản nghiệp tới nói, thủy chung truy cầu là lợi nhuận, như vậy đối lợi nhuận truy cầu, liền sẽ khiến cho nó nghĩ hết biện pháp cải tiến luyện chế phương pháp, phức tạp đồ,vật đơn giản hóa, tổng hợp đồ,vật phân loại hóa."

"Dù cho hôm nay không có sư đệ nói ra cái này luyện chế quá trình, trong tương lai một ngày nào đó cũng sẽ xuất hiện cùng loại đồ,vật, để luyện chế trở nên càng ngày càng nhanh gọn, giảm xuống đối Luyện Khí Sư yêu cầu, thậm chí hoàn toàn thay thế rơi những thực lực đó đồng dạng Luyện Khí Sư."

"Vậy ngươi ý là, tương lai một ngày nào đó bên trong, chúng ta Luyện Khí Sư nhóm đều không cần phải tồn tại?" Phạm sư huynh trong giọng nói tràn đầy bi phẫn, hần không nghĩ tới chính mình mới nhập hành vài chục năm, chuẩn bị bùng cả cuộc đời trước bát sắt, đột nhiên có một ngày, liền nhìn không phải vững như vậy cố.

Nhìn lấy mặt rầu rĩ Phạm sư huynh, Trần Viễn trấn an nói: "Sur huynh quá lo, dù cho nhất định có Luyện Khí Sư hội bị đào thải, cũng nhất định là những

cái kia không muốn phát triển, Ngồi ăn rồi chờ chết người."

"Trong mắt của ta, tương lai Luyện Khí Sư hẳn là càng nhiều giống như là Nghiên Cứu Giả, chuyên chú vào phát minh càng nhiều luyện khí Tạo Vật, thăm dò càng sâu luyện khí kỹ xảo, mà không phải bây giờ như vậy, được luyện chế bản thân chiếm đi quá nhiều thời gian cùng tinh lực."

"Tựa như sư huynh ngài tại tiết khóa thứ nhất bên trên cho chúng ta giảng, chúng ta dần dần vào Luyện Khí nhất đạo mục đích, hẳn là mượn nghiên cứu luyện khí bên trong vạn vật ngẫu hợp biến hóa quy luật, đến một dóm thiên địa Diễn Hóa vận hành Đại Đạo, không phải sao?"

"Nhưng hôm nay, UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE thể gian Luyện Khí Sư nhóm phần lớn đơn thuần vì luyện chế mà luyện chế, chẳng phải là ngộ nhập kỳ đồ, mất tích bản tâm?"

Phạm sư huynh nhìn trước mắt thần sắc tự tin, êm tai mà nói thiếu niên, chỉ cảm thấy hắn toàn thân trên dưới đều đang toả ra lấy quang mang.

Tuy nhiên chỉ riêng luyện khí tri thức, phương pháp luyện khí, luyện khí kỹ xảo mà nói, Trần Viễn đương nhiên là xa kém xa chính mình, nhưng chỉ luận đối Luyện Khí nhất đạo nhận biết, thiếu niên trước mắt lại là đã siêu việt chính mình, đủ để có làm chính mình sư phụ tư cách.

Trần Viễn tự nhiên không biết Phạm sư huynh cái này phức tạp mưu trí lịch trình, nhìn lấy trầm mặc không nói Phạm sư huynh, cho là hắn vẫn đang lo lắng lấy tương lai mình, thế là nhìn không được rút quá khứ nhất đại bát canh gà:

"Đã biến đổi thủy triều không thể tránh né, sư huynh sao không theo ta đón đầu mà lên, làm một lần này Lộng Triều Nhi đâu?"

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Sáng tạo giả cùng các nhân chứng

Phạm sư huynh cuối cùng vẫn bị thuyết phục, nghĩa vô phản cố đập vào Trần Viễn thuyền giặc, a không đúng, hẳn là phần đầu quên mình dần dần vào tại dẫn dắt Luyện Khí Chi Đạo cải cách thủy triều bên trong qua.

Chỉ là cái này lâu các bản khoảng không Văn, hiện tại còn chỉ tồn tại ở tưởng tượng bên trong, liên liên luyện chế trang bị công cụ, trước mắt cũng vụn vụn tồn tại ở đồ trên giấy.

Trần Viễn bọn họ còn có rất nhiều chuyện phải làm, có thật nhiều khó khăn cần vượt qua.

Sau đó trong vòng mấy tháng, lợi dụng mỗi ngày giảng bài về sau thời gian, từ hoàn thiện bản vẽ bắt đầu, Phạm sư huynh cùng Trần Viễn cùng một chỗ thảo luận cái này kiểu mới luyện chế phương thức bên trong tài liệu xử lý, thủ pháp luyện chế biến hóa.

Ngoài ra, tìm thợ hồ người chế tạo làm lạnh thành hình khuôn đúc, thân thủ đối luyện lô tiến hành cải tạo, mỗi một ngày đều hội bạn đến lúc nửa đêm tài năng nghỉ ngơi.

Có đôi khi, nửa đêm còn tại dựa bàn chuẩn bị ngày thứ hai chương trình học, bận đến tâm lực lao lực quá độ Phạm sư huynh, cũng không nhìn được hội hồi tưởng, lúc trước mình tới là như thế nào bị Trần Viễn tiểu tử này cho mê hoặc đâu?

Coi như Luyện Khí Chi Đạo cải cách không thể tránh né, có thể theo chính mình cái này Kim Đan Kỳ tiểu lâu lâu lại có quan hệ gì a, trên đầu còn có nhiều như vậy lão đại đỉnh lấy đây.

Chỉ là mỗi một ngày bận rộn qua đi, nhìn lấy đồ trên giấy tưởng tượng chậm rãi hóa thành hiện thực, loại kia thỏa mãn cùng cảm giác thành tựu, phảng phất lại để cho mỗi một tâm linh tràn ngập động lực.

Cứ như vậy, từ giữa hè đi qua trời đông giá rét, lại đến một năm Xuân về Hoa nở lúc.

Hậu son bằng phẳng chỗ, được môn phái sau khi đồng ý, cái này một khối khu vực bị Trần Viễn bọn họ xem như sau cùng nơi thí nghiệm.

Tại gần bảy tháng vất vả cùng gian khổ về sau, rốt cục đến kiểm nghiệm thu hoạch thời gian.

Công tác tiến hành đến hậu kỳ lúc, Phạm sư huynh mặt khác ba vị đệ tử, Trần Viễn đồng môn các sư đệ, cũng tiến vào.

Có lẽ là rốt cục phát hiện so ngu càng có ý định hơn nghĩa sự, phạm còn vậy mà thành ba tên đệ tử bên trong, thái độ tích cực nhất một cái.

"Tài liệu đâu, phân lượng đầy đủ sao?"

"Đường ổng, kiểm tra nhìn xem có hay không tạp vật."

"Khuôn đúc cửa vào còn có chút ẩu tả, lại rèn luyện bóng loáng một số."

"Hơi nén trận pháp đâu? , liên tiếp được không?"

Tuy nhiên trước đó đã kiểm tra vô số lần, làm đủ đầy đủ chuẩn bị, có thể đến giờ phút này, Phạm sư huynh vẫn là không nhận được bên trong tâm bất đầu thấp thỏm không yên, đem mấy tên trợ thủ đệ tử chỉ huy đến xoay quanh.

Đúng vậy a, ngưng kết bảy tháng tâm huyết nỗ lực, bao hàm đối Luyện Khí Sư tương lai đường ra lần đầu thăm dò, thành bại thí ở lần hành động này, như thế áp lực dưới, gặp Phạm sư huynh như thế nào lại có thể không khẩn trương đâu?

Tâm lý tìm cho mình tốt giải vây lý do Phạm sư huynh, vừa thở một hơi dài nhẹ nhõm, đã nhìn thấy một bên Trần Viễn tựa ở trên ghế nằm, vênh lên cái chân, híp nửa mắt, lộ ra hài lòng vô cùng, thậm chí trong miệng còn thổi không thành điều tiêu khúc.

Nhất thời Phạm sư huynh lấy tay che mặt, xấu hổ vạn phần: Nhìn xem người ta Trần Viễn, Sơn Băng tại trước mà mặt không đổi sắc, đây mới là Đại Tướng phong độ, nhìn lại mình một chút, đơn giản hư trường nhiều năm như vậy tuổi.

Bồi hồi nửa ngày, Phạm sư huynh vẫn là trưởng đo mặt qua hô Trần Viễn: "Trần sư đệ, nên làm chuẩn bị cũng đều làm tốt, chúng ta bây giờ liền bắt đầu đi."

"Ai nha má ơi, rốt cục được không, " Trần Viễn nghe vậy nhảy lên một cái, "Khẩn trương chết ta, nhắm mắt lại cũng không dám nhìn."

...

Phạm sư huynh chỉ cảm thấy không còn gì để nói, trầm mặc nửa ngày, đang chuẩn bị lúc nói chuyện, lại đột nhiên bị Trần Viễn cắt ngang: "Người đầu tiên chờ chút đã a, ta đi giải cái tay, không biết chuyện gì xảy ra, vừa căng thẳng liền muốn đi nhà xí."

Phạm sư huynh khoe miệng kim lòng không được ma quý: Ha ha, nói xong Đại Tướng phong độ đây. . .

Một phen khó khăn trắc trở về sau, Phạm sư huynh mắt nhìn Trần Viễn, lại nhìn xem sớm đã chuẩn bị sẵn sàng ba tên đệ tử, rốt cục hạ đặt châm lửa mệnh lệnh.

Ba tên đệ tử phân biệt phụ trách phía trước ba cái luyện lô, Phạm sư huynh tự mình chương không cái cuối cùng luyện lô, Trần Viễn vừa đi vừa về dò xét, địa phương tốt liền phát hiện vấn đề kịp thời xử lý.

Bình thường khoảng không Vân luyện chế, chỉ cần hơn nửa canh giờ liền có thể, tới Trần Viễn bọn họ nơi này, tuy nhiên toàn bộ quy trình xuống tới hiệu suất muốn xách cao hơn nhiều, có thể bởi vì cần luyện hóa tài liệu biến nhiều, cho nên toàn bộ quá trình ước chừng cần phải hao phí hai canh giờ.

Tuy nói đi qua Ứng Thiên tông hệ thống huấn luyện ba tên sư đệ, đều có thi triển Khổng Hóa quyết kiên trì hai canh giờ năng lực, mà lại mỗi một nhóm lần tài liệu luyện chế ở giữa có thể cung cấp Hồi Khí thời gian ở không, nhưng Trần Viễn vẫn là trọng kim cho bọn hắn chuẩn bị trong nháy mắt bổ sung linh lực đan dược.

Hết thầy cũng chỉ là cái này luyện chế bên trong, khả năng ngoài ý muốn nổi lên tỷ lệ xuống đến thấp nhất.

Theo luyện chế thuận lợi tiến hành, Trần Viễn kéo căng tâm thần cũng chậm chậm hoà hoãn lại.

So trước đó dự đoán nhanh hơn một điểm, không đến hai canh giờ, túc lượng hỗn hợp dung dịch bắt đầu thông qua giữ ẩm trang bị tiến vào khuôn đúc bên trong.

Phạm sư huynh cùng mấy vị sư đệ thu tay lại dừng lại, Trần Viễn trong lòng cũng thở phào, luyện chế bên trong có khả năng xuất hiện nhất ngoài ý muốn trình tự quá khứ, tiếp xuống cũng là nhìn luyện chế ra đến thành phẩm đến tốt cùng có thể hay không hợp cách.

Hiện tại duy nhất có thể làm cũng là chờ đợi.

Bị hơi nén phun đến khuôn đúc bên trong dính chảy hình dáng dung thể, bắt đầu chậm chạp hạ nhiệt độ quá trình.

Tại cái này dung thể tự nhiên làm lạnh bên trong, bởi vì trong tài liệu phong chi tức tác dụng, đem sẽ từ từ bành trướng, cho đến tràn ngập toàn bộ khuôn

đúc.

Trần Viễn đưa tay vun hướng khuôn đúc miệng thông gió, rõ ràng cảm giác được khí lưu tồn tại, không khỏi lộ ra một tia vui mừng nụ cười.

Bởi vì ý vị này khuôn đúc bên trong dung thể đang thuận lợi bành trướng, đem khuôn đúc bên trong không khí đè ép đi ra.

Chờ đợi thời gian luôn luôn phá lệ dài đằng đặc, thẳng đến sắc trời đem lúc hoàng hôn, lại lần thứ một trăm cảm giác nhiệt độ về sau, Phạm sư huynh rốt cục gật gật đầu: "Có thể."

Trần Viễn cùng mặt khác Danh Sư đệ tại khuôn đúc một trước một sau đứng vững, đồng thời mở ra vòng chụp, khuôn đúc xác ngoài nhất thời từ giữa đó phân mở ra, hướng về hai bên rơi đi. UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE

Ở đây năm người mười con mắt cùng một chỗ nhìn chăm chăm vậy được thuyền hình dáng vẻ ngoài khoảng không Vân, tràn đầy chờ mong.

Theo nhiệt khí chậm rãi tán đi, đột nhiên, khoảng không Vân một cái hơi hơi run run, sau đó chậm chạp lại lại cực kỳ kiên quyết hiện lên tới.

"Thành." Trần Viễn hô to một tiếng, dẫn đầu xông lên khoảng không Vân, về sau ba vị sư đệ cũng bò lên, cuối cùng là một mặt hưng phấn Phạm sư huynh, luống cuống tay chân đào lấy đã cất cánh khoảng không Vân biên giới bò lên, hồn nhiên quên chính mình sẽ còn ngự kiếm bay lên không trung chi thuật.

Năm người trọng lượng thêm ở trên không Vân Thượng mặt, đối với nó không có chút nào ảnh hưởng, khoảng không Vân chậm rãi lên tới gần cao trăm trượng khoảng không lúc mới dừng lại.

Đón mặt trời lặn ánh chiều tà, Trần Viễn nhin không được "A. . ." Quát to một tiếng, thẳng thần phát biểu suy nghĩ trong lòng.

Phạm sư huynh học theo, đi theo cũng hét lớn một tiếng, chỉ cảm thấy mình bảy tháng đến nay vất vả đều chiếm được tốt nhất hồi báo.

"Từ ngày này trở đi, luyện khí không còn là một loại độc hữu kỹ nghệ, mà chính là thành một môn có thể phục chế có thể sản xuất hàng loạt sản nghiệp." Trần Viễn hăng hái tuyên bố.

Nhìn lấy Phạm Tinh Hoa hai mắt, Trần Viễn giọng thành khẩn: "Phạm sư huynh, chúng ta sáng tạo lịch sử!"

"Đương nhiên, các ngươi may mắn chứng kiến lịch sử." Đây là Trần Viễn đưa cho ba cái sư đệ lời nói.

PS: Khụ khụ, khoảng không Vân cuối cùng là bay lên trời, nhưng vấn đề là, nó làm như thế nào xuống tới đâu?

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Không sợ phù vân che nhìn mắt

Ba vị sư đệ nghe vậy một trận dờ khóc dờ cười, cuối cùng vẫn là phạm côn dẫn đầu ra tới nói: "Vậy thật đúng là cảm ơn ngài? Lậy! ?

Trần Viễn còn đợi lại khiêm tốn vài câu, Phạm sư huynh lại là đột nhiên hỏi: "Trần Viễn, ngươi khẳng khẳng muốn đem cái này khoảng không Vân làm thành đi thuyền bộ dáng, sau đó lại tăng thêm như thế cái hình thù cổ quái hộ tráo, đến tột cùng là dụng ý gì đâu?"

Trần Viễn nhìn lấy này hình giọt nước hộ tráo, cảm thấy theo nhà mình Giáo Tập thảo luận cái gì là không khí Động Lực Học, thực sự không phải cái sáng suốt hành vi.

Bất quá chuyện cho tới bây giờ, có một số việc cũng không cần giấu diếm nữa. Cho nên Trần Viễn nói thẳng: "Sư đệ ta thiết kế cái này khoảng không Vân là vì càng vận may hơn đưa người cùng hàng hóa, đây cũng là làm thành đem cái này khoảng không Vân làm thành thuyền hình dáng nguyên nhân."

"Về phần cái kia hộ tráo, ách, người coi như nó là chắn gió."

"Há, " Phạm sư huynh cái hiểu cái không ứng một câu, tiếp lấy nói trùng tim đen nói nói, " vậy cái này khoảng không Vân vẫn chưa xong công a, người muốn vốc người vận hàng, chỉ ít còn cần khoảng không Vân có thể động đi, sau đó còn cần có thể trên không trung khống chế phương hướng."

"Ừm, " Trần Viễn gật gật đầu, "Tuy nhiên trọng yếu nhất một bước hoàn thành, nhưng là đằng sau xác thực còn có thật nhiều công tác muốn làm."

Nói xong, Trần Viễn chân thành mời nói: "Sư huynh có thể tiếp tục tới giúp ta sao? Đương nhiên, đằng sau trình tự coi là việc tư, cho nên ta nguyện ý vì sư huynh cung cấp một khoản phong phú trả thù lao."

"Đương nhiên, " Trần Viễn quay đầu nhìn về phía phạm côn bọn người, "Mấy vị sư đệ nếu là có hứng thú, cũng có thể đồng loạt, tự nhiên, trả thù lao cũng là sẽ không thiếu."

Phạm côn bọn người khó được có như thế cái thực tập luyện thủ thời cơ, tự nhiên không muốn bỏ lỡ, huống chi còn có thù lao có thể lĩnh đầu, thế là từng cái liên tục không ngừng gật đầu xác nhận.

Mà Phạm sư huynh đang suy nghĩ sau khi, một là không nỡ bỏ dở nửa chừng, hai là tu sĩ pháp bảo đan dược tu luyện mọi thứ không thể rời bỏ linh thạch, mà hẳn lại là cái cực nghèo tình huống, không nỡ Trần Viễn nâng lên phong phú thù lao.

Thế là tại ba tên đệ tử sau khi gật đầu, cũng thuận thế đáp ứng Trần Viễn thỉnh cầu.

Chỉ là cái này một lớn ba nhỏ bốn cái ngây thơ hải tử, không có suy nghĩ qua là, Trần Viễn linh thạch, là dễ cảm như vậy sao?

Lúc này Trần Viễn trong lòng đã đang tính toán mở. Ngô, ba vị sư đệ thiên phú, chắc hẳn rất khó thông qua Chủ Tông khảo hạch.

Đến lúc đó cùng đề bọn hắn tại cái này hai mươi bảy phân công chân chạy làm việc lật vật, còn không bằng hốt du đến lấy bảo bối qua, tốt xấu bọn họ cũng có cái này luyện chế khoảng không Vân kinh nghiệm không phải?

Về phần Phạm sư huynh, bưng lấy cái bát sắt, lại là cái an phận thủ thường không nhiều lắm dã tâm, muốn đào tới, ngược lại là có chút phiền phức. . .

Bất quá, tạm thời đạt tới trước mắt mục đích Trần Viễn, vẫn là vừa lòng thỏa ý cười cười, xuất ra một khối làm nóng Trại Bàn, khám đến khoảng không Vân Chính bên trong cố ý lưu lại lỗ khám, sau đó cài lên bên ngoài cách nhiệt Tráo Tử.

Trong miệng hô: "Đi xuống trước đi, nghỉ ngơi vài ngày sau, còn có thật nhiều sinh hoạt muốn làm đây."

Theo Trại Bàn chậm rãi phát nhiệt, khoảng không Vân dần dần mất đi bông bông đặc tính, chậm rãi hạ xuống tới, mà lúc này, bóng đêm cũng bắt đầu bao phủ khắp nơi.

Muốn là trước kia, nếu là rãi rời mọi người còn có thể thương lượng nghỉ ngơi mấy ngày, thế nhưng là thu Trần Viễn linh thạch về sau, nhìn lấy Trần Viễn này khẩn thiết mong ngóng ánh mắt, cái này muốn trộm lười lười nói, làm thế nào đều nói không ra miệng.

Lúc này mọi người mới biết được, Trần Viễn tiền này, thật là không phải dễ cảm như vậy. . .

Sau đó trong vòng mấy tháng, lắp đặt trật cán đến khống chế phương hướng, thiết kế khả khống thức phun khí trận pháp đến cung cấp động lực, lại đây hết thảy còn cần tại không tổn hại khoảng không Vân chính thể kết cấu điều kiện tiên quyết thực hiện.

Trần Viễn bọn người có thể nói là vắt hết óc, phí hết tâm thần, sau cùng rốt cục tổng kết một bộ được hữu hiệu biện pháp đi ra.

Mà cái này khoảng không Vân Tông đưa ra thiết kế, đến áp dụng lại đến sau cùng hoàn thành, chính một chút quá khứ thời gian một năm.

Thừa dịp lại là một năm ngày nghỉ lúc, đã đạt tới Trúc Cơ hậu kỳ Trần Viễn, một mình lái khoảng không Vân hướng về Phong Vân thành bay đi.

Cái này khoảng không Vân Phi được bình ổn vô cùng, phương diện tốc độ tuy nhiên kém xa tu sĩ Ngự Kiếm Phi Hành, nhưng so với địa lên xe ngựa đến lại là thực sự nhanh hơn nhiều.

Quan trọng hơn sự tình, căn cứ Trần Viễn thí nghiệm, chiếc này dài hơn mười trượng khoảng không Vân, có thể tùy tiện phụ tải lên mấy chục tấn hàng hóa.

Vô luận là vốc người vận hàng, liền đơn vị phụ trọng tổn hao tới nói, cái này khoảng không Vân xuất hiện vô ý thế là với cái thế giới này giao thông phương thức phá vỡ, càng là có thể thực hiện tuyệt đại đa số người bình thường Phi Thiên mộng tưởng.

Trần Viễn trực tiếp đem khoảng không Vân mở ra lấy bảo điểm tổng bộ, cái này mới dừng lại.

Có lẽ là thụ cái thế giới này bay tới bay lui các tu chân giả ảnh hưởng, Phong Vân thành dân chúng, không có đối cái này nổi trôi quái vật khổng lồ biểu hiện ra quá nhiều hoảng sợ tâm tình, ngược lại là tràn đầy phấn khởi vây xem đứng lên.

Trần Viễn cái này trong lúc vô tình, lại tương đương với cho danh nghĩa lấy bảo điểm đánh một đợt quảng cáo.

Đem khoảng không Vân chậm rãi xuống đến cách mặt đất cao mười trượng độ, Trần Viễn nhảy xuống.

Hắn này tới là đem cái này khoảng không Vân giao cho Bàn Tử, để hắn tới làm sau cùng thực dụng trắc thí.

Gặp qua đệ muội Tú Tú, lại trêu chọc con gái nuôi Lý Thi Trúc về sau, Trần Viễn lôi kéo Bàn Tử tiến đến tĩnh thất nói chuyện.

Trong lúc lơ đãng, Trần Viễn vui mừng phát hiện, cùng hai năm trước bắt đầu thấy lúc bộ dáng, Bàn Tử phát sinh rất nhiều cải biến, không chỉ có là càng thêm mượt mà thân thể, càng nhiều là khí chất bên trên mang đến khác biệt.

Ngày xưa ác tha không đủ khen, bây giờ phóng đảng nghĩ không bỏ.

Bàn Tử trên thân cũng tìm không được nữa hai năm trước những bi ối đó nhu nhược lưu lại dấu vết, ngược lại là bởi vì hơn một năm qua điểm trường kinh lịch cùng sơ làm cha thân phận, trở nên càng phát ra vững vàng nặng.

Nuôi dòi thể, cư dòi khí, bây giờ Bàn Tử tựa hồ còn có chút quyền cao chức trọng uy nghi bạn Thân Ý nghĩ.

Những này cải biến chưa nói tới tốt xấu, bất quá nhìn lấy Bàn Tử trên mặt mang nụ cười cùng ngẫu nhiên phiết hướng ra phía ngoài ở giữa nữ nhi phương hướng lúc, ánh mắt bên trong cất giấu cung chiều, chắc hẳn hiện tại hắn là trôi qua rất hạnh phúc đi.

Bàn Tử làm lúc đầu chán nản lúc duy nhất quan tâm cùng trợ giúp người một nhà, đối Trần Viễn tới nói, tâm lý chỉ có trung thành chúc phúc cùng. . . Một tia hâm mộ.

Khe khẽ thở dài, Trần Viễn tâm thần một lần nữa trở lại chính sự bên trong đến, dặn dò mập mạp nói: "Cái này khoảng không Vân mặc dù nhưng đã đi qua nghiệm chứng, nhưng người lúc đầu mấy lần sử dụng lúc, tốt nhất vẫn là chọn lựa hội Ngự Kiếm Chi Thuật nhân thủ, lấy phòng ngừa vạn nhất."

Gặp Bàn Tử gật đầu biểu thị ghi lại về sau, Trần Viễn tiếp tục phân phó nói: "Tại bên cạnh thành vòng một khối rộng rãi địa phương, UU đọc sách vạn uu K An SHu. NE lấy tay trừ bị chính chúng ta đến luyện chế cái này khoảng không Vân."

"Nhưng mấu chốt nhất là, " Trần Viễn thần tình nghiêm túc cường điệu nói, " cái này khoảng không Vân một là không thể biểu hiện ra quá mạnh vận chuyển năng lực, cũng không thể thu phí giúp nhà khác cửa hàng vận chuyển hàng hóa, hai là về số lượng nhất định phải hạn chế tại mười chiếc bên trong."

"Đây là vì cái gì a?" Rõ ràng là rất có triển vọng sinh ý, Bàn Tử không hiểu Trần Viễn vì sao nhất định phải bó tay bó chân tự mình thiến.

"Không biết điều điểm, chúng ta có thực lực kia sao?" Trần Viễn phiết Bàn Tử liếc một chút, phản hồi nói, " hiện tại lấy bảo bối quá nhỏ, còn không có thả tại những bá chủ đó trong mắt, nhưng nếu có một ngày, nó đột nhiên biến thành một tảng mỡ dày, người có thể bảo chứng đánh rụng những tham lam đó Sài Lang đưa qua đến nanh vuốt sao?"

"Nhìn thêm đi, " Trần Viễn thấp giọng thì thầm, giống như là cho Bàn Tử giải thích, cũng giống là nói cho mình nghe, "Sang năm lúc này, liền nên là Chủ Tông khảo hạch. . ."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngai mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 136: Sư huynh, ta nhìn trúng người

Bàn Tử suy nghĩ một phương về sau, do dự mở miệng nói ra: "Trần ca người tại hai mươi bảy phần công cũng coi như lẫn vào phong sinh thủy khởi, có thể hay không tranh thủ một chút, để cho chúng ta lấy bảo bối nương đến Ứng Thiên tông cây đại thụ này bên trên?"

Sợ Trần Viễn làm sẽ tự mình ý tứ, Bàn Tử tiếp lấy nhìn đầu nói bổ sung: "Đương nhiên, chúng ta cũng không trắng treo hắn chiêu bài, có thể phân cho

Ứng Thiên tông một số Cổ Phần danh nghĩa."

Sau đó, Bàn Tử thoải mái cười một tiếng: "Ta nghĩ thông suốt, chỉ cần có thể buông tay buông chân phát triển, coi như cảm có cổ phần ít hơn như vậy một chút, cũng phải so hiện tại tới mạnh."

"Tựa như, lấy bảo bối hiện tại chính thể giá trị 10 vạn linh thạch, ta chiếm hai thành, cái này thì tương đương với hai vạn linh thạch, nếu là lấy bảo bối phát triển cấp tốc, biến thành trăm vạn, ngàn vạn quy mô, coi như phân qua một nửa cho Ứng Thiên tông, này thừa hưởng tiếp theo cũng đầy đủ có 10 vạn, trăm vạn."

Trần Viễn lắc đầu, có chút buồn cười nhìn lấy Bàn Tử: "Người ý nghĩ không tệ, có thể vẫn còn có chút mong muốn đơn phương, nói câu không dễ nghe, hiện tại người coi như trông mong đưa đi lên cửa, Ứng Thiên tông đều không thêm đề ý người."

"Bây giờ lấy bảo bối tuy nhiên quy mô coi như không tệ, nhưng so với Ứng Thiên tông như vậy thế lực to lớn, vẫn là quá mức nhỏ bé không đáng chú ý."

"Vậy chúng ta lưng tựa đại thụ tốt hóng mát ý nghĩ, chẳng phải là không có chút nào hi vọng?" Bàn Tử trong ngôn ngữ có vẻ hơi không cam lòng.

"Dĩ nhiên không phải, " Trần Viễn phủ định hoàn toàn, tiếp lấy cho Bàn Tử phân tích nói, " bắt quá đang tìm chỗ dựa trước đó, còn có hai chuyện cần chúng ta đi làm."

"Một là người bên này muốn tại điệu thấp bên trong yên lặng góp nhặt thực lực, đến lúc đó cũng tốt bán đi cái cang giá tốt."

"Hai là, ta cũng sẽ tranh thủ tại Chủ Tông bên trong lẫn vào càng tốt hơn một chút hơn, lấy thân phân địa vị đến thôi động chuyện này."

"Quan trọng hơn là, liền xem như một vật, người khác đưa tới cửa, cùng mình chủ động đi cầu, cái kia có thể là một dạng giá trị sao? Mà lại, nói không chừng, đến lúc đó là Ứng Thiên tông đi cầu chúng ta hợp tác đâu?"

Bàn Tử nghe vậy cười cười, hoàn toàn không để trong lòng.

Trần Viễn sau cùng cái này lời mặc dù nghe rất lợi hại thoải mái, nhưng Bàn Tử lại không cảm thấy có chút thực hiện khả năng.

Bất quá Bàn Tử vẫn là trung thành mong ước nói: "Trần ca, hi vọng người có thể sớm ngày tại Chủ Tông bên trong trở nên nổi bật."

Các loại thương nghị đã định, thế là Bàn Tử sôi động làm lên xây dựng luyện khí bộ môn công việc bếp núc.

Tục ngữ nói, có tiền có thể mua xui quỷ khiến, tại cái này Phong Vân thành, Bàn Tử Lý Xuân cũng coi là Nhất Phương Hào Cường.

Tại tung ra bỏ lớn linh thạch mở đường về sau, tới gần Tây Thành tường chỗ một khối đất trống bị cầm xuống, ngay tại ảnh ngọc phòng phía sau, khoảng cách lấy bảo điểm cũng không tính quá xa.

Về sau Bàn Tử vừa ngoan tâm, dứt khoát đem trung gian mảnh lớn địa bàn cũng đồng loạt mua lại, cùng lấy bảo điểm nhà kho liền cùng một chỗ, về sau dựng lên tường vây, nghiêm chỉnh thành một tòa Thành Trung Chi Thành.

Nếu như nói trận sự tình còn dễ giải quyết, như vậy nhân thủ sự tình thật đúng là để Trần Viễn thương tổn thấu đầu óc.

Đầu năm nay trên thị trường đám tán tu, thường thường phản nản thể đạo gian nan, tìm kiếm cơm nghề nghiệp không dễ dàng, khả phần xa bọn họ đồng dạng đầu đầu không chọn được thí sinh thích hợp.

Hiểu luyện khí lại có Trúc Cơ tu vi Tán Tu, vốn là thừa thớt, thật vất vả tìm tới mấy cái, hỏi một chút muốn muốn thù lao, đối phương há miệng mở ra số tự để Trần Viễn hận không thể lập tức quỳ liếm, dứt khoát cho hắn làm thuê qua.

Thật vất vả muôn vàn khó khăn ký mấy cái giá tiền phù hợp, tu vi tại luyện khí bát cửu trọng tu sĩ, lại chỉ có thể là để Trần Viễn minh bạch tu sĩ cùng giữa các tu sĩ, quả nhiên là không giống nhau.

Những này Tiểu Môn Tiểu Phái xuất thân hoặc là tự học thành tài đám tán tu, cùng Ứng Thiên tông hệ thống bồi dưỡng ra các thiên tài so sánh, mặc kệ là nhân giới kiến thức, còn là căn cơ cơ sở, đều kém xa tít tắp.

Liền lấy đơn giản nhất Không Hóa quyết tới nói đi, Trần Viễn ba vị sư đệ, tại hai mươi bảy phân công nhóm này trong hàng đệ tử, thiên phú tài tình đều coi là tương đối kém, nhưng bọn hắn lấy luyện khí thất bát trọng tu vi, cũng có thể tương đối nhẹ nhõm bình ổn kiên trì hai canh giờ.

Mà mấy cái này mới đưa tới Tán Tu đâu, bình quân tu vi có lẽ còn cao hơn như vậy một tia, có thể cái này Không Hóa quyết thi triển ra, không chỉ có hóa điểm không đủ ổn định, mà lại kiên trì thời gian cũng ngắn rất nhiều.

Roi vào đường cùng, Trần Viễn chỉ an bài xong hai người bọn họ tu sĩ thay phiên chiếu khán một cái luyện lô, có thể cứ như vậy, cái này luyện chế chất lượng liền hoàn toàn không cách nào cam đoan.

Mà lại trọng yếu nhất Đệ Tử miệng luyện lô, càng là chỉ có thể để Trần Viễn đến tự thân đi làm.

Ngoài ra, những tán tu này nhóm tại phương pháp luyện khí, kỹ xảo, kinh nghiệm càng là có nghiêm trọng khiếm khuyết, cho nên Trần Viễn đành phải lại

làm cha lại làm mẹ, một bên chiếu xem bọn hấn luyện chế, còn vừa muốn truyền thụ cho bọn hấn kỹ xảo.

Mà Ứng Thiên Tông Bản thân thể chương trình học cũng không thể rơi xuống, Trần Viễn ban ngày đi học, đi suốt đêm qua dưới núi lấy bảo điểm, lúc rạng sáng đầu, lại được ngự kiểm gấp trở về chuẩn bị một ngày mới học tập.

Dạng này làm liên tục không nghỉ suốt ngày đêm phía dưới, dù cho lấy Trần Viễn Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, cũng thật sự là không chịu đựng nổi, cả người tâm lực lao lực quá độ.

Tiếp tục như vậy không phải cái biện pháp, Trần Viễn trong lòng nghĩ đến.

Đặc biệt là nhìn thấy bận rộn hai ba tháng về sau, luyện chế ra đến khoảng không Vân vẫn không hợp cách về sau, Trần Viễn rốt cục lại động lên đào tâm tư người.

Ba vị có luyện chế kinh nghiệm các sư đệ tạm thời không vội, một là bọn họ hiện tại vẫn còn tiến bộ giai đoạn, vạn nhất có thể may mắn thông qua Chủ Tông khảo hạch đầu, Trần có xa hay không đoạn bọn họ tiến tới con đường, chờ Chủ Tông khảo hạch về sau lại đến đào bọn họ, là cái lựa chọn tốt.

Trần Viễn chánh thức mục tiêu là Phạm sư huynh.

Luận tính cách, hấn làm người trung thực bản phận tốt ở chung, chắc hấn dung nạp lấy bảo bối trong hệ thống không thành vấn đề.

Luận thiên tư, hấn thông qua khảo hạch, cho dù là người tông trưởng lão đối với hấn cũng thiên phú khen không dứt miệng, đặc biệt là luyện khí lý luận tri thức cái này một khối, vững chắc vô cùng.

Luận Kinh nghiệm, hấn toàn bộ hành trình tham dự khoảng không Vân thiết kế phát triển nghiên cứu cùng chế tác, là trừ Trần Viễn không có hai nhân tuyển.

Càng khó hơn là, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE hấn cũng đã làm hai năm Giáo Tập, bồi dưỡng đệ tử bên trên cũng dù sao cũng hơi tâm đắc, đưa tới những cái kia cong queo méo mó nhóm, chính dễ dàng ném cho hấn qua điều giáo.

Cho nên tổng hợp cái này mấy điểm tới nói, Phạm sư huynh thấy thế nào đều là không thể thích hợp hơn nhân tuyển.

Chỉ là duy nhất vấn đề là, muốn làm thế nào mới có thể đem Phạm sư huynh đào được tay đâu?

Lấy Phạm sư huynh cái này an phận thủ thường tính tình, muốn thuyết phục hấn vứt xuống Ứng Thiên Tông Giáo tập cái này bát sất, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy sự tình.

Mấy cái ngày thời gian trôi qua, Trần Viễn vẫn là không có nghĩ đến biện pháp gì tốt, có thể Bàn Tử bên kia lại là thúc giục đến càng vội vàng, rốt cục tại một ngày này sau khi tan học, Trần Viễn quyết định chắc chắn, trực tiếp ngăn lại Phạm sư huynh.

"Trần Viễn, có chuyện gì không?" Phạm sư huynh vẻ mặt ôn hoà hỏi.

"Xin thứ cho sư đệ mạo muội, " Trần Viễn lên đầu tiên nói lời xin lỗi, sau đó mở miệng hỏi, "Không biết sư huynh bây giờ nguyệt lệ là bao nhiêu linh thạch?"

"Ách, người hỏi cái này làm gì, " lại nói như thế, nhưng Phạm sư huynh vẫn là sáng khoái nói cho Trần Viễn đáp án, "Năm nay chương môn thương cảm, nguyệt lệ tăng 50, bây giờ có thể cảm tới ba trăm năm mươi linh thạch."

Trần Viễn cũng không do dự nữa, đã nghĩ không ra hấn biện pháp, như vậy thì đơn giản trực tiếp thô bạo lên đi.

Ổn định tâm thần, Trần Viễn hỏi: "Sư huynh, nơi này có phần thu nhập một tháng ba ngàn năm trăm linh thạch công tác, không biết ngài có hứng thú hay không?"

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Đêm dài đằng đẵng, vô ý giấc ngủ

Trần xa không nghĩ tới, chính mình cũng có hóa thân thành bạo phát hộ, dùng tiền đập người một ngày như vậy.

Càng có thể buồn là, loại hành vi này tựa hồ còn không có đưa đến hiệu quả gì.

Nhìn ra được mỗi tháng ba ngàn năm trăm linh thạch trả thù lao, cho Phạm sư huynh mang đến rất lớn trùng kích, đang nghe cái số này về sau, hấn trọn vẹn ngốc trệ có gần nửa nén hương thời gian.

Mà cho dù là đã tỉnh hồn lại về sau, Phạm sư huynh cũng rõ ràng lâm vào do dự giãy dụa bên trong.

Ánh mắt dao động bất định, quyền đầu nắm chặt buồng lông, miệng bên trong nghiêng răng nghiêng lợi, trên mặt lúc xanh lúc đỏ, không không biểu hiện ra Phạm sư huynh nội tâm xoắn xýt.

Thế nhưng là lại qua nửa nén hương về sau, Phạm sư huynh tựa hồ nghĩ thông suốt cái gì, toàn thân trầm tĩnh lại, dài thở một hơi dài nhẹ nhõm, trên mặt hiện ra tiếu nuối thần sắc.

Nhìn lấy Phạm sư huynh sắc mặt, Trần Viễn trong lòng âm thầm thở dài một tiếng, biết mình chỉ sợ là không chiếm được muốn muốn câu trả lời.

Nhưng ngay tại Phạm sư huynh đang muốn mở miệng lúc, Trần Viễn vẫn là vội vàng ngăn cản hấn.

Trần Viễn biết, Phạm sư huynh tuy nhiên bề ngoài mềm yếu, nội tâm lại là một cái mười phần bướng bỉnh tính tình, một khi làm ra quyết định, còn muốn để hấn làm ra cải biến nhưng chính là muôn vàn khó khăn.

Cho nên, Trần Viễn chỉ có trước nghĩ biện pháp trì hoãn nói: "Ta biết loại này lựa chọn không phải làm việc nhỏ, sư huynh không cần vội vã trả lời chắc chắn ta, đều có thể lo lắng nhiều mấy ngày, nghĩ rõ ràng sau mới quyết định."

Phạm sư huynh khẽ giật mình, muốn một lát sau, trầm mặc gât gât đầu, nhẹ nói nói: "Cũng tốt. . ."

Đêm đó, Trần Viễn vẫn như cũ là tiến về lấy bảo bối luyện khí bộ hỗ trợ.

"Bành" một tiếng vang vọng, một tên quân sự vội vã chạy tới, "Trần Tiên Sư, số ba lô bên kia lại nổ, người tranh thủ thời gian qua xem một chút đi."

Trần Viễn dừng lại cùng Bàn Tử nói chuyện, bắt đầu dĩ cười khổ một tiếng, theo này quân sự qua.

Thật vất vả đem bên này chuyện phiền toái xử lý xong, bên kia lại truyền tới, thua tài liệu quân bị ngăn chặn hồng bút tin tức.

Một khắc càng không ngừng bốn phía cứu hòa, tại cái này rồi bởi một đêm trôi qua rốt cục về sau, Trần Viễn giặt nhẹ vạt áo, không có hình tượng chút nào quỳ gối ở trước cửa trên bậc thang.

Sau đó, bên kia Bàn Tử cũng thống kê xong cả ngày trong tài liệu hao tổn, thở hỏn hên, sát bên Trần Viễn, đặt mộng ngồi xuống.

"Thời gian này lúc nào là kích cỡ a." Không giống với Trần Viễn còn có thâm hậu tu vi đánh, Bàn Tử bởi tiếp từng ngày chịu ở chỗ này, thực sự có chút nhịn không được, cho nên khó tránh khỏi có chút phản nản.

Trần Viễn trên mặt cũng khó coi, đêm qua lại là không có chút nào làm một đêm, liên liên ném thử cũng không thể hoàn chỉnh tiến hành một lần, mà loại tình huống này tại quá khứ mấy tháng ở giữa đã lặp đi lặp lại xuất hiện rất nhiều lần.

"Trước đó Trần ca đề cập tới vị kia Giáo Tập đâu? Lúc nào có thể tới?" Bàn Tử hơi tỉnh lại dưới tình thần, mở miệng hỏi.

Trần Viễn lắc đầu, thờ dãi: "Hiện tại xem ra, không nghĩ dễ dàng như vậy."

"Làm sao Trần ca? Không phải đã nói nguyện ý dùng nhiều tiền mời hấn sao?" Bàn Tử có chút không hiểu.

"Ta đưa ra mời, mà lại dùng là gấp mười lần giá cả, thế nhưng là. . ." Trần Viễn trong giọng nói có rất nhiều bất đắc dĩ.

Bàn Tử đối Phạm sư huynh toàn không một chút hiểu biết, lúc này nghe Trần Viễn lời nói, còn tưởng rằng vị kia Giáo Tập là lòng tham không đủ, ngay tại chỗ lên giá.

Bởi vậy có chút tức giận nói ra: "Không nghĩ tới còn có dạng này người, hừ, chờ chúng ta lấy bảo bối làm lớn, luôn có cầu mong gì khác đến trên đầu chúng ta thời điểm."

"Phạm sư huynh không phải người nói cái loại người này, " Trần Viễn đang chờ vì Phạm sư huynh giải thích vài câu, lại đột nhiên ở giữa dừng lại, ở trong lòng suy tư một lát sau, Trần Viễn lộ ra vẻ tươi cười chậm rãi mở miệng nói, "bất quá, có câu nói, người nói không sai."

"Cùng chúng ta đi cầu hán, chẳng để hán đi cầu chúng ta."

Nhìn lấy Trần Viễn trên mặt này quen thuộc biểu lộ, Bàn Tử liền biết Trần hoàn toàn không phải muốn hỏi người chính là có người muốn bị Trần Viễn hỏi, liền vội vàng hỏi: "Thế nào, Trần ca ngươi có biện pháp?"

Trần Viễn gật đầu, tính trước kỹ càng nói ra: "Luyện khí trận bên này trước ngừng một đoạn thời gian đi, vừa vặn cũng cho những luyện khí sư kia nhóm thả cái giả, dù sao dạng này phí công ném thử cũng chỉ là vô vị lãng phí tài liệu a."

"Về phần phạm Giáo Tập, về sau đến người bên này lúc báo danh đợi, người có thể phải chịu trách nhiệm thu xếp tốt, nhớ lấy muốn lấy Lễ đối đãi, hán cũng không phải người muốn loại kia lòng tham không đáy người."

Bàn Tử không có ý tứ le lưỡi, gật đầu xác nhận.

Tại lại là một ngày chương trình học sau khi kết thúc, lần này muốn cản người đối lại Phạm sư huynh.

Chỉ là Trần Viễn lại không mở cho hán miệng thời cơ, đoạt trước nói, "Phạm sư huynh là muốn nói một chút mời sự tình à, khục, cái kia không nóng nảy, người lo lắng nhiều mấy ngày lại nói. Sư đệ ta cái này còn có chút chuyện bận rộn, liền đi trước a."

Phạm sư huynh một bụng muốn nói chuyện đều bị ngăn ở trong cổ họng, nhìn lấy Trần Viễn rời đi bóng lưng, Phạm sư huynh ngẫm lại, về sau từ cười nhạo nói: "Hoặc khen người ta chỉ là thuận miệng nhắc lên đâu, ta nếu là luôn xách cái này, còn lộ ra ta cỡ nào dễ bụng đây."

Thế là, Phạm sư huynh hạ quyết tâm, sau này coi như không có chuyện này, nếu là Trần Viễn lại đề lên cái này gốc rễ, mình tới thời điểm cự tuyệt nữa là được.

Mà lúc này Trần Viễn đâu, hán hành tung lại có chút để cho người ta không nghĩ ra.

Đầu tiên là qua Linh Thú Viên, tìm tới trước kia đồng môn Dương sư muội, tại nàng hỗ trợ giới thiệu, nhận biết một vị Linh Thú khoa tuổi trẻ nữ giáo tập.

Tại nói chuyện một nén nhang về sau, Trần Viễn lễ phép hướng vị kia Giáo Tập đưa ra cáo biệt.

Sau khi ra cửa, phát hiện Dương sư muội còn chờ ở nơi đó, Trần Viễn không có không keo kiệt lộ ra một cái rục rờ nụ cười, nhìn tâm tình rất tốt.

Dương sư muội cùng trong phòng vị kia Giáo Tập một năm ở chung xuống tới, quan hệ rất là không tệ, trên mặt cảm tình càng là thân như tỷ muội, lúc này, nàng đi vào nhà qua, hiểu kỳ hỏi: "Đêm sư tỷ, Trần Viễn tìm người làm gì đâu?"

Muốn nói Trần Viễn cho tới nay, UU đọc sách vạn ưu K An Shu. NE cùng Linh Thú khoa bên này đều không có cái gì liên quan, lúc này đột nhiên tìm tới cửa, khó tránh khỏi để cho người ta nghi hoặc.

Có thể kỳ quái là, cái này đêm Giáo Tập tựa hồ so Dương sư muội còn muốn nghi hoặc, nàng không hiểu ra sao nói ra: "Cái này, ta cũng không biết, hán cũng là vào hỏi tiếng khỏe, sau đó hỏi chút ta bình thường có cái gì yêu thích, ưa thích ăn chút gì loại hình vấn đề liền đi."

Dương sư muội sững sờ sững sờ, sau đó biểu lộ khoa trương nói ra: "Hán không phải là coi trọng sư tỷ, muốn truy cầu người đi?"

"Ngươi cái nha đầu chết tiết kia, mù nói cái gì đây." Đêm Giáo Tập khuôn mặt ửng đỏ, cùng này Dương sư muội đùa giỡn tại một chỗ.

Rời đi Trần Viễn tự nhiên không biết cái này tiết, tại hán vội vàng chạy tới giấu Tinh các mua sắm dạng đồ, vật về sau, trở lại gian phòng của mình lúc, sắc trời đã hoàn toàn đêm đen tới.

Đêm, dần dần sâu.

Ném ở dựa bàn chuẩn bị ngày thứ hai chương trình học Phạm sư huynh, đột nhiên cảm giác được bên hông treo truyền âm ngọc bội một trận vang động.

"A, lúc này còn có chuyện gì muốn thông tri sao?" Phạm sư huynh nghi hoặc cầm lấy ngọc bội, phóng tới bên tai.

Nhất thời, hán nghe được một cái thanh âm ôn nhu từ đó truyền đến: "Trên núi thời kỳ, một người ở lâu, khó tránh khỏi hội có vẻ hơi cô tịch."

"Tùy ý tuyển cái ba động, nếu là có thể bị hữu duyên nhân nghe thấy, không biết người có nguyện ý hay không theo giúp ta cùng một chỗ vượt qua cái này đêm dài đằng đẵng, vô ý giấc ngủ ban đêm đâu?"

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Thân Vô Thái Phụng Song Phi Dục

Lại là một ngày mỹ hảo lúc sáng sớm.

Luyện khí khóa trước đó.

"A, Phạm sư huynh, người hôm nay khí sắc nhìn không tệ a." Vừa gặp mặt, Trần Viễn sẽ đưa lên mông ngựa.

Phạm sư huynh ha ha cười khúc khích, đối Trần Viễn lấy lòng rất là hường thụ, hoàn toàn không cảm thấy cái này lấy lòng lời nói, phối hợp trên mặt mình treo mắt quang thâm, lộ ra là có chút cỡ nào không phối hợp.

Mà tại chương trình học bắt đầu về sau, Trần Viễn lập tức liền phát giác được dị thường, dĩ vãng giảng bài lúc không nói thao thao bất tuyệt chỉ ít cũng là trật tự rõ ràng Phạm sư huynh, hôm nay lại có vẻ hơi gập ghềnh.

Không ngừng Trần Viễn, liền liền hần ba tên sư đệ cũng phát hiện điểm này.

"Phạm Giáo Tập hôm nay tựa hồ có chút kỳ quái a."

"Ừm, quả thật có chút không quan tâm bộ dáng."

"Ai, ta thế nào cảm giác phạm Giáo Tập nụ cười trên mặt nhìn thật là bi ối a." Một tên sau cùng sư đệ nói bỏ sung.

Mà chương trình học lên tới một nửa lúc, liền hoàn toàn tiến hành không đi xuống.

Phạm Tinh Hoa có chút xấu hổ gãi gãi đầu, nói ra: "Ách, tiếp xuống thời gian mọi người tự học đi, luyện tập dưới đôi lứa Lưu Ly loại tài liệu này xử lý."

Có thể lúc này, một tên không có có nhãn lực kinh sư đệ lại đưa ra nghi vấn: "Giáo Tập, Hòa Lưu Ly xử lý, chúng ta hôm qua không phải luyện tập qua sao?"

Trần Viễn che mặt, yên lặng vì vị sư đệ này đưa lên tưởng niệm.

Quả nhiên, phạm Giáo Tập tức giận nói ra: "Vậy liền luyện tập lại một lần."

Sau đó, ánh mắt của hần chuyển hướng tên kia tìm đường chết đệ tử, thần sắc bất thiện nói ra: "Người, đến trên đài đến, ta nhìn chăm chăm người làm."

Sau đó thời gian bên trong, tên đệ tử kia gặp cực kỳ tàn ác đã kích, từ thủ pháp đến kỹ xảo lại đến Không Hòa, bị Phạm sư huynh răn dạy đến không còn gì khác, liền liền đốt ngón tay bên trên mọc ra mấy cây lông to, cũng trở thành bị phê phán lý do.

Chỉ là kỳ quái là, tan học về sau, Phạm sư huynh lại tùy tiện buông tha hần, vội vã thu dọn đồ đạc đi.

Tên kia sống không bằng chết chịu nửa tiết khóa sư đệ, lúc này giống như chạy thoát, thờ phào một hơi, may mắn nói ra: "Hừ chết ta, ta còn tưởng rằng chắc là phải bị Giáo Tập lưu đường đây."

Hần mấy tên sư đệ hạng tới an ủi này xui xẻo gia hỏa, bên trong một người nghi hoặc nói ra: "Cũng không biết Giáo Tập hôm nay là làm sao, khi thì giống như là đánh máu gà, lại khi thì giống như là ăn hoa được."

Trần Viễn đang chờ lúc nói chuyện, lại đột nhiên bị trong túi vật gì đó truyền đến rất nhỏ chấn động cắt đứt.

Tạm thời bỏ mặc, Trần Viễn cười ha hả, mang trên mặt thần bí mỉm cười nói: "Ai biết được, có thể là mùa xuân muốn tới đi."

"Mùa xuân?" Người sư đệ kia vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nhìn xem ngoài cửa sổ, do dự nói, "thế nhưng là, lúc này mới mới vừa vào đông a. . ."

Phạm sư huynh giờ phút này tâm tình là tức ngọt ngào lại sinh khí, ngọt ngào không cần nhiều lời, cái này tức giận lại khí là mình, thậm chí mình thật là một cái ngu ngốc, trò chuyện một đêm, lại ngay cả con gái người ta tên đều quên hỏi.

Cũng chính bởi vì loại này phiền muộn, cho nên hôm nay trên lớp, Phạm sư huynh mới đối tên kia dụng vào trên họng súng đệ tử như vậy không khách khí.

Lúc này, vừa sau giờ học, Phạm Tinh Hoa liền vội vã hướng chỗ mình ở tiến đến.

Trở lại trong phòng, đóng cửa kỹ càng, Phạm Tinh Hoa không kịp chờ đợi móc ra truyền âm ngọc bội.

Nhìn lấy ngọc bội kia, Phạm Tinh Hoa không khỏi lại lộ ra si ngốc ngây ngốc nụ cười.

Àn, truyền âm ngọc bội là môn phái cấp cho cho mỗi vị Giáo Tập phúc lợi, dễ dàng cho Giáo Tập cùng môn phái cao tăng ở giữa lẫn nhau liên hệ.

Nó truyền âm phạm vi cũng không tính lớn, chỉ là vừa bao trùm hai mươi bảy phân công chỗ Minh Viễn phong.

Phạm sư huynh ở trong lòng suy nghĩ mờ: Đã nàng có thể liên hệ đến ta, vậy khẳng định cũng là tại cái này Minh Viễn trên đỉnh, nghe nàng thanh âm tựa hồ rất trẻ trung bộ dáng, này nàng cũng là Giáo Tập sao? Có lẽ vẫn là đệ tử?

Ai, tốt nhất hẳn là đệ tử, Phạm Tinh Hoa thầm nghĩ: Tuy nhiên trong môn phái cũng không có văn bản rõ ràng cảm đoán, nhưng tóm lại là có chút ảnh hưởng không tốt.

"Ừm, khẳng định không phải đệ tử, ngọc bội kia có thể không rõ, đệ tử lời nói hẳn là mua không nổi đi, " Phạm Tinh Hoa ở trong lòng thuyết phục chính mình, "Vâng, nàng nhất định là một vị Giáo Tập, cũng không biết nàng là dạy này một khoa đâu?"

"Lần sau liên hệ lúc, nhất định phải hỏi rõ ràng nàng tính danh thân phận, đúng, còn có hứng thú yêu tốt cái gì. Ai, ta vẫn là cầm cây bút nhớ kỹ đi, miễn cho lần sau lúc nói chuyện cấp quên."

Bận rộn giãy vò nửa ngày Phạm Tinh Hoa, rốt cục cầm lấy truyền âm ngọc bội, ngồi nghiêm chỉnh bắt đầu kết nối cái kia trí nhớ khác sâu sòng gió nổi lên.

Chỉ là qua hơn nửa ngày, Phạm sư huynh cầm ngọc bội kia thả ở bên tai nghe lại nghe, lại từ đầu đến cuối không có nửa điểm thanh âm truyền đến.

Sau đó trong vòng nửa canh giờ, Phạm sư huynh nội tâm vô cùng dầy vò, một hồi hoài nghi ngọc bội có phải hay không hỏng, một hồi lại bắt đầu lo lắng có phải hay không đêm qua nói sai lời gì, nhầm trúng vị cô nương kia không vui.

Không có cách, một cái độc thân gần ba mươi năm, liền cô nương gia tay nhỏ đều không chạm qua, thậm chí cả cuộc đời bên trong trừ mẹ hẳn thân, cùng hẳn nữ tính nói chuyện đều không cao hơn mười câu lão nam nhân, tại gặp được duyên phận đột nhiên phù xuống thời giờ, cũng là như thế ngây ngô.

Nhưng vào lúc này, trên ngọc bội truyền đến khẽ chấn động, lại đột nhiên để Phạm Tinh Hoa phản chấn.

Vội vàng đem ngọc bội phóng tới bên tai, Phạm sư huynh lại nghe được cái kia quen thuộc ôn nhu mỹ lệ thanh âm.

"A, không có ý tứ, " cô nương kia tựa hồ được vượt qua được gấp, còn có một chút thở hổn hển, "Mới vừa rồi còn đang đi học, cho nên không có thể trở về người truyền âm."

"Không sao không sao, " Phạm sư huynh vội vàng khoát tay, tựa hồ ngọc bội đầu kia cô nương có thể nhìn thấy giống như, "Thực ta cũng mới vừa tan học, không có chờ bao lâu."

"Đúng, nghe người nói mới vừa rồi còn đang đi học, vậy người cũng hẳn là một vị Giáo Tập đi." Phạm sư huynh thừa cơ hỏi ra bản thân quan tâm nhất vấn đề.

"Ừm, đúng nha." Cô nương kia trả lời rất là sáng khoái.

Phạm sư huynh trong lòng một khối đá rơi xuống đất, hơn hờ ra mặt, lại truy vấn: "Vậy là người này một Khoa Giáo tập đâu?"

"Người đoán." Cô nương kia nghịch ngợm trả lời.

Ách, Phạm sư huynh trong lúc nhất thời khó khăn, lại không nửa điểm nhắc nhở, cái này khiến ta làm sao đoán.

Nghĩ đến trong môn phái, tựa hồ là Linh Thú khoa nữ giáo tập nhiều nhất, thế là Phạm sư huynh thử thăm dò trả lời: "Ta đoán, người là Linh Thú khoa a?"

"A...", " ngọc bội đối diện cô nương tựa hồ rất là kinh ngạc, "Người thật lợi hại a, lập tức liền đoán đúng."

"Ha ha" ngọc bội đầu này Phạm sư huynh mặt mũi tràn đầy cười ngây ngô, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE bị cô nương kia một câu khích lệ vui vẻ trong lòng.

Sau đó, hẳn kịp phản ứng, thậm chí mình một tiếng đàn độn, cô nương này thanh âm ôn nhu như vậy thiện lương, đương nhiên là đòi hỏi nhất ái tâm Linh Thú Khoa Giáo tập a.

Sau đó trong lúc nói chuyện với nhau, Phạm sư huynh đối vị cô nương này càng có hảo cảm.

Tuy nhiên trước đó vốn không quen biết, nhưng giữa hai người nhưng lại có khó được ăn ý, loại này tâm hữu linh tê cảm giác để Phạm sư huynh trong say mê không thể tự kiềm chế.

Đến sau cùng, Phạm sư huynh rốt cục nhớ lại vấn đề kia: "Đúng, còn không có hỏi qua cô nương người phương danh đây."

"Hi hi, người liền để người ta Tiểu Dạ đi."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Ngủ ngon, Phạm Phạm, ọe. . .

Trần Viễn cùng hần ba vị sư đệ nhất trí nhận định, Phạm sư huynh khẳng định là bệnh, mà lại bệnh đến còn không nhẹ.

Gần nhất khi đi học, Phạm sư huynh thường xuyên là kẻ kẻ liền đi Thần, trên mặt còn lộ ra dần độn nụ cười.

Một ngày này, Trần Viễn rốt cục nhìn không được, tại hạ khóa về sau tìm tới Phạm sư huynh.

"Sư huynh, người gần nhất. . . Làm sao?"

Phạm sư huynh nhìn lấy Trần Viễn ánh mắt có chút trốn tránh, tựa hồ rất là không có ý tứ, giọng nói mang vẻ một tia áy náy nói ra: "Ách, gần nhất giảng bài là giảng được có chút không tốt, là sư huynh không đúng, bắt quá ta cam đoan, sau này nhất định sẽ cải tiến."

"Ta không phải nói cái này, " Trần Viễn một thanh phản bác nói, " ta ý là, sư huynh người gần nhất có phải hay không đụng tới phiền toái gì?"

Nhìn thấy Trần Viễn này lo lắng lo lắng ánh mắt, Phạm sư huynh rất là cảm động, nhưng nhớ tới chính mình gần nhất đoạn trải qua này, hần lại có chút nói không nên lời.

Nhìn lấy Phạm sư huynh này muốn nói lại thôi bộ dáng, Trần Viễn càng là lo lắng, tình cảm dạt dào nói ra: "Phạm sư huynh, ta tại núi này bên trên vô thân vô cớ, mà người, chính là ta người thân nhất người."

"Người ta mặc dù là quan hệ thầy trò, nhưng trong lòng ta, vẫn luôn đem người trở thành làm thân đại ca đối đãi, nếu là người gặp được khó khăn gì, mời cần phải muốn nói cho ta biết được không? Chỉ cần là ta có thể giúp đỡ bạn bực, xông pha khói lửa sẽ không tiếc."

Nghe cái này ấm lòng lời nói, nhìn lấy Trần Viễn này thái độ kiên định, Phạm sư huynh bị hoàn toàn cảm động.

Hần liền tục bày biện hai tay, đầu dao động như đánh trống châu giống như, phủ nhận nói: "Không phải không phải, người hiểu lầm, ta cũng không có cái gì phiền phức cũng không có gặp được khó khăn gì, chỉ là. . ."

Phạm sư huynh do dự một chút về sau, rốt cục ngượng ngừng mở miệng nói ra: "Ta gặp cái trước ưa thích cô nương!"

"Ưa thích. . . Cô nương?" Trần Viễn tựa hồ rất là kinh ngạc, không nghĩ tới sẽ nhận được dạng này một đáp án.

"Ừm, đúng vậy a. Ta cùng cô nương kia tuy nhiên trước kia chưa bao giờ gặp mặt, nhưng lại trò chuyện mười phần hợp ý nhau."

"Loại cảm giác này người là không hiểu, " Phạm sư huynh một bộ người từng trải tư thái dạy dỗ Trần Viễn, "Ta mỗi một cái ý nghĩ nàng đều có thể hiểu được, ta mỗi một cái ý niệm trong đầu nàng đều có thể lĩnh hội, vốn không quen biết lại giống như là Thần Giao đã lâu."

"Cái này chỉ sợ sẽ là trong truyền thuyết duyên phận thiên quyết định đi." Phạm sư huynh tràn đầy cảm khái.

Như là đã mở ra máy hát, Phạm sư huynh cũng không có cái gì tốt tàng tư.

Sau đó hai canh giờ bên trong, Phạm sư huynh ánh mắt mê ly, mặt hiện lên ngọt ngào, trong giọng nói ngậm lấy tao khí, nhớ lại hân cùng vị cô nương kia nhận biết sau khi được lịch mỗi từng giờ từng phút.

Ngay tại Trần Viễn nhằm chán đánh lấy a cắt lúc, Phạm sư huynh đột nhiên nói câu nào lại làm cho hân giật mình tỉnh lại.

"Ta hôm qua cùng với nàng gặp mặt." Phạm sư huynh mừng khắp khởi nói ra.

"Ách, các người làm sao gặp mặt? Nói qua với nàng lời nói? Người biết nàng là ai?" Trần Viễn trong lúc cấp thiết liên tục truy vấn.

Nhìn lấy Phạm sư huynh kinh ngạc ánh mắt, Trần Viễn cười ha hả nói bổ sung: "Ta chỉ là hiếu kỳ hỏi một chút a."

Phạm sư huynh lúc này mới thoải mái, giải thích nói: "Chúng ta là tại hôm qua môn phái toàn thể Giáo Tập khai hội lúc gặp phải."

"Vị cô nương kia tự xưng Tiểu Dạ, lại là Linh Thú khoa, ta nghe qua, Linh Thú khoa cũng chỉ có một vị họ Dạ Giáo Tập, mà lại hôm qua sẽ lên nàng còn phát biểu, cùng này truyền âm trong ngọc bội thanh âm giống như đúc."

"Về phần nói chuyện cái kia ngược lại là không, bất quá nàng phát hiện ta nhìn nàng lúc, còn hướng ta cười cười." Phạm sư huynh một mặt hạnh phúc nhớ lại nói.

Hô, Trần Viễn lúc này mới ở trong lòng âm thầm thư một hơi.

"Xem ra này tiểu Dạ cô nương còn không có gặp mặt ý tứ, sư huynh người cũng rất không cần phải nóng vội, vẫn là lẫn nhau nhiều hiểu biết một số tương đối tốt." Trần Viễn khuyên.

"Ta đây tự nhiên biết rõ nói, " Phạm sư huynh dương dương đắc ý hướng phía Trần Viễn nháy mắt, "Sư huynh ta đến đạo này thế nhưng là vô sự tự thông, thiên phú tuyệt luân đây."

"Ha ha." Đối với Phạm sư huynh cái này không khỏi tự tin, Trần Viễn chỉ có cứng ngắc khuôn mặt, khô cần đưa lên hư ngụy nụ cười.

Là đêm.

Lời thề son sắt tạm không thấy mặt Phạm sư huynh, lại đột nhiên tại hai người trò chuyện hỏa nhiệt thời điểm, nhin không được đưa ra gặp mặt thỉnh cầu.

"A, " ngọc bội đầu kia tiểu Dạ cô nương tựa hồ có chút kinh ngạc, "Không phải đã nói không thấy mặt sao?"

"A, trước kia chúng ta nói qua việc này sao?" Phạm sư huynh nghi hoặc hỏi.

"Ách, ta ý là, không cần vội vã gặp mặt, chúng ta vẫn là lẫn nhau ở giữa nhiều hiểu biết một số tương đối tốt."

"A tốt a, ta một tên đệ tử cũng nói như thế, xem ra thật đúng là có chút đạo lý." Phạm sư huynh có chút trả lời, nhưng trong lòng nổi lên một tia cảm giác kỳ quái.

"A..., người sao có thể đem chúng ta sự tình nói cấp nghe đâu?" Tiểu Dạ cô nương trong giọng nói có chút trách cứ.

Nghe được tiểu Dạ cô nương tựa hồ tức giận, Phạm sư huynh vội vàng giải thích nói: "Không phải, đệ tử kia cũng không thể coi là ngoại nhân, ta đều là coi hân là đệ đệ nhin. Đúng, tên hân người hân là cũng đã được nghe nói, gọi là Trần Viễn."

"Nguyên lai là chúng ta phân công Thủ Tịch Đệ Tử a, này ta biết người là ai, người là hân Giáo Tập Phạm Tĩnh Hoa, đúng hay không?"

Phạm sư huynh đang muốn xác nhận, lại nghe được ngọc bội đối diện tiểu Dạ cô nương nói ra: "Lúc trước Trần Viễn lựa chọn một tên tân tấn Giáo Tập, thế nhưng là gây nên oanh động không nhỏ đâu, tất cả mọi người nói, cái này Giáo Tập khẳng định rất lợi hại không được, cho nên mới có thể làm cho Thủ Tịch Đệ Tử cam tâm tình nguyện đầu quân đến bọn họ dưới."

"Đâu có đâu có." Phạm sư huynh vội vàng khiêm tốn nói, chỉ là một gương mặt mo bên trên lại cười nở hoa, đến Dạ cô nương tán thưởng, trong lòng trước đó một điểm nghi hoặc, sớm đã bị ném đến lên chín tầng mây qua.

"Ai nha, thời gian đã muộn như vậy, ta muốn đi nghỉ ngơi, ngày mai còn có lớp đây." Đối diện truyền đến Tiểu Dạ thanh âm.

"Đúng đúng đúng, không trò chuyện, người nhanh nghỉ ngơi."

"Như vậy, ngủ ngon đi, Phạm Phạm."

"Ngủ ngon, hàng đêm." Vẫn nắm thật chặt không có tiếng hơi thở ngọc bội, Phạm sư huynh tự lẩm bẩm, cả người phảng phất là si.

"Ngủ ngon đi, Phạm Phạm, ợc. . ." Cầu Thặng đại nhân kỳ dị bất chước nói, lại nhin không được đem chính mình cho buồn nôn hồng, "Trần Viễn, người tốt biến thái a."

Thả ra trong tay ngọc bội, Trần Viễn kinh ngạc hỏi: "Có sao?"

"Học cái nữ nhân nói chuyện, theo cái đại nam nhân anh em em em anh em em em, còn không gọi biến thái?"

"A..., Cậu Cậu nguoi ăn dấm a?"

"Ta ăn nguoi cái đại đầu quý!" Cậu Thặng đại nhân tức hồng hồng, đơn giản hận không thể một đầu đã hôn mê.

"Ha-Ha, " Trần Viễn cười lớn một tiếng, sau đó mới nghiêm mặt giải thích nói, " ta làm như vậy dĩ nhiên không phải biến thái, mà là tại luyện tâm!"

"Luyện tâm?"

"Chính là, Đại Đạo vạn thiên, Thiên Đạo phức tạp, lấy lực lượng một người muốn tìm hiểu toàn cảnh, khách khí ư?"

"Không nói Thiên Đạo, liền liền nhân đạo, lại có bao nhiêu người có thể toàn bộ thể nghiệm một lần."

"Liền nói Tô hoàng tử đi, hẳn liền khẳng định không có hưởng qua thể đạo gian khổ, nhân gian khó khăn."

"Mà vương tự tại đâu, cũng không có khả năng có cuộc sống xa hoa, nhưng lại huynh đệ bất hòa kinh lịch."

"Mà ta bây giờ sở sở vì đâu, cũng bất quá là vì thể nghiệm một loại khác thân phận, nhiều một phần nhân sinh cảm ngộ a." Trần Viễn trong giọng nói tràn đầy thốn thức. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

Cậu Thặng đại nhân có chút im lặng nhìn lấy Trần Viễn, sau một hồi lâu mở miệng nói ra: "Trần Viễn, nguoi biết ta bội phục nhất nguoi là điểm nào nhất sao?"

"Là cái gì?" Trần Viễn hiếu kỳ hỏi nói, " là ta anh tuấn tiêu sái vẫn là ta thông minh lanh lợi?"

Cậu Thặng đại nhân không để ý đến Trần Viễn tự biên tự diễn, mà chính là phối hợp nói ra: "Ta bội phục nhất nguoi, cũng là làm lấy hãm hại lừa gạt bỉ ổi vô sỉ sự tình, lại có thể đường hoàng chính khí lẫm nhẫm đem nó nói ra."

"Chỉ là ta kỳ quái là, nguoi mục đích, không phải là muốn đem Phạm sư huynh đào được lấy bảo bối qua à, có thể nguoi ở chỗ này cùng hần câu kết làm bày lại là vì cái gì?"

Trần Viễn một mặt cần ăn đòn biểu lộ, treo người khẩu vị nói ra: "Gấp cái gì, nguoi xem xuống qua liền biết."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Nguoi tính là gì nam nhân?

"A, Trần ca, nguoi lần này tốc độ có chút chậm a, vị kia phạm Giáo Tập còn không có mời đi theo sao?" Bàn Tử cười hỏi.

"Gấp cái gì, " trong sân, chính đùa lấy con gái nuôi Trần Viễn cũng không quay đầu lại ứng câu, "Nhiều nhất còn có mấy cái ngày thời gian, nguoi liền có thể triệu tập những tán tu kia chuẩn bị khởi công."

Từ khi lần kia Phạm sư huynh cùng Trần Viễn nói qua tiểu Dạ cô nương sau đó, hẳn liền thường xuyên coi Trần Viễn là thành thổ lộ hết người yêu, phảng phất không làm như thế lời nói, trong lòng của hần ngọt ngào liền muốn nhin không được tràn ra tới giống như.

Một ngày này khóa về sau, liền bậc thang ngồi xuống, mặt hướng lấy trời chiều, Phạm sư huynh trong mắt tràn đầy ước mơ: "Ta cùng tiểu đêm đã nói

xong, về sau chúng ta có hài tử, tựu làm phạm nhân, hi vọng hần có thể nhân nhĩ an vui, hạnh phúc cả đời."

Nhìn lấy nói xong lời này lại lâm vào mỹ hảo mặc sức tưởng tượng bên trong Phạm sư huynh, Trần Viễn trong lòng không khỏi có chút đồng tình: Sư huynh, thực tình hi vọng ngươi có thể kiên cường chút, gắng gượng qua đêm nay đã kích.

"Phạm Phạm, ngươi tương lai có tính toán gì hay không?" Ngay tại hai người trò chuyện chính vui vẻ lúc, Tiểu Dạ lại đột nhiên đưa ra một vấn đề như vậy.

"Tương lai?" Phạm sư huynh lập tức có chút sững sốt, muốn một lát sau về nói, "tương lai không phải liền là cùng một chỗ hạnh phúc khoái lạc sinh hoạt chung một chỗ sao?"

"Ta nói không phải cái này, " Tiểu Dạ trong giọng nói tựa hồ đối với Phạm sư huynh đáp án có chút thất vọng, "Ta hỏi là ngươi, Phạm Tinh Hoa, tương lai có tính toán gì?"

"Há, ngươi cũng nghe đến phong thanh a, " Phạm sư huynh có chút xấu hổ gãi đầu một cái, giải thích nói, " đoạn thời gian trước giảng bài lúc là có chút phân tâm, bất quá ta hiện tại đã sửa đổi đến, về sau cũng sẽ tranh thủ làm được càng tốt hơn."

"Phạm Tinh Hoa!" Tiểu Dạ này thanh âm ôn nhu bên trong lần đầu mang lên một tia lãnh ý, "Chẳng lẽ ngươi liền chuẩn bị làm cả một đời Giáo Tập sao?"

Phạm sư huynh bị Tiểu Dạ giọng điệu này bất thiện chất vấn làm cho có chút không nghĩ ra, vô ý thức hỏi ngược lại: "Không làm Giáo Tập, ta còn có thể làm gì?"

"Ha ha, Phạm Tinh Hoa, ta đối với ngươi thật có chút thất vọng, ngươi luôn miệng nói lấy tương lai, chỉ sợ chỉ là đối ta qua loa a?"

Không đợi Phạm sư huynh giải thích, tiểu Dạ cô nương lại nói tiếp: "Ngươi có nghĩ tới hay không, về sau chúng ta cùng một chỗ, ở nơi đó? Liền ngươi cái kia chỉ có một gian phòng phòng nhỏ sao?"

"Có Bảo Bảo về sau đâu? Ngươi chuẩn bị đem hần để chỗ nào, vẫn mặt đất sao? Càng buồn cười hơn là, liền căn này phòng nhỏ cũng là môn phái sở hữu, không thuộc về ngươi!"

"Còn có, ta từng đã nghe ngươi nói, ngươi giống như ta, đều là nhà cùng khổ hài tử, từ nhỏ đã không có hưởng qua cái gì phúc, thẳng đến bị ân sư tuyển vào môn phái về sau, mới có thể sống đến giống người dạng, ngươi là muốn sau này chúng ta hài tử cũng là như thế sao?"

"Ta. . ." Phạm sư huynh một câu giải thích lời nói còn không ra khỏi miệng, nhưng lại bị tiểu Dạ cô nương cắt ngang.

"Ta biết, ngươi là muốn nói, lấy hai người chúng ta lương tháng, chúng ta sau này hài tử là không lo ăn không lo mặc, nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, ngươi ta bây giờ đều là Kim Đan Tu Vi, thọ nguyên 300 năm, chẳng lẽ ngươi cam tâm chúng ta hài tử tương lai có thể là Nhất Giới Phạm Nhân, sau đó người đầu bạc tiền người đầu xanh?"

"Mà nếu như muốn chúng ta hài tử tại trên tiên đạo đi được càng thuận, từ nhỏ linh tẩm Bồ Dược, bên nào không giá còn cao hơn tiền, ngươi mua được sao?"

"Ngươi luôn miệng nói lấy tương lai, có thể những này tương lai ngươi đến tốt cùng cân nhắc qua không có?"

"Vẫn là ngươi chỉ là vì đùa bỡn ta cảm tình?"

Ngọc bội đầu này Phạm sư huynh lúng ta lúng túng không nói gì, mặt đỏ tới mang tai.

Có thể ngọc bội đầu kia tiểu Dạ cô nương không có nửa phần đình chỉ ý tứ, tiếp tục nói: "Phạm Tinh Hoa, ngươi biết ta đối với ngươi thất vọng nhất một điểm là cái gì không?"

"Một người nam nhân, đặc biệt là một cái niên kỷ nhẹ nhàng nam nhân, lại cả ngày chỉ muốn rồi rảnh an ổn, không có nửa điểm phấn đấu Tiến Thủ tinh thần, ngươi này có một chút nam nhân khí khái? Đây có một chút nam nhân đảm đương?"

"Được, cứ như vậy đi, ta cũng không muốn nhiều lời, chờ ngươi trước suy nghĩ kỹ càng ngươi muốn tương lai sẽ liên lạc lại đi." Ngọc bội đầu kia tiểu Dạ cô nương bị thương tại tâm chết, vô cùng kiên quyết kết thúc trò chuyện.

Tùy theo truyền âm ngọc bội chậm rãi từ trong lòng bàn tay trượt xuống, Phạm sư huynh một người thất hồn lạc phách ngồi một mình tại trong gió đêm, trắng đêm khó ngủ. . .

Ngày thứ hai, Trần Viễn bọn họ đến đây khi đi học, lại ngoài ý muốn phát hiện Phạm sư huynh cũng chưa từng xuất hiện.

Về sau, có một vị chấp sự vội vàng chạy tới, nói cho Trần Viễn bọn họ hôm nay chương trình học hủy bỏ.

Nguyên nhân là Phạm sư huynh xin nghỉ ba ngày, lý do là phong hàn nhập thể, sinh bệnh. . .

"Ách, Kim Đan Kỳ tu sĩ cũng sẽ sinh bệnh sao?" Một tên sư đệ so sánh cảm thấy vạn phần kinh ngạc.

Trần Viễn nhún nhún vai, bày ra tay nói ra: "Ai biết được, có lẽ là phong hàn Nhập Tâm?"

Không có lớp trình trong ba ngày, Trần Viễn trôi qua cũng là vô cùng phong phú, ban ngày lúc, lại hậu sơn không trung đoán luyện chính mình Đạn Chi Thần Thông, bây giờ một năm qua đi, cái này pháp thuật cũng coi là ra dáng.

Mà ban đêm, thì là đáp ứng mạo xưng làm phòng ngừa bạo lực mặt nạ Cầu Thặng đồng học, cho nó kể chuyện xưa.

"Lại nói Vương Duẫn vì châm ngòi Lữ Bố cùng Đồng Trác ở giữa quan hệ, dùng một chiêu mỹ nhân kế, tại Lữ Bố coi trọng Điều Thiên về sau, lại đưa nàng đưa cho Đồng Trác, quả nhiên không ngoài sở liệu. . ."

Trần Viễn chính giảng được hăng hái lúc, lại đột nhiên nghe được cửa phòng bị gõ vang thanh âm, sau đó Phạm sư huynh tiều tụy thanh âm từ ngoài cửa truyền đến: "Trần Viễn, sư huynh có một số việc tìm ngươi, có thể vào không?"

Trần Viễn đình chỉ giảng thuật, UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE trên mặt hiện ra mỉm cười, mà Cầu Thặng đại nhân đầu, nháy mắt ra hiệu thấp giọng nói ra: "Xem ra, người mỹ nhân kế có hiệu quả."

Trần Viễn mỉm cười, đứng dậy, điều chỉnh dưới ngữ khí thần sắc. Sau đó mang theo một vẻ kinh ngạc, nói lo lắng nói nghênh đón: "A..., Phạm sư huynh làm sao người tới, khỏi bệnh chút sao? Mau vào mau vào, bên ngoài phong đại. . ."

Phạm sư huynh khuôn mặt rất là tiều tụy, tóc cũng có chút tán loạn, giống như là mấy ngày không có quản lý qua bộ dáng, lúc này hán trông thấy Trần Viễn, trên mặt gạt ra vẻ lúng túng nụ cười, áp ứng hỏi: "Cái kia, sư đệ lần trước nói qua, tháng kia bỗng ba ngàn 5 công tác, còn muốn nhân thủ sao?"

Cầu người không nếu như để cho người cầu mình a, Trần Viễn nghiêng đầu qua, trông thấy Cầu Thặng đại nhân mặt mũi tràn đầy thần phục biểu lộ, vội vàng khẽ khom người lấy đồ khiêm tốn.

Rối bời lấy bảo điểm luyện khí trong tràng, tại Phạm sư huynh chỉ huy dưới, dần dần trở nên ngay ngắn rõ ràng đứng lên.

Thừa dịp nhàn rỗi công phu, Phạm sư huynh đối Trần Viễn thở dài: "Đêm hôm đó về sau, ta cân nhắc hồi lâu, cho tới hôm nay làm ra cái lựa chọn này, ta mới đột nhiên minh bạch nên như thế nào đi làm một người nam nhân, mới biết được cái gì gọi là nam nhân trách nhiệm."

Trần Viễn mỉm cười lắng nghe Phạm sư huynh thổ lộ hết, gật đầu gật đầu biểu thị đối Phạm sư huynh lời nói này đồng ý.

Chỉ là tại Trần Viễn đắc chí vừa lòng thời điểm, lại đột nhiên ở giữa nhớ tới một cái bị chính mình xem nhẹ vấn đề: Chủ này tông khảo hạch mắt thấy là phải đến, có thể chính mình lại tựa hồ như đem Giáo Tập cho hồ không?

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Trước khi thi quan hệ xã hội rất trọng yếu a

"Cho nên tiểu Dạ cô nương sự tình, vậy liền coi là hoàn tất?"

Trần Viễn chính ôm một bản (luyện khí tài liệu Đại Toàn) áp ứng áp ứng vui đầu khổ nhớ đầu, nào có thời gian để ý đến nó.

"Uy, người nói chuyện nha." Gặp Trần Viễn nửa ngày không có phản ứng nó, Cầu Thặng đại nhân nhìn không được lại tiến lên thọc một chút.

Hai lần ba phen về sau, Trần Viễn rốt cục giận, thu về thư tịch đột nhiên hướng trên mặt bàn vỗ, nổi trận lôi đình nói ra: "Mao bệnh đi người, không thấy ta đang bận rộn sao? Thật sự là không may, lại không Giáo Tập trôi qua cái trọng chút gì. . ."

"Đáng đời, ai bảo người đem chính mình Giáo Tập cho hồ không!" Cầu Thặng đại nhân một mặt cười trên nỗi đau của người khác.

Nghe được lời ấy, Trần Viễn chỉ có cười khỏ.

Lúc đầu tại Phạm sư huynh từ qua Giáo Tập chi vị về sau, Trần Viễn còn trông cậy vào trong môn phái cho bọn hần an bài một vị Tân Giáo tập, hoặc là dứt khoát đem bốn người bọn họ cũng đến hần Giáo Tập môn hạ.

Thế nhưng là Chủ Tông khảo hạch liền gần ngay trước mắt, trong môn phái tức không có có thừa nhân thủ, hần Giáo Tập cũng không muốn xáo trộn sau cùng xông vào tiến độ.

Thế là Trần Viễn cùng hần đáng thương ba vị sư đệ, liền thành không người để ý tới cô hồn đã quý.

Tự gây nghiệt thì không thể sống a, Trần Viễn dài thờ dài, bắt đắ dĩ lại nắm lên trên bàn sách vở, mặc kệ nó, tuy nhiên mỗi lần khảo hạch phương thức thiên biến vạn hóa, có thể kiểm tra hạch nội dung tóm lại là vạn biến không rời bên trong, chính mình dùng nhiều phí chút công phu được rồi đi.

"Uy, ngươi còn không có giảng họ Phạm này tên gốc cùng 'Tiểu Dạ cô nương' sau cùng đến tột cùng như thế nào?" Cầu Thặng đại nhân lại như cũ dây dưa không bỏ.

Đón Trần Viễn phần nộ ánh mắt, Cầu Thặng đại nhân không sợ hãi chút nào, một mặt không quan trọng nói ra: "Không nói cho ta coi như, dù sao thời gian của ta nhiều, chính mình xuống núi hỏi hần chính là."

Giải thích, Cầu Thặng đại nhân nhắc chân đi, chỉ là lúc rời đi gian phòng lúc, lại rất lợi hại cắn ăn đòn bù một câu: "Liền sợ đến lúc đó tra hỏi lúc, không cần thận nói ra cái gì không nên nói, này tiểu tử ngươi coi như thăm . ."

Nghe Cầu Thặng uy hiếp, Trần Viễn vội vàng nhào tới, nắm chắc nó hai đầu chân sau.

"Cầu gia a, ngươi thật sự là ta Thân Đại Gia!"

". . . Toàn bộ tình huống chính là như vậy." Trần Viễn một mặt không tình nguyện nói ra.

"Nói như vậy, việc này coi như không chi?" Cầu Thặng nghe xong Trần Viễn giảng thuật về sau, phân biệt rõ lấy miệng, tâm lý có chút nghi vấn.

"Chỉ là tạm thời đi, Phạm sư huynh lại ném thử mấy lần vô pháp liên hệ đến. . . Khụ khụ, tiểu Dạ cô nương về sau, rốt cục từ bỏ gấp mặt dự định, quyết định các loại làm ra một phen sự nghiệp, có một phen thành tựu về sau, lại tự mình đến cửa đề thân."

"Đề thân? Ha-Ha, Trần Viễn ngươi lấy hay không lấy chồng a?" Cầu Thặng đại nhân cười đến tiền phù hậu ngưỡng không có chính hình.

"Ngươi gốc a, Phạm sư huynh trong lòng tiểu Dạ cô nương, tự nhiên là Linh Thú khoa vị kia ôn nhu Giáo Tập, về phần đến lúc đó đề thân. . ."

"Dù sao ta nghe qua, vị kia đêm Giáo Tập đã chưa thành thân, cũng không có có người trong lòng. Nam chưa lập gia đình nữ chưa gả, trở nên ưu tú hơn Phạm sư huynh đến cửa thông đồng, có lẽ vẫn là có cơ hội đi." Trần Viễn ngữ khí chần chờ, một mặt không xác định nói ra.

"Ai, mặc kệ nó, tương lai sự tình cảm nhiều như vậy lòng dạ thanh thản làm gì, chính ta cái này trước mắt đều rối loạn đây."

Ngay tại Trần Viễn bức mình không thôi thời điểm, trong môn phái các cao tầng đồng dạng là lòng như lửa đốt lấy.

Ba năm một lần Chủ Tông khảo hạch, không chỉ có đối Trần Viễn bọn họ những đệ tử này tới nói trọng yếu vô cùng, đối với mỗi cái phân công người phụ trách tới nói, cũng cũng giống như thế.

Khi vài chục năm phân công chương môn Lăng Đạo Quân, hy vọng có thể có cơ hội triệu hồi Chủ Tông qua, phân công các trưởng lão cũng hy vọng có thể tiến thêm một bước, trở thành Chủ Tông Các Chủ Điện Chủ thậm chí là một Phương trưởng lão.

Thế nhưng là không có thể đạt thành tâm nguyện, cuối cùng vẫn là muốn nhìn ngày bình thường biểu hiện cùng đối tông môn làm ra công hiến.

Bây giờ cái này Tu Chân Giới đã bình tĩnh trên trăm năm, không có đại chuyện phát sinh qua, cơ hội biểu hiện không nhiều, cho nên đối với môn hạ đệ tử bồi dưỡng, liền thành bình xét mỗi người chia phái công hiến một cái rất trọng yếu phương diện.

"Thế nào, thống kê đi ra không?" Lăng Đạo Quân bung ngồi ở chủ vị, tuy nhiên thần thái yên ổn, nhưng vội vàng ngữ khí, vẫn là đề lộ ra một tia nội tâm ẩn tàng tâm tình.

Truyện Pháp Điện Tôn trưởng lão không lo được thở quân khí hơi thở, vội vàng hồi bẩm nói: "Các vị Giáo Tập môn hạ đệ tử tu vi tình huống, đều đã báo cáo đến ta nơi này. Trước mắt cùng sở hữu bốn mươi bốn tên đệ tử đạt tới Trúc Cơ Kỳ."

"Há, đúng, còn muốn tăng thêm không có Giáo Tập Trần Viễn, này liền hần là bốn mươi lăm người."

"Mới bốn mươi lăm cái a?" Lăng Đạo Quân trong giọng nói rất là thất vọng, "Liền hai năm trước dự đoán năm mươi người đều không có đạt tới. . ."

Lăng Đạo Quân coi trọng như vậy đạt tới Trúc Cơ Kỳ môn hạ đệ tử nhân số, là có đạo lý.

Không giống với mỗi cái phân công nội bộ khảo hạch thi đấu, Chủ Tông khảo hạch là có cánh cửa, chỉ có tu vi đạt tới Trúc Cơ Kỳ các đệ tử, mới có tư cách tham gia cái khảo hạch này.

Lúc này, Tôn trưởng lão cũng không nhịn được thán một tiếng: "Đúng vậy a, lần trước thời điểm, còn có bảy mươi bảy người đệ tử có thể đạt tới Trúc Cơ Kỳ."

Sau đó Tôn trưởng lão hai đầu lông mày mang theo một tia nghi hoặc nói ra: "Tựa hồ lần này đệ tử tư chất đều phải kém hơn một chút, tu vi đề bạt tiến độ cũng chậm một chút, cái này liền có chút kỳ quái. . . Không biết sư huynh ngươi thấy thế nào?"

"Hẳn không phải là những đệ tử này bản thân nguyên nhân, " nói đến đây Lăng Đạo Quân đón đến, tựa hồ tại suy tư làm sao tìm tòi, "Sư huynh ta lòng có cảm giác, cũng không biết có phải hay không là ảo giác, luôn cảm thấy phương thiên địa này linh khí, tựa hồ trở nên mờ nhạt chút?"

Chẳng biết tại sao, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE tại Lăng Đạo Quân nói ra lần này suy đoán về sau, trong điện hai người đồng loạt trầm mặc xuống, phảng phất trong lúc vô hình, dày đặc mây đen rủ xuống lên đỉnh đầu, ép được lòng người bên trong không thở nổi.

Hơn nửa ngày về sau, Lăng Đạo Quân mới từ loại này kiểm chế bất an tâm tình bên trong thoát khỏi đi ra, tâm tình có chút sa sút nói ra: "Tốt, không đàm luận những chuyện này có hay không, đây đều là Tông Chủ bọn họ cần quan tâm sự tình, chúng ta vẫn là chú ý tốt trước mắt Chủ Tông khảo hạch đi."

"Ngươi một hội an bài nhân thủ qua Chủ Tông nghe ngóng dưới tin tức, nhìn xem năm nay các Khoa Thi đề đều là cái nào các trưởng lão ra, tìm xem xem bọn hắn trước kia phải chăng đi ra hắn khảo đề, đại khái đều là cái đường chết gì."

"Lại hỏi thăm một chút năm nay chủ trì khảo hạch lại là nào trưởng lão, bọn họ đều có nào hứng thú yêu thích, sau đó chuẩn bị chút lễ vật đưa qua, lễ vật không cầu trân quý cỡ nào, mà ở chỗ muốn thân mật hợp ý."

"Khảo hạch thời điểm, cũng không cần những trưởng lão này đối ta hai mươi bảy phái đệ tử mắt khác đối đãi, chỉ cần có thể công chính công bình, không làm khó dễ ta phái đệ tử thuận tiện."

"Vâng, cần tuân Chương Môn Lệnh dụ." Tôn trưởng lão hơi hơi chấp tay, cẩn thận ghi lại chương môn an bài.

"Sau cùng, an bài những tu vi đó đến luyện khí chín tầng đỉnh phong các đệ tử tới một chuyến đi." Lăng Đạo Quân thờ dài, mà rồi nói ra:

"Là lựa chọn an an ổn ổn vẫn là cầu một cơ hội làm liều một phen, cái này bên trong lợi hại, chúng ta những này làm Sư Trưởng, luôn luôn muốn cho bọn hắn nói rõ ràng."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Đời này tùy ngươi, không rời không bỏ

Lóa mắt quang mang trên ngón tay ở giữa sáng lên, tiếp theo bị một tầng không màu linh khí bao vây lại, hình thành viên đạn ngoại hình linh lực đoàn.

Sau đó, viên này linh lực viên đạn bị cấp tốc bắn ra qua, tại Phong Hệ linh khí gia tốc dưới, đang đến gần mục tiêu lúc, càng mau lẹ, mắt thường mấy cái không thể gặp.

Ầm vang một tiếng, linh khí viên đạn đụng vào bị Trần Viễn xem như mục tiêu trên một tảng đá lớn, đem cự thạch kia nổ địa thịt nát xương tan.

"Vừa rồi dùng bao lâu thời gian?" Vừa mới thi pháp hoàn tất, Trần Viễn liền hỏi ra quan tâm nhất vấn đề.

"Còn kém xa lắm đâu, lần này ngưng tụ linh khí trọn vẹn dùng năm hơi thời gian, lúc nào ngươi có thể tại ba hơi, thậm chí là một hơi bên trong ngưng tụ xong thành, ngươi môn thuật pháp này mới coi là đại thành."

Cầu Thặng đại nhân tuy nhiên trong lòng ở trong lòng kinh ngạc tại Trần Viễn tốc độ tiến bộ, nhưng là trên miệng vẫn là không lưu tình chút nào.

"Từ từ sẽ đến nha, cũng không thể ăn một miếng thành người mập mạp, " Trần Viễn lại là không lấy vì rất, dương dương tự đắc nói nói, " thế nào, ta chắc lần này, không sai biệt lắm có Kim Đan thuật pháp uy lực a?"

Cầu Thặng cái này oan gia lại là nửa điểm không thể gặp Trần Viễn tốt, bởi vậy khinh bỉ nói: "Chờ ngươi có thể trong nháy mắt ngưng tụ càng nhiều linh khí, thậm chí có năng lực đối với linh khí tiến một bước áp súc về sau, ngươi lại đến cái này cần ý đi, liền hiện tại cái này điểm điểm uy lực, liền bản Thánh đại nhân da lông ngươi cũng thương tổn không đến."

"Ách, " Trần Viễn bị Cầu Thặng lời nói nghẹn đến nửa chết nửa sống, nhưng rất nhanh hắn liền phản kích nói, " ai bảo ngươi da mặt so thành tường đều dày đâu? Chết không biết xấu hổ. . ."

"Ngươi. . ."

Thường ngày chó cắn chó tiết mục sau khi hoàn thành, Trần Viễn vai khiêng Cầu Thặng đại nhân đi tại người ở thừa thốt đường dành cho người đi bộ bên trên.

Lúc đã giữa hè, Chủ Tông khảo hạch chỉ còn lại không tới thời gian mười ngày, toàn bộ hai mươi bảy phân công thượng hạ, đều phảng phất bị bao phủ đang khăn trương tâm thần bất định mà chờ mong không khí ở trong.

Trong môn phái trưởng lão Giáo Tập nhóm, bộ phận mang theo môn hạ đệ tử làm chủ tông khảo hạch làm lấy chuẩn bị, mà một bộ phận khác Giáo Tập nhóm lại sớm đã xuất phát xuống núi, xuất phát chọn lựa lần tiếp theo mục tiêu đệ tử qua.

Trần Viễn Sư Đệ Sư Muội nhóm, đạt tới Trúc Cơ tu vi, đang tiến hành trước khi thi sau cùng xông vào, mà những cái kia tự nhận là không có gì hi vọng, cũng đều nắm chặt thời gian tại các vị trưởng lão Các Chủ trước mặt bộ dáng như vậy, hi vọng tốt nghiệp về sau có thể phân phối đến càng chức vị tốt.

Tựa như muốn đi phụ nữ làm việc cùng qua Hải Quan nhận chức, tuy nhiên đều là bên trong thể chế cương vị, có thể cái này quý hiếm trình độ lại là hoàn toàn khác biệt.

Tại cái này rối loạn một mảnh bận rộn cảnh tượng bên trong, Trần Viễn lại là một cái ngoài ý muốn.

Thật dày mấy cái đại vốn luyện khí phương diện nói rõ khái luận đều đã bị Trần Viễn găm xong, trong mỗi ngày trừ ngẫu nhiên qua Luyện Khí Các lái lên mấy cái lô bảo trì xúc cảm, hoặc là đi luyện tập dưới tự sáng tạo Đan Chi Thần Thông bên ngoài, trong lúc nhất thời Trần Viễn vậy mà cảm thấy không có chuyện để làm.

Lúc này đi tại cái này bình thường người đến người đi, dưới mắt lại hết sức trống trải đường dành cho người đi bộ bên trên, Trần Viễn trong lòng thế mà không khỏi có một tia đầu hui cảm giác, thật vậy mất mát.

Cầu Thặng đại nhân có thể cảm nhận được Trần Viễn tâm tình có chút thất lạc, nhẹ giọng hỏi: "Thế nào, cảm giác tự mình một người lẻ loi bơ vơ, giống như bị ném bỏ đồng dạng?"

Trần Viễn quay đầu, nhìn lấy Cầu Thặng hai mắt, nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng.

Cầu Thặng đại nhân lý giải cười cười, chậm rãi mở miệng: "Coi như toàn thể giới đều vứt bỏ ngươi, cũng có ta bồi tại bên cạnh ngươi, không rời, không bỏ."

Ngay tại Trần Viễn trên mặt đang muốn hiện ra vẻ cảm động lúc, lại nghe thấy Cầu Thặng đại nhân ngữ điệu biến đổi, nhanh chóng nói tiếp: "Ngươi cho rằng ta muốn nói là cái này? Ha ha ha, A Phi! Thực ta chính thức muốn nói là, đây đều là ngươi tự tìm!"

"Ngươi xem một chút ngươi hấn Sư Đệ Sư Muội nhóm, bị thu làm môn hạ, cái nào không phải mang ơn? Tâm lý đều nghĩ đến có thể sư phụ môn làm chút cống hiến."

"Mà ngươi đây, lại cả ngày chỉ muốn đào Ưng Thiên tông góc tường, đầu tiên là Lý Vi, sau đó là cái kia họ Phạm, không ngoài sở liệu, lập tức ngươi còn muốn đối với mình ba vị đồng môn sư đệ ra tay, cho nên ngươi nói cảm giác bị môn phái vứt bỏ, có phải hay không là ngươi chính mình đáng đời?"

Cầu Thặng đại nhân mĩa mai hoàn tất, co cẳng liền chạy, chỉ còn lại có sắc mặt quái dị Trần Viễn ngờ ngác đứng ở nơi đó.

Trần Viễn trên mặt cảm động thần sắc còn chưa kịp đánh tan, phần nộ biểu lộ lại không kịp chờ đợi bỏ lên.

Hai loại hoàn toàn khác biệt tâm tình chồng chất tại cùng khuôn mặt bên trên, để hắn khuôn mặt lộ ra hết sức buồn cười.

Hơn nửa ngày, thể xác tinh thần bị đùa bỡn Trần Viễn mới đã tỉnh hồn lại, miệng bên trong phát ra một tiếng thê lương lên án: "Cầu Thặng, ta X đại gia ngươi!"

Nói xong, tức giận đến ngay cả mình hội ngự kiếm đều cấp quên, nhanh chân hướng phía trước đuổi theo, thế phải đến chết mới thôi.

Chỉ là nổi nóng Trần Viễn, nhưng không có chú ý tới, chính mình nguyên bản này tia cô đơn u oán tâm tình, sớm cũng không biết chạy đi nơi đâu.

"Phi phi phi, A Phi."

Cửa phòng trước đó, Cầu Thặng đại nhân đau lòng nhìn lấy Trần Viễn miệng bên trong, này ban đầu vốn thuộc về mình lông tóc; mà Trần Viễn đầu, bung bít lấy chính mình trên mông răng động, tư thế đi hết sức khó chịu.

Đúng lúc này, lưỡng bại câu thương một người một chó, đồng thời phát hiện hiện tại cửa ra vào một bộ bọn người tư thế Chu Chí Hào.

Trần Viễn nghênh đón, trong miệng hỏi: "Chu sư đệ, là có chuyện tìm ta sao?"

Chu Chí Hào thần sắc rất là chói bóng, tựa hồ là gặp gỡ cái gì rất lợi hại phiền phức vấn đề, liền liền Trần Viễn xuất hiện lúc, hắn cũng không thể phát giác, biết Trần Viễn mở miệng nói chuyện về sau, hắn mới đột nhiên từ trong trăm tư giật mình tỉnh lại.

Nhìn lấy Trần Viễn, Chu Chí Hào mở miệng nói ra: "Ta đụng phải cái vấn đề, trong lòng do dự bất định thật là khó mà lựa chọn, cho nên chỉ có hi vọng sư huynh ngươi có thể giúp ta tham tường một hai."

Trong phòng, Chu sư đệ đem sự tình ngọn nguồn toàn bộ nói tới: "Ta kẹt tại Trúc Cơ cửu tầng đã thật lâu, mất thấy Chủ Tông khảo hạch liền muốn đến, càng là ngày ngày khổ tu, không dám có chút lười biếng."

"Một ngày này, lại là tiếp vào chương môn căn dặn, muốn gọi ta gặp nhau. Chờ ta tới đó lúc, mới phát hiện còn có hắn mười một người sư huynh đệ chờ ở nơi đó."

"Sau đó mọi người lẫn nhau thấy một lần lễ mới phát hiện, chúng ta mười hai người này vậy mà đều là luyện khí chín tầng đỉnh phong tu vi."

"Lúc này, chương môn đại nhân đi ra, cảm giác chúng ta trong khoảng thời gian này, trong môn phái có thể không hạn chế cung cấp Bồi Nguyên Đan, cung cấp chúng ta trùng kích Trúc Cơ Cảnh Giới."

"A, UU đọc sách vạn ưu K An SHU. NE chương môn lúc nào có hào phóng như vậy, bất quá đây là chuyện tốt a, Chu sư đệ có cái gì tốt khó xử?"

"Trần sư huynh chỉ sợ là xem nhẹ một điểm, Đan Độc a, " Chu sư đệ cười khổ một tiếng nói tiếp, "Như là không thể Trúc Cơ thành công, tham gia Chủ Tông khảo hạch lại không một chút hi vọng, nhưng nếu là dựa vào đan dược Chi Lực cưỡng ép trùng kích cảnh giới, Đan Độc ứ thể, về sau tu vi sợ là càng thêm khó mà tiến." "

Chương môn đại nhân nói đến thế thôi, để cho chúng ta xuống dưới cực kỳ cân nhắc, có thể sư đệ ta đã lặp đi lặp lại châm chước bên trong lợi và hại thật lâu, trong lòng thật là vô pháp quyết đoán, cho nên đành phải đến đây cầu trợ ở sư huynh.

Trần Viễn nhìn lấy Chu sư đệ mong ngóng ánh mắt, chém đinh chặt sắt nói ra: "Ăn, buông ra ăn, đuổi mình ngươi đi lĩnh cái trăm tám mươi khóa Bồi Nguyên Đan, một mực ăn vào Trúc Cơ mới thôi."

"Về phần Đan Độc, " Trần Viễn ôn nhu nói, " yên tâm, có sư huynh ta đây."

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngai mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Xem bệnh lấy tiền, thiên kinh địa nghĩa

Cho tới nay, có lẽ là lần kia tại bên trong Vân Mộng Trạch từng có đồng sinh cộng tử kinh lịch, Hoang chi đệ tử ở giữa cảm tình cũng không tệ, thường xuyên đi lại lui tới.

Đối với Trần Viễn vị này so với bọn hắn năm lâu một chút, đối mặt nguy hiểm lúc có can đảm đương chi sự tình, có thật nhiều Sư Đệ Sư Muội trong lòng thậm chí đem hắn khi làm đại ca đối đãi.

Chỉ là Trần Viễn trong hai năm qua, ban ngày bận bịu với mình việc học tu luyện, buổi chiều còn muốn khoảng không Vân nghiên cứu, cùng bọn hắn lui tới miễn chẳng phải một chút nhiều.

Mà mấy tháng gần đây, Trần Viễn bởi vì khoảng không Vân đầu tư mà tâm lực lao lực quá độ, càng là cùng trước kia Sư Đệ Sư Muội nhóm không có liên hệ.

Liên liền ở tại hắc căn phòng cách vách Chu Chí Hào, Trần Viễn nghĩ lại đến, đây cũng là hơn hai tháng qua lần thứ nhất gặp mặt.

Trần Viễn trong lòng đột nhiên Mạc Danh Kỳ Diệu có chút áy náy, chính mình đối Chu sư đệ tiến cảnh tu vi hoàn toàn không biết gì cả, cũng không biết hắn tại luyện khí cửu tầng ngưỡng cửa dừng lại lâu như vậy, càng không biết đề hắn ưu sầu phiền não thậm chí là dầy vò lựa chọn thực mình có thể tiện tay giải quyết.

Ách, đúng, còn có Tô hoàng tử, chính mình cũng lâu lắm rồi chưa nghe nói qua hắn tin tức.

Hai năm trước tiện tay ném cho hắn một cái Vân hơi thở văn bản, cũng không biết tiểu tử ngốc này có phải hay không còn tại chăm chỉ không ngừng tìm kiếm lấy phương pháp phá giải đây.

Về phần này mười một tên thê tại Luyện Khí Điện Phong đệ tử, chỉ cần bọn họ tin được chính mình, xem ở đồng môn một trận về mặt tình cảm cũng có thể giúp bọn hắn một chút.

Vừa vặn, miễn cho Cầu Thặng luôn trào phúng chính mình sẽ chỉ đào Ứng Thiên tông góc tường.

Một phen suy nghĩ về sau, Trần Viễn đã tỉnh hồn lại, nhìn lấy còn có chút không rõ ràng cho lắm Chu sư đệ, thành khẩn nói ra: "Chu sư đệ, ngươi tin tưởng ta sao?"

Trần Viễn cùng Chu sư đệ cùng nhau đi tới cầu kiến Lăng Đạo Quân, lại bị thủ điện đệ tử cáo tri, chương môn đại nhân qua giấu Tinh các bên kia.

Đội Trần Viễn đám người đi tới giấu Tinh các lúc, lại phát hiện Văn Các người chính một mặt đau lòng nhìn chăm chăm Lăng Đạo Quân tại này chọn lựa lựa.

Trần Viễn lễ phép xu hướng tính dục trong môn hai vị lão đại hành lễ bất chuyện qua, nhưng không nghĩ một đầu đụng vào trên hòng súng.

Văn Các người một tay chống nạnh một tay cơ hồ xù đến Trần Viễn trên lỗ mũi, tức giận bất bình nói: "Còn không phải là vì các ngươi những này thẳng nhãi con, nương hi vọng thốt, lão phu trái tim thật đau."

Trần Viễn vội đem tung tóc đến trên mặt nước bọt, mặt mũi tràn đầy vô tội không biết làm sao đắc tội vị này Văn Các người.

"Được, hướng phía cái tiểu bối phát câu như cái gì lời nói, " Lăng Đạo Quân một thanh kéo ra Văn Các người, nói tiếp, "Có bản lĩnh xông lão phu đến a. Ba năm một lần đều nhiều như vậy về, chẳng lẽ ngươi còn không có thói quen?"

Văn Các người tựa hồ cũng biết mình đuối lý, nhưng lại kéo không xuống mặt mũi xin lỗi, đặt mông ngồi dưới đất than thở.

Đội Lăng Đạo Quân một phen sau khi giải thích, Trần Viễn mới hiểu được cuối cùng là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai Lăng Đạo Quân tại phái người dò nghe chủ trì khảo hạch các trưởng lão yêu thích về sau, liền đi tới nơi này giấu Tinh trong các chọn lựa bảo vật.

Cái này tự nhiên là chạm đến xem bảo như mệnh Văn Các người nghịch lân, đáng tiếc đối mặt Chương Giáo đại nhân Dâm Uy, Văn Các người đầy bụng oán khí không dám phát tiết.

Trùng hợp lúc này Trần Viễn bọn họ xuất hiện tại trước mặt, thế là liền thụ cái này tai bay vạ gió.

Biết rõ ràng sự tình ngọn nguồn Trần Viễn dở khóc dở cười, thế nhưng là đang do dự một phen về sau, vẫn là mở miệng nói: "Cái kia, Văn Các người, thực đệ tử tới đây, cũng là vì lấy muốn bảo vật. . ."

Đoạt tại Văn Các người phát tác trước kia, Trần Viễn tranh thủ thời gian bổ sung một câu: "Đây cũng là chương môn đại nhân ý tứ."

Gặp Lăng Đạo Quân về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn sang, Trần Viễn đem sau lưng Chu sư đệ lôi ra đến, nói ra: "Chương môn đại nhân không phải hứa hẹn qua, trong môn phái có thể vô hạn lượng cung cấp đan dược trợ giúp bọn họ trùng kích Trúc Cơ cảnh sao?"

"Là có ý đó, " Lăng Đạo Quân gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Chu Chí Hào, "Như vậy ngươi thế nhưng là nghĩ kỹ bên trong lợi và hại, muốn ném thư một phen?"

Chu sư đệ nhin không được vừa nhìn về phía Trần Viễn, từ trong mắt của hắn tìm tới cổ vũ cùng ủng hộ, thế là cắn răng một cái khom mình hành lễ nói: "Vâng, đệ tử đã quyết định, nhìn chương môn đại nhân ân chuẩn."

Tĩnh thất bên trong, trừ Trần Viễn cùng Chu Chí Hào, còn có Lăng Đạo Quân cùng Tôn trưởng lão ở đây, trong phòng chính giữa có một Bò Đoàn, Bò

Đoàn trước đó trưng bày một loạt binh thuốc.

Lăng Đạo Quân phớt Trần Viễn liếc một chút, sau đó nhìn về phía Chu Chí Hào sau cùng khuyên: "Tuy nhiên người nói Trần Viễn có chỗ Đan Độc biện pháp, nhưng việc này dù sao chưa từng nghe thấy, tạm mà lại còn là không làm quá nhiều trông cậy vào."

"Địch Linh Đan tuy nhiên cũng có thể khử trừ Đan Độc, nhưng đến một lần loại này trong thời gian ngắn trầm tích Đan Độc, chỉ sợ khó mà chỉ trừ, thứ hai địch Linh Đan quá mức trân quý, Bản Phái cũng không có khả năng đại lượng cung cấp."

"Cho nên người cần nghĩ kỹ, đại lượng mượn nhờ đan dược này Chi Lực trùng kích cảnh giới, dù cho đột phá, ngày sau còn muốn thành tựu Kim Đan chỉ sợ cũng là muốn vãn khó khăn, chỉ là làm một cái Chủ Tông khảo hạch liền nỗ lực như thế đại giới, đến tột cùng giá trị cũng không đáng, người có thể cân nhắc rõ ràng."

Chu sư đệ minh bạch, Lăng Đạo Quân thân là một phái Chí Tôn lại vì một cái đệ tử bình thường tiền đồ liên tục lập đi lập lại, thậm chí có vẻ hơi? ? Lắm điều cần dặn, cái này bên trong đều là vì tốt cho hắn.

Tuy nhiên trong nội tâm nội tâm cảm động vạn phần, nhưng Chu sư đệ quyết tâm lại không có nửa điểm dao động, bởi vì trong lòng hắn, càng là đối với Trần Viễn có vạn phần tín nhiệm.

"Đệ tử tâm ý đã quyết, mời chương môn đại nhân ân chuẩn đệ tử hiện tại bắt đầu."

Tựa hồ có nhẹ nhàng tiếng thờ dài vang lên, Lăng Đạo Quân không nói thêm gì nữa, ra hiệu Tôn trưởng lão còn có Trần Viễn cùng hắn cùng một chỗ thôi lui đến bên tường, đem giữa sân đất trống tặng cho Chu Chí Hào.

Chu Chí Hào đi đến Bồ Đoàn trước đó, khoanh chân ngồi xuống, bình tâm tĩnh khí một lát sau, đột nhiên cảm lấy trước mặt bình thuốc, nhìn cũng không nhìn, đem trung đan thuốc toàn bộ chảy vào trong miệng.

Cùng lúc đó, phối hợp với sáu ngày Liên Hoa Chân Kinh thổ nạp linh khí, hướng về hắn tha thiết ước mơ Trúc Cơ cảnh khởi xướng trùng kích.

Hai canh giờ về sau, theo a một tiếng vang nhỏ, Chu Chí Hào phóng người lên, tuy nhiên trên khuôn mặt có chút mệt mỏi, nhưng thần sắc cũng rất là phấn chấn, tại thời khắc này, hắn rốt cục cũng thành một tên Trúc Cơ Tu Sĩ.

Lăng Đạo Quân cùng Tôn trưởng lão lại có chút tiếc hận, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE lúc đầu dùng cái này từ thiên phú, nếu là chậm chậm đồ tiến, tương lai Kim Đan đều có thể.

Nhưng hôm nay, tuy nhiên hắn tu vi so với hai canh giờ trước phải cường đại hơn nhiều, nhưng hai người đồng đều có thể liếc một chút nhìn ra, hắn linh lực vận chuyển ở giữa trì trệ vô cùng.

Nhưng vào lúc này, Trần Viễn lại đột nhiên tiến lên mấy bước, ra hiệu vẫn còn trong hưng phấn Chu sư đệ bình nằm xuống.

Sau đó, Tô hoàng tử từng thể nghiệm qua Sóng Siêu Âm đá vụn kỹ xảo lại một lần nữa tại Chu sư đệ trên thân xuất hiện.

Lăng Đạo Quân cùng Tôn trưởng lão mới đầu gặp Trần Viễn chỉ là làm miệng mở rộng không còn hắn động tác, đồng đều không có để ý, thế nhưng là về sau đột nhiên phát hiện, nằm trên mặt đất Chu Chí Hào tựa hồ linh lực vận chuyển ở giữa chậm rãi trở nên thông thuận đứng lên.

Mà chưa tới nửa giờ sau, Chu Chí Hào trên thân linh lực vận chuyển, thậm chí so với hắn phục dụng đan dược trước đó, còn càng thêm trôi chảy mấy phần.

"Trần Viễn, cái này. . . Người đây là như thế nào làm đến?" Hai vị trong môn lão đại trợn mắt hốc mồm, vội vã không nhận nổi truy vấn.

"Không chỉ có là Chu sư đệ, còn có hắn mười một tên Luyện Khí Điền Phong sư đệ, đệ tử đều có thể giúp bọn họ không có tránh lo âu về sau phục dụng đan dược trùng kích Trúc Cơ."

Nói đến đây lúc, Trần Viễn có chút dừng lại, lời nói phong đột ngột chuyển.

"Chỉ là, đệ tử loại thủ đoạn này tiêu hao thực không nhỏ, " Trần Viễn một mặt tội nghiệp nhìn lấy Lăng Đạo Quân, "Không biết chương môn đại nhân ngài nhìn, có thể hay không cho chút khen thưởng làm đền bù đâu?"

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Chương 144: Minh Viễn phong sau cùng 1 đêm

"Há, khen thưởng?" Lăng Đạo Quân nhìn lấy Trần Viễn hỏi nói, "ngươi muốn cái gì khen thưởng?"

Không ngờ Trần Viễn lại là trả lời: "Ha ha, đệ tử thân là Ứng Thiên tông đệ tử, có thể vì tông môn làm chút công hiến tất nhiên là chuyện đương nhiên nghĩa bất dung từ, về phần khen thưởng câu chuyện, bất quá là chỉ đùa một chút a."

Trần Viễn mới sẽ không ngu như vậy đâu, chương môn đại nhân chính là lòng như lửa đốt thời điểm, bày làm ra một bộ muốn ta xuất lực liền phải cho chỗ tốt tư thái, đồ khiến người chán ghét a.

Coi như lần này có thể muốn tới chỗ tốt, như vậy trải qua mấy năm tình cảm cũng sẽ nhạt.

Trần Viễn phân thưởng này câu chuyện, bất quá là vì nhắc nhở chương môn đại nhân, đừng quên mình làm ra công hiến mà thôi.

Quả nhiên, nghe được Trần Viễn giải thích, Lăng Đạo Quân này mặt không biểu tình trên mặt cũng lộ ra mỉm cười, cười mắng: "Ngươi cái này bại hoại tiểu tử."

Nguyên bản nghe được Trần Viễn gần như áp chế giống như tác thủ khen thưởng, Lăng Đạo Quân tuy nhiên chuẩn bị đáp ứng, nhưng trong lòng khó tránh khỏi có chút không vui, có thể giờ phút này này tia không vui toàn bộ hóa thành hư không, đối Trần Viễn đệ tử này cũng là càng xem càng thuận mắt.

Đang trợ giúp mặt khác mười một tên đệ tử khứ trừ Đan Độc về sau, Trần Viễn đã là quỳ dựa vào ghế thờ hồng học.

Chỉ là lần này không thể là giả đi ra, đem bình thường thanh âm chuyển hóa làm Sóng Siêu Âm, cũng là cần tiêu hao linh lực, trải qua thời gian dài như vậy, Trần Viễn thật là mệt mỏi không nhẹ.

Bất quá kết quả lại là khả quan, cái này mười một tên trong các đệ tử, lại có chín người thuận lợi đột phá đến Trúc Cơ Cảnh Giới, thu hoạch được tham gia Chủ Tông khảo hạch tư cách.

Đan được phục dụng nhiều về sau, bởi vì tính kháng được vấn đề, hiệu quả khó tránh khỏi càng ngày càng kém, hai tên đệ tử khác tuy nhiên bởi vì nguyên nhân này, thăng đến sau cùng cũng không thể dựa vào đan được Chi Lực tấn cấp Trúc Cơ, nhưng là tốt tại không có Đan Độc lưu thể, đối bọn hắn sau này tu luyện cũng sẽ không sinh ra cái gì phụ diện tác dụng.

Đưa đi chín tên cao hứng bừng bừng cùng hai tên lòng tràn đầy thất vọng đệ tử về sau, Tôn trưởng lão ba phen mấy bận nhìn lấy mỗi một không chịu nổi Trần Viễn, muốn nói lại thôi.

Trần Viễn chú ý tới Tôn trưởng lão dị dạng, hỏi: "Trưởng lão thế nhưng là có cái gì dạy bảo cho đệ tử sao?"

Tôn trưởng lão do dự liên tục về sau, rốt cục mở miệng nói ra: "Mặc dù bây giờ đưa ra dạng này yêu cầu, có chút lòng tham không đầy vị đạo, nhưng lão phu hay là hi vọng ngươi có thể thêm ra một phần lực, dù sao nếu là không có Đan Độc chi hại, luyện khí chín tầng bên trong còn có chút đệ tử có trùng kích Trúc Cơ hi vọng."

Trần xa không do dự, gật đầu nói: "Đội đệ tử đêm nay trở về điều tức một phen, ngày mai bên trong sẽ giúp trợ những sư đệ kia nhóm xử lý được chứ?"

Tôn trưởng lão đến Trần Viễn trả lời chắc chắn, rất là cao hứng, liền liền nói: "Không có vội hay không, bên này thống kê nhân số cũng cần thời gian, chờ ngươi trước tiên nghỉ ngơi dưỡng tốt lại nói."

Lăng Đạo Quân tuy nhiên cảm thấy Tôn trưởng lão yêu cầu có chút được một tác lại muốn tiến một thước, nhưng cái này Trúc Cơ nhân số đối với bọn hắn những này chương môn các trưởng lão rất là trọng yếu, mà lại dạng này một cái kỳ ngộ đối với những đệ tử trẻ tuổi kia nhóm cũng rất là khó được, cho nên hắn cũng không có mở miệng ngăn cản.

Lúc này nhìn lấy Trần Viễn, Lăng Đạo Quân thờ dài nói ra: "Vất vả ngươi."

Sau đó tựa hồ cảm thấy ngắn ngủi này bốn chữ không thể Hoàn Toàn biểu đạt ý nghĩ trong lòng, còn nói thêm: "Ta hai mươi bảy phân công, có ngươi dạng này đệ tử, đúng là may mắn."

Trần Viễn mặt giãn ra mà cười: "Ta Trần Viễn có thể xếp vào Ứng Thiên tông môn dưới, càng là vinh hạnh đã đến."

Sắp chia tay thời khắc, Lăng Đạo Quân đột nhiên hỏi: "Phong Vân thành lấy bảo điểm là người sản nghiệp đi."

Trần Viễn nghe vậy sững sờ, thẹn thùng cười nói: "Đó là đệ tử nhân hạ chơi đùa đi ra muốn kiếm chút tiền tiêu vặt đồ chơi nhỏ, không nghĩ tới cũng có thể nhập đạo quân pháp nhỉ."

"Có thể tính không được là cái gì đồ chơi nhỏ, " Lăng Đạo Quân lắc đầu cười nói, " điều hoà không khí từ lạnh danh hào ngay cả ta cũng có nghe thấy, vài ngày trước bên trong, phạm Giáo Tập hướng ta từ chức, lời nói muốn lấy bảo bối, lão phu nhất thời hiểu kỳ, phái người điều tra phía dưới, mới phát hiện cái này phía sau có người bóng dáng."

"Đầu tiên là Lý Giáo Tập, sau đó là phạm Giáo Tập, ta phát hiện Trần Viễn người nhận người luôn yêu thích từ chính mình Giáo Tập bắt đầu ra tay a?"

Trần Viễn bồi tiếp giọng cười, không hiểu Lăng Đạo Quân nhắc lên việc này là dụng ý gì, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào tiếp lời.

Theo tài liệu Lăng Đạo Quân trầm ngâm một lát sau, đột nhiên nói ra: "Năm nay giới này đệ tử xuất sư về sau, ta lại ở đề cử chỗ trong danh sách tăng thêm lấy bảo bối tên, nếu là có đệ tử lựa chọn qua người nơi đó, trong phái hội đại mở cửa sau, tuyệt không gây khó dễ."

Nghe được chương môn lần giải thích này, Trần Viễn vui mừng quá đỗi, không nghĩ tới chương môn lại ở trong lúc lơ đãng cho ra dạng này một phần không phải khen thưởng lại hơn hẳn khen thưởng đại lễ.

Cái này, xem như hiểu biết lấy bảo bối thiếu thiếu nhân thủ cháy mi chi cực, tất cũng không kể nói theo phương diện nào, Trần Viễn những này đi qua Ứng Thiên tông huấn luyện Sư Đệ Sư Muội nhóm, so trước đó có thể chiêu đến những tán tu kia, cần phải mạnh hơn, mà lại có phần này tình nghĩa đồng môn tại, những sư đệ này các sư muội cũng xa so những tán tu kia đáng giá tín nhiệm

Trần Viễn liên tục không ngừng liên thanh cảm tạ, sau đó vừa lòng thỏa ý cáo từ rời đi.

Tôn trưởng lão tròn mắt hốc mồm nhìn lấy nhà mình chương môn, một mặt không thể tin: "Chương Môn Sư Huynh, cái này, chúng ta đầu đầu hồi lâu đệ tử an bài vấn đề, vậy liền coi là giải quyết?"

Lăng Đạo Quân đắc ý nhìn Tôn trưởng lão liếc một chút, lạnh nhạt nói: "Không phải vậy, vì sao ta là chương môn mà người lại chỉ có thể là trưởng lão đâu?"

Nhìn lấy Trần Viễn đi xa bóng lưng, Lăng Đạo Quân ở trong lòng yên lặng nói ra: "Tiểu tử, muốn leo cao hơn, đi được càng xa, người còn có rất nhiều thứ muốn học đây."

Thời gian đều ở trong lúc lơ đãng chảy qua nhanh chóng, đáng tiếc bọn người nhóm ý thức được điểm này lúc, có thể bắt lấy, lại chỉ còn lại có nhớ lại.

Trần Viễn lẳng lặng ngồi tại thuộc về mình gian phòng bên trong, UU đọc sách vạn u K An SHu. NE yên lặng đánh giá gian phòng bên trong mỗi từng giờ từng phút, phảng phất muốn đem trong mắt nhìn thấy hết thảy đều thật sâu khắc ở trong đầu của mình.

Trong bất tri bất giác, đi vào cái thế giới này đã có ba năm, trong ba năm này, chính mình từ bàng hoàng luống cuống đến bây giờ trầm ổn gót chân, càng là có một đám tương giao không tệ bằng hữu.

Căn này phòng nhỏ tại trong lúc vô hình chứng kiến đây hết thảy, chỉ tiếc, đêm nay chính là Trần Viễn ở chỗ này vượt qua sau cùng một đêm.

Tôn trưởng lão về sau triệu tập một nhóm luyện khí chín tầng trong các đệ tử, tại Trần Viễn trợ giúp dưới, lại có ba người vượt qua Trúc Cơ cánh cửa.

Ngày mai, Trần Viễn liền đem hộ tống hán năm mươi bảy tên Sư Đệ Sư Muội nhóm, tại Lăng Đạo Quân cùng mấy vị trưởng lão chỉ huy dưới, xuất phát tiến về Chủ Tông tham gia khảo hạch.

Dựa theo Lăng Đạo Quân thuyết pháp, lấy Trần Viễn trước mắt tu vi cùng đã từng thu hoạch được vinh dự cùng đối tông môn làm ra cống hiến, chỉ cần không phải tại sát hạch tới nộp giấy trắng, nằm đều có thể trở thành chân truyền đệ tử.

Chỉ bất quá, phải chăng có thể một bước lên trời trở thành 5 khoa cũng chỉ có năm cái danh ngạch đệ tử thân truyền, còn muốn xem bản thân hấn nỗ lực.

Ngay tại Trần Viễn tràn đầy cảm khái cùng chờ mong lúc, sát vách Chu sư đệ tới chào hỏi: "Trần sư huynh, tụ hội thời gian nhanh đến, chúng ta cái này liền đi qua đi."

"Tới." Trần Viễn cười cười, đứng dậy.

Là, mặc kệ tương lai thời gian như thế nào, đáng giá trân quý cùng nắm chắc vĩnh viễn là hiện tại.

Xin nhớ kỹ quyền sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm!!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Không ngớt trên đỉnh thứ nhất đêm

Chính như thế gian có quang minh, liền có bóng mờ.

Có người thoải mái, liền có người bị thương.

Một chiếc Linh Chu, trong ngoài, có lẽ sau này cũng là hai thể giới, hai loại người sinh.

Giang Hồ Lộ xa, riêng phần mình trân trọng.

Cáo biệt đến đây tiễn biệt đám người, Linh Chu bên trong Trần Viễn nghĩ đến có ít người từ đó chỉ sợ lại khó gặp nhau, không khỏi cảm thấy một tia buồn vô cớ.

Lúc này, ngồi phía bên trái Tô hoàng tử nhìn Trần Viễn liếc một chút, hỏi: "Thế nào, nhìn người tựa hồ có chút không cao hứng bộ dáng?"

"Nào có, bất quá là một chút tốt nghiệp Tổng Hợp Chứng ảnh hưởng a." Trần Viễn mạnh miệng giải thích một câu.

Bất quá nghĩ đến bên người còn có nhiều bằng hữu như vậy làm bạn, còn có tháng trước, liền đã đem lấy bảo bối tổng bộ đem đến ứng Thiên Tông chủ tông phụ cận Bàn Tử, cùng tùy theo mà đến sư tỷ các sư huynh, Trần Viễn tâm lý đột nhiên liền tốt thụ rất nhiều.

Nhìn chung quanh, Trần Viễn muốn tìm chút đề tài, tốt che giấu vừa mới xấu hổ, sau đó liền thấy ngồi bên phải bên cạnh mặt mũi tràn đầy nghiêm túc Chu Chí Hào.

"A, Chu sư đệ hôm nay nhìn, hơi có chút không giận mà uy a."

Sau đó uy nghiêm Chu sư đệ lập tức liền phá công: "Trần sư huynh, người có thể chớ giễu cợt ta, ta hiện tại cũng khăn trương chết."

Trần Viễn nghe nói lời ấy, nhất thời mất cân đối cười chỉ ý, ngược lại là bắt đầu trầm mặc.

Trần Viễn biết, Chu Chí Hào là đang đề Chủ Tông khảo hạch mà lo lắng.

Không giống với chính mình cùng Tô hoàng tử sớm Trúc Cơ, căn cơ cũng là sâu dày vô cùng, Chu sư đệ là sắp đến khảo hạch trước, mới bằng vào ngoại lực thủ đoạn, khó khăn lắm dừng vào lớp này chuyển xe cuối.

Đáng tiếc là, có tham gia khảo hạch tư cách, nhưng lại không có nghĩa là nhất định liền có thể thông qua khảo hạch.

Tương phản, dựa theo Thượng Giới hai mươi bảy phân công, bảy mươi bảy người tham gia khảo hạch lại chỉ có chín người trúng tuyển ví dụ đến xem khảo hạch này thông qua xác suất thật sự là thấp đến đáng thương.

Cái này bên trong, giống Chu sư đệ loại này miễn cưỡng đạt tới Trúc Cơ càng là trăm không còn một.

Đáng tiếc là, khảo hạch này thông qua hay không nhìn là mỗi cá nhân năng lực vận khí, Trần Viễn liền xem như muốn giúp đỡ cũng là không thể nào nhúng tay.

Lúc này, Tô hoàng tử đột nhiên hỏi: "Chu sư đệ, người biết các người khoa năm nay chủ trì khảo hạch là vị nào trưởng lão à, hần thiên vị tại như thế nào khảo hạch, người có hay không tính nhắm vào tiến hành chút luyện tập?"

"Biết rõ nói, " Chu sư đệ gật gật đầu, cười khổ nói, " là một vị họ Tần trưởng lão."

"Về phần tính nhắm vào luyện tập, một đoạn thời gian trước ta đều bận rộn trùng kích Trúc Cơ Cảnh Giới, lại làm sao có thời giờ đi cân nhắc cái này. . ."

Sau đó, Chu Chí Hào cho Trần Viễn bọn họ giới thiệu nói, vị này Tần trưởng lão tính tình rất là trực tiếp, phạm là hần chủ trì khảo hạch, đề mục đều rất đơn giản thô bạo, cũng chỉ có một loại:

Tại hần áp chế đến Kim Đan Cảnh thực lực tiến công trước mặt, chống đỡ thời gian một nén nhang, liền coi như là khảo hạch thông qua, còn nếu là trong

khảo hạch có thể phản kích lại hắn, càng có thể một bước lên trời trở thành hắc đệ tử thân truyền.

Sau cùng Chu sư đệ thở dài nói: "Nếu là có thời gian có thể học mấy bộ cao minh thân pháp tốc độ liền tốt, đáng tiếc ta Trúc Cơ thời gian thật sự là quá muộn."

Trần Viễn nghe lời này, trầm ngâm một lát, sau đó chần chờ nói ra: "Công pháp cao minh đến đâu chẳng lẽ còn có thể cao minh quá phận Thần trưởng lão nhân giới? Cuối cùng vẫn muốn nhìn cá nhân tu vi thực lực."

"Bất quá ta ngược lại là có cái biện pháp, có thể để người thông qua khảo hạch thậm chí trực tiếp thành làm đệ tử thân truyền, bất quá làm như vậy hậu quả, chỉ sợ sẽ là người sau này khó mà thụ vị trưởng lão kia chờ thấy."

Chu Chí Hào nghe xong vui mừng quá đỗi, trước mắt đều lửa cháy đến nơi, đầu còn quán được về sau, đại không ngày sau nỗ lực gấp trăm lần nghìn lần nỗ lực, một lần nữa thăng về vị trưởng lão kia coi trọng chính là.

"Lời như vậy, vậy người lại gần điểm, phương pháp kia cũng liền một lần có tác dụng, nếu như bị người khác biết, học theo, đến người vậy coi như không dùng được." Trần Viễn nhẹ giọng nói.

Chu Chí Hào vội vàng nghiêng tai tới, Tô hoàng tử cùng ngồi xổm ở Trần Viễn đầu vai Cầu Thặng đại nhân cũng đựng qua đầu, lộ ra cảm thấy hứng thú thần sắc.

Đội Trần Viễn nhỏ giọng sau khi nói xong, Cầu Thặng đại nhân mặt mũi tràn đầy xem thường: "Trần Viễn, đầu óc người bên trong trừ ý nghĩ xấu, liền không có khác sao?"

"Người biết cái gì, cái này gọi mưu kế, " Trần Viễn không cam lòng yếu thế về nói, " trí tuệ cũng là một phần thực lực."

Chu Chí Hào cũng có chút tâm thần bất định: "Trần sư huynh, biện pháp này thật có thể được không?"

"Đương nhiên, " nghe được Chu sư đệ nghi vấn, Trần Viễn nhìn không được cao giọng phản bác câu, sau đó nhìn trong đó người khác quăng tới chú ý ánh mắt, lại vội vàng hạ giọng, nhỏ giọng nói ra,

"Nếu là ở trong khảo hạch, đột nhiên có đệ tử kinh mạch nghịch sai, thổ huyết tới đất, mắt thấy là phải không được, người làm giám khảo hội làm thế nào, có phải hay không muốn tiến lên xem xét tình hình bên dưới hướng? Lúc này, người chỉ muốn thừa cơ bắt hắn lại y phục, không cho dù là phản kích lại hắn?"

"Chỉ là Phân Thần Tu Sĩ thân niệm cường đại, như không phải chân chính thụ thương, chỉ sợ là khó mà lừa qua hắn, cho nên người mấy ngày nay vẫn là nghĩ thêm đến làm sao diễn càng chân thực đi."

Chu sư đệ khúm núm, gật đầu thụ giáo, mà Tô hoàng tử nghe ở đây, lại là hơi có chút dờ khóc dờ cười.

Nói chuyện ở giữa, thời gian trôi qua nhanh chóng.

Sáng sớm xuất phát, sắp Nhật Lạc lúc, chiếc này thân tốc vô cùng Linh Chu liền đã chở Trần Viễn bọn họ, bay qua gần vạn lý khoảng cách, đến ứng Thiên Tông chủ Tông sở tại không ngớt phong.

Phong như tên, cao không biết bao nhiêu Thiên Trượng, cao ngất Vân Tiêu, phảng phất cùng Thiên Khung liền tiếp đến một chỗ.

Đóa đóa mây trắng tại sườn núi vờn quanh, tôn lên ngọn núi này càng hùng vĩ hiem trở.

Dưới đến Linh Chu về sau, chạm mặt tới cảnh tượng, càng làm cho Trần Viễn bọn người mở rộng tầm mắt. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

Mặt trời lặn treo ở giữa đỉnh núi, phảng phất đưa tay có thể đụng, hai ba con Bạch Hạc phất ra khê hót, nhàn tản bay qua, vò nát nhàn nhạt sương mù.

Nếu như nói hai mươi bảy phân công chỗ Minh Viễn phong coi là Chung Linh Joon-soo, vậy cái này không ngớt phong, liền thật có thể gọi là là Tiên Gia Phúc Địa.

"Đây chính là không ngớt phong à, thật đẹp, nếu là có thể cả một đời ở chỗ này liền tốt." Một tên cùng Hành sư muội nhìn không được cảm thán nói.

Trần Viễn đánh cái rùng mình, nhìn không được trong lòng oán thầm nói: "Thật không biết môn phái vì cái gì đều muốn xây ở loại này địa phương quý quý, chẳng lẽ không như thế liền biểu hiện không ra Tiên Môn độ cao to lớn phía trên sao?"

"Nơi này độ cao sợ là đều muốn vượt qua Đỉnh Everest đi, lại không khí lạnh lại mỏng manh, thật không biết có cái gì tốt. . ."

Đem Trần Viễn bọn họ đưa đến Chủ Tông chuẩn bị kỹ càng trụ sở tạm thời dàn xếp lại về sau, Lăng Đạo Quân cùng mấy vị trưởng lão liền vội vàng đi ra ngoài nghe ngóng tình huống qua.

Hơn nửa canh giờ về sau, Lăng Đạo Quân bọn họ mang về một số tin tức mới nhất.

Không chỉ có bọn họ hai mươi bảy phân công, lần này mỗi cái phân công đạt tới Trúc Cơ, có được khảo hạch tư cách đệ tử nhân số, so với Thượng

Giới, đều muốn ít hơn một số.

Đây đối với Ứng Thiên tông mà nói, có lẽ không phải chuyện gì tốt, nhưng đối với những này sắp tham gia khảo hạch các đệ tử mà nói, lại mang ý nghĩa bọn họ cạnh tranh áp lực lại nhỏ một chút.

Các đệ tử không khỏi đổi ngày mai khảo hạch nhiều mấy phần chờ mong, mà Trần Viễn cũng cũng giống như thế.

Chỉ là hắn không nghĩ tới là, bị Lăng Đạo Quân gọi đùa vì "Chỉ cần không nộp giấy trắng, nằm cũng có thể thông qua khảo hạch" chính mình, tại ngày thứ hai đối mặt khảo đề lúc, lại tựa hồ như không thể không đưa trước giấy trắng. . . .

A

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Mấy ngày nữa, lại qua đánh hấn

Sáng sớm hôm sau, tại lẫn nhau đường qua hảo vận về sau, hai mươi bảy phân công các đệ tử, tại trường lão chỉ huy dưới, tiến về riêng phần mình trường thi.

Năm nay tham gia Chủ Tông khảo hạch, có gần một ngàn bảy trăm tên đệ tử, so với Thượng Giới hơn hai ngàn người, nghe tựa hồ là thiếu không ít.

Có thể những người này phóng tới trước mặt, lại chỗ nào có thể nhìn ra cái gì khác biệt?

Trên đường đi biển người hỏi hã, nghĩ tới những người này đều là mình đối thủ cạnh tranh, có chút tự nhận là căn cơ nông cạn tử không dày các đệ tử, khó tránh khỏi trên mặt cũng có chút khó coi đứng lên.

Dẫn đội trường lão phát hiện mọi người tâm tình có chút không đúng, vội vàng động viên nói: "Cố lên, chỉ cần có lòng tin tại, chúng ta vĩnh viễn sẽ không thất bại."

Giải thích lời này, hấn còn vươn tay ra nắm thành quả đầm trên không trung vung vẩy mấy lần.

"Nhưng ta không có có lòng tin làm sao bây giờ." Đúng lúc này, không biết đệ tử nào lên lút thẳm nói.

Dẫn đội trường lão khẽ giật mình, sau đó trừng lên tròn mắt, tại trong đội ngũ vừa đi vừa về liếc nhìn, muốn bắt được cái kia bại hoại quân tâm gia hỏa.

Trong đội ngũ người yên tĩnh một lát, chẳng biết tại sao, đột nhiên đồng loạt cười lên ha ha.

Dẫn đội trường lão không hiểu ra sao không khỏi điệu, bắt quá nhìn lấy các đệ tử tâm tình khẩn trương tựa hồ không cánh mà bay, tâm tình cũng đi theo dễ dàng hơn.

Dẫn đội trường lão dẫn Trần Viễn một đoàn người đi vào Thiên Công trước cửa điện, tại chân thành chúc phúc qua mỗi một tên đệ tử về sau, trường lão liền cùng bọn hấn cáo biệt.

Sau đó, Trần Viễn bọn họ đem tại trước điện đi qua thân phận, tu vi xác minh về sau, chính thức tiến vào trong điện bắt đầu khảo thí.

Đang tra nghiệm thân phận lúc, khi Trần Viễn báo ra bản thân tên về sau, bên cạnh một số hấn phân công đệ tử, lập tức liền quăng tới chú ý ánh mắt.

Xem ra bọn họ, đã từng nghe nói qua Trần Viễn danh hào.

"Đây chính là hai mươi bảy phân công cái kia bảy Giáp đệ tử à, nhìn cũng không có gì đặc thù a?"

"Ai biết bên trong có cái gì chuyện ẩn ở bên trong đâu, Tông Chủ đại nhân năm đó đều làm không được sự tình, hấn lại không có ba đầu sáu tay dựa vào

cái gì có thể làm được?"

"Nghe nói hần vẫn là tạp dịch xuất thân đâu, không biết làm sao lại trà trộn vào nội môn, sau đó vèn vèn qua ba tháng, liền trở thành bảy Giáp đệ tử. . . Thật sự là trò cười."

"Ha ha, cái này có gì đáng kinh ngạc, hai mươi bảy phân công nha, mỗi lần khảo hạch thành tích đều là chạy đến số, không làm ra điểm đại tin tức đến, lại như thế nào có thể dẫn tới Chủ Tông chú ý đâu?"

Những người này tựa hồ cũng không thể nào có kỳ Trần Viễn, kia nói vậy lúc cũng không có hạ giọng, bởi vậy cái này mỗi một câu nói, Trần Viễn đều rõ ràng có thể nghe.

Không giống với những bồi vì đó nghe được sự môn bị vũ nhục, mà lộ ra nổi giận đùng đùng các sư đệ, Trần Viễn trên mặt lại là lạnh nhạt vô cùng.

Một chút ác ngữ hăm hại, như gió mát quạt vào mặt không có chút rung động nào.

Đương nhiên tâm lý, Trần Viễn vẫn không quên vì những người kia đưa lên một câu tề đại bán phê chúc phúc.

Chính như có câu danh ngôn nói qua, thế gian có người báng ta, lán ta, nhục ta, cười ta, khinh ta, tiện ta, gạt ta, xử trí như thế nào ư?

Chỉ cần nhẫn hần, để hần, tránh hần, từ hần, nhin hần, kính hần, không cần đề ý hần, mấy ngày nữa, lại qua đánh hần.

Tựa hồ lơ đãng liếc qua liếc một chút, Trần Viễn đem nói chuyện những người kia tưởng mạo thật sâu nhớ trong đầu.

Nếu là bọn họ không có thông qua khảo hạch, xám xịt chạy về nhà đi liền coi như.

Nếu là may mắn thông qua, Trần Viễn hạ quyết tâm, nhất định phải đem những người kia xách đi ra đánh một trận, sau đó nhét vào hầm cầu bên trong để bọn hần mình bạch miệng đầy phun phản hàm nghĩa chân chính.

Tại kinh lịch không quá vui sướng kiểm tra thực hư quá trình về sau, Trần Viễn bọn hần giữa trưa tiến vào sau cùng tiến hành khảo hạch đại điện bên trong.

Đại điện này khoan dung độ lượng vô cùng, tham gia Luyện Khí nhất đạo khảo hạch cùng sở hữu bốn năm trăm tên đệ tử, lúc này cùng nhau đi vào điện này bên trong cũng lộ ra dư xài.

Tại gần đây năm trăm tên cần nghiên cứu thêm đệ tử bên trong, chỉ có năm mươi người có thể tại khảo hạch về sau lưu tại không ngớt phong, mà có thể trở thành Các Chủ Thân Truyền càng là chỉ có một người mà thôi.

Mặc kệ những đệ tử này ở ngoài điện thời điểm đến cỡ nào nhảy thoát, đi vào trong điện về sau, lại đều an tĩnh lại, thành thành thật thật đứng xuôi tay, chờ đợi lấy quyết định vận mệnh bọn họ thời khắc đến.

Mà Trần Viễn lúc này cũng tại yên tĩnh đánh giá bên trong tòa đại điện này bố trí.

Trong điện bày biện rất nhiều mỏ đầu bàn nhỏ, bên trên để đặt lấy giấy bút, bốn phía lại không nhìn thấy luyện lô cùng chuẩn bị đưa tài liệu bóng dáng, xem ra lần này khảo hạch hẳn là đồng thi, mà không định để các đệ tử động thủ.

Trước điện trưng bày một cái sự vật, ước chừng dài một trượng, cao năm thước, dùng một khối màn sân khấu che đầy lấy.

Cái này màn sân khấu tựa hồ có che chắn thần niệm công dụng, làm cho không người nào có thể cảm giác dưới sự vật đến là cái gì.

Vật kia bên cạnh trông coi một vị sư huynh, lễ phép mà kiên quyết cự tuyệt một số các đệ tử tiến lên muốn xem xét yêu cầu.

Trần Viễn trong lòng tối tự suy đoán, lần này khảo đề chỉ sợ sẽ là cùng cái này thần bí đồ, vật có quan hệ.

Lúc này bọn hậu truyền đến động tĩnh, vài bóng người đi tới, dẫn đầu là một lão giả, râu tóc bạc trắng, dáng vẻ rất là Bất Phàm.

Sau đó, hần mở miệng tự giới thiệu mình: "Lão phu? Cần tử, thẹn cư là trời công điện Điện Chủ, phụng Tông Chủ chi mệnh, chủ trì lần này luyện khí khoa tông môn khảo hạch."

Như thường lệ lệ cường điệu một phen khảo hạch kỷ luật, mong ước ở đây cần nghiên cứu thêm các đệ tử phát huy ra tốt nhất mức độ, lấy được ưu dị thành tích về sau, ? Cần tử cũng không hề? ? Lắm điều, vung tay lên, ra hiệu đứng tại này thần bí sự vật bên cạnh đệ tử kéo ra che đầy lấy màn sân khấu.

Ở đây hơn năm trăm ánh mắt cùng nhau đưa tới, mà lần này khảo đề cũng rốt cục lộ ra bộ mặt thật sự.

Chỉ này hình thù cổ quái đồ, vật, ? Cần tử giới thiệu nói: "Ta Ứng Thiên tông cấp dưới cùng sở hữu bốn trăm hai mươi ba chỗ quặng mỏ, tại quặng mỏ lấy quặng quá trình bên trong, đối khoáng thạch khai quật vỡ nát cực kỳ hao phí nhân lực."

"Tại Tông Chủ đại nhân cầu tứ chỉ đạo dưới, ta luyện khí đường cùng trận pháp đạo tinh thành hợp tác, cuối cùng khai phát ra cái này tên là Hồn Nguyên

luyện khí Tạo Vật."

"Vật này thiết kế ý nghĩ là, thông qua Tụ Linh Trận trực tiếp rút ra thiên địa linh khí, sau đó đem linh khí này một bộ phận duy trì Tụ Linh Trận vận chuyển, một bộ phận khác chuyển hóa làm động lực, cung cấp cho v bộ phận, làm đổi Quáng Mạch tiến hành khai quật cùng vỡ nát."

"Từ tại thiên địa linh khí lấy mãi không hết dùng mãi không hết, cho nên vật này tại thiết kế bên trong, lẽ ra có thể vĩnh viễn công tác xuống dưới, nhưng ở thực tế vận dụng bên trong lại phát hiện tình huống cũng không phải là như thế."

"Lại trải qua hai vị trưởng lão mấy vị Các Chủ nghiên cứu thảo luận về sau, UU đọc sách vạn u K An SHu. NE bài trừ trận pháp phương diện nguyên nhân, như vậy còn lại chính là chúng ta luyện khí bên này xảy ra vấn đề."

"Bởi vì vật thật trước mắt chỉ có cái này một đài, cho nên các vị đệ tử tạm thời chỉ có thể đưa người nhóm đề nghị cùng phương án giải quyết ghi lại ở trên giấy, nói rõ chi tiết cái tiến thủ pháp cùng cần thiết tài liệu."

"Hiện tại, các vị đệ tử nhóm có thể lên trước xem xét Hồn Nguyên, đương nhiên, cũng có thể dùng thần niệm tiến hành dò xét."

Tại? Các Chủ giới thiệu xong đề mục về sau, chúng đệ tử có chút lú lờ, không nghĩ tới tông môn hội giảng các trưởng lão cũng không có cách nào giải quyết nan đề, lấy ra làm làm khảo hạch đề mục.

Có thể việc đã đến nước này, cũng chỉ đành kiên trì bên trên, coi như không trông cậy vào hoàn toàn giải quyết vấn đề, cũng tốt xấu đưa ra một cái đáng tin đề nghị đi.

Tóm lại, chỉ cần làm đến so với hán bốn trăm năm mươi tên đệ tử càng tốt hơn, cũng liền với.

Tại loại này mạch suy nghĩ chỉ đạo dưới, chúng vị đệ tử nhao nhao tuân ra tiến lên, khoảng cách gần xem xét cái này Hồn Nguyên cấu tạo.

Mà một số tự cao thần niệm mạnh đại đệ tử nhóm, cũng nhao nhao thả ra thần niệm, một tác một tác cẩn thận phân tích lên cái này Hồn Nguyên tới.

Chỉ có Trần Viễn một người không có chút nào động tác đứng trong điện, giờ này khắc này, ngược lại thật sự là có chút mọi người đều say ta độc tình ý tứ.

Chỉ là trên mặt hán lại là mang theo một chút bất đắc dĩ cười khổ, thầm nghĩ: Đây không phải buộc ta nộp giấy trắng à, động cơ vĩnh cửu lại nào có biện pháp giải quyết. . .

Xin nhớ kỹ quyển sách thủ phát Vực Danh: . Bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Khục. . . Những này là ta tổng kết

Nhìn qua cái này một mảnh tích cực nô nức tập nập các đệ tử, chủ trì khảo hạch tên kia? Các Chủ, lại chẳng biết tại sao lộ ra vẻ thất vọng tâm tình.

Ánh mắt lần nữa đảo qua trước mắt những đệ tử này về sau, ? Cẩn tử rốt cục chú ý tới đứng yên tại chỗ, biểu hiện được không giống bình thường Trần Viễn.

Quay đầu đi, ? Cẩn tử hỏi hướng bên người một vị chấp sự: "Kẻ này tên họ là gì?"

Này chấp sự đến Các Chủ hỏi thăm, vội vàng lật xem trong tay ghi chép sổ ghi chép, đối chiếu bức họa tìm tới đáp án.

"Các Chủ, kẻ này tên là Trần Viễn."

"Không phải là cái kia Trần Viễn?"

Tuy nhiên? Các Chủ câu này tra hỏi có vẻ hơi không đầu không đuôi, nhưng chấp sự này lại là mình bạch hấn ám chỉ trong lời nói, thế là khẳng định trả lời: "Cũng là cái kia Trần Viễn!"

? Cẩn tử gật gật đầu, không nói nữa, vụng trộm lại là đối Trần Viễn lưu lại tâm

Trong điện một mớ đờn từ các đệ tử tuyền ngồi, tại? Cẩn tử mạnh Đại Thần Niệm bao phủ xuống, cũng không ngờ có người châu đầu ghé tai, Sao chép gian lận.

Một nén nhang quan sát thời gian đã qua, chúng đệ tử nhao nhao tuyền chỗ ngồi xuống, hoặc là nhắm mắt trầm tư, hoặc là múa bút thành văn, thế là càng lộ ra độc lập trong điện Trần Viễn đặc lập độc hành tới.

Trần Viễn cũng cảm thấy ngu như vậy đứng đây không phải cái biện pháp, dự định trước tìm cái chỗ ngồi xuống lại nói, tuy nhiên Tông Chủ cái này tượng tượng không có thực hiện khả năng, nhưng nếu chỉ là đưa ra một số cái tiến đề nghị, để đồ vật vận hành thời gian lâu hơn một chút, Trần Viễn tự hỏi vẫn còn có chút biện pháp.

Nhưng vào lúc này, một mực đang yên lặng quan sát? Cẩn tử lại đột nhiên mở miệng.

"Cái này vị đệ tử, ngươi thế nhưng là có nghĩ vẫn gì?"

Nghe được lời này, ở đây các đệ tử nhao nhao ngẩng đầu lên, hướng về thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, Trần Viễn tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Cái này xem xét, Trần Viễn mới phát hiện, vị kia? Các Chủ đang mực quang sáng ngồi nhìn mình chăm chăm.

"Ngài là nói ta sao?" Trần Viễn chỉ mình, kinh ngạc hỏi.

? Cẩn tử ngậm lấy mỉm cười gật gật đầu.

Trần Viễn chần chờ sau khi, quả quyết mở miệng: "Xin thứ cho tại hạ nói thẳng, đệ tử cảm thấy Tông Chủ cái này tượng tượng nhiều nhất chỉ có thể cái tiến một hai, nhưng muốn hoàn mỹ thực hiện, tuyệt đối không thể."

Một câu đã ra, cả phòng xôn xao.

Có đệ tử quát lớn: "Không biết từ đâu tới khí, vậy mà cuồng vọng như vậy."

Cũng có đệ tử nghi ngờ nói: "Đây chính là Tông Chủ đại nhân tượng tượng, chẳng lẽ ngươi so Tông Chủ đại nhân hấn còn muốn lợi hại hơn?"

Càng có đệ tử kêu gào nói: "Bẩm Các Chủ, người này rõ ràng là không đem Tông Chủ đại nhân để vào mắt, ta đề nghị không chỉ có muốn lập tức hủy bỏ hấn khảo thí tư cách, còn muốn trị hấn bất kính chi tội!"

Nguyên bản cây kim roi cũng nghe tiếng bên trong đại điện, nhưng bởi vì Trần Viễn một lời nói nhắc lên âm vang sóng lớn.

Trước mắt lần này tình huống, dù cho Trần Viễn tại lời nói nói ra miệng trước liền sớm có đoán trước, nhưng lúc này cũng không nhận được trong lòng oán thầm nói: Cá nhân sùng bái hại chết người a. . .

"Yên lặng, " ? Các Chủ một tiếng răn dạy để huyền não trong điện một lần nữa trở nên an tĩnh lại, "Chúng đệ tử tiếp tục khảo thí, về phần ngươi, hãy theo ta tới."

? Các Chủ trước khi rời đi sắc mặt bình tĩnh nhìn Trần Viễn liếc một chút, nhìn không ra là vui là giận.

Trần Viễn không để bụng nhún nhún vai, theo sau.

Nhìn qua Trần Viễn rời đi bóng lưng, trong các đệ tử có ít người đang thờ dài: "Lời nói và việc làm như thế không khôn ngoan, chắc hấn khảo hạch tư cách khẳng định là phải bị hủy bỏ."

Cũng có đệ tử, tỉ như tiến điện trước đó nhận ra Trần Viễn mấy vị kia, tại cười trên nỗi đau của người khác: "Khác nói cái gì khảo hạch, tiểu tử kia ngược lại là nên lo lắng dưới, Tông Chủ đại nhân sẽ như thế nào xử phạt với hấn."

Mà cùng Trần Viễn đồng dạng đến từ hai mươi bảy phân công đệ tử, lại không khỏi toát ra một chút vẻ lo lắng.

Bất quá cái này bên trong cũng có mấy tên cơ linh, hồi tưởng lại vừa rồi Trần Viễn lời nói, lại liên tưởng đến Trần Viễn tại phân công lúc ưu dị biểu hiện, không khỏi chậm chước đứng lên, đem nguyên bản tâm lý định ra tốt đáp án, sửa đổi một hai.

Mà Trần Viễn lúc này, đến tột cùng lại có gì tao ngộ đâu?

Trần Viễn theo? Các Chủ hướng trong điện đi đến, xuyên qua phía sau một cái thông đạo, đi vào một gian tĩnh thất bên trong.

Nhìn gian phòng bên trong bày biện bố trí, Trần Viễn đoán chừng nơi này hẳn là vị Các chủ này ngày bình thường Văn Phòng.

Đi vào gian phòng về sau, đợi vị kia? Các Chủ chỉ cái ghế, khách khí nói câu "Ngồi xuống nói đi" về sau, Trần Viễn liền minh bạch hẳn thái độ.

Quả nhiên, ? Các Chủ một câu nói tiếp theo xác minh Trần Viễn trong lòng suy đoán: "Người là làm thế nào biết Tông Chủ tưởng tượng không có khả năng thực hiện?"

Sau đó, hẳn tiếp lấy nói bổ sung: "Ta đợi hai vị trưởng lão bốn vị Các Chủ cũng là trải qua hơn tháng tìm tòi chứng thực sau mới ra cái kết luận này, nhưng ta nhìn người, tựa hồ tại nghe được đề mục một khác này, trong lòng liền có xác định không thể nghi ngờ đáp án?"

Cái này muốn Trần Viễn như thế nào giải thích cho hẳn trên Địa Cầu mọi người đều biết nhiệt lực học thứ hai Định Luật?

Thế là Trần Viễn đành phải nói ra: "Đệ tử cũng là vận khí tốt thôi, trước kia từng có cùng loại với Tông Chủ đại nhân ý nghĩ, đồng thời làm qua một số nếm thử, cuối cùng được đi ra loại này kết quả."

Châm chọc một phen về sau, Trần Viễn đem cái này thứ hai Định Luật thay hình đổi dạng nói ra: "Không có khả năng từ duy nhất linh khí nơi phát ra rút ra linh khí, cũng làm Hoàn Toàn biến thành chúng ta cần thiết công dụng mà không sinh ra hẳn ảnh hưởng, đây là đệ tử tổng kết ra kinh nghiệm"

"Duy nhất nơi phát ra. . . Hoàn Toàn chuyển hóa. . . Hẳn ảnh hưởng." ? Các Chủ yên lặng nhai nuốt lấy Trần Viễn lời nói hàm nghĩa trong lời nói, mà ánh mắt của hẳn cũng biến thành càng ngày càng sáng.

"Tốt một cái tổng kết, tuy nhiên ta đợi biết kết quả cuối cùng, lại là biết rõ nhưng không biết nguyên có, không nghĩ tới cái này bên trong cất giấu Thiên Địa Pháp Tắc, đúng là bị người một người Trúc Cơ Kỳ tiểu tử cho tổng kết ra. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE "

Sau đó, quyền cao chức trọng? Các Chủ phảng phất giống như là cái đến bánh kẹo nhưng lại lòng tham không đủ hải từ, một mặt chờ mong nhìn lấy Trần Viễn: "Cùng loại dạng này kinh nghiệm tổng kết, người còn gì nữa không?"

Ách, Trần Viễn muốn một lát, đã thứ hai Định Luật đều nói, như vậy thứ nhất Chương Tam Định Luật cũng không có gì tàng tư tất yếu.

Thế là gật đầu nói: "Còn có. Một là linh khí bảo toàn pháp tắc, hai là tuyệt đối nhiệt độ thấp không có khả năng đạt tới pháp tắc."

Sau đó, chẳng biết xấu hổ Trần Viễn cường điệu nói: "Tính cả bắt đầu nâng lên, cái này tam điều pháp tắc, bị ta hợp xưng vì Trần Thị nhiệt lực học tam đại Định Luật."

"Nhiệt lực học?" Tuy nhiên đối cái này danh từ mới cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng cái này tia không ảnh hưởng chút nào? Các Chủ đối Trần Viễn tốt đẹp cảm quan.

"Tuy nhiên có trước kia từng tiếp xúc qua loại này đồ, vật nhân tố ở bên trong, nhưng ở tu hành sau khi, có thể độc lập thăm dò, cũng đạt được loại này dán vào Đại Đạo kết luận, so với trong điện đang tiến hành khảo hạch đệ tử của hẳn tới nói, người Trần Viễn thật sự là mạnh hơn quá nhiều."

"Khó trách có thể trở thành xưa nay chưa từng có toàn Giáp đệ tử, tốt một cái toàn Giáp đệ tử!" ? Cẩn từ cảm thán liên tục, nhìn về phía Trần Viễn trong ánh mắt tràn đầy thưởng thức.

"Được, người khảo hạch chỉ tới đây thôi, từ cửa sau ra ngoài, khác ảnh hưởng đến các đệ tử của hẳn." ? Cẩn từ phân phó nói, giờ phút này hẳn tới lúc gấp rút lấy cầm cái này vừa học hội tam đại Định Luật, qua hẳn mấy tên Các Chủ trước mặt khoe khoang đây.

"Khảo hạch này, đệ tử tính toán là thông qua sao?"

"Người cứ nói đi?" ? Cẩn từ ý cười đầy mặt trả lời.

"Này đệ tử thân truyền danh ngạch đâu?"

"Người tiểu tử này, " ? Các Chủ bật cười khanh khách, phất phất tay ra hiệu Trần Viễn có thể lui ra, "Liền an tâm trở về chờ đợi thông tri đi."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Đã lâu không gặp, rất là tưởng niệm

Trần Viễn không nghĩ tới chính mình làm chuẩn bị ba năm Chủ Tông khảo hạch, không đến nửa canh giờ liền kết thúc.

Bất quá kết quả cũng không tệ lắm, nhìn? Các Chủ thái độ, thông qua khảo hạch khẳng định là không có vấn đề, trực tiếp thành làm đệ tử thân truyền, cũng là có hi vọng.

Theo trời công bộc hậu môn chuyển sau khi ra ngoài, Trần Viễn nhất thời không biết nên hướng đi đâu.

Lúc này đại đa số đệ tử khảo hạch hẳn là còn chưa kết thúc, trở về chỗ ở chỉ sợ cũng gặp không đến bóng người.

Ngẫm lại, Trần Viễn liền tại cái này không ngớt trên đỉnh đi bộ nhàn nhã đi dạo đứng lên, đánh giá cái này sau có thể muốn đợi khá lâu địa phương cảnh trí.

Tại đi đến một cái ngã ba đường lúc, Trần Viễn ánh mắt lại đột nhiên ngưng tụ, tại thời khắc này, hắn nhìn thấy một cái không tầm thường tồn tại.

Ven đường ngọc Banyan Tree, ngồi xếp bằng một vị thanh niên, không màng danh lợi nhàn hạ, phảng phất cùng phương thế giới này hoàn mỹ phối hợp dung hợp lại cùng nhau.

Trần Viễn trong lúc bất tri bất giác, liền bị thanh niên này một đôi mắt hấp dẫn.

Tại thanh niên kia trong ánh mắt, ngẫu nhiên toát ra khám phá thế gian tang thương xa cách cùng rã rời, có thể một giây sau lại biến thành đối Nhân Gian Bách Thái ngây thơ cùng tò mò.

Vén vén liền phong tư khí độ đến xem, thanh niên này đúng là Trần Viễn đi vào phương thế giới này đến nay, gặp phải đệ nhất nhân, liền liền từng gặp qua một lần Đại Trưởng Lão cũng có chỗ không kịp.

Trần Viễn lòng hiếu kỳ nổi lên, nhìn không được đi ra phía trước.

Thi lễ về sau, Trần Viễn mở miệng hỏi: "Vị này. . . Sư huynh (tiền bối), tại hạ là đến từ hai mươi bảy phân công cần nghiên cứu thêm đệ tử Trần Viễn, muốn hỏi dưới ngài tôn tính đại danh?"

Bởi vì nhìn không ra thanh niên đến tuổi tác bao nhiêu, Trần Viễn đành phải mập mờ xưng hô một câu.

Thanh niên kia nghe vậy xoay đầu lại, thẳng tắp nhìn lấy Trần Viễn, ánh mắt lại tựa hồ như tập trung sau lưng Trần Viễn vô hạn nơi xa, sau đó lạnh nhạt mở miệng: "Gọi ta Thiên Tâm Tử thuận tiện."

"Nguyên lai là Thiên Tâm Tử tiền bối, " Trần Viễn gật gật đầu, lại dò xét hắn một phen, hỏi tiếp ra trong lòng nghi hoặc, "Không biết tiền bối tại sao lại xếp bằng ở đây."

"Xếp bằng ở đây tự nhiên có ở đây lý do, " Thiên Tâm Tử sâu xa khó hiểu về một câu, sau đó nói, "Ta chính là thủ đạo người!"

Thủ đạo người ba chữ vừa ra, Thiên Tâm Tử nguyên bản này không màng danh lợi nhàn ý phong tư đột nhiên biến đổi, đổi lại bề ngoài thiên hạ Ngạo Thị Vạn Cổ khí phách.

"Thủ đạo người?" Trần Viễn trong lòng cũng đang yên lặng nhai nuốt lấy ba chữ này, bên trong thiên địa có chí cao vô thượng Ba Ngàn Đại Đạo, mà người này vậy mà lấy thủ đạo người làm hiệu, chẳng lẽ là. . .

Trần Viễn đột nhiên giật mình, chẳng trách mình vượt qua mà đến, không giống kiếp trước nhìn qua trong tiểu thuyết viết, tức không có hệ thống bạn thân thể, cũng không có tùy thân lão gia gia, hợp lấy chính mình cơ duyên đúng là rơi ở chỗ này, rơi ở trước mắt cái này thần bí vạn phân thủ đạo người trên thân?

Nghĩ tới đây, Trần Viễn thần sắc trở nên càng thêm cung kính, đang chuẩn bị lại cẩn thận hỏi thăm một hai lúc, đã thấy trước mắt cái này tự xưng là thủ đạo người Thiên Tâm Tử tiền bối, đột nhiên có động tác.

Chỉ gặp hắn đột nhiên từ ngồi xếp bằng bên trong đứng dậy, thuận tay đem Trần Viễn phát qua một bên, chỉ cách đó không xa một tên ngự kiếm mà qua đệ tử hét lên: "Ngươi, xuống tới!"

Đệ tử kia uy uốn lượn đi đem kiếm ánh sáng dừng lại, rơi xuống Thiên Tâm Tử bên người, sợ hãi rụt rè tiếng la: "Đại sư huynh."

"Thiếu cùng ta lôi kéo làm quen, " Thiên Tâm Tử lại không linh tình, tốc độ nói cực nhanh nói nói, " trong môn ngự kiếm quy củ ngươi cũng biết đi, trừ cất cánh hạ xuống, ngự kiếm lúc độ cao không được thấp hơn mười trượng, để tránh dẫm thương người hủy vật."

"Ngươi xem một chút ngươi đây, vừa rồi bay đều thấp hơn ba trượng."

Sau đó, tại Trần Viễn trợn mắt hốc mồm trong ánh mắt, Thiên Tâm Từ từ ngực mình móc ra một xấp sổ sách, xoẹt xẹt kéo xuống một trương lấp đứng lên, đồng thời trong miệng nói, "nguy hiểm phi hành, Phạt tiền 50 linh thạch, Cấm Bay một tháng, chính ngươi qua Chưởng Pháp Điện nhận phạt đi."

Đem kia không may đệ tử đuổi đi về sau, Thiên Tâm Từ một lần nữa nhìn về phía Trần Viễn: "Vừa rồi gặp ngươi thần sắc, tựa hồ là có chuyện muốn nói?"

Trần Viễn còn có thể nói cái gì đó, trong giấc mộng Ngón Tay Vàng cứ như vậy không cánh mà bay, đành phải mặt mũi tràn đầy cười khổ nói: "Nguyên lai ngươi nói thủ đạo người chỉ là cái này à?"

Thiên Tâm Từ một mặt không khỏi diệu: "Thủ đạo người, thủ hộ đường an toàn người, không phải rất bình thường rất lợi hại hợp lý à, cái này có gì đáng kinh ngạc?"

Tốt a, tại cái này kỳ kỳ quái quái Ứng Thiên trong tông, tiền bối cao nhân biến thân cảnh sát giao thông tiểu ca, cũng là có thể lý giải.

Tính toán thời gian cũng không còn nhiều lắm, Trần Viễn hướng vị này Thiên Tâm Từ sư huynh đưa ra cáo từ, chuẩn bị tự họp các sư đệ trở về.

Đội Trần Viễn đi xa về sau, Thiên Tâm Từ nhìn lấy hắc bóng lưng bủi bời: "Đây chính là sư phụ từng đề cập tới Trần Viễn sao? Cũng không ra hồn nha, dần dện. . ."

Trần Viễn tự nhiên không biết vị kia Thiên Tâm Từ sư huynh đối với hắc đánh giá, đi trên đường hắc đột nhiên nghe được sau lưng truyền đến tiếng gọi âm ỉ, xoay người lại liền thấy Chu Chí Hào thân ảnh.

Nhìn Chu sư đệ thần sắc, Trần Viễn liền biết hắc khảo hạch hắc là thông qua, mở miệng hỏi: "Khảo hạch không có vấn đề đi, đệ tử thân truyền danh ngạch có thể cầm tới không?"

Chỉ gặp Chu sư đệ đầu tiên là gật gật đầu, tiếp lấy lại lắc đầu.

Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút: "Làm sao? Ngươi ngã xuống đất giả chết thời điểm đều không có thể thừa cơ bắt được giám khảo y phục sao?"

Chu sư đệ có chút dở khóc dở cười: "Trần sư huynh, ngươi lần này có thể kém chút đem ta cho hổ, còn tốt xếp tại phía trước ta khảo hạch một cái không may gia hỏa, thay ta cản một đao kia."

Lần này Trần Viễn thật liền hiếu kỳ, truy vấn: "Nói thế nào?"

"Nghe ngươi lời nói, ta trở về luyện rất lâu kinh mạch đi ngược chiều phun máu. Có thể ngay hôm nay khảo hạch lúc, không nghĩ tới xếp tại phía trước ta đệ tử, lại vượt lên trước dùng ra một chiêu này."

"A, xem ra vị huynh đài này cùng ta ngược lại thật ra anh hùng sở kiến lược đồng a, chỉ là biện pháp này cũng chỉ có thể dùng lần trước, vậy ngươi chẳng phải là không có cơ hội?" Trần Viễn vì Chu sư đệ cảm thấy có chút tiếc nuối.

Chu sư đệ một mặt nghĩ mà sợ, tràn đầy may mắn nói ra: "Còn tốt có vị sư đệ này giành ở phía trước. Tại hắc ngã xuống đất phun máu về sau, này giám khảo lại là khinh thường tiếng cười lạnh, lời nói trò hề này hắc đều đã nhìn chán, sau đó càng là sai người đem kia không may sư đệ kéo ra ngoài, trực tiếp hủy bỏ khảo thí tư cách. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE "

Nghe đến đó, Trần Viễn mặt mũi tràn đầy hậm hực, xấu hổ cười nói: "Người sư đệ kia ngươi vẫn là rất gặp may mắn a."

"Đúng vậy a, chờ ta tiếp xuống tham gia khảo hạch lúc, có lẽ là này giám khảo gặp ta trung thực, không có quá nhiều khó xử tại ta, lại để cho ta may mắn thông qua."

Trần Viễn đang chuẩn bị nói lên vài câu chúc mừng lời nói lúc, lại nghe Chu sư đệ tiếp lấy mặt mũi tràn đầy bội phục nhớ lại nói: "Nói đến hôm nay sát hạch tới, có vị sư muội thật đúng là lợi hại, không chỉ có thể theo tu vi áp chế đến Kim Đan Cảnh Giới giám khảo đánh cho có đến có về, thậm chí còn ra bất ngờ đâm rách giám khảo một mảnh ống tay áo."

"Nhắc tới cũng kỳ quái, " tuấn sư đệ nhìn lấy Trần Viễn nói, " vị sư muội kia biết ta là tới từ hai mươi bảy phân công về sau, còn hỏi thăm ta sư huynh ngươi đây."

"Thật sao?" Trần Viễn kinh ngạc nói.

"Là đâu, ngươi sư đệ nói không sai."

Trần Viễn nghe vậy Du nhưng quay người, đã thấy nơi xa một cái thướt tha thân ảnh đi tới, nói cười yểu yểu: "Trần sư huynh. . . Đã lâu không gặp."

A

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Người có thể thiếu nợ ta 2 kiếp a

Nhìn phía xa đi tới thân ảnh, Trần Viễn liếc một chút liền nhận ra người đến là ai.

"A, Thiên sư muội, thật là đúng dịp a, chúng ta lại gặp mặt." Trần Viễn cười bắt chuyện qua.

Chỉ là nhớ tới hai năm trước chính mình hồ nàng một màn kia, Trần Viễn trong cười luôn có chút giấu không được xấu hổ.

"Vừa rồi nghe Chu sư đệ nâng lên, thuật pháp sát hạch tới có vị rất lợi hại sư muội, ta ngay tại đoán có phải hay không là người, không nghĩ tới thật đúng là gọi ta đoán trúng." Cảm thấy có chút không được tự nhiên Trần Viễn, một thoại hoa thoại nói.

Thời gian hai năm quá khứ, Thiên sư muội cũng không còn là lúc trước bộ kia ngây thơ ngây ngô bộ dáng, không chỉ có thân thể nảy nở chút, trên mặt cũng nhiều chút thiếu nữ đặc hữu phong tình, thanh thuần bên trong mang theo từng tia từng tia kiêu mị.

Chỉ là giờ phút này nhìn nàng thần sắc, lại Hoàn Toàn không phải lòng có khúc mắc bộ dáng, ngọt ngào trong cười còn mang theo một tia giận dữ, nhìn lấy Trần Viễn phản nản nói: "Trần sư huynh, người tại sao không có tuyển thuật pháp khoa đầu, ta còn tưởng rằng có thể vào hôm nay sát hạch tới gặp được người đây."

Gặp Thiên sư muội tựa hồ cũng không có đem hai năm sự tình để ở trong lòng, Trần Viễn cũng vụng trộm thở phào, dù sao đồng tông sư huynh muội nha, mọi người có thể tương thân tương ái hài hòa ở chung, tự nhiên là tốt nhất.

Gặp gỡ Thiên sư muội mới bắt đầu, nội tâm này tia tâm thần bất định đã biến mất không thấy gì nữa, cho nên Trần Viễn lại khôi phục cái kia bại hoại tính tình, tự biên tự diễn giải thích nói: "Thuật pháp khoa thiên phú nha, ta xác thực coi như không tệ. Bất quá về sau phát hiện tại cái này luyện khí khoa bên trên, ta thiên phú lại là càng tốt hơn, chỗ lấy cuối cùng vẫn là tuyển luyện khí khoa."

Thiên sư muội tại này che miệng cười trộm, long lanh con mắt chỗ ngoặt thành Nguyệt Nha, tựa hồ tại trò cười Trần Viễn da mặt quá dày.

Trần Viễn gãi gãi đầu, cũng tại này bồi tiếp cười hắc hắc.

Trong lúc nhất thời, giữa sân bầu không khí mỹ hảo vô cùng.

Một lát nữa, tựa hồ nhớ tới thứ gì, Trần Viễn mở miệng hỏi: "Đúng, Thiên sư muội người thông qua khảo hạch khẳng định là không có vấn đề đi, cái kia đệ tử thân truyền danh ngạch là người được sao?"

"Ừm, tuy nhiên kết quả còn không có xuống tới, bất quá ta muốn hẳn là đi," Thiên sư muội gật gật đầu, tựa hồ đối với chính mình tình huống không muốn nói chuyện nhiều, ngược lại hướng Trần Viễn hỏi ý kiến hỏi nói, "Trần sư huynh người đây, đã người tại luyện khí bên trên thiên phú tốt như vậy, chắc hẳn luyện khí khoa đệ tử thân truyền cũng là người đi."

"Ha-Ha, kết quả không có xuống tới, còn khó nói." Trần Viễn làm bộ khiêm tốn hai câu.

"Cái kia sau trong rất nhiều năm, nhưng là muốn cùng Trần sư huynh tại cùng một nơi tu đạo đâu," Thiên Thiên cười ý vị thâm trường thán nói, "... Thật tốt."

Chu sư đệ nhìn lấy một nam một nữ này, thăm hỏi lẫn nhau lẫn nhau thôi phòng, ngôn ngữ mập mờ cộng thêm câu kết làm bấy, hâm mộ trông mắt đều nhanh phát hồng.

Tuy nhiên hôm nay hẳn mới là cùng Thiên Thiên cười sơ lần gặp gỡ, có thể thiếu nữ này ngọt ngào nụ cười phối hợp nàng này trác tuyệt thân thủ, tùy tiện đem cái này ngây ngô thiếu niên cho bắt được.

Chỉ là, lúc này Chu Chí Hào tâm lý lại là có chút khổ sở: Nhìn cái này Thiên sư muội cùng Trần sư huynh rất là quen thuộc, mà bọn họ này lời nói thật vui bộ dáng là không phải nói rõ bọn họ lẫn nhau đều có hảo cảm đâu? Ta ở bên cạnh lâu như vậy, Thiên sư muội nhưng không có liếc lấy ta một cái, càng không có cùng ta nói một câu. . .

Như Thiên sư muội thật ưa thích là Trần Viễn sư huynh, ta làm sao có thể qua tranh đấu?

Ngay tại thiếu niên mềm mại nội tâm quanh đi quẩn lại thời điểm, Thiên sư muội lại là một bộ tiểu nữ nhi tư thái, giống như là nũng nịu nói ra: "Đúng, người đã luyện khí rất lợi hại, đám người kia nhà nhìn xem phi kiếm nha, hôm nay khảo hạch lúc, giống như thụ chút tổn thương."

Cổ nhân gặp lại, khúc mắc diệt hết, Trần Viễn tâm tình rất tốt, huống hồ sư muội đưa ra cũng không phải cái gì khó xử yêu cầu, cho nên Trần Viễn vỗ bộ ngực đảm nhiệm nhiều việc nói: "Yên tâm, ta nhất định cho người sửa chữa tốt."

Thiên Thiên cười ngược lại cầm phi kiếm, đưa cho Trần Viễn, chỉ trên chuôi kiếm một chỗ nói ra: "Chính là chỗ này, trước kia xông chỗ này đưa vào linh lực có thể kích phát ra một đạo Băng Ly thuật đến, nhưng bây giờ làm thế nào làm đều không có phản ứng đây."

"Thật sao?" Trần Viễn tiếp nhận kiếm nhìn kỹ một chút, "A, linh khí này đưa vào địa phương thật có chút dị thường, có lẽ là cùng trận pháp ở giữa kết nối buông ra đi, ta tới giúp người nhìn xem"

Trần Viễn thử thăm dò đưa vào một cỗ linh lực, muốn điều tra dưới đưa vào lộ tuyến ngăn chặn tình huống.

Nhưng vào lúc này, ngoài ý muốn phát sinh.

Trần Viễn đưa vào này cỗ linh lực, Hoàn Toàn không có gặp đến bất kỳ trong truyền thuyết trở ngại, một câu thông thuận vô cùng, trực tiếp kích hoạt trong kiếm ẩn tàng trận pháp.

"Vụt" một tiếng, pháp thuật bị kích phát, một đầu Băng Ly trong nháy mắt tại mũi kiếm hình thành, giương nanh múa vuốt hướng về phía trước đánh tới.

Tốc độ ánh sáng thời khắc, Trần Viễn nhớ tới Thiên sư muội liền đứng tại ngay phía trước, tranh thủ thời gian nỗ lực tại Băng Ly rời đi thân kiếm trước, đem kiếm nhọn chỉ bị lệch mở một tác.

Ngay tại Trần Viễn trong lòng vừa chậm một hơi lúc, ngoài ý muốn tái sinh.

Dù cho Trần Viễn kịp thời dời mũi kiếm, có thể cái kia Băng Ly phảng phất là bị người thiết trí khóa chặt mục tiêu, trên không trung xẹt qua một đường vòng cung, vẫn là hướng về Thiên sư muội bổ nhào qua.

Oanh một tiếng, Băng Ly rơi vào Thiên sư muội trên thân, đưa nàng đựng bay ra ngoài.

Thiên sư muội một đầu tóc xanh tán ra, ngã nhào xuống đất, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Chuyện xảy ra vội vàng, mọi người ở đây người nào cũng không ngờ rằng sẽ xuất hiện lần này biến cố.

Trần Viễn nhìn trong tay mình phi kiếm, mặt mũi tràn đầy không thể tin.

Chu sư đệ một bộ trọn mắt hốc mồm bộ dáng, Hoàn Toàn không biết cuối cùng là tình huống như thế nào.

Lúc này, mặt đất Thiên sư muội động động, một tay đem thân thể chống lên tới.

Trần Viễn có chút được vòng nào từ tạm thời từ bỏ suy nghĩ, đoạt trước hai bước muốn đem Thiên sư muội nâng đỡ, đồng thời trong miệng lo lắng dò hỏi: "Thiên sư muội, người không sao chứ?"

"Người đừng tới đây." Thiên Thiên cười vươn ra ngăn cản Trần Viễn tiếp cận, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Nàng bên môi treo vết máu, sắc mặt lại vô cùng bình tĩnh, thậm chí còn mang theo mỉm cười: "Đừng tới đây, Trần Viễn người quên à, ta ăn mặc hộ thể Tiên Y đầu, muốn cho người xem dưới sao?"

Sau đó, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE ẩn giấu đi này tia tiểu ý càng ngày càng rõ ràng, đến sau cùng Thiên sư muội đúng là cười ra tiếng, giống như cực kỳ thoải mái: "Ta là không có việc gì, bất quá người lập tức phải có sự tình?"

"Có ý tứ gì?" Trần Viễn đột nhiên loáng thoáng cảm giác được có chút không ổn.

Thiên Thiên cười không có trả lời, triển lộ cho hắn một cái mang theo mỉa mai mỉm cười về sau, đột nhiên, thân thể lớn tiếng thét lên: "Giết người, cứu mạng a. . ."

Trong chớp nhoáng này, Trần Viễn toàn minh bạch, sắc mặt nhất thời lạnh xuống đến: "Người tại lừa ta? Đây là trả thù?"

"Khụ khụ", Thiên sư muội lại ọe ra chút máu tươi, để chính mình coi trọng qua càng bi thảm hơn chút.

Ngửa đầu nhìn lấy Trần Viễn, Thiên Thiên cười kinh ngạc nói ra: "Này làm sao có thể nói là trả thù đâu? Diễn kịch a, hồ người a, cái này đều không phải là theo Trần sư huynh ngài học sao?"

Nhìn lấy đã dần dần chạy tới Cháp Pháp Đệ Tử, Thiên Thiên cười chậm rãi cúi đầu xuống, ngữ khí thăm thăm nhắc nhở: "Trần sư huynh, tuyệt đối đừng quên, hiện tại người thể nhưng là thiếu nợ ta lưỡng kiếm nha."

A

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cưng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Cầm đoán lý do, IQ thiếu phí

Một gã chấp sự dẫn mấy tên Chấp Pháp Điện đệ tử chạy tới.

Chỉ là nhìn một chút giữa sân tình huống, này chấp sự liền làm ra phán phạt: Cầm giới Tư Đấu, giết hại đồng môn, nề tình chưa tạo thành hậu quả nghiêm trọng, phán xử Tư Quá Nhai cầm đoán bảy ngày.

Trần Viễn thật sâu nhìn Thiên Thiên cười liếc một chút, đem kiếm ném tại trên mặt đất, chưa từng cãi lại cũng không có phản kháng, theo này chấp sự qua.

Mà lúc chuyện xảy ra ở đây người thứ ba —— Chu Chí Hào, hiện tại mới nghĩ rõ ràng đến tột cùng phát sinh cái gì.

Có chút chút e ngại nhìn Thiên sư muội liếc một chút, thiếu niên vốn trong lòng mông lung tình cảm không còn sót lại chút gì, theo sát mấy bước đuổi về phía trước, muốn vì nhà mình sư huynh giải thích một hai.

Chỉ là hần ý nghĩ còn không có áp dụng liền bị ngăn cản, Chấp Pháp Điện đệ tử ngăn lại hần, hỏi: "Làm gì, muốn xông qua cướp tù sao?"

Gặp Chu sư đệ sợ hãi liên tục khoát tay, đệ tử kia thượng hạ dò xét hần hai mắt, nhắc nhở nói: "Nhìn người bộ dáng, hần là năm nay dự thi đệ tử đi. Được, nhanh đi về thông tri sư trưởng các người một tiếng, miễn cho không biết người bị mang đi nơi nào."

Này chấp sự dẫn Trần Viễn đi ở phía trước, tức không có cho hần nghỉ ngơi gõ gõ xiềng Còng tay, cũng không có phong bế Trần Viễn tu vi, tựa hồ cũng không lo lắng Trần Viễn hội chạy trốn.

Đương nhiên Trần Viễn cũng không có trốn dự định, tội càng thêm tội đạo lý hần vẫn là hiểu.

Chỉ là đi trên đường, Trần Viễn cái này tâm lý càng phát ra cảm giác khó chịu.

Bảy ngày cầm đoán mà thôi, xử phạt ngược lại không tính là gì, nhưng vấn đề là mất mặt a.

Cái này nếu là truyền đi, Trần Viễn hần vừa thông qua khảo hạch trở thành Chủ Tông đệ tử ngày đầu tiên, liền bị bắt vào qua, thật là có bao nhiêu mất mặt a.

Huống hồ, còn không biết cái này xử phạt có thể hay không đối với hần thành làm đệ tử thân truyền tạo thành ảnh hưởng xấu.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn tiến lên hai bước, gọi tiếng: "Chấp Sự Đại Nhân?"

Này chấp sự dưới chân chưa ngừng, cũng không quay đầu lại, ngược lại là ngửi khí mùi phân bình thân, tựa hồ cũng không có đem Trần Viễn xem như phạm nhân đối đãi: "Có chuyện gì không?"

Châm chọc một phen về sau, Trần Viễn mở miệng nói: "Việc này là cái ngoài ý muốn, không đúng, việc này là cái bất rập, đệ tử là bị người hãm hại, còn mời Chấp Sự Đại Nhân minh giám."

"Ừm, cái này ta biết, còn có việc khác sao?"

Ách, Trần Viễn bị chấp sự này trả lời làm cho sững sờ sững sờ, sau đó do dự hỏi: "Này, đệ tử có hay không có thể đi?"

Này chấp sự nghe vậy dừng bước, một kiện kỳ quái nhìn lấy Trần Viễn: "Muốn đi? Người muốn đi đâu? Không là để cho người biết phải nhốt bảy ngày

cầm đoán sao?"

"Có thể là đại nhân ngài biết ta là bị hãm hại a." Trần Viễn lo lắng phân bua.

Này chấp sự xoay người lại, nhìn lấy Trần Viễn, nhin không được cười cười: "Ta đương nhiên biết ngươi là bị hãm hại, có thể cô nương kia thụ thương thổ huyết là thật đi, những thương thế này là ngươi tạo thành cái này không sai đi."

Gặp Trần Viễn ngờ ngác gật đầu, này chấp sự nhún nhún vai tay một đám nói ra: "Này không phải, về phần chính ngươi quá ngu bên trong cái bẫy cùng ta chỗ này phạt lại có cái gì tương quan? Nếu không lời nói, ngươi cho rằng đồng môn Tư Đầu chỉ là xử phạt cầm đoán bảy ngày đơn giản như vậy?"

Gặp Trần Viễn vẫn là một mặt không phục bộ dáng, này chấp sự kiên nhẫn giải thích nói: "Tông môn thiết trí các loại Kỳ Luật, mục đích là cái gì? Mục đích là quy tắc các đệ tử lời nói và việc làm, cầm đoán bọn họ đi làm những cái kia không được cho phép sự tình."

"Cầm đoán các đệ tử qua vờ ngớ ngẩn, đương nhiên cũng là bao hàm tại thiết trí Kỳ Luật mục đích ở trong."

Đối mặt chấp sự cái này nói chắc như đinh đóng cột có lý có cứ lời nói, Trần Viễn vậy mà không phản bác được. . .

Theo hai người càng chạy càng xa, địa thế càng ngày càng cao, không bao lâu leo lên một chỗ Đỉnh Phong bình đài.

Cái này Đỉnh Phong ba mặt đều bị vách núi vòn quanh, chỉ có lúc đến một đầu đường nhỏ thông hướng dưới núi.

Thân ở bình đài ước chừng mười trượng phương viên, phía sau dựa vào một phương sơn động.

Này chấp sự tiện tay trên mặt đất nói bảy dây, đối ử rữ Trần Viễn nói ra: "Lạc, tông môn vẫn là rất lợi hại nhân tính hóa, nếu là khí trời biến hóa cái sơn động kia còn có thể tránh mưa."

Sau đó, hần chỉ mình vừa lấy xuống đường tuyến kia nói ra: "Nơi này cũng không cần vượt qua qua a, nếu không coi như làm ngươi ý đồ vượt ngục, nhưng là muốn tội càng thêm tội."

"Hào hảo tình lại đi, thời gian đến ngươi liền có thể chính mình đi ra, " này chấp sự vỗ vỗ Trần Viễn bả vai, thán nói, " về sau có thể thêm chút tâm đi."

Trần Viễn nhìn lấy này chấp sự đi xa bóng lưng, nhìn lại dưới chân này xiêu xiêu vẹo vẹo tiện tay lấy xuống "Ngục môn", không khỏi lòng tràn đầy dờ khóc dờ cười.

Đây là trong truyền thuyết tự phục vụ thức cầm đoán phục vụ sao?

Bất quá Trần Viễn cũng minh bạch, loại đãi ngộ này cũng chỉ hần loại này phạm sai lầm cực nhẹ đệ tử tài năng hưởng thụ.

Vô ý tại khiêu chiến môn phái Kỳ Luật quyền uy, Trần Viễn lui ra phía sau mấy bước, rời xa đầu kia lần ngang, đi đến vách đá, ôm đầu gối ngồi xuống.

Sơn Nhai nơi xa, ần ần xước xước có thể nhìn thấy tản mát khắp các nơi kiến trúc, tựa hồ còn có tiếng người truyền đến.

Trần Viễn cười khổ một tiếng, hần nằm mơ cũng không nghĩ tới, tại trở thành Chủ Tông đệ tử ngày đầu tiên, lại là như vậy vượt qua.

Hần càng là không nghĩ tới, đã từng thiên chân vô tà, tâm tư đơn thuần Thiện sư muội, lại ở lại lần nữa trùng phùng ngày đầu tiên, lấy không tiếc tự mình hại mình đại giới, đem hần hồ đến thăm như vậy.

Ai, đều tại ta tại trong lúc lơ đãng, để một cái thuần khiết thiếu nữ từ đó trở nên thành thực.

A, chỉ là vì cái gì lời nói này đi ra, cảm giác rất kỳ quái bộ dáng.

Ngay tại Trần Viễn trong lúc miên man suy nghĩ, sắc trời dần dần hắc, ban đêm sắp xảy ra.

"Đây cũng quá hoang vu, quý đều không có một cái, " ngồi lâu, Trần Viễn bắt đầu có hay không trò chuyện cảm giác, không khỏi thán nói, " nếu là Cầu Thặng tại như vậy cũng tốt, chí ít làm cho ta đánh một trận giải buồn a."

Chỉ là nếu như Cầu Thặng đại người biết Trần Viễn đối với nó như vậy tư niệm, không biết trong lòng sẽ làm cảm tưởng gì.

Nghĩ đến ngủ là tốt nhất giết thời gian biện pháp, Trần Viễn đứng dậy hướng bên trong hang núi kia đi đến.

Khả trần xa tuyệt đối không ngờ rằng, ngay tại hần đi vào sơn động một khắc này, lại đối diện gặp được một cái "Người" ảnh.

Tuy nhiên thân ở Chủ Tông phạm vi bên trong, Trần Viễn tinh cảnh giác cũng không cao lắm, nhưng lấy hần Trúc Cơ hậu kỳ thực lực, mạnh Đại Thần Niệm cũng tuyệt không đến mức mấy trượng phạm vi bên trong, lại Hoàn Toàn không phát hiện được một người khác tồn tại.

Nhìn lên trước mặt cái này tóc rối tung quần áo tả tơi thân ảnh, Trần Viễn đang run lên một lát sau, nhin không được thê lương kêu thảm đi ra: "Quý a "

Chén trà nhỏ thời gian qua đi. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

"Người tiểu tử này, lại dám mắng lão phu là quý?" Nghĩ tới đây, này động bên trong đi ra người lại nhin không được hung hăng tại Trần Viễn trên đầu gõ một chút.

"Đừng, đừng gõ, đều đã sung, " Trần Viễn ôm đầu, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, "Ngài nhìn xem ngài cái này ăn mặc theo Dã Nhân giống như, nếu là ngài không nói, ai có thể đoán được ngài là ta Ứng Thiên tông tiền bối a."

"đông" một tiếng, Trần Viễn trên đầu lại chịu một chút, "Lại dám mắng lão phu là Dã Nhân", đây là Trần Viễn lại một lần bị gõ nguyên nhân.

Nhắc tới cũng kỳ quái, vô luận Trần Viễn làm sao che chắn tránh né, có thể đối mặt quái nhân này vô cùng đơn giản vừa gõ, lại là không có biện pháp.

"Ta cũng không muốn a, " Trần Viễn về mặt cầu xin nói nói, " có thể ngài lại không nói cho ta biết tục danh."

"Lão phu tên là Minh Hà, sáng ngài minh, nước sông bờ sông." Nói đến đây, lão già kia đón đến thật sâu nhìn Trần Viễn liếc một chút, sau đó mười phần đột ngột tiếp câu, "Người, còn có ấn tượng sao?" .

A

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 151: Thời gian liền muốn đến

"Minh Hà?" Trần Viễn song mi nhíu chặt, ngưng thần suy tư.

"Ừm ừ, có ấn tượng sao?" Lão già kia thần thái tựa hồ có chút khản trương, còn mang theo vẻ mong đợi.

Trần Viễn lại không có thể chú ý tới những thứ này.

Suy tư nhớ lại nửa ngày về sau, Trần Viễn lắc đầu, trả lời: "Minh cái họ này rất ít gặp a, nếu là ta nghe qua lời nói, khẳng định sẽ có ấn tượng."

Lão già kia nghe vậy có chút thất lạc, nhưng cũng thờ phào, lắc đầu không nói nữa.

Trần Viễn hướng trong sơn động liếc mắt một cái, hiếu kỳ hỏi: "Tiền bối cũng là bị người giam lại?"

"Bị người giam lại?" Này minh hà đạo nhân bật cười nói, "lão phu đúng là ở vào trong lao tù, có thể lại không phải bị người vây khốn, mà chính là bị phương thiên địa này!"

Minh Hà nói lời này lúc, ? _ mục đích nghiêng răng râu tóc đều dựng, chẳng biết tại sao, Trần Viễn có thể rõ ràng cảm nhận được hần lúc này tâm tình, đó là bao hàm lấy phẫn nộ, không cam lòng, cùng thật sâu tuyệt vọng.

Bầu không khí trở nên ngột ngạt vô cùng, Trần Viễn đột nhiên rất lợi hại muốn nói gì, tới dễ dàng trước mắt vị lão già này.

Có thể ngay lúc này, Minh Hà lại đột nhiên không đầu không đuôi câu hỏi: "Chờ một chút, giờ nào?"

Trần Viễn còn đắm chìm trong trước đó tâm tình bên trong, không thể thoát thân đi ra, sững sờ hỏi ngược lại: "Cái gì giờ nào?"

"đông", không ngoài sở liệu, Trần Viễn trên đầu lại chịu một chút.

Minh Hà một mặt ghét bỏ nhìn lấy Trần Viễn: "Có phải hay không ngốc a, người đem động khẩu ngăn cản cực kỳ chặt chẽ, ta lại không nhìn thấy sắc trời, không hỏi làm sao người biết là giờ nào?"

Trần Viễn cảm giác có chút theo không kịp tiền bối này tư duy tiết tấu, rõ ràng bên trên một giây còn tại buồn giận đan xen lên án Thiên Đạo bất công,

Đại Đạo Vô Tình, có thể một giây sau lại Mạc Danh Kỳ Diệu hồi thời gian.

Bất quá hần vẫn là tự động mắt nhìn bầu trời, hồi đáp: "Cũng đã giờ Tuất đi."

"Giờ Tuất?" Minh hà đạo nhân sững sờ, đột nhiên trở nên vội vàng vô cùng, đưa tay đem Trần Viễn đẩy ra, trong miệng gào to hô nói nói, " mau tránh ra, đã bắt đầu."

"Cái gì nhanh bắt đầu?" Trần Viễn còn không có nghĩ rõ ràng đâu, chỉ thấy Minh Hà xông ra ngoài động, chạy đến bên vách núi, yên tĩnh ngồi xuống.

"Cái này đều cái gì theo cái gì a." Trần Viễn trong lòng oán thầm câu, sau đó hướng về sơn động chỗ sâu bắt đầu đánh giá.

Sơn động bất quá mấy trượng sâu, liếc một chút liền nhìn tới đầu, bên trong đồng dạng là rỗng tuếch, không có bất kỳ người nào hoạt động dấu vết, cũng không biết cái này Minh Hà tiền bối là từ nơi đó xuất hiện.

Trần Viễn nghiêng đầu ngẫm lại, đuổi theo tiền bối kia đi qua , đồng dạng ngồi chồm hổm ở vách đá.

Trần Viễn nhìn lấy Minh Hà tiền bối, chỉ gặp hần tập trung tinh thần nhìn chăm chăm dưới núi một chỗ, thần sắc thành kính vô cùng.

"Tiền bối ngài đang nhìn cái gì đâu?" Trần Viễn hiếu kỳ hỏi.

"Xuyt, đừng lên tiếng, " Minh Hà đuổi ra ngón tay điểm điểm phương vị, nói nói, " tự mình nhìn."

Lúc này đêm đã dần dần sâu, trừ dưới núi kiến trúc bên trong lộ ra điểm điểm đèn đuốc, xung đen kịt một màu.

Trần Viễn theo Minh Hà chỉ, quan sát nửa ngày, cũng không có phát hiện cái gì đáng giá chú ý tình huống, không khỏi càng là nghi hoặc, nhin không được lại gọi tiếng: "Tiền bối?"

"Người cái này ngốc tử, " minh hà đạo nhân một bộ giận không tranh bộ dáng, đưa tay đem Trần Viễn đầu ôm chăm đến, tách ra tách ra điều chỉnh phương vị, chỉ về đằng trước rống nói, " thấy không, bên trái này thứ ba tòa nhà kiến trúc."

Cổ bị kẹt lại Trần Viễn, trừng to mắt liếc mạng hướng phía tiền bối chỉ này tòa nhà kiến trúc, bắt đầu đánh giá.

Có thể trừ bị ánh đèn chiếu rọi tại trên cửa sổ vài bóng người, cùng nhờ vào xuất sắc Âm Hệ thiên phú, mơ hồ nghe được nữ tử vui cười đùa giỡn thanh âm, Trần Viễn không thu hoạch được gì.

Còn đợi hồi lại lúc, Trần Viễn nhưng trong lòng đột nhiên nổi lên một cái ngay cả mình đều không thể tin được suy nghĩ: "Tiền, tiền bối, này, nơi nào là nữ nhà tắm?"

"Tính người còn có chút nhãn lực kinh, " Minh Hà vui tươi hơn hờ về câu, tiếp lấy uốn nắn nói, " nói đúng ra là các nữ đệ tử tắm rửa chỗ, nữ giáo tập nhà tắm ở bên kia đâu, bất quá lão phu không thích xem."

Gặp Trần Viễn đã Thượng Đạo, Minh Hà rất là tự đắc: "Không cần cảm ơn, cái này liền coi như là lão phu tặng cho người Lễ gặp mặt."

Mà Trần Viễn đâu, lúc này lại chỉ muốn mắt tròn trắng, người một chống lại thiên địa tiền bối đại năng, lại làm lên nhìn trộm nữ nhà tắm hành động, trước đây sau tương phản cũng quá lớn chút đi.

Nói sớm, nếu là HD không che toàn phương vị không che chắn cũng liền thôi, ngài đối trên cửa sổ mấy cái bóng dáng đều có thể ý dâm nửa ngày, có phải hay không quá nhàm chán điểm a.

Minh hà đạo nhân tại này thấy say sưa ngon lành nhìn không chuyển mắt, bởi ở một bên Trần Viễn lại cảm thấy nhàm chán, thời gian dần qua ánh mắt mất đi tiêu cự, lâm vào chính mình suy nghĩ ở trong.

Không nghĩ tới chỉ là thời gian hai năm, người lại có thể có lớn như vậy biến hóa.

Nghĩ đến năm đó ngây thơ ngây thơ Thiên sư muội, lại cho tới bây giờ tâm tư ngoan lệ Thiên Thiên cười, Trần Viễn không biết nàng lần này trưởng thành đến tốt cùng là tốt là xấu.

Nói thật, hôm nay bị Thiên Thiên cười hăm hại về sau, Trần Viễn trong lòng tràn đầy lãnh ý, lúc ấy nghĩ đến đều là nên như thế nào còn trở về cái này một lần.

Nhưng là các loại Trần Viễn chậm rãi tỉnh táo lại về sau, lại là cười khổ từ bỏ quyết định này.

Tuy nhiên từ Thiên sư muội hôm nay hồ người thủ đoạn tới nói, biểu hiện được còn rất là non nớt, Trần Viễn tự tin có thể có một trăm loại thủ đoạn trả thù trở về.

Có thể trả thù trở về lại có thể thế nào đâu, lấy Thiên sư muội bây giờ ngoan lệ tính tình, lại hồ nàng một lần, chỉ sợ chờ lần sau liền muốn diễn biến thành, Thiên sư muội tình nguyện dưng vào tính mạng mình cũng phải chặt lên Trần Viễn nhất đao.

Oan Oan Trương Báo khi nào, lúc đầu chỉ là bởi vì một chút chuyện nhỏ mà lên tranh chấp, thật chẳng lẽ muốn đi đến không chết không thôi cấp độ sao?

Tính toán, đó là cái bà điên, mình không thể trâu vào còn không trốn thoát à, Trần Viễn trong lòng âm thầm hạ quyết tâm.

Ngay tại Trần Viễn lặng yên suy nghĩ chính mình tâm sự lúc, bên người truyền đến một tiếng thở thật dài âm thanh, trong giọng nói tràn đầy thần thò: "Ai, thời gian đến."

Trần Viễn cái này mới giật mình tỉnh lại, trong nội tâm bỗng nhiên sợ hãi cả kinh.

Nguyên bản tuy là ban đêm, nhưng trên bầu trời lại là có sao lấp lánh đầy trời, gió mát phát phơ, khí trời rất là không tệ.

Có thể chỉ là như thế một lát công phu, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE cũng đã phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Chẳng biết lúc nào, nồng hậu dày đặc dữ tợn mây đen rủ xuống tại đỉnh đầu bọn họ, ảm ảm lộ ra không rõ khí tức.

Vân Trung giãy dụa Từ Lôi, phảng phất hóa thân thành hoạ kiếp, Vận rủi, hủy diệt, lúc nào cũng có thể tránh thoát trôi buộc lao thẳng tới mà đến.

"A, đây là muốn sét đánh trời mưa sao?" Trần Viễn tỉnh tỉnh mê mê hỏi.

"đông", theo thường lệ cho Trần Viễn một cái hạt dẻ, minh hà đạo nhân đứng dậy, hướng phía trong sơn động đi đến, chẳng hề để ý cười nói, "tiểu tử ngốc này, nhà ngươi lòi vân treo đến thấp như vậy a?"

"Tốt, lão phu muốn trở về, ngày mai lúc này lại tới tìm ngươi nói chuyện đi."

Gặp minh hà đạo nhân khoát khoát tay tựa hồ muốn đi, Trần Viễn vội vàng hỏi ra trong lòng không hiểu: "Tiền bối, vì cái gì ngươi tổng yêu gõ đầu người a, thói quen này thật là không ra thể nào."

Minh Hà cười ha ha, thân hình ẩn vào trong động không thấy, sắp chia tay lưu lại lời nói: "Lão phu tại ngươi tuổi như vậy lúc, có vị cố nhân cũng hầu như yêu gõ ta đầu, bây giờ hẳn không tại, vậy liền đành phải còn tới trên người ngươi."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Tô hoàng tử xem như trắng cứu

Trần Viễn nhìn lấy Minh Hà tiền bối hướng đi trong động chỗ sâu, tại ở gần vách tường lúc, liền phảng phất một giọt nước dung nhập đại hải, thân hình tự nhiên vô cùng ẩn mà không thấy.

"Thở Độn sao?" Trần Viễn mặc dù không có tu tập qua loại này thuật pháp, nhưng đã từng nghe nói qua, càng là đã từng thấy tận mắt người khác thi triển loại này thuật pháp.

Chỉ bất quá đương sơ Kim Đan Tu Vi Lý sư tỷ, bắt đắc dĩ không tình nguyện cho mọi người triển lãm lúc, lại là áp ứng áp ứng nửa ngày mới tiến vào trong đất, sau đó càng là tại nguyên chỗ lưu lại cái Đại Động, nào có Minh Hà tiền bối như vậy biến nặng thành nhẹ nhàng?

Mang đối vị này Minh Hà tiền bối tu vi cao sơn ngưỡng chỉ tâm tình, Trần Viễn đi đến ngoài động, lại phát hiện nguyên bản treo cách đỉnh đầu cân trọng mây đen, dữ tợn Từ Điện cũng đã trong lúc vô tình biến mất không thấy gì nữa.

"Cái này lòi vân thật đúng là tùy hứng a, nói đến là đến, nói đi là đi." Trần Viễn nhin không được cười câu, nhưng vào lúc này, trên mặt hắn đột nhiên cứng đờ, trong lòng xẹt qua một đạo thiểm điện, hậu tri hậu giác tính ngộ nói: "Cái này, cái này hẳn không phải là lòi vân, mà chính là kiếp vân đi!"

"Như vậy thì nói là, " Trần Viễn hướng về Minh Hà biến mất địa phương thật sâu nhìn một chút, "Tiền bối lại là một vị Đại Thừa tu sĩ?"

Hỏi thăm không ra, Đại Thừa xưng hùng.

Trần Viễn tuyệt đối không ngờ rằng, cái này một mặt bị ối, say sưa ngon lành nhìn lên nữ nhà tắm mình hà đạo nhân, vậy mà lại là thế gian này cường đại nhất tồn tại.

Trong lúc nhất thời, Trần Viễn chỉ cảm giác mình thế giới quan tại lung lay sắp đổ.

Nhưng tại ngày thứ hai lúc, mình hà đạo nhân nhưng không có đúng hẹn xuất hiện, Trần Viễn không biết phát sinh chuyện gì, lại cũng không nhận được ở trong lòng lo lắng cho hắn đứng lên.

Ngày thứ ba lúc, Lăng Đạo Quân mang theo Chu Chí Hào đến quan sát Trần Viễn.

Vì biểu bày ra đối tông môn luật pháp tôn trọng, Lăng Đạo Quân tại đầu kia lần ngang trước dừng lại, cùng Trần Viễn cách dây mà nói.

Đang bị phán xử bảy ngày cảm đoán về sau, Trần Viễn nội tâm lo lắng nhất chính là cái này trừng phạt có thể hay không đối với hắn khảo hạch thành tích tạo thành ảnh hưởng.

Còn tốt Lăng Đạo Quân mang đến tin tức để hắn thở phào.

Chỉ gặp Lăng Đạo Quân vui vẻ ra mặt nói ra: "Lần này chúng ta hai mươi bảy phân công xem như khai hỏa tên tuổi, chỉ có năm cái đệ tử thân truyền danh ngạch liền bị chúng ta phân công chiếm hai cái."

Nhìn Lăng Đạo Quân khí sắc, Trần Viễn liền biết mình không có vấn đề gì, thế là chẳng biết xấu hổ đem bên trong một cái danh ngạch yên lặng về cho mình, hiểu kỳ hỏi: "Còn có vị nào sư đệ hoặc là sư muội như thế không chịu thua kém?"

"Là Tô Tiên Nam, " Lăng Đạo Quân cũng không có thừa nước đục thả câu hai là trực tiếp cho ra đáp án, "Nhắc tới cũng kỳ quái, theo hắn Giáo Tập nói, trong hai năm qua, Tô Tiên Nam tại Trận Pháp Nhất Đạo tạo nghệ tiến bộ cực nhanh."

"Không phải sao, lần này trận pháp trong khảo hạch, hắn đúng là tại trận pháp đánh cờ bên này khôn khéo khảo một khắc đồng hồ nhiều, để vị Các chủ kia tán thưởng không thôi, tại chỗ liền định ra hắn Thân Truyền thân phận."

"Có thể a, Tô Tam, không hổ là cùng ta lẫn lộn." Trần Viễn trong lòng cũng hơi kinh ngạc.

Sau đó, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, Tô hoàng tử không phải là bởi vì tẩu hỏa nhập ma nghiên cứu chính mình cho hắn khối kia Văn hơi thở văn bản, mới đưa đến trận pháp trình độ tiến bộ nhanh như vậy đi.

Nếu thật sự là như thế lời nói, cái kia thanh Tô hoàng tử có thành tựu ngày hôm nay công lao quy về ta thân thể, rất là hợp tình hợp lý nha, Trần Viễn có chút tự đắc thầm nghĩ.

Lăng Đạo Quân này đến không chỉ có là để Trần Viễn an tâm, còn có chút sự tình muốn căn dặn với hắn: "Hôm nay qua đi, lão phu liền muốn về môn phái bên trong qua."

"Lần này thông qua khảo hạch mười một tên trong các đệ tử, người lớn tuổi nhất, lại từng là Thủ Tọa Đệ Tử, ngày sau tại chủ này tông bên trong, còn muốn người nhiều hao tổn nhiều tâm trí, chiếu cố những Sư Đệ Sư Muội đó nhóm một hai."

Trần Viễn khoanh tay xác nhận: "Lẽ ra nên như vậy, đệ tử định không phụ chương môn nhờ vả."

Lăng Đạo Quân vỗ vỗ Trần Viễn bả vai, nửa là trêu ghẹo nửa là tán thưởng nói: "Nếu là mỗi một giới bên trong đều nổi danh giống như người đệ tử, lão phu thật sự là nằm mơ đều có thể cười tỉnh."

Trần Viễn cũng là cười ha ha, không biết xấu hổ không có nóng nảy nói ra: "Vậy cũng không rất dễ dàng, đệ tử xem chừng, giống như ta vậy, làm gì cũng phải ngàn năm trăm năm mới có thể ra một cái."

"Người nha, cũng là cái miệng này, " Lăng Đạo Quân lắc đầu, nói tiếp, "Tốt, mấy vị trưởng lão vẫn chờ, ta liền không nói nhiều. Ngày sau chờ người trở thành Hoàng Pháp đệ tử, lựa chọn thực tập địa điểm lúc, không ngại về hai mươi bảy phái tới, lão phu nhất định cho người lớn nhất ủng hộ."

"Nhiều tạ Đạo Quân." Trần Viễn thành khẩn nói tạ.

Thế nhưng là một hơi về sau: "Ài, chậm rãi, cái này Hoàng Pháp đệ tử thực tập lại là chuyện gì xảy ra a?"

Lăng Đạo Quân nhận không được cười lên, mà rồi nói ra: "Liền để Chu Chí Hào cho người giải thích đi, lão phu thời gian hữu hạn, liền đi trước."

Đội Lăng Đạo Quân đi xa về sau, Chu Chí Hào tràn đầy cảm kích nói ra: "Tuy nhiên sư huynh người khảo hạch lúc suýt nữa lừa ta, bất quá về sau lại lại cứu ta một lần."

"Hả, lời này nói thế nào?" Trần Viễn một mặt hiểu kỳ.

"Hôm đó bắt đầu thấy Thiên sư muội lúc, ta liền sinh lòng ái mộ, đối nàng động tâm, nhìn nàng cùng sư huynh người ngôn ngữ thân mật lúc, sư đệ trong nội tâm của ta còn có chút ghen ghét đâu?" Nói đến đây, Chu sư đệ lộ ra có chút xấu hổ.

Đón đến, hắn có chút nghĩ mà sợ nói tiếp: "Còn tốt sư huynh ngươi để cho ta thấy rõ năng bản tính. Cái này nếu là thật đi cùng với nàng, về sau bị hổ chết cũng không biết chết như thế nào..."

Một lát sau, tựa hồ nghĩ đến thứ gì, Chu sư đệ nhin không được đánh cái run rẩy, sửa câu: "Nữ nhân thật sự là thật đáng sợ."

Lời này làm sao nghe như thế quen tai đâu, là, đó là qua Phong Gian thành trên đường, Tô hoàng tử tựa hồ cũng đã nói giống như đúc lời nói.

Trần Viễn hơi có chút im lặng nhìn trước mắt Chu sư đệ, chỉ cảm thấy hắn cùng Tô hoàng tử, bọn họ Nhân Sinh Quan Ái Tình Quan kén vợ kén chồng xem, tựa hồ cũng tại hướng về không thâm uyên chậm rãi trượt xuống.

Tên gọi tắt... Không có cứu.

Lắc đầu, tựa hồ muốn hất ra trong đầu cái này làm cho người uể oải ý nghĩ, Trần Viễn tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác: "Sư đệ vẫn là nói cho ta một chút cái này Hoàng Pháp đệ tử sự tình đi."

"Đây đều là hôm nay công bố khảo hạch bằng danh sách về sau, Chủ Tông đến Giáo Tập nhóm nói, " Chu sư đệ giải thích nói, sau đó rất là hàm mộ nhìn Trần Viễn liếc một chút, "Chủ Tông đệ tử phân vì chân truyền đệ tử, đệ tử thân truyền, Hoàng Pháp đệ tử cùng Chương Môn Đệ Tử."

"Chân truyền đệ tử chỉ có tại trong vòng mười năm tấn thăng Kim Đan Kỳ, mới có thể trở thành giống sư huynh ngươi dạng này đệ tử thân truyền."

"Tới đệ tử thân truyền về sau, tấn cấp liền không chỉ là bằng tu vi, theo Tô sư đệ giảng, thành làm đệ tử thân truyền về sau, mỗi người đều có đối ứng tích phân, cái này tích phân đại biểu cho ngươi đối với môn phái cống hiến, chỉ có tích phân đầy ba ngàn về sau, mới có thể trở thành Hoàng Pháp đệ tử."

"Mà muốn trở thành Chương Môn Đệ Tử, không chỉ có tích phân muốn đạt tới một vạn điểm, hơn nữa còn muốn thỏa mãn rất nhiều hãn yêu cầu, bất quá cái này bên trong yêu cầu cụ thể, không phải là chúng ta những này Tân Tấn Đệ Tử nhóm chỗ có thể biết."

"Đúng, vì công chính công khai, cái này đệ tử thân truyền tích phân không chỉ có chính mình có thể nhìn thấy, khác đệ tử thân truyền cũng có thể nhìn thấy."

"Giống Tô hoàng tử bọn họ những này vừa thành làm đệ tử thân truyền, tích phân đều là không. Có thể Trần sư huynh đoán xem nhìn, ngươi có bao nhiêu phân?"

"Ta còn có phân?" Trần Viễn rất là nghi hoặc, truy hỏi nói, " có bao nhiêu?"

"Trần sư huynh ngươi khoảng chừng 1550 phân, đây là bị chụp một trăm, có thể coi là như thế, Trần sư huynh ngươi đã so đại đa số lâu năm đệ tử thân truyền nhóm tích phân đều cao hơn."

"Có nhiều như vậy?" Trần Viễn chính mình cũng rất là kinh ngạc. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

"Ừm, " Chu sư đệ bẻ ngón tay từng mục một cho Trần Viễn nói tới: "Trở thành chi sự tình thêm năm mươi điểm, trở thành vị trí đầu não toàn Giáp đệ tử khen thưởng năm trăm điểm, đứng đầu đồng môn khen thưởng một trăm điểm, còn có hạng nói không tì mị nộp lên trần quý tự liệu, khen thưởng một ngàn điểm."

Nói đến đây, Chu sư đệ liú lười nói: "Trần sư huynh, ngươi giao là cái gì tự liệu a, cái này nếu là nhiều giao mấy lần, đừng nói Hoàng Pháp đệ tử, đều có thể trực tiếp làm Chương Môn Đệ Tử."

Trần Viễn cười khò lắc đầu, nghĩ thầm Tô Sư Gia thân bút viết liền công pháp tâm đắc, nào có tốt như vậy tìm

Gặp Trần Viễn không muốn nhiều lời, Chu sư đệ cũng không có hỏi lại, mà chính là nói tiếp: "Sau cùng cũng là cái kia trừ điểm hạng, ngộ thương đồng môn, khấu trừ một trăm điểm."

"Nhắc tới cũng thật sự là quá phạt, " Chu Chí Hào thay Trần Viễn báo bất bình, "Rõ ràng cũng là Thiên sư muội cố ý hãm hại, vì sao lại muốn sư huynh ngươi đến nhận bị trừng phạt."

Nhớ tới cùng ngày mang chính mình đến lần vị kia chấp sự "IQ thuế" thuyết pháp, Trần Viễn cười khò lắc đầu: "Tính toán, không phải liền là một trăm điểm à, coi như không có đã cứu Tô hoàng tử chính là, dù sao ta lúc ấy cứu hắn lúc, cũng không có trông cậy vào quá khen lệ."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Chương 153: 3000 năm qua, hồi hận số một

Thân là Ứng Thiên tông một viên, tấn thăng làm Hoàng Pháp về sau, liền không lại đơn thuần là một tên Tầm Tiên cầu đạo đệ tử, mà càng nhiều là làm tông môn chưa tới quản lý người đến bồi dưỡng, đem bị điều động đến mỗi cái bộ môn cơ cấu, tham dự sự vụ xử lý cùng vận hành.

Khó trách Lăng Đạo Quân trước khi đi hội phát ra như thế mời, nhìn lấy Chu Chí Hào cáo biệt rồi đi bóng lưng, Trần Viễn nghĩ như thế đến.

Bất quá nghĩ đến mới nhập tông môn đệ tử nhóm, hiện tại hẳn là đều tại bá kiến mới Sư Trưởng, kết bạn mới đồng bạn, mà chính mình lại muốn ngồi xổm ở cái này nhảm chán số con kiến, Trần Viễn cũng có chút khóc không ra nước mắt cảm giác.

Đắm chìm trong tu luyện lúc, thời gian luôn luôn đi được nhanh chóng, khi Trần Viễn dừng lại đối Đan Chi Thần Thông lúc tu luyện, phát hiện sắc trời đã trong lúc vô tình tối xuống.

Ngay tại Trần Viễn hoài nghi Minh Hà tiền bối có phải hay không lại muốn một lần nữa hẹn lúc, lại phát hiện vị tiền bối này xuất quỷ nhập thần từ trong vách tường chui ra.

"Tiền bối người không sao chứ." Nhìn thấy tiền bối xuất hiện, Trần Viễn rất là cao hứng, dù sao cái này đêm dài đằng đẵng, có thể có người bồi tiếp nói chuyện cũng là rất tốt.

Hướng hồ ngày đó lời kiếp trước mắt, trận thế như vậy dọa người, Trần Viễn tâm lý hoặc nhiều hoặc ít còn có chút vì vị Ứng Thiên tông tiền bối lo lắng, lúc này nhìn thấy hẳn tựa hồ bình yên vô sự, trong lòng cũng buông xuống lo lắng.

"Khụ khụ" Minh Hà ho khan hai tiếng, theo thường lệ cho Trần Viễn đầu đi lên một chút xem như ân cần thăm hỏi, phản nản nói, "hôm đó cũng là cùng người tiểu tử này nói nhảm nhiều vài câu, làm hại lão phu muộn một lát, bị này lời kiếp khi tức chết đến."

"Hai ngày này đành phải ngồi xổm ở hang ổ tĩnh dưỡng, còn không biết sai qua bao nhiêu phong cảnh."

Theo Minh Hà hướng vách đá đi đến, Trần Viễn hỏi: "Tiền bối ngài thật sự là Đại Thừa Tu Vi sao?"

"Đương nhiên, " Minh Hà liếc Trần Viễn liếc một chút, "Thế nào, không giống chứ?"

Trần Viễn ngượng ngập chê cười nói: "Cũng không phải không giống a, văn bối cũng là cảm thấy, thân là Đại Thừa tu sĩ, đã hiện ở cái thế giới này Đỉnh Phong, đương nhiên là có tiên phong đạo cốt đi thể độc lập phong phạm nha, nhưng là tiền bối ngài cái này. . . Hơn nữa còn có như thế đặc biệt yêu thích, thật sự là lật đồ đệ tử trước đó tưởng tượng."

"Đại Thừa, ha ha" nghe được Trần Viễn lời này, Minh Hà lại là khinh thường cười lạnh hai tiếng, nói nói, "Đại Thừa lại như thế nào, hồi trước mặt tính là cái gì chứ a, tại thiên đạo trước mặt càng là cái rơm cũng không bằng."

"Chắc chắn" Trần Viễn mặt mày tán thưởng, thầm nghĩ khi nào chính mình mới có thể lạnh nhạt nói ra "Đại Thừa tính là cái gì chứ" dạng này ngu khí hồng hống lời nói a.

"Đúng, Thiên Đạo tạm dừng không nói, trời mới biết đó là cái gì. Nghe ngài trong lời nói ý tứ, tiền bối tựa hồ là được chứng kiến hồi thăm lợi hại? Thế nhưng là theo ta được biết, trên đời giống như chỉ xuất qua một vị hồi thăm đại năng. " Trần Viễn tâm lý tràn đầy hiếu kỳ.

Minh Hà liếc Trần Viễn, trên mặt giống như cười mà không phải cười: "Tiểu tử người còn quanh co lòng vòng bộ lão phu lời nói đâu, lão phu cứ việc nói thẳng đi, trên đời chỉ có một vị hồi, sáng lập Ứng Thiên tông Đế Nhất Thiên Tôn, cũng là lão phu sư huynh."

Tuy nhiên trong lòng sớm có suy đoán, nhưng phỏng đoán được chứng thực lúc, vẫn là để Trần Viễn trong lòng kinh thần không thôi.

Trước mắt vị này có thể cùng Tổ Sư Gia cùng một thời đại nhân vật a, cái kia chính là trọn vẹn sinh hoạt hơn ba nghìn năm tồn tại.

Nói một cách khác, trước mắt cái này dung mạo không đáng để ý lão đầu, phóng tới Trần Viễn nguyên lai thế giới, toàn thân cao thấp đều là di tích, liền liền rảy tai cũng có thể trở thành văn vật quý giá.

"Uy, tiểu tử người nhìn cái gì đấy?" Minh Hà bị Trần Viễn này quái dị ánh mắt dò xét đến toàn thân cũng không được tự nhiên, nhẹn không được lại thường hẳn một hạt dẻ.

"Ai, ngài có chuyện liền hảo hảo nói thôi, làm gì lão đánh người a." Trần Viễn vò cái đầu ủy khuất nói.

Ngay tại Trần Viễn ngoài miệng phản nản lúc, nhưng trong lòng thì trong lúc lơ đãng nhớ tới minh hà đạo nhân từng nói một câu: Có vị cổ nhân cũng yêu

như vậy gỗ ta đầu.

Minh Hà thân là Đại Thừa tu sĩ, cho dù là ở giữa bạn bè nói đùa tìm niềm vui, lại có mấy người luôn có thể gõ đến đầu hấn, chẳng lẽ nói, vị cố nhân kia chính là Đế Nhất Thiên Tôn?

Nhưng vì cái gì Minh Hà tiền bối sẽ nói "Bây giờ hấn không tại, vậy liền đành phải còn tới trên người ngươi" đâu?

Từ lúc từ Cầu Thặng miệng bên trong biết được, trên đời này chỉ có một vị hỏi thăm tu sĩ chính là nhà mình Tổ Sư Gia về sau, Trần Viễn liền đối vị này trong truyền thuyết nhân vật rất là cảm thấy hứng thú.

Từ Vụ Ân Thôn chỗ kia trong di tích biết được, Đế Nhất Thiên Tôn cùng chính mình một dạng, thể nội đều không có đan điền tồn tại về sau, Trần Viễn trong lòng càng là đối với vị tổ sư gia này nhiều mấy phần thân thiết cảm giác.

Nhưng dù cho như thế, Trần Viễn vẫn là không nghĩ tới, có một ngày chính mình sẽ cùng vị này có một không hai nhân vật sinh ra liên hệ nào đó.

Ngay tại Trần Viễn ngưng thần trong lúc suy tư, minh hà đạo nhân lại là tựa hồ nhìn thấu hấn suy nghĩ trong lòng, cười khẩy nói: "Đừng có lại này nghi thần nghi quỷ, có một số việc không phải như ngươi muốn như vậy, cũng không phải hiện tại ngươi có thể biết, ngươi cần gì phải từ tìm phiền não đây."

Minh hà đạo nhân trong lời nói này, tựa hồ có ý riêng, Trần Viễn còn đợi hỏi lại vài câu, đã thấy hấn đột nhiên so cái im lặng thủ thế, chỉ chỉ dưới núi.

Nguyên lai, lại đến dưới núi phòng tắm khai phóng thời gian.

Trần Viễn dờ khóc dờ cười, yên lặng bồi ở bên cạnh, lại là nghĩ đến chính mình tâm sự.

Thế nhưng là vẫn bằng Trần Viễn như thế nào suy tư, đều vô pháp tương tượng ba ngàn năm trước liền đã mai danh ẩn tích Đế Nhất Thiên Tôn có thể cùng mình có thể nhắc lên quan hệ thế nào.

Đã minh hà đạo nhân không muốn nhiều lời, coi như mình muốn buộc hấn mở miệng cũng không có thực lực kia, Trần Viễn cũng chỉ đành đem sự nghi ngờ này chôn thật sâu ở trong lòng.

Minh hà đạo nhân nhìn lấy dưới núi "Phong cảnh", Trần Viễn lại tại quay đầu đánh giá hấn.

Dù cho lại cao thâm tu vi cũng vô pháp tới hơn ba nghìn năm tuế nguyệt xâm nhập, Minh Hà khóe mắt nếp nhăn rất lợi hại rõ ràng nhất, da thịt cũng không hề bóng loáng tinh tế tỉ mỉ, trên mặt càng là có điểm điểm lão nhân ban tồn tại.

Ngẫu nhiên nhìn hướng tiền bối con mắt, Trần Viễn mới phát hiện trừ ra bắt đầu một đoạn thời gian ngắn, đến đằng sau lúc, minh hà đạo nhân tựa hồ cũng không có nhìn về phía dưới núi nữ đệ tử phòng tắm, UU đọc sách vạn u K An SHu. NE ánh mắt mất đi tiêu cự, không biết nhìn tới đâu.

Minh hà đạo nhân ánh mắt bên trong tràn đầy mờ mịt cùng thần thờ, Trần Viễn do dự sau đó, nói thẳng mở miệng hỏi: "Xin thứ cho đệ tử mạo muội, ngài thân là ta Ứng Thiên tông Bô Lão, lại làm ra nhìn lên hậu bối nữ đệ tử sự tình đến, như thế hành động, không khỏi có chút mất tiền bối phong phạm."

Trần Viễn nhất thời miệng thiếu nói ra lời này, trong lòng là mười phần tâm thần bất định, nguyên bản hấn coi là sẽ chọc cho đến minh hà đạo nhân không vui thậm chí là thẹn quá hoá giận.

Ai biết minh hà đạo nhân tựa hồ cũng không thế nào để ý, chỉ là cười mắng: "Bất quá có thể trông thấy mấy cái bóng dáng mà thôi, ngươi lại còn coi lão phu như thế háo sắc sao?"

Chẳng lẽ không đúng sao, Trần Viễn trong lòng oán thầm nói, nhìn ngài cho dù bóc lên bị sét đánh mạo hiểm cũng phải tới đây, chẳng lẽ chỉ là đơn thuần ngắm phong cảnh sao?

Mà lúc này, minh hà đạo nhân lại là thật sâu thở dài, nói ra: "Lão phu bất quá là đang hối hận, tại tiếc hận a."

Hối hận? Tiếc hận? Ngay tại Trần Viễn lòng tràn đầy nghi hoặc lúc, Minh Hà lại là nghiêm mặt nhìn sang, hỏi: "Trần Viễn, ngươi biết lão phu cái này ba ngàn năm nay, hối hận nhất sự tình là cái gì không?" .

A

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Chương 154: Tu Chân Giới Ái Tình Quan biến thiên

Một giây nhớ kỹ luyện 〇 bên trên ÷ người? Nhìn → sách ☆ Internet , đổi mới nhanh, không popup, miễn phí!

"Hối hận nhất sự tình?"

Nhân sinh không thể làm lại, khó tránh khỏi sẽ có hối hận tiếc nuối, mạnh như Đại Thừa tu sĩ cũng không thể ngoại lệ.

Ngược lại bởi vì này dài đằng đặc đã lâu sinh mệnh, minh hà đạo nhân vốn có tiếc nuối so sánh với thường nhân, sợ rằng sẽ tới càng nhiều đi.

Chỉ là muốn tại cái này rất nhiều tiếc nuối bên trong, tuyển ra nhất làm cho hối hận một kiện, Trần Viễn suy tư nửa ngày, hỏi dò: "Tiền bối tiếc nuối nhất không phải là bỏ lỡ hỏi thăm cơ duyên?"

"Hỏi thăm? Hỏi thăm cái rắm a, ngại bị chết không đủ nhanh sao?" Minh hà đạo nhân rất là thô lỗ về một câu.

A, lời này là có ý gì, ngay tại Trần Viễn còn đang suy tư Minh Hà tiền bối trong lời nói tiềm tàng hàm nghĩa lúc, lại bị hấn một câu nói tiếp theo cho làm cho có chút dở khóc dở cười.

"Lão phu hối hận nhất, không ai qua được không có thừa dịp lúc tuổi còn trẻ Tầm cái đạo lữ." Minh hà đạo nhân trong giọng nói tràn đầy phiến muộn.

Trần Viễn nhất thời trợn mắt hốc mồm sững sờ ngay tại chỗ, đánh chết hấn cũng không nghĩ tới sẽ nhận được dạng này một đáp án.

Còn không có đợi Trần Viễn nghi hoặc đặt câu hỏi, Minh Hà phối hợp nói ra: "Tại ta giống người cái tuổi này lúc, lúc ấy Tu Chân Giới không khí, coi trọng là cầu Thiên Đạo diệt nhân dục, cho rằng tình yêu nam nữ chỉ là cầu trên đường ràng buộc, người người e sợ cho tránh chi không được."

"Ta khi đó thụ giáo này khí ảnh hưởng, tự nhiên cũng là như vậy nghĩ, đối nam hoan nữ ái chẳng thềm ngó tới."

"Có thể về sau có người ngẫu nhiên ở giữa phát hiện, phụ mẫu đều là tu sĩ lời nói, con gái trên tu đạo thiên phú so với thường nhân muốn xuất sắc được nhiều, thế là liền có chút môn phái vì thu hoạch được càng nhiều càng có ưu thế đệ tử tư nguyên, cổ vũ nhà mình môn nhân kết làm bạn lữ."

"Lúc này, vì thúc đẩy các đệ tử kết hợp, vì đền bù tổn thất đối bọn hấn tu đạo kiếp sống tạo thành tổn thất, trong môn phái thường thường sẽ còn cho ra đại lượng khen thưởng."

"Có thể theo nam nữ tu sĩ ở giữa kết hợp ví dụ càng ngày càng nhiều, mọi người phát hiện, tình yêu nam nữ tựa hồ cũng sẽ không đối tu vi tiến độ sinh ra hạng gì ảnh hưởng xấu, ngược lại là, có đạo lữ tu sĩ, tu vi tốc độ tăng lên thường thường so độc thân tu sĩ còn muốn tới càng mau một chút."

"Theo nhiều đời người tại tu chân trên con đường này tìm tòi đến càng ngày càng xa, mọi người dần dần mới hiểu được 'Cô Âm Bất Sinh, Cô Dương không dài' đạo lý này."

Nghe đến đó lúc, Trần Viễn đưa ra không đồng ý với ý kiến: "Thế nhưng là tiền bối, nếu là nam nữ song phương tại con đường tu luyện tư chất cũng không tương đương, một phương vẫn là thọ nguyên sung túc hào hoa phong nhã lúc, một phương khác lại là thọ nguyên đã hết, chết già ly thể, lời như vậy, chẳng lẽ sẽ không đối còn sống tu sĩ tâm cảnh tạo thành ảnh hưởng sao?"

"Đương nhiên sẽ, " Minh Hà tiền bối con người trừng một cái, quả quyết nói nói, " bắt quá từ công danh lợi lộc tính lên nói, cái gọi là không phá thì không xây được, độ qua cửa ải này về sau, tu sĩ khám phá sinh tử, đạo tâm thường thường hội càng thêm vững chắc, sau này tiến cảnh thường thường càng thêm trôi chảy."

"Từ tình cảm tính lên nói, nam nữ chỉ ái phân thuộc Thiên Luân Đại Đạo, khó được sinh ra làm người, lại không có thể hảo hảo thể nghiệm, chẳng phải là sống uổng phí lần này?"

"Càng đáng sợ là, " nói đến đây lúc, Minh Hà biểu lộ hết sức nghiêm túc, "Tu luyện tới hậu kỳ lúc, độc thân tu sĩ thường thường còn gặp được nhận biết Mê Chướng."

"Tại kinh lịch thời gian dài bề quan về sau, có chút độc thân tu sĩ thậm chí đều sẽ quên chính mình là ai, từ đâu tới đây, ngồi xổm ở cái này trong động là đang làm gì, sau đó bởi vì tinh thần suy kiệt mà chết."

"Mà có bạn lữ hoặc là từng có bạn lữ tu sĩ, cũng rất ít xuất hiện tình huống như vậy, bọn họ chỗ trải qua, những cái kia hoặc là ngọt ngào hoặc là đắng chát khó quên nhớ lại, có thể trợ giúp bọn họ gắng gượng qua bại này Mê Chướng."

"Đây cũng là lão phu mỗi đêm ở giữa, lại tới đây nguyên nhân chỗ, tưởng tượng lấy cùng mỗi cái nữ hài tử từng có một đoạn gặp gỡ bất ngờ, trải qua một đoạn cổ sự."

Nói trắng ra vẫn là ý dâm thôi, Trần Viễn bĩu môi, chẳng qua là từ ảo tưởng người yêu từ nữ hài tử thân thể biến thành linh hồn mà thôi.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn bỗng nhiên có nỗi nghi hoặc, liền hỏi: "Tu Chân Giới đối với tu sĩ tìm bạn lữ loại chuyện này khái niệm, là khi nào bắt đầu chuyển biến a?"

Minh hà đạo nhân bấm tay tính toán: "Ước chừng là một ngàn năm trăm năm trước đi."

"Tiền bối kia người tâm tâm niệm niệm, một ngàn năm trăm năm đến như vậy lâu thời gian liền không nghĩ tới qua tìm bạn lữ?"

"Làm sao không có qua tìm đâu, " Minh Hà tiền bối trong lời nói tràn đầy thôn thức, "Năm đó sư huynh đã từng gõ ta đầu nói với ta, Minh Hà a, hiện tại không lưu hành độc thân, người vẫn là đi tìm bạn đi."

"Phải biết ta luôn luôn đối sư huynh nhất là tin phục, đã hần đều nói như vậy, mà ta đây, cũng đúng là cảm thấy nhiều năm như vậy một người có chút tịch mịch, cho nên ta liền nghe hần lời nói qua tìm."

"Vậy kết quả thế nào?" Trần Viễn bát quái chi hồn đã là hùng hực dấy lên không thể ngăn chặn.

"Kết quả còn cần nói, người nhìn ta bây giờ liền biết."

Minh Hà thờ dài một tiếng, tiếp lấy nhớ lại nói: "Năm đó ta tương bên trong một cái nữ hài tử, có thể chờ ta cùng với nàng bắt chuyện qua về sau, nàng lại mở to dịu dàng đôi mắt trong sáng nhìn ta, Nhu Nhu nhu nhu hỏi, "Tiền bối, ngài có gì chỉ giáo đâu?" ."

"Bỗng nhiên, ta giờ mới hiểu được, nguyên lai ta sớm đã không là năm đó hào hoa phong nhã Thiếu Niên Lang, lại là trong lúc vô tình Thành tiền bối..."

Nhìn lấy khóc không ra nước mắt minh hà đạo nhân, Trần Viễn một mặt đồng tình, an ủi: "Tiền bối, mời nên bi thương."

"Không muốn đề cập với ta tiền bối hai chữ này, người mới là tiền bối, cả nhà người đều là tiền bối!"

"Ách, tốt a, Tiểu Minh."

"Người tiểu tử này, " minh hà đạo nhân một mặt bất đắc dĩ nhìn lấy Trần Viễn, khuyên bảo nói, " người bây giờ đem lão phu giáo huấn xem như trò cười, chớ phải chờ tới ngày sau bỏ lỡ lúc, mới phát giác được hối hận không kịp."

"Liền giống bây giờ, tông môn chẳng những không cấm các đệ tử nói chuyện yêu đương, ngược lại cân nhắc đến tu vi đạt tới Kim Đan về sau, còn muốn có hậu đại sẽ trở nên càng khó khăn, cho nên sẽ còn tại Tân Tân Đệ Tử nhập môn sau đó không lâu, tổ chức xem mắt đại hội. Có thể có cơ hội tốt như vậy, người có thể phải hiểu được trân quý."

Nói xong lời này, Minh Hà cũng không hề qua quản Trần Viễn, ngẩng đầu nhìn một chút lại tự tới mây đen, lầm bầm âm thanh: Cái này đáng chết Quỷ đời mạng, sau đó bước chân đi thông thả đi vào sơn động bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Có lẽ là bị Minh Hà lời nói xúc động nổi lòng, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE Trần Viễn đột nhiên nhớ lại, khi phạm Giáo Tập nói khoác hần tại chữ tình một đạo bên trên thiên phú cao tuyệt lúc, mình từng ở trong lòng yên lặng khinh bỉ nói: Một cái liền nữ hài tử nhà tay đều không dặt qua Lão Xứ Nam, cũng dám ở này đại ngôn bất sàm

Có thể bây giờ nghĩ lại, tựa hồ chính mình cũng liền nữ hài tử tay đều không có thể dặt qua đây...

Ngoài ra , đồng dạng là bị phạt tại Tư Quả Nhai giam lại , đồng dạng có vị tử trong sơn động chui ra tiền bối cao nhân, nhưng vì cái gì chính mình lại không có một cái nào ôn nhu khả ái Linh San sư muội đến đưa đùi gà đâu?

Tuy nhiên tu vi đạt tới Trúc Cơ về sau, xác thực là có thể làm được thời gian dài Ích Cốc, có thể thói quen một ngày ba bữa chính mình đột nhiên lại muốn ăn gió nằm sương, rất lợi hại không thích có được hay không, có thể sư phụ các sư đệ, lại Hoàn Toàn không có có ý thức đến điểm này.

Như lúc này, chính mình có thể có một vị thân mật tiểu sư muội, khẳng định không thể như vậy sợ ý chủ quan đi.

Lại nghĩ tới, làm bạn tại bên cạnh mình lâu nhất, lại là hai nam nhân một con chó, mà lại cái này hai nam nhân đối với người khác phái nhận biết, còn tựa hồ cũng có chút không bình thường.

Thế là, hàng đêm mát trong gió, Trần Viễn lâm vào đối cuộc đời mình xem thật sâu trong hoài nghi...

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Cái này đề, làm như thế nào hiểu biết?

Một giây nhớ kỹ luyện 〇 bên trên ÷ người? Nhìn → sách ☆ Internet, đổi mới nhanh, không popup, miễn phí!

"Ngô, xem ra là tiếp người người đến, nhớ kỹ sau khi rời khỏi đây, không muốn đối với người ngoài nhắc lên gặp qua lão phu."

Đây đã là Trần Viễn bị giam lại ngày thứ bảy, một ngày này, mình hà đạo nhân khác thường giữa ban ngày liền chui ra, cùng Trần Viễn tạm biệt, lâm, vẫn không quên căn dặn Trần Viễn muốn đối hành tung giữ bí mật.

"Đây là có gì?" Trần Viễn rất là không hiểu, hắn còn chuẩn bị sau khi rời khỏi đây theo đám tiểu đồng bạn nói khoác dưới gặp qua Đại Thừa tu sĩ đoạn trải qua này đâu, cũng không cảm thấy cái này bên trong có cái gì giá trị phải giữ bí mật cần.

"Tại tông môn ghi chép bên trong, lão phu lúc này còn tại bế tử quan đâu, nếu như bị Hậu Bối Tiểu Tử biết lão phu mỗi ngày bên ngoài đi dạo, vậy không tốt lắm ý tứ a." Minh Hà mặt mo đồ ứng, như thế đáp.

"Hiện tại ngược lại biết không tốt ý tứ, lúc trước tràn đầy phấn khởi nhìn trộm nữ đệ tử lúc, thế nào không có phần này tự giác đâu?" Trần Viễn trong lòng oán thầm nói, đương nhiên lời này hắn khẳng định là không dám nhận Minh Hà mặt nói ra.

Trần Viễn còn định nói thêm, đã thấy thấy hoa mắt, đã mất đi Minh Hà tiền bối bóng dáng, trong đầu quanh quẩn Minh Hà tiền bối một câu cuối cùng truyền âm: "Người nếu dám nói ra, lão phu liền đánh chết người!"

Trần Viễn bủi môi, nghĩ thầm ngải tổn sức giải thích nhiều như vậy, kết quả là còn không bằng một câu cuối cùng uy hiếp tới kháng bang hữu lực...

Cách đó không xa, Chu sư đệ cùng Tô hoàng tử thân ảnh đã từ tiểu đạo bên trên lộ ra.

Trần Viễn cười qua cùng bọn hắn bắt chuyện qua, theo cùng bọn hắn cùng một chỗ xuống núi, lúc gần đi, nhện không được lại nhìn lại Tư Quả Nhai liếc một chút.

Minh hà đạo nhân tuy nhiên tu vi cái thế, nhưng lúc này Trần Viễn trong lòng đối với hắn đa tình nhất tự lại là đồng tình.

Dù cho Minh Hà tiền bối không có nói rõ, Trần Viễn cũng không có miệng thiếu đến hỏi, nhưng Trần Viễn biết, minh hà đạo nhân cũng không phải là không muốn rời đi, mà là không thể.

Từ hắn đi ra phương hướng, Trần Viễn có thể suy đoán ra minh hà đạo nhân bế quan hoặc là nói là chỗ ẩn thân, ngay tại cái này dưới vách núi chỗ cái trong sơn cốc.

Từ lời kiếp một điểm dư ba liền có thể để Minh Hà tiền bối thụ thương đó có thể thấy được, hắn chỉ sợ là sống không qua lần tiếp theo Thiên Kiếp. Mà cái này trong sơn cốc hắn là có một loại nào đó kỳ lạ bố trí, có thể tại thiên kiếp trước mặt ẩn tàng Minh Hà tiền bối tung tích.

Đáng tiếc loại này bố trí tuy nhiên có thể bảo vệ hắn tánh mạng, nhưng cũng biến tướng trời buộc hắn tự do.

Thế là Đại Thừa tu sĩ này kéo dài thọ mệnh biến thành một trận dài đằng đặc không có cuối cùng cầm tù.

Trong lòng trừ đồng tình, Trần Viễn thực là còn có chút xem thường. Theo Trần Viễn, như chính mình là Minh Hà, tất nhiên sẽ không như thế uất uất ức ức còn sống.

Không phải liền là Thiên Kiếp à, không phục liền làm.

Nếu là may mắn đến sinh, lại có thể tiêu điều tự tại mấy trăm năm, nếu là bất hạnh chết, cũng coi là bị chết oanh oanh liệt liệt, dù sao cũng so tại cái này không chết không sống còn mạnh hơn nhiều.

Không biết làm sao, Trần Viễn lúc này trong đầu lại là nhớ tới Cầu Thặng đại nhân đã từng hỏi câu nói kia: "Trần Viễn, nếu để cho người trường sinh, lại đoạt người tự do, người nguyện ý không?"

Lúc đó chính mình trả lời hắn là cự tuyệt đi, cự tuyệt rất là kiên quyết.

Cho đến ngày nay, có Minh Hà tiền bối cái này sống sờ sờ ví dụ phía trước, Trần Viễn tâm ý ngược lại là càng thêm kiên định, trong lòng âm thầm nói: "Ngủ ngốc mới có thể tuyên không có tự do trường sinh đây."

Chỉ là thế sự vô thường, tương lai sự tình, lại có ai có thể nói được rõ ràng đây...

Dưới đèn núi đèn, Chu Chí Hào cùng Tô hoàng tử mang theo Trần Viễn qua lĩnh tông môn phục sức cùng thân phận lệnh bài, sau đó giải thích cho hắn hai thứ đồ này trung môn nói.

Ứng Thiên tông tông môn phục sức từ đệ tử đến Tông Chủ cơ bản đều là lấy Tổ Sắc làm chủ, chỉ là các đệ tử phục sức nơi ngực trái, dựa vào đệ tử cấp bậc từ chân truyền đệ tử một ngôi sao, đến Chương Môn Đệ Tử bốn khóa Tinh không giống nhau.

Mà chấp sự, chủ sự, Điện Chủ, các trưởng lão phục sức bên trên phân biệt thêu lên một tháng đến tháng tư không giống nhau.

Về phần Tông Chủ phục sức bên trên, vền vẹn thêu lên một mảnh mây trắng, đại biểu cho Ứng Thiên đường mà sinh hàm nghĩa.

Giống Trần Viễn thân thể làm đệ tử chân truyền, hắn phục sức bên trên liền có thêu hai khóa lượng tinh, tại trong tông môn địa vị đáng nhìn làm cùng một tháng chấp sự tương đương.

Nếu là làm đến tứ tinh Chương Môn Đệ Tử này một cấp bậc, cho dù còn chưa xuất sư, cũng có thể cùng ba Nguyệt điện chủ nhóm bình khởi bình tọa.

Về phần thân phận lệnh bài, không chỉ có ghi lại vốn người thân phận trạng thái, môn phái tích phân, còn có thể tại nhất định phạm vi không có nhận thụ tông môn truyền tín cùng cùng hắn đồng môn liên lạc.

Đơn giản tới nói, thứ này cũng là Trần Viễn dùng qua truyền âm ngọc bội thăng cấp bản, chỉ bất quá lần này, không còn là Giáo Tập nhóm chuyên chức, mà chính là người người đều Hữu Phúc lợi.

Những này tình huống căn bản, vốn nên là tiến vào Chủ Tông cùng ngày liền có người chuyên đến đây cáo tri, nhưng ai để Trần Viễn vừa đến đã vội vã không nhìn nổi ngồi xổm tiến Phòng tạm giam đây.

Cất kỹ hai dạng đồ vật về sau, Trần Viễn lúc đầu nghĩ đến, chính mình cái này đều tiến vào Chủ Tông vài ngày, còn không có theo sư phụ cùng đồng môn sư huynh bắt chuyện qua, thật sự là có chút không giống như đồn đại.

Có thể kết quả qua Thiên Công điện, mới được cho biết, ? Các Chủ gần như chỉ ở buổi sáng lúc mở đường giải hoặc, buổi chiều thì là đi xử lý tông môn sự vụ qua, mà mấy vị sư huynh đâu, cũng là ai về nhà nấy các tìm các mẹ, tóm lại, một bóng người đều không thấy được.

Bởi vậy, Trần Viễn đành phải âm ức theo Tô Chu hai người, trở lại chỗ mình ở.

Bất quá cái này chỗ ở ngược lại là cho Trần Viễn một kinh hi, có lẽ là núi này bên trên vị trí đầy đủ duyên cớ, mỗi một tên đệ tử đều có chính mình độc lập chỗ ở.

Giống Trần Viễn cái này luyện khí khoa đệ tử chân truyền, càng là phân phối một cái phẩm tướng không tệ luyện lô, tính cả Tiếp Dẫn Thiên Hòa trận pháp, khiến cho hắn có thể chân không bước ra khỏi nhà liền có thể ma luyện chính mình luyện khí kỹ xảo.

Tiến biệt hai vị hảo hữu, sờ sờ mấy ngày không thấy đầu chó, Trần Viễn có trong hồ sơ trước bàn ngồi xuống đến, bắt đầu chuẩn bị mổ hạ nạn đề quan hệ xã hội.

Vài ngày trước trăng đêm khó ngủ, để Trần Viễn khắc sâu nhận thức đến, ở vào hai cái khác phái xem không nam nhân bình thường đang bao vây chính mình, là cỡ nào nguy hiểm.

Vì tự mình cứu rồi, cũng vì ngăn ngừa chính mình hướng cái kia "Nam nam là tuyệt vời, đáng tiếc sinh không" trong thâm uyên tiếp tục trượt xuống, Trần Viễn bắt đầu nghiêm túc suy tư lên, tìm một cái khác phái bạn hữu hoặc là nói truy cầu một cái nữ hài tử chuyện này có thể thao tác tính tới. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

Nói chuyện yêu đương loại sự tình này, phải cùng giải đề không sai biệt lắm, cũng phải phù hợp Logic đi, một vị nào đó học bá nghĩ như vậy đến.

Trước mặt mở ra một tờ giấy trắng, Trần Viễn nâng bút viết: Tìm kiếm mục tiêu, khóa chặt mục tiêu, tiếp xúc, kết bạn, quen thuộc, tri kỷ, thăng hoa, bạn hữu, sinh em bé.

Àn, không sai biệt lắm cũng là những này trình tự đi, Trần Viễn cắn cây bút suy tư nói: Thế nhưng là ta nhớ được một ít số học nạn đề giải đáp bên trong vận dụng đây ngược phương pháp, tựa hồ hội càng đơn giản đâu?

Như vậy liền hắn là tiên sinh em bé, sẽ chậm chậm tiến hành hắn trình tự?

A, nghĩ tới đây Trần Viễn liên tục không ngừng lắc đầu: Xem ra cái này đề phép phản chứng vô hiệu, vẫn là đến ngắm lại bước đầu tiên như thế nào tìm kiếm mục tiêu đi.

Dùng Thống Kế Học lời nói tới nói, hàng mẫu dung lượng càng lớn, sau cùng đạt được kết quả tự nhiên càng chính xác.

Nghĩ như vậy tìm tới thích hợp nhất chính mình người, cái này tìm kiếm mục tiêu tự nhiên càng nhiều càng được rồi, nghĩ tới đây, Trần Viễn trong lòng dần dần có cái mạch suy nghĩ.

Không phải liên là phổ biến tung lưới, nhiều liếm cá, chọn ưu tú mà từ chỉ nha.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Thống Kế Học nguyên lai đều là gặt người

Một giây nhớ kỹ luyện 〇 bên trên ÷ nguoi? Nhìn → sách ☆ Internet , đổi mới nhanh, không popup, miễn phí!

Trong phòng tốt một trận lật qua nhật nhật, gõ gõ đập đập, đuối trước lúc trời tối, Trần Viễn đình đầu cái chậu gỗ, hai tay các mang theo một cái thùng gỗ, hấp tấp đi ra cửa.

Trước khi đi, Cầu Thặng đại nhân hiếu kỳ tại Trần Viễn đi hướng, thuận miệng câu hỏi, Trần Viễn dương dương đắc ý trả lời: "Đánh bắt cá."

Đổi cái này ban đầu đi sẵn hành vi không quá cảm thấy hứng thú Cầu Thặng đại nhân, lắc đầu, không tiếp tục đề ý.

Muốn đề cao bắt cá hiệu suất, có đôi khi mỗi câu là cái lựa chọn tốt, đối với cái này, Trần Viễn cũng có chuẩn bị.

Cái thế giới này âm nhạc, chỉ có năm cái âm điệu, cùng loại với Trung Quốc cổ đại cung thương sùng trung vũ, từ khúc cũng lấy Thanh Bình làm chủ, bởi vậy, Trần Viễn tề ra một dạng đại sát khí (đối diện nữ hài nhìn qua đây cũng là Trần Viễn vì số không nhiều có thể hoàn chỉnh hát đi ra ca khúc.

Chắc hẳn cái này đặc biệt loại nhạc khúc, ngay thẳng Trữ Tình nhất định có thể một mực hấp dẫn lấy các cô gái ánh mắt đi.

Huống hồ, cái thế giới này mặc dù không có Đàn ghi-ta tồn tại, nhưng thu được mấy cái thùng gỗ chậu gỗ sung làm nhịp trống nhạc đệm, ngấm lại cũng là thẳng thân thiết nha, cho nên giờ phút này Trần Viễn trong lòng, lòng tự tin đơn giản muốn bạo rap.

Về phần bày cá nha, Chủ Tông bên này tuy nhiên các đệ tử trụ sở phân bố thưa thớt, nhưng bày cá dày đặc phương, vẫn là có như vậy mấy chỗ.

Thủ đương xông, tự nhiên là Trần Viễn tại Tư Quá Nhai bên trên phát hiện —— nữ đệ tử nhà tắm

Vội vàng tại nữ nhà tắm trước mặt dọn xong trăng từ, lúc này sắc trời đã tối, chính là các nữ đệ tử đến đây đi tắm giờ cao điểm, nghĩ đến sau đó phải làm việc, dù cho da mặt dày như Trần Viễn, cũng khó tránh khỏi hơi khẩn trương lên.

Khả trần xa luôn luôn là cái định ra mục tiêu liên nhất định phải đi hoàn thành người, huống chi lâm trận lùi bước cho tới bây giờ đều không phải là hán phong cách.

Cho nên, tại sâu thờ sâu về sau, khi đi ngang qua các nữ đệ tử nhao nhao quăng tới kinh ngạc ánh mắt thời điểm, Trần Viễn rốt cục mở tiếng nói.

Nhờ vào Trần Viễn Âm Hệ thiên phú, hẳn đem hiện ca thanh âm bắt chước đến giống như đúc, càng là tự giác so ban đầu hát nhiều phần nồng đậm tình cảm

Đối diện nữ hài nhìn qua

Nhìn qua nhìn qua

Tịch tịch nam hài mới biết yêu

Cần nguoi cho ta một điểm yêu...

Trần Viễn thật sâu say mê tại chính mình trong tiếng ca, hồn nhiên không có chú ý đối diện những nữ đệ tử kia dị dạng ánh mắt.

"Sur tỷ, hẳn đây là đang làm gì nha?" Một vị nào đó sư muội hai tay che ngực, một mặt khẩn trương hỏi.

"Đừng sợ, không có việc gì, một hồi liền sẽ có người tới trùng trị hấn." Sư tỷ trải qua chiến trận, rất là bình tĩnh đáp.

Trần Viễn cảm giác mình đã đem bài hát này phát huy đến cực hạn, tại hấn muốn đến, coi như không có nhiệt tình không bị cản trở các sư tỷ ôm ấp yêu thương, cũng nên có mấy vị hàm súc sư muội lấy dũng khí đến hỏi ý kiến hỏi mình tên họ đi.

Chẳng lẽ là các nàng cho tới bây giờ chưa từng nghe qua loại phong cách này âm nhạc, cho nên trong lúc nhất thời chìm đắm trong chính mình trong tiếng ca, còn chưa tỉnh hồn lại? Trần Viễn nghi hoặc gãi gãi đầu.

Ách, vậy liền lại hát một lần đi, ngay tại Trần Viễn vừa quyết định chú ý lúc, hấn chờ mong đã lâu đáp lại rốt cục đến, chỉ bất quá lúc này phải có chút khiến người ngoài ý...

"Công chúng trường hợp hát này đậm từ tà khúc, có tổn thương phong hoá, hiện phán phạt ngươi cầm đoán ba ngày, lấy nhìn thẳng vào nghe!"

"A, lại là ngươi?"

Quen thuộc chấp sự, quen thuộc phán phạt, quen thuộc địa điểm, còn có quen thuộc lão đầu...

Thấy một mặt hết sức vui mừng, ôm bụng tại này "Ồi ôi" hô hoán lên Minh Hà, Trần Viễn xếp bằng ngồi dưới đất hung hăng nắm chặt một thanh cỏ dại làm cho há gặm, bất đắc dĩ nói ra: "Tiền bối, có buồn cười như vậy sao?"

Ta hát rõ ràng là tình ca a, lại thế nào là đậm từ tà khúc?

Trong lòng ủy khuất Trần Viễn, gặp mình hà đạo nhân về sau một phen thổ lộ hết, vốn đang trông cậy vào có thể được đến vài câu an ủi đâu, nhưng mà ai biết lão nhân này nghe về sau, lại một mực là này tẩm cười đến thở không ra hơi bộ dáng.

"Cười, để ngươi cười, chết cười ngươi." Trần Viễn nhin không được trong lòng oán thầm nói.

Hơn nửa ngày, mình hà đạo nhân mới ngưng cười cho, nghiêm mặt nói: "Ngươi cái này bất cá hành động, mặc dù nói không quá thành công, nhưng dù sao cũng là người trẻ tuổi dũng cảm ném thứ nha, lão phu như thế nào lại chế giễu ngươi đây."

Cái này Trần Viễn nghi hoặc: "Vậy ngài vừa rồi..."

"Hôm nay sáng sớm ngươi sau khi đi, lão phu còn muốn lấy, sẽ cùng tiểu tử ngươi gặp nhau đoán chừng là rất lâu sau đó, lại không nghĩ rằng mới đến tới ngươi liền lại xuất hiện ở trước mặt lão phu."

"Nguyên bản ta còn tưởng rằng, ngươi là sợ lão phu quá mức tịch tịch, cho nên đặc địa đến bồi lão phu đâu, ai biết ngươi đúng là lại bị nắm đứng lên, ha ha ha... Ngươi cũng thật sự là ba ngàn năm nay lần đầu kỳ hoa."

Nói đến đây, mình hà đạo nhân nhất thời nhin không được, miệng lại toét ra tới.

Trần Viễn xoay người sang chỗ khác, không muốn để ý đến hấn, trong miệng oán hận nói lầm bầm: "Cái quỷ gì Thống Kế Học lý luận, cái quỷ gì phổ biến tung lưới nhiều mò cá, toàn mẹ nó là gạt người."

Nhớ tới nguyên lai thế giới sống ở thống kê cục sở tự bên trong kinh lịch, Trần Viễn hung hăng vỗ đầu một cái: Là, ta cũng là thật ngốc, Thống Kế Học bên trên sự tình có thể làm thật a.

Xem ra thông qua phổ biến tung lưới đến tìm kiếm mục tiêu, thực sự không đáng tin cậy, vẫn là nhảy qua giai đoạn này, trực tiếp khóa chặt mục tiêu tính toán, Trần Viễn nghĩ như thế đến.

Ngắm lại chính mình đi vào cái thế giới này sau tiếp xúc qua nữ tính, tựa hồ bề ngón tay đều có thể đếm rõ.

Vương Tú xuất sắc? Vợ của bạn không dễ bắt nạt đi.

Lý Thi Trúc? A, ý niệm này cũng quá ác tha điểm đi, làm sao lại nổi lên...

Lý Vi? Nghĩ tới đây lúc, Trần Viễn đón đến, cùng nàng ở giữa ngược lại là không có cái gì đạo trời không tha chương ngại tồn tại, bất quá ôn nhu quan tâm Tú Tú đều có thể trong phòng cất giấu một loạt Tiểu Trúc măng, nếu là thật cùng Lý sư tỷ cùng một chỗ, chờ sau này đợi chính mình chỉ sợ sẽ là quỷ Dao Sơn, ngũ biến lừa đi...

Nghĩ tới đây, Trần Viễn tranh thủ thời gian bỏ ý niệm này đi.

Thiên Thiên cười? Nhớ tới phân biệt lúc, nàng mang theo ý cười ôn nhu nói ra "Ngươi có thể thiếu nợ ta lương kiếm a" bộ dáng, Trần Viễn liền không nhin được đánh cái rùng mình, cái mục tiêu này, vẫn là nhảy qua đi...

Đúng, còn có Dương sư muội, làm sao đem nàng cấp quên đâu, nghe nói nàng cũng thông qua khảo hạch lưu tại Chủ Tông.

Dương sư muội đáng đáp vừa đáng yêu, tính tình lại dịu dàng, chẳng phải là an toàn nhất thích hợp nhất người yêu sao?

Không sai, chính là nàng. UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE nghĩ tới đây, Trần Viễn trong lòng hạ quyết tâm.

Từ đêm tối đường đêm tối, ba ngày sau ban đêm, hết hạn tù phóng thích Trần Viễn bung lấy tiện tay hái đến hoa dại, hăng hái đi tại thông hướng Dương sư muội trụ sở trên đường.

Có thể sắp đi đến lúc, trước mắt trông thấy một màn lại làm cho Trần Viễn suýt nữa thì trợn lác cả mắt.

"Cầm thú a, ta mới đi vào ba ngày... Ách không đúng, ta mới bị giam mười ngày a, các người làm sao lại có thể tốt hơn?" Trần Viễn trong lòng tràn đầy oán niệm.

Chỉ gặp dưới ánh trăng, một vị lớn tuổi chút sư huynh bung lấy một chùm Bạch Ngọc Lan ả ý đưa tình nhìn lấy Dương sư muội, mà Dương sư muội đâu, hai tay chấp ở sau lưng, cúi thấp đầu, thỉnh tai đều có một chút phiếm hồng, rõ ràng một bộ trái tim tối hứa bộ dáng.

Mắt nhìn người sư huynh kia trong tay rõ ràng cấp cao rất nhiều Bạch Ngọc Lan, đang nhìn nhìn trong tay mình không biết tên hoa dại, Trần Viễn "Phi" một tiếng, quay người rời đi.

"Ta cũng không tin chết Trương đồ tể, liền ăn với con heo" Trần Viễn tức giận thầm nghĩ.

Giương mắt trông thấy bên hồ đứng đầy một vị nữ tử, Trần Viễn cũng không có nhìn kỹ, đưa qua tiêu xài, trong miệng nói ra: "Đồng học, nhận thức một chút chứ sao."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Trước mắt quen thuộc cái này 1 màn

Giống như cam chịu, Trần Viễn hướng về bên hồ ngẫu nhiên gặp cô gái tóc dài, đưa qua trong tay bó hoa.

"Đồng học, nhận thức một chút chứ sao."

Nhưng đợi nữ tử kia xoay đầu lại, Trần Viễn thấy rõ nàng khuôn mặt về sau, lại phảng phất là giống như gặp quỷ.

"Không có ý tứ, nhận làm người." Trần Viễn mặt không biểu tình, xoay người rời đi.

"Dừng lại."

Trần Viễn không quan tâm, tăng tốc rời đi tốc độ.

"Vụt" một tiếng, từ phía sau truyền đến rút kiếm thanh âm.

Trần Viễn bất đắc dĩ dừng bước lại, thể nội âm thầm điều động khiêng linh cữu đi khi.

Thiên Thiên cười quát lạnh một tiếng về sau, chậm rãi vây quanh Trần Viễn trước người, vừa muốn mở miệng mĩa mai hai câu lúc, lại đột nhiên ở giữa sững sờ.

Giờ phút này xuất hiện tại Thiên Thiên mặt cười trước, cũng không phải là vừa rồi nàng trong thoáng chốc nhìn thấy cái kia khuôn mặt.

Trần Viễn lúc này thanh âm cũng biến thành trầm thấp chút, trong giọng nói tựa hồ có chút nghi hoặc: "Có chuyện gì không?"

Nhìn trước mắt vị này miệng méo liếc mắt nhướng mày lạ lắm sư huynh, Thiên sư muội liên tục không ngừng thu kiếm xin lỗi: "A..., không có ý tứ, nhận làm người."

Trần Viễn gật gù đầu, không nói thêm lời, cấp tốc rời xa.

Chỉ để lại Thiền sư muội lưu tại nguyên chỗ, lòng tràn đầy nghi hoặc không hiểu: "Kỳ quái, vừa mới rõ ràng nhìn thấy tiểu tặc kia. Chẳng lẽ là ta gần nhất làm ác mộng mơ tới hán quá nhiều lần duyên có?"

Đã từ từ đi xa Trần Viễn cái này mới rốt cục an tâm lại, dài thở phào một hơi.

Vận chuyển công lực, trên mặt một trận thần kỳ biến hóa, một lần nữa hồi phục bình thường bộ dáng.

"Thiên Sát, làm sao xui xẻo như vậy trùng hợp liên tiếp phải nàng? May mà ta khi nhàn hạ, luyện điểm vào võ công pháp." Lúc này, Trần Viễn trong lòng vẫn là sợ không thôi.

Hồi tưởng lại vừa rồi tình cảnh, Trần Viễn lại nhin không được bủi bối: "Xem xét là ta, cũng là lạnh như băng một tiếng quát lớn 'Dừng lại', còn rút kiếm ra đến, muốn động thủ động cước, hừ..."

Trần Viễn biết mình cái này vào võ công pháp cũng không có luyện đến nhà, liền vừa rồi quay người đưa lưng về phía thời gian ngắn ngủi, không chừng chính mình khuôn mặt biến hóa thành cái gì Tứ Bất Tượng bộ dáng đáng sợ.

Nhưng dù cho như thế, khi Thiền Thiên cười phát hiện nhận lầm người về sau đâu? Lập tức lại biến thành một bộ yếu đuối yếu ớt rớt rớt bộ dáng.

"A..., không có ý tứ, nhận lầm người." Trần Viễn học Thiền sư muội lời mới vừa nói ngữ khí, trong lòng tràn đầy xem thường.

Trần Viễn luôn luôn tâm chí kiên định, dù cho liên tục vấp phải trắc trở hai lần, cũng không có để hán sinh ra bỏ dở nửa chừng dự định, hán vẫn đang tìm kế tiếp lý tưởng mục tiêu.

Chỉ là đối cái này không ngớt phong, Trần Viễn cũng không tính quen thuộc, thêm nữa hiện tại lại là buổi tối, đi tới đi tới cảm thấy tựa hồ không thích hợp, cảnh trí càng ngày càng vắng vẻ, dần dần liền bóng người cũng gặp không đến mấy cái.

Xuyên qua một mảnh thưa thớt rừng cây, trước mắt tầm mắt một bao quát, bên tai truyền đến trong núi gào thét mà qua phong thanh, Trần Viễn phát hiện mình đã đi tới cái không biết tên sườn đồi trước đó.

Không đợi Trần Viễn dò xét Hoàn Toàn trước mắt hoàn cảnh, đột nhiên, hán đồng tử đột nhiên co rút lại, bên bờ vực lại có một người muốn tự sát, thậm chí, nửa người đều đã nhô ra qua.

Nhìn lấy cái kia tóc dài phát phới bóng lưng, Trần Viễn không kịp nghĩ nhiều, nhào tới, trong miệng la hét nói: "Cô nương, không muốn a!"

Chỉ là tại hán hô lên câu nói này về sau, nhưng trong lòng đột nhiên xuất hiện cái ý niệm kỳ quái: Ai, tràng cảnh này, tựa hồ tại này gặp qua bộ dáng..

Vội vàng ba năm đã qua, tương tự địa điểm, giống nhau nhân vật, thậm chí là giống nhau tình tiết, chỉ tiếc lần này có khác biệt kết cục.

"Ba", một cái non mềm tay nhỏ vô cùng kiên quyết ngăn cản Trần Viễn tiếp cận.

Từ cực tốc đến Cực Tĩnh, Trần Viễn mặt phảng phất đụng vào một tầng không thể phá vỡ bình chương, đáng thương ngũ quan đều chen làm một đoàn.

"Còn cô nương tốt ta mấy năm nay cũng là luyện qua."

Nghe thấy một cái long lanh thanh âm truyền đến, Trần Viễn gian nan từ dưới đất bò dậy, bụm mắt nhấc mắt nhìn đi, vừa vận đối đầu cô nương kia ánh mắt.

"A, là người."

Hai người đồng thời lên tiếng kinh hô, nhất thời chỉ cảm thấy thế gian này, quá nhiều để cho người ta không biết nên khóc hay cười sự tình.

Cô nương gia đầu tiên mở miệng: "Người không phải lên lần cái kia hai mươi bảy phân công sắc lang à, gọi... Ai, gọi là cái gì nhỉ, không có ý tứ ta cấp quên."

Trần Viễn một bộ rất là thương tâm bộ dáng: "Người thế mà liền tên của ta đều quên, uống phí ta một mực đem người sen Nhi cô nương phương danh nhớ kỹ ở trong lòng."

...

"Phốc phốc", hai người nhìn nhau một lát, lại nhin không được cùng nhau bật cười.

"Trần Viễn, không nghĩ tới ba năm qua người sái lưu manh phương thức vẫn là cái này phương pháp a. Đáng tiếc cô nương ta ngã một lần khôn hơn một chút, sớm đã không phải lúc trước cái kia ta."

Giải thích lời này, cô nương khỏe mắt liếc qua chú ý tới Trần Viễn trong tay cầm này buộc hoa đại, mỉm cười nói: "Há, xem ra người vẫn còn có chút tiến bộ a, đây là vì tấn công không thành chuẩn bị đến tiếp sau thủ đoạn sao?"

"Người nói đùa, " Trần Viễn sắc mặt ngưng ngừng giải thích, đồng thời cầm trong tay bó hoa giấu đến phía sau, "Tựa hồ ba năm qua, cô nương người vách đá hóng gió ngắm cảnh yêu thích cũng không có biến a."

Dao Nhi cô nương xảo mục đích thật là đẹp, trắng Trần Viễn liếc một chút.

Kỳ quái là, mấy câu ở giữa, hai người mấy năm không thấy nên có ngăn cách cảm giác lại tựa hồ như Hoàn Toàn chưa từng xuất hiện.

"Ai nha, còn không có hỏi qua cô nương người phương danh đây." Trần Viễn nhớ tới hai người trước khi đi, cô nương gia lưu lại lời nói, nhất thời hiểu kỳ lên tiếng hỏi.

Dao Nhi cô nương trông mắt đi dạo, rất lợi hại thoải mái mau trả lời nói: "Ta nha, ta gọi Vân Tâm dao."

Sau đó, nàng nhanh chóng nói tiếp: "Người cũng không cần tự giới thiệu, ta biết người, Trần Viễn nha, coi như tại chủ này trong tông, ta cũng mấy lần nghe qua người tên họ."

"Có đúng không, " Trần Viễn gãi gãi đầu, "Xem ra ta rất có danh tiếng nha."

Ha ha một tiếng, dao Nhi cô nương vừa cười vừa nói: "Nhìn người này đàn độn bộ dáng, cũng không biết cha ta... Cũng không biết những tiền bối đó coi trọng người điểm nào nhất."

"Đúng, " không đợi Trần Viễn nghĩ lại nàng trong lời nói hàm nghĩa, dao Nhi cô nương tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, "Ba năm trước đây người cho rằng ta là muốn nhảy núi, chẳng lẽ lần này, lại là cho là ta muốn tự sát sao?"

Trần Viễn gật gật đầu, có chút không phục nói ra: "Cái này đem dài không người, người một cái cô nương gia, mà lại thân thể đều dò xét nửa ngày ra ngoài, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE này người bình thường sẽ nghĩ tới hán khả năng a?"

Dao Nhi cô nương có chút im lặng nhìn lấy Trần Viễn, chào hỏi hán tiến lên hai bước, chỉ trên vách đá dựng đứng nở rộ một đóa hoa tươi nói ra: "Thấy không, đó là một gốc Ưu Nguyệt đám mây dày, gần như chỉ ở ban đêm ngăn ngủ khai phóng, ta là tại ngắm hoa đây."

Giải thích, nàng xem thấy Trần Viễn hiểu kỳ hỏi: "Vậy còn người, lại là vì cái gì đem hôm khuya khoắt chạy đến vách núi này một bên đến?"

"Nếu không phải lạc đường, người cho rằng ta muốn đến a." Trần Viễn trong lòng oán thầm nói.

Bất quá nghĩ đến chính mình sở tác sở vị, cũng không có gì nhận không ra người, thế là Trần Viễn từ cái nào đó không ký tên tiền bối khuyên bảo nói lên, giảng đến chính mình định ra giải đề kế hoạch, lại cho tới bây giờ cái này có phần không thuận lợi phá đề con đường, một năm một mười nói hết ra.

Nghe xong lời này, dao Nhi cô nương mặt mày cong cong, nhìn không được bật cười nói: "Cho nên, người liền cầm lấy một chùm hoa đại, học người ta theo đuổi con gái?"

Còn tại tìm "Không giống nhau Tiên Tông "?

Trực tiếp: "" 29 vạn vốn đứng đầu tiểu thuyết miễn phí nhìn, dùng, đọc tiểu thuyết rất dễ dàng!

(=)

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Đến từ chí cao lưu giữ đang trên cọt

"Thôi đi, người biết cái gì, chân thành tâm ý há lại lễ vật quý giá hay không có thể cân nhắc?" Trần Viễn đối dao Nhi cô nương Ái Tình Quan rất là khinh thường.

"Có thể người cái này tiện tay hái đến hoa dại, không vừa vặn nói rõ người không có thành ý sao?" Dao Nhi cô nương nghi hoặc hỏi.

Ách, Trần Viễn nhất thời không phản bác được sững sờ ngay tại chỗ.

"Bất quá không quan hệ, ta không ngại, tới đi, đem hoa đưa cho ta." Dao Nhi cô nương tràn đầy phấn khởi nói ra, nàng đã nghĩ kỹ đợi Trần Viễn thật sau khi mở miệng, như thế nào trêu đùa với hắn.

"Cái này..." Trần Viễn lại là chần chờ.

"Thế nào, không phải người nói sao, " dao Nhi cô nương nghi hoặc hỏi nói, " tại gặp qua Dương sư muội về sau, người liền quyết định gặp lại nữ hài tử nhất định phải tặng hoa cho nàng, tiến lên bắt chuyện."

Nắm chính mình váy, nhẹ nhàng đi một vòng, dao Nhi cô nương cười đùa nói: "Dạng này một cái dại mỹ nhân liền đứng tại trước mặt, người còn do dự cái gì?"

Thiên gặp đáng thương, Trần Viễn căn bản cũng không phải là đang do dự, mà chính là hắn Hoàn Toàn cũng không có nghĩ tới qua điểm này.

Nói đến kỳ quái, ngẫu nhiên gặp cũng có nửa ngày thời gian, tuy nhiên ngoài miệng cô nương cô nương kêu, có thể thẳng đến dao Nhi cô nương chính miệng nhắc nhở, Trần Viễn mới ý thức tới: A, nguyên lai trước mặt đây là nữ hài tử a!

Chẳng lẽ nói là bởi vì, lần đầu ngoài ý muốn chạm đến nữ hài tử thân thể, này vùng đất bằng phẳng trí nhớ lưu tại trong đầu ấn tượng quá mức khắc sâu?

Suy tư nửa ngày, sau cùng Trần Viễn cũng chỉ có thể là đem nguyên nhân đổ cho này.

Đối diện dao Nhi cô nương còn đang mong đợi đâu, Trần Viễn lại đột nhiên cảm thấy có chút mất hết cả hứng, bĩu môi, tiện tay đem bó hoa ném đến mặt đất, mở miệng nói ra: "Thời gian cũng không còn sớm, ngày mai còn muốn đi bái kiến sư phụ đâu, ta liền đi về nghỉ trước."

Đi ra mấy bước, Trần Viễn đột nhiên trở lại nói: "Đừng, đừng dãi lộ trọng, hướng hồ một cái nữ hài tử nhà, không quá an toàn, người cũng sớm đi trở về đi."

Lúc đầu chỉ là muốn trêu đùa dưới Trần Viễn, mới mở miệng tác hoa, nhưng ai có thể tưởng lấy thế mà bị cự tuyệt.

Cứ như vậy, trêu đùa kiểu đoạn không thể trình diễn, ngược lại là đột nhiên nàng chủ động tác hoa cử động, chẳng phải là để người ta cảm thấy ta Vân Tâm dao không cần mặt mũi không hiểu rụt rè?

Mọi loại suy nghĩ, dao Nhi cô nương lúc đầu tích lũy một bụng tức giận đang chờ phát tác, nhưng lại bị Trần Viễn trong lúc vô tình một câu quan tâm lời nói đánh cho tan thành mây khói.

"Bao lâu không ai như vậy quan tâm tại ta?" Dao Nhi cô nương đột nhiên cảm giác được có chút ủy khuất.

Đi xa Trần Viễn tự nhiên không biết dao Nhi cô nương những này tiểu nữ nhi tâm tư.

Trở lại trong phòng mình về sau, Trần Viễn có trong hồ sơ trước bàn ngồi xuống, nhìn lấy vài ngày trước viết xuống giải đề mạch suy nghĩ, đột nhiên vươn tay ra, đem này trang giấy xé thành phần vụn.

Phổ biến tung lưới nhiều bắt cá đem chính mình bắt tiến Phòng tạm giam, sau đó chính xác xuất kích đâu?

Mục tiêu thứ nhất Dương sư muội đáng tiếc lòng có sở thuộc, cái thứ hai lại là xảo ngộ oan gia Thiển sư muội, về phần cái thứ ba...

Kỳ quái, dao Nhi cô nương theo lý mà nói cũng nên có mười sáu mười bảy tuổi đi, làm sao còn là một bộ không có bắt đầu phát dục bộ dáng?

Lắc đầu, Trần Viễn thở dài một tiếng: "Ta xem như xem thấu, thế gian nào có trùng hợp như vậy sự tình..."

Nói xong, Trần Viễn ánh mắt nhìn về phía vô hạn nơi xa, phảng phất mặc phá hư không, thấp giọng nói ra: "Cái này nhất định một loại nào đó chí cao vô thượng tồn tại đang trêu chọc ta, là Thiên Đạo à, vẫn là vận mệnh?"

"Cái gì?" Không biết nghe được thứ gì Cầu Thặng đại nhân đột nhiên vênh tai, nghi hoặc hỏi.

Nó không ra còn tốt, cái này vừa lên tiếng biểu dương tồn tại, nhất thời để Trần Viễn nhớ tới trước đó một lần nào đó Thất Tịch, chính mình nhất thời hưng khởi, để nó cho mình tính toán nhân duyên sự tình tới.

Còn nhớ đến lúc ấy, Cầu Thặng đại nhân nói như vậy: "Bản Thánh tính toán định người đời này, nhất định là cô độc sống quãng đời còn lại..."

"Tốt, nguyên lai là người gia hỏa này bố trí xuống nguyên rủa." Trần Viễn tựa hồ là tìm tới đây hết thấy khó khăn trắc trở không thuận nguyên nhân.

"Tình huống như thế nào?" Cầu Thặng đại nhân mới từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, chính mơ mơ màng màng đâu, đã thấy Trần Viễn đã là bọc lấy gió tanh mưa máu nhào tới.

"Ngao Ô." Kêu thê lương thâm thiết âm thanh ở trong núi tiếng vọng, nổi bật lên cái này không ngọt phong phá lệ an bình tường hòa.

Ngày thứ hai, lại là một cái ánh sáng mặt trời sáng sủa thời tiết tốt.

"Cái kia, hắc hắc, bá kiến sư tôn." Trần Viễn sắc mặt thẹn thùng, cái này liệt vào môn hạ đều vài ngày mới lần đầu thấy được nhà mình sư tôn, da mặt dày như Trần Viễn, cũng cảm thấy có chút xấu hổ.

? căn từ một mặt giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm Trần Viễn, hơn nửa ngày sau mới mở miệng nói ra: "Các ngươi thông qua khảo hạch, trước kia riêng phần mình phân công, chắc hẳn cũng là người nổi bật. Người trẻ tuổi nha, đặc biệt là còn có chút bản sự, tính khí ngạo một điểm xông một chút cũng là có thể lý giải."

"Cho nên nghe nói ngươi vừa đến đã bị giam bảy ngày cảm đoán, vì sư cũng không có qua nghe ngóng can thiệp, nghĩ thầm để ngươi ăn chút giáo huấn mãi mãi một cái tính tình cũng tốt."

"Có thể các loại bảy ngày sau, nhưng vẫn là không gặp ngươi qua đây đưa tin, vì sư cảm thấy kỳ quái, liền phái người tiến đến nghe ngóng một phen, có thể cái này sau khi nghe ngóng mới biết được, khá lắm, nguyên lai ngươi lại bị giam đi vào."

"Đệ tử hồ thẹn, " Trần Viễn ngượng ngập cười ngượng ngừng nói, " thế nhưng là sư phụ, ta cái này hai lần đều là bị oan uổng a."

"Ngươi lúc này mới đến mấy ngày, liền có thể bị người liên tiếp oan uổng hai lần? Ngươi có phải hay không ngốc a?"

Tiếp theo, ? Các Chủ chậm rãi nói ra: "So với dưới trướng có cái kẻ ngu đồ đệ, lão phu ngược lại tính nguyện là đệ tử ngang bướng chút."

? Các Chủ lần này tỏ thái độ vừa ra, Trần Viễn tự nhiên hiểu được tại ngu ngốc cùng hỗn đản bên trong nên lựa chọn như thế nào, cho nên lập tức thức thời nói ra: "Đệ tử sau này nhất định thay đổi triệt để một lần nữa làm người, không hề gây chuyện thị phi cho ngài..."

"Tốt, " ? Các Chủ cười lắc đầu, ngăn lại Trần Viễn tiếp tục vuốt mông ngựa biểu trưng tâm, nói nói, " vì sư mọi việc bận rộn, ngươi cũng trì hoãn tốt thời gian vài ngày, cũng đừng lãng phí thời gian nữa, ngươi trước đem trước đó tại phân công lúc sở học trình bày một lần đi."

Tại Trần Viễn xem lúc trước sở học lúc, ? Các Chủ kiên nhẫn lắng nghe, ngẫu nhiên uốn nắn Trần Viễn trong trí nhớ một hai cái sai lầm nhỏ lắm, sau đó lại dăm ba câu ở giữa hiểu biết Trần Viễn mấy chỗ nghi hoặc.

Tiếp lấy lại để cho Trần Viễn khai lò luyện vật, quan sát hẳn thủ pháp cùng kỹ xảo.

Đây hết thảy sau khi kết thúc, ? Các Chủ rất là vui mừng gật gật đầu: "Nhìn ra được, tuy nhiên ngươi là nghịch ngợm gây sự tính tình, bất quá những này kiến thức cơ bản ngược lại là nắm giữ được rất là vững chắc."

Thế nhưng là sư phụ, ta cái này nghịch ngợm gây sự tính tình không phải là bị ngài cho "Bức" đi ra a, Trần Viễn trong lòng yên lặng oán thầm nói. UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE

Sau đó một đoạn thời kỳ, ? Các Chủ căn cứ Trần Viễn cơ sở, cho hẳn lượng thân thể an bài một hệ liệt chương trình học.

Tại trong cái này, Trần Viễn khắc sâu cảm nhận được Phạm sư huynh cùng? Các Chủ dạy học phương pháp khác biệt.

Phạm sư huynh cụ thể hơn, mỗi một loại tài liệu tính chất vận dụng, mỗi một lần luyện khí bên trong thủ pháp kỹ xảo; mà? Các Chủ đâu, làm theo càng nhiều truyền thụ cho Trần Viễn là luyện khí mạch suy nghĩ cùng kinh nghiệm.

Một cái thiên về thuật, một cái gần với nói.

So sánh dưới, Trần Viễn cảm giác quả nhiên vẫn là? Các Chủ thắng được rất nhiều.

Đương nhiên, Phạm sư huynh sư đồ tình nghĩa, điện cơ chi ân, Trần Viễn vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên.

Như thế như vậy, nửa tháng sau, ? Các Chủ đưa ra yêu cầu, muốn Trần Viễn bắt đầu tay vì chính mình Tùy Thân Vũ Khí chuẩn bị luyện chế mạch suy nghĩ.

Như là kiếp trước đầu đề thiết kế, giáo sư chỉ định đầu đề về sau, các học sinh phần lớn thời gian chính mình suy tư hoàn thành, chỉ là ngẫu nhiên có nghi hoặc lại đi thỉnh giáo.

Trần Viễn hiện tại cũng là như thế, càng nhiều thời điểm là tại trong phòng mình suy tư chính mình phi kiếm thiết kế.

Lúc đầu thời gian này trôi qua thẳng thur thái hài lòng, tuy nhiên lại luôn có chút không khỏi diệu ngoài ý muốn tới quấy rầy.

Cũng tỷ như hiện tại, dựa bàn vẽ bản đồ bên trong Trần Viễn, phiên muộn ngẩng đầu lên, bất đắc dĩ hỏi: "Ngươi tại sao lại đến?"

Trước định vị tiêu mục tiêu, tỉ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Người có thể vì ta luyện kiếm sao?

Dao Nhi cô nương tựa tại song cửa sổ bên trên, một tay chống cằm, không để ý Trần Viễn phàn nàn, ngược lại là một mặt hiếu kỳ hỏi: "Người không phải muốn tìm bạn nữ à, làm sao gần nhất không thấy người hành động?"

"Không tâm tình." Trần Viễn cũng không quay đầu lại đáp.

"Há, dạng này a, " lúc này dao Nhi cô nương chú ý lại chuyển dời đến Trần Viễn án trên bàn, "Người đây là đang vẽ cái gì đâu? ? ? ?"

Đối với vị này khuyên không đi đánh không lại tồn tại, Trần Viễn trừ đầu đầu không còn cách nào khác.

Đúng, quên nói, ba năm không thấy, dao Nhi cô nương tu vi như cùng ăn thuốc, từ từ dâng đi lên, bây giờ đã là Kim Đan Chân Nhân.

Trần Viễn thờ dài một tiếng, ném hạ bút đến, cách cửa sổ nhìn qua vị này Vân cô nương.

Chỉ gặp Vân cô nương cặp kia xinh đẹp mắt to, chớp chớp lấy, trần đầy chờ mong nhìn lấy Trần Viễn.

Chớp cái rầm a, cũng không phải đến bệnh tăng nhãn áp, Trần Viễn oán thầm nói, thế nhưng là ở trong lòng xoắn xuýt nửa ngày, vẫn cảm thấy nhanh chóng đuổi đi nàng tương đối tốt, không phải vậy một ngày này đều không cách nào sống yên ổn.

Cho nên đến sau cùng, Trần Viễn vẫn là thành thật trả lời nói: "Ta đang vẽ phi kiếm bản thiết kế."

"Bản thiết kế? Làm sao có ba tấm?" Dao Nhi cô nương đem đầu lại lại gần một số, chỉ bên trong hỏi nói, " này làm sao đều vẽ thành dài mảnh?"

"Đây là ba Hình chiếu, người nói dài mảnh thực là phi kiếm bản vẽ nhìn chính diện." Trần Viễn giải thích nói.

Gặp dao Nhi cô nương vẫn là một mặt ngây thơ, Trần Viễn cảm qua trong tay một khối Nghiêm Mộc nêu ví dụ nói rõ: "Tỉ như người muốn cho người ta giúp người làm một cái giống như đúc Nghiêm Mộc, người nên như thế nào vẽ nói rõ?"

Ngay tại dao Nhi cô nương còn đang suy tư lúc, Trần Viễn đã là nói tiếp: "Một trương đồ là khẳng định không thể nói rằng cái này Nghiêm Mộc toàn bộ chi tiết, tỉ như người từ bên trên nhìn xuống nhìn lại, vẽ ra đến chỉ là hai cái tròn mà thôi, căn bản là không có cách để cho người khác minh bạch cái này Nghiêm Mộc cao bao nhiêu, nghiến mộc sâu bao nhiêu..."

"Mà như từ chính diện nhìn lại, cái này bản vẽ nhìn chính diện cũng không thể hoàn chỉnh phản ứng toàn bộ Nghiêm Mộc hình dáng, cho nên có đôi khi chúng ta cần dùng ba Hình chiếu loại phương pháp này từ nhìn xuống, nhìn thẳng vào, liếc nhìn ba cái thị giác đến chuẩn xác miêu tả một vật hình dáng."

"Ách, ta nói như vậy người có thể hiểu chưa?" Trần Viễn giải thích nửa ngày, nhưng đối dao Nhi cô nương năng lực lĩnh ngộ cũng không thể nào xem trọng.

Quả không phải vậy, dao Nhi cô nương trầm ngâm một lát sau, do dự lấy mò miệng: "Ngô, người nói tựa hồ rất có đạo lý, chỉ bất quá ta còn có cái nghi vấn."

Thế mà có thể nghe hiểu? Lần này Trần Viễn ngược lại hơi kinh ngạc, căn cứ thích lên mặt dạy đời tinh thần, Trần Viễn sáng khoái trả lời: "Có cái gì không hiểu cứ hỏi đi, ta nhất định giúp người giải thích rõ ràng."

"Nếu như muốn làm một cái giống như đúc Nghiêm Mộc, vì cái gì không trực tiếp cầm tới thợ thủ công vậy đi cho hắn nhìn đâu, còn muốn vẽ phiền toái như vậy?" Dao Nhi cô nương nháy mắt, trần đầy nghi hoặc hỏi.

Trần Viễn nghe được sững sờ, tiếp theo có chút thẹn quá hoá giận trả lời: "Người một cái Nghiêm Mộc có thể cầm tới, cần phải là phòng này đâu, cũng mang ra khiêng đến thợ thủ công vậy đi sao?"

"Phòng trọ là không tốt lắm vượt qua qua, " dao Nhi cô nương cẩn thận từng li từng tí hỏi nói, " nhưng là chúng ta có thể đem thợ thủ công mang tới nhà?"

Trần Viễn khóc không ra nước mắt, cảm giác nàng nói hay lắm có đạo lý, chính mình không gây nói nhưng đối với...

Trần Viễn nhận sợ, dùng năn nỉ ngữ khí nói ra: "Cô nương người chẳng lẽ không dùng tu luyện à, cần gì phải ở ta nơi này lãng phí thời gian đâu?"

"Không có a, ta chỉ ở nơi này một hai canh giờ, về sau thời gian vẫn là muốn đi tu luyện."

Trần Viễn thờ dãi, từ bỏ vô vị nỗ lực, gợn gàng nên nói nói: "Cô nương tìm ta đến có ý đồ gì, vẫn là nói thẳng đi, cần gì phải lãng phí lẫn nhau thời gian đâu?"

Vân Tâm dao mắt không muốn người biết hiện lên một tia giáo hoạt nụ cười: "Nào có, chỉ là các người luyện khí khoa đệ tử trừ cho mình luyện chế vũ khí bên ngoài, không phải còn có vì ba vị đồng môn luyện chế vũ khí Tông Môn Nhiệm Vụ sao?"

"Nghe nói người là giới này luyện khí khoa đệ tử thân truyền, chắc hẳn mức độ nhất định rất lợi hại đi, ta liền nghĩ có thể hay không để cho người cũng giúp ta luyện chế một thanh phi kiếm."

Trần Viễn ngược lại là không nghĩ tới dao Nhi cô nương nói ra lại là lý do này.

Xác thực, ngày đó? Các Chủ đề Trần Viễn lấy tay vì chính mình thiết kế phi kiếm lúc đã từng đề cập tới, luyện khí khoa đệ tử muốn xuất sư, có cái tiền đề cũng là nhất định phải hoàn thành cái này vì ba vị đồng môn luyện chế phi kiếm nhiệm vụ.

Cùng loại, luyện được khoa bị yêu cầu luyện chế một ít chỉ định đan dược, Linh Thú khoa đệ tử thì cần muốn vì tông môn bồi dưỡng Linh Thú, thuật pháp khoa cần phải hoàn thành một ít bảo vệ nhiệm vụ, mà mỗi một người đệ tử đều có tông môn lệnh bài cũng chính là đến từ trận pháp khoa đệ tử chỉ thú.

Luyện khí khoa nhân số không sai biệt lắm cũng đúng lúc là Ứng Thiên tông các đệ tử một phần tư.

Theo Trần Viễn, cái này thực cũng là tông môn vì thực hiện cho mỗi một tên đệ tử phân phối phù hợp ngữ khí hứa hẹn, nghĩ ra được lớn nhất bớt việc biện pháp, đồng thời không quên nghiền ép bọn họ những đệ tử này giá trị thẳng dư mà thôi.

Lợi ích duy nhất chỉ sợ sẽ là, phổ biến luyện khí tài liệu tông môn ngược lại là có thể miễn phí cung cấp a.

Trần Viễn tại biết cái này cái Tông Môn Nhiệm Vụ lúc liền tính toán mở, quan hệ tốt Tô hoàng tử cùng Chu sư đệ có thể vì bọn hắn một người luyện chế một thanh, lúc đầu cái thứ ba danh ngạch, Trần Viễn là chuẩn bị lưu cho Dương sư muội.

Nhưng nhìn tình huống bây giờ, hừ hừ, vẫn là để Dương sư muội tìm nàng vị sư huynh kia hỗ trợ đi thôi, bụng dạ hẹp hòi Trần Viễn nghĩ như thế đến.

Cho nên Trần Viễn sau cùng dự định là, cái này cái thứ ba danh ngạch không vội, trước lưu trong tay, có lẽ về sau còn có thể lấy ra cùng hắn khoa các đệ tử giao dịch đổi chút chỗ tốt đây.

Cho nên nghe được dao Nhi cô nương dạng này yêu cầu, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE Trần Viễn có chút không quá tình nguyện, tìm được lý do: "Tuy nhiên ta là giới này đệ tử thân truyền, nhưng luyện khí khoa còn có Thượng Giới thậm chí tốt nhất giới các sư huynh tại a, chắc hẳn bọn họ kinh nghiệm mức độ khẳng định còn mạnh hơn ta nhiều."

"Có lẽ là đi, thế nhưng là những sư huynh kia nhóm hoặc là đã hoàn thành Tông Môn Nhiệm Vụ bên ngoài muốn tìm bọn hắn hỗ trợ cần không ít đại giới, hoặc là chính là ta không quá quen thuộc, cho nên đành phải tìm người hỗ trợ á." Xem ra dao Nhi cô nương lý do cũng rất là đầy đủ.

Lại nói hai ta cũng liền gặp qua hai lần, cũng không tính được quá quen tốt a, Trần Viễn âm thầm oán thầm, cho nên trong miệng qua loa nói: "Vậy được rồi, ta cân nhắc vài ngày sau cho người thêm trả lời chắc chắn."

"Này liền đa tạ người á." Dao Nhi cô nương tựa hồ không nghe ra đến Trần Viễn tiềm ẩn ý cự tuyệt, tâm nguyện đạt thành giống như lộ ra ngọt ngào nụ cười.

Trần Viễn bĩu môi, từ chối cho ý kiến, đứng dậy đi ra ngoài hướng về bên cạnh Luyện Khí Thất qua.

"Ai, người đi làm gì?" Vân Tâm dao hỏi.

"Luyện chế có chút mạch suy nghĩ, qua thí nghiệm dưới mấy loại tài liệu phối hợp sau phản ứng." Trần Viễn thuận miệng đáp.

Hưu một bóng người hiện lên, sau đó truyền đến dao Nhi cô nương thanh âm: "A, vậy ta có thể nhìn xem à, nói đến ta còn chưa từng thấy người khác luyện khí đâu?"

Trần Viễn im lặng im lặng, lại nói cô nương người đều đã chính mình tiến trong phòng thậm chí còn đứng tại lỗ một bên, hỏi lại lời này, có ý tứ sao?

Trước định vị tiêu mục tiêu, tỉ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Trần Viễn, người dụng tới thiên địch

Luyện Khí Thất không lớn, mà lại chồng chất rất nhiều Trần Viễn vài ngày trước bên trong mang về tài liệu, bởi vậy có vẻ hơi lộn xộn không chịu nổi.

Vân Tâm dao ở trong phòng liếc nhìn một vòng, sau cùng chọn trúng khối nhìn qua trắng sạch sẽ như bạch ngọc Thạch Điều ngồi xuống.

Vân cô nương như vậy đảo khách thành chủ, hồn nhiên không đem mình làm ngoại nhân thái độ làm cho Trần Viễn có chút không thích, nhất thời lên trên cột nâng tâm tư.

Chỉ là nhãn châu xoay động, một phần mười hơi thở công phu bên trong, Trần Viễn liền có chủ ý.

"Khụ khụ, " Trần Viễn làm ra chút động tĩnh hấp dẫn tới dao Nhi cô nương chú ý, sau đó mở miệng nói, " Vân cô nương, người nghe nói qua ngày đỏ thạch sao?"

"Không, làm sao?"

"Vậy là tốt rồi... A không, ta ý là, người ngồi tảng đá kia cũng là ngày đỏ thạch."

"Ngày đỏ thạch?" Dao Nhi cô nương nghi hoặc nhìn lấy dưới trường khối này Thạch Điều, Đồng Thể trắng nõn như ngọc, lại chỗ nào có thể theo màu đỏ dính lưu quan hệ đâu?

Trần Viễn lúc này nghiêm mặt nói: "Cô nương có chỗ không biết, ngày hôm đó đỏ thạch sờ đi có danh tự, ở chỗ nó một cái rất lợi hại đặc biệt tính chất, chỉ cần là hơi bị nóng về sau, liền sẽ thấm vào ra đỏ tươi chất lỏng, chắc hẳn cô nương tôn dưới móng mặt, đã là..."

Nói đến đây, Trần Viễn chắc chắn thán hai tiếng, một bộ không đành lòng nhìn thẳng biểu lộ.

Phải biết, dao Nhi cô nương hôm nay mặc thế nhưng là quần trắng a, nghe Trần Viễn lời này, nhất thời "A..." Kinh hô một tiếng, giống như là xù lông mèo.

"Ha ha ha."

Trông thấy dao Nhi cô nương tại này đầy mặt hoảng sợ quay đầu trái xem phải xem, Trần Viễn ôm bụng cười đến gập cả người tới.

Lúc này, dao Nhi cô nương mới phản ứng được chính mình là bị hí lộng, nộ khí phồn vinh mạnh mẽ, đang chuẩn bị phát tác thời điểm, đột nhiên không biết nghĩ đến thứ gì, lại là sinh sinh nhịn xuống.

Chỉ là nàng cũng không có lại ngồi xuống, mà chính là đi đến Trần Viễn bên cạnh, nhìn không chuyển mắt gắt gao nhìn chăm chăm nhìn hấn mỗi một cái động tác.

Dao Nhi cô nương phản ứng ngược lại là có chút vượt quá Trần Viễn đoán trước, nguyên bản hấn coi là cô nương gia thụ như vậy trên đùa, hội hưng hăng mắng hấn vài câu, sau đó trong con tức giận tông cửa xông ra đây.

Cảm giác có chút không thú vị Trần còn lâu mới có được đề ý tới nàng nữa, mà chính là đem ý nghĩ một lần nữa phóng tới luyện chế lên.

Chỉ là cái này Trần Viễn mới phát hiện, nguyên lai đến sau cùng, hỏ còn là mình.

Mỗi tăng thêm một loại tài liệu, hoặc là làm ra một động tác, dao Nhi cô nương đều sẽ thiếp ở bên người, mang theo tràn ngập hiếu kỳ ánh mắt, dùng đến thiên chân vô tà thanh âm hỏi: "A, loại tài liệu này là làm gì? Nha, lửa này làm sao lúc lớn lúc nhỏ? Không tốt, ta làm sao người được một cỗ đốt cháy khét vị đạo?"

Không có cách nào lại luyện xuống dưới, chẳng biết tại sao, bị dao Nhi cô nương như vậy nhìn chăm chăm, trong tai nghe nàng này Nhu Nhu thanh âm, Trần Viễn lại cảm thấy mọi loại không được tự nhiên, liền liền một cái đơn giản nhất tài liệu xử lý đều phạm sai lầm ba lần.

Trần Viễn bắt đầu dĩ ngừng tay đến, cười khổ nói: "Ta sai, xin lỗi người được không? Dao Nhi cô nương người hãy bỏ qua ta đi."

"A, ta làm cái gì sao?" Dao Nhi cô nương rất là nghi hoặc, sau đó cười hi hi nói nói, "mà lại người cũng không có làm gì sai a, chỉ là chỉ đùa một chút thôi, ta sẽ không chú ý."

Trần Viễn một mặt âm ức nhìn lấy đối diện cái này cô linh tinh quái cô nương, giờ lên Bạch Kỳ: "Ngày mai ta phải xuống núi xử lý một số chuyện, có thể muốn trì hoãn mấy ngày, chờ ta trở lại sau trước tiên liền giúp người luyện chế vũ khí, thẳng đến người hài lòng mới thôi, dạng này người tổng hài lòng đi."

"A..., thật sự là đa tạ người, vậy ta liền không nhiều quấy rầy người a, " dao Nhi cô nương một bước dừng lại nổi buồn hướng ngoài cửa chuyển qua, trong miệng nói nói, " thực người ta còn không có nhìn với đây."

Nhanh khi đi tới cửa, dao Nhi cô nương đột nhiên quay người, tốc độ nói nhanh chóng hỏi: "Người xuống núi muốn làm chuyện gì?"

Trần Viễn không kịp nghĩ nhiều, vô ý thức trả lời: "Há, ta dưới núi mở cửa hàng, ngày mai muốn đi thương lượng một chút sau này phát triển."

Chỉ là lời vừa ra miệng, Trần Viễn tâm lý cũng là "Lộp bộp" một chút, ám đạo không tốt.

Quả không phải vậy, nghe Trần Viễn lời này, dao Nhi cô nương con mắt đều tỏa sáng: "Người sẽ còn buôn bán a, thật lợi hại. Đúng, loại hội nghị này ta còn không biết đến, ngày mai có thể cùng đi với người sao?"

Trần Viễn một mặt khóc không ra nước mắt, chỉ muốn hung hăng địa quát chính mình mấy cái cái tát.

Bốn canh thời gian, sắc trời vẫn như cũ sâu tối, Trần Viễn đã là rón rén mang theo Cầu Thặng lên đường.

Cầu Thặng đại nhân liên tục đánh lấy a cắt, khắp khuôn mặt là mộng đẹp bị nhiều khó chịu, phàn nàn nói: "Một cái cô nương gia, người đến mức sợ thành như vậy phải không, còn cố ý nửa đêm đi ra ngoài đến tránh nàng?"

Trần Viễn trầm mặc một lát, chần chờ nói ra: "Nói đến kỳ quái, ta cũng không biết vì cái gì gặp nàng, luôn luôn không khỏi diệu cảm giác tâm lý có chút rụt rè, phảng phất như là đụng phải thiên địch giống như..."

Cầu Thặng đại nhân ngược lại là nghe Trần Viễn nói qua, hần cùng Vân Tâm dao gấp mặt kinh lịch, lúc này trên đầu: "Không phải liền là tiền tiền hậu hậu chịu hai lần bàn tay, nhưng lại không trả lại được à, chẳng lẽ là đánh ra tâm lý đến?"

"Qua người, vậy ta trước sau bị người cần nhiều như vậy miệng, thế nào liền không có ám ảnh trong lòng đâu?" Trần Viễn tràn đầy không phục trả lời.

Ngay tại một người một chó đầu lấy miệng, sắp đi đến sơn môn lúc, đột nhiên có cái thanh âm truyền đến.

"Ai nha, thật là đúng dịp a."

Vừa nghe được thanh âm này, Trần Viễn liền có xoay người lại một lần nữa ngủ xúc động.

Cầu Thặng đại nhân toét miệng cười đến hết sức vui mừng: "Xem ra, Trần Viễn người thật đúng là gặp phải thiên địch..."

Trần Viễn khoe miệng co quắp rút ra, nhìn lấy dần dần đi vào thân ảnh, quả nhiên lại là vị kia âm hồn bất tán dao Nhi cô nương.

Chỉ nghe nàng cười nói tự nhiên giải thích nói: "Hôm qua cũng quên hỏi người thời gian, nhưng là ta nghĩ đến dưới núi Lộ Viễn, sớm đi xuất phát luôn luôn tốt, cho nên cái này liền đến, không nghĩ tới vừa tới sơn môn liền gặp người nhóm, thật đúng là xảo a."

Trần Viễn biết trứ chủ, khô cần gạt ra câu: "Đúng vậy a, thật là đúng dịp..."

Nhìn lấy cười nhẹ nhàng dao Nhi cô nương, Trần Viễn trong lòng thở dài, nhận mệnh.

"Mặc dù ngay cả Thiên Phong phong cảnh rất xinh đẹp, thế nhưng là thấy lâu, cũng khó tránh khỏi có chút nhàm chán, cho nên ta mỗi lần xuống núi lúc, đều đặc biệt vui vẻ. Trần Viễn người đây, cũng là thế này phải không?"

"Đúng vậy a, đặc biệt vui vẻ." Trần Viễn phụ họa nói, chỉ là cái kia dùm dỏ trên gương mặt, vô luận như thế nào cũng nhìn không ra vui vẻ dấu vết.

"Chúng ta vẫn là ngự kiếm mà đi đi, cũng tốt tiết kiệm chút thời gian." Trần Viễn đề nghị.

"Há, dạng này a, ta còn muốn lấy có thể nhìn nhiều nhìn đường thượng phong cảnh đây." Dao Nhi cô nương có vẻ hơi không tình nguyện, nhưng vẫn là đồng ý Trần Viễn đề nghị.

Ngự không phi hành thời điểm giao lưu có nhiều bất tiện, Trần Viễn rất cực kỳ phàn.

Một đường không nói chuyện, rất nhanh liền đi vào không ngót phong ba trăm dặm bên ngoài Ứng Thiên Thành.

Loại thành thị này Hoàn Toàn ở vào Ứng Thiên tông quản hạt phía dưới, UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE cũng là lấy bảo điểm mới di chuyển tổng bộ chỗ.

Đi vào lấy bảo điểm bên trong, Trần Viễn ngựa không dừng vó triệu tập mọi người liền muốn bắt đầu thương nghị.

Mắt nhìn vẫn như cũ theo bên người dao Nhi cô nương, Trần Viễn ngẫm lại, ôn nhu khuyên như: "Một hồi chúng ta muốn tổ chức nội bộ hội nghị, cô nương người dù sao cũng là ngoại nhân không tốt lắm tham dự bên trong, nếu không người tới trước sát vách khách phòng qua nghỉ ngơi một hồi?"

Dao Nhi cô nương lại là kinh ngạc nói: "Các người mờ các người sẽ, cái này không quan hệ nha, dù sao ta đối buôn bán sự tình dốt đặc cán mai, các người không cần lo lắng cho ta hội đề lộ bí mật, người ta cũng là đến tăng một chút kiến thức."

Trần Viễn lại thờ dài, mà đi sau hiện mấy ngày gần đây nhất bên trong thờ dài số lần, so lúc trước hán hai mươi năm nhân sinh cộng lại đều nhiều.

Chẳng biết tại sao, đối dao Nhi cô nương hán luôn có chút thúc thủ vô sách cảm giác.

Đúng lúc này, "Kèo kẹt" một tiếng cửa bị nhẹ nhàng đẩy ra, Lý sư tỷ đi tới.

Vừa theo Trần Viễn bắt chuyện qua, Lý sư tỷ liền phát hiện đứng tại Trần Viễn bên cạnh dao Nhi cô nương.

Sững sờ sững sờ về sau, Lý sư tỷ lại gần, nháy mắt ra hiệu nhỏ giọng nói ra: "Không nghĩ tới tiểu tử người mới đi Chủ Tông không lâu, thế mà khai khiếu a."

Ngay tại Trần Viễn nhin không được cười khổ thời điểm, Lý sư tỷ vừa nghi nghi ngờ "A" một tiếng, nói ra: "Cô nương này, tựa hồ có chút nhìn quen mắt a?"

Trước định vị tiểu mục tiêu, tỉ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động duyệt địa chỉ Internet:

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Đến từ Vân Gian nhằm vào

Chính mình là ở nơi nào từng gặp nàng đâu?

Mặc dù sẽ đề nghị đã bắt đầu, nhưng Lý Vi ngồi ở chỗ đó vẫn không khỏi tự chủ lâm vào chính mình trong suy nghĩ.

Tiểu cô nương này là theo Trần Viễn cùng một chỗ tới, chắc hẳn cũng là chủ tông người.

Nhìn nàng niên kỷ, là lần này tân đệ tử sao?

Không, không đúng, nếu nàng đến từ hai mươi bảy phân công, như vậy chính mình nhất định sẽ có ấn tượng; nếu nàng đến từ hán phân công, như vậy chính mình liền sẽ không có loại này cảm giác quen thuộc cảm giác.

Chẳng lẽ là mình năm đó ở chủ tông lúc từng gặp nàng?

Chính mình năm đó tại chủ tông cầu đạo, đã gần mười năm trước sự tình, khi đó cô nương này hẳn là mới sáu bảy tuổi a?

Lý Vi không khỏi tại trong đầu của mình lật xem lên hội nghị đến, thẳng đến trước mắt nàng hồi tưởng lại một màn kia. . .

Đó là chính mình mất mát nhất một ngày, bởi vì tranh cử hoàng pháp đệ tử thất bại, chính mình thương tâm không thôi, mặc cho hầu ở bên người hảo tỷ

muội an ủi ra sao đâu không làm nên chuyện gì.

Ngay tại lúc này, một đôi non mềm tay nhỏ đưa qua một khối khăn tay, mang theo trẻ thơ âm thanh nói ra: "Đại tỷ tỷ xinh đẹp như vậy, nếu là ánh mắt khóc sưng coi như không dễ nhìn đâu?"

Nhớ đến lúc ấy chính mình giương mắt nhìn lại, phát hiện là một vị sáu bảy năm tuổi hồn nhiên ngây thơ tiểu nữ hài, chỉ gặp nàng cấp kia tinh khiết không tí vết ánh mắt đang lo lắng nhìn xem chính mình.

Thế mà bị một cái tiểu nữ hài an ủi, Lý Vi cảm thấy có chút không có ý tứ, dừng lại nức nở, tiếp nhận khăn tay luôn miệng nói tạ.

Chờ đợi nữ hài từ kia sau khi đi, Lý Vi nhớ kỹ chính mình hiểu kì hỏi qua: "A, trong tông môn còn có nhỏ như vậy niên kỷ đệ tử sao?"

Lúc đó tại căn vụ ty làm việc hảo tỷ muội che miệng cười chính mình: "Cái nào à, nàng thế nhưng là chúng ta ứng thiên tông tiểu công chúa đầu, tông chủ đại nhân nữ nhi Hứa Tâm Dao."

Lý Vi nhìn không được đem ánh mắt nhìn về phía vị kia ngồi tại nơi hẻo lánh cô nương, dù cho chỉ là yên tĩnh an vị cẩn thận lắng nghe, cũng có được không giống với thường nhân phong tư khí độ.

Thời gian mặc dù quá khứ mười năm, thế nhưng là Lý Vi vẫn như cũ có thể tại trên mặt nàng tìm tới một chút năm đó hình dáng.

Hứa Tâm Dao? Thế nhưng là Trần Viễn vừa rồi giới thiệu cô nương này rõ ràng nói là vân tâm dao?

Nghĩ tới đây, Lý sư tỷ ánh mắt bên trong không khỏi mang lên chút nghi hoặc.

Có lẽ Lý Vi nhìn không chuyển mắt dò xét gây nên vân tâm dao chú ý, nàng tầm mắt cuối cùng từ trên đài Trần Viễn trên thân dời qua đến, đối đầu Lý sư tỷ ánh mắt.

Ánh mắt giao lưu bên trong, vân tâm dao tựa hồ hiểu Lý sư tỷ nghi hoặc, dùng ngón út điểm một chút trên đài đang tại phát biểu Trần Viễn, đưa ngón trở ra so cái "Xuyt" khẩu hình, sau đó làm ra xin nhờ thủ thế.

Lý sư tỷ cười cười, nhưng gật gật đầu.

Chỉ là trong nội tâm nàng luôn luôn lại nghi hoặc: Kỳ quái, nàng là thân phận gì lai lịch, có hay không giấu diếm Trần Viễn, cùng ta lại quan hệ thế nào đâu, ta như thế để bụng làm gì?

"Tốt, trở lên chính là ta đối với lấy bảo bối sau này phát triển kỳ chờ đợi cùng triển vọng. Hôm qua thành công mang đến hôm nay vui sướng, hôm nay nỗ lực tỏ rõ lấy ngày mai huy hoàng, để cho chúng ta một lòng đoàn kết, cố gắng gấp bội, là thật hiện chúng ta hoành vĩ lam đồ mà phấn đấu!"

Một phen không có chút nào dinh dưỡng lời đạo đầu kể xong, Trần Viễn tay phải vung giữa không trung, hăng hái, lòng tràn đầy chờ mong nhìn xem dưới đài.

Uy, đang ngồi các đồng chí, lúc này không phòng chừng chờ đến khi nào?

Chỉ tiếc Trần Viễn nhất định mị nhãn vút cho người mù xem, mọi người dưới đài hoặc là châu đầu ghé tai xì xào bàn tán, hoặc là tại nhằm chán đánh lấy a cật, hồn nhiên không có chú ý tới bọn họ đầu nhi đang đứng ở vạn phần xấu hổ bên trong.

Đúng lúc này, nơi hẻo lánh nơi truyền đến một trận nhiệt liệt tiếng vỗ tay, Dao Nhi cô nương nhìn xem phóng khoáng tự do chỉ điểm giang sơn Trần Viễn, trong mắt tràn đầy sùng bái.

Ánh mắt này để cho Trần Viễn trong lòng nhìn không được một trận mừng thầm, nghĩ thầm quả nhiên vẫn là người ngoài nghề dễ lừa gạt.

Tựa hồ cái này tiếng vỗ tay nhắc nhở mọi người, theo sát Dao Nhi cô nương về sau, vỗ tay tiếng khen ầm ầm vang lên, trong phòng bầu không khí một lần nữa trở nên nhiệt liệt mà dung hiệp.

Cô nương này cỡ nào khéo hiểu lòng người a, Trần Viễn hoàn toàn vong trước đó kinh ngạc kinh lịch trải qua, hướng về ngồi tại nơi hẻo lánh Dao Nhi cô nương đầu qua cái cảm kích ánh mắt.

Dao Nhi cô nương mím môi cười đến mặt mũi cong cong.

Tại lý xuân trình bày chi nhánh thiết trí tình huống, Phạm sư huynh giảng giải luyện khí trận sinh sản tình huống, Lý sư tỷ giới thiệu nhân viên bảo an huấn luyện tiến độ, vương tự tại thông báo cửa hàng hàng phạm vi về sau, lấy bảo điểm lần thứ nhất nhân viên quản lý mở rộng hội nghị, tại xã hội nhân sĩ Dao Nhi cô nương chứng kiến dưới, thành công viên mãn hạ màn kết thúc.

Nhưng là, mọi người hiểu, loại hội nghị này bên trên từ trước đến nay là báo tin vui không báo tin dữ.

Tình thất bên trong, chỉ có Trần Viễn cùng Bàn Tử hai người.

"Trần ca, ần người dạy thống kê phương pháp, năm nay cái thứ hai 3 tháng so đệ nhất 3 tháng buôn bán thu nhập tăng trưởng gần gấp hai, nhưng là

tháng tám cùng còn không có thống kê xong số liệu tháng chín, lại xuất hiện chút không tốt manh mối."

"Làm sao?" Trần Viễn hỏi.

"Trước mắt xem ra, cái này đệ tam quý độ đừng nói tăng trưởng, muốn duy trì trước đó tiêu thụ ngạch chỉ sợ cũng khó mà làm đến." Bàn Tử mặt có thần sắc lo lắng trả lời.

Trần Viễn lo lắng hỏi: "Biết là nguyên nhân gì tạo thành sao?"

"Là Vân Gian mình, " Bàn Tử cười khổ nói, "Bọn họ bắt đầu xuất thủ nhằm vào lấy bảo bối."

"Vân Gian?" Trần Viễn không nghĩ tới sẽ nhận được dạng này một đáp án.

Trần Viễn cùng Vân Gian mình đánh qua một lần quan hệ, đó còn là tại Phong Gian thành tổ chức tu chân sản phẩm đầy giới sẽ lúc.

Tại này về sau, lấy bảo bối cùng Vân Gian mình từng có một đoạn hợp tác vô gian tuần trăng mật.

Lấy bảo bối cung cấp nguồn cung cấp —— điều hoà không khí cùng tủ lạnh, Vân Gian mình nhận tiêu tới thu hoạch được ngoài định mức lợi nhuận, mà lấy bảo bối cũng phải lấy tại tự thân năng lực không đủ thời điểm bao trùm càng lớn cửa hàng hàng phạm vi, lấy được càng nhiều lượng tiêu thụ.

Có thể nói, song phương đều từ loại này trong hợp tác được lợi rất nhiều.

Có thể theo năm đó ký hiệp ước dần dần đến kỳ, càng bởi vì lấy bảo bối chậm rãi bởi duy nhất cửa hàng, hướng về bao quát rất nhiều hàng chủng loại cửa hàng hình thức chuyển biến, cả hai ở giữa không thể tránh né sinh ra xung đột.

Thường nói, trên đời không có vĩnh viễn bằng hữu chỉ có vĩnh hằng lợi ích, xuất hiện loại tình huống này, Trần Viễn cũng không có cảm thấy có cỡ nào ngoài ý muốn.

Cho nên hẳn chỉ là trầm giọng hỏi: "Vân Gian đều làm người nào nhằm vào, chúng ta đây, lại có cái gì ứng đối biện pháp?"

"Trừ cái này ứng thiên thành, Vân Gian cấp dưới chia tiêu thương tại mỗi một nhà lấy bảo bối bên cạnh đều mở lên chi nhánh, với lại nhằm vào lấy bảo bối bên trong cùng loại hàng treo lên giá cả chiến, thậm chí cảm giá cả ép đến thành bản phía dưới."

"Ngoài ra, chúng ta còn nhận được Vân Gian thông tri, lấy bảo bối bên trong bán một ít thương phẩm, từ dưới thặng lên, bọn họ không còn cung cấp cung hóa."

"Chỉ thế thôi a, " Trần Viễn vuốt ve cái cằm, cảm thấy có chút ngoài ý muốn, "Bọn họ ngược lại là thủ quy củ, không có dĩ thế áp nhân đây."

"Những này còn chưa đủ à?" Bàn Tử cười khổ nói, "Trừ điều hoà không khí tủ lạnh cùng về sau phạm giáo tập dẫn người nghiên cứu ra tới mấy loại sản phẩm mới, lấy bảo bối hẳn hàng hóa lượng tiêu thụ đều tại giảm lớn, đừng nói kiếm tiền, hợp thành vốn đều khó mà thu hồi lại."

"Với lại Vân Gian thế lớn, chúng ta nếu là cùng hẳn luôn luôn đấu nữa, ăn thiệt thòi sẽ chỉ là chúng ta, còn nếu là cúi đầu nhận thua, đầu tiên muốn thua thiệt bên trên một số lớn không đề cập tới, về sau lấy bảo bối muốn lại phát triển cũng khó." Chuyện cho tới bây giờ, Bàn Tử cũng có chút thúc thủ vô sách.

"Dạng này a. . ." Trần Viễn lâm vào trầm tư.

Trước tiên định vị tiêu mục tiêu, tỉ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 162: Trần Viễn cuối cùng

Trầm ngâm một lát sau, Trần Viễn trầm trọng nói ra: "Chuyện này liền giao cho ta đi."

"Trần ca, người có biện pháp?" Bàn Tử vui mừng quá đổi truy vấn.

"Thờ ra, người thật coi ta là thần tiên đâu, " Trần Viễn cười nói, "Đối phương thái độ, quyết tâm, điều kiện, tuyến chúng ta hoàn toàn không biết gì cả, như thế nào tại cái này đóng cửa làm xe võ đầu một cái liền có thể nghĩ đến đối sách?"

"Thế nhưng là, " Bàn Tử yếu ớt nói ra, "Trước kia mấy lần đụng phải phiền phức, không phải liền là Trần Viễn người võ đầu một cái liền nghĩ đến biện pháp sao?"

Bàn Tử nhìn chằm chằm Trần Viễn đầu, rất nhiều tiến lên đập hơn mấy lần xúc động.

Trần Viễn lúc này lấy nghiêm khắc ánh mắt ngăn lại Bàn Tử xuẩn xuẩn dục động, sau đó giải thích nói: "Huống chi bọn họ cũng không có không tuân theo quy củ, tại sùng nói sùng nha, hôm nay đối thủ cạnh tranh làm sao biết liền không có trở thành hợp tác đồng bọn ngày nào đó đâu, không có cái gì là không thể đàm luận."

Theo Trần Viễn, trước mắt điểm ấy nhằm vào, so sánh với kiếp trước chỗ từng thấy đến, đối thủ cạnh tranh ở giữa xấu hổ bịa đặt không chỗ không cần vô cùng, thậm chí nhiều lần diễn ra toàn vũ hành tới nói, nhất định quá tiêu nhi khoa.

Ngẫm lại, Trần Viễn nói tiếp: "Ta chuẩn bị qua mấy ngày đi Vân Gian minh tổng bộ bãi phòng một chuyến, cụ thể chờ ta trở lại làm tiếp định đoạt."

Tuy nhiên lấy bảo bối sự vụ ngày thường phần lớn là Bàn Tử tại lo liệu, nhưng Trần Viễn một mực là người đáng tin cậy y hệt, tất nhiên hần đều nói như vậy, Bàn Tử cũng liền gật đầu đáp ứng tới.

"Đúng, linh thạch chuẩn bị kỹ càng sao?" Trần Viễn hỏi, đây mới là hần chuyến này xuống núi chủ yếu con mắt.

"Ừm, đều ở chỗ này đây, trừ tiếp tục đầu đến lấy bảo bối bên trong, còn có không sai biệt lắm ba vạn linh thạch, ần người yêu cầu, đổi thành một ngàn Trung Phẩm Linh Thạch cùng hai trăm Thượng Phẩm Linh Thạch."

Bàn Tử giải khai bên ngoài vật áo, đưa tay ngả vào tầng bên trong quần lót bên trong, tìm tòi nửa ngày, rốt cục móc ra cái túi trữ vật, vừa cười vừa nói: "Cái này một số lớn linh thạch đặt ở ta cái này, ta liền ngay cả ban đêm ngủ đều ngủ không nổi, lần này giao cho người có thể tính bớt lo."

"Lần sau phân hoa hồng giúp ta toàn bộ đổi thành Thượng Phẩm Linh Thạch đi." Trần Viễn giao phó nói.

Bàn Tử gật gù đầu, không có hỏi nhiều.

Theo lấy bảo bối sạp hàng càng cửa hàng càng lớn, ần tháng kết toán phân hoa hồng không chỉ có trở nên càng ngày càng rườm rà cũng dần dần không thực tế đứng lên, cho nên Trần Viễn cùng Bàn Tử sau khi thương nghị, ước định sau này phân hoa hồng nửa năm một kết, đây cũng là lần này linh thạch số lượng nhiều như thế nguyên nhân.

Trần Viễn nhìn xem Bàn Tử ánh mắt bên trong hiện lên một tia cảm kích, bàn về đối với lấy bảo bối bỏ ra tâm huyết, Bàn Tử tuyệt đối vượt xa khỏi chính mình, nhưng hần lại đối với Trần Viễn lấy đi lợi nhuận đầu to không có chút nào lời oán giận.

Với lại đối với hần cần nhiều như vậy linh thạch nguyên nhân cũng từ trước tới giờ không hỏi đến, để cho Trần Viễn tính rất nhiều công phu.

Tuy nhiên huynh đệ ở giữa cảm tạ lời nói không cần nhiều lời, Trần Viễn vỗ vỗ Bàn Tử bả vai nói ra: "Lần trước người xin nhờ ta tìm kiếm trúc thân thể cách điều chế sự tình, đã có kết quả."

"Chủ tông bên trong có dạng này được phương, không chỉ có thể để cho thợ trúc bách bệnh bất xâm khỏe mạnh trưởng thành, càng có nhất định xác suất nhưng để nâng sau này mười hai tuổi khai linh lúc tư chất trở nên càng tốt hơn."

"Chỉ là bởi vì có vị được tài tạm thời không tới thành thực kỳ, cho nên trong tông môn không có hàng tồn. Tuy nhiên lần sau ta xuống núi thì sẽ cho người mang tới."

Bàn Tử vui mừng quá đổi, sau đó nhưng là bất thành linh nghĩ tới một chuyện, hỏi: "Cái này cách điều chế cùng những được liệu này sợ là tổn hao không ít đi, cần bao nhiêu linh thạch? Ta cái này tích góp còn đủ."

"Đến đi, " Trần Viễn làm ngược cho Bàn Tử một chút, cười nói, "Đây là đưa cho ta con gái nuôi, đâu còn cần người bỏ tiền?"

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, hết thảy đều không nói bên trong.

Hai người đi ra cửa bên ngoài về sau, Trần Viễn nhưng là phát hiện chờ ở bên ngoài Dao Nhi cô nương đang cùng Lý sư tỷ trò chuyện với nhau thật vui, không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Các người hần là lần đầu gặp mặt đi, đang nói chuyện gì đâu, vui vẻ như vậy."

Hai vị cô nương nghe tiếng đình chỉ nói chuyện với nhau, Dao Nhi cô nương xem Trần Viễn liếc một chút, cười không đáp.

Về phần Lý sư tỷ thì là bạch Trần Viễn liếc một chút, cười nhạo nói: "Người cái này ngốc tử. . ."

A, ta lại làm gì sai sao? Trần Viễn một mặt không tên điệu.

Không biết rõ tình huống Trần Viễn cũng không suy nghĩ nhiều, mà chính là nhìn về phía Dao Nhi cô nương nói ra: "Ta sẽ còn ở chỗ này dừng lại thêm hai ngày, cô nương nếu là có cái gì an bài chỉ bằng tự tiện."

Dao Nhi cô nương biết trừ chủy còn chưa lên tiếng đâu, Lý sư tỷ ngược lại là trước tiên nhìn không được: "Nào có người đối xử với khách nhân như thế? Xéo đi nhanh lên đi, mấy ngày nay Dao Nhi để ta tới chiêu đãi."

"Vây được rồi." Trần Viễn không thể không thể ứng một tiếng, trong lòng oán thầm nói, không mời mà tới tính là gì khách nhân, ác khách a?

Đêm đó, Trần Viễn bình tâm tĩnh khí hồi lâu, cảm thân thể trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất về sau, chậm rãi mở ra tinh sáng con ngươi, nhìn chăm chú lên trước người bày đặt hai đồng linh thạch.

Không sai, Trần Viễn dừng lại nơi này con mắt, chính là vì là trùng kích Kim Đan cảnh.

Tấn cấp đến trúc cơ hậu kỳ, đã đi qua hơn một năm, trong khoảng thời gian này đến nay, đan đỉnh bên trong kim đan chủng tử đã bị rèn luyện được bóng loáng mượt mà, ngưng thực vô cùng, liền căn cơ tới nói, đã đánh cho đầy đủ kiên cố.

Huống chi bây giờ còn có cái kim đan kỳ tiểu cô nương, cả ngày tại trước mặt lúc ẩn lúc hiện đây.

Cho nên Trần Viễn không muốn lại nhiều tri hoãn, thành tựu kim đan, ngay tại tối nay.

Hơn một ngàn Trung Phẩm Linh Thạch hấp thu hơn phân nửa về sau, Trần Viễn trong cơ thể linh khí đã là tràn đầy tới cực điểm.

Linh khí hồ nước gọn sóng nảy sinh, chấn động không ngừng, từng đạo từng đạo linh tuyến từ linh hồ mà lên, giống như long hút nước, chảy ngược đi vào đan đỉnh bên trong.

Viên kia linh khí hạt giống tại cái này vô tận linh khí làm dịu càng phát ra linh động, quay tròn ở trong đỉnh đảo quanh không ngừng, tựa hồ có cái gì đồ vật muốn từ đó tránh ra.

Kim đan chủng tử nở rộ quang mang càng loá mắt, dần dần, mặt ngoài vỡ ra nhỏ bé đường vân tới.

Có thể theo linh tuyến tiếp tục tưới tiêu, cho dù linh hồ bên trong linh khí càng ngày càng ít, có thể kim đan kia hạt giống mặt ngoài đường vân cũng không có vỡ ra, ngược lại dần có dần dần thu nạp xu thế.

Trần Viễn minh bạch đến lúc đó, không do dự nữa, cảm trước mặt Thượng Phẩm Linh Thạch một khếp, toàn lực bắt đầu hấp thu.

Cái này Thượng Phẩm Linh Thạch cung cấp lượng linh khí, có lẽ cùng Trung Phẩm Linh Thạch không kém quá nhiều, thế nhưng là chất bên trên, nhưng là ngày đêm khác biệt.

Trần Viễn nội thị bản thân, nhìn thấy theo trong cơ thể linh hồ khô cạn, linh tuyến chảy ngược tư thế dần dần ngừng thì một đạo linh khí thác nước từ Cửu Thiên chi Ngoại mà đến, giống như Ngân Hà rơi xuống đất, ầm ầm đánh vào kim đan kia hạt giống phía trên.

Tại cái này mạc đại uy năng phía dưới, kim đan kia hạt giống đột ngột thoáng giây dựa, nở rộ ra.

"Đốt."

Toàn bộ ứng thiên thành, phảng phất đều có thể nghe được cái này âm thanh nhẹ vang lên, mà cho dù là ngủ say mọi người, trên mặt cũng không nhìn được lộ ra vui sướng nụ cười.

Một viên Kim đan từ trong đỉnh dâng lên, càng ngày càng cao, sau cùng, như mặt trời giữa trưa, treo ở linh hồ đang lúc khoảng trống, phát ra vạn trọng quang mang.

Sau đó, này đan đỉnh, đạo đài nhao nhao hóa thành tử khí, như yến non về rừng, dung nhập kim đan bên trong, quang mang càng hơn.

Một hạt kim đan trên trời đến, ba năm cổ chủ thể gian sinh.

Trong cơ thể linh khí một tia không dư thừa, Trần Viễn chưa từng suy yếu như vậy, nhưng cũng chưa từng như bền cường đại hơn.

Cái này, chính là Kim Đan cảnh a?

Sau đó, liền nên có thể lực lớn rút thưởng đi.

Trần Viễn nhẹ nhàng cười một tiếng, mặc cho bỗng dưng mà đến hấp lực đem hấn ý thức kéo vào trong bóng tối.

Trước tiên định vị tiểu mục tiêu, tí như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Dám chọc ta, hôi phi yên diệt a

Thấy hoa mắt, chờ đợi tình nữa qua thần lúc đến, Trần Viễn phát hiện mình đã đi tới cái kia an bình tĩnh mịch hắc ám chi địa.

Đây là lần thứ ba đến thăm nơi đây, tuy nhiên đối với cái này thần bí không gian lai lịch vẫn là hoàn toàn không biết gì cả, nhưng Trần Viễn trong lòng không có nửa điểm kinh dị, chỉ là yên tĩnh chờ đợi.

Quả không phải vậy, một lát sau cái kia kỳ dị phù văn Quả Bóng Vàng đúng hẹn mà tới, xuất hiện tại Trần Viễn trước mặt.

Vẫn như cũ là hắc sắc cùng ngân sắc giao nhau phù văn ở trước mắt phi vũ, chỉ là lần này, Trần Viễn nhạy cảm chú ý tới, tựa hồ hắc sắc phù văn về số lượng muốn so bùa chú màu bạc thêm ra một tia.

Loại biến hóa này đến tột cùng mang ý nghĩa cái gì, Trần Viễn trăm bề không được hiểu biết.

Nhớ tới mấy lần trước bị bùa chú màu bạc cự tuyệt kinh lịch trải qua, Trần Viễn vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định, vươn tay ra, tiến hành lại một lần nữa ném thử.

"Xem ra vẫn chưa được a", nhìn trước mắt này tránh không kịp bùa chú màu bạc, Trần Viễn lắc đầu tự nhủ.

Đối với cái này sớm có sở liệu kết quả, Trần Viễn cũng không có cỡ nào chú ý, tập trung ý chí, chú ý chuyển hướng những phi vũ đó xoay quanh hắc sắc phù văn tới.

Lần này, chính mình lại sẽ thu hoạch được năng lực gì đâu, Trần Viễn rất là chờ mong.

Thờ dài một hơi, Trần Viễn từ trong nhập định tỉnh táo lại.

Ý thức trở về thân thể về sau, Trần Viễn nhất thời cảm thấy từng đợt cảm giác suy yếu truyền đến, nhưng là trong cơ thể linh khí tại đêm qua trùng kích Kim Đan cảnh lúc đã tiêu hao sạch sẽ.

Trước mặt còn có chút còn thừa linh thạch, Trần Viễn cảm toàn bộ hấp thu, cảm giác trong cơ thể trống rỗng cảm giác đỡ một ít, lúc này mới có nhàn hạ suy tư lên vừa rồi tại này kỳ dị không gian tạo ngộ tới.

Từ những phù văn đó mặt ngoài nhìn không ra cái gì như thế về sau, đây là Trần Viễn sớm đã biết sự thật, bởi vậy hắn đang cầu khẩn chính mình có cái vận khí tốt về sau, cũng không có làm nhiều do dự, tùy ý điểm hướng về một cái hắc sắc phù văn.

Tại Trần Viễn đầu ngón tay tiếp xúc phù văn một khắc này, trước mắt hết thấy —— thần bí không gian, mấy ngàn phù văn, trong chốc lát toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Trần Viễn giống như đặt mình vào hư không, không thấy quá khứ vị lai, bất phân cao thấp tả hữu, tứ phương mờ mịt. Trước mắt cận tồn, chỉ có vụ khí, vô biên vô hạn, già thiên tế địa, tràn ngập toàn bộ thế giới sương mù mông lung.

Trần Viễn tại cái này hư không tùy ý dạo bước, thân hình quấy dưới, tại cái này nồng đậm trong sương mù lưu lại đạo thanh tích quỹ tích.

Sương mù? Đây là cái gì ý tứ, chẳng lẽ lần này thu hoạch được năng lực cùng sương mù có quan hệ?

Trần Viễn có chút không có manh mối nào.

Đúng lúc này, trước đó mang Trần Viễn ý thức tới đây này cỗ hấp lực xuất hiện lần nữa, nhất thời, này vô cùng vô tận vụ khí phảng phất là đến cái gì chỉ lệnh, lực lôi trào lên đứng lên, hướng về Trần Viễn chỗ hội tụ tới, tiến vào trong thân thể của hắn biến mất không thấy gì nữa.

Vội ngay người về sau, Trần Viễn phát hiện mình ý thức đã là trở lại bên trong thân thể.

Ngồi xếp bằng chống cằm, Trần Viễn hơi nghi hoặc một chút, thu hoạch được năng lực cùng vụ khí có quan hệ sao?

Không sương mù, chế tạo vụ khí, vẫn là trong sương mù thấy vật?

Đây là Trần Viễn lần thứ ba thu hoạch được ngoài ý muốn năng lực, trước đó mặc kệ là hỏa hệ vẫn là Âm Hệ, cũng là mười phần thực dụng thiên phú,

cho Trần Viễn mang đến sự giúp đỡ to lớn.

Nhưng là cái này vụ khí thấy thế nào đều cảm giác có chút Gà mờ a, Trần Viễn trong lòng không khỏi có chút thất vọng.

Bất quá đương sơ chính mình đạt được Âm Hệ thiên phú thì cũng chỉ tùy nhiên coi nó là làm khẩu kỹ sử dụng, vẫn là tại về sau mới chậm rãi khai phát thành hạ âm ba, sóng siêu âm thậm chí là một loại hóa giải đan độc thủ đoạn.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn tỉnh lại chút, có lẽ, cái này Vụ Hệ thiên phú cũng có thể cho chính mình mang đến rất nhiều không tưởng được năng lực đâu?

Vuron người đứng dậy, Trần Viễn đẩy cửa đi ra ngoài.

Trùng kích kim đan tổn hao không ít thời gian, về sau lại tại này kỳ dị không gian một phen trì hoãn, lúc này một đêm đã qua, sắc trời cảm sáng.

Cuối mùa thu sáng sớm, tầng tầng vụ khí như khói như sa, cảm cái này ứng thiên thành hoàn toàn bao phủ.

Hít sâu một cái lạnh lùng không khí, Trần Viễn thả người nhảy lên, lập thân lâu các tới cao chỗ.

Đưa mắt nhìn bốn phía, thiên địa mênh mông.

Trần Viễn nhắm mắt suy ngẫm chỉ chốc lát, sau đó đột ngột mở ra con ngươi.

Niệm một trong lên, Trần Viễn trong tầm mắt chỗ, nồng đậm vụ khí phảng phất hắc ám gấp phải bốc lên hồng nhật, đột ngột biến mất lui tán ra không thấy.

Ánh mắt liếc nhìn phía dưới, ứng thiên thành thiên không lại tiếp tục trở nên một mảnh thanh minh.

Gặp trên đường phố mấy cái sáng sớm người đi đường, chính là bởi vì cái này bất thành linh tiêu tán nồng vụ có vẻ hơi lẳng đầu lẳng não, Trần Viễn nhìn không được khẽ cười một tiếng.

Không nói đừng, này thiên phú tại đại vụ trời dùng để đùa nghịch, ngược lại thật sự là không tệ.

Nghĩ đến đi vào ứng thiên thành còn chưa có đi qua nhà mình cửa hàng, Trần Viễn vọt người rơi xuống đất, dự định tiến đến thị sát một phen.

Nhưng tại rơi xuống đất thời điểm, Trần Viễn một cái không có chú ý, Trường Sam bị bên tường thực vật cành cây cho treo mở một đường vết rách.

"Móa, vừa mua quần áo mới, thượng phẩm ngọc hồ tơ lụa, trọn vẹn ba mươi lượng bạc a." Trần Viễn rất là đau lòng, ần nói một đạo không miệng lớn tử, dùng cùng màu Châm thêu bồi bồi liền tốt, nhưng loại này sự tình Trần Viễn một đại các lão gia nhưng là hoàn toàn bất lực.

"Tính ngươi tiểu tử gặp may mắn, đại gia hôm nay tâm tình tốt, lười nhác cùng ngươi so đo." Trần Viễn oán hận trừng này cây liếc một chút, quay người muốn đi gấp.

Nhưng vào lúc này, Trần Viễn lại đột nhiên dừng bước, trong lòng hiện lên một cái ma xui quỷ khiến suy nghĩ.

Bình thường thực vật đầy nước lượng tại 60 ---- 80% tả hữu, mà vụ khí bởi vì có tro bụi cùng trôi nổi hạt tròn tồn tại, cũng không phải là thuần túy thủy vụ, như vậy. . .

Trần Viễn nhìn chăm chú gốc cây kia thực vật, trong cơ thể linh lực lục lọi, tại một loại nào đó khó lường thiên đạo pháp tắc tác dụng dưới, hóa thành từng đạo quỹ luật động, hàng lâm tại này thực vật phía trên.

Sau đó, trên cái thể giới này chưa bao giờ phát sinh quỷ dị một màn, tại Trần Viễn trước mắt diễn ra.

Trong tầm mắt, bởi cành cây bắt đầu, đến trụ cột lại đến sợi rễ, cả cây thực vật từng tắc từng tắc hóa làm nhân nhật vụ khí, tại nguyên chỗ lưu lại một hố sâu.

Bất quá là cái ý nghĩ hão huyền suy nghĩ thôi, Trần Viễn cũng không nghĩ tới thật có thể thực hiện, tâm thần vừa loạn, mất đi đối với linh khí thao không này nguyên bản tụ hợp cùng một chỗ hơi mỏng vụ khí, chờ đợi một trận gió nhẹ lướt qua, sở hữu dấu vết cứ thế biến mất không thấy.

Trần Viễn sững sờ tại nguyên chỗ các loại nửa ngày, cũng không thể gấp lại gốc cây kia thực vật lại xuất hiện.

"Đây cũng quá hung tàn đi, người ta bất quá là ngoài ý muốn treo đụng ta dưới, liền bị ta ngắt xương dương hô cho làm cho hô phi yên diệt?"

Quá mức dưới kinh ngạc, Trần Viễn cũng không biết mình tại hồ ngôn loạn ngữ thứ gì.

Lại các loại chỉ chốc lát, xác định trên đời này xác thực rốt cuộc tìm không thấy gốc cây kia không may thực vật dấu vết về sau, Trần Viễn bĩu môi quay người rời đi.

Một đường cắt bước chạy chậm chậm, Trần Viễn lâm vào trong suy tư.

Đây cũng là Vụ Hóa năng lực đi, đem hần vật chất chuyển hóa làm vụ khí.

Như vậy trừ thực vật, loại năng lực này đối với hần đồ vật có hiệu quả sao? Nghĩ tới đây, Trần Viễn tiện tay nhặt lên ven đường một cái hòn đá.

Nửa nén hương đi qua, Trần Viễn từ bỏ loại này phí công ném thử.

Từ hòn đá này phản hồi về tới cảm giác, loại vật chất này hoàn toàn không có Vụ Hóa khả năng.

Xem ra chính mình trước đó ý nghĩ rất có thể đúng, loại này Vụ Hóa năng lực hần là đối với vật chất dưỡng khí trong cơ thể hàm lượng có nhất định yêu cầu.

Chậm rãi, động vật lời nói, dưỡng khí trong cơ thể hàm lượng cũng không thấp đi.

Không ngoài dự liệu cảm một cái xui đến đổ máu con nhện quân hóa thành tro tàn về sau, Trần Viễn nhưng là bất thành linh nhớ lại sinh vật sách giáo khoa bên trong một đoạn văn: Trong cơ thể con người, giọt sương ti trọng chiếm 70% trở lên. . .

Trước tiên định vị tiêu mục tiêu, tí như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Dáng người không tốt là ngạnh thương a

Bàn Tử che miệng đánh lấy a cắt đang chuẩn bị đi ra ngoài, tuy nhiên lấy bảo bối một cái chi nhánh thường ngày quản lý đã không cần hần tự mình nhúng tay, có thể mấy năm hạ xuống tạo thành thói quen, vẫn là để hần mỗi ngày bên lòng vững dạ đi gần nhất chi nhánh tuần tra một phen.

Tại trạch viện chỗ cửa lớn nhìn thấy Trần Viễn thân ảnh, thụy nhãn mông lung Bàn Tử vô ý thức đang muốn chào hỏi, bất thành linh cảm giác có chút không đúng.

Hôm nay Trần Viễn tựa hồ có chút lạ lẫm, chính mình nhìn một cái lại có loại người trước mắt mười phần nguy hiểm ảo giác.

"Trần ca?" Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí thử thăm dò câu hỏi.

"A, làm sao?" Trần Viễn nghe được âm thanh, tựa hồ rồi mới từ mờ mịt tâm tình bên trong bừng tỉnh đi ra.

Nhìn trước mắt Bàn Tử, Trần Viễn cười chào hỏi: "Mới đến a, chờ người tốt nửa ngày."

Theo Trần Viễn cái này mới mở miệng, vừa rồi như thế Bàn Tử có chút sợ hãi cảm giác nhất thời biến mất không thấy gì nữa.

Gãi gãi đầu, tưởng rằng chính mình còn chưa tỉnh ngủ duyên cớ, Bàn Tử cảm vừa rồi dị dạng cảm thụ ném đến một bên, cùng Trần Viễn nói tới nói lui.

Này vừa rồi Trần Viễn trên thân khí tức nguy hiểm, đến tột cùng là thế nào một chuyện đâu?

Nguyên lai, dự định đi lấy bảo bối chi nhánh nhìn xem Trần Viễn, đi tới cửa thì lại xấu hổ phát hiện, chính mình cũng không biết cái này ứng thiên thành bên trong lấy bảo bối chi nhánh vị trí chỗ, cho nên đành phải tại trước cửa này nơi chờ đợi lên Bàn Tử tới.

Chờ lấy chờ lấy, Trần Viễn không tự kìm hãm được lại nghĩ tới bắt đầu ý nghĩ kia: Chính mình loại này Vụ Hóa năng lực, đối với nhân loại cũng có thể dùng sao?

Nếu là có thể lời nói, chẳng phải là về sau xem ai không vừa mắt, cũng có thể vô ảnh vô tích cảm hóa thành tro bụi?

Trong đầu nghĩ đến nguy hiểm như vậy suy nghĩ, trên thân tự nhiên mà vậy tản mát ra lạnh lùng khí tức, đây cũng là Bàn Tử vừa rồi cảm thấy nguy hiểm nguyên nhân chỗ.

Chỉ là, đã tỉnh hồn lại Trần Viễn tự nhiên không có khả năng phát rõ cảm Bàn Tử xem như đối tượng, thí nghiệm một phen.

Tạm thời đem cái này suy nghĩ đề xuống, Trần Viễn theo Bàn Tử hướng về lấy bảo bối chỉ nhánh đi đến.

Bây giờ lấy bảo bối tại Trần Viễn lý niệm chỉ đạo dưới, không còn là nắm đấm cửa hàng hình thức, mà càng giống là cái siêu thị hoặc là bán trộm.

Không bờ cốc thần phù, tàng kiếm các binh khí, Thanh Mộc nơi ở linh đan, còn có rất nhiều có quan hệ hợp tác đám tán tu tâm huyết chi tác, đến từ thiên nam hải bắc hàng tụ tập tại lấy bảo bối.

Tuy nhiên Trần Viễn hạn chế khoảng trống vân số lượng, cũng không có cảm xúc giác ngộ vào hậu cần lĩnh vực, nhưng nhờ vào khoảng trống vân này cường đại nhanh gọn vận chuyển hàng hóa năng lực, Trần Viễn nhà mình lấy bảo bối ngược lại là đã hình thành đơn giản quy mô Liên Tọa hình thức.

Lấy bảo bối hiện tại trải rộng mỗi cái thành thị tổng cộng có được năm mươi bảy nhà chi nhánh, bất luận ngưởi đi vào cái nào một nhà, đều sẽ phát hiện có giống nhau trang hoàng, tương tự bố cục, thậm chí có thể tại tương ứng vị trí tìm tới đồng dạng thương phẩm.

Bất tri bất giác bên trong, lấy bảo bối đã có chút chính mình danh khí, mà nhãn hiệu cái này khái niệm cũng mơ mơ hồ hồ khắc ở mỗi một cái từng vào xem qua lấy bảo bối mọi người trong lòng.

Nếu là lại giấu tài mấy năm, chờ đợi mình tại ứng thiên trong tông lấy được địa vị nhất định, cảm lấy bảo bối cùng ứng thiên tông toà này chỗ dựa chặt chẽ buộc chung một chỗ về sau, Trần Viễn tin tưởng, lấy bảo bối quật khởi thậm chí là xưng bá bán Lê thị trường nghiệp ngày nào đó, tuyệt sẽ không quá xa.

Một tay chương không công tác bán lẻ, một tay chương không hậu cần nghiệp, đến lúc đó, như thế nào một câu phú khả địch quốc có thể hình dung, chỉ sợ giàu có thể địch tông môn mới là chân thật nhất tả chiếu.

Nếu quả thật có một ngày như vậy, Trần Viễn đâu còn cần như vậy vì là linh thạch bốn ba, cái kia còn cần vì chính mình tu vi cảnh giới mà quan tâm?

Chỉ tiếc trên đời này cho tới bây giờ liền không có cái gì thuận buồm xuôi gió sự tình, mỹ diệu hoành đồ mới vừa vận tiến hành, liền gặp gỡ một cái cường đại trở ngại, chờ lấy Trần Viễn đi đối mặt, đi giải quyết.

Trần Viễn hai người cũng không thời gian đang gấp, một đường nói chuyện phiếm chạy chậm chậm, một khắc đồng hồ về sau, rốt cục đến cái này ứng thiên thành bên trong lấy bảo bối chỉ nhánh chỗ.

Lúc này thời điểm còn sớm, lấy bảo bối cũng mới mở cửa không lâu, có thể trong tiệm đã là người đến người đi, có chút náo nhiệt.

Trần Viễn cảm thấy có chút ra ngoài ý định, kéo qua Bàn Tử hỏi: "Không phải nói chúng ta lấy bảo bối chịu Vân Gian chống lại à, ta xem làm ăn này rất không tệ a?"

Bàn Tử cười khổ nói: "Cũng liền cái này ứng thiên thành bên trong làm ăn khá khảm a. Vân Gian hẳn là biết chúng ta lấy bảo bối cùng ứng thiên tông có mấy phần liên hệ, cho nên sợ ném chuột vỡ bình phía dưới, cũng không tại cái này ứng thiên thành, ứng thiên tông dưới mí mắt nhắm vào chúng ta."

"Nhưng tại hán thành thị, thậm chí là chúng ta lão gia phong vân thành, lấy bảo bối thời gian cũng không quá tốt hơn."

"Cho dù là chúng ta thua thiệt vốn hạ giá bán hạ giá, cũng là không làm nên chuyện gì nhân khí rải rác."

Trần Viễn yên lặng chỉ chớp lát, vỗ vỗ Bàn Tử bả vai nói ra: "Sau đó ta liền xuất phát tiến về Ninh Thành Vân Gian tổng bộ một chuyến, yên tâm đi, trên đời này liền không có không qua được hạm."

"Ừm, Trần ca ta chờ ngưởi tin tức tốt." Cùng nhau đi tới, từ hai mươi bảy phân công nội môn đệ tử tỷ thí ngày đó trở đi, Bàn Tử liền đã hình thành đối với Trần Viễn năng lực mù quáng tín nhiệm.

Bởi vì không có đặc biệt con mắt, hai người tại trong tiệm tùy ý đi đi nhìn xem, nhất bút bút đạt được giao dịch tiện ý vị lấy từng khóa đáng yêu linh thạch rơi vào hầu bao, trước mắt cái này cảnh tượng nhiệt náo, dù sao là có thể làm cho thân là điểm chủ hai người tâm tình vô cùng vui vẻ.

Đúng lúc này, Trần Viễn nhưng là bất thành linh nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc.

Liên tục dò xét, xác định chính mình không có nhận lầm người về sau, Trần Viễn nghi hoặc hỏi: "Lý sư tỷ hiện tại hẳn là ở đâu?"

Một bên Bàn Tử trả lời: "Nhà này chi nhánh mới mở không lâu, một chút hộ vệ cùng trông coi cũng là bạch chiêu không lâu nhân thủ, lý giáo tập hẳn là đang huấn luyện những người đó đi."

"Này nàng, làm sao lại ở chỗ này?" Trần Viễn chỉ về đằng trước người nào đó tràn đầy không hiểu.

Bàn Tử theo Trần Viễn chỉ nhìn lại, phát hiện Trần Viễn nói cũng không phải là Lý Vi, mà chính là. . .

"A, đây không phải hôm qua cùng ngưởi cùng nhau tới cô nương sao? Ta nhớ được tối hôm qua là an bài nàng và lý giáo tập ở tại một chỗ, làm sao lại tại cái này làm lên. . . Nhân viên cửa hàng tới?" Bàn Tử cũng có chút không hiểu rõ.

Trần Viễn đứng tại này lẳng lặng nhìn xem Dao Nhi cô nương.

Giờ phút này trong tiệm khách nhân rất nhiều, nhân thủ có hạn nhân viên cửa hàng bọn họ rất là bận rộn.

Nghĩa vụ hỗ trợ Dao Nhi cô nương đang tại cho vị trí lão đại gia giới thiệu một cái có thể thông phong lấy hơi luyện khí sản phẩm công dụng, một lát sau, lại chỉ điểm lấy hần tìm tới trả tiền địa phương.

Trở về không đợi thở một ngụm, lại giúp đỡ một vị khách nhân từ kệ hàng trên đỉnh gỡ xuống thương phẩm cung cấp quan sát, bận rộn, một khắc liên tục.

Trong tiệm đã có tu sĩ cũng có bình dân, vì ngăn ngừa khí thể bên trên áp bách, Dao Nhi cô nương cũng không có vận dụng linh lực, cho nên lần này lao lực phía dưới, không khỏi có chút tóc mai trầm lộn xộn, đỏ mồ hôi điểm một chút.

Khả trần Viễn lại cảm thấy giờ phút này nàng vô cùng mỹ lệ, thậm chí loá mắt.

Cũng không phải là nói Dao Nhi cô nương làm những chuyện này đến cỡ nào để cho người ta kinh ngạc, có lẽ bất quá là nàng cảm thấy rất hiếu kỳ muốn nếm thử dưới a.

Chân chính để cho Trần Viễn cảm động là nàng thái độ —— đối đãi bình dân thái độ.

Cái kia thật chí ngọt ngào nụ cười không phải giả ra đến, này kiên nhẫn cẩn thận giải thích cũng không phải diễn cho ai xem, mà chính là nội tâm của nàng thật cũng không cảm thấy mình cùng những này không có tu vi tại người các phạm nhân có gì khác biệt.

Từ khi Trần Viễn đi tới nơi này cái thế giới đến nay, dạng này người, nàng là lần thứ nhất nhìn thấy.

Mặc kệ là tu vi cũng không cao mặc dù, vẫn là Lý sư tỷ Phạm sư huynh đối đãi phạm nhân thì đều hoặc nhiều hoặc ít có chút nhìn xuống ánh mắt.

Cho dù là năm đó ở phong vân thành trên đường cái bị điểm tiểu nhị kéo tới thoát đi phong sư huynh, ánh mắt bên trong cũng có chút khinh thường, chỉ là lười nhác so đo mà thôi.

Liền ngay cả đưa ra tu chân sản phẩm bình dân hóa Trần Viễn chính mình, theo tu vi càng cao thâm, cũng thời gian dần qua có cảm các bình dân coi là linh thạch túi mà thôi biến hóa.

Có thể Dao Nhi cô nương lại là như thế khác biệt.

Tuổi còn trẻ, kim đan tu vi, thiên chi kiều nữ, còn có Trần Viễn ần ần đoán được thân phận tôn quý.

Nhưng những hào quang này gia thân, cũng không có để cho Dao Nhi cô nương cảm thấy mình đến cỡ nào tài trí hơn người.

Nhìn xem khỏe miệng cong cong Dao Nhi cô nương, trong nháy mắt này, Trần Viễn đột nhiên cảm thấy nàng có chút đáng yêu.

Ách, đúng vậy đáng tiếc ngực quá nhỏ. . .

Trước tiên định vị tiêu mục tiêu, tỉ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Ta tiên đoán 1 hướng về cũng đúng

"Trần Viễn, nhìn xem mặt này hồ nước, nó gọi là vi sơn hồ, nghe nói khí trời thời điểm tốt, thường xuyên có thể nhìn thấy từ trong hồ nhảy ra kim sắc Cá Chép đầu, nếu không chúng ta đi bên hồ nghỉ ngơi một hồi a?"

". . ."

"Được rồi, nếu Cá Chép cũng không có gì tốt xem, nếu không chúng ta đi phía trước thôn trang ăn một chút gì đi, nơi đó táo đỏ bánh có thể ra tên vừa vận rất tốt ăn đây."

". . ."

"Trần! Viễn!" Luôn luôn không chiếm được đáp lại Dao Nhi cô nương trong giọng nói nhịn không được mang lên một tia tức giận.

Trần Viễn rốt cục đành chỉ ngự kiếm tiến lên, lơ lửng trên không trung, bắt đầu dĩ hời: "Làm sao?"

"Người làm gì không để ý tới ta? Phải biết ta hôm nay buổi sáng thế nhưng là giúp người làm thành mấy bút sinh ý, kiếm lời ba mươi thêm bốn mươi lăm thêm mười tám. . ." Dao Nhi cô nương bẻ ngón tay đếm nửa ngày về sau, thẹn quá hoá giận nói ra, "Dù sao tốt nhiều tốt nhiều linh thạch."

"Ta không phải cảm tạ người sao, còn nói giữa trưa mời người ăn cơm." Trần Viễn cây ngay không sợ chết đứng trả lời.

"Có thể nào có mời người ăn cơm lại chính mình chạy trước rồi đạo lý?"

"Nhưng ta không phải phó sang số sao?"

Dao Nhi sắc mặt trầm tĩnh, nhìn thẳng Trần Viễn hai mắt, không nói nữa.

Trần Viễn bị nàng ánh mắt thấy có chút không được tự nhiên, ấp úng nói ra: "Người biết, ta có chút trên phương diện làm ăn tranh chấp phải xử lý, vội vàng đâu, vài phút mấy chục vạn linh thạch trên dưới."

Dao Nhi cô nương không để ý đến Trần Viễn ày ày giải thích, nhìn xem hần ngữ khí bình tĩnh hỏi: "Người có phải hay không chán ghét ta?"

"Không có a, làm sao lại, " Trần Viễn thuận miệng cười ha ha, "Ta chỉ là. . ."

Nhưng nhìn lấy Dao Nhi cô nương này con người trong suốt, Trần Viễn lập lý do tốt lại đột nhiên nói không nên lời.

Suy nghĩ nửa ngày không biết nên giải thích như thế nào Trần Viễn, dứt khoát tâm lý quét ngang, nói thẳng: "Cũng không phải chán ghét người a, chỉ là, chỉ là như thế chủ động lại gần, ta luôn cảm giác người có phải hay không lại cái gì mưu đồ. . ."

"Mưu đồ? Ha ha, người có cái gì tốt mưu đồ, liền vì cầu người luyện đem phá kiếm sao? Là, là ta chủ động lại gần tiếp cận người, là ta không biết xấu hổ được thôi!"

Nói xong lời này, Dao Nhi cô nương phản diện ngậm sương, cũng không quay đầu lại ngự kiếm mà đi.

"Ai. . ." Trần Viễn vốn muốn hỏi hỏi nàng đi đâu, có thể tưởng tượng nàng cũng là tu vi không kém kim đan chân nhân, trên thân lại dần có thể định vị thân phận lệnh bài, cho nên quan tâm lời nói tại bên miệng do dự một chút.

Còn muốn nói thì Dao Nhi cô nương cũng đã đi đến xa, thân ảnh biến mất lại chân trời.

Quay đầu, nhìn thấy trên bờ vai ngồi xổm cầu thẳng trên mặt này cười trào phúng cho, Trần Viễn cũng không biết vì sao, hậm hực giải thích nói: "Không có mưu đồ người thì cứ nói thẳng đi, cái gì tính khí đây. Nữ nhân a, cái này trở mặt so lật sách còn nhanh hơn. . ."

Cầu thẳng đại nhân xem thường xem Trần Viễn liếc một chút, cười nhạo nói: "Có đôi khi ta cảm thấy, bản thánh cái này thuận miệng nói tiên đoán vẫn là rất đúng."

"A, lời này của người là có ý tứ gì?" Trần Viễn nghi hoặc hỏi.

Gần năm ngày không ngủ không nghỉ phi hành về sau, Ninh Thành rốt cục xuất hiện tại Trần Viễn trước mặt.

Ninh Thành, có lẽ không phải đông đại lục lớn nhất thành thị, nhưng nhất định là phồn hoa nhất, tự do nhất thành thị.

Đông đại lục phía trên tam đại thánh địa thế chân vạc, Thập Đại Môn Phái bên trong sáu nhà song hành bên trong, còn có đếm không hết trung tiểu môn phái.

Mà cái này Ninh Thành, liền thuộc về Tam Đại Môn Phái thế lực phạm vi giáp giới chỗ, toàn bộ đông đại lục địa lý trung tâm.

Ninh Thành cấu kết tứ phương, giao thông nhanh gọn, đến từ đại lục các nơi dòng người hàng hóa hội tụ vô cùng, thành tựu tòa thành thị này vô cùng phồn vinh.

Như thế một khối thịt mỡ, tự nhiên làm cho người thêm nhỏ dãi.

Tam đại thánh địa, Lục Đại Môn Phái đều từng có ý nhưng chằm Ninh Thành, đáng tiếc lẫn nhau kiềm chế phía dưới, Ninh Thành thủy chung không thể trở thành nhà ai sở hữu tư nhân đồ vật.

Chỉ là thành vô chủ không được, thế là tam đại thánh địa, Lục Đại Môn Phái, còn có nhị lưu môn phái bên trong cường đại nhất bảy nhà ước định, mỗi mười năm một lần, tổ chức Ninh Thành luận đạo, quyết ra sau này mười năm Ninh Thành chương khống giả.

Mà cái này Ninh Thành luận đạo cũng bởi vậy thành toàn bộ đông đại lục thụ nhất người chủ ý, tối dẫn người chủ mục thịnh hội.

Rất nhiều tông môn lão đại, môn phái cự kình, tại bọn họ lúc còn trẻ, đều từng khắp nơi bèn lập lòe quang mang, mà vô số thiên tư trác tuyệt, lãng tuyệt đương thời bọn hậu bối cũng khát vọng từ đó leo lên thuộc về bọn hắn loá mắt vũ đài.

Đương nhiên đây hết thảy đều cùng lúc này Trần Viễn không quan hệ, năm ngày phi hành thuật về sau, hắn khát vọng nhất vền vẹn thật tốt chinh đồn một phen.

Không kịp lãnh hội tòa thành thị này phồn hoa, dựa theo Bàn Tử cho địa chỉ, Trần Viễn trực tiếp đi nhà mình lấy bảo bối mở tại cái này Ninh Thành chi nhánh chỗ.

Một đêm nghỉ ngơi đi qua, trì hoãn tới chút Trần Viễn, đánh lấy a cắt đi vào cửa tiệm.

Dò xét một phen về sau, Trần Viễn thế mới biết nhà mình cửa hàng đối mặt tình thế quần bách đến cái tình trạng gì.

Ngoài cửa người đi đường như dật, thế nhưng là tiệm này bên trong lại chỉ có rải rác vài bóng người, với lại phần lớn là vội vàng đi dạo qua một vòng liền trực tiếp nhân viên chạy hàng môn.

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Trần Viễn kéo qua một tên không có việc gì nhân viên cửa hàng hỏi.

Điểm viên kia gặp qua đêm qua chủ quản nghênh đón Trần Viễn biểu hiện ra ân cần, biết thân phận của hắn không tầm thường, chỉ có điều người trước mắt này tâm hoảng sợ phía dưới, hắn cũng không có bao nhiêu nịnh nọt tâm tư, cười khổ một tiếng nói ra: "Ngài đi ra ngoài nhìn xem đối diện liền biết."

Trần Viễn nghi hoặc đi ra ngoài vừa nhìn, lúc này mới chú ý tới đối diện lối vào cửa hàng treo bảng hiệu: "Mọi thứ đối diện có hàng phẩm, bản điểm hết thảy tiện nghi ba phần."

Trần Viễn lạnh nhạt nhìn xem người ta trong tiệm dòng người chen chúc cùng nhà mình cửa hàng trước cửa có thể giăng lưới bắt chim so sánh rõ ràng, ngưng thần muốn chỉ chốc lát, trực tiếp về phía sau viện.

Tìm tới nơi đây phụ trách chủ quản, Trần Viễn đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Ta ở đâu có thể gặp đến Vân Gian minh người? Liên quan tới người mình chủ này ngươi biết bao nhiêu?"

Tri bi tri kỷ, bách chiến cũng không thua, Trần Viễn cũng muốn đối với cái này tiềm ẩn đối thủ nhiều một ít hiểu biết, tốt có thể làm ra tính nhắm vào bố trí.

"Vân Gian minh tổng bộ ngay tại khu Đông Thành vận hà bên cạnh, rất là dễ thấy." Chủ quản rất mau trở lại đáp Trần Viễn vấn đề thứ nhất.

Chỉ là vấn đề thứ hai lại làm cho hắn khó khăn: "Ngài nếu là hỏi ta đối diện cửa tiệm kia lão bản Hắc Tâm Lưu tình huống, ta ngay cả hắn tới nay ở đâu phòng tiểu thiếp qua đêm đều có thể trả lời ngài, thế nhưng là đối với cái này Vân Gian minh người, ta chính là ngay cả tên hắn cũng không biết. . ."

Trần Viễn nguyên bản cũng chỉ là thử thăm dò hỏi một câu, cũng không có báo bao nhiêu trông cậy vào, dù sao lẫn nhau tầng cấp cách biệt quá xa, vấn đề như vậy đối với chủ quản này mà nói, có chút ép buộc.

"Như vậy, ta nếu muốn nghe ngóng người mình chủ kia tình huống, trong thành này có thể tìm người nào?"

Chủ kia quản ngẫm lại, không xác định nói: "Trong thành có tam đại thánh địa, Lục Đại Môn Phái trú điểm, bọn họ dẫn khảng định hắn phải biết đi."

"Như vậy phải không," Trần Viễn đến không nghĩ tới cái này gốc rễ, gật đầu một cái nói nói, "như vậy cảm ứng thiên tông trụ sở địa chỉ nói cho ta biết đi, đa tạ."

Chỉ là Trần Viễn không nghĩ tới là, Phong Thủy luân lưu chuyển, sang năm đến nhà ta.

Nửa canh giờ về sau, hắn liền lãnh hội đến áp sát tới, lại không bị người chờ thấy là cái gì tư vị. . .

Trước tiên định vị tiêu mục tiêu, tí như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 166: Sinh con người cũng có thể giúp?

"Người tốt, ta muốn gặp mặt tại đây người phụ trách, xin hỏi hân có ở đây không?"

Trần Viễn tra hỏi cũng khách khí, chỉ là hân luôn cảm thấy vào cửa sau khi gặp phải vị này nhân viên tiếp đãi, nhìn mình ánh mắt rất là quý dị.

Tựa hồ có chút không có hảo ý, còn có chút cười trên nỗi đau của người khác?

Quả không phải vậy, nghe được Trần Viễn tra hỏi, này tiếp đãi ngữ khí rất là cứng nhắc trả lời: "Người là ai a?"

"Há, tại hạ cũng là ứng thiên tông đệ tử, sư tôn là thiên công điện? | các chủ." Nói lời này thì Trần Viễn coi xuống thân phận lệnh bài đưa tới.

"Thật giả a, " tiếp đãi là vị trí cô nương trẻ tuổi, giờ phút này nàng cảm Trần Viễn thân phận lệnh bài, lật qua lật lại xem, một mặt hoài nghi.

"Cái này sao có thể làm bộ đầu, " Trần Viễn vội vã phân biệt nói, " người xem dấu hiệu này, còn có cái này ám ký. . ."

"Thật tốt, tạm thời coi người là thật đi, " cô nương kia tướng lệnh bài thất lạc trả lại Trần Viễn, trên giấy đăng ký lấy cái gì, sau đó nói ra, "Tốt, sau mười tám ngày, người tại đến đây đi."

"Cái gì, " Trần Viễn trừng to mắt, không dám tin hỏi, "Gặp một lần mà thôi, lại để cho các loại mười tám ngày?"

"Thế nào, người cho rằng Phong sư huynh là ai đều có thể gặp?" Cô nương kia cũng không ngẩng đầu lên quay về câu.

Nhất thời, Trần Viễn bị cái này tiếp đãi lời nói bên trong một cái xung hô hấp dẫn chú ý.

"Người nói Phong sư huynh là Phong Tiêu Tiêu sư huynh sao? Ta cùng hân rất quen, nếu không người đi thông báo dưới, liền nói Trần Viễn tìm đến, hân khẳng định sẽ ra ngoài gặp ta." Trần Viễn rất là hưng phấn nói ra.

"Ha ha, người cái này lấy có ta nghe không xuống tám trăm biến, được, người cũng đừng tại cái này phí tâm tư, trở lại chờ xem, Phong sư huynh vội vàng đâu, vài phút mấy chục vạn linh thạch trên dưới, nào có thời gian gặp người." Cô nương kia liên tục khoát tay, mặt mũi tràn đầy không kiên nhẫn.

Lời này nghe xong, Trần Viễn nhất thời minh bạch cái này không tên điệu làm khó dễ là từ đâu mà đến.

Định chỉ phân biệt, Trần Viễn đứng ở tại chỗ, cười khổ hỏi: "Dao Nhi cô nương vẫn còn ở sinh khí sao?"

Không sai, cái này bên trong một câu chính là năm ngày trước Trần Viễn từng đối với Dao Nhi cô nương nói chuyện qua.

Phương thế giới này nào có phút đồng hồ thuyết pháp a, cũng may mà nàng nhớ kỹ một chữ không kém. . .

"Ha-ha. . ."

Lúc này trên lầu truyền tới một trận quen thuộc tiếng cười, Trần Viễn giương mắt nhìn lên, nhìn thấy xuất hiện quả nhiên là Phong sư huynh.

Phong Tiêu Tiêu cười đối với Trần Viễn gật gật đầu bắt chuyện qua, đối sau lưng một người nói ra: "Sư muội, ta nói không sai đi, Trần Viễn khẳng định sẽ tìm đến người."

"Hừ, " Phong sư huynh sau lưng người kia đi về phía trước hai bước, nhô ra thân thể hướng về dưới lầu nhìn xem, không phải Dao Nhi cô nương lại là người phương nào.

Nàng tựa hồ có chút con giận còn sót lại chưa tiêu, phản bác: "Người không nghe thấy sao, hân rõ ràng nói là tới tìm người."

Tình cảnh này phía dưới, Trần Viễn làm sao không minh bạch, muốn thuận lợi tìm Phong sư huynh hỗ trợ, chỉ sợ trước tiên cần phải giải quyết cái này Dao Nhi cô nương.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh phía dưới, Trần Viễn thốt ra: "Hôm đó người sau khi rời đi, ta một mực đang hối hận ngôn từ không thích đáng, muốn tìm được người xin lỗi người, nghĩ đến trước đó nhắc qua một câu Ninh Thành, cho nên trực tiếp tới nơi này."

"Ngày hôm nay đến đây đến, cũng là hi vọng thông qua tại đây người phụ trách, hỗ trợ tìm người hành tung."

"Thật sao. . ." Dao Nhi cô nương trên mặt không tự kìm hãm được lộ ra vẻ tươi cười.

Phong sư huynh trong bóng tối so cái ngón tay cái, đối với Trần Viễn cái này miệng tức tới chuyện hoang đường bội phục không thôi.

Sự thật chứng minh, nữ nhân quả nhiên là loại kỳ quái sinh vật, một số thời khắc biết rõ là nói dối nói láo, cũng có thể nghe được cao hứng vô cùng.

Năm ngày trước Trần Viễn này lời nói, tuy nhiên thái độ ác liệt chút, nhưng bên trong có câu nói tuyệt không nói sai: Nữ nhân a, cái này trở mặt so lật sách còn nhanh hơn. . .

"Tất nhiên Dao Nhi cô nương đã tìm tới. . . Khụ khụ, nhắc tới cũng đúng dịp, Phong sư huynh, ta còn có một chuyện khác làm phiền người." Trần Viễn thần sắc có vẻ hơi mất tự nhiên, lúc nói chuyện vẫn không quên khoé mắt liếc qua nghiêng mắt nhìn Dao Nhi cô nương liếc một chút.

Dao Nhi cô nương ngược lại là không có để ý bộ dáng, tiếp ngồi ở một bên yên tĩnh lắng nghe.

Phong Tiêu Tiêu tự nhiên biết cái này một chuyện khác mới là Trần Viễn chân chính ý đồ đến, một mặt buồn cười nói ra: "Trần sư đệ mời nói, chỉ cần vị huynh có thể giúp đỡ bạn bè, nhất định sẽ không từ chối."

"Nếu cũng không phải cái đại sự gì, đúng vậy giống sư huynh ngài hỏi thăm người."

Sau đó, Trần Viễn cho Phong sư huynh giảng thuật chính mình gặp được phiền phức cùng lần này ý đồ đến.

"Nếu là trên phương diện làm ăn tranh chấp, vậy ta cũng có chút không dễ giúp bạn bè, dù sao ta tại cái này Ninh Thành đại biểu cho chúng ta ứng thiên tông" Nghe xong Trần Viễn ý đồ đến, Phong sư huynh có chút thật có lỗi nói ra.

"Không cần, " Trần Viễn rất là thông cảm khoát khoát tay, nói ra, "Sư huynh chỉ cần nói cho ta biết chút vị mình chủ này tình báo thuận tiện."

"Cái này ngược lại là không có vấn đề, ta đảm nhiệm nơi đây hành tẩu về sau, liền gọi người cầm trong thành này đáng giá chú ý ân tình báo thu thập một phần, cái này Vân Gian minh chủ lệ ngậm thật tự nhiên cũng ở chính giữa. Vì huynh cái này liền vì người nói đi. . ."

Đứng tại ứng thiên tông trụ sở cửa ra vào, Trần Viễn ngưng lỏng mày trầm tư.

Dao Nhi cô nương tựa hồ đã vong lúc trước khúc mắc, một mặt hiếu kỳ hỏi: "Theo Phong sư huynh nói, cái này Lệ Minh Chủ xuất thân tiểu môn tiểu phái, chợt có kỳ ngộ tu vi tiến nhanh, sau đó vì là giữ gìn đám tán tu không nhận ức hiếp tổ kiến cái này Vân Gian minh."

"Cả đời quang minh lỗi lạc, làm người bằng phẳng, đã không có nhược điểm có thể bắt, cũng không có cái gì đặc biệt ham mê có thể để người ta lợi dụng, vậy người nên như thế nào đối phó hẳn?"

Trần Viễn thờ dãi một hồi, từ trong suy tư lấy lại tinh thần, nghe thấy Dao Nhi cô nương lời này, cười trả lời: "Vì sao không thể đối phó? Huống hồ hẳn còn có lớn như vậy chấp niệm tại người, người a, chỉ cần có dục vọng liền sẽ có sơ hở."

"Chấp niệm?" Dao Nhi cô nương thì thảo tái diễn cái từ ngữ này.

Nhớ tới Phong sư huynh sau cùng nói chuyện: Lệ ngậm thật cả đời thương tiếc nhất hối hận sự tình chính là, lúc tuổi còn trẻ từng có một đứa con, nhưng bất hạnh tại một lần lịch luyện vừa ý bên ngoài chết. Sau đó nhiều năm như vậy hẳn một mực đang vì chính mình dưới gối không con mà đau buồn, có tin tức nói hẳn từng đi qua được thần tông cầu y hỏi thuốc, lại không công mà lui.

"Người ý là, Lệ Minh Chủ lớn nhất chấp niệm đúng vậy muốn đứa bé?" Dao Nhi cô nương hỏi.

Trần Viễn đương nhiên gật gật đầu.

Dao Nhi cô nương cũng có thể hiểu được Lệ Minh Chủ ý nghĩ, anh hùng đương thời, tay trắng khởi gia xông ra to như vậy cơ nghiệp, lão tới lại không người hầu hạ dưới gối, cũng không có người kế thừa phần này gia nghiệp, tự nhiên là cảm thấy không cam lòng.

Nếu là Trần Viễn có thể giúp hẳn giải quyết cái này họa trong lòng, đừng nói là điểm ấy nhỏ nhỏ nhằm vào, chính là muốn Lệ Minh Chủ cảm Trần Viễn cung phụng, mỗi ngày ba nén hương cầu bái, đoán chừng hẳn cũng có thể đáp ứng.

Chỉ là. . .

"Sinh con người cũng có thể giúp?" Dao Nhi cô nương trong lòng nghi hoặc thốt ra.

"Ai biết được, thử một chút thôi, dù sao không thành cũng không có tổn thất gì." Trần Viễn nhún nhún vai, không thể không trả lời.

Thử một chút chứ sao. . . Không có tổn thất gì, Dao Nhi cô nương yên lặng suy nghĩ Trần Viễn lời nói, đột nhiên nghĩ đến một loại nào đó khả năng, sợ hãi kinh hãi hỏi: "Chẳng lẽ, người muốn cho Lệ Minh Chủ mang nón xanh?"

Trước tiên định vị tiêu mục tiêu, tỉ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Chương 167: Hợp tác, người còn chưa đủ tư cách

Khụ khụ, Trần Viễn bị cái này bu rầu hần não động đánh cho trở tay không kịp, suýt nữa không có một cái lão huyết phun ra ngoài.

"Cô nương, đồ vật có thể ăn bậy, lời nói cũng không thể nói lung tung a, lời này nếu là truyền đi, đến cửa nói chuyện làm ăn cái gì cũng đừng nghĩ, vẫn là dứt khoát chờ lấy Lê Minh Chủ xông lại cầm ta thảo thành tám khối đi."

"Vậy người có cái gì biện pháp, " Dao Nhi cô nương hiểu kỳ hỏi, "Chẳng lẽ người lại là phụ khoa thánh thủ?"

"Phụ khoa thánh thủ? Ta còn người bạn đường của phụ nữ đâu?" Trần Viễn trong lòng thầm nhủ hai câu, quay người định rời đi.

"Trần Viễn, người lại muốn không để ý tới ta à." Dao Nhi cô nương khắp khuôn mặt là ủy khuất.

Trần Viễn bắt đầu dừng bước, nhìn xem nàng cảm thấy có chút đau đầu, sau cùng đành phải bắt đầu thỏa hiệp nói: "Ta hiện tại còn chỉ có cái mạch suy nghĩ mà thôi, vẫn phải trở lại cẩn thận suy tư hoàn thiện xuống."

"Như vậy đi, nếu là người thật cảm thấy hứng thú, sáng mai ngay tại đông thành Vân Gian tổng bộ chờ ta đi."

"Ừm ừ, vậy thì quyết định như thế nha." Dao Nhi cô nương trên mặt ủy khuất thần sắc nhất thời không thấy tăm hơi.

Trần Viễn bĩu môi, nghĩ thầm cô nương này không đi trở mặt giới triển khai, thật sự là lãng phí nhân tài.

Đêm đó, Ninh Thành lấy bảo điểm khách phòng nơi.

"Trên kim đan, sinh đẻ đời sau sẽ khá khó khăn, thuyết pháp này là thật sao?" Trần Viễn âm thanh truyền đến.

Đang dùng móng vuốt lật xem tiểu thuyết Cầu Thặng đại nhân cũng không quay đầu lại đáp: "Ừm."

"Thế nhưng là đây là vì cái gì đây?"

"Cái này có cái gì tốt kỳ quái, cần biết thiên đạo kiên nhẫn, cảnh giới càng cao sinh mệnh càng lâu, nếu là những tu sĩ này vẫn là giống phàm nhân như thế có thể sinh, đây chẳng phải là thể gian đòi người đây là mối họa?"

"Ai, ta không phải muốn theo người thảo luận những này trống rỗng mê hoặc lý luận, ta chỉ là muốn biết, cụ thể, kỹ thuật bên trên, đến tột cùng là nguyên nhân gì dẫn đến tu sĩ cấp cao sinh dục năng lực hạ xuống?"

Nghe nói như thế, Cầu Thặng đại nhân cuối cùng đem ánh mắt từ trong sách vở dời, một mặt kỳ quái nhìn xem Trần Viễn.

"Ách, làm sao?" Nhìn xem Cầu Thặng đại nhân kỳ dị ánh mắt, Trần Viễn chần chờ hỏi.

"Người không cảm thấy hỏi bản thánh vấn đề như vậy có chút kỳ quái à, ta cũng không phải người, ta làm sao biết vì sao tu sĩ cấp cao không thể sinh em bé a?" Cầu Thặng đại nhân cảm thấy Trần Viễn nào từ khẳng định là nước vào.

Trần Viễn một mặt hậm hực, oán thầm nói: Thật đúng là cho là người là không gì không biết đây. . .

Thế nhưng là hơi nghi hoặc một chút, Trần Viễn trước mắt cũng chỉ có cầu trợ ở trước mắt thời khắc này mong Cầu Thặng, thế là mặt dày mảy dạn hỏi: "Cái cuối cùng vấn đề a, cảnh giới cực cao tu sĩ, nói thí dụ như Hợp Thể sơ kỳ, có sinh dục đời sau khả năng sao?"

Ánh nền phía dưới, Cầu Thặng đại nhân đã nằm mơ đi, gần nhất một thời gian ngắn, nó mỗi ngày chìm vào giấc ngủ thời gian càng ngày càng dài, Trần Viễn trừ giễu cợt một câu "Lười chó" bên ngoài, cũng không có quá nhiều để ý.

Lúc này Trần Viễn, đang chìm ngâm ở chính mình trong suy nghĩ.

Theo Cầu Thặng nói, làm tu sĩ đến kim đan kỳ, bảo nguyên thủ nhất, trong cơ thể tự thành thiên địa về sau, theo cảnh giới càng ngày càng cao, tu sĩ này sinh dục năng lực cũng sẽ tăng tập hạ xuống, mà đạt tới hợp thể kỳ, loại này đại năng muốn sinh ra đời sau càng là muôn vàn khó khăn.

Có thể cho dù lại khó, xác suất cũng tuyệt đối không phải số không.

Chắc hẳn lấy Lê Minh Chủ như vậy tìm từ nóng lòng, cái này mấy trăm năm hạ xuống, thử qua sợ không có mấy vạn lần đi.

Loại tình huống này, tuyệt không có khả năng nhiều lần đều hoàn mỹ né qua phu nhân trên sinh lý kỳ nguy hiểm

Chắc hẳn trong lúc này bên trong nhất định còn có hán nguyên nhân, chỉ là hiện tại biết rất ít, Trần Viễn cũng không có quá nhiều đầu mối.

Quên, ngày mai bên trong gặp lại chủ yếu hành sự đi, lúc đầu, Trần Viễn thôi tắt đèn đuốc.

"Trần Viễn, chào buổi sáng nè!"

"Dao Nhi cô nương, ngời cũng tốt chào buổi sáng nè." Trần Viễn cười bắt chuyện qua, thăm nghĩ nhưng là, tham gia náo nhiệt loại sự tình này, ngời quả nhiên là sẽ không rơi vào người sau khi.

Tiến lên một bước, Trần Viễn hướng về Vân Gian minh tổng bộ cửa ra vào thủ vệ ôm quyền đi qua thì lễ nói ra: "Thỉnh cầu thông báo một tiếng, lấy bảo điểm người cầu kiến Lê Minh Chủ."

"Lấy bảo bối, lai lịch gì, làm sao đều không nghe nói qua?" Thủ vệ kia nhỏ giọng nói làm bầm, bắt quá vẫn là theo lời đi vào bẩm báo đi.

Thủ vệ kia làm bầm âm thanh tuy nhỏ, khả trần Viễn cùng Dao Nhi cô nương đều là tai thính mất tình hạng người, tự nhiên là nghe được rõ ràng.

Trong lúc lơ đãng bị người khinh bỉ, Trần Viễn có chút xấu hổ sờ mũi một cái, Dao Nhi cô nương ngược lại là không tìm không phổi, che miệng cười đến hết sức vui mừng.

Trôi qua chỉ chớp lát, thủ vệ kia trở về, mang đến nhưng là cự tuyệt tin tức: "Minh chủ đại nhân nói biết ngời ý đồ đến, bắt quá hán lão nhân gia cảm thấy không có cái gì gặp mặt tất yếu, cho nên các ngời vẫn là trở về đi."

Ách, Trần Viễn sững sốt, không nghĩ tới xuất sư bất lợi, ngay cả Lê Minh Chủ mặt cũng không thể thấy.

Trần Viễn vẫn còn ở này ảo não làm sao không có kêu lên Phong sư huynh cùng đi đâu, Dao Nhi cô nương nhưng là cười xuống bên hông thân phận lệnh bài, đưa tới, trong miệng nói ra: "Còn muốn làm phiền vị đại ca kia đi một chuyến nữa, ngài hãy nói ứng thiên tông vân, tâm, dao, muốn bái kiến Lê lão tiền bối."

"Thật sự là phiền phức, vừa rồi làm sao không đồng nhất lần nói xong." Thủ vệ kia lại phàn nàn câu, bắt quá vẫn là xem ở ứng thiên tông tên tuổi bên trên, quay người đi đến đi.

"Thế nào, ngời tại Vân Gian minh bên này rất nổi danh sao?" Trần Viễn quay đầu, nghi hoặc nhìn xem Dao Nhi cô nương, "Nhìn ngời vừa rồi tự báo tên họ thì từng chữ nói ra, nói đến nghiêng răng nghiêng lợi."

"Nào có, " Dao Nhi cô nương bạch Trần Viễn liếc một chút, tức giận giải thích nói, "Ta trước kia từng gặp Lê lão tiền bối, báo ra danh tự là vì để cho hán nhớ lại ta tới."

Có lẽ thật sự là Dao Nhi cô nương tên tuổi có tác dụng, hai người được tôn sùng là thượng khách, đón vào.

Chờ đợi hai người sau khi ngồi xuống, Lê Minh Chủ ngẫm hiểu lẫn nhau cùng Dao Nhi cô nương bắt chuyện qua về sau, nhìn về phía Trần Viễn.

"Vị tiểu hữu này đúng vậy lấy bảo điểm người, ứng thiên tông đệ tử đặc ý —— Trần Viễn đi, ngời ta từng tại Phong Gian thành từng có gặp mặt một lần."

Trần Viễn gật gật đầu, đang muốn trả lời, lại nghe Lê Minh Chủ nói tiếp: "Đã ngời lần này là theo Dao Nhi cô nương đến đây, ngời ta có thể tự ôn chuyện tình, về phần làm ăn này bên trên sự tình cũng không cần nói chuyện nhiều."

Giống như ngài nào có cái gì tình cũ có thể tự a, Trần Viễn trong lòng oán thầm nói.

Hướng chi, khó được có cái này gặp mặt cơ hội, không thử nghiệm một phen, Trần Viễn lại có thể nào cam tâm.

"Lê Minh Chủ, xin thứ cho vân bối nói thẳng, bây giờ như vậy trạng thái, chúng ta hai nhà chỉ có thể là lưỡng bại câu thương thôi, nếu là ngời ta có thể dặt tay tổng tế, lấy ngài nhiều năm kinh doanh quan hệ con đường, cùng chúng ta lấy bảo bối hình thức cùng cửa hàng hàng năng lực, chắc hẳn. . ."

"Được, " Lê Minh Chủ không đợi Trần Viễn kể xong, bất thành linh mở miệng ngắt lời nói, "Những lời này liền không cần nhiều lời."

Tiếp theo hẳn có chút buồn cười nhìn xem Trần Viễn, nói ra: "Không phải lão phu khinh thường, nhắm vào các ngời lấy bảo bối chút tổn thất này, đối với Vân Gian mà nói, Viễn chưa nói tới thương căn động cốt, thậm chí ngay cả cứu nguy một lông cũng không bằng."

"Về phần ngời muốn nói hợp tác, nếu là lấy bảo bối thuộc về ứng thiên tông sản nghiệp, lão phu ngược lại là còn có chút hứng thú, thế nhưng là bây giờ nha. . ."

Nói xong lời này, Lê Minh Chủ nâng chung trà lên uống một ngụm, mở miệng nói: "Tất nhiên hai vị tiểu hữu không muốn cỡ nào ôn chuyện tình, như vậy xin thứ cho lão phu bận chuyện, liền không ở thêm các ngời."

Đối với Lê Minh Chủ lần này ám chỉ, Trần Viễn thờ ơ, vẫn như cũ an tọa.

Ở trong lòng cân nhắc một lúc lâu sau, Trần Viễn thờ dài: Xem ra, vẫn là chỉ có binh thoát hiểm chiều a.

Tất nhiên quyết định đã định, Trần Viễn cũng không nhiều làm do dự, mỉm cười nhìn về phía Lệ Minh Chủ, nhẹ giọng hỏi: "Nghe nói, Lệ lão tiên bói dưới gối không con, luôn luôn luôn lấy vì là tiếc?"

Lệ Minh Chủ ánh mắt trong lúc đó trở nên sắc bén, nhìn thẳng Trần Viễn, trầm giọng hỏi: "Trần tiểu hữu, lời này ý gì?"

Trước tiên định vị tiêu mục tiêu, tí như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Một ít không thể miêu tả thủ thế

Rõ ràng cùng một sự kiện, dùng khác biệt thuyết pháp trình bày, lại có thể cho nghe được người lấy không đồng cảm chịu.

Tí như đối mặt Lệ Minh Chủ chất vấn, nếu là trả lời: "Nếu như ta có biện pháp, có thể có cái gì tốt nơi?"

Đây là thi ân cầu báo.

Nếu là trả lời: "Tiền bói tại Phong Gian thành thì đối với văn bói có nhiều diu đất, văn bói chỉ là hi vọng tại đủ khả năng chỗ, giúp đỡ tiền bói mà thôi."

Đây là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Trần Viễn tự nhiên là lựa chọn loại thứ hai phương thức.

Chỉ là đối với Trần Viễn trả lời chắc chắn, Lệ Minh Chủ lại rõ ràng không tin lắm phục.

Xác thực, xem Trần Viễn niên kỷ, chỉ sợ ngay cả đồng nam thân cũng không phá, lại nói khoác mà không biết ngược đối nhau dục sự tình có chỗ tâm đắc, người bình thường đoán chừng cũng sẽ không tin tưởng.

"Thế nào, trên phương diện làm ăn sự tình không thể đồng ý, liền người tranh đua miệng lưỡi, dùng cái này tới nhục nhả lão phu?" Lệ Minh Chủ cười lạnh liên tục, "Mạc phi - chẳng lẽ tưởng rằng ứng thiên tông đệ tử, lão phu cũng không dám động tới người sao?"

"Ai, tiền bói hiểu làm ta, " Trần Viễn thờ dài một hơi, có vẻ hơi cô đơn, "Cũng thế, tuy nhiên chỉ có tam tạng nắm chắc mà thôi, liền dám khen biển này miệng, là văn bói cần rõ."

Nói xong lời này, Trần Viễn hạ thấp người hành lễ, làm bộ cáo từ.

"Chậm rãi, " Lệ Minh Chủ nhưng là bất thành linh bị Trần Viễn lời nói bên trong một ít chữ bắt lấy tâm thần, "Người nói việc này bên trên, người có tam tạng nắm chắc?"

Gặp Trần Viễn gật đầu, Lệ Minh Chủ trầm ngâm một lát sau nói ra: "Người có biết lão phu, từng vì việc này cầu kiến qua được thần tông đại trưởng lão —— diệu thủ thần y tục thiên mệnh? Liền ngay cả hần cũng đổi việc này bất lực."

"Tiểu tử biết, " Trần Viễn buông tay, nói tiếp, "Tuy nhiên thường nói thuật nghiệp có chuyên công, am hiểu trị bệnh cứu người, lại không chính xác cái này không mang thai không dục sự tình có biện pháp."

Xem Lệ Minh Chủ lúc này biểu lộ, rõ ràng cho thấy nội tâm xoắn xuýt đến cực điểm.

Một mặt là cảm thấy Trần Viễn lời nói hoang đường không thể tin, một phương diện nhưng lại là đối trong miệng hần ba phần nắm chắc tâm động không thôi.

Đến sau cùng, vẫn là cái này mấy trăm năm tìm từ không được chấp niệm chiếm thượng phong, mở miệng nói ra: "Hi vọng người không phải đang trêu đùa lão phu, nếu không đủ cho ứng thiên tông cũng không giữ được người."

"Trái lại, nếu người là thật tâm thực lòng muốn hỗ trợ, vô luận được hay không được, lão phu đều sẽ cảm niệm người ân đức."

Trần Viễn mỉm cười đồng ý, hỏi: "Như vậy, Lê Minh Chủ chúng ta có thể bắt đầu sao?"

Lê Minh Chủ tâm tình cấp bách, tự nhiên cũng không muốn trì hoãn, gật đầu hỏi: "Muốn lão phu làm những gì?"

"Chính như thầy thuốc chẩn trị bệnh tình, ta sẽ hỏi thăm Lê tiên bối một chút tình huống căn kẽ, có thể sẽ dính đến tư ân sự tình, hi vọng ngài có thể phối hợp."

"Cái này lão phu tự nhiên sẽ hiểu, người cứ hỏi đi."

Có thể Lê Minh Chủ không nghĩ tới Trần Viễn vấn đề thứ nhất, thiếu chút nữa để cho hán ngồi không yên: "Ngài trước đó bất hạnh chết nhi tử là ngài thân sinh sao?"

Người Trần Viễn lời này có ý tứ gì? Lê Minh Chủ đang chờ nổi giận, lại đột nhiên nhìn thấy Trần Viễn này thanh tịnh bình tĩnh không mang theo một tia tạp niệm hai mắt, phẳng phát hán nói, chỉ là làm một cái thầy thuốc lại bình thường tuy nhiên đặt câu hỏi a.

Lê Minh Chủ phát tác tâm tư bất tri bất giác bên trong liền giảm đi, thở một hơi dài nhẹ nhõm, buồn bực thanh âm đáp: "Đúng."

"Tiên bối tiến đến được thần tông cầu y, vị trưởng lão kia có thể từng nói ngài thân thể có cái gì vấn đề?"

"Không."

"Tại này về sau, ngài có thể từng bởi vì thụ thương hoặc là tu luyện tổn thương qua hạ thân kinh mạch?"

"Chưa từng."

"Ngài tu luyện công pháp, nhưng đối với sinh cơ có gì tổn thương?"

"Không có, tương phản, lão phu công pháp chính là lấy sinh cơ hùng hậu lấy xưng."

Sinh cơ hùng hậu? Trần Viễn trong lòng hơi động, tuy nhiên ngoài miệng chưa ngừng, hỏi tiếp: "Ngài bây giờ phu nhân thế nhưng là lúc trước sinh con vị kia?"

"Đúng."

"Những năm này tôn phu nhân có thể từng có tật bệnh hoặc là thụ thương kinh lịch trải qua?"

"Không có, nội nhân yêu thích yên tĩnh, rất ít đi ra ngoài."

"Tôn phu nhân bây giờ là tu vi gì?"

"Nội nhân bây giờ là Nguyên Anh Tu Vi."

Nghe được nơi đây, Trần Viễn trầm ngâm chỉ chốc lát, nghĩ đến một loại nào đó khả năng.

Một hỏi một đáp ở giữa, Lê Minh Chủ tâm tư trầm tĩnh lại, không tên đối với Trần Viễn nhiều mấy phần tự tin.

Lúc này, gặp Trần Viễn biểu lộ khác thường, lo lắng hỏi: "Trần tiểu hữu thế nhưng là có cái gì phát hiện?"

Trần Viễn lắc đầu đáp: "Hiện tại còn khó nói, ta cần chuẩn bị chút khí cụ, làm tiến một bước kiểm tra."

"Khí cụ? Cái này dễ nói, " Lê Minh Chủ làm ra hứa hẹn, "Trần tiểu hữu cứ mở miệng, chỉ cần là cái này Ninh Thành bên trong có, ta nhất định cho người mau sớm tìm tới."

"Ta cần thiết khí cụ cũng không có bán, cần giờ phút này hiện làm, " Trần Viễn giải thích nói, "Bất quá vẫn là muốn làm phiền Lê Minh Chủ nhận tìm chút lưu ly đến, yêu cầu càng tinh khiết hơn càng trong suốt càng tốt."

"Việc này đơn giản, liền giao cho ta đi."

Chờ đợi Lê Minh Chủ sau khi rời đi, Dao Nhi cô nương nhìn xem vẫn trầm tư Trần Viễn, mắt lộ ra dị sắc.

Dao Nhi cô nương vốn cho là Trần Viễn nói giúp Lê Minh Chủ sinh con, bất quá là một câu nói đùa mà thôi, nhưng nhìn bây giờ hán cùng Lê Minh Chủ một hỏi một đáp có trật tự, vậy mà tựa hồ là thật có biện pháp?

Thế nhưng là, loại sự tình này, hán lại là làm thế nào biết? Dao Nhi cô nương bất tri bất giác cũng lâm vào trầm tư.

Mà một bên Trần Viễn đâu, hấn hướng về Lê Minh Chủ đưa ra thu thập trong suốt lưu ly, tự nhiên là vì là thủ công chế tác kính hiển vi.

Kính hiển vi kết cấu đơn giản, bất quá là hai khối thấu kính lõi cố định kết nối cộng thêm một khối tấm phản quang mà thôi, cho dù bây giờ không có vữa tay rèn luyện công cụ, cũng có thể dùng phong hệ linh lực khí đoàn thay thế.

Loại này thủ công kính hiển vi phóng đại bội số có thể làm được ba trăm lần tả hữu, phối hợp hấn bây giờ xuất chúng thị lực, đủ để rõ rệt nhìn thấy tình trùng tồn tại.

Từng có qua thủ công chế tác kính hiển vi kinh nghiệm, Trần Viễn ngược lại không có ở việc này bên trên cỡ nào quan tâm, hấn giờ phút này suy nghĩ là Lê Minh Chủ tình huống.

Không ngoài dự liệu lời nói, Lê Minh Chủ không thể sinh đề có khả năng nhất là hai loại tình huống, một là tu vi cao thâm về sau, tình quan kiên cố, chân nguyên không ngừng, loại tình huống này vẫn còn dễ làm, còn nếu là một loại khác tình huống. . .

Vậy coi như có chút phiền phức, Trần Viễn yên lặng trầm nghĩ.

Chỉ là một nén nhang về sau, hoàn toàn hai giờ trong suốt sáng long lanh lưu ly liền bày ở Trần Viễn trước mặt, Vân Gian năng lượng từ nơi này làm việc nhỏ phía trên, có thể thấy được lốm đốm.

Trần Viễn cảm thán một câu về sau, liền bắt đầu mài chế Thấu Kính công tác.

Mà Lê Minh Chủ đâu, tuy nhiên Vân Gian có rất nhiều sự vụ chờ đợi chỗ hấn lý, có thể giờ khắc này ở trong lòng của hấn, bất kỳ cái gì sự tình tâm quan trọng đều không kịp tìm từ chỉ vạn nhất.

Ngồi xổm ở Trần Viễn bên người, Lê Minh Chủ hiếu kỳ hỏi: "Đây là đang làm cái gì?"

Trần Viễn chọn hai khối lưu ly, trong tay tụ gió bắt đầu thổi hệ linh lực, đang tại cẩn thận từng li từng tí làm lấy mài chế công tác, thuận miệng giải thích nói: "Đây là một loại kiểu mới luyện khí, có thể vật thể phóng đại, có thể nhìn thấy bình thường rất nhiều nhìn không thấy đồ vật."

Lê Minh Chủ cái hiểu cái không gật gù đầu, nhưng là đối với Trần Viễn như vậy ngay trước hấn mặt luyện chế không e dè, trong lòng cảm động hết sức.

Xử lý xong một cái Thấu Kính về sau, Trần Viễn bất thành linh nghĩ tới một chuyện đến, nói ra: "Đúng, một hồi cần đối với tiên bói sinh mệnh thừa số làm kiểm tra đo lường."

Trần Viễn tay trái tay phải một cái động tác chậm, so thủ thế, có chút xấu hổ hỏi: "Ách, tiên bói ngài biết. . . Tự mình an ủi sao?"

Trước tiên định vị tiêu mục tiêu, tí như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Trần Viễn, người tên biến thái này!

Lê Minh Chủ mặt mo đỏ bừng cảm chiếc lọ, không biết trốn đến đi đâu.

Trần Viễn cúi đầu xuống, đang chuẩn bị mài chế một cái khác khối Thấu Kính thì liền nghe đến một cái thanh thúy thanh tin tức nói: "Các người mới vừa nói cái gì, ta làm sao nghe không hiểu đâu?"

Hồng bét, làm sao đem vị này cô nãi nãi cấp quên đâu?

Trần Viễn mới vừa rồi cùng Lê Minh Chủ thảo luận quá mức nhập thần, ngược lại là nhất thời vong Dao Nhi cô nương tồn tại.

Tuy nhiên còn tốt, nghe nàng khẩu khí, chính mình tựa hồ cũng không có đối với thuần khiết thiếu nữ tâm linh tạo thành cái gì ô nhiễm.

Trần Viễn vừa mới thở phào, liền nghe đến Dao Nhi cô nương nói ra: "Nhưng ta biết các người khẳng định không phải chuyện gì tốt, bởi vì các người lúc nói chuyện biểu lộ thật sự là quá ác tâm rồi."

Ách, nữ nhân cái này đáng chết giác quan thứ sáu. . . Trần Viễn áp úng lấy miệng, không phản bác được.

Hai canh giờ về sau, Trần Viễn từ kính quang lộc di chuyển về phía trước mở tầm mắt, khẳng định trong lòng mình cái thứ nhất suy đoán: Chất lỏng này bên trong, quả nhiên là không có tình trùng tồn tại.

Xem chờ ở một bên Lê Minh Chủ, Trần Viễn tránh ra vị trí, hô: "Ngài cũng tới xem một chút đi."

Có thể Lê Minh Chủ ngưng thần xem nửa ngày rồi nói ra: "Ta cái gì cũng không thấy a."

"Đây chính là chỗ mấu chốt." Trần Viễn dời sung làm chờ mảnh kính lưu ly, lấy ra một cái khác bị linh khí bịt kín cái bình, dùng hào nhọn nhẹ nhàng trám lấy một điểm, phóng tới tận chỗ mảnh kính bên trên, ra hiệu Lê Minh Chủ lần nữa quan sát.

Lần này, Lê Minh Chủ chỉ là xem phim khác, liền kinh ngạc lên tiếng: "Cái này, tại đây lại có vật sống?"

Trần Viễn gật gật đầu, vì là Lê Minh Chủ giải thích nói: "Cái này một bình, là ta vừa rồi gọi người từ thân thể không tu vi phạm nhân trên thân mang tới."

"Tiền bối có thể nhìn thấy, loại này nòng nọc hình dáng tiểu đồng tây đứng vậy sinh mệnh tinh hoa trung dương tính thừa số, chỉ có đối đãi nó cùng nữ tử trong cơ thể âm tính thừa số kết hợp về sau, tài năng (mới có thể) dụng dục ra đời sau."

Lời nói ở đây, Trần Viễn bị lo lắng Lê Minh Chủ cất ngang: "Này vì sao ta. . . Bên trong không có loại này dương tính thừa số đâu?"

"Tiền bối ngài thân thể khoẻ mạnh, lại từng có con nối dõi, bài trừ hấn nhân tố về sau, vẫn bối chỉ muốn đến một cái khả năng. . ."

"Người mau nói, đến tột cùng là duyên cớ gì?" Mắt thấy Trần Viễn luyện khí mang đến thiết thực chứng cứ, Lê Minh Chủ đối với Trần Viễn tự tin bất tri bất giác bên trong rất nhiều, lo được lo mất phía dưới, tâm tình cũng không khỏi kích động lên.

"Tiền bối tu vi quá cao, " Trần Viễn thờ dãi nói ra, "Tu sĩ rồi kim đan lên, theo tu vi đề cao, tự thân khóa tinh cốt nguyên bản năng cũng càng cường đại, loại bản năng này không phải người ý chí có thể khống chế. Cho nên đến tiền bối bây giờ tu vi, muốn tự chủ tiết lộ dương tính thừa số, cơ hồ thành loại không có khả năng sự tình."

Lê Minh Chủ như có điều suy nghĩ gật gật đầu, có thể tiếp theo lại đưa ra nghi vấn: "Theo như lời người nói, cao như vậy giai tu sĩ khó có con nối dõi, nhưng vì sao ta một vị cùng ta tu vi tương đối bằng hữu nhưng là lão thụ nở hoa đâu?"

Trần Viễn giải thích nói: "Cho nên vừa rồi vẫn bối nói là cơ hồ, cũng có tu sĩ tại cực độ kích thích hoặc là hưng phấn phía dưới, chợt có dương tính thừa số tiết lộ khả năng, về phần vì sao tiền bối chưa từng xuất hiện loại tình huống này, hoặc là sau khi xuất hiện lệnh phụ nhân vì sao không thể mang thai, trước mắt vẫn bối cũng có chút nghi hoặc. . ."

Lê Minh Chủ suy tư nửa ngày về sau, chán nản từ bỏ nỗ lực, cảm hi vọng toàn bộ ký thác vào Trần Viễn trên thân, hỏi: "Vậy lão phu nên làm cái gì?"

"Đón lấy sự tình, vẫn phải tôn phụ nhân đến giúp đỡ." Trần Viễn cười đến có chút không được tự nhiên.

". . . Bởi vì loại bản năng này tồn tại, cho nên tiền bối vô pháp sinh ra để cho ngài thụ thai thừa số, ta giải thích như vậy ngài có thể hiểu chưa?"

Trần Viễn trước mặt phụ nhân đỏ bừng cả khuôn mặt, nhưng vì nhiều năm tâm nguyện vẫn là cố nén ý xấu hổ gật gật đầu.

"Tiếp đó, ta sẽ yêu cầu Lê Minh Chủ phong bế bụng dưới phía dưới sở hữu kinh mạch, ngăn cách linh lực vận hành, để cho loại bản năng này trở thành vô căn chi nguyên."

"Mà lúc này, bởi vì Lê tiền bối hạ thân tạm thời mất đi tri giác, cho nên cần ngài trợ giúp, dùng hấn phương pháp tới lấy ra dương tính thừa số tới."

"Kính xin trần sư cáo tri, thiếp thân nên làm như thế nào."

Trần Viễn lấy ra một cái Điện hình kim châm, đứng vậy kiếp trước truyền nước biển lúc dùng loại kia, đưa qua cho phụ nhân, sau đó tại bên tai nàng giao phó vài câu.

Phụ nhân nguyên bản chậm rãi khôi phục trắng nõn khuôn mặt lại đỏ ửng đứng lên, nói quanh co lấy hỏi: "Dùng châm cấm đến này trong túi, sau đó dùng linh lực hấp thu, có thể hay không đối với hấn thân thể tạo thành tổn hại a?"

Trần Viễn an ủi: "Phụ nhân xin yên tâm, loại phương pháp này vẫn bối từng làm qua mấy lần, cũng an toàn."

Nhìn qua Lê Minh Chủ cùng phụ nhân rời đi bóng lưng, Trần Viễn bĩu môi.

Châm thứ lấy tình loại này thao tác, Trần Viễn xác thực làm qua mấy lần, chỉ có điều đối tượng là tiểu bạch chuột thôi, nhưng điểm này lại không cần phải nói đến như vậy kỹ càng đúng không.

Tuy nhiên Trần Viễn cũng không có lừa dối phụ nhân, loại giải phẫu này xác thực không có gì mạo hiểm, chỉ cần chú ý cảm nhiễm là được, tuy nhiên chắc hẳn lấy Lê Minh Chủ thâm hậu như vậy tu vi, cũng không cần quá mức suy nghĩ những chi tiết này.

Trần Viễn hiện tại suy nghĩ không phải những này, hấn lo lắng là, nếu Lê Minh Chủ từng có ngẫu mất tình nguyên kinh lịch trải qua, lại vẫn không có thể làm cho phu nhân mang thai, vậy coi như thật sự là phiền phức. . .

Suy nghĩ đến điểm ấy, Trần Viễn bỏ đi trước đó trực tiếp Thụ Tinh Nhân Tạo dự định, vì là ổn thỏa lý do, vẫn là quyết định bên ngoài cơ thể thụ tinh dụng cụ bồi dưỡng, cỡ nào quan sát một phen.

Chỉ là như thế lời nói, vậy thì vẫn phải lấy trứng.

Nghĩ tới đây, Trần Viễn tầm mắt nhìn về phía Dao Nhi cô nương, mang trên mặt sỏi bà ngoại xem tiểu hồng mạo mỉm cười, hô: "Dao Nhi cô nương, có làm việc nhỏ, còn cần người đến giúp chuyện."

Không có cách, nhân thủ không đủ a.

Tuy nhiên ở thời đại này, yêu cầu một cái Hoàng Hoa Đại Khuê Nữ tới làm loại chuyện này sẽ cảm giác có chút kỳ quái, nhưng dù sao cũng so Trần Viễn tự mình động thủ sau đó bị Lê Minh Chủ ăn sống nuốt tươi, muốn tới đến mạnh đi.

Không có chút nào đề phòng Dao Nhi cô nương, ngược lại là không nghĩ tới Trần Viễn cái này rất nhiều tâm địa gian xảo, vui vẻ hỏi: "Tốt, ta đang lo không thể giúp gấp cái gì đây."

"Nói đi, muốn ta làm cái gì, là giúp người mua cái gì sự vật, vẫn là giúp người hô cái gì người tới?"

"Ách, cũng không cần phiền toái như vậy, " sự đảo lăm đầu, Trần Viễn cũng đành phải kiên trì nói, "Chỉ là đang giúp đỡ trước đó, cái kia, vẫn phải cho cô nương người bên trên một đường sinh lý khóa."

"Sinh lý khóa?" Dao Nhi cô nương nghi hoặc nhìn xem Trần Viễn, có chút nghe không hiểu nhiều.

Trần Viễn cũng cảm thấy xấu hổ, không dám nhìn hướng về Dao Nhi cô nương, cảm đầu tự lo nói ra: "Nữ tử hạ thân có một chỗ thông đạo, cuối thông đạo thông qua vòng cổ sau khi là một cái cung thất, cung thất phía bên phải liên tiếp đường ống, ở cái này đường ống bụng bám vào tro bụi kích cỡ tương đương hạt tròn, ta hi vọng Dao Nhi cô nương có thể sử dụng linh lực tham tiền vào, bao vây lấy khóa này hạt sau đó lấy ra."

Một mạch cảm nói cho hết lời, Trần Viễn nhanh chóng liếc Dao Nhi cô nương liếc một chút.

Gặp nàng này một mặt ngây người như phỗng thần sắc, Trần Viễn lo lắng hỏi: "Là nghe không hiểu à, không có việc gì, ta cho người họa cái bức tranh liền vừa nhìn thấy ngay."

Dao Nhi cô nương lúc này mới đã tỉnh hồn lại, không dám tin nhìn xem Trần Viễn, nổi giận đan xen nói ra: "Trần Viễn, người tên biến thái này!"

"Ba", thanh thủy cái tát tiếng vang lên.

Trước tiên định vị tiêu mục tiêu, tí như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Sơn cùng thủy tận, đường ở phương nào

Này chỗ nào biến thái, rõ ràng liền cũng khoa học. . .

Bùm mặt Trần Viễn cảm thấy mình rất là vô tội.

Chỉ là Dao Nhi cô nương lại không cho rằng như vậy.

Đầu năm nay, giải phóng tư tưởng thủy triều còn không có bao phủ phương thế giới này, mọi người đối với chuyện nam nữ thường thường giữ kín như bưng, liền ngay cả nữ nhi gia chính mình đối với mấy cái này cấu tạo cũng là kiến thức nửa vơi, làm sao hướng Trần Viễn một người nam nhân đây.

Tại Dao Nhi cô nương muốn đến, Trần Viễn hoặc là cái quanh năm tại trong bụi hoa pha trộn lãnh đẵng từ, hoặc là đứng vậy một cái thủ đoạn độc ác ném tâm đao phổi hung tàn đồ phu.

Nhìn xem Dao Nhi cô nương này cảnh giác đề phòng ánh mắt, Trần Viễn minh bạch lần này hiểu lầm lớn.

"Dao Nhi cô nương người hiểu lầm, ta nói tới đây đều là ta từ một bản ngẫu nhiên trong cổ thư nhìn tới." Lấy có thứ này, Trần Viễn từ trước đến nay là há miệng tức tới.

Gặp Dao Nhi cô nương còn có chút bán tín bán nghi, Trần Viễn rên sất khi còn nóng nói: "Người suy nghĩ một chút Lệ tiền bối phu nhân mấy trăm năm tìm từ không được gian khổ, giấu lại bọn họ lão tới lại không người hầu hạ dưới gối bị thương, chẳng lẽ người một điểm đồng tình tâm đều không có à, liền ngay cả chút chuyện nhỏ này đều không muốn giúp?"

"Thế nhưng là ta. . ."

"Nhưng mà cái gì, thân thể bất quá là cỗ túi da, Nhân Luân Đại Đạo cũng là thiên đạo, người ngay cả điểm ấy đều nhìn không thấu, còn nói gì tu hành, nói cái gì ngộ đạo?"

Thật vất vả đem bị lừa dối đến đầu óc choáng váng Dao Nhi cô nương cho sai sử đi, Trần Viễn thở phào một hơi đồng thời, nhưng không khỏi cười khổ nói: "Đây là làm sao một chuyện, ta rõ ràng là đến đây đàm phán thương giới tình anh, làm sao lại bất thành linh biến thành đỡ đẻ đại phu?"

Chỉ là làm việc bỏ dở nửa chừng cho tới bây giờ đều không phải là Trần Viễn thói quen, kính hiển vi dưới, Trần Viễn cầm kim thăm dò bên trong mang tới sinh tinh tiểu quân cẩn thận nghiền nát, tìm kiếm một phen về sau, rất là phần chán nói ra: "Lần này đi."

"Thật sao?" Lệ Minh Chủ không kịp chờ đợi gạt mở Trần Viễn, cướp được kính hiển vi trước.

Sau một lát, Lệ Minh Chủ lão hoài rất an ủi nhìn xem này hoạt bát nòng nọc nhỏ nói ra: "Cái này, đây chính là con trai của ta sao?"

"Ách, " Trần Viễn sững sờ sững sờ, giải thích nói, "Chuyện này chỉ có thể xem như ngài nửa đùa con trai, còn lại, vẫn phải dựa vào phu nhân của ngài."

Trần Viễn từ đó ủng đã lui Dao Nhi cô nương trong tay tiếp nhận một cái lưu ly tiểu bát, chỉ ngâm tại sinh cơ linh dịch bên trong mắt trần có thể thấy trứng nói ra: "Đây là Dao Nhi cô nương từ phu nhân của ngài trong cơ thể lấy ra âm tính thừa số, vận khí không tệ, phu nhân của ngài vừa lúc là thời kỳ rụng trứng."

Lệ Minh Chủ đang tò mò đánh giá dụng cụ trung tiểu điểm, nghe nói lời ấy, nghi hoặc hỏi: "Thời kỳ rụng trứng? Có ý tứ gì?"

"Ách, cái này cũng không trọng yếu, " Trần Viễn tiện tay cầm chõu mảnh kính bên trên chất lỏng rót vào sinh cơ linh dịch bên trong, nói ra, "Tiếp đó, Dương Nguyên cùng Âm Nguyên lại ở chỗ này mặt kết hợp, quá trình này đại khái cần canh giờ, về sau còn cần lại quan sát một hai ngày."

"Nếu hết thấy bình thường, liền có thể cảm âm dương giao hợp thừa số để đặt đến phu nhân của ngài trong cơ thể, tiếp qua hơn chín tháng, ngài liền có thể nhìn thấy con trai của ngài xuất thế."

"Thật sao?" Lệ Minh Chủ đột nhiên chấn động, dù cho lấy hấn như vậy thâm hậu tu vi, giờ phút này cũng không chế không nổi chính mình biểu lộ, trên mặt giống như khóc giống như cười.

Trời gặp đáng thương, mấy trăm năm đau khổ theo đuổi, cuối cùng tại một ngày này nhìn thấy ánh sáng bình minh.

"Hi vọng hết thấy thuận lợi đi." Trần Viễn lời nói không dám nói đến quá vẹn toàn, trong lòng hấn thủy chung có cái nghi hoặc chưa đi, cố nguyên khóa tinh không chỉ Lệ Minh Chủ một người như thế, vì sao liền hết lần này tới lần khác là hấn một đứa con khó câu đây.

"Đúng, " Trần Viễn nghĩ tới một chuyện, đắn đo, "Còn cần cảm cái này dụng cụ duy trì tại nhất định nhiệt độ."

Không biết 37 độ c ở cái thế giới này nên như thế nào miêu tả, giấu lại, Trần Viễn nói ra: "Ước chừng đúng vậy ngài trong miệng nhiệt độ."

Chậm rãi bình tĩnh trở lại Lệ Minh Chủ gật gật đầu, trịnh trọng sự tình nói ra: "Yên tâm, chuyện này liền giao cho lão phu."

Dứt lời, Lệ Minh Chủ tay trái ngón tay ngâm tại trong miệng mình, tay phải nâng dụng cụ vận dụng nội lực cẩn thận ôn dưỡng, thần tình nghiêm túc, cẩn thận tỉ mỉ, may mắn không có cảm thấy mình động tác có bao nhiêu buồn cười.

"Ngài có thể thỉnh thoảng cảm tới kính hiển vi nhìn xuống xem, nếu là có kết hợp xu thế liền gọi ta một tiếng." Trần Viễn đắn đo âm thanh về sau, tựa ở một bên trên ghế muốn đánh cái chợp mắt, tại cái này không có tinh vi công cụ thế giới, hàng loạt thao tác hạ xuống, có chút tiêu hao tâm thần.

Lệ Minh Chủ gật gật đầu, không có nửa điểm phân tâm, cẩn thận duy trì nhiệt độ cố định.

Ngay tại Trần Viễn trong mộng đang xem lấy trước kia giải phẫu Thanh Oa vui sướng kinh lịch trải qua thì lại đột nhiên nghe thấy rống to một tiếng: "Trần Viễn mau tới, bắt đầu kết hợp, ai, đây là chuyện gì xảy ra?"

Trần Viễn đột nhiên từ trong mơ hồ giật mình tỉnh lại, trong lòng hiện lên một tia không ổn dự cảm.

Tiếp nhận kính hiển vi quyền chương khổng. Trần Viễn ngưng thần hướng về trong màn ảnh nhìn lại, chỉ gặp nòng nọc nhỏ đã một đầu đâm vào so với nó đại vô số lần trứng bên trong.

Chỉ là khóa này trứng lúc này lại ẩn ẩn lộ ra một tia suy bại cảm giác, lại trôi qua chỉ chốc lát, trứng phía trên liền tiếp xuất hiện mấy cái điểm đen, đồng thời mặt ngoài chậm rãi sụp đổ xuống, không còn trước đó no đủ.

Sau đó, sụp đổ hơn tới càng nhanh, mười mấy hơi thở về sau, trứng vỡ vụn ra, băng liệt thành vài miếng, lộ ra đã biến lớn rất nhiều, có vẻ hơi dữ tợn tinh trùng tới.

Cô đương không dài, dù cho khóa này tình trạng cường đại tới đâu, cũng còn sống không bao nhiêu thời gian.

Trần Viễn thở dài, không nghĩ tới, tình huống xấu nhất vẫn là sinh.

Lệ Minh Chủ cũng dự cảm đến sự tình có chút không ổn, nhìn xem Trần Viễn sắc mặt, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Sinh cái gì?"

"Lệ Minh Chủ, vẫn bối trước đó không dám đánh cam đoan hứa hẹn nhất định giúp ngài giải quyết vấn đề, đúng vậy lo lắng xuất hiện bây giờ loại tình huống này."

"Vì sao hần tu sĩ cấp cao chột có đoạt được, nhưng phu nhân của ngài nhưng thủy chung không có phản ứng, vẫn bối trước đó từng có suy đoán, mà bây giờ cuối cùng có xác định đáp án."

"Ngài tu luyện công pháp sinh cơ quá mức tràn đầy, thêm nữa tu vi qua lệnh phu nhân rất nhiều, điều này sẽ đưa đến âm dương mất cân bằng, Âm Nguyên cùng Dương Nguyên gặp nhau về sau, hoàn toàn không thể cùng bình ở chung, càng không nói chặt chẽ kết hợp, duy nhất kết quả chính là Dương Nguyên cảm Âm Nguyên hoàn toàn thôn phệ. . ."

Lệ Minh Chủ nghe hiểu Trần Viễn trong lời nói ý tứ, nhưng hần lại có thể làm sao bây giờ đâu, chẳng lẽ để cho hần cảm tu luyện nhiều năm như vậy công lực tan mất?

Mà không có tu vi chống đỡ dưới trận, đừng nói là muốn cái đời sau, càng có khả năng kết quả là sinh cơ phai mờ, chết già tại chỗ đi.

Lệ Minh Chủ biểu lộ có vẻ hơi tuyệt vọng, trong giọng nói tràn đầy thê lương: "Chẳng lẽ ta lệ mỗ người liền nhất định kiếp này vô hậu sao?"

Đúng lúc này, yên lặng nửa ngày Trần Viễn cuối cùng nói chuyện: "Vậy cũng không nhất định!"

"Có ý tứ gì?" Lệ Minh Chủ nghe vậy khẽ giật mình, mang theo ba phần lo nghĩ bảy phần cầu trông mong, run rẩy hỏi, "Chẳng lẽ ngươi còn có biện pháp?"

Suy nghĩ chỉ chốc lát, xác định chính mình biện pháp hần có thể được về sau, Trần Viễn thận trọng gật gật đầu, nói ra: "Tuy nhiên biện pháp này còn cần đại lượng hàng mẫu."

Không mang theo Lệ Minh Chủ hỏi, Trần Viễn nói tiếp: "Hiện tại, liền cần xem Vân Gian mình năng lượng đến tột cùng lớn đến bao nhiêu."

"Ta cần ngài triệu tập một chút nguyên anh kỳ nữ tu, cảnh giới bên trên tốt nhất có thể cùng phu nhân của ngài gần, về số lượng, thì là càng nhiều càng tốt!"

Trước tiên định vị tiêu mục tiêu, tỉ như 1 giây nhớ kỹ: Sách tạm trú bản điện thoại di động đọc địa chỉ Internet:

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Không Cùng Dạng Tiên Tông Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.